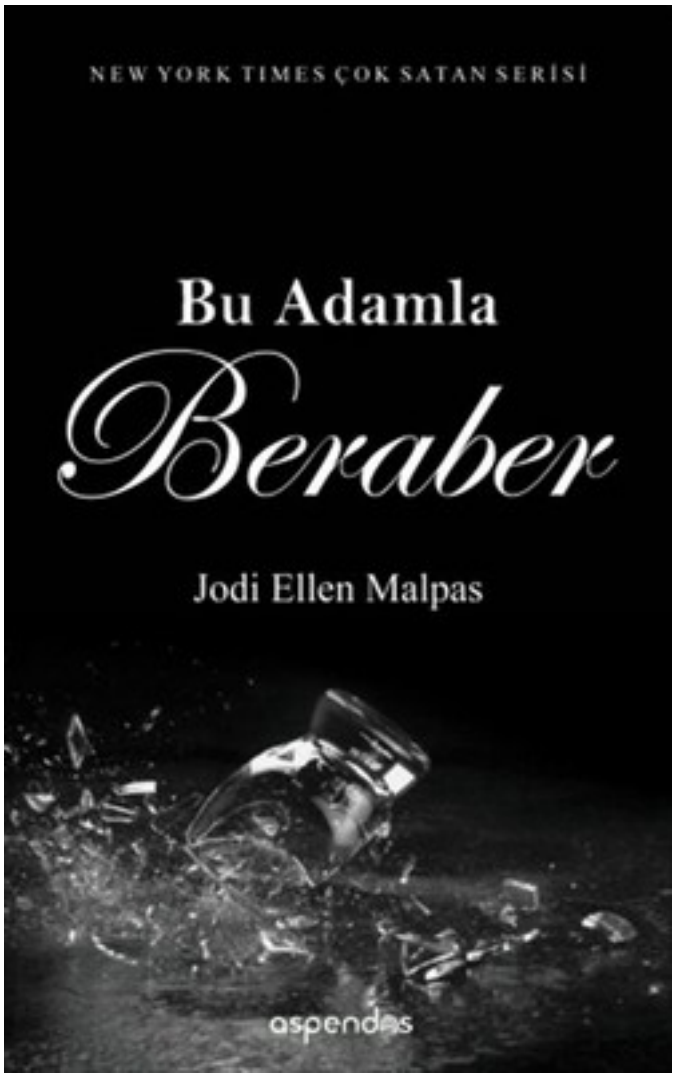

NEW YORK TIMES ÇOK SATAN SERİSİ
Bu Adamla
Beraber
Jodi Ellen Malpas
aspendos

Sadece bana...

Eser Adı: Bu Adamla Beraber **Orijinal Adı:** Beneath Tlıis Man **Yazar:** Jodi Ellen MALPAS **Editör:** Aylin KARAGÖZ **Çeviren:** Kemal Süha ÖNDER **Sayfa Düzenleme:** Ceyda Çakıcı BAŞ **Kapak Uygulama:** Emrah Sıla ALKANAT

© 2015 Curtis Brown Group Limited

Türkçe Yayım Hakkı ©Aspendos Yayıncılık ve Eğitim Hizmetleri

1 Baskı: Şubat 2016

ISBN: 978-605-5175-98-6

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 26144

Baskı ve Cilt:

Güven Mücellit ve Matbaacılık Mahmutbey Mah. Devekaldırım Cad. Gelincik Sok. Güven İş Merkezi No: 6 Bağcılar / İSTANBUL Sertifika No: 11935 Tel: (0212) 445 00 04 Faks: (0212) 445 71 08

Yayımlayan:

ASPENDOS YAYINCILIK ve EĞİTİM HİZMETLERİ Gürsel Mah. İcabet Sok. No:4/B Gürsel Mahallesi Kağıthane/İSTANBUL Tel: (0212) 220 61 88 Faks: (0212) 220 63 37

e-posta: editor@aspendosyayinevi.com

Bu Adamla

Jodi Ellen Malpas

Çeviri Kemal Süha Önder

aspencMs

î. QP)ö$ûm

Bugün işe gidecek gücü zor bulmuştum kendimde. Jesse'yi görmeyeli beş gün olmuştu, ıstırap, gözyaşı ve boşluk hissiyle geçen beş gün.

Gözlerimi her kapattığımda onu görüyordum. Aklımı başımdan alan kendinden emin, özgüveni yüksek ve yakışıklı adam ile beni mahveden riyakâr, kırıcı alkoliğin görüntüsü gözümün önünden gitmiyordu. Onsuz, kendimi bomboş ve eksik hissediyordum. Beni kendisine muhtaç bırakmış ve çekip gitmişti.

Karanlıkta yüzünü görüyor, sessizlikte sesini duyuyordum. Bundan kurtuluş yok gibiydi. Çevremde olup bitenden habersizdim sanki. Her ses, uzaktan gelen bir uğultu; her görüntüyse bulanıktı. Cehennemdeydim. Boş. Eksik. Istırap içinde.

Jesse'yi geçen pazar sarhoş ve kızgın halde bırakıp çıkmıştım evinden. O günden beri de ondan haber alamamıştım. Ben çıkarken hâlâ bağırıp çağırıyordu. Sonra bir daha ne aradı, ne mesaj attı, ne de çiçek gönderdi. Hiçbir şey yapmadı.

Sam halen yarı çıplak olarak Kate'te kalmaya devam ediyor ama bana asla Jesse'den bahsetmiyordu. Suskun ve mesafeliydi. Benim bu halime tanık olmanın onları üzdüğünün farkındaydım. Bu kadar kısa zamandır tanıdığım bir adam, kendimi böyle hissetmeme nasıl yol açabiliyordu ki? Onu tanıdığım bu birkaç kısa haftada onun gergin, öfkeli ve koııt-rolcü ama aynı zamanda uysal, sevecen ve koruyucu olduğunu da görmüştüm. O Jesse'yi çok özlüyordum. Çatı katında karşılaştığım sarhoş, riyakâr adam benim âşık olduğum Jesse değildi. Onun sinir bozucu, pervasız halinin nedenini sarhoşluğuna bağlamaya hazırdım.

Öyle görünüyordu ki, Jesse'nin tekrar içmeye başlaması tamamen benim hatamdı. Eğer gidersem, ona zarar vereceğimi söylemişti. Sadece bunun nedenini ve nasıl olacağını söylememişti. Bu konuda onu daha fazla sıkıştırmalıydım belki de ama o sırada aklım başımdan gitmişti. Dikkatim dağılmış, şehvetten kör olmuştum ve onun iradesi altında boğuluyordum. Jesse'nin seks malikânesinin efendisi çıkacağını ve bir alkolik olduğunu hiç düşünememiştim. Sanki etrafta gözlerim kapalı dolaşıyor gibiydim.

Patrick'in Bay Ward'un projesi ile ilgili sorularından kaçabildiğim için şanslıydım. Bay Ward, Rococo Union'ın banka hesabına yüz bin sterlin yatırdığında, ona minnettar kalmıştım. Bu yüklü ödeme sayesinde Bay Ward'un bir iş gezisi sebebiyle yurt dışında olduğunu uydurarak Patrick'i kandırıp, projeyi şimdilik askıya alabilirdim. Bununla er geç yüzleşmem gerekeceğini biliyordum ama kendimde o gücü ne zaman bulacaktım, gerçekten

bilemiyordum. Belki de hiç bulamazdım.

Zavallı Kate beni, içine girdiğim bu kara delikten kurtarmak için çok uğraşıyordu. Pasta süsleme ve yoga dersleri, barda takılmalarla beni oyalamaya çalışmıştı ama benim içimden yatağımdan kalkmak bile gelmiyordu. Öylece yatıyordum. İstisnasız her öğlen yemeğinde yanıma geldi. Aslında yemek yiyebildiğim de pek söylenemezdi. Çoğu zaman boğazımda düğümlenen yumrudan bir lokma geçirebilmek bile çok zor oluyordu.

Bu ara beni heyecanlandıran tek şey sabah yürüyüşleriydi. Hiç uyumadığım için sabahın beşinde yataktan kalkıp yürümek çok zor olmuyordu.

Sabahları etraf sakin, hava da açık olduğunda Green Park'a gidiyor, Jesse ile koştuğumuz gün dayanamayıp bitkin düştüğüm yere yürüyor, orada sessizce oturuyordum. Popom uyuşup ıslanana kadar çiy düşmüş çimenleri okşuyor, sonra da kalkıp dolaşmaya devam ederek, kendimi Jesse'siz geçecek bir güne daha hazırlıyordum.

Buna daha ne kadar devam edebilirdim?

Kardeşim Dan, CornwalPdaki aile ziyaretinden yarın Londra'ya geliyordu. Onu göreceğim için heyecanlı olmalıyım, neredeyse altı ay olmuştu görüşmeyeli. Ona rol yapacak gücü nasıl bulacaktım acaba.

Masadaki telefonum çaldığında düşlerimden uyanıverdim aniden. Arayan Ruth Quinn'di. Derin bir nefes aldım. Ruth, sorun yaratmaya meyilli yeni bir müşteriydi. Salı günü arayıp, aynı güne randevu talep etmişti. Meşgul olduğumu söyleyip başka birini önerdim ama ısrar edince, tam da bugüne ilk randevumu ayarlamıştık. Konuştuktan sonra her gün randevuyu hatırlatmak için aradı. "Bayan Quinn," diye cevapladım telefonu bitkin bir ses tonuyla.

"Ava, nasılsın?"

Her seferinde halimi hatrımı sorardı. Ona gerçeği söylemeyeceğim. "İyiyim, ya siz?"

"İyi, iyi," dedi. "Randevuyu kontrol etmek istemiştim."

"Dört otuz, Bayan Quinn," diye tekrarladım son üç gündür yaptığım gibi. Bu iş için yüksek fiyat çekmeliydim kesinlikle.

“Harika, sabırsızlıkla bekliyorum.”

Telefonu kapattım. Sakince nefes alıp verdim. Hangi akla hizmet cuma gün bitimine yeni ve zor bir müşteri almıştım ki?

Victoria ofise rüzgâr gibi girdi, uzun sarı saçları omuzlarında dalgalanıyordu. Farklı görünüyordu. Turuncuydu!

“Ne yaptın sen?” diye sordum panikle. O an vücudunu tamamen göremediğimi biliyordum ama ten rengi görmezden gelinecek gibi değildi.

Gözlerini devirdi, *Mulberry* çantasından aynasını çıkardı ve yüzünü kontrol etti. “Sakın bir şey deme!” dedi. “Biraz bronzlaşmak istemiştim sadece.” Bir mendille yüzünü temizlemeye başladı. “Aptal kadın yanlış şişeyi kullanmış. Havuç gibi görünüyorum!” dedi vc oflaya puflaya yüzünü temizlemeye devam etti.

“Yüzünü ve vücudunu temizlemek için duş alman ve pe-eling yaptırman gerek,” dedim bilgisayarıma dönerek.

“Başıma böyle bir şey geldiğine inanamıyorum!” diye haykırdı. “Drew’la bu akşam dışarı çıkacağız. Beni böyle görürse arkasına bakmadan kaçar!”

‘‘Nereye gideceksiniz?” diye sordum.

“Langans’a. Bu halde gidemem, bu onu son görüşüm olabilir.”

Bu, Victoria için tam bir felaketti. Drew’la daha bir haftadır görüşüyorlardı. Bizim rezil ilişkimizin artçılarından bir diğeriydi onlarınki de. Şu anda bir de Tom içeri girip evleneceğini açıklasa tam olurdu. Bencilce olabilir ama artık hiç kimse adına mutlu olamıyordum.

Ofisin getir götürücüsü Sally mutfaktan hızlıca çıktı ama Victoria’yı görünce aniden durdu. “Victoria, iyi misin?” diye sordu. Sally’nin dehşet içindeki yüzünü gördüğümde kendi kendime gülmeye başladım. Bu güzelleştirme işleri Sally’yi biraz aşıyordu.

“iyiyim tamam mı!” diye patladı Victoria.

Sally hızlıca ilerledi ve gözü dönmüş Victoria’dan, daha da kötüsü acınası

haldeki benden kaçarak uzaklaştı.

“Tom nerede?” diye sordum Victoria’nın dikkatini teninden uzaklaştırmak için.

Aynasını masaya vurdu, yüzünü bana döndü. Biraz halim olsa, basardım kahkahayı. Berbat görünüyordu. “Bay Bai-ne’lerde. Öyle görünüyor ki kâbus devam ediyor.” Öfkelendi ve kafasını sağa sola sallayarak sarı lüle saçlarını dağıttı.

Victoria ve kızarık yüzünü geride bırakıp, bilgisayarımın ekranına boş boş bakmaya devam ettim. Gün bitse de, kimseyi görmek, kimseyle konuşmak zorunda olmadığım yatağıma kıvrılıp yatsam diye düşünüyordum.

Lansdowne Crescent’te harika bir eve gelmiştim. Kapıyı

Bayan Quinıı açtı. Çok şaşırmıştım, telefondaki sesle karşımdaki kadının görüntüsü birbirine uyuşmuyordu. Onu evde kalmış piyano öğretmeni tipli bir kız kurusu olarak hayal etmiştim. Daha fazla yanılamazdım herhalde. Oldukça çekici biriydi. Uzun sarı saçları, iri mavi gözleri, pürüzsüz ve açık renkli bir teni vardı. Hoş siyah bir elbise ve dolgu topuk ayakkabı giymişti.

Gülümsedi. “Sen Ava olmalısın. Lütfen, içeri gel,” diyerek beni yetmişler tarzı korkunç mutfağına yönlendirdi.

“Bayan Quinn, bu portföyüm,” diyerek dosyamı uzattım, o da nazikçe aldı. Gerçekten sıcacık bir gülümsemesi vardı. Belki de onun hakkında yanılmıştım.

“Lütfen, bana Ruth de. Hakkında çok şey duydum Ava,” dedi dosyadaki fotoğraflara bakarken. “Özellikle de Lusso projesini.”

“Öyle mi?” dedim şaşırmış ses tonuyla. Aslında hiç de şa-şırmamıştım. Patrick, Lusso’nun tanıtımında şirketin aldığı olumlu eleştirilerden çok memnun kalmıştı. Lusso hakkın-daki her şeyi unutmak isterdim aslında ama bu pek mümkün görünmüyordu.

“Evet, tabii ki. Herkes bundan bahsediyor. Harika bir iş çıkarmışsın. Bir şey içer misin?”

“Kahve iyi olur, teşekkür ederim.”

Gülümsedi ve kahveleri hazırlamaya başladı. “Lütfen otur, Ava.”

Oturdum ve müşteri toplantı dosyasını çıkardım. “Size nasıl yardımcı olabilirim, Ruth?”

Gülerek elindeki çay kaşığı ile etrafı işaret etti, “Sormaya gerek var mı? Etraf çok iğrenç değil mi?” diye sordu kahveleri koyarken.

Etrafıma baktım, evet gerçekten de kahve sarı döşemeleri ve sahte tuğla duvarlarıyla çok kötü görünüyordu mutfak.

“Açıkçası bu çirkinliği değiştirecek birkaç fikir arıyorum. Aradaki duvarı yıkıp burayı büyük bir oturma odası yapmayı düşünüyordum. Gel, sana göstereyim,” diye devanı etti.

Kahvemi uzattı ve diğer odayı işaret etti. En az mutfak kadar sıkıcı görünüyordu oda da. Rıuth genç gibi görünüyordu -otuzların ortasında belki- buraya taşınalı çok olmadığını tahmin ediyordum çünkü duvarlara kırk yıldır fırça değmemiş gibiydi.

Neredeyse bir saat konuşup tartıştıktan sonra, Ruth’un ne yapmak istediğini anladığım için rahatlamıştım. Güzel fikirleri vardı.

“Sizin bütçeniz ve fikriniz doğrultusunda birkaç plan tasarlarım ve fiyatlandırma ile birlikte size yollarım,” dedim çıkarken. “Özellikle dikkat etmem gereken başka bir şey var 1111?”

“Yok, hayır. Yani, her mutfakta olması gereken tüm temel lüks şeyleri istiyorum.” Elini uzattı, nazikçe sıktım. “Bir şarap dolabı gibi,” dedi gülerek.

“Kesinlikle.” Zoraki güldüm, alkolden bahsetmek kanımı donduruyordu. “Sizi haberdar ederim, Bayan Quinn.”

“Lütfen bana Ruth de.” Kafasını salladı. “Dört gözle bekliyorum, Ava.”

Arabadan indim ve eve yürümeye başladım. Umarım Kate evde değildir de neşelendirme çalışmalarına başlamadan önce odama çekilebilirim diye düşündüm.

“Ava!”

Durdum. Sam arabanın camından dışarı sarkarak peşimden geliyordu. “Merhaba, Samuel,” dedim yapmacık bir gülümsemeyle ve yürümeye devam ettim.

“Ava, lütfen kötü arkadaşın gibi Sam’i kızdıranlar kulübüne katılma sen de. Evden her an şutlanabilirim biliyor musun?” Porsche’sini park edip yanıma geldi ve evin önündeki kaldırımda beni yakaladı.

Anormal bol bir şort, *Rolling Stones* tişörtü, dağınık kahverengi saçlarıyla her zamanki gibi salaş görünüyordu.

“Pardon. Buraya kalıcı olarak mı taşındın artık?” diye sordum kaşlarımı çatarak. Sam’in Hyde Park’ta daha geniş ve

gösterişli bir evi vardı ama Kate, işyeri evinin zemin katında olduğundan, Sam’in onda kalması için ısrar ediyordu.

“Hayır, taşınmadım. Kate altı gibi evde olacağını söyledi. Seni yakalayabilmeyi umuyordum.” Birden endişeli görünmeye başladı, bundan rahatsız oldum.

“Her şey yolunda mı?” diye sordum.

Biraz gülümser gibi oldu. “Pek sayılmaz. Benimle gelmen lazım, Ava,” dedi sessizce.

“Nereye?” Neden böyle tuhaf davranıyordu? Bugün hiç kendisi gibi değildi çünkü genelde umursamaz ve kaba biriydi.

“Jesse’ye.”

Sam, yüzümdeki korkuyu görmüş olmalı ki yüzüne yalvarır bir ifade takınarak bana doğru bir adım attı. Jesse’nin adını duyunca bile paniğe kapılıyordum. Neden Jesse’ye gitmemi istiyordu? Son görüşmemizden sonra oraya ancak zorla sürüklenerek giderdim. Hayatta oraya bir daha gitmem. Asla.

“Pek sanmıyorum Sam,” dedim geriye adım atıp kafamı sallayarak. Vücudum titremeye başlamıştı.

Ayaklarını kaldırımda sürüyüp iç çekerek, “Ava, endişeleniyorum,” dedi. “Telefonları açmıyor ve ondan haber alan kimse de yok. Ne yapacağımı bilmiyorum. Onun adını bile duymak istemediğini biliyorum ama neredeyse beş

gün oldu. Lusso'ya gittim ama resepsiyondaki eleman yukarı çıkmamıza izin vermedi. Sana izin verir. Jesse'yi tanıdığını söylersin. Bizi de içeri aldırırsın. Onun iyi olduğundan emin olmam gerek."

"Hayır, Sam. Üzgünüm, yapamam," dedim boğuk bir sesle.

"Ava, aptalca bir şey yapmış olmasından korkuyorum.''

Yutkunamadım. Sam ellerini uzatarak bana doğru bir adım attı, istemsizce geri çekildim. "Sam, lütfen. Bunu yapamam. O beni görmek istemiyor, ben de onu görmek istemiyorum."

Ellerimden yakalayıp beni durdurdu vc kendine doğru çekip sıkıca tuttu. "Ava, mecbur kalmasam buıu senden istemezdim ama gidip onu kontrol etmek zorundayım." Omuz silktim, bana sarılmasıyla sessizce ağlamaya başlamıştım. Dökecek daha fazla gözyaşımın kalmadığını sanıyordum. "Onu göremem, Sam."

"Hey!" Geri çekilip bana baktı. "Sadece kapıcıyı geçelim. Senden başka bir şey istemiyorum." Gözümden akan yaşları sildi ve şefkatle gülümsedi.

"İçeri girmeyeceğim," diye tekrarladım, onunla karşılaşma ihtimalini düşünmek bile karnıma ağrılar girmesine yol açıyordu. Peki ya çoktan *aptalca* bir şey yaptıysa?

"Ava, sadece bizi çatı katına çıkar."

Başımı salladım ve gözyaşlarımı sildim.

"Teşekkür ederim." Beni Porsche'sine doğru çekiştirdi. "Bin hadi. Drew'laJohn bizimle orada buluşacak." Yolcu kapısını açıp beni arabaya yönlendirdi.

Arabaya bindim ve Sam'in beni St. Katherine Docks'taki Lusso'ya götürmesine izin verdim. Bir daha asla gitmeyeceğime yemin ettiğim yere.

/

2. (^P)öhm

Lusso'yu görür görmez nefes alışlarım hızlanmaya başlamıştı. Kapıyı açıp arabadan atlama arzusuna karşı koymakta zorlanıyordum. Sam bana baktı,

endişeli olduğu anlaşılıyordu, fırlayıp kaçma niyetinde olduğumu hissediyor gibiydi.

Kapıdan uzak bir yere park eder etmez, kapıyı açmak için arabanın arkasından dolaştı. Ben arabadan inince, beraber yürüdük ve Drew'un bizi beklediği yaya giriş kapısına ulaştık.

Drew her zamanki gibi iyi giyinmişti, harika kesimli siyah saçlarıyla çok şık görünüyordu ve artık beni eskisi kadar rahatsız etmiyordu. Sam'den nöbeti devraldı. Beni kendine doğru çekip sıkıca sarıldığında şaşkınlık içerisinde kaldım. Bu kurduğumuz ilk gerçek iletişimdi.

"Ava, geldiğin için teşekkür ederim."

Hiçbir şey söyleyemedim çünkü ne demem gerektiğini gerçekten bilmiyordum. Belli ki Jesse için endişeliydiler ve ben, kaygı duymaktan çok kendimi suçlu hissediyordum. Drew beni serbest bırakıp moral vermek için gülümsedi ama bu pek yeterli olmadı.

Gideceğimiz yönü işaret etti. "İşte koca adam da burada." Dönüp baktığımda John'un siyah Range Rover'ındaıı indiğini gördüm. Acı bir frenle tam da Sam'in arabasının arkasında durmuştu. O koca gövdesini arabadan dışarıya kaydırdı, yüzünü kaplayan güneş gözlüğünü çıkardı ve selam vermek için başını salladı. Bu, John'un klasik sessiz selamıydı. Aman Tanrım! Çok kızgın görünüyordu. Gözlerini sadece bir an

için görebilmiştim. Gece de olsa, iç mekânda da olsa gözleri her /amaıı gözlüklerin arkasına saklanmış olurdu ama şu an gün ışığı altında olduğumuz halde neden gözlüklerini çıkardığını ben de anlamamıştım. Belki de herkesin ne kadar kızgın olduğunu görmesini istiyordu. Eğer öyleyse bunu başarmıştı da. Korkunç görünüyordu.

Derin bir nefes alıp şifreyi girdim ve onlar için kapıyı açtım. Keşke bunu yaptıktan sonra arkamı dönüp gidebilscy-dim. Dre\v onlara öncülük etmem için centilmence bir jest yaptı, ben de mecburi bir adım atıp sessizce parkı bir ucundan diğer ucuna yürümeye başladım. Jesse'nin arabasını gördüm, camı hâlâ paramparçaydı. Lıısso'nun sessiz ve mermer kaplı fuayesine girdiğimizde çok gerildim. Etrafta bizim sert adımlarımızdan başka ses yoktu. Kendimi kötü hissetmeye başlamıştım, nefes alış verişim her geçen saniye sıklaşıyordu. Burada çok şey yaşanmıştı. Lusso tasarımda kendimi ispatladığım ilk iş olmuştu. Jesse

ile ilk sevişmemiz burada olmuştu, tıpkı son sevişmemiz gibi. Her şey burada başlayıp, burada bitmişti.

Clive'a yaklaştığımızda, kocaman mermer masasından katasım kaldırıp bıkkın bir ifadeyle bize baktı.

"Clive," dedim sahte bir gülüşle.

Clive önce beni, sonra da bana eşlik eden üç asık suratlı adamı süzdü ve tekrar bana dönüp, "Merhaba, Ava. Nasılsın?" diye sordu.

"İyiyim, Clive." Yalan söylüyordum. 'Ya sen?"

"İyiyim." Bezgindi. Bana eşlik eden bu üç adamla geçtiğimiz günlerde bazı atışmalar yaşadığına emindim. Beni bu kadar soğuk karşıladığına göre, ona pek nazik davranmamışlardı.

"Clive, çatı katma çıkıp Jesse'yi kontrol etmemize izin verirsen sana minnettar olurum." Bunu büyük bir özgüvenle söylemiştim, hiç de öyle hissetmememe rağmen. Kalbim her saniye daha da hızlı çarpıyordu.

"Ava, buradaki arkadaşlarına daha önce de söyledim, size

iziıı verirsem işimi kaybedebilirim," dedi uyarır gibi bir bakış atarak.

"Biliyorum Clive ama çok merak etmişler," dedim taraf tutımıyormuşum gibi yaparak. "Sadece iyi mi diye bakmak istiyorlar, sonrasında hemen gidecekler," dedim nazikçe. Drew, Sam ve John'un onunla bu şekilde konuşmadığından emindim.

"Ava, yukarı çıkıp Bay Ward'un kapısını çaldım ama cevaplayan olmadı. Bazı kamera kayıtlarını kontrol ettik, izlerken eve girip çıktığını görmedim ama güvenlik beş günün bütün kayıtlarını sürekli izleyemez. Arkadaşlarına da bunu anlattım. Şu durumda yukarı çıkmanıza izin verirsem, işimi kaybederim."

Clive'ın bu denli bir iş ahlakına sahip olduğunu görmek beni çok ama çok şaşırtmıştı. Pazar günü Jesse'yi görmeye geldiğimde bu kadar profesyonel ve inatçı olsaydı, Jesse ile o gün yaşadıklarımız hiç yaşanmamış olurdu ama bu kez de Jesse'nin bu ufak sorunundan bihaber olurdum.

Sam arkamdaydı. Omzumun üstünden, “Bırak da çıkalım, yeter artık!” diye bağırdı.

Yavaşça kenara çekildim. Sam’i kızgın olduğu için suçlayamazdım. Ben de çok sinirlenmiştim. Clive’ı geçmelerini sağlayıp oradan gitmek istiyordum. Duvarlar dört bir yandan üstüme geliyordu. Jesse’nin mermer zemin boyunca beni kollarında taşıdığını gözümde canlandırabiliyordum. Beynimi kemiren bütün bu imgeler şu an burada yaşadıklarımdan daha gerçek geliyordu.

Dönüp baktığımda John’un burnundan soluduğunu gördüm. Bir yandan da Sam’i omzundan çekerek sakinleştirmeye çalışıyordu. Bunu yapmış olmak istemezdim ama sinirlerimiz tepemize çıkmıştı. “Clive, şantaja başvurmak istemezdim,” dedim yüzüne bakarak. Şaşkınlık içerisinde bana baktı. O an onu tehdit edebileceğim şeyleri düşündüğünden emindim. “Hiç kimsenin Bay Gomez’in daimi ziyaretçilerini ya da Bay Holland’ın Taylaıdlı kızlara olan düşkünlüğünü

öğrenmesini istemem doğrusu.” Clive’ın yüzünü ekşitip yenilgiyi kabullenirini izledim.

"Ava, bel altı vuruyorsun ama.”

"Bana başka seçenek bırakmadın ki.”

Kafasını salladı ve kendi kendine söylenerek bizi asansöre yönlendirdi.

“İyi fikirdi!” dedi Sam asansöre yürürken.

Nasıl olduğunu anlamadım ama kendimi onlarla asansöre yürürken buldum. Küçük adımlarla onları takip etmiştim. “Jesse şifreyi değiştirmiş olabilir,” dedim.

Sam panikledi.

Omuz silktim. “Eğer değiştirmişse oraya çıkmanın başka bir yolu yok.”

Asansörün kapısında durdum, derin bir nefes aldım ve şifreyi girmeye başladım. Kapı açılınca hepimiz aynı anda oh çektik. Hepsi asansöre bindi. Dışarıda durup Sam’e baktım. Nazikçe gülümseyerek onlarla gitmem için beni cesaretlendirmeye çalışıyordu.

Asansöre bindim.

Bir yanımda Sam ve Drew, diğer yanımdaysa John bana eşlik ediyordu. Şifreyi tekrar girdim. Rahatsız edici bir sessizlikte yukarıya çıkmaya başladık. Asansörün kapısı açılırken, Jesse'nin evinin kapalı kapıları önümüzde belirdi.

Asansörden ilk inen Sam oldu. Önce sakince kapıyı çaldı ama sonra birdenbire deli gibi kapıyı yumruklamaya başladı. "Jesse! Aç şu siktiğimin kapısını!"

Drew ve John gelip onu uzaklaştırdıktan sonra John da kapıyı açmayı denedi ama kapı yerinden oynamıyordu. Bu evden dışarıya adım atmış son kişi olduğumu düşünmekten kendimi alamıyordum. Kapıyı tüm gücümle hızla çarparak çıktığımı hatırladım.

"Sam dostum, içeride olmayabilir," dedi Drew.

Sam bağırdı. "Hangi cehennemde o zaman?"

"İçeride," diye gürledi John. "Ve adi herif bu kadar zamandır kafa çekiyor. Çoktan işinin başında olması gerekirdi."

Ben hâlâ asansörde dikiliyordum. Kapı kapanmaya başladığında, üstümdeki sersemlikten kurtulmaya çalıştım. Refleks olarak kolumu uzattım, koridora adım atmadan asansörün kapanmasını istemiyordum. Onları yukarı çıkarıp gideceğimi söylemiştim ve tam o an gitmem gerektiğim biliyordum ama Sam'in hali beıii daha da endişelendirmiş ve John'un sözleri de rahatsız etmişti. Kafa çekiyordu ha. Eğer kalırsam yine sarhoş ve öfkeli Jesse ile mi yüz yüze gelecektim?

Drew yavaşça kapıyı çaldı. Çok komik görünüyordu. Sam'in kapıyı yumruklaması bir işe yaramadığına göre, Drew'un centilmenliğinin de işe yarayacağından emin değildim.

Drew kapıdan uzaklaştı, Sam'i de çekerek yanıma geldi. "Ava, onu aramayı denedin mi?" diye sordu.

"Hayır!" Bunu niye yapacaktım ki? Benimle konuşmak istemediğinden emindim.

"Bir arayabilir misin?" diye rica etti Sam yalvaran gözlerle.

Kafamı sallayarak, “Telefonu açmaz ki,” dedim.

“En azından dener misin?” diye ısrar etti Drevv.

Sam ve Drevv telaşla beni izlerken, istemeye istemeye telefonu aldım ve Jesse’yi aradım. Telefonu açarsa ne diyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

Drew kulağım kapıya yasladı /Telefonun çaldığını duyabiliyorum.” Bana dönüp baktı, belli ki konuşmamı bekliyordu ama arama telesekretere yönlendirilmişti. Kalbim sıkıştı. Benimle konuşmak istemiyordu işte. Aramama cevap vermediği için incinmiştim, tam binmek için asansöre dönüyordum ki büyük bir kırılma sesi duyuldu.

Üçümüz kafamızı çevirip kapıya doğru baktığımızda Jo-hn’u gördük, kapıyı kırarak içeri girmişti. John başıyla oı\a\ verdi ve Drew ile Sam içeri koştu hemen. Tereddüt etmekle birlikte ben de kendimi onların peşi sıra evde buluverdim.

Geri dön ve asansöre bin! Geri dön! ŞİMDİ!

Ama dönmedim. Kapıdan gördüğüm kadarıyla hiçbir $e\ yerinden oynamamıştı. İçeri doğru birkaç adım dalıa attım, çoeııklar aşağı yukarı koşuşturarak Jesse’yi arıyordu. Merdivenin ilk basamağı görüş açıma girdiğinde konsoldaki boş votka şişesinin hâlâ yerinde durduğunu fark ettim. Sonrasında, terasın kapılarının açık olduğunu gördüm ve oraya doğru yürümeye başladım. Çocuklar Jesse’ye sesleniyor, her yerde oııı aramaya devam ediyordu.

Nasıl oluyordu bilmiyorum ama bir şey beni terasa çekiyordu. Nedenini biliyordum. Bu, Jesse ne zaman etrafta olsa beni ona iten aynı çekim gücüydü. Tek fark bu seferki *benim Jesse'm* değildi. O, bu kadar kötü ve nefret doluyken onunla yüzleşmek ister miydim? Tabii ki istemezdim ama geri dönmeme de imkân yoktu.

Terasın kapısına yaklaşırken, onu votka şişesine sarılmış halde, kafayı çekip şezlonglardan birinde sızmış şekilde bulacağıma hazırlamaya çalışıyordum kendimi ama onun yerine bir kenarda bilinçsizce yüzüstü yatan Jesse’nin çıplak vücudu ile karşılaştım.

Kalbim sıkışmıştı, kalp atışlarımı kulaklarımda bile hissedebiliyordum. “Jesse burada!” diye çığlık atıp onun hareketsiz bedenine doğru koştum. Çantamı

çıkarıp attım ve yanına yığıldım.

Onu geniş omuzlarından tutup çevirmeye çalıştım. Bu gücü nereden buldum bilmiyorum ama bir hamlede başardım. Başı kucağımdaydı. Çaresizce sakallarını düzeltmeye başladım, eli hâlâ şiş ve mordu, kanlar üzerinde kurumuştu.

“Jesse, uyan! Lütfen uyan!” diye yalvarıyordum. Kucağımda bilinci kapalı, tepkisiz halde yatan sevdiğim adama bakarken isteriye kapılmıştım. Gözyaşlarını yüzümden akıp onun yanaklarına dökülüyordu. “Jesse! Lütfen!” Ellerim ümitsizce yüzünde, göğsünde, saçlarında dolaşıyordu. Çökmüş görünüyordu, yüzü bir haftalık sakalla kaplanmış ve kilo kaybetmişti.

John terasa gelip kucağımda Jesse’yi görünce, “Ha siktir!” diye bağırdı.

“Nefes alıyor mu bilmiyorum!” dedim bana doğru yaklaşan dağ gibi adama bakıp hüngür hüngür ağlayarak.

“Tamam,” John eğilip dizlerinin üstüne çöktü ve Jesse’nin kolunu üstümden çekti.

Sam de koşarak teras kapısına gelmişti. “Ne olu...”

Bir aıda gözlerim yaşlarla dolmuş, sanki ağır çekimde yaşıyor gibiydim. Sam yanıma geldi, kolumu sıvazlamaya başladı.

“Ambulans çağırıyorum,” dedi bizi Jesse’nin hareketsiz vücudunun başında toplanmış gören Drew.

“Bekle,” diye bağırdı John sert bir sesle. Eğilip Jesse’nin üstüne yaslandı, kurumuş dudaklarını araladı, güçsüz vücudunun her bir köşesini inceledi. “Gerizekâlı piç, komalık olana dek içmiş.”

Sam ve Drew’a baktım ama John’un tespiti hakkında ne düşündüklerini ifadelerinden anlayamadım. Bunu nasıl bilebilirdi? John haklıysa, yarı ölü sayılırdı zaten ve kesinlikle de öyle görünüyordu. “Bence ambulans çağırmalıyız,” dedim hıçkırarak.

John yumuşak bir ifadeyle bana döndü. Onu, hep takındığı tamamen hissiz ifadesinden başka bir yüz ifadesiyle görmemiştim daha önce. Bana üzgün ama

saf bir genç kızmışım gibi baktığında, tuhaf bir biçimde rahatlamış hissettim kendimi.

“Ava, kızım. Onu daha önce de bu halde gördüm, hem de birden fazla kez. Yatağında dinlenmeye ve ona bakacak birine ihtiyacı var. Doktora ihtiyacı yok. En azından klasik anlamda bir doktora,” dedi kafasını sallayarak.

Nasıl? Birden çok derken tam olarak kaç seferden bahsediyordu? John ne yapılması gerektiğini biliyor gibiydi. Jesse kucağımda yatarken o kadar da endişeli değildi, bense aksine çıldırmış ve adeta bir enkaz gibiydim. Sam’le Drew da pek iyi görünmüyorlardı. Onlar Jesse’yi daha önce böyle görmüşler miydi acaba?

John yanağımı okşayıp yerden kalktı. Onun bıı kadar <ok konuştuğunu hiç duymamıştım. Kocaman ve suskun devimiz cana yakınmış meğer. Yine de onunla zıtlaşmak istemezdim.

“Eline ne oldu?” diye sordu Sam. Kanlan ve morluğu fark etmişti.

Gerçekten de çok kötü görünüyordu ve o meseleyle de ilgilenilmesi gerekiyordu muhtemelen. “Arabanın camını kırdı,” dedim burnumu çekerken. Herkes bana bakıyordu. “Kate’in orada tartışırken,” diye ekledim utanarak.

Drew çekinerek, “Yatağına taşıyalım mı?” diye sordu.

“Koltuğa,” diye talimat verdi John. Az kelime kullanmaya başlamıştı yine.

Sam, şezlongun altındaki boş votka şişesim alırken onu izliyordum. Tiksinerek baktı önce, sonra da sert bir biçimde büyük saksıya vurup şişeyi paramparça etti. Etrafta yankılanan ses beni korkutmuştu ama daha da önemlisi Jesse’yi hareketlendirmişti.

“Jesse?” Yavaşça dürttüm. “Jesse, lütfen, gözlerini aç.”

Sam, Drew ve John, hepsi tepemizde toplandı. Jesse kolunu kafasının üzerine doğru kaldırmaya çalışıyordu. Elini sıkıca tutup yana bırakır bırakmaz, tekrar yüzüme doğru kaldırdı. Anlaşılmayan bir şeyler mırıldadı ve bacaklarını hareket ettirdi.

“Ava, seni arıyor galiba,” dedi John sessizce.

Şok içerisinde John’a baktım, başıyla onayladı. Beni mi arıyordu? Tekrar elini alıp yüzüme götürdüm, yanağımı av-cuna yerleştirdim. Birden durgunlaştı. Yüzümdeki soğuk eli beni biraz sakinleştirmişti, onu da yatıştırmış gibiydi. Ben de elini orada tutmaya devam edip varlığımı hissetmesini sağladım. Muhtemelen, günlerdir terasta çıplak ve bilinçsiz yattığından ötürü korkmuştu. Hava gündüzleri ılıktı ama gece soğuk oluyordu. Neden onu bırakıp gittim ki? Terk edip kaçmak yerine, kalıp onu sakinleştirmeliydim.

“Gideyim de yukarıdan battaniye getireyim,” diyerek içeri girdi Drew.

John, Jesse’yi işaret ederek, “Taşıyalım mı?” diye sordu.

Jesse’nin elini bırakmak zorunda kaldım. Onu kucağımdan aldıkları gibi kalktım ve önden gidip geçmelerine engel olacak bir şey var mı diye kontrol ettim. Sam’le John onu sarsmadan taşıyorlardı. Deri köşe koltuğun üzerindeki - tamamen benim tasarımım olan- bir ton yastığı kaldırınca, koltuk daha çok bir yatağa benzedi.

Drew elinde battaniyelerle aşağı gelene kadar, Sam ve John, Jesse’nin çıplak bedenini taşır vaziyette sabırla beklediler. Drew’dan kadife bir örtü aldım, soğuk deri koltuğun üzerine serdim ve geri çekildim ki John ve Sam onu kafasını destekleyecek birkaç yastığın üzerine bırakabilsin. Çıplak bedeninin üzerine bir battaniye daha serdim. Yanına diz çöktüm ve elimle yüzünü saran fırça gibi sakallarını düzelttim. İçimi bir pişmanlık sardı o anda. Gözyaşlarını tekrar dökülmeye başlamıştı. Bunun olmasını engelleyebilirdim. O an sinirle çıkıp gitmeseydim şimdi bu halde olmazdı. Kalıp onu sakinleştirmeliydim, ayılmasını sağlayabilirdim. Kendimden gerçekten nefret ediyordum.

“Ava, iyi misin?” Hıçkırıklarımın arasında Drew’un sesini duydum, bir el sırtımı sıvazlamaya başladı.

Burnumu çekip elimin tersiyle sildim. “İyiyim, özür dilerim.”

Sam, “Özür dileme,” dedi iç çekerek.

Jesse’nin üzerine eğildim, dudaklarımı alnına dokundurdum ve bir süre orada tuttum. Tam doğrulacakken, kolunu battaniyenin altından çıkardı ve beni kavradı. “Ava?” Sesi çatallaşmış, kısılmıştı. Yavaşça gözleri aralandı, odayı taramaya başladı ve gözlerimle buluştu. Tüm görebildiğim iki boş çukurdu. Bağımlılık yapan yeşil gözleri, şimdi siyaha çalıyordu.

“Selam.” Elimi, elinin üzerine koydum.

Kafasını yastıktan kaldırmaya çalıştı ama daha onu geri yatırmama gerek kalmadan kendisi vazgeçti. “Özür dilerim," diye mırıldandı, eliyle kolumun izini sürerek yüzümü bııl-ııı«ıya çalıştı. “Özür dilerim, özür dilerim, özür dilerim, özür dilerim, özür dilerim..."

“Sus," dedim titreyen sesimle. Elini yüzüme götürdüm. “Lütfen, dur artık." Dudaklarımı eline götürdüm, avcunu öptüm, tekrar yüzüne baktım. Gözleri kapanmış, yine gitmişti.

Elini alıp battaniyenin altına yerleştirdim. Onunla ilgilenirken sessizce beni izleyen Drew, John ve Sam’e dönüp yanlarına gitmeden önce, iyice sarındığından emin olmak istiyordum. Jesse ile yalnız olmadığımız tamamen aklımdan çıkmıştı ama en ufak bir utanç duymuyordum.

“Ben gidip biraz kahve yapayım,” dedi Sam sessizliği bozarak. John ve Drew da onu izledi.

Bir kez daha Jesse’ye dönüp baktım, içimden yanına kıvrılıp ona sarılmak, onu okşayıp yatıştırmak geliyordu. Bunu yapabilirdim ama önce çocuklarla konuşmak zorundaydım. Onların peşinden mutfağa gittim. Sam ve Drew bar taburelerini, John da dondurucuyu yerden kaldırdı. Pazar günü gittiğimde böyle değildi burası. Jesse bir çeşit sinir krizi geçirmiş olmalı.

Drew son tabureyi düzeltirken, “Benim gitmem gerek,” dedi utanarak. “Victoria’yla buluşacağız bu akşam.”

“Sen git keyfine bak, “ dedi Sam fincanlara uzanırken. “Ben seni ararım sonra.”

“Son dolapta, en üstteki rafta.” Sam’e fincanların yerini söyledim, o da dönüp muzip bir bakış attı bana.

Omzumu silktim.

Üç fincan sade kahveyi John ile oturduğumuz yere getirdi. “Evde süt varsa bile kahveye katıp riske girmeyelim. Sade kahve, tamam mı?”

Başımı sallayarak onayladım. John’un kahvesine dört şeker atmasını izlerken evde süt olmadığı bilgisini paylaşmanın manasız olduğunu düşünüyordum.

“Öyleyse,” diye başladı Sam, “onu bulduğumuza göre, şimdi onunla ne yapacağımıza karar vermemiz gerek.”

Umursamaz Sam geri dönmüştü ve açıkçası bu rahatlatıcı bir şeydi. Onu bu kadar korkmuş görmek endişemi körüklemişti ama görünen o ki korkmakta çok haklıydı. Jesse’nin son beş gündür acı çektiğini düşündükçe içim içimi yiyordu. Gelmeyi reddetseydim kaç gün daha yerde öylece yatıyor olacaktı? Önünde sonunda polisi aramaları gerekecekti.

“Manor’da şimdilik her şey yolunda. O konuda endişe duymamıza gerek yok. Bir haftalık bakımdan sonra Jesse de normale döner,” dedi John.

“Rehabilitasyona gitmesi gerekmez mi?” diye sordum. “Ya da tedaviye, bilmiyorum.” Bu işlerin nasıl olduğuna dair hiçbir fikrim de yoktu.

John başını sallayıp gözlüğünü taktı. Jesse ile aralarında nasıl bir ilişki var diye düşünmeye başladım. Sadece bir çalışan olduğunu düşünmüştüm hep ama Jesse hakkında her şeyi bilen asıl insan oymuş meğer.

“Rehabilitasyona gerek yok,” dedi John. “O alkolik değil. Ava. Unutmak ve içindeki boşluğu doldurmak için içiyor, anladın mı? Başladı mı da duramıyor.” Sonra da gülerek, “Sen de yardımcı oldun, güzelim,” dedi.

“Ben ne yaptım ki?” John’un sözlerinin beni neden incittiğini bilmiyordum. Duruma yardımcı olduğumu söylemişti ama alkol sorununun nüksetmesine yardım ettiğimi de ima ediyor olabilirdi.

Sanı elini elimin üstüne koydu. “Dikkati başka yere yoğunlaşmıştı.”

“Ama sonra ben çekip gittim,” dedim sessizce. İkisinin de aklından geçen şeyi söylemiştim sanırım.

“Senin suçun değil, Ava,” dedi Sanı tekrar beni rahatlatmaya çalışarak. “Nereden bilecektin ki?”

“Bana hiç söylemedi,” dedim sessizce. “Bilseydim, daha farklı olabilirdi.” Gerçi Jesse bana söylemiş olsaydı nasıl bir fark olurdu bilmiyordum ama onu bir daha asla geçen pazar gördüğüm gibi görmek istemediğimi çok iyi biliyordum Şimdi gitsem neler olacaktı? Katanı karmakarışıktı. Dirsek

Icrimi masaya dayayıp ellerimle yüzümü kapadım. Ne yapmam gerekiyordu?

"Ava," dedi John. Kafamı kaldırıp ona baktım. ᵘO iyi bir adam."

"Oıu içmeye iten şey nedir? Durum ne kadar kötü?" diye sordum. Özünde iyi bir adam olduğunu biliyordum ama daha fazlasını bilirsem eğer onu daha iyi anlayabilirdim.

"Kim bilir?" dedi John yüzüme bakarak. "Hep böyle olduğunu düşünme. Alkolik olduğundan değil, acı çektiğinden bu halde."

"Ama ben hayatındayken içmiyordu öyle mi?" Buna inanamazdım.

John güldü. "Evet sen varken hiç içmiyordu ama onun bazı gizli kalmış, kötü huylarının ortaya çıkmasına yol açtığın doğru."

Yüzümü buruşturdum ama tam olarak neyden bahsettiğini anlayamamıştım. Yüzündeki ifadeden anladığım kadarıyla Sam de anlamamıştı. Jesse'nin kafası rahat, geniş bir insan olduğunu duymuştum ama buna pek tanık olmamıştım açıkçası. Benim tanıdığım Jesse kafasına koyduğunu her şekilde gerçekleştiren bir tipti. Hatta çoğu zaman gördüğüm kadarıyla, mantıksız kontrol delisinin biriydi ama sadece hellimleyken öyle olduğunu söylüyordu... Ne kadar da şanslıydım.

"Ben kalırım ama uyanır da beni burada istemezse ikinizden birini ararım," dedim.

Sam, "Öyle bir şey olmayacak, Ava," dedi.

John kafasıyla onayladı. "Manor'a geri dönüp bu herifin işinin başında durmalıyım." Oturduğu yerden kalktı. "Ava, numarama ihtiyacın olacak. Telefonun nerede?"

Etrafa bakınınca terasta bıraktığımı fark ettim. Kalkıp telefonumu almaya gittim. Dönerken Jesse'ye baktım, derin bir uykudaydı. Daha ne kadar böyle kalacaktı ve hangi durumlarda endişeleıımeliydim? Ne yapmam gerektiğini gerçekten bilmiyordum.

Kirpikleri hafifçe kıpırdıyor, göğsü aldığı nefesle şişip iniyordu. Başında dikilip onu izledim sessizce. Bilinci kapalıyken bile sıkıntılı görünüyordu. Usul usul

yaklaşıp battaniyeyi aldım, çenesine kadar üstünü örttüm. Onunla daha önce hiç böyle ilgilenmemiştim; şu an yaptıklarını tamamen içgüdüseldi. Çömelip dudaklarımı buz gibi yanağına dayadım. Biraz temas kurarak kalkıp mutfağa dönmeden önce kendimi rahatlatmaya çalışıyordum. Döndüğümde John gitmişti. "İşte," Sam bir kâğıt parçası uzattı. "John'un numarası." "Acelesi mi vardı?" diye sordum. Beni bekleyebilirdi.

"Asla gerektiğinden fazla kalmaz. Az önce Kate ile konuştum, sana birkaç giysi getirecek."

"Peki." Zavallı giysilerimin acaba evimiz neresi diye kafaları karışıyor olmalıydı. Son birkaç haftada farklı farklı sebeplerle bir oraya bir buraya taşınmışlardı.

"Sağ ol, Ava," dedi Sam içtenlikle.

"Bana teşekkür etme," diye çıkıştım. Kısmen suçlu olduğumu düşündüğümden kendimi rahatsız hissediyordum.

Sam kem küm etti. "Biliyorum da... Yani... Geçen pazar yaşadığın Manor şokundan sonra demek istedim."

"Sakın başlama Sam."

"İçti mi tam içiyor." Hafifçe güldü. "O gururlu bir adam, Ava. Onu bu halde gördüğümüz için çok utanacak."

Bunu tahmin edebiliyordum. Benim bildiğim Jesse güçlü, kendinden emin, baskın özellikleri olan bir tipti. Zayıflık ve çaresizlik ona ait özellikler listesine dâhil değildi. Sam'e Manor ve Manor'daki faaliyetlerin, onun içki sorunu yanında önemsiz kaldığını söylemek isterdim ama ne yazık ki öyle değildi. Şimdi, burada yüzümü Jesse'ye çevirip baktığımda aynı şeyler tekrar katamda yankılanıyordu. Jesse'nin bir seks kulübü vardı ve bunun sağladığı imkânlardan da taydalanı-yordu. Sam bu bilgiyi onaylamıştı, gerçi Jesse'nin âşıklarından birinin kocasıyla yüz yüze geldiğimde net bir şekilde bunu ben de anlamıştım. İçten içe önüne gelenle yatan bir zevk düşkünü olduğunu biliyordum ama bunu nasıl yaptığını kesinlikle anlamamıştım.

Sonraki bir saati boşları toplayıp temizlik yaparak geçirdik. Dolaptaki bütün votkaları çıkardım, bir daha asla votka içmeyeceğimi düşünerek hepsini

lavaboya boşalttım.

Clive, hıayede Kate isminde geıiç bir hanım olduğunu söylemek içiıı aradığında, ona burada neyle karşılaştığımızı anlattım. Sonra da boş şişe ve çöp dolu siyah poşetleri sürükleyerek Kate ile buluşmak için aşağı indik. Parçalanmış kapı meselesini bir şekilde çözmemiz gerektiğini de o ara aklıma not ettim.

Fuayeye geldiğimizde Kate, Clive'ın gözetiminde bizi bekliyordu. "Selam," dedi yaklaşırken ve şangırdayan poşetleri sürüklememize yardım etti. "O nasıl?''

Poşeti yere bırakırken daha da çok ses çıktı. Dik dik Cli-ve'a baktım, ona ne kadar kızgın olduğumu bilmesini istiyordum. Sam, Drew ya da John'un çıkıp bakmasına izin verseydi, Jesse böyle komadayken değil de sadece sarhoşken kontrol altına alınabilirdi. Mahcup görünecek kadar hatasının farkındaydı neyse ki.

"Uyuyor," diye yanıtladı Sam. Ben Clive'ı suçlu hissettirmekle meşguldüm hâlâ.

Kate'e döndüğümde, Sam'in boştaki koluyla onu kucaklamaya çalıştığını gördüm. Kate onu geri itti ve bana dönüp valizimi uzattı. "Bunu getirdim. Ne bulduysam da içine attım."

"Teşekkürler," dedim valizi alırken.

"O zaman sen burada kalıyorsun sanırım?" diye sordu.

"Evet," dedim. Sam bana minnettar olduğunu gösteren bir bakış attı. Ve yine kendimi rahatsız hissettim.

"Ne kadar kalacaksın?" diye sordu Kate.

İyi soruydu. Bu tarz şeyler ne kadar sürerdi ki? Bu gece, yarın ya da ertesi gün ayılabilirdi. Bir işim vardı sonuçta ve bir de kendime artık bir daire bulmak zorundaydım. Belki bir ipucu verir diye Sam'e baktım, bilmiyorum der gibi bakınca ben de Kate'e dönüp omuz silktim.

Birden Jesse'nin yukarıda yalnız olduğunu hatırlayıp pa-ilikledim. Uyansa yarımda hiç kimse olmayacaktı. Asansöre doğru bakarak, "Beıiiın yukarı çıkmanı lazım," dedim.

“Tabii, sen git.” Kate yerden çöp poşetini aldı. “Biz bunları hallederiz.”

Asansöre binmeden sabah erkenden oıiu arayıp rapor vereceğime söz verdim ve vedalaştık. Clive’a Jesse’nin arabasının camının ve evin kapısının tamir edilmesi gerektiğini söyledim. O da hemen işe koyuldu.

En üst kata vardığımda, hızlıca salona yürüdüm. Jesse hâlâ uyuyordu.

Peki, şimdi ne yapacaktım? Hâlâ elbise ve yüksek topuklu ayakkabılarımlaydını. Yukarı çıkıp en uçtaki odaya gittim. Yırtık kotumu ve siyah tişörtümü giydim. Duş da alabilirdim ama Jesse’yi uzun süre yalnız bırakmak istememiştim. Duş bekleyebilirdi.

Alt kata indikten sonra kendime sert bir kahve yaptım. Mutfakta kahvemi yudumlarken, alkolizm hakkında biraz okuma yapmak iyi olur diye düşündüm. Jesse’nin bilgisayarı burada bir yerde olmalıydı. Aramaya başladım ve çalışma odasında bir dizüstii buldum. Bilgisayarı açtım, şifre istemediği için çok rahatlamıştım. Alıp aşağı indim ve bir gözüm Jesse’de olacak şekilde, karşısına büyük bir koltuk çekip yerleştim. Google’ı açıp alkolikler yazdım ve on yedi milyon sonuçla karşılaştım. En üst sırada *Adstz Alkolikler* vardı. Başlamak için iyi bir yer olabilir diye düşündüm. John, Jesse’nin alkolik olmadığını söylemiş olabilirdi ama benim şüphelerim vardı.

Birkaç saat internette araştırdıktan sonra beyin hücrelerim ölmüş gibi hissediyordum. Öğrenecek çok fazla şey vardı. Uzun vadeli etkileri, geri çekilme semptomları, psikiyatrik sorunlar. Ağır çocukluk travmalarının alkolizme yol açabileceğini anlatan bir makale okudum. Sonra Jesse küçük bir çocukken başına böyle bir şey gelmiş midir diye düşündüm, hatta aklıma karnının altındaki korkunç yara izi geldi. Kalıtsal bir durum da olabileceğini öğrenince, bu kez de ebeveşnle-riıuicn biri alkolik mi acaba diye düşünmeye başladım. Tam bir bilgi bombardımanı altındaydım ama bunların hiçbiri işime yaramıyordu.

Aklım geçen pazara gitti ve bana söylediği şeyleri hatırladım. *Tam bir divleksin, Ava. Sana ihtiyacım vardı, sense beni bırakıp gittin.* Sonra da onu bırakıp gitmiştim, yine. Lapto-pu sinirle kapatıp sehpaya koydum. Saat daha ondu ama ben çok bitkindim. Uyanması ihtimaline karşın yukarıdaki yatağa gitmek istemedim. Birkaç yastığı bir araya getirdim, onun yanına, yere serdim. Oturup morarmış kolundaki tüylerle oynarken başımı koltuğa yasladım. Ona dokunmak beni sakinleştiriyordu. Çok geçmeden gözlerim ağırlaştı, uykuya dalmışını.

!>

3. (V>6&m

“Seni seviyorum.’’

Başımı okşadığını hayal meyal fark edebildim. Parmaklan saçlarımın arasında dolaşıyordu. Kendimi o kadar rahatlamış, o kadar iyi hissediyordum ki. Gözlerimi açtım, puslu yeşil gözleri aşina olduğum haliyle karşımdaydı.

Ayağa fırladım hemen ve o sırada bileğimi sehpaya çarptım. “Lanet olsun!”

“Düzgün konuş!” diye azarlandım. Sesi kırçıllıydı.

Bileğimi tuttum ve o anda nerede olduğumu anca anlayabildim. Bileğimi bıraktım, dönüp ona baktım. Jesse yavaşça doğrulmaya çalışıyordu, çok kötü görünüyordu ama en azından ayılmıştı. “Uyandın!” diye bağırdım.

Acıyla yüzünü ekşitti, sağlam olan eliyle başını tuttu.

Siktir!

Kafası patlayacak kadar ağrıyor olmalıydı ve ben cadı gibi bağırmıştım. Geriye birkaç adım atıp arkamdaki koltuğu buldum ve oturdum. Ona ne söylemem gerektiğini bilmiyordum. Kendisini nasıl hissettiğini sormayacaktım, durum gayet açıktı. Sağlığına dikkat etmiyor diye ona nutuk çekecek de değildim.

Ona, kavgamızı hatırlayıp hatırlamadığını sormak istiyordum.

Ona bir seks kulübü işlettiğinden ve alkol sorunu olduğundan bana neden bahsetmediğini sormak istiyordum.

Orada ne işim olduğunu merak ediyor mu ve gitmemi ister mi diye sormak istiyordum.

'O

Ona, onu sevdiğimi söylemek istiyordum.

Ama hayır. Bunun yerine, “Nasıl hissediyorsun?” dedim. Keşke ağzımı hiç açmasaydım.

İç çekti, yaralı eline baktı. “Siktir!”

Sıvı tüketmeye ihtiyacı vardı. Kalkıp mutfağa yöneldim.

“Nereye gidiyorsun?” diye sordu, paniklemişti.

“Biraz su içmek istersin diye düşündüm,” dedim. Kalp atışlarım gittikçe hızlanıyordu. Bu yüzü daha önce defalarca kez görmüştüm. Hükmetmeyi seven bir kontrol manyağı olduğundan, normal şartlarda beni olduğum yere oturturdu ama bu sefer pek ümitlenmemeliydim. Beni kovalayacak, bana hükmedecek gücü yoktu. Hayal kırıklığına uğramıştım.

Sesini çıkarmadı, ben de mutfağa doğru yürümeye devam ettim. Bardağı alırken fırının üstündeki saati gördüm. Saat sekizdi. On saat kesintisiz uyumuştum. Ne zamandır bu kadar uzun uyumamıştım. Yani, en son **Jesse’yleyken** uyuduğum günlerden beri...

Buzdolabından bir şişe su alıp bardağa doldurdum, döndüğümde Jesse koltukta oturuyordu, battaniye kucağında toplanmıştı.

Yanma gittim, bardağı uzatırken bakışlarımız kilitlendi. Bardağı almak için elini uzattığında, parmakları parmaklarıma dokundu, refleksle elimi çektiğimde bardaktan biraz su dökülüverdi. Neden bilmiyorum ama yüzündeki ifade sanki kalpsizmişim gibi hissetmeme yol açıyordu. Elinin titrediğini fark ettiğimde, bunun ne anlama geldiği hatırlamaya çalıştım. Okuduğum diğer şeylerle beraber titremenin de semptomlardan biri olduğundan emindim.

Bakışlarımı takip edip eline baktığımı gördü ve kafasını salladı. Bu tuhaf bir şeydi. Daha önce hiç böyle olmamıştı. İkimiz de ne diyeceğimizi bilmiyorduk.

“En son ne zaman bir şey içtin?” diye sordum. Bu aslında konuşmak istemediğim bir konuydu ama o an bir şey söylemek zorundaydım.

Suyundan bir yudum alıp koltuğa yığıldı, kilo kaybettiği

ğitıden karnı daha sıkı görünüyordu. “Bilmiyorum kı. Bugün günlerden ne?”

“Cumartesi.”

“Cumartesi mi?” Şok olmuştu. “Siktir.”

Bu, çok uzıın zamandır kendinde olmadığı anlamına mı geliyor diye düşündüm ama beş gün boyunca burada içmiş olamazdı herhalde. Öyle olsa çoktan ölmüş olurdu, öyle değil mi?

Ve yine sessizlik odaya hâkim oldu. Karşısındaki koltuğa oturup söylenecek doğru şeyi bulmaya çalıştım. Bundan nefret ediyordum. Normalde üzerine atlamak, kollarımı ona sarmak, beni yatıştırmasına izin vermek için sadece istemem yeterli olurdu ama şu an o kadar hassastı ki. Çok zayıf ve güçsüz olduğunu göz önüne alırsak bu çılgınca bir fikirdi. Güçlü, çapkın erkeğim titreğin birine dönüşmüştü. Bu benim âşık olduğum adam değildi. Gerçek Jesse bu muydu yoksa?

Oturup düşüncelere dalarak bardağıyla oynamaya başladı. Aşina olduğum bir halini görmek rahatlatıcıydı ama sessizliğe daha fazla dayanamadım. “Jesse, yapabileceğim bir şey var mı?”

‘Yapabileceğin bir sürü şey var, Ava. Ama senden bir şey yapmanı isteyenıem,” dedi yüzüme bakmadan.

“Duş almak ister misin?” diye sordum hafifçe.

Öne doğru eğildi. Çekinerek, “Elbette,” dedi.

Ayağa kalkmaya çalışırken onu izledim, yardım etmediğim için kendimi soğuk nevale gibi hissettim ama yardım almak ister miydi ya da ben edebilir miydim emin olamadım. Aramızdaki iletişim çok garipti.

Ayağa kalkınca battaniye yere düştü. Kendi çıplak vücuduna baktı. “Hay...” eğilip uzandı ve battaniyeyi beline sarıp bana döndü. “Özür dilerim,” dedi omzunu silkerek.

Özür mü?

Sanki onu ilk defa böyle görüyormuşum gibi. Ouuı kendi ifadesiyle, vücudumda, içinde ya da üstünde oınıı olmamış tek bir nokta bile yoktu.

Omuzlarını düştü ve onun yanında üst kattaki odasına yürürken iç çektim. Yürürken de aynı rahatsız edici sessizlik hâkimdi. Sonunda konuşmayı başardım yine. “Banyo yapmak daha mı iyi gelir yoksa?” Merdivenleri çıktıktan sonra bitkin düşmüş görünüyordu. Duşta ayakta dikilmek pek kolay olmayacaktı sanki.

Bütün kaslarını suda iyice dinlendirmek daha iyi bir fikirdi sanki.

Tekrar omuz silkti. “Sanırım.”

Musluğu açtım, suyun sıcaklığını ayarlayana dek elimi altında tuttum. Bir yandan da beraberken yaptığımız küvet konuşmalarını ve Jesse’nin alanında uzmanlaşmış bir banyo adamı olduğunu düşünmemek için kendimi zorluyordum.

Arkamı döndüğümde evyeyi gördüm. İlk burada sevişmiştik. Bu banyo bizim birlikte duş aldığımız, banyo yaptığımız ve birçok şehvetli seks seanslarını gerçekleştirdiğimiz yerdi. Aynı zamanda onu en son gördüğüm yer.

Dur!

Düşünceleri zihnimden uzaklaştırdım. Jesse duvara dayanmış sessizce ayakta dikilirken banyoyu hazırlayarak kendimi olabildiğince oyalamaya çalıştım. Küvetin dolması sanki yıllar almıştı, keşke onu duşa girmeye ikna etseydim diye düşünmeye başladım.

“İşte hazır,” dedim dolar dolmaz. Yaşadığımız tuhaf durumdan kaçınmaya çalışıyordum.

Kapıya vardığımda, “Bana yabancıymışım gibi davranıyorsun,” dedi beni durdurarak. Bu çok can sıkıcıydı.

Dönüp bakmadan, “Yabancı gibi hissediyorum,” dedim sessizce. Zorla yutkunurken titrememe engel olmaya çalışıyordum bir yandan da.

Yine sessizlik hâkim olmuştu. Gerçekten ne yapacağımı bilmiyordum. Hissettiğim acı daha kötü olamaz diye düşünmüştüm. Cehennemin dibindeydim zaten. Ne kadar da yanılmışım. Onu böyle görmek beni çok daha kötü yapmıştı. Gidip onsuzlukla başa çıkmak için verdiğim savaşa devam etmem gerekiyordu benim. Biraz yol kat ettiğimi sanıyor-

dunı ama onu görünce aslında hiç ilerlemediğimi çok net anlamıştım.

“Lütfen yüzüme bak, Ava."

Her zamanki gibi buyruk değil de özür kelimelerinden oluşan sözlerini

duyduğumda, kalbim daha da hızlı atmaya başlamıştı. Sesi bile farklı geliyordu. Alışık olduğum derin, boğuk, seksi bir gürleme yoktu sesinde. Kırgın ve bitikti, tıpkı benim gibi.

Tamamen yabancı olduğum bu adama doğru yavaşça döndüm, alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış içi boş yeşil gözleriyle kıpırdamadan bana bakıyordu. “Bunu yapamayacağım,” dedim ve dönüp arkamı gittim. Kalbim hızla atıyordu ama aynı zamanda nabzım yavaşlıyordu. Yakında tamamen duracaktı.

“Ava!”

Arkamdan geldiğini duydum ama dönüp bakmadım. Gücü yerinde değildi, bu ondan kaçmayı başarabileceğim tek gerçek fırsat olabilirdi. Buraya gelirken ne düşünüyordum? Merdivenlerde hızlıca hareket ederken geçen pazar günü yaşadıklarımızı düşünüyordum. Görüşüm bulanıklaşmış, bacaklarım hissizleşmişti.

En alt basamağa geldiğimde elinin bileğimdeki o tanıdık kavrayışını hissettim ve panikledim, onu itip kaçmayı denedim. “Hayır!” çılgınca çığlık atarak elinden kurtulmaya çalıştım. “Dokunma bana!”

“Ava, böyle yapma,” diğer bileğimi de yakaladı ve beni kendisine çekti. “Dur artık!”

Yere düştüm, kendimi aciz ve kırılgan hissediyordum. Çoktan kırılmıştım aslında ama son bir darbeyle işimi bitirebilirdi. “Lütfen yapma,” diye yalvardım. “Lütfen bunu daha da zorlaştırma.”

O da yanıma yere kapaklandı, beni kucağına çekti, sarılıp nefessiz bıraktı. Başım göğsünde durmadan ağladım, kendimi kontrol edemiyordum.

Yüzünü saçlarımın arasına gömdü. “Özür dilerim," d ive fısıldadı. “Gerçekten, çok özür dilerim. Bunu lıak etmiyorum biliyorum ama lütfen baıa bir şans ver.” Beni sıkıca tuttu. “Bir şansa daha ihtiyacım var."

“Ne yapmalıyım bilmiyorum.” Dürüst davranıyordum. Bir yandan ondan kaçmak istiyor, bir yandan da kalıp işleri voluna sokmasına izin vermek istiyordum. Ama kalırsam öldürücü darbeyi yiyecek miydim? Ya da gidersem ikimiz için de öldürücü darbeyi vurmuş ıuu olacaktım?

Tek bildiğim güçlü, sert, özgüveni yüksek Jesse, ona karşı koyduğumda, onu terk etmekle tehdit ettiğimde beni aklımı kaybedene dek beceren Jesse bu adam değildi. Bu, o adamdan çok uzaktı.

“Yine benden kaçma,” diye yalvardı beni sıkıca tutarken. Titremesinin kesildiğini fark ettim.

Geri çekildim. Yaşlarla dolu yüzümü elimin tersiyle sildim. Gözlerim karnına takıldı, yarası daha da büyüktü. Eskisinden daha belirgin hale gelmişti. Gözlerine bakamıyor-dum. Artık ötkeden kararmış ve zevkten parıldayan gözler değildiler. Ne şiddet ne de şehvetle doluydular; iki boş çukurdular, içimi rahatlatmayan iki boş çukur. Buna rağmen, kapıdan çıkıp gidersem bitmiş olurdum. Tek umudum kalıp, ihtiyacım olan cevapları almak ve bu cevapların beni paramparça etmemesi için dua etmekti. Beni mahvedecek güce sahip olduğunu çok iyi biliyordum.

Soğuk eli çenemin altından kaydı, yüzümü kendisine doğru çekti. “Her şeyi yoluna koyacağım. Hatırlamanı sağlayacağım, Ava.”

Gözlerinin içine baktım, puslu yeşil gözlerinde kararlılık vardı. Kararlılık iyi bir şeydi ama acının ve onun öncesindeki deliliğin üstesinden gelebilir miydi? “Hatırlamamı daha normal bir şekilde sağlayabilir misin?” Şaka yapmıyordum ama gülümsemişti.

“Bunu görevim sayar ve ne gerekiyorsa yaparım.”

Aynı bu sözleri, Lusso’daki lansman gecesinde de söylemişti ama bu sefer sanki daha kararlıydı. Onu istediğimi

kanıtlayacağını söylemiş ve bumı becermişti. Kalbim bir umutla aydınlandı, yüzümü göğsüne gömdüm, ona sıkıca sarıldım ve dudaklarının arasından verdiği derin nefesi duydum. Sanki hayatı buna bağlıymış gibi beni kendisine çekip sıkıca sarıldı.

Muhtemelen öyleydi. İkimizinki de.

“Su soğuyacak,” diye mırıldandım çıplak göğsüne sıkıca sarılırken.

“Ben böyle iyiyim,” diye homurdandı, sesi nihayet eskisi gibiydi.

“Yemek de yemelisin bu arada,” dedim. Ona komut verdiğim için kendimi bir tuhaf hissediyordum. “Ve o elırıı de bir göstermek gerek. Acıyor mu?”

“Çok fena.”

Şaşırmamıştım, feci görünüyordu. “Hadi,” dedim ve kendimi onun kollarından çekip çıkardım. Yakınmasını beklemiştim ama kollarını açıp beni bırakıverdi. Kalkıp ona elimi uzattım, yüzüme bakıp gülümsedi ve elimi kavrayıp ayağa kalktı.

Yavaşça merdivenlerden yukarı çıkıp yatak odasına yürüdük.

Banyoyu göstererek, “içeri gir,” dedim.

“Emir mi veriyorsun?” diye sordu kaşlarını kaldırarak.

“Öyle görünüyor,” dedim başımla banyoyu işaret ederken.

Dudağını ısırmaya başladı. Banyoya girmek için bir harekette bulunmuyordu. “Sen de benimle gelecek misin?” diye sordu usulca.

Aniden, kendimi bir yabancı gibi tuhaf hissettim. “Yapamam.” Kafamı hayır anlamında salladım ve geriye bir adını attım. Aslında istiyordum, hem de çok ama onun dokunuşlarına kendimi teslim ettikten sonra kafamı toparlayıp soracağım sorulara cevap alma şansım iyice azalacaktı, buıuı çok iyi biliyordum.

“Ava, sana dokunmamamı istiyorsun, bu içgüdülerime aykırı bir şey.”

“jesse, lütfen. Zamana ihtiyacım var.”

“Bu, doğal değil Ava. Sana dokunmamak da bana olağandışı geliyor.”

Haklıydı ama kendimi ona kaptıramazdım. Soğukkanlılığımı korumalıydım. Bana dokunur dokumaz dağılacağımdan şüphem yoktu.

Hiçbir şey demedim. Sadece gözlerimi ona çevirmeden önce tekrar küvete baktım. Kafasını salladı, küvete doğru adım atmadan önce gövdesini saran battaniyeyi üzerinden attı ve büyük bir dikkatle yavaş yavaş suya girdi. Dolaptan bir tas alıp saçlarını yıkamak için küvetin yanına çömeldim.

[u]Burada benimle olmanla aynı olmuyor,” dedi ve arkasına yaslanıp gözlerini kapattı.

Mızmızlanmasına aldırmadan o güzel vücudunu tepeden tırnağa sabunlayıp yıkamaya başladım. Bir yandan da onunla temas etmenin verdiği malum çekim ile savaşıyordum.

Karnındaki yara izini uzun bir süre nazikçe temizlerken bunun nasıl olduğunu belki şimdi anlatır diye umut ettim ama işe yaramadı. Gözlerini ve çenesini kapalı tuttu. Bunun zor olacağına dair bir his vardı içimde. Hiçbir zaman gönüllü olarak bilgi vermezdi ve sorumu da sert bir uyarı ile geçişti-rirdi. Bunu tekrar yapmasına izin vermemeliydim. Yine öyle yaparsa tüm direncim kırılacak, gücüm azalacaktı.

Elimi yanağına götürdüm. “Tıraş olman lazım.”

Gözlerini açtı, eliyle çenesini tutup sakallarıyla oynadı. “Beğenmedin mi?”

“Nasıl olursan ol, ben seni her şekilde beğeniyorum.” *Sadece sarhoşken değil!*

Bakışlarıyla o an aklımı okuyor olduğuna ikna edebilmişti beni. “Bir daha tek bir damla bile içmeyeceğim,” dedi net ve kendinden emin bir ifadeyle. Bunu söylerken de göz temasını bir an bile kaybetmedi.

“Kendine çok güveniyor gibisin,” diye karşılık verdim.

“Evet güveniyorum.” Küvetten kalkıp bana döndü, yaralı eliyle yüzümü tutacaktı ama yapamayacağını anlayıp duraksadı. “Ciddiyim, bir daha asla. Söz veriyorum. İflah olmaz bir alkolik değilim, Ava. Bir kere içtim mi kendimi kaptırdığımı ve durmakta zorlandığımı kabul ediyorum ama içsem de olur içmesem de. Sen beni terk ettiğinde çok kötüydüm. Sadece kendimi hissizleştirmek için içtim.”

Kalbim sıkıştı, şüphe ile karışık bir rahatlama hissettim. Herkes bir tane içince kendini kaptırıp gaza gelebilirdi, öyle değil mi? Ne söyleyeceğimi bulmaya çalıştım. Günlerdir kafamda dönen milyonlarca sözcük vardı ama o an aklıma hiçbiri gelmiyordu. “Neden bana daha önce anlatmadın? Gidersem daha büyük bir zarara yol açacağımı söylediğinde bunu mu kastetmiştin?

Yüzü düştü. “Söylediğim çok rezil bir şeydi.”

“Evet.”

Gözlerini tekrar bana çevirdi. ‘Yalnızca kalmanı istemiştim. Bana hoş bir otelim olduğunu söylediğinde sersemle-miştim.” Gülümsedi ve ben kendimi bir aptal gibi hissettim. “Aramızda olanlar o kadar hızlı şekillendi ve tutkulu bir hal aldı ki, sana gerçeği söylemek gittikçe daha zor bir hal almaya başladı. Benden kaçmanı istemiyordum ama sen kaçmaktan vazgeçmedin.”

“Yine de çok uzaklaşamamışım, değil mi?”

“Sana anlatacaktım. Manor’a o şekilde gelmemeliydin. Buna hazır değildim, Ava.”

Aslında her şey çok açıktı. Çoğu zaman sözde “otel” olan yerde gözetim altında oluyor ya da Jesse’nin ofisinde sıkışıp kalıyordum. Çalışanların benimle konuşmamaları için uyarıldıklarından hiç şüphem yoktu. Ayrıca ben yalımdayken kimse ona yaklaşmıyordu. Evet, dediği gibi çok hızlı şekilde tutkulu bir hal almıştı ilişkimiz aııa bunun benimle bir ilgisi yoktu. Tanrım, konuşacak ne kadar da çok şey vardı. Aklımda onlarca soru dönüp duruyordu. Jesse’nin Manor’da üzerine gittiği o herifin söyleyecek çok enteresan şeyleri olduğuna da emindim. Gerçekten o adamın karısıyla bir ilişkisi olmuş olabilir miydi?

Derin bir nefes aldım. “Hadi burada kök salmadan çıkartalım seni,” dedim ve bir havlu kaptım. Küvetten sağlam eline yüklenip çıkarken zorlandığını görebiliyordum. O dikkatlice beni seyrederken, elimdeki havluyu yavaşça vücuduna sardım.

Dikkatlice ensesini kurularken tebessüm ettiğini gördüm. “Birkaç hafta önce de sen akşamdan kalmaydın ve ben sana hemşirelik ediyordum hatırlarsan.”

“Eminim ki senin kafan benimkinden daha beter zonklu-yordur,” dedim ve onun hatırlatmasını duymazdan gelerek havluyu beline sıkıca sardım. “Önce yemek, sonra da doğru hastaneye.”

Tedirgin bir sesle, “Hastane mi?” diye sordu. “Hastaneye ihtiyacım yok, Ava.”

“Elin için,” diyerek duruma açıklık getirdim. Muhtemelen onu rehabilitasyona götüreceğimi sanmıştı.

Elini kaldırıp dikkatlice inceledi. Kanlar tamamen akıp gitmişti ama hâlâ çok kötü görünüyordu. “Bir şey yok ki.” “Ben öyle düşünmüyorum.”

“Ava, hastaneye gitmeye ihtiyacım yok.”

“O zaman gitme.” Arkamı döndüm ve yatak odasına yürüdüm.

Arkamdan geldi ve yatağa ulaştığında kendini bırakıverdi. Ben soyunma odasına girene kadar da gözlerini benden ayırmadı. Kıyafetlerini karıştırıp gri bir eşofman ve beyaz bir tişört buldum. Şu an rahat etmeye ihtiyacı vardı. İç çamaşırı çekmecesinden bir çamaşır aldım ve geriye döndüğümde onu yatakta kıvrılmış olarak buldum. Onu yukarı çıkarıp banyo yaptırmak bitap düşmesine yetmişti. Bu derecede bir akşamdan kalmışlığı hayal bile edemezdim ben.

“Al, bunları giy.” Kıyafetleri yatağa, yanma bıraktım. Seçtiğim giysilere bakmak için kafasını çevirdi ve yorgunluğunu belirtecek şekilde derin bir nefes verdi.

Kendi kendine giyinmeye yanaşmadığı için iç çamaşırını aldım ve önünde diz çöküp ayaklarına doğru tuttum. O da aynısını benim için defalarca yapmıştı. Ayak bileğine dokundum, kendini yataktan kalkmaya zorlarken yüzüme bakıyordu. Gözlerinde bir ışıltı belirdi. İşte bir başka tanıdık özelliği daha.

Yavaşça yere basıp ayağa kalktı ki ben de iç çamaşırını yukarı çıkartabileyim. Tam dizlerini geçmiştim ki vücudunu saran havlu düşüverdi ve o kocaman aletiyle karşı karşıya kaldım.

İç çamaşırını elimden bırakıp refleksle geriye çekildim sanki gördüklerim beni yakacakmış gibi. Çelik gibi erkekliğinin dokunma mesafesinde olduğunu görmezden gelmeye çalışarak vücudunun bütün parçaları işlevsiz değil demek ki diye düşündüm. Yüzüne baktığımda gözlerinin ilk defa tamamen ışıldadığını gördüm. Vücudum ve beynim tamamen ters düşmesine rağmen, şu anda ihtiyacım olan şeyin bu olmadığını çok iyi biliyordum. Onu yatağa itip üstüne atlama dürtümü kontrol etmeye çalışıyordum. Asıl konumuzdan sapmayı seks için riske atamazdım. Konuşacak daha çok şey vardı.

Elini iç çamaşırını yukarı çekmek için uzattı. “Hastaneye gideceğim,” dedi. “Gitmemi istiyorsan, gideceğim.”

Kaşlarımı çatarak ters bir şekilde, “Eline baktırmamız gerektiği konusunda bana hak verdin diye ayaklarına kapanıp şükredeceğimi sanma,” dedim.

Sert davranmama karşılık olarak gözlerini kıstı ve, “Bunu duymazdan geliyorum,” dedi.

“Karnını doyurmamız lazım,” diye homurdandım ve tişörtüyle eşofmanını giymesi için arkamı dönüp odadan çıktım.

“O dangalak eski sevgilinle konuştun mu?” Sesindeki km çok barizdi.

“Hayır, ama annem ve babamla konuştuğunu duydum. Ne kadar da nazik bir adam öyle değil mi?”

“Siktiğimin dallaması. Bu konuyu konuşmamız lazım. Annem, Matt ile konuştuklarından bahsetti. Onun yılanın biri olduğunu biliyorum ama kadın endişeleniyor işte.” “Aradım onu,” diyerek kendimi savundum.

“Evet, ona tüm hikâyeyi anlatmadığını tahmin ediyorum. Bu yeni adamdan ne haber?”

Bir süre dondum, güzel bir soruydu. “Dan. annemlere anlatamayacağım bazı şeyler var.”

“Evet, ama abine anlatabilirsin.”

“Anlatabilir miyim?” Yutkundum. Bundan şüpheliydim. Muhtemelen abim de olanları duysa kalp krizi geçirebilirdi babam gibi. İşte sırf bu yüzden Newquay’a gitmedim, sorgu ve azardan kaçmak için... Önünde sonunda bununla yüzleşecektim ama şimdi değil. Annemlerin uzakta yaşıyor olmasına hiç bu kadar sevin memiştim.

“Evet bana anlatabilirsin. Ne zaman görüşelim?” diye sordu.

Görüşmeden çok bilgilendirme toplantısı mı olacak bu? ‘Yarın olur mu?”

“Bugün görüşürüz sanmıştım?” Sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Ben de. Bir yandan onu görmeyi gerçekten çok istiyor bir yandan da hiç istemiyordum. “Üzgünüm. Birkıç kiralık daire bakacağım, sonra da faturaların içinden çıkmaya çalışacağım.” Yine yalan söylemiştim ama o kadar kısa sürede kendimi toparlayıp mantıklı ve normal görünebilecek gücü bulamazdım. Belki de yarından itibaren kendimi belirsizlik ve depresyonun boşluğundan

kurtarabilirdim. Bundan son derece şüpheliydim ama en azından deneyecek zamanım vardı.

Duş ve üst baş değişiminden sonra aşağıya indiğimde, Jesse'yi koltuğun üzerinde bilinçsiz bir şekilde yatarken buldum. Yorgunluktan bitkin düşmüş olsa bile, bir süre gizlice geniş göğsünün inip kalkışını izlerken gözlerim bayram etmişti. Telefonum çaldığında hayal dünyamdan çıkıp hemen telefonu buldum ve ekrana bakma zahmetine bile girmeden cevap verdim.

"Alo?"

"Ava?"

"Dan!" Tüm bu hengamede, bugün onu görmem gerektiğini unutmuştum. Sesini duymak iyi gelmişti. "Neredesin?" "Şimdi Euston'a geldim."

"Annemle babam nasıl?"

"Endişeliler."

"Buna gerek yok."

"Evet, ama endişeliler. Ben de öyle. Neredesin?"

Siktir!

"Kate'teyim." Yalan söyledim. Gerçeği öğrenmek için Kate'i ziyaret edecek ya da onunla konuşacak değildi ya. Zaten annem Kate'te olmam gerektiğini biliyordu ve ona da bunu söyleyeceğinden emindim.

Kate'in ismi geçince bir sessizlik çöktü. "Anladım," dedi. "Hâlâ mı?"

Of, sesindeki uzaklık. Yıllardır birbirlerini görmemişlerdi ama görünen o ki zaman iyileştirmeye yetmiyordu. "Bu geçici bir durum Dan. Konuştuğumuz gibi, hâlâ kalacak bir yer arıyorum."

'İ larıka, tüm günii beraber geçireceğiz o halde." Korktuğun] başıma gelmişti.

Onun sorularından kaçarak geçireceğim koca bir gün. "Tamam, sabah ara beni," dedim ve içimden bu gece arkadaşlarıyla dışarı çıkıp, akşamdan kalmanın acısını

çekerek yarın sabah beni aramakta gecikmesini ümit ettim. Gerçekten zamana ihtiyacım vardı.

“Tabii ki. Yarın görüşürüz, evlat.” Kapattı.

Bu işten sıyrılmanın yollarını düşünmeye başladım. Bir saat boyunca amaçsızca çatı katında dolaştım ama hiçbir çözüm bulamadım. Sonsuza kadar ondan kaçamazdım.

Dâhili telefon çaldığında hemen cevap verdim. “Ava, tamirci kapıyı tamir etmek için geliyor. Bu arada, arabasının camı da değiştirildi.”

“Teşekkür ederim, Clive.” Telefonu kapattım ve kapıya doğru yürüdüm.

Çoktan hasarı incelemeye başlamış olan yaşlı adama kapıyı açtım. Kafasını kaşırken, “Ne oldu böyle? Sanki biri çarpmış gibi,” dedi.

“Onun gibi bir şey,” diye mırıldandım.

Takım çantasını yere bırakırken, “Şimdilik bunu sağlamlaştırırım ama değiştirilmesi gerekecek. Siparişini verip, geldiğinde sizi haberdar ederim,” dedi.

“Sağ olun.” Adamı kapı parçalarıyla uğraşırken bırakıp içeri döndüğümde Jesse yarı uykulu vaziyette şüpheyle kapıya doğru bakıyordu.

“Ne oluyor?” diye sordu.

“Sen kapıyı açmayınca John kapıyla dövüştü.”

Kaşlarını kaldırdı, endişeliydi. “Onu aramalıyım.”

Bir saatlik şekerlemeden sonra daha canlı gözüktüğü kanısıyla, “Kendini nasıl hissediyorsun?” diye sordum.

"Daha iyiyim. Sen?”

"İyi. Hastaneye gitme zamanı. Çantamı alayım.” Yanından geçip gittim.

Elini uzatıp kolumu yakaladı. “Ava.”

İşleri yoluna sokacak herhangi bir şey söyler diye durup cümleyi tamamlamasını

bekledim ama hiçbir şey elde edemedim. Kolumu sıkıca tuttuğundan ateşi içime işliyordu. Yüzüne baktım, beni izliyordu ama hâlâ ağzını açmamıştı.

Elimi çekip oıdaıı kurtuldum ve birden arabamın burada olmadığını hatırladım. Oıiu hastaneye nasıl götürecektim acaba? “Siktir.” Sessizce küfrettim.

“Sözlerine dikkat et, Ava. Ne oldu?”

“Arabam Kate’te.”

“Benimkini alırız.”

“Tek elle süremezsin ki.” İyiyken bile araba kullanması ödümü koparıyordu. Tek elle sürmesine kesinlikle izin veremezdim.

“Evet. Ama sen sürebilirsin,” dedi ve anahtarları fırlattı. Birden panikledim. Yüz altmış bin pound’luk arabayı sürebileceğim konusunda bana güveniyordu, öyle mi?

“Ava, yaşlı teyzeler gibi sürüyorsun. Gaza birazcık daha basar mısın?” diye sızlandı.

Sert bir bakış fırlattım ama o görmezden geldi. Gaz pedalı çok hassastı ve direksiyon başındayken kendimi çok küçük hissediyordum. Arabayı çizeceğim diye ödüm kopuyordu. O ise durmadan bana asfaltı ağlatmam için emirler veriyordu. “Susar mısın?” diye patladım sonunda. Eğer birine çarparsam, bu onun suçu olacaktı.

“Daha iyi.” Bana baktı ve gülümsedi. “Korkmadan gaza basarsan aslında daha kolay sürebilirsin.”

Ben de gülümsemek istedim ama yapmadım. Onu onaylamak istemiyordum şu anda.

Hafif yaralanmalara müdahale ve röntgen bölümlerinde geçirdiğimiz üç saatten sonra, doktor elinin kırık olmadığını doğruladı ancak kas zedelenmesi vardı.

Hemşire, “Bu ne zamandır bu şekilde?” diye sordu “F.ğer yaralanmadan bu yana birkaç gün geçtiyse, şimdiye dek şışuı inmesi gerekirdi.”

Hemşire bandajı oliıe sararken, Jesse suçlıı bir ifadeyle b.ına baktı. Sessizce, “Hayır,” dedi.

“Dinlenmeliydiniz,” diye onu azarladı hemşire. “Bunu askıya almak gerekecek.”

Kolu askıya alınırken kaşlarımı çattım o da bana bakıp gözlerini devirdi. Çıkışa varır varmaz askıyı çıkartıp çöpe attı.

I lastaıie kapısından çıkışını izlerken, “Ne yapıyorsun?” diye çıkıştım.

“Bu şeyi takmayacağım.”

Askıyı çöpten alırken, “Takacaksın!” diye bağırdım, şok olmuştum. Bu adamın vücuduna hiç saygısı yoktu. Bildiğin iç organlarına şişe şişe votka ile tecavüz ediyordu ve şimdi de elinin iyileşmesini resmen sabote ediyordu.

Onu takip ediyordum. Arabaya varana kadar durmadı. Anahtarlar bendeydi, ama kapıları açmak gibi bir niyetim yoktu. Onun züppeliği geçene kadar birbirimize dik dik baktık.

‘‘Arabanın kapısını açacak mısın?”

“Hayır! Bunu koluna tekrar takana kadar, hayır!” Askıyı başımın üstünde tutuyordum.

“Sana daha önce de söyledim, Ava, o şeyi takmayacağım.”

“Neden?” diye sordum. İşte inatçı Jesse geri dönmüştü fakat bu Jesse’yi görmekten hiç hoşnut değildim.

“Çünkü ihtiyacım yok.”

“Evet, var.”

Alaycı bir şekilde, “Hayır, yok,” diye ısrar etti.

Arabanın üstünden, “Şu siktiğimin askısını tak, Jesse!” diye bağırdım.

“Sözlerine dikkat et!”

“Siktir!” diye tersledim.

Oldukça sert bir bakış attı. Hastane otoparkının tam ortasında, Aston Martinin üzerinden birbirimize, “Siktir,” diye bağırırken dışarıdan nasıl görünüyorduk acaba? Umurumda değildi. Bazen tam bir mağara adamı oluyordu.

“Söylediklerine dikkat et!” diye kükredi ve kendi sesinin yüksekliğinden korkup yaralı eliyle kafasını tuttu. “Siktir!”

Elini sallayıp küfrederek dönüp durmasını izlerken elimde olmadan gülmeye başladım. Bu inatçı aptalın öğrenmesi gereken şeyler vardı.

Bağırarak, “Aç şu siktiğimin arabasını, Ava,” dedi tekrar.

Sinirden delirmişti. Gülmemi bastırmak için dudağımı ısırdım, içimden gelen kocaman kahkahanın zorladığı bir kıkırdamayla, “Elin nasıl?” diye sordum ve daha fazla kendimi tutamayıp kahkaha atmaya başladım. Bu çok iyi gelmişti.

Kendimi toparladığımda, bana kızgın gözlerle bakıyordu. “Aç!” diye emretti.

Arabanın üzerinden uzatarak, “Önce askı,” dedim.

Askıyı kaptığı gibi yere fırlattı ve öfkeli gözlerle yüzüme baktı. “Aç!”

“Bazen tam bir çocuk oluyorsun, Jesse Ward. Askıyı takana kadar arabayı açmıyorum.”

Gözlerini kıstığını ve hafifçe gülümsediğini fark ettim. Yüksek sesle, “Üç,” dedi.

Şaşkınlıktan ağzım açık kalmıştı. Bunun olduğuna inana-mayarak, “Bana geri sayımı dayatamazsın!” diye bağırdım.

“İki.” Ben afallamıştım ama o gayet havalı ve rahattı. Dirseğini de arabaya yaslamıştı. “Bir.”

Teslim olmadım ve, “Siktir oradan!” diye bağırdım. Ben sadece onun iyiliği için askıyı takmasını istiyordum. Bu benim için değil, onun iyileşmesi için gerekliydi.

“Sıfır,” dudaklarını büktü ve arabanın etrafından bana doğru yürümeye başladı. Ben de geri geri yürüdüm. Durup kaşlarını kaldırdı. “Ne yapıyorsun?” diye sordu ve yönünü değiştirip yine üzerime gelmeye başladı.

Bu ifadeyi biliyordum; bu onun *işi gerçekten zorlaştırıyorsun* deyişiydi. Beni yere yığıp buyruklarını yerine getirene değin bana işkence etmekte tereddüt etmeyeceğini çok iyi biliyordum.

Arabanın diğer tarafında olduğundan emin olunca, “I Iiç-bir şey, dedim. Biitüıı günü burada geçirmek zorunda kalabilirdik.

“Buraya gel/' Sesini alçalttı ki bu ses âşık olduğum o güçlü tanıdık sesti ve işte onun bir başka parçası daha geri dönmüştü. Ama şu an dikkatim başka yerdeydi.

Kafamı salladım. “Hayır.”

Bir sonraki hamlesini tahmin edemediğim bir anda, arabanın etrafım hızla koştu ve ben de aksi istikamete fırladım. Dengesiz, kaçığın biri gibi, park etmiş diğer arabaların etrafında zikzak çizerek koşarken etraftaki insanlar bana tuhaf tuhaf bakıyordu. Yüksek bir dört çekerin arkasında durdum ve Jesse’nin nerede olduğunu bulmak için etrafa bakındım.

Yüreğim ağzıma gelmişti ama o benden çok daha zor bir durumdaydı. Yerde yatıyordu.

Siktir!

Onun iyileşmesi gerekirken bu aptal davranışı sürdürerek ne halt ediyordum ben böyle? Yoldan geçenler ona yardıma gidiyorlardı. Ona doğru koşup yaklaşınca, “Jesse!” diye bağırdım.

Ben onu kaldırırken bir adam bana, “O iyi mi, tatlım?” diye sordu.

“Bilmiyorum...” Bir anda Jesse tekeliyle beni kaldırdı ve omzuna alıverdi.

“Benimle asla uğraşma, Ava,” dedi kendini beğenmişçe. “Bundan böyle şunu iyi bil ki ben her zaman kazanırım.” Arabaya ilerlerken de eteğime uzanıp elini kalçalarımın arasına daldırdı.

Yanından geçtiğimiz insanlara tatlı tatlı gülümsedim ve onunla kavga etme zahmetine girmedim. Beni kaldıracak kadar gücü olduğu için mutlu olmuştum. Tüm elbisem kalçama kadar açılınca, “îç çamaşırım gözüküyor,” diye şikâyet ettim.

“Hayır, gözükmüyor.” Onunla yüzümüz aynı seviyeye gelene kadar beni yavaşça yere indirdi, ayaklarım yerden kesilmişti, sıcak ve sert göğsünü vücuduma yasladı. Gözleri bir parça parıltı kazandı ve dudakları benimkileri aradı. Beni öpecekti. Bunu durdurmak zorundaydım.

Kolunda kıpırdandım. Beni rahat bırakması için kıvranıp göğsüne odaklanmışken, “Markete gitmeliyiz,” dedim.

Derinden bir iç çekti ve beni bıraktı. “Tüm girişimlerimi bertaraf edersen, bazı şeyleri nasıl düzelteceğim söyler misin?”

Elbisemi düzelttim ve gözlerimi ona çevirdim. “Bu senin problemin, Jesse. Benimle konuşmak, sorularıma cevap vermek yerine, dokunuşlarınla dikkatimi dağıtmaya çalışarak işleri düzeltmek istiyorsun. Bunun bir daha olmasına izin vermeyeceğim.” Kapıları açtım yanından geçip arabaya bindim.

Süpermarkete vardığımızda park edecek yer bulmak için arabayı bir aşağı bir yukarı sürmeye başladım. Bugün Jesse ile alakalı yeni bir şey öğrenmiştim; çok kötü bir yolcuydu. İnsanların önünü kesmeye ve şerit atlamaya zorlandım ki bunların hepsi park etmek üzere küçük bir alan kazanmak içindi. Konu araba sürmek olunca bu adam çok agresifleşi-yordu. Aslında, bu adam her konuda agresifti.

“Şurada bir yer var.” Görüş alanımın çaprazını gösterdi ve yoldan çıkmak zorunda kaldım.

“Orası ebeveyn ve çocuklar için.” Önünden dümdüz geçtim.

“Ne olmuş?”

“Ne demek ne olmuş? Senin bu sevimli arabanda hiç çocuk göremiyorum. Sen görüyor musun?”

Bakışını karnıma çevirdi ve birden kendimi oldukça rahatsız hissettim. Gözlerini ayırmadan, “İlaçlarını buldun mu?” diye sordu.

Park alanına girerken, “Hayır,” diye cevapladım. Benim düzenimi bozduğu için onu suçlamak istiyordum aslında ama açıkçası ben bu konuda oldum olası çok kötüydüm. Kaybettiğim doğum kontrol hapının bedelini Dr. Monroo’v.ı küçük düşürücü bir ziyaret yaparak ödemiştim ve Jesse ile yaptığım korunmasız

seksten sonra hiçbir hastalığım olmadığına emin olmak için testler yaptırmıştım. Jesse'nin aktif seks hayatı bana başka bir seçenek bırakmamıştı.

Dudaklarını ısırırken, "Bir şeyi unutmadın mı?" diye sordu.

Hamile olduğumu mu düşünüyordu? "Geçen pazar adet oldum," dedim. Sanki bir uğursuzlukmuş gibi demek istedim ama konuyu değiştirdim.

Arabadan çıktım ve onun inmesini bekledim. O sessizliğini koruyordu. Arabadan inip yanıma geldi. "Daha uzağa park edemezdin herhalde?" diye homurdandı.

"En azından doğru yere park ettim." Bir tanesini almak için alışveriş arabalarının olduğu yere yöneldim. Saçaklı kaldırımda giderken, "Daha önce hiç süpermarkete gittin mi?" diye sordum. Jesse ve süpermarket kuşkusuz yan yana gelemeyecek iki kelimeydi.

Omuz silkti. "Alışverişleri Cathy yapar. Ben genelde Manor'da yerim."

Jesse'nin süper lüks seks kulübünden bahsedilmesi tüylerimi diken diken etti ve iletişim kurma hevesim tamamen kaçtı. Gözlerinin benim üzerimde olduğunu hissettim ama önemsemeyip başka şeylere odaklandım.

Biz Lusso'ya dönene kadar saat altı olmuştu ve kapı çoktan onarılmıştı. Jesse koltukta uzanmaya gitti, son birkaç saat onu yormuştu biraz. Ben de mutfağa gidip aldıklarımızı yerleştirdim ve ne yapacağımı düşünmeye başladım. Cumartesi akşamıydı ve cidden bir kadeh şarapla rahatlamak istiyordum. Maalesef şarap yoktu ve rahatlayamazdım o yüzden Kate'i aradım.

"Neler yapıyorsun?" diye sordum kahvemi alıp bar taburesine yerleşirken. Şarap yok ama kahve var.

"Tam da dışarı çıkıyorduk," dedi. Sesi neşeliydi.

"Nereye gideceksiniz?" Gece dışarı çıkmasını biraz kıskanıyordum açıkçası.

"Sam beni Manor'a götürüyor."

"Manor mı?" diye ağzımdan kaçırdım. Beni gaza getirmeye mi çalışıyordu?

“Evet ama yanlış bir fikre kapılma. Götürmesini ben istedim. Orayı merak ediyorum.”

Vay canına! Kate’in soğukkanlılığı sınır tanımıyordu. Ben Manor’m aslında nasıl bir yer olduğunu keşfettiğim günü zihnimden silmeye çalışırken, o gidip orada sosyalleşmek mi istiyordu yani? Yok artık. “Ve Sam seni oraya götürmekte bir sorun görmüyor öyle mi?” Gayet sıradan bir soruymuş gibi sormaya çalışmıştım ama sesim şok olduğumu belli ediyordu mutlaka. Sam’in bunu kabul ettiğine inanamıyordum.

“Evet, bana neler olup bittiğinden bahsetti ve ben de görmek istedim.” Orayı düşünmek bile bana sinir krizi geçirtirken, Kate gayet umursamaz görünüyordu. Bu kadar açık görüşlü olabilmek nasıl mümkün oluyordu? Ve Manor’da neler olup bitiyordu gerçekten? Kate, “Jesse nasıl?” sorusuyla beni daldığım düşüncelerden çekip çıkardı.

Endişesini sesinden anlayabiliyordum. “İyi. Elinde kas zedelenmesi var ve alkolik olmadığı konusunda ısrarcı.”

“Sevindim.” Samimiyeti beni mutlu etmişti ve telefonda bana kızıp, toparlanıp gitmemi istemediği için rahatlamıştım.

“Dinle,” dikkatimi tekrar Kate’e yönelttim. “Bu gece için iyi eğlenceler dilerim ama asıl söylemek istediğim şey şu ki, ön yargılı olma.”

“Ava, benden daha az ön yargılı olunamaz herhalde. Sabırsızlanıyorum! Yarın konuşuruz.”

“Hoşça kal.” Telefonu kapattıktan sonra Manor’da geçirdiğim zamanları düşündüm. Orasının masum bir otel olduğunu düşündüğüm zamanları. Kendi kendime kızdım. Şimdi, aslında her şey ne kadar da açıkmış diye düşünüyorum ama o zaman nasıl hiçbir şey anlamadım, çok garip doğrusu. Kendime çok da yüklenmemeliydim çünkü o zaman onun uzun boyu, güçlü kolları, kirli sakalı ve büyüleyici yeşil gözlerinin etkisi altındaydım. Jesse mükemmeldi. Şimdi birkaç

ldlo vermiş ve bazı konularda daha sert olmasına rağmen hâlâ da öyle.

Üst kata elbisemi değiştirmeye çıktım, saçlarımdaki bütün tokaları çıkarmadan evvel üzerime pamuklu bir şort ve bir askılı geçirdim.

Aşağı indiğimde, Jesse hâlâ koltukta uyuyordu. Bir süre televizyon dolabı ile oyalandım ama o lanet şeyi kullanmayı başarıp televizyonu açamadım. Ben de koltuğa yığılıp Jesse'nin uyumasını izledim. Yaralı elini taş gibi sağlam göğsüne koymuş, düzenli bir şekilde nefes alıp veriyordu. Çikolatalı ekleri, gelinçiçeğini ve "melekleri" düşünerek yavaş yavaş uykuya daldım.

S. (V>öknv

"Seni seviyorum."

Gecenin köründe uyandım ve koltukta doğrulurken gözlerimi ovuşturmaya başladım. Nerede olduğumu anlamak birkaç dakikamı aldı. Odaklanmaya başlayınca, koyu sarı saçlı yakışıklıyı üzerime eğilmiş olarak buldum.

Yüzümden saçlarımı çekerken yumuşak sesiyle, "Selam," dedi.

Uykulu bir şekilde, "Saat kaç?" diye sordum.

Eğildi ve alnımdan öptü. "Gece yarısını yeni geçti sayılır." Gece yarısı mı? Hâlâ çok uykuluydum ve tekrar uykuya dalabilirdim ama telefonun sesi havayı bıçak gibi ikiye böldüğünde tamamen uyandım.

Jesse, "Tanrı aşkına," diye homurdandı.

Telefonunu sehpadan hızla alıp ekrana baktı. Bu saatte arayan kim olabilirdi?

Sakince, "John," diye açtı telefonu. "Neden?" Bana baktı. "Hayır, tamam, uygun... evet... bana yarım saat ver." Telefonu kapattı.

"Sorun nedir?" diye sordum, artık tamamen uyanıktım.

Spor ayakkabılarını giyip kapıya doğru yürüdü, mutsuz olduğu belliydi. "Manor'da bir problem çıkmış. Fazla sürmez," dedi

Ve çıkıp gitti.

Tamamen ayılmıştım, saat gece yarısını geçmişti ve Jesse ortadan kaybolmuştu. Tek başıma koltuğa oturdum ve Manor'da bu kadar acil ne olabilir diye düşünmeye başladım.

Of, hayır. Kate oradaydı.

Henıeıı mutfağa koştum ve onu aramak için telefonumu buldum. Cevap vermiyordu. Defalarca denedim ve her aramamda daha da endişelendim. Tek yapmam gereken Jesse'yi aramaktı ama onun da sinirleri tepesindeydi. Bir aşağı bir yukarı yürüdüm, kendime kahve yaptım ve tekrar tekrar Kate'i aradım. Eğer arabam burada olsaydı, çoktan Manor'ın yolunu tutmuş olurdum. Ya da olmaz mıydım? Yapardım demek kolaydı tabii, özellikle yapabileceğim bir şey yokken.

Bir aşağı bir yukarı evin içinde volta atarak durmadan Kate'i aradım. Sonunda pes ettim ve uyumaya gittim. Misafir odasındaki yatağın yumuşacık pelüş çarşaflarına sarındım ve kıvrılıp uyudum.

"Seni seviyorum."

Gözlerimi açtım ve Jesse'yi yatağın üzerinde buldum. Uyku ve uyanıklık arasındaydım ve konuşacak kadar açılmamıştım. Saat kaç olmuştu ve ne zamandır yoktu? Sormaya fırsatım da olmamıştı gerçi. Ne olduğunu anlayamadan kendimi onun kollarında odasına taşınırken buldum.

Beni yatağına bırakırken, "Burada uyu," diye fısıldadı. Arkamdan bana sarıldığını hissettim.

Eğer durumdan hoşnut olmasaydım soru sorardım ama mutluydum; o yüzden bir şey sormadım. Kafamı yastığa vurdum ve Jesse'nin sıcaklığının beni sarmasıyla tekrar uykuya daldım.

"Günaydın."

Gözlerimi açar açmaz baş döndüren ferah nane kokusuyla yatağa çakıldım. Sabah yeni çalışmaya başlamış beynim beni özgürlüğü için mücadele ederek ikna etmeye çalışıyor ama vücudum tüm bu mantıklı talimatları süzerek engelliyordu.

Jesse, arkasına yaslandı. Ellerimi tutarak beni kaldırıp oturttu, "Bunu yapmaya ihtiyacım vardı," diye fısıldadı.

Tişörtümü sıyırarak üzerimden çıkardı. Kafamdan geçirirken göğsümün ortasından öptü. Dili boğazıma doğru daireler çizerek yavaşça ilerliyordu.

Gergindim.

Vücudunu geri çekti. “Dantelli,” dedi sütyenimi çıkartırken.

Vücudum çaresizce ona, aklım ise sağlam bir konuşmaya ihtiyaç duyuyordu. Bu ikisi arasında cereyan eden savaşın tam ortasındaydım. Kavramsal düşünme yeteneğimi kaybettiğim noktaya, onun karşı konulamaz cazibesine sürüklenmeden önce kafamdaki sis bulutlarını dağıtmak istiyordum. O boynumu öpüp kulağıma ilerlerken sessizce, “Jesse, konuşmamız lazım,” dedim. Vücudumdaki her hücre çenemi kapatıp Jesse’yi kabul etmem için yalvarıyordu.

Dudaklarımı bulup ısrar ederek, “Sana ihtiyacım var,” diye fısıldadı.

“Jesse, lütfen.” Sesim nefes alışımda kaybolurken zar zor çıkmıştı.

“Bebeğim, ben bu şekilde konuşuyorum.” Ensemi kavradı ve vücudunu bana daha da yaklaştırdı. “îzin ver sana nasıl olduğunu göstereyim.”

Vücudum kazandı.

Sanki kölesiymişim gibi ona teslim olmuştum. Kolunu belime doladı ve beni yatağa geri yatırırken dudaklarımızı birbirine mühürledi. Tüm benliğim onun sıcacık ve ıslak dil darbeleri ile dudaklarımın arasından hayata dönüyordu. Nazik Jesse modundaydık ve onun da bildiği üzere tam da ihtiyacım olan şey buydu.

Sakin ve düzenli nefes alış verişi tamamen kontrol altında olduğunu gösteriyordu. Parmak uçlarıyla kalça kemiğimden göğsüme doğru gezinmesiyle ürperti dalgaları tüm vücuduma yayıldı. Kısa kısa, düzensiz biçimde ve heyecanla nefes alıp veriyordum. Meme uçlarımın kenarlarında ısrarla gezindikten sonra, dudaklarımız ve dillerimiz nazikçe buluştu.

Yumuşak dokunuşları, tatlı dudakları ve sert vücudunun yanımda olmasıyla kaybolmuş duygularım yeniden canlanıverdi ve omuzlarına tutundum. Korkularımda tamamen haklıymışım; yine ona yenilmiştim.

Sağlam eliyle şortumu ve çamaşırımı çıkarmak için dudaklarını benimkilerden ayırıp geri çekildiğinde hafifçe inledim. “Senin bir hatırlatmaya ihtiyacın var,” dedi.

“Alışılagelmiş şekilde değil ama.”

“Biliyorsun benim yöntemim bu, Ava.” Şortumu ve külotumu bir kenara attı ve dudaklarımızı birleştirirken beni kendine çekti. “Daha yakın olmalıyız.”

Artık onunla savaşamıyordum. İç çamaşırının bel kısmından içeri parmaklarımı soktum ve kasıklarından aşağı itmeye başladım. Aynı anda dudaklarımı onunkilere daha da fazla bastırıyordum. Uzun uzun inleyerek beni yatağa bastırdığı için elimi şortundan çekmek zorunda kaldım. Ben de ayağımı uzatıp iterek çıkardım. Vücut ağırlığının yarısını üzerime bırakıyordu. Dudakları dudaklarımı ararken, üzerimdeki kaslı vücudunu daha da içime sokuyordu.

Parmaklarımı saçlarında gezdirirken yüzümde kirli sakalının gezinmesinin tadını çıkardım. Sert veya kaba olmak için fazlasıyla uzundu sakalları, o yüzden yumuşak bir fırça ile yüzüm okşanıyormuş gibi hissettiriyordu.

Dudaklarımızı ayırdı ve kalçamdan kavrayıp yüzünü saçlarıma gömdü. Avuç içi ile karnımı okşamaya başladı ve sonra yavaşça karnımı geçti ve boğazım ile göğsüm arasını okşamaya başladı.

Boynuma doğru, “Seni özlemişim, bebeğim,” diye mırıldandı. “Seni çok, hem de çok özlemişim.”

“Ben de seni özlemişim.” Gücünü tamamen hissederek başını tutup kendime doğru yaklaştırdım ama Jesse o anda güçlü değildi. Kendimi güvende ve korunaklı hissediyordum ama o an bakıcıyı oynayanın ben olduğumun farkındaydım. Kendimden geçmiştim, hem de çok Bu sorunlu adama hissettiğim yoğun duygularla tamamen kendimden geçmiştim.

Vücudunu bacaklarımın arasına yerleştirdiğinde sabah ereksiyonunun kaygan başının girişimi zorladığını hemen hissettim. Kafamda karmakarışık düşünceler vardı. Ama birden dirseğinden güç alıp yükselerek dünyasında var olan yegâne şeymişim gibi bana baktı. Gözlerimiz kelimelerin anlatabileceğinden çok daha fazlasını anlatıyordu. Yakışıklı yüzünü avuçlarımın içinde tutabilmek için başının arkasından ellerimi çektim.

“Bana geri döndüğün için teşekkür ederim,” dedi. Muhteşem yeşil gözlerinde kaybolarak onu izliyordum. Tüm varlığım yoğun duyguların seline kapılmış gibiydi.

Başparmağımı nemli dudaklarında gezdirdim, ağzının içine doğru kaydırdım, yavaşça geri alarak alt dudağında durdum. Eğilip küçük bir öpücük kondurdu.

Göz temasını koruyarak bana gülümsüyordu. Onunla buluşmak için kalçamı yılan gibi hareket ettirmeye başlamıştım.

Yavaşça, telaşsız bir hareketle içimin derinliklerine doğru kaydığında tarifsiz bir zevkle derinden bir nefes çektim. İçimi tamamen doldurup beni hareketsiz bıraktığında gözlerim kapandı ve ellerim başının arkasından omuzlarına kaydı. O sırada yumuşak darbelerle içimi dövüyordu. Nefes alışındaki değişim tanıdık bir özelliğiydi. Kontrolünü kaybetmemek için mücadele veriyordu.

Nefes alıp verirken, “Bana bak,” diye buyurdu. Gözlerimi açmaya zorladım ve içimde sarsıldığını hissedince nefesim kesildi. “Seni seviyorum,” diye fısıldadı, sesi çatallaşmıştı.

Uzun süredir umutsuzca duymayı beklediğim bıçak gibi keskin sözcüklerin arasında nefes aldım. Bunu beklediğimi biliyor muydu? Şimdi söylemesinin sebebi bu muydu? Buna değdiğini mi düşünüyordu? ‘Yapma, Jesse.” Gözlerimi kapattım, ellerim kafasından düştü.

Sertçe, “Ava, bana bak dedim!” diye emretti. Gözvaşlarıv-la dolmuş gözlerimi açmak için kendimi zorladım ve güçlü ama boş boş bakan bir suratla karşılaştım. “Ta en başından beri nasıl hissettiğimi sana söyledim hep.”

“Hayır, söylemedin. Sen daha çok telefonumu kaçırıyor ve beni kontrol etmeye çalışıyordun.”

İkiııı/ın de iniltileri arasında kalçasıyla daire çiziyordu. “Ava, daha önce hiç böyle hissetmemiştim,” dedi ve sonra geri çekilip daha da derine girdi. Dağılmış düşüncelerimi kontrol etmeye çalıştım, ama iniltilerime hâkim olamıyor-dıım. “Kendimi bildim bileli etrafım kendine saygısı olmayan çıplak kadınlar tarafından kuşatılmıştı.” Ellerimi tuttu, başımın iki yanına yerleştirdi.

Girdi.

“Jesse!”

“Onlar gibi değilsin, Ava.”

Girdi.

“Aman Tanrım!” Geri çekildi ve tekrar girdi.

“Aman Tanrım!” Hâlâ nefes nefeseydi. “Sen benimsin ve sadece benim olacaksın, bebeğim. Sadece benim gözlerime, sadece benim dokunuşlarıma ve sadece benim alacağım zevke aitsin. Sadece bana. Beni anlıyor musun?” Geri çekildi ve yavaşça tekrar girdi.

Onu içime daha iyi almak ve kavramak için kalçamı kaldırırken, “Peki ya sen? Sen sadece benim misin?” diye sordum.

“Sadece şeninim. Ava. Beni sevdiğini söyle.”

“Ne?” İçime sertçe girdiğinde inledim.

Yumuşak sesiyle, “Beni duydun,” dedi. “Beni, seni becererek söyletmek zorunda bırakma, bebeğim.”

Serseme dönmüştüm. Altında erimiş, zevkten neye uğradığımı şaşırmıştım ve şimdi benden onu sevdiğimi söylememi mi istiyordu? Yapardım, ama bunu baskı altındayken söylemeli miydim? Tam da beklediğim gibiydi. Beni bildiğim her şeyin tam tersini yapmaya zorluyordu. Koruma altına alıyor, içki içmemi engelliyor, deri yerine narin dantelli şeyler giymem için ısrar ediyordu. Peki ya seks?

“Ava, bana cevap ver.” Kaşından terler akarken yükseldi ve daha da şiddetle içime girdi. “Bana direnme.”

Sözleri yıldırım gibiydi. Direnmek mi? Daha önce de beni becererek ona olan aşkımı itiraf etmemi sağlamaya çalışmışlığı vardı. Geçen cumartesi beni banyoya tıktığında da

ısrarla söylememi istemişti. Ayrılmamam için bir güvence arıyor diye düşünmüştün). Yanılmıştım. Nereden biliyordu?

Beni beceriyordu ve içimdeki kaslar sıkışmaya başlamıştı. Sarsıntılar sinir uçlarımın merkez üssüne kadar yayılıyordu. Bacaklarıma kramp girmişti. “Nereden biliyorsun?'' diye haykırdım zihinsel ve fiziksel umutsuzluk içinde başımı geriye atarken.

“Lanet olsun, Ava, bana bak.” Tüm gücüyle kasıklarıma vurdu ve gözlerimi bir sinirle açmaya zorladım. Yavaş bir geri çekiliş ve tekrar sert hızlı bir saldırı ile birlikte kelimelerin üzerine basarak, “Seni seviyorum,” diye bağırdı.

“Ben de seni seviyorum!” Kelimeler tam istediği gibi ağzımdan dökülmüştü.

Bir anda tüm hareketini durdurdu. İkimiz de hızla nefes alıp veriyorduk. Ellerimi tuttu ve yüzüme baktı. “Seni çok fazla seviyorum. Bunun böyle olabileceğini düşünememiştim.” Kelimeleri içime işledi. Birleşmemizin şiddetinden kalbim son sürat çarpıyor, yüzüme bakarken gözünden yaşlar dökülüyordu. Hafifçe gülümsedi ve kendini yavaşça geriye çekti. Sessizce, “İşte şimdi, sevişelim,” dedi. Dudaklarıma sıcak, içten ve anlam dolu bir öpücük kondurdu. Beni serbest bırakır bırakmaz ellerim hemen sırtına uzandı ve tırnaklarımı nemli tenine geçirdim.

Taktiği tamamen değişmişti. Yavaşça içime girip çıkıyordu. Nemli tenine kenetlendiğimde kendinden tamamen geçmiş bir halde beni bulutlara çıkarmaya başladı. Onu tutabildiğim kadar sıkı tutuyordum. Jesse ile seks yapmak hiçbir şey ile karşılaştırılamazdı ama şimdi bu kadarının mümkün olacağını asla düşünmediğim muazzam bir gücü ellerinde tutuyordu. Beni seviyordu.

Geriye çekildiğinde, yüz yüze, burun buruna ve dıivgu dolu gözlerle bana bakmaya başladığında duygularımı kontrol etmekte zorlandığımı fark ettim. Parçalara ayrılıyordum. Onun bu kadar kontrollü ve uyumlu bir biçimde içimde gidip gelmesi titrememe yol açıyordu. Benliğimi sarsıp her

bir girişinde en derine kadar giriyordu. Kaşlarındaki terin parıltısı ve sinirli bakışlarındaki derin konsantrasyon onun da boşalmanın eşiğinde olduğunu söylüyordu. Kalçamı yukarı kaldırarak tam sınırıma ulaştığımda inledim. Ritmik temposunun verdiği hoş hisle gözlerimi kapatmak istiyordum ama kalçamı ondan uzaklaştıramıyordum.

Sıcak nefesi yüzüme çarparken, “Beraber,” dedi.

“Evet,” dedim içimde büyüyüp boşalmaya hazırlandığını hissederek.

“Tanrım, Ava.” Nefesi dudaklarının arasından aceleyle çıkıyordu ve vücudu sertleşiyordu ama gözlerini gözlerimden ayırmıyordu. Zevkle kıvranarak doruğa yaklaşırken kalçam sanki ona cevap veriyordu ve beni kontrol edilemez hislerle dolu bir kasırgasının tam ortasına itiyordu. Tamamen çaresizce, zevkle haykırıp kollarında titredim. Gözlerim tekrar yaşlara boğuldu ve onun düzenli temposu sayesinde yavaş yavaş orgazmıma yaklaşmaya başladım.

Kibarca, “Gözler,” diye emretti ve ben de itaat edip yeniden gözlerimi açtım.

Derinden bir inledi ve onu tamamıyla içimde hissetmek için tüm kaslarımı sıktım. İçgüdülerine karşı koyup beni tokmaklamak için verdiği savaşı görebiliyordum, kendini dizginlemeye çalışıyordu. Yanaklarını şişirip nefesini verdikten sonra içime tamamen girip boşaldığında sesi neredeyse dışarıdan duyuluyordu. Kaslarım zonklayarak onun boşalmasına yardım ediyordu.

Göğsünün üzerinden bana bakarken sessizce, “Seni seviyorum,” dedim. İşte. İşte söyledim. Bütün kartlarım masada açıktı ve teknik olarak bunu bana sike sike söyletmemişti.

Dudaklarıma yumuldu. “Sevdiğini biliyorum, bebeğim.”

“Nereden biliyorsun?” diye sordum. Ona hiç söylemediğimden emindim. Bunu belki içimden bin kez haykırdım ama hiç dile getirmemiştim.

“Sarhoşken bana söylemiştin,” dedi gülümseyerek, “sana nasıl dans edildiğini gösterdiğim gece.”

Kendimi kaybedecek kadar sarhoş olduğum o geceyi hızlıca hatırlamaya çalıştım. Kendime itiraf ettiğimi biliyordum ama ağzımdan kaçırdığımı kesinlikle hatırlamıyordum. Aslında, bardan çıktıktan sonra olan hiçbir şeyi pek hatırlamıyordum. Kötü durumdaydım ve bu da onun hatasıydı aslında.

Kendimi tam bir salak gibi hissederek, “Hatırlamıyorum,” dedim. “Hatırlamadığını biliyorum.” Kalçasını kaldırdı ve iç çekti. “Çok sinir bozucuydu.” Taşlar yerine oturuyordu. Gerçekten beni sike sike ilanı aşk etmemi sağlamaya çalışıyordu. Durumu anladığımda beni izlediğini fark ettim. Suratında kocaman bir gülücük oluştu.

“En başından beri biliyordun yani?” *Sarhoş itirafları.*

Günlerdir kendimle kavga ediyordum ve o en başından beri biliyor muydu? Neden hiçbir şey söylememişti? Neden benimle sadece konuşmak yerine beni becererek konuşmayı deniyordu? Bazı şeyler çok daha farklı olabilirdi.

Gülümsemesi kayboldu ve şüpheli bir ifade takındı. “Çok sarhoştun. Bu kelimeleri aklın başındayken duymak istedim. Kadınlar sarhoş olduklarında bana olan ölümsüz aşklarını itiraf ederler çoğunlukla.”

“Öyle mi yapıyorlar?” diye söylendim.

Gülmemek için kendini zor tutuyordu. “Evet, öyle yaparlar.” Gözlerini devirdi. “Yine de söyleyecek misin emin değildim...” Alt dudağını çapkınca ısırdı, “Şeyden sonra... şu küçük sinir krizimden sonra,” dedi.

Kahkahalarla güldüm. Küçük mü? Lanet olsun, büyük olsa ne olacaktı? Kadınlar ona, onu sevdiklerini mi söylüyorlarmış? Hangi kadınlar ve onlardan kaç tane varmış? Herhangi bir kadın onu sevebilirmiş ya da ona sahip olabilirmiş gibi hissediyordum. Bu düşüncelerimi hemen aklımdan uzaklaştırmalıydım. Bu düşünceler iyi şeyler doğurmazdı.

“Seni seviyorum.” Onu sevdiğini iddia eden tüm o diğer kadınlara da söyler gibi neredeyse iğneleyici olan kelimelerimi vurguladım. Yavaşça en derin noktama doğru ilerlemeden önce tüm bedeninin rahatladığını hissettim.

Onu aşağı çekerek tüm vücudumla onu sarmaladım. Omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissediyordum ama bu adama âşıksam eğer nasıl oluyor da daha kaç yaşında olduğunu bilmiyordum?

“Kaç yaşındasın, Jesse?”

Yüzünü yaklaştırdı, kafasında dönen çarkları belli belirsiz görebiliyordum. Kendi yaşını söyleyip bu saçma konuşmayı bitirip bitirmeme konusunu düşündüğünün farkmdaydım. “Hatırlayamadım.”

O zaman bu durumu kendi yararıma kullanabilirdim. “Otuz üçte kalmıştık,” diye lafa girdim.

Kendini gülmeye zorlayarak, “Yeniden başlamalıyız,” dedi.

“Hayır!” Başını aşağı çektim ve kaba yüzüne burnumu sürttüm. “Otuz üçe geldik.”

“Çok kötü bir yalancısın, bebeğim.” O da tıpkı benim ona yaptığım gibi yüzüme burnunu sürterek güldü. “Bu oyunu sevdim. Bence yeniden başlamalıyız. On sekiz yaşındayım.”

“On sekiz!”

“Benimle oyun oynama, Ava.”

“Neden bana sadece kaç yaşında olduğunu söylemiyorsun?” Sinirli bir şekilde sordum. Gerçekten bu benim için hiç önemli değildi. En fazla kırk yaşında olabilirdi.

“Otuz bir yaşındayım.”

Yüzüm düştü. Kesin hatırlıyordu. “Kaç yaşındasın?”

“Az önce söyledim ya, otuz bir yaşındayım.”

Memnuniyetsiz olduğumu belli ederek gözlerimi ona diktim. Sanki zoraki gülüyormuş gibi dudağının bir tarafını yukarı kaldırdı. “Sadece bir sayı,” diye homurdandım. “Bundan sonra eğer bana bir soru sorarsan, cevap vermeyeceğim. En azından doğru cevap vermemi hiç bekleme.”

Hemen zoraki gülümseyen yüzü düştü. “Senin hakkında bilmem gerekenleri ben zaten biliyorum. Nasıl hissettiğimi

biliyorum ve bana söyleyebileceğin hiçbir şey benim başka türlü hissetmemi sağlamayacak. Keşke sen de aynı şekilde hissetsen.”

Bel altı çalışıyordu! Yaşını öğrenmem ona karşı olan İlişlerimde zerre kadar bir değişiklik yapmayacaktı ki. Sadece merak etmiştim, hepsi bu. “Eğer bilseydim çok uzağa kaçabileceğimi söylemiştin,” diye hatırlattım. “Hiçbir yere gitmiyorum.”

Güldü. “Evet, gitmiyorsun. Ava, benim hakkımda daha kötü şeyler de öğrendin ama kaçmadın. Aslında, gittin, ama geri geldin.” Alnımdan öptü. ‘Yaşımı dert ettiğimi mi düşünüyorsun?”

Öfkeden çıldırmış bir şekilde, “O zaman bana neden söylemiyorsun?” diye sordum.

“Çünkü bu oyunu sevdim.” Boynumla uğraşmaya devam etti.

Derinden bir iç çektim. Ellerimi onun o tatlı nemli omuzlarına kaydırarak sıkıca kalçamı kenetledim. Yüzümü boynuna sokup, “Ben sevmedim,” diye söylendim. Nefesimi bıraktım ve parmak uçlarımla yapılı sırtını okşamaya başladım.

Uzun süre sessizce yattıktan sonra vücudunun titrediğini hissettiğimde

telaşlanıp, “İyi misin?” diye sordum.

Sıkıca bana sarıldı. “Evet, saat kaç?”

Önemli nokta buydu. Saat kaçtı? Umarım Dan’in aramalarını kaçırmamışımdır. Jesse’nin altından sıyrıldım, sızlanmaya başladı. “Saate bakmaya gideceğim.”

“Hayır, ben çok rahatım,” diye şikâyet etti. “O kadar da geç değil.”

“İki saniyemi alacak.” Söylenerek, kalkmam için kendini yavaşça üzerimden çekti ve sırtüstü uzandı. Hemen telefonumu bulmaya gittim. Saat dokuz olmuştu ve Dan henüz aramamıştı. Bu içimi rahatlatmıştı, ama Jesse’den on iki tane cevapsız çağrım vardı.

Yatak odasına geri döndüm ve onu yatak başına yaslanmış.

bir heykel gibi çıplak vücudunu sergilerken buldum. Kendime baktım, ben de öyleydim.

Kafam karışmış bir şekilde telefonumu ona uzatarak, “Senden on iki tane cevapsız çağrım var,” dedim.

Yüzünün ifadesi değişti birden. “Seni bulamadım. Beni terk ettiğini düşündüm. On dakikada yüz tane kalp krizi geçirdim, Ava. Neden diğer yatak odasındaydın?” Kelimeleri beni suçlar gibi çıkmıştı ağzından.

“İlişkimizin ne durumda olduğu konusunda şüphelerim vardı.” Son derece dürüst olmalıydım.

“Bu da ne demek şimdi?”

Sesi dargın gibi geliyordu.

“Jesse, seni en son gördüğümde bana dönek olduğumu ve sana tarif edilemeyecek kadar çok zarar verdiğimi söyleyen bir yabancıydın. Biraz kaygılı olduğum için kusura bakma.” Gücenmiş görünüşü hemen gitti ve yerini pişmanlık aldı. “Üzgünüm. Bunların hiçbirinin olmasını istemedim.” “Doğru,” dedim iç geçirerek.

“Buraya gel,” dedi yatağı işaret ederek. Gidip yanına uzandım. Yüz yüze uzanıp

başımızı, kollarımızı kendimize yastık yaptık. “O adamı bir daha asla görmeyeceksin.”

Umarım görmem ama emin değilim. Endişeli bir şekilde, “Bir daha asla içmeyecek misin?” diye sordum. Şimdi ihtiyacım olan bilgiyi almanın tam zamanıydı.

“Evet.” Parmak uçlarını kalça kemiğime yerleştirdi ve minik daireler çizdi.

Ürperdim. “Asla mı?”

Yarı çemberde durakladı. “Asla, Ava. Tek istediğim sensin ve senin de aynı şeyi istemen. Başka bir şey değil.”

Kaşlarımı çatıp ona baktım. Sessizce, “Sen beni zaten kendine bağladın. Sonra da beni mahvettin,” dedim. Ona bu denli suçluluk hissettirmek istemedim, ama gerçek buydu.

Bana yavaşça sokuldu, burunlarımız neredeyse birbirine dokunacak kadar yaklaştı. Sıcak, nane kokulu nefesi yüzümün her yerindeydi. “Seni asla incitmeyeceğim.”

“Bunu daha önce de söylemiştin.”

“Ava, senin duygusal ya da fiziksel olarak incindiğinin düşüncesi bile bana dayanılmaz geliyor. Söyleyecek bir şey bulamıyorum. Düşüncesi bile çıldırmama neden oluyor. Sana yaptığım şeylerden ötürü kendi kalbime bıçak saplamak istiyorum.”

“Bu da biraz fazla olmadı mı?” Ağzımdan kaçtı.

Bana sinirli sinirli baktı. “Bu doğru, senin başka bir adam tarafından arzulandığını hayal ettiğimde, öfkeden gözüm dönüyor.” Kafasını sanki yeni yeni anlıyormuş gibi salladı.

“Her şeyi kontrol edemezsin,” dedim suratımı asarak.

“Senin için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışacağım, Ava. Seni uzun süredir beklediğimi daha önce de söylemiştim. Sen benim cennetimsin. Hiçbir güç seni benden alamaz.” Sözlerini mühürlemek için dudaklarını benimkilerle

buluşturdu. “Sana sahip olduğum sürece yaşamak için bir nedenim var. İşte bu yüzden bir daha asla içmeyeceğim ve seni korumak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Anladın mı?”

Aslında anladığımı düşünmüyordum ama yine de kafa salladım. Kararlılığı ve cesaretiyle buyurgandı ama aşırı derecede tutkuluydu da. Başıma ne geleceğini düşünüyordu ki? Sonsuza kadar onun kıçının dibinde gezemezdim herhalde. Deli adam.

Başparmağımı vücudunda gezdirirken yarasının pürüzlü yüzeyine ulaştım. “Bu nasıl oldu?” Şansımı deneyecektim. Bana cevap vermeyeceğini biliyordum ve sancılı bir konu olduğunu da biliyorum ama edinebildiğim kadar bilgi edinmek zorundaydım. Zaten en kötü halini biliyordum daha kötüsü ne olabilirdi ki?

Yarasının üzerindeki elime baktı ve iç geçirdi. “Bu sabah meraklı mıyız biraz?”

“Evet,” dedim. Öyleydim.

“Bunun hakkında konuşmaktan hoşlanmadığımı daha önce söylemiştim.”

“Benden saklıyorsun,” diyerek onu suçladım. Derinden bir iç çekerek bana arkasını döndü ve koluyla yüzünü kapattı. Hayır, bundan kaçamazdı. Kalçasına bacağımı attım ve kolunu kaldırdım. “Yaranın nasıl olduğunu bana neden söylemiyorsun?”

“Çünkü Ava, bu geçmişimde olan bir şey ve orada kalmaya devam etmesini istiyorum. Geçmişimin hiçbir şekilde geleceğimi etkilemesini istemiyorum.”

“Etkilemeyecek. Bana söyleyeceğin şeyin hiçbir önemi yok. Yine seni seveceğim.” Bunu anlamıyor muydu?

O sırıtınca ben somurttum. Çok emin bir şekilde, “Biliyorum,” dedi. Bu sabah oldukça ukalaydı. “Zil zuma sarhoş olduğunda bunu bana zaten söylemiştin,” diye ekledi.

Hımm, demek sarhoşken bunu çok fazla dile getirmişim. “O zaman bana neden söylemiyorsun?”

Ellerini kasıklarıma koydu. “Eğer bu benim hakkımdaki hislerini değiştirmeyecekse, zihnini bunu düşünerek kirletmenin ne anlamı var?”

Kaşlarını kaldırdı. “Yanılıyor muyum?”

“Bundan sonra eğer bana bir şey sorarsan hiçbir şey söylemeyeceğim,” dedim somurtarak.

“Bunu zaten söylemiştin.” Doğruldu ve dudaklarımızı birleştirdi, kolum otomatik olarak onu sardı, ama sonra aklıma başka şeyler geldi.

“Hiç kapıların nasıl açıldığını düşündün mü? Ve iç kapının da tabii ki?” Sesimi önemsemiyormuş gibi çıkarmak için çok çaba sarf etmem gerekmişti.

“Ne?” Kafası karışmış bir şekilde yüzüme bakarken vücudunu benden uzaklaştırdı.

“Pazar günü Manor’a geldiğimde, kapılar ben dâhili telefona basmadan açıldı ve iç kapı da açıktı.” O kadın olduğunu biliyordum.

“Öyle görünüyor ki kapılar arızalanmış. Sarah halletti o işi.” Yeniden dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

“Bu çok mantıklı. Elle açılan kapı da mı bozukmuş?” İğneleyici bir şekilde sordum. Sarah’nın yalanını bu kadar kolay yediğine inanamıyordum. Aslında ne olduğunu çok iyi biliyordum. Sürtük benim mesajımı okumuş ve silmişti. O yüzden oraya gittiğimi kimse bilmiyordu. Benim tüm çıplaklığıyla Manor gerçeğiyle yüzleşecek olmam işine gelmişti.

“Laf sokmak size hiç yakışmıyor, küçük hanım.” Çok aşağılayıcı bakıyordu ama önemsemedim. O kadın yalancı bir orospuydu. Birden kendimi çok kararlı hissettim, Jesse’ye de pek acıdığım söylenemezdi. Gerçekten o kadını arkadaş olarak mı görüyordu? O gün gerçekte neler olduğu konusundaki fikrimi ona söylemeli miydim? “Bugün ne yapmak istersin?” diye sordu.

Siktir! Bugün Dan’le görüşmem lazımdı ama Jesse’yi yanımda götüremezdim. Bu biraz garip olurdu. Dan’i Jesse ile tanıştırmak pek iyi bir fikir değildi. Dan’in abi koruyuculuğunu ve Jesse’nin dominant eğilimlerini düşününce, bu tam bir felaket olabilirdi. Bu oyunu nasıl oynayacaktım?

“Pekâlâ, yapmam gereken bir şey var...” Jesse’nin telefonu lafımı bitirmeden çalmaya başladı.

Beni kucağından kaldırıp yatağa bırakırken, “Siktir,” diye küfür savurdu. Kalktı ve yatak odasından çıkarken telefonu açtı. “John?” Sesi biraz sabırsız geliyordu.

Yatakta uzanırken Jesse’ye bugün Dan’i görmem gerektiğini nasıl söyleyeceğimi düşünüp durdum. Beni anlardı elbet.

Jesse odaya girdi ve direkt banyoya yöneldi. “Manor’a gitmem lazım.”

Yine mi? Dün gece onu oraya neyin sürüklediğini sora-mamıştım daha ve bu arada Kate de hâlâ beni aramamıştı. “Her şey yolunda mı?” diye sordum. Kötü gözüküyordu.

“Olacak, hazırlan.”

Ne?

Hayır olamaz! Oraya asla gitmem! Olanlar hâlâ kafamda dönüp duruyordu. Suyun açıldığını duydum ve açıklamaya gittiğimde onun çoktan duşa girmiş olduğunu gördüm.

Gülümseyerek beni kendisine katılmaya çağırıyordu. Girip süngeri ve duş jelini aldım ama elimden kapıp süngere sabun sürdü ve beni yıkamaya başladı. O elindeki süngerle yavaşça vücudumla ilgilenirken, ben ona nasıl söylemem gerektiğini düşünüyordum. Kuşkusuz, isteksizliğim onu sinirlendire-cekti.

“Jesse?”

Omzumu öptü. “Ava?”

“Gerçekten gelmek istemiyorum,” diye çıkıştım ve sonra nazik olmadığım için kendime kızdım.

Devam etmeden önce düşünceli bir şekilde biraz duraksadı. “Neden gelmediğini sorabilir miyim?”

Bu kadar vurdumduymaz olamazdı, o soruyu sorması lazımdı. Mantıklı olması ve anlaması için zihnimde ona yalvarırken kaygıyla, “Buna alışmam için bana biraz zaman vermeyecek misin?” diye sordum.

İç çekip kolunu omzuma doladı ve beni kendisine çekti. “Anladım,” dedi ve

alnımdan öptü. “Bundan sonsuza kadar kaçmayacaksın ama değil mi? Hâlâ odalar için yapacağın tasarıma ihtiyacım var.”

Makullüğü beni şok etmişti. Ne soru sordu, ne baskı altına almaya çalıştı, ne de ikna seksini denedi. Sadece bir “peki tamam” mı? Aşama mı atlamıştık? Bu çok iyiydi aslında. Daha önce bunu düşünmemiştim ama o da söylediklerinde haklıydı. Orayı sonsuza kadar göz ardı edemezdim. “Hayır. Her neyse, tasarımları bitirince denetlemek için gelmem gerekecek nasıl olsa.”

“İyi.”

“Manor’da neler oluyor?”

Omzumu bıraktı ve saçlarımı erkek şampuanı ile yıkamaya başladı. Tamamen sakin bir ses tonuyla, “Geçen gece polis gelmiş,” dedi.

Bir anda gerildim. “Neden?”

“Bazı salaklar oyun oynuyormuş. Polis bu sabah birkaç görüşme ayarlamak için John’u aramış. Kurtulamadım bir türlü.” Etrafımda döndü ve saçımı durulamak için suyu tuttu. “Üzgünüm.”

“Tamam, sorun yok,” diyerek içini rahatlattım. Durumun neden sorun olmadığını söylemeyecektim. Jesse’yi ve onun baskınlığını endişe etmeden Dan ile buluşabilecektim. “Kate dün gece Manor’daymş.” Sesimden endişeli olduğum belliydi.

“Biliyorum.” Kaşlarını kaldırdı. “Çok şaşırdım ben de.” “Kate iyi miydi?”

“Evet, iyiydi.” Burnumu öptü ve kıçıma bir şaplak attı. “Seni saymazsak.”

Üstümüz kuruduktan ve Jesse çıkmadan önce dantelli iç çamaşırlarım içindeyken bana tapındıktan sonra, hiç vakit kaybetmeden Dan’i aramak için telefonumu kaptım. Covent Garden’da küçük bir kafe olan Almundo’s’ta bir buluşma ayarladık. Rekor sayılacak bir sürede giyinip hazırlandım. Saçlarımı kurutup toplarken bir ara Clive’ı bana bir taksi göndermesi için aradım. Çok heyecanlıydım.

o

- 6. ÇP)öfl(m
  - S. ÇPtöfafM
  - . QQöfam
  - ÎS. ÇP)ökm
    - Î9. ÇP>öâm
      - 23. QP>öfartP
        - . (V)öhm
        - 32. (¥%öâm
          - ck0£açlaMa

6. ÇP)öfl(m

Gözlerim kahvaltı yapan kalabalığı tararken, köşede yüzünü pazar günü gazetesine gömmüş olan Dan'i gördüm. Çok iyi görünüyordu, bronzlaşmış ve göz kamaştırıcıydı. Kafede uçarcasına ilerleyerek üzerine atladım.

"Vay!" diye güldü. "Beni gördüğüne sevindin mi evlat?" Kollarını etrafıma sararken kendimi onun üzerine bıraktım. Son birkaç hafta üzerimde biriken gerginlik bir anda boşalıverdi. Onu gördüğüm için o kadar mutluydum ki.

Ellerimi tutarak, "Sil o gözyaşlarını hadi," diye gülümsedi. "Bu başına gelmiş en güzel şey olacak."

Matt yüzünden mi bu durumda olduğumu düşünüyordu? Onun böyle düşünmeye devam etmesine izin vermeli miydim? Öte yandan diğer alternatif de bir sürü şey anlatmam anlamına geliyordu ve açıkçası bunu yapamazdım. Bunu yapmak aylarımı alırdı. Gözyaşlarımı silerken, "Biliyorum, boktan haftalar geçirdim. Şimdi iyiyim ama, gerçekten," diye cevap verdim.

ᵘOnu unut gitsin, hayatına devam et," diyerek kolumu şefkatle okşadı. "Matt'in hakkında sızlandığı şu öteki delikanlı kimin nesi peki?"

"İsmi Jesse, cidden bir şey yok. Sadece arkadaşım," diye omuz silktim.

Ellerim topuzuma ulaşıp başıboş bir tel bulurken, "Sadece arkadaş mı?" diye sordu ve kuşkuyla bana bakmaya başladı.

"Arkadaştan biraz daha fazlası," dedim. Konuyu değiştirmem lazımdı. "Annemle babam nasıl?"

Bana uyarır gibi bir bakış atarak, "Londra'ya gelip sana çeki düzen vermekle beni tehdit ediyorlar. Annem geçen hafta garip bir adamın telefonunu açtığından bahsetti. Sanıyorum senin 'fazlası' dediğin kişiydi," dedi.

Konuyu saptırma çabam sefil bir şekilde başarısız olmuştu. "Peki tamam. Konuyu değiştirebilir miyiz artık?"

Dan, ellerini kendini savunurcasına kaldırarak, "Tamam, tamam. Sadece dikkat et diyorum Ava," dedi.

Ailemin Jesse hakkında ne düşünebileceğini şöyle bir düşündüm ve üzüldüm. Aklıma bir tane bile iyi bir şey gelmedi.

Siparişimizi verip, Dan'in işi, Avustralya ve geleceği hakkında konuşmaya başladık. Arkadaşı sörf okulunu büyütüyor ve Dan'le ortaklık kurmak istiyordu. Eve yakın bir gelecekte dönemeyecekti.

Çöreğinin kenarlarını eşelerken, "Kate nasıl?" diye ilgi-lenmiyormuş numarası yaparak sordu.

Sam'den bahsetmesem iyi olurdu. Dan'in hoşuna gideceğini zannetmiyorum. Ansızın hapımı almayı unuttuğumu fark ederek çantamı karıştırmaya başladım. "Hâlâ aynı Kate," diye gelişigüzel cevap verdim. Hap kutumu bularak ağzıma bir tane attım, suyumu içerken Dan derin düşüncelere dalmıştı. Onu hemen kendine getirmem lazımdı. "Peki ya sen nasılsın? İlgilendiğin biri var mı?" diye sordum bardağımla oynarken.

"Hayır," diye cevapladı sırıtarak. "Daimi biri yok."

Tam onu zamparalık yapmaya teşvik edecekken telefonum çaldı. Temper Trap'ten *Sıveet Dispositiotı* olmuştu zil tonum. Gülümsedim. Telefon ahlakı hiç gelişmemişti.

Daha saat yeni bir olmuştu. İşinin daha uzun süreceğini düşünmüştüm ama belki de hâlâ Manor'daydı ve sadece beni merak etmişti.

"Bu parçayı seviyorum!" dedi Dan. "Bırak çalsın," dedi ve şarkıyı söylemeye başladı.

Gülerek, "Açmam lazım," dedim ve yüzünü asmış Dan'in

(■>»

yanından aynldım. Telefona bakmak için masadan kalktım diye kesin şüphelenmişti. Arayan Kate'ti derim artık.

Dışarıya doğru yürüyerek, ''Selam," diye coşkuyla telefonu açtım.

"Neredesin seıı?" diye telefondan böğürdü.

Kulak zarımı kurtarmak için telefonu uzaklaştırarak, “Sakın ol, abimleyim,” dedim.

“Sakin ol mu?” diye bağırdı. “Eve geliyorum ve sen yoksun!”

Siktir ya, dedim içimden ama pek içimden dememiş olmalıyım ki ne dediğimi duydu.

“Düzgün konuş!”

Çaresizlikle gökyüzüne bakarak, “Bir yere kaybolmadım. Abim Avustralya’dan döndü, onunla buluştum,” diye sakince anlattım. “Onunla dün buluşmam lazımdı ama başka bir yerde takılıp kaldım.” İğneleyici konuşmak istemiyordum ama cümle ağzımdan doğal bir şekilde çıkmıştı.

“Sana sıkıntı verdiğim için kusura bakma.”

Gösterdiği düşmanlıktan sersemleyerek, “Affedersin?” diye sordum.

“Orada daha ne kadar kalacaksın?” Tonu hâlâ değişmemişti. Adeta bir domuz gibiydi.

“Günü onunla geçireceğimi söyledim.”

“Günü mü?” diye haykırdı. “Neden bana söylemedin bunu?”

Çünkü berbat edeceğini biliyordum! “Telefonun çalınca konuşmamız bölündü ve sen zaten Manor’daki işle meşguldün,” diye cevap verdim.

Telefon sessizliğe büründü ama hattın diğer ucunda hâlâ hızlıca nefes alıp verdiğini duyabiliyordum.

Sesi hafifçe yumuşayarak, “Neredesin?” diye sordu.

“Kafenin birinde,” diye cevap verdim.

“Nerede?”

Ona nerede olduğumu asla söylemeyecektim. Gelirdi, biliyorum, sonra da Dan’a onun kim olduğunu ve nereden

geldiğini anlatmam gerekirdi. “Neresi olduğıı önemli değil. Sonra sana geleceğim.”

Tekrar sessizlik oldu. Bekledim ve en sonunda iç çekişini duydum. “Bana geri dön, Ava.” Bu kesinlikle bir emirdi.

“Döneceğim.”

Sessizlik aramıza tekrar girdi ve bana ansızın Jesse’nin beni deli eden bu küçük huyunu hatırlattı. Bunu cidden tekrar istiyor muydum?

“Ava?”

“Buradayım.”

“Seni seviyorum.” Sesi gergindi. Söylenmek ve beni Lus-so’ya sürüklemek istediğini biliyorum ama benim nerede olduğumu bilmediği sürece bunu yapamazdı.

“Biliyorum Jesse,” diyerek telefonu kapatıp yorgun bir nefes verdim. Keşke Jesse’nin alkol problemini öğrenmemiş olsaydım diye düşündüm. Şimdi gidip deli gibi içecek diye endişeleniyordum. Her zaman bilginin güç olduğunu savuıımuşumdur ama şu an cehalet mutluluktur fıkrindey-dim. Eğer bilmeseydim telefonu kapattıktan sonra en fazla onu kızdırdığım için endişeleniyor olacaktım oysa şu anda telefonu kapatırken gözünün önündeki votka şişesini tıngırdattım mı acaba diye düşünüyorum.

“Her şey yolunda mı?”

Döndüğümde, Dan’in çantamla beraber bana doğru yaklaştığını gördüm. Ona gülümsedim. “Evet, evet.”

“Hesabı ödedim, al bakalım,” dedi ve çantamı bana uzattı.

“Sağ ol.”

Kaşlarını çatarak, “İyi misin?” diye sordu.

Hayır, lanet olsun ki iyi değildim. Yaşananlar sanki iyi şeylermiş gibi davranmak sabrımı zorluyordu. Yüzüme neşeli bir ifade takınarak, “Evet, iyiyim,” diye

yalan söyledim. “Ee, ne yapmak istersin peki?”

“Tussauds?” diye sordu gülümseyerek. Ben de gülümsedim.

“Kesinlikle, hadi gidelim.”

Koluım girdim ve yola çıktık. Madame Tussauds’nun odalarını kaç kere gezdiğimizi bilmiyordum. Bu bizim için bir gelenekti. Fotoğraf çektirmediğimiz bir tane balmumu heykel kalmamıştı. Gizlice dolanmalar, yasak bölgelere girmeler... Fotoğraf albümümüzü güncel tutmak için yapmadığımız kalmadı. Çocukçaydı, ama bunu yapmayı seviyorduk işte.

Mükemmel bir gün geçirdik. O kadar çok güldüm ki yanaklarım ağrıyordu. Meğer Tussauds’daki yeni heykeller sadece kraliyet ailesininkilermiş. Ben William ve Kate’le bir fotoğraf çektirdim, Dan de kraliçenin memelerini sıkarken karelendi. Akşam yemeğini Çin mahallesindeki en sevdiğimiz Çin lokantasında yiyip sonrasında barda birkaç kadeh şarap içtik.

Metroda birbirimize hoşça kal derken ona sıkıca sarıldım. “Ne zaman geri dönüyorsun?” diye sordum.

“Birkaç haftadan önce değil. Manchester’a üniversite arkadaşlarımla buluşmaya gidiyorum ama haftaya pazar Londra’ya geri döneceğim. Gitmeden seni bir daha görürüm, tamam mı?”

Ona sarılmayı bıraktım ve, “Tamam, ama Londra’ya geldiğin gibi beni ara,” dedim.

“Arayacağım, kendine dikkat et evlat,” dedi ve beni yanağımdan öptü. “Bana ihtiyacın olursa beni cep telefonumdan ara.”

“Tamam,” diyerek gülümsedim.

Beni bırakıp giderken, sonsuza kadar burada kalsaydı diye düşündüm. Ona hiç bu kadar ihtiyaç duymamıştım.

Lusso’nun fuayesine girdiğimde, Clive telefonla konuşuyordu. Masasının önünden transit geçerek asansöre doğru ilerledim. Hiç muhabbet edecek havamda değilim.

“Teşekkürler, hoşça kal Ava!” diye arkamdan bağırdı, gözlerimi devirdim ve durup ona baktım.

“Evet?”

Ahizeyi yerine koyup bana doğru aceleyle gelirken, “Bir lıanırn uğradı, Bay Ward’u aradım ama cevap vermedi. Ona üzgün olduğumu ama yukarı çıkmasına izin veremeyeceğimi söyledim,” dedi.

“Bir hanım mı?” İşte şimdi dikkatimi çekebilmişti.

“Evet, olgun bir hanım. Hoş, sarışın, dalgalı saçlı. Acil olduğunu söyledi ama tabii ki kuralları biliyorsun işte.”

Evet, biliyordum. Bu sefer kurallara uyduğu için sevinçliydim. Sarı dalgalı saçlar mı? Sarah değil gibiydi. “Ne kadar olgun?” diye sordum.

“Kırklı yaşlarda,” diye omuz silkti.

Sarah’yı hiç sevmiyorum ama kesinlikle kırklı yaşların ortasında gibi gözükmüyor. “Bu ne zaman oldu Clive?” diye sordum.

Saatine bakarak, “Yarım saat önce,” diye cevap verdi.

“İsmini söyledi mi?”

Somurtarak, “Hayır, söylemedi. Onunla girişte karşılaştım. Direkt çatı katına çıkacağını umuyordu ama ona izin veremeyeceğimi ve Bay Ward\ı aramam gerektiğini söyleyince biraz şüpheli davranmaya başladı,” diye cevap verdi.

“Önemli değil, sorun yok Clive, teşekkürler.” Asansöre binip şifreyi girdim. Çatı katına elini kolunu sallaya sallaya girebileceğini düşünen şüpheli bir kadın mı?

Asansörden çıktığımda Jesse’nin kapısını açık buldum. Bu adam ev güvenliğini hiç umursamıyor muydu yahu? İçeri girip kapıyı kapatınca kendimi güvende hissettim. Müzik açıktı. Ses rahatsız edici boyutta açıktı ama geçen seferki kadar kötü değildi. Çalan aynı şarkıydı arıia.

uAngel”

Evin içinde müziğe dokunmadan koşmaya başladım. Jesse'yi bulmak, bana Jesse'yi sarhoş bulduğum o günü hatırlatan müziği kapatmaktan daha önemliydi. Önce terasa gittim ama orada değildi. Çantamı yere attım, merdivenleri çifter çifter atlayarak yatak odasına çıktını ama orada da değildi.

Paniğe kapıldım ama o anda duştan gelen su sesim duvun-ca banvoya fırladım ve Jesse yi koşu şortu sırılsıklam baldırlarına yapışmış otururken bulunca aniden durdum. Çıplak sırtı soğuk fayanslara dayanmıştı ve kolları dizlerinin üzerinde duruyordu. Kafasını öne eğmişti, su üzerinden akıyordu.

Katasım kaldırarak bana baktı, gülümsedi fakat gözlerindeki ıstırabı gizleyemiyordu. Ne zamandır böyleydi ki? Derin bir nefes verdim ve giysilerim üzerimde gidip kucağına oturdum.

Yüzünü boynuma gömerek, "Seni seviyorum," dedi.

"Biliyorum, kaç tur attın?"

"Üç."

"Çok fazla," diye onu azarladım. Otuz iki kilometreden bahsediyorduk. Parkta stres atmak için yapılan ufak bir koşudan değil. Vücudu bunun için henüz yeteri kadar güçlü değildi.

"Seni bulamayınca korktum."

"Onu anladım," diye hafif alaycılıkla cevap verdim. Ellerini kalçalarıma koyup, kalça kemiğimi çimdikleyince yerimden sıçradım.

Sert bir şekilde, "Bana söylemeliydin," dedi.

"Hep geri dönüyorum ama," dedim ona güven vermek için. "Birbirimize yapışık kalamayız ya." Ve her ayrı kaldığımızda da maraton koşmaması gerekiyordu.

Boynuma iyice sokularak, "Keşke kalabilseydik," diye homurdandı. "İçki içmişsin."

Aniden huzursuz ve garip hissettim. Ne diyeceğimden emin olmayarak, "Yemek yedin mi?" diye sordum. Forrest Gump gibi koşarken milyonlarca kalori yakmış olmalı.

“Aç değilim.”

“Yemen gerekjesse,” diye sızlandım. “Gel, sana bir şeyler hazırlayayım.”

Beni sıkıca sararak, “Birazdan yerim, şu an böyle iyiyim,” diye cevap verdi.

Biraz keyfini çıkarması için izin verdim. Onun kucağındaydım ve elbisem vücuduma yapışmıştı. Saçlarım sırılsık-lameli, birbirimize sarılı halde duşta öylece oturuyorduk. Her ayrı kaldığımızda böyle olmamalıydı. Daha krizi atlat-mamıştık ama şimdiden hayal kırıklığına uğramıştım.

Uzun bir süre sıkıca sarılmış oturduktan sonra, “Bu şarkıdan nefret ediyorum,” diye söylendim.

“Ben seviyorum, bana seni hatırlatıyor.”

“Bana hoşlanmadığım bir adamı anımsatıyor.”

“Üzgünüm,” dedi ve boynumu çimdikleyip, dilini çeneme doğru kaydırdı. “Kıçım uyuştu,” diye homurdandı.

“Ben rahatım,” diye alay ettim. Elini kaydırarak kalça kemiğimi kavradı, birden sıçradım. “Dur,” diye ciyakladım. “Bir şeyler yemen lazım!”

“Evet, evet lazım. Ava’mı çıplak bir şekilde yatağımızda istiyorum ki onu tıka basa doyuncaya değin yiyebileyim.” Vücudum hâlâ ona sarılıyken, incinmiş eli ve tükenmiş vücuduna rağmen hiç efor harcamadan ayağa kalkıverdi.

Ava’m? Bu kısmı tamam. Yatağımız? Şimdilik bu konuyu ertelemeliydim.

“Buna sonuna kadar varım ama erkeğimin karnını doyurmam lazım. Önce yemek, sonra aşk.”

“Önce aşk, sonra yemek,” diye karşı çıkarak beni duştan dışarıya taşıdı.

“Bandajın nerede?” diye sordum.

Raftaki yığından bir havlu çekerek ıslak saçlarımı sağlam eliyle ovalamaya başladı. “Araya giriyordu,” diye cevap verdi. Havluyu etrafıma sararak beni kendine doğru çekti, dudaklarıma sert bir öpücük kondurdu. Acıdan suratını

buruşturduğunu gördüm.

“Lütfen, yemek yemelisin.”

Surat asarak geri çekildi ve, “Tamam, şimdi yemek, sonra aşk,” dedi. Sırıtıp burunlarımızı birbirine sürttükten sonra alnımdan öptü. “Hadi, sana kuru kıyafet lazım,” dedi beni kaldırmaya çalışırken. Onu ittim ve bana “Hey!” diye bağırdı.

“Elin beni her dakika sağa sola taşırsan asla iyileşmeyecek.” Duştan çıkıp babetleri ayağımdan fırlattım. Elbisemi

vjıkarnıak ıçiıı torunun açtım. Bcıii omzuna atıp banyodan çıkardı.

“Seni taşımayı seviyorum,” dedi ve beni yatağın ortasına atn erdi. “Eşyaların nerede?”

“Misafir odasında.” Tiksintisini sesli bir homurdanmayla belli ederek odadan çıktı ve bir süre sonra eşyalarımı elinde, koltuk altında ve ağzında taşıyarak geri geldi. Hepsini yatağın üstüne attı. “Al bakalım.”

Çantama uzanıp içinden temiz çamaşır ve rahat bir kazak aldım. Rahat, pamuk iç çamaşırlarını birden elimden alındı ve çantam karıştırılıp yerine dantelli bir tane çıkartıldı.

Onu bana uzatırken, “Her zaman dantelli,” diyerek talebini başını sallayarak destekledi. Ben de hiç şikâyet etmeden iç çamaşırımı ve bol kazağımı giydim. Islak şortunu çıkarıp eşofman takımını giyerken Jesse’nin sırtındaki kasların kasılıp salınmasını hayranlıkla izledim. İşi bitince beni tekrar kaldırıp aşağıya, mutfağa taşıdı.

Önce müziği biraz kıstım daha sonra buzdolabının önüne geçip rafları tarayarak, “Ne yemek istersin?” diye sordum.

“Fark etmez, kendine ne yapıyorsan bana da ondan yap.” Arkamdan yaklaşıp fıstık ezmesi kavanozuna uzanırken enseme bir öpücük kondurdu.

“Bırak onu!” diye kavanozu elinden kapmaya çalıştım ama benden kaçtı ve hızlıca bar sandalyesine doğru ilerledi. Kapağını açmak için kavanozu kolunun altına soktu ve sonra parmağını daldırarak içinden koca bir topak aldı. Ağzına sokup yalarken bana sırıttı.

Tavuk filetolarını buzdolabından çıkarırken, “Çocuk gibisin,” dedim.

“Fıstık ezmesini seviyorum diye çocuk mu oluyorum yani?” diye sordu.

“Hayır, fıstık ezmesi yeme şeklinden dolayı çocuksun. On yaşın üzerindeki hiç kimse kavanoza parmağını daldırmaz. Yaşını bilmiyorum ama on yaşında olmadığın da belli.” dedim ona tiksinerek bakarak. Tavukların üzerini biraz

parma jambonu ve folyoyla kapladıktan sonra onları bir fırın tepsisine yerleştirdim.

“Denemeden kötüleme, al bak,” dedi ve fıstık ezmesi kaplı parmağını bana doğru uzattı. Yüzümü buruşturdum, fıstık ezmesinden nefret ediyordum.

“Kalsın,” derken tavukları fırına verdim. Omuz silkip fıstık ezmesini yalamaya devam etti.

Buzdolabından biraz patates ve bezelye alıp buharda sebze pişiricisine doldurdum, birkaç tuşla oynadıktan sonra cihaz çalışmaya başladı.

Mutfak tezgâhının üstüne oturdum ve gülümseyerek onu izlerken, “Eğleniyor musun?” diye sordum.

Parmağını kavanoza daldırırken bana baktı ve, “Midem bulanana kadar bunu yiyebilirim,” diye cevap verdi. Sonra parmağını tekrar kavanoza daldırdı.

“Miden bulanıyor mu?”

“Henüz değil.”

“Peki şimdi fıstık ezmesini bırakıp sana pişirdiğim sağlıklı yemeğe midende yer bırakmak ister misin?” diye sorarken sırıtmamak için kendimi zor tuttum.

Yavaşça kapağı kapattı. “Neden bebeğim, beni azarlıyor musun yoksa?” diye sordu.

“Hayır,” diye onu düzelttim. Dırdırcı biri olmayı asla istemiyordum. “Sadece bir sorayım dedim.”

Gözlerini bana dikmiş, dikkatlice izliyordu. Baştan aşağı titriyorum. O bakışını

biliyordum. Gözlerini çıplak bacaklarımda gezdirirken sessizce “Kazağın hoşuma gitti,” dedi. Bana büyük geliyor ve kıçımı kapatıyordu, hiç de seksi değildi. “Siyah sana çok yakışıyor.”

“Öyle mi?” dedim.

“Evet,” diye onayladı. Tekrar dikkatimi dağıtmaya çalışıyordu.

Coşkuyla, “Yarın pazartesi,” dedim iyi bir şeymiş gibi, neden o tonu seçtiğim hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Kollarım göğsünün üstünde kavuşturarak, “Yani?” diye sordu.

Parmaklarımla tezgâhta ritim tutarak, “İ liç, sadece yarınki planın nedir onu merak ediyorum,” diye cevap verdim.

Sakallı suratına geçici bir panik yayılırken, “Senin planın nedir?’* diye sordu.

“Hiç, işe gideceğim,” dedim. Ona baktığımda, yine dudaklarını ısırdığını gördüm. Kafasındaki o lanet çarklar dönmeye başlamıştı. Ağzındaki baklayı çıkarmadan, “Aklından bile geçirme, çok önemli görüşmelerim var,” diye onu uyardım.

“Sadece bir güncük?” dedi neşeyle ama çok ciddi olduğunu biliyordum. Kendimi bir geri sayıma veya aklımı başıma getirme seksine hazırlasam iyi olacaktı.

“Hayır, senin de Manor’da yapacak çok işin vardır,” diye kesin bir şekilde reddettim. Başında durması gereken bir işyeri vardı ve tam bir haftadır kendinde değildi. John her şeyi sonsuza kadar idare edemezdi.

“Sanırım öyle,” diye homurdandı.

Çok keyiflenmiştim. Geri sayım ve aklımı başıma getirme seksi yok muydu? Kesinlikle ilerleme kaydediyorduk.

“Bu arada, Clive biraz önce buraya bir kadın geldiğini söyledi.”

“Öyle mi?” diye şaşkınlıkla cevap verdi.

“Sana geldiğini söyledi. İsmini vermemiş ve Clive seni aradığında da telefonuna bakmamışsın. Sarışın, dalgalı saçlı, olgun bir kadınmış,” dedim ve bu sırada tepkisini izledim ama tek yaptığı kaşlarını çatmaktı.

“Onunla konuşurum. Sağlıklı yemeğim hâlâ hazır değil mi?”

Bu kadar mıydı? Gidip Clive’la konuşacak mıydı sadece? Fırını kontrol etmek için tezgâhtan inerken, “Kimdi o?” diye sordum.

Tabureden indi, çekmeceden çatal bıçak çıkarırken, “Hiçbir fikrim yok,” diye cevap verdi.

Tavıığıı tınndan çıkarıp son rötuşları yapmak için tavaya koyarken, “Gerçekten hiçbir fikrin yok mu?” diye şüpheci bir şekilde sordum.

“Ava, gerçekten hiçbir fikrini yok, ama emin ol ki Clive’la konuşup kim olduğunu öğreneceğim. Şimdi gel ve erkeğinin karnını doyur.” Elinde çatal bıçakla taburesine oturdu.

Gidip onun için pişirdiğim ilk yemeği servis ettim. Yemek yapmaktan nefret ediyordum.

Hemen yemeğe daldı, ağzı tavukla doluyken, “Leziz,” diye homurdanıyordu. “Abinle günün nasıl geçti?”

“Güzel,” yanma oturdum.

“Bu kadar mı? Gerçekten çok lezzetli olmuş bu arada.”

Onu fıstık ezmesi dışında başka bir şey yerken görmek sevindiriciydi. Tekrar bambaşka bir adam gibi, kendinden emin ve güven verici olmuştu. Ama bir sonraki nefes alışında paramparça olabilirdi. Onun üzerinde gerçekten bu kadar etkim var mıydı?

“Harika bir gün geçirdik. Madame Tussauds’ya gittik, oradan da en sevdiğimiz Çin restoranına gidip yemek yedik.''

“Tussauds mu?”

“Hep gideriz,” dedim omuz silkerek.

“Bir geleneğinizin olması güzel.” Samimiydi. “Yemeğini bitirdin mi hemen?” dedi tabağıma bakarak. Utandım. Yüzüme bakıp, “İki kişilik mi yiyorsun yoksa?” diye sordu, yediğim patates boğazımda kalıyordu neredeyse.

“Hayır!” Ağzımdaki yemek etrafa saçıldı. “Endişelenmeyi bırak,” dedim ve homurdanarak yemeğime döndüm.

Minnettar tepkiler vererek yemeğini yemeye devam etti. Benimle dalga geçtiğini düşünebilirdim ama ben de aynı yemeği yiyordum ve gerçekten güzeldi.

Yemeklerimizi bitirince tabakları bulaşık makinesine koydum ve düşünmeye başladım. Gizemli ziyaretçi olayım sallayıp geçmesi canımı sıkmıştı. Üstüne üstiik şüpheli davranıyordu ve bu da beni rahatsız ediyordu.

Ona söylenmek için döndüğümde, sert, çıplak göğsüne çarptım. “Alı!”

Derin derin nefes alarak yukarıdan bana bakıyordu. Gözlerim eşofmanının altındaki sertleşmiş devasa penise kenetlendi. “Kazağını çıkar,” diye buyurdu; sesi kısık ve boğuktu.

Yeşil gözlerine bakınca fark ettim ki hiç şaka yapar gibi bir hali yoktu.

Kızağımı kavrayıp üzerimden çıkardıktan sonra yere attım.

Gözlerini hayranlıkla vücudumda, çıplak memelerimde gezdirdikten sonra bakışlarını kalçalarımın birleştiği yere sa-bitledi. “Gerçek olamayacak kadar güzelsin ve üstelik sadece bana aitsin,” dedi ve iç çamaşırımı bacaklarımdan aşağı yavaşça indirdi.

Ayaklarımı kaldırmam için hafifçe vurdu ve büyük ellerini bileklerime sarmadan önce diğer ayağıma da aynısını yaptı. Gözlerimiz kenetlendi. “Sanırım önce senin gelmene izin vereceğim,” dedi pürüzlü bir sesle. “Daha sonra da seni ortadan ikiye ayıracağım.”

Bu vahşi vaat karşısında nefesim kesilmişti. Avuçlarını bileklerimden kalçalarıma kadar bacaklarımda gezdirdi ve beni, hazırda bekleyen ağzına doğru çekti. Dilinin istilası vücudumun her yerini anlamlı ve ustaca kavrarken beni inletiyordu. Kalçalarım ağzında yuvarlanırken, ellerim saçlarını buldu.

Kafam geri düşerken, “Lanet olsun,” diye inledim. Yarığımdaki zevk hızlıca

daimi bir titreşime dönüşmeye başladı.

“Ağzını topla,” diye tenime doğru mırıldandı ki bu da beni daha da zevklendirdi.

Bir elinin bacağımın arkasında, kalçalarımın altında ileri geri hareket ettiğini hissedebiliyordum. Parmağı içime girerken, çaresiz bir çığlıkla ellerimi saçlarından ayırıp destek almak için tezgâha tutundum. Parmağı her dönüşte ön tarafımı okşuyor ve esnetiyordu. Sarhoş gibiydim, kaslarım parmağına aç gözlülükle tutunuyordu.

“Bana ne zaman geleceğini söyle Ava/’ dedi vc bu defa iki parmağıyla birden daha derine girmeye başladı.

Onun ve dudaklarının klitorisim üzerindeki titreşimi beni bitiriyordu. Uçurumdan atlarcasına kalçalarımı ağzına iterken, “İşte bu!” diye çığlık atıyordum.

Ağzının saldırısıyla tamamen kendimden geçtim. Tezgâhın üstünde şiddetle titreyerek büküldüm, kalbim göğüs kafesimin içinde patlayacak gibi atıyordu. Ritmini dizginleyip, hafifçe yalayarak uzun, tatmin olmuş bir nefes vermemi sağladı.

Kafamı indirip gözlerine bakarken, “Fazlasıyla iyisin,” dedim.

Yukarıya, yüzüme baktı, hâlâ ağzı üzerimdeydi. Nazikçe daireler çizip, parmaklarını da tembelce sokup çıkarırken “Biliyorum,” dedi böbürlenerek. “Çok şanslısın.”

Kendine olan güvenini başımla onaylarken, dilini vücudumun üzerinde gezdirip ayağa kalkmasını izledim.

Meme ucuma erişip hafifçe ısırdıktan sonra ellerini kıçımın altında birleştirip beni göz hizasına kaldırdı. “Mükemmel bir şekilde düzülmeye hazır mısın bebeğim?”

‘Yap da görelim,” diye ellerimi omuzlarına sararak cevap verdim.

Dudaklarını dudaklarıma bastırarak beni sahiplendi. Böyle davrandığında onun zayıf anlarını unutuyordum; onu teselli ettiğim, ona sarıldığım ve güven verdiğim anları... Şu an hiç öyle değildi ama. Vahşi, seksi ve baskındı. Bunu

seviyordum. Gerçekten çok özlemiştim.

Dudaklarımız hâlâ birbirine kenetliyken beni mutfaktan çıkarıp kapıyı tekmeleyerek spor odasına götürdü ve yere bıraktı. Aramızdaki boy farkını eşitlemek için eğilmiş, beni öpüyordu. Alt dudağımı nazikçe ısırdıktan sonra ileriye Yürüyerek onunla birlikte hareket etmemi istedi. Birkaç adımdan sonra durdu ve kulaklarımı öptü. Sıcak nefesi bütün hislerimi harekete geçiriyordu. Zihnim de bedenim gibi onunla olmak için adeta yalvarıyordu.

“İdman yapmak ister misin?” diye fısıldadı.

“Aklında ne var?” diye sorarken yanaklarımı ona sürtüyordum. Kulağımı yaladığında, kalp atışlarımı yavaş yavaş ve usulca tekrar canlandırmıştı. Geriye bir adım atıp sıcak vücuduyla aramıza mesafe koyunca ürperdim. Onu kendime geri çekmek istedim hemen.

Beni umutlu ve şehvet dolu gözlerle izlerken, uzanıp şortunu indirdi ve kalkmış aletini serbest bıraktı.

Nefesim kesildi. Neden bilmiyordum, onu defalarca görmüştüm ama hâlâ nefesimi kesiyordu. Bakışlarımı yara izinden yukarıya; mükemmel göğüs kaslarına kaydırdım. Önümde duran bu adamın muhteşem fiziğine bakmaktan asla sıkılmayacaktım, asla. Mükemmeliyet için yaratılmış ve dikkatlice şekil verilmiş bir sanat eseriydi adeta.

Arkamı dönmemi işaret etti ve ben de yavaşça kendi etrafımda döndüm. Döndüğümde gördüğüm kürek çekme aparatı ve kum torbasıydı. O yüzden tekrar yüzümü ona döndüm. İfadesi tamamen umarsızdı. Başını sallayarak akimdaki her ne ise onun arkamla ilgili olduğunu ifade etmeye çalıştı.

Birden hatırladım. Beni ortadan ikiye ayıracağını söylemişti.

Aman Tanrım!

Kocaman bir ah çektim.

Bana doğru yavaşça yürürken neler yapabileceği beni telaşlandırmaya yetmişti. Elimden tutarak beni kürek kondisyon aletine götürdü. Çıplak ve kocaman vücuduyla üzerine oturdu. Aleti dimdik duruyordu. Bu pozisyonun olasılıkları beni büyük bir beklenti içerisinde nefes nefese bıraktı.

Önünde durmam için beni kendine çekti ve incinmiş elini kullanarak bacağının üzerine oturmam için yönlendirdi. Ona bakarken kalbim bir sonraki talimatını bekleyerek son hız çarpıyordu.

Uzanıp kocaman avuç içleriyle memelerimi kavradı ve sızlayana kadar yavaşça okşadı. Yüzünü buruşturduğunu

gördüm ama durmuyordu ve onu kendim durduracak da değildim.

“Hımm...” Kafam geriye devrildi, hızlı hızlı soluyordum.

“Ava, beni öldürüyorsun,” dedi sessizce. Kafamı indirerek yüzüne baktığımda, “Seni seviyorum,” diye fısıldadı ve ellerini kalçama kaydırdı. Sıçramamla birlikte dudağının kenarı seğirdi. “Oraya dokunduğumda sıçramanı çok seviyorum.” Parmaklarını hassas boşluklarımda gezdirdi. Bacaklarımı sabit tutmakta zorlanıyordum. “Benim için bu kadar ıslanıyor olmanı seviyorum,” dedi ve parmağını daldırdı. İnlemeye başladım. “Tadını çok seviyorum,” diyerek parmağını yaladı ve beni izlerken yavaşça ağzından çıkardı. Arkasından beni kendisine doğru çekerek dimdik bekleyen aletine doğru yönlendirdi.

Beni delip geçerken çığlık attım, kalın aleti beni adeta zıp-kınlamıştı.

Alnını alnıma dayayıp, “İçinde olmayı seviyorum,” dedi. Ellerini belimde kilitledi. “Bacaklarım bana sar.”

Bacaklarımı belinin etrafına sararak kendimi ona daha da yaklaştırdım. Ellerim omuzlarına yetiştiğinde nefesi kesildi.

“Seni seviyorum,” dedi üstüne basa basa ve bizi yavaşça oturak kısmının ucuna kaydırdı. Makaranın sonundaki ani duruş, hafif bir çığlıkla sıçramama sebep oldu.

Gözlerini sıkıca kapamıştı.

Evet, bunun faydasını şimdi anlamıştım. İçimde, deri-nimdeydi ama bu darbelerden kurtulmak için yalvarmama pek gerek kalmayacaktı.

Gözlerini açtığında, dudaklarımı onunkilere yaklaştırdım, o da bana uzandı. Dudaklarını çok seviyordum. Dudaklarıyla yapabildiklerini de. Önemli bir şey düşünürken dudağını ısırmasını seviyordum.

Dudaklarına doğru, “Seni seviyorum,” dedim.

Geriye çekildi, yakışıklı yüzünden memnuniyet akıyordu. “Bunun beni ne kadar mutlu ettiğini anlatamam.” Tekrar makarayı çekerek kaydırdı. “Bana ihtiyaç duyuyor musun?”

Kendimi gelecek sarsıntı için hazırladım ve hamle yaptığında ikimiz birden, “Evet,” diye inledik.

“Bu da beni mutlu ediyor. Tekrar?” derken çoktan geri çekilmişti bile.

"Lütfen/' Makaranın sonunda tekrar sarsılırken, karnımdaki ağrı yavaşça yükselen bir orgazma dönüştü.

Makarada tekrar geriye gidiyorduk ama bu sefer daha hızlıca.

Darbe!

“Oh!”

“Biliyorum,” diye fısıldadı. “Daha?”

“Evet!” derken dilimi ümitsizce ağzına daldırdım.

Bizi yavaşça kaydırdı, ama sona varacağımıza ayaklarıyla iterek makaranın sonuna doğru uçurdu. Son noktaya öyle bir çarptık ki dudaklarını bırakıp yüzümü sessiz bir çığlıkla omzuna gömdüm.

“Vay canına!” diye gerildi ve aynı hareketi tekrarladı.

Kayış ve darbe!

Bu gerçekten çok etkileyiciydi. Onu hiç bu kadar derinde hissetmemiştim. Ağzımı omuzlarında dinlendirirken, onu dişleme arzuma zor engel oluyordum. Ellerim makarada ileri geri kayarken düz durabilmem için kafasının arkasına tutunmuştu. İçim adeta katlanıyordu. Onun içimde tepinmesini hissedebiliyordum. Bizi makaranın tepesine sapandan fırlar gibi bırakırken, omzunu dişleyip saf ve şiddetli bir hazla çığlık atıyordum.

“Siktir, Ava!”

Isırdığım yeri öptüm.

“Dişlerini tekrar omzuma geçir!”

Söylediği gibi yaptım ve çarpışırken tekrar omzunu ısırdım.

“Siktir, geliyorum,” diye bağırdı makarada aşağı kayarken. “Hazır mısın?”

“Evet!” Ağzımı omzuna yerleştirip şiddetle içime boşalmasını bekledim.

Kendini bıraktı.

Artık kontrollü hareketler yoktu. Kayıyor vc tırnaklarımla dişlerimi vücuduna geçirirken bizi sertçe çarpıştırıyordu. Aletinin şiddetle derinlerime ulaşması omzunun üzerinden ismini çığlık çığlığa bağırmama neden oluyordu. Kayıp, vururken içimde havai fişeklerin ateşlendiğini hissedebiliyordum, patlamaya az kalmıştı. Ereksiyonunun durmak bilmez hareketleri beni hızla bitiş noktasına götürüyordu. Artık tükenmiştim. Büyük bir gümbürtüyle ikimiz de heyecanla çığlık attık. Jesse kalçalarını hızlıca oynatıp bağırırken son bir kez daha dişlerimi omzuna geçirdim.

Aman Tanrım!

Hâlâ orgazmımı yaşıyordum ve hayal meyal ileri geri sallandığımı hissedebiliyordum, bu ufak hareket içime akıttığı her şeyi emiyordu.

Yüzümü omzundan kaldırarak, ısırdığım yeri öptüm.

“Çok vahşisiniz, bayan.” Başını omzuna bakmak için yana çevirdi ve sonra bana döndü.

Ağzımı ele geçirerek beni sertçe öptü ve onu kollarımla sarıp kayıtsız mutluluğuna katıldım. Jesse’ye sarılmış, onu içimde hissederken sonsuza dek böyle kalabilirdim.

“Seni yatağa götürüp sabaha kadar içine gömülü olarak uyuyacağım.” Yavaşça, bağımızı koparmadan ayağa kalktı. “Beni öp,” diye buyurdu ve bacaklarım beline sarılıyken spor salonundan çıktı. Saçlarını okşarken yavaşça saçını çekip dudaklarımı ona yaklaştırdım.

“Vahşi,” dedi dudaklarıma karşı.

Sırıtıp, merdivenleri çıkmaya başlayınca gözlerimi açtım. Dillerimiz dans ederken, beni izlediğinin tartandaydım. Yatak odasına giden yol buyunca gözlerinin içine baktım. Beni yatağa bıraktı. Onun tekrar sertleştiğini içimde hissedebiliyordum. Bu adam gerçekten durmak bilmiyordu.

Ellerini belimde birleştirerek, bir yastık bulana kadar beni taşıdı. Bütün bu an boyunca dudaklarımız ve vücudumuz birbirine kenetlenmişti.

“Bcnuıile kal," dedi ve geri çekilerek saçlarımı yüzümden çekti. Bana dikkatle bakıyor, gözleri onun kollarında olduğum için adeta parıldıyordu.

“Buradayım."

“Yanıma taşın."’ Yüzünü alçaltarak burnunu benimkine sürttü.

Bu adam bir şeyi yavaş yavaş yapmayı bilmiyor muydu? Çok aceleci davranıyordu, henüz önemli konulardan hiç bahsetmemiştik. Manor, işi ve zorlayıcı tavırları gibi...

“Uyurken seni burada istiyorum,” dedi alt dudağımı yalarken.

“Ve uyandığımda. Tek istediğim güne seninle başlayıp, seninle bitirmek”

Ona istediği cevabı vermezsem, asık suratı ve seks saldırılarına maruz kalacağımı biliyordum ve bu anı mahvetmek istemiyordum. Bu ana ihtiyacım vardı. “Sence de biraz erken değil mi?” diye sordum.

Kafasını kaldırdı, tam olarak somurtmuyordu ama belli ki birazdan o da olacaktı. “Senin için öyle galiba,” diye cevapladı.

“Daha iki gün oldu,” diye onu ikna etmeye çalıştım.

Kaşlarını çatarak, “Hangi tarihten beri iki gün?” diye sordu. Gövdesini kaldırıp, içimden biraz çıktı ve ellerini başımın iki yanma koydu. İleriye atıldı ve nefesim boğazımda takılı kaldı. “Her gece ve her sabah bunu istiyorum.” Sırıtıyordu. Kahretsin ki bana ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. Aklımı başıma getirmek için beni bir güzel becerecekti. “Ve belki de aralarda.” Miskin miskin kendini geri çekti ve yavaşça tekrar ileriye atıldı. Gözlerimi sıkıca kapadım.

Benimle sevişeceğine inanmıyordum tabii ki. Belki kabul edersem nazik Jesse'yi görebilirdim ama onunla birlikte yaşama konusunda henüz emin değildim.

"Beni sadece vücudum için istiyorsun," dedim hızlıca nefes verip şaşırmış gibi yaparak.

Nefes nefese, uzunca ama kontrollü bir şekilde gidip gelirken, "Bunu istemiyor musun?" diye sordu.

Kafamı geri atarak inledim ve, "İliç adil oynamıyorsunuz Bay Ward," dedim.

Yavaşça geri çekildi. "Evet de!" diye bağırdı ve birden ileriye hamle yaptı. Nefesim kesildi, kendimi toparlamak için kollarımı yatak başına yaslamak zorunda kaldım. "Seni, aklın başına gelene kadar düzmem mi gerekecek, Ava?"

Hah, şimdi geliyordu işte. Anlamsız bir şey için aklım başıma gelene kadar beni düzecekti. Yanına taşınmak mı? Daha çok erkendi işte.

Kaslarım sıkılaşıyor, kanım kaynayıp damarlarımda hızla akıyordu. Bunu bana yapmasından nefret ediyordum. Duyarlılığı tamamen kaybolmuştu. "Hayır!" diye bağırdım o yıldırım gibi beni çarparken. Yaralı eliyle bana uzanıp, avcu-nu başımın altına koydu ve onunla yüzleşmem için kafamı kaldırdı. Yüzündeki somurtmanın sinirden mi yoksa elindeki acıdan mı olduğundan emin değildim.

"Evet de," diye tekrar emir verdi ve tekrar ileriye atıldı.

Buna boyun eğmeyecektim. Çok ama çok erkendi. Ama onun da vazgeçmeyeceğini biliyordum. "Hayır," diye netes nefese de olsa kesin bir cevap verdim.

Homurdanıp tekrar ileri atıldı ve pompalamaya devam etti. Beni yatakta daha ileriye zorlarken vajina kaslarımı sıkıp içimdeki aletine tutundum. "Lanet olsun Ava, evet de!" diye kükredi. Ter damlaları şakağından süzülürken kaşlarını çattı ve alnındaki çizgi belirginleşti.

"Hayır!"

"Ava!" Kükremesi dudaklarımız birbirine kenetlenmeden önce yatak odasında yankılanıyordu. Zorlayıcı vücudunun ve açgözlü dudaklarının altında sıçrayıp, kıvranırken kasıklarımda bekleyen şey adeta kaynıyordu. Bir yandan amansız

darbelerine devam ederken, “Hoşuna gitti mi?” diye sordu.

“Evet!”

“Bunu her gün istiyor musun?”

“Evet!"

Saçımı dalıa sıkıca kavrayıp, kalçalarını daha hızlı oynatıyordu. “Söyle o zaman.” Onun altında sonsuz bazlardan oluşan bir çukura düşerken içimin eridiğini hissediyordum. Ruhumun, vücudumun ve aklımın mülkiyetini alıyordu, bende hiç mantık bırakmamıştı.

“Evet! Evet! Evet! Lanet olsun. Evet!” Çığlık atıyordum.

“Ağzım topla!” diye bağırdı. Aynı hazzı paylaşıyor olmamıza rağmen saçlarımı bırakıp şilteyi yumrukladı. Of, çok cam yanmış olmalıydı! Kendini gidebildiği kadar derinime iterek orada tuttu ve inlerken kafasını geriye çekti.

Gürledi.

İçime akıttığı sıcaklığım derinimde hissediyordum. Ellerimi yatak başlığından çekip göğsüne koydum. Kafası öne düştü, gözleri benimkilerle buluştu ve ikimizi de rahatlatmak için yavaşça kalçasıyla daireler çizdi.

“O kadar da zor değilmiş, değil mi?” Sesi çatallaşmıştı.

Sert göğsünü avuçlarımla okşarken, “Baskı altındaydım,” diye cevap verdim ama bunu dediğim an kendime kızdım çünkü bunlar kötü seçilmiş kelimelerdi.

Beni buna zorlayamazdı. Ama sonradan fark ettim ki... Bu Jesse idi, benim akılsız kontrol manyağımdı. Yapabilirdi ve yapacaktı da.

Fevkalade bir gülüşle beni kibarca öptü ve hemen sonrasında ikimizi birden yuvarladı. Artık göğsünün üstündeydim. Parmaklarım omurgamda gezdirip, saçlarımı okşadı. Mutlulukla ona sokuldum.

“Günün her saniyesi seninle birlikte olamam,” dedim ama o atı hissettiklerime göre aslında hiç de fena fikir değildi. Neden gece, gündüz ve bazen aralarda da bunu istemeyecektim ki?

Uzun bir nefes alıp verdi. “Olamayacağını biliyorum. Keşke olabilseydim”

“Bir işim ve bir hayatım var.”

“Senin hayatın ben olmak istiyorum.”

“Öylesin zaten,” dedim usulca. Çok kırılgan ve savunmasız olabiliyordu ve biliyordum ki bunun ilacı bendim. Daha az önce beni aklımı başıma getirmek için düzen baskıcı, vahşi adamdan şimdi eser yoktu. Aklımı başıma getirmek miydi bıı? Yoksa bildiğin çılgınlık mı?

Soğuktan donuyordum ve yatakta gözlerimi açıp doğrul-duğumda yoğun ışık gözlerimi kamaştırıyordu.

O neredeydi?

Saçlarımı yüzümden çekip yataktan fırladım ve banyoya koştum. Orada değildi. Apar topar alt kata inip mutfağın girişinde durdum.

“Günaydın.” Kahvesini bıraktı ve oturduğu yerden kalktı; rahat bir şekilde bana doğru yürüyordu. Başka bir adama bakıyordum sanki. Son birkaç gündür rüyada mıydım yoksa?

Üzerinde koyu gri bir takım elbise vardı. Gömleği beyaz, kravatı açık pembeydi. Tıraşlı yüzü, yana doğru atılmış dağınık sarı saçları ve yeşil gözleriyle göz kamaştırıcıydı. Harika görünüyordu.

“Gü... günaydın,” diye kekeledim.

Bana yaklaşıp koluyla belimi sardı ve ayaklarımı yerden keserek beni dudaklarının hizasına kadar kaldırdı. “îyi uyudun mu?” diye sordu dudak dudağa iken.

“Hımm, hı hı.” Sersemlemiştim. Bu sabah bay zor ile bir mücadele etmeye hazırlamıştım kendimi oysaki.

“Görüyorsun işte, seni sabah, öğlen ve akşam burada istememin asıl sebebi bu,” dedi kısık sesle.

“Neden?” Yani o bunu her sabah yapabilsin diye mi orada olacaktım? Belki de

onun yanına taşınmak o kadar da kötü bir fikir değildi.

Beni kucağından aşağıya kaydırdı, sonra geri çekilip tepeden tırnağa süzdü. Bana bakarken bir kaşını kaldırdı ve eliyle yeni tıraşlı çenesini okşamaya başladı.

Lanet olsun! Çıplaktım!

“Siktir!” Döndüm ve aceleyle merdivene doğru ilerledim ama çok uzaklaşamadım. Beni yarı yolda yakalayıp belimden kavrayarak ayaklarımı yerden kesti. “Düzgün konuş!” Beni mutfağa geri götürdü ve kahvaltı yaptığımız tezgâha oturttu.

“Ah!” diye bağırdım mermerin soğukluğunu çıplak popomda hissettiğimde.

Güldü ve bacaklarımı aralayıp yanaştı. “Ben senin her sabah bu şekilde kahvaltıya gelmeni isterim.” Parmaklarını dizlerimden yukarı bacak arama doğru kaydırdı. Artık çoktan uyanmıştım. Hem de gergindim.

“Her sabah burada olacağımdan emin gibisin.” Yarı orgazm halindeyken verdiğim sözlere sadık kalmamı beklememeliydi.

Sırıtmamak için kendini zor tutuyordu. “Memnunum çünkü evet dedin. Yoksa demedin mi?” Düşünceli düşünceli tavana baktı, sonra bana döndü. “Aa, hatırlıyorum. Şöy-leydi... ‘Evet, evet, evet, lanet olsun evet!’” Parmağını içime doğru kaydırırken pis pis sırıtıyordu.

“Zayıf bir anıma denk gelmiştir.” Sesimdeki şehveti giz-leyemiyordum.

Başparmağıyla klitorisimin üzerinde daireler çiziyordu. Bacak kaslarım kasılmaya başladı. Daha kolay ulaşması için tezgâhın üzerinde biraz ileriye kaymıştım. Çok kolay lokmaydım onun karşısında.

“Neden iyi bir karar olduğunu hatırlatmama gerek var mı?” diye sordu ve bir parmağı yerine iki parmağını birden içime daldırdı. Beni çaresiz, şehvetli bir duruma sokmuştu.

Hayır, hatırlatmasına gerek yoktu ama hatırlatılmayı kabul edecektim. Ceketinden tutup, yumruklarımı sıktım ve inledim. Beni tezgâhın üzerinde aşağıya doğru bastırmadan önce sırıttığını hissettim. Mermerin soğukluğu

bedenime yayılıyordu ama bunu dert etmenin çok ötesindeydim. Onu istiyordum. Yine...

Gözlerimin içine bakarken kemerini ve pantolonunu lıız-lıoa çıkardı ve iç çamaşırını indirerek sabah creksiyonunu ortaya çıkardı. Beni kalçamdan sıkıca kavrayıp hazır bekleyen aletinin tam önüne doğru çekti.

“Bu diğer sebebi,” diye homurdandı ve biraz geri çekildikten sonra sertçe içime girdi.

"Tanrım! Jesse!” Kafamı geriye attım ve tezgâhın üzerinde sırtımı geriye doğru esnetmeye başladım. Tanrım, nasıl hareket edeceğini biliyordu. Ellerimi tezgâhın kenarına kenetleyip, mermer üzerinde geri kaymamı engelleyen sert bir ritme başladı. Yüksek sesle nefes alıp veriyordu. Boğuk bağırışının ağzından çıkmasına her seferinde izin veriyordu.

“Evet! Harikasın bebeğim.” Yine sertçe sokmaya başlamıştı, engellenemez bir şekilde çığlık atıyordum.

Ne yapacağımı bilmiyordum. Tekrar, tekrar ve tekrar girip çıktığı temposuyla çok acımasızdı. Bayılacak gibi hissediyordum. Aletini içime sertçe sokup çıkarırken elleriyle memelerime sert bir şekilde masaj yapıyordu.

“Hatırladın mı?” diye bağırdı, ama cevap veremedim. Konuşacak gibi değildim. îçimi her tokmakladığında beni orgazma adım adım yaklaştırıyordu. Zirveye ulaştığımda nefesimi tuttum.

“Soruma cevap ver, Ava,” dedi. “Şimdi!”

“Evet!”

“Benimle kalıyor musun?” Memelerimi daha da sıkıp acımasızca hızlandı.

“Aman Tanrım! Aman Tanrım! Jesse!”

“Siktiğimin sorusunu cevapla, Ava!” Aralıksız darbeleri beni vahşileştiriyor, başımı döndürüyor, karnımı şiddetle titretiyordu.

“Evet!” Ağzımdan hızla çıkan nefesle çığlık attım. Gökyüzüne fırlayan bir roket gibi delicesine bir tatmin duygusu içerisinde tepeden tırnağa titriyor, kıvranıyor

ve kasılıyordum.

“Evet!” Üzerime yığılıp beni tezgâha yapıştırdı.

Mermerin üzerinde ıslak ve nefes nefese yatarken, bitkin bir halde kollarımı başımın üstünde birleştirdim ve kas-larıının doğal bir şekilde vücudunu sarmasına izin verdim. Canım çıkmış, düpedüz darmadağın olmuştum. Yatağa dönebilirdim ama işe gitmek zorundaydım. Jesse’ye itiraf edeceğimden değil ama gerçekten gitmek istemiyordum. Beni üst kata taşıyıp tüm gün benimle ilgilenmesini tercih ederdim.

Kafasını kaldırıp bana baktı. “Tanrım, seni gerçekten seviyorum.”

“Biliyorum sevdiğini, seni parlak suratlı." Nefes aldım. Gerçekten yatağa geri dönebilirdim. Kendimi onun işkence koşularından birine çıkmış gibi hissediyordum.

“Sakal bırakmamı mı istiyorsun?”

Uzandım ve avuç içimle pürüzsüz suratına dokundum.

“Hayır, seni tamamen görmek istiyorum.”

Dönüp avuç içimi öptü. Kendini geri çekti, göbeğime bir öpücük kondurdu ve sonra pantolonunu düzeltti.

Kemerini tekrar bağlarken bana bakıyordu. Nemli dudağını elinin arkasıyla sildi. “Gitmek zorundayım, seni bir kez daha becermeden benden uzaklaşsan iyi olur.” Uzun ve şehvetli bir öpüşmeden sonra elimden tutup beni tezgâhtan kaldırdı. “Şimdi.”

Yerimden kıpırdamak istemiyordum. Daha fazlasını istiyordum ama o, günün geri kalanına bensiz devam edecekmiş gibi görünüyordu ve bu iyi bir şey olmalıydı. Onu yoldan çıkarmak istemiyordum. Beni izlediğinden emin bir halde yavaşça yanından uzaklaşmaya başladım. Kapı kemerinde durdum ve yüzüne baktım. Elleri cebinde ve gözleri pırıltılıydı. Dikkatle beni izliyordu.

“İyi günler.” Gülümserken parmağımı nemli yarığımın üzerine ve sonra ağzıma götürdüm. Gerçekten baştan çıkarıcıydım.

“Siktir git, Ava,” diye uyardı.

Sırıttım ve dönüp yukarı çıktım. Taıı bir kaltaktım! Aıu umurumda değildi. Onun bu sabahki mutlu tavrına şaşırmış ve memnun olmuştum. Daha dün onsuz dışarı çıkabilmek

için mücadele vermek zorunda kalmıştım. Bu ciddi bir gelişmeydi. Hoşuma gitmişti.

Bugün pazartesiydi ve halletmem gereken çok iş vardı. Kendimi güçlü hissediyordum ve özgüvenli tavrımı destekleyecek bir elbiseye ihtiyacım vardı. Neyse ki Kate inisiyatif alıp bazı iş kıyafetlerini paketlemişti. Siyah kolsuz kalem elbisemi de tabii ki.

Duş aldım ve elbisemi giymeden önce biraz uğraşıp saçlarımı yaptım. Aşağı inerken kırmızı topuklularımı aldım ama kapıda aniden durdum.

Siktir!

Arabam bende değildi ve ihtiyacım olan bazı dosyalar arabadaydı. Bana bir taksi ayarlaması için Clive’ı bulmalıydım. Evden çıkıp alelacele aşağıya koştum. Günışığmda ona doğru ilerlerken güneş gözlüğümü taktım. “Clive, benim bir taksiye ihtiyacım var!”

“Ava, bugün nasılsın?” Gözlerinin içi gülüyordu. “Seni götürecek araç işte burada.”

“Beni götürecek araç?”

Siyah bir Range Rover’ı gösterdi ve John kaportaya yaslanmış, telefonla konuşuyordu. Her zamanki gibi gözlükleri gözündeydi ve siyah bir takım elbise giymişti. Her zamanki sessiz selamlamasıyla beni karşıladı.

Ona doğru yürümeye başladım ama aklıma bir şey geldi ve Clive’a geri döndüm. “Jesse seninle onun dünkü ziyaretçisi hakkında konuştu mu?”

“Hayır, Ava.” Clive masasına geri döndü.

Hımm... Ben de öyle düşünmüştüm. Yoluma devam ettim ve John’a yaklaşırken onun telefondaki konuşmasının sonunu yakaladım.

“Geldi şimdi, Jesse, ben de birazdan orada olacağım.” Onun bu homurdanan sesi bende kötü bir şeyler olmuş hissi uyandırdı. Telefonu kapattı ve başını salladı. Bu arabaya binmemi istediğini gösteriyordu. Ben de arabanın önünden

dolaşarak bindim. Bu kadar acelem olmasaydı, muhtemelen söylenirdim.

Yolcu koltuğuna kurulurken, “Neden buradasın?” diye sordum. “Jesse seni işe götürmemi söyledi.” Etkilenmiş görünmüyordu.

“Arabamı almam lazım. Olur mu? Arabam Kate’te, No-thing Hill’de yaşıyor.” Başını sallayarak kabul etti ve camı açarak kolunu dışarı çıkardı. Tam bir piç gibi görünüyordu.

“Kapıları hallettin mi?” diye sordum.

Yüzü yavaşça bana döndü ve alnının biraz kırışık olduğunu gördüm. Bu hoşnutsuz olduğunu gösteriyordu. Yüzüne bakmaya devam ettim ama cevap vermedi.

“Manor’ın kapıları,” diyerek hatırlattım. “Geçen pazar çalışmıyorlardı ya.”

Kafasını sallayarak yola geri döndü. “Hepsi halloldu, güzelim.”

Bahse girerim olmuştur. Bu konunun açıklığa kavuşturulması lazımdı ama eğer John’la ilgili bir şey biliyorsam o da onun konuşmayı pek sevmediğiydi.

John’un homurdanması haricinde sessiz bir yolculuk geçirdik. Beni Kate’e bıraktı. “Teşekkürler, John,” dedim arabadan inerken.

“Ne demek,” diye mırıldandı ve gitti.

Saat sekizdi ve daha zamanım vardı. Ben de Kate’in evine çıktım. Yanına gittiğimde, kocaman bir kâsede şeker ile tereyağını karıştırıyordu. “Selam!” Parmağımı kâseye daldırdım. Kaşıkla tereyağını eziyordu. “Dışarı çık! Yapacak çok işim var! Dün hiçbir şey yapmadım.” Gerçekten telaşlıydı, her zamanki sakin halinden çok ama çok uzaktı.

“Hadi ya?” diye sırıttım.

“Hah, çok komik!” Hassas tartıda un ölçüyordu. Dozunda bırakmaya karar

vermiştim. “Abin nasıl?” diye sordu.

“İyi.” Fazla detaya girmeye niyetim yoktu.

“Jesse?” Tartıya doğru eğilirken dili dışarı sarkıyordu.

“İyi.” Küt diye sandalyeye oturdum.

Doğrulup merakla bana baktı. O an detaya girecek vaktim yoktu çünkü fikrini almak istediğim o kadar çok konu vardı ki.

“Ava?”

Derin bir nefes aldım. “Ona taşınmamı istiyor. Evet dedim çünkü hayır dedikten sonra evet dedirtene kadar beni becerdi. Bugün de hatırlatıcı minik bir sevişmeyle konunun üzerinden geçti.” Kate ağzı açık bana bakıyordu.

“Vay be!”

Güldüm. “Evet.”

“Biraz erken olmadı mı?”

Sorusu beni şok etti ama benim gibi düşünen biri daha olduğu için sevindirdi de. “Bence de erken. Beni gece gündüz ve biraz da gece ile gündüz arasında yanında istiyor da. Gerçi şimdiden emirleri, kontrolcülüğü ve endişeleriyle canımı sıkmaya başladı.”

“Bunu ona söyledin mi?” Unu kaseye döküp karıştırmaya devam etti.

“Hayır. Hey, cumartesi Manor’da neler oldu, niye telefonunu açmadın?”

Parlak mavi gözleriyle yüzüme baktı ve, “Hiçbir şey!” dedi yüksek sesle kendini savunarak. “Seni geri aramayı unuttum.”

Kaşımı kaldırıp, “Polis meselesini soruyordum aslında,” dedim.

“O mesele mi..Çılgınca keki karıştırmaya başladı. “Bilmiyorum. Jesse geldi ve o geldikten biraz sonra da polisler gitti.”

“Selam, tatlım!”

Sam’in neşeli sesi kapıdan geliyordu. İkimiz birlikte dönüp baktık. Üzerinde sadece Kate’in Cath Kidston mutfak önlüğü vardı, yanımdan geçip gitti ve çıplak kıçını görmüş oldum.

Öksürdüm, Sam dışında herhangi bir yere bakmaya çalıştım. “Merhaba.” Onun bulunduğu yöne doğru el salladım. Yüzüm kızardı, çaresizlik içinde Kate’e bu arsız herifle ilgili derhal bir şeyler yapması için yalvararak bakıyordum.

“Samuel, git üstüne bir şeyler giy,” dedi Kate ona aşağılayarak bakarak.

“Yardım etmeye gelmiştim ama ben,” diye ağlandı.

“Senin yüzünden programımın gerisindeyim zaten.” Keki karıştırdığı ıspatula ile kıçına bir şaplak attı.

“Umarım o ıspatulayı hemencecik imha edersin!” güldüm. Omuz silkip gülerek ıspatulayı yalamaya başladı.

Sam bana dönüp arsızca sırıttı, belli ki utanmamdan keyif alıyordu. Hafifçe eğilip kıçını Kate’e gösterdi. “Artık hepsini yalamak zorundasın.”

Telaşa kapılıp sandalyeden fırladım, “Sanırım gitsem iyi olacak,” dedim yüksek sesle. Sam’in kıçının temizlenmesine şahit olmak istemiyordum.

“Görüşürüz!” Göreceklerimden korktuğum için bakmaya cesaret edemeyip kaçarken, Kate bana gülüyordu. Kate’in Manor ile ilgili sorularıma verdiği sert tepki kafamı karıştırmıştı. Aklıma gelen ihtimalleri *düşünmek* bile istemiyordum.

Ofise tam zamanında varmıştım. Masamda kocaman bir gelinçiçeği buketi vardı. İç çektim. Çiçekleri nasıl bu kadar çabuk ayarlayabilmişti?

Kartı aldım elime.

Sen vahşi bir baş belastsın.

Beni deli ediyorsun.

Seni seviyorum.

*J**

Onu deli mi ediyormuşum? Bu adam hayal görüyor olmalıydı. Hemen bir cevap yazdım.

Seni deli ettiğimi biliyorum.

Çiçekler çok güzel.

Beni işe bıraktırdığın için sağ ol.

Ax

Masama kurulup e-postamı vc yapılacaklar listemi açtım aııa aklıma hapımı almadığım gelince konsantrasyonumu tamamen kaybettim. Yerden çantamı alıp karıştırmaya başladım, birkaç dakika arayıp bulamadıktan sonra çantamı tepetaklak ettiuı ve içindeki her şey masaya döküldü.

“Siktir Siktir! Siktir! Lütfen yine aynı şey olmasın.”

“(îünaydın çiçeğim,” dedi Patrick ofiste dolanırken.

“Günaydın.” Kafamı kaldırıp bakmadım bile. Bu kadar sorumsuz davrandığım için madalya ile ödüllendirilmeliy-dını.

“Çiçekler güzelmiş.” Sorgulayan tavrını fark etmiştim.

“Evet, abimden,” diye cevabı yapıştırdım.

“Ne kadar tatlı,” diye gülüp, ofisine doğru gitti.

Telefonum masada titreyerek dönmeye başladı. Mesaj gelmişti.

Çok güzelsin.

Elbette, bildiğini biliyorum.

Arsız seni! Seni özledim.

*J**

Masamda eriyip bittim. Ben de onu özlemiştim ama şimdi, saçma bir şekilde Doktor Monroe’ya üçüncü kez gitmek zorunda kaldım diye canım sıkılmıştı.

Telefonumu elime aldım, en azından yapmak zorunda olduğum görüşmelerden birini aradan çıkarayım diye düşündüm. Matt'i aradım, ikinci çalışta açtı.

"Ava?" Aradığıma memnun olmuş gibiydi.

"Eşyalarımı alabilirim," hemen konuya girdim. Eşyalarıma ihtiyacım olmasaydı, onu kesinlikle aramazdım. Onunla konuşmak sinirlerimi bozuyordu. Onunla dört yıl boyunca birlikteydim. Aramız nasıl bu hale gelebilmişti ki?

"Tabii ki."

"Perşembe işten sonra uğrayayım mı? Altı gibi olur mu?"

"1 ahi i, dört gözle bekliyorum," diyerek cevap verdi ne-

şeyic.

Telefonu, *neden annemleri aradın pislik herif* diye söylenerek kapatmak isterdim ama biliyordum ki muhtemelen o da yaptığına tepki vermemi bekliyordu. Bu zevki ona tattırma-yacaktım.

"Harika, görüşürüz o zaman." Niye böyle dedim ki? Durum hiç de harika değildi.

"Tamam, görüşürüz." Sesinden ukalalık akıyordu.

Sinirle telefonu kapattım. Eğer mümkün olsaydı eşyaları alması için Kate'i yollardım ama bu bolca gözyaşı ve hatta polis müdahalesi anlamına bile gelebilirdi. Toplam on dakikada eve girip işimi bitirebilirim. Onu yumruklamamak için kendimi on dakikalığına tutabilirdim herhalde.

"Kahve ister misin, Ava?"

Kafamı kaldırdığımda Sally'nin atkuyruğu yaptığı saçlarıyla oynadığını gördüm. Sally'de bir değişiklik vardı. "Lütfen. Hafta sonun iyi geçti mi, Sal?" Hemen konuyu değiştirdi ve suçluluk duygusuyla yüzünün rengi atmaya başladı. Sonra fark ettim ki kapalı yaka bluzun yerini geniş yuvarlak yakalı bir bluz almış. Vay be! Sal'in memeleri de mükemmelmiş! Bu kimin aklına gelirdi ki?

"Evet, güzeldi. Sorduğun için teşekkürler, Ava," dedi ve hızla mutfağa kaçtı.

Kendi kendime güldüm. Bizim saf, ahmak Sal hafta sonu erkeklerle ilgili bir atraksiyon yaşamış olmalıydı. Telefonumu bıraktım ve dosyalar üzerinde çalışmaya başladım. Bay Van Der Haus'la olan çarşamba randevuma hazırdım.

Saat on buçuk olduğunda ziyaret edilecek birkaç mekân için eşyalarımı toparladım. "Sal, Patrick'e birkaç yeri kontrol edeceğimi söyle. Dört buçuk gibi dönmüş olurum."

"Söylerim," dedi hevesle. Evet, kesin bir erkek vardı. Erkeklerin üzerimizde bu kadar etkisi var mıydı gerçekten?

Victoria ve Tom'un yanından geçip kapıya yöneldim.

"Tatlım, hafta sonun nasıldı?" diye sordu Tom.

"Mükemmel," dedim yolladığı öpücüğü kabul ederek. "Benim hemen gitmem lazım, dört buçuk gibi dönmüş olurum."

"Pardon!" diyerek Victoria kaba bir şekilde yanımdan geçti.

"Bunun nesi var böyle?"

Tom gözlerini devirdi. "Biliyorsam ne olayım. Cumartesi arayıp âşık olduğunu söyledi, bu sabah ise yüzü mahkeme duvarı gibi!"

"Drew mu?"

Tom omuz silkti. "Kim olduğu hakkında konuşmak istemiyor. Bu iyiye işaret değil. Ağzından laf alabilir miyim diye bir bakacağım. Sonra konuşuruz."

Metroya doğru yola çıktım, eksiklerimi tamamlamak için eczanede durdum. İnternette alkolikler hakkında yaptığım araştırmada vitamine ihtiyaç duyduklarını okuduğum aklıma geldi. Binlerce marka görmüştüm, o yüzden eczacıyla konuşmaya karar verdim.

Bana yetersiz gelen kısa bir sohbetten sonra, bana birkaç şey önerdi ama gerçekten endişe duyuyorsam tıbbi yardımın şart olduğunu söyledi. Endişe duyuyor muydum? Jesse alkolik olmadığında ısrarcıydı ve belli ki konu yardım almaya gelirse bunu kabul etmeyecekti. Yine de vitaminleri aldım. Bir zararı dokunmazdı.

Kensington High Street'te yürürken çantamdan gelen sesle irkildim. Bili Withers'ın, *Ain't No Sunshine* şarkısı çalıyordu. Gülümseyip ikinci kez çalmasını beklemeden telefonu açtım. Birkaç cevapsız aramadan sonra panikleyip beni müşterinin yanındayken defalarca aramasını istemezdim. Onu kontrol altında tutmalıydım ve bunun için kısa bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyorsa, elbette yapardım.

"Selam," diye açtım.

"Tanrım, seni özledim." Sesi üzgündü. Beni mutfak tezgahına yatırmasının üzerinden daha sadece dört saat geçmişti

"Neredesin?" diye sordum.

"Manor'dayım. Her şey kontrol altında. Burada bana ihtiyaç yok. Senin bana ihtiyacın var mı?"

Onu göremiyordunı ama dudaklarını büzdüğünü biliyordum. "Her zaman." Duymak istediği şey buydu.

Umutla, "Peki şu an?" diye sordu.

"Jesse, işteyim." Sıkılmışım gibi söylememeye çalıştım ama önümde gerçekten aşırı yoğun bir gün vardı.

"Biliyorum," dedi yakınarak. "Şu an tam olarak ne yapıyorsun?"

"Bir müşteriye gidiyorum, vardım sayılır o yüzden bugün bu işi bitirsem iyi olur." İşte ona ihtiyaç duyulmuyor olabilirdi ama benim randevularını vardı.

"Peki tamam." Sesi çok üzgün geliyordu, onu kestirip atmış gibi oldum diye kendimi suçlu hissettim.

Müşterinin kapısına vardığımda içeri girmedim ve durup başımı göğe çevirdim. "Bu gece sende kalırım," dedim. Bu onu yatıştırır diye ummuştum.

"Umarım öyle olur, orası yaşadığın yer sonuçta!"

Gözlerimi devirdim. Tabii ki orada yaşıyordum. "Sonra görüşürüz."

“Görüşürüz. Peki, saat kaçta?” diye sordu.

“Altı gibi.”

“Gibi,” diye fısıldadı. “Seni seviyorum, küçük hanım.”

“Biliyorum.” Telefonu kapatıp Bay ve Bayan Kent’iıı yeni evine giden merdivenleri çıkmaya başladım.

“Ne güzel çiçekler.”

Kafamı kaldırıp baktığımda, Victoria’nın masamın başında dikildiğini gördüm. Rengi daha az turuncuydu ama sabahki suratsızlığı devam ediyordu. Tom işin aslını öğrenebildi ini diye merak ediyordum. “İyi misin?” diye sordum.

“Pek değilim.”

“Anlatmak ister misin?”

“Pek değil.”

Sıkılmıyormuşum gibi davranmaya çalışmak çok zordu. Ağzından cımbızla laf alacak enerjiye sahip değildim. Şekere ihtiyacım vardı. Kalkıp biraz bisküvi almak için mutfağa yürüdüm. Sally ellerini yıkıyordu.

“Selam, Ava,” dedi mutlu mutlu.

Şu anda bilgi almak için Sally’yi zorlamaya hazırdım. Üstündeki açık bisiklet yakalı şey ve yüzündeki koca gülümsemenin nedenini öğrenmek için can atıyordum. “Hafta sonu neler yaptın, Sal?” diye sordum doğal bir şekilde ve aynı anda kutudan bir bisküvi aldım. Yine kızarmıştı. Şu an kesinlikle bir olayın izini sürüyordum. Hafta sonu dikiş yapıp cam sildiğini söylerse kendimi asmaya hazırdım.

‘Ya, işte... bir iki bir şey içmeye gittim.” Umursamaz görünmeye çalışıyor ama hiç beceremiyordu.

Biliyordum işte! “Harika. Kiminle peki?” Pek ilgilenmi-yormuşum gibi rol yapmaya çalıştım ama çok zorlanıyordum. Bizim ekose etekli, kapalı yaka bluzlu, bulaşıkçı, ofisin ayakçısı, saf Sal’in sado-mazoşist gibi bir şey çıkmasını

keşfetmek için yanıp tutuşuyordum.

“Bir randevum vardı,” dedi. Sesi gergindi.

“Cidden mi?” Ağzımdan kaçırıverdim. Çok ayıp oldu. Duyduklarım karşısında şok olmuşum gibi görünmeyi istemezdim ama gerçekten çok şaşırmıştım.

“Evet, Ava. İnternette tanıştığım biri.”

İnternet randevusu mu? Bugüne kadar hep kötü şeyler duymuştum internet randevuları hakkında. Profil fotoğraflarında iç çamaşırı mankeni gibi görünürler ancak buluştuğunuzda seri katile benzediklerini görürsünüz hepsinin. Gerçi Sal pek bir mutlu görünüyordu. “İyi geçti mi?”

“Evet!” diye çığlık attı. Bisküvi az daha boğazımda kalacaktı. Onu hiç bu kadar hayat dolu görmemiştim. “Harika biri Ava. Yarın yine buluşacağız.”

“Sal, senin için çok sevindim.”

“Ben de!” dedi. “Ben çıkıyorum. Gitmeden önce yapmamı istediğin bir şey var mı?”

“Yok, sen git. Yarın görüşürüz,” dedim ve mutfaktan neşeyle çıkıp gitti. Ben de üç çikolatalı daha yemek üzere tezgâhın üzerindeki bisküvi kutusuna uzandım.

Lusso’ya geldiğimde kapılar hemen açıldı. Jesse’nin arabası orada değildi ama.

Fuayeye girdim, çiçek ve çantaları yere bıraktım. Clive yüksek teknolojili kamera izleme sisteminin düğmelerine basmakla meşguldü. “Selam, Clive.”

Bana bakıp gülümsedi. “Nasılsın, Ava?”

Enkaz gibiyim! Son derece yoğun bir gün geçirmiştim, duş alıp kazağımı giymek ve bir bardak şarap içmek istiyordum. Bunların hiçbirini yapamayacaktım ve Jesse’ye buraya gelmemi büyük bir olaya çevirmesine rağmen kendisi hâlâ burada olmadığı için kızgındım. ‘Yorgun,” diye geveledim. Büyük, şatafatlı koltuğa doğru yöneldim, her an uyuyakala-bilirdim.

“İşte, Bay Ward bunu size bıraktı.”

Bir baktım ki Clive elinde pembe bir anahtar tutuyor. Jesse bana anahtar mı bırakmıştı? Yani geldiğimde burada olmayacağı kesindi ama bir şey söylemek için beni aramamıştı.

Clive'ın yanına gidip anahtarı aldım. "Ne zaman gitti?"

Clive monitörlerle uğraşmaya devam ederek, "Beş gibi anahtarı bırakmak için uğradı," dedi.

"Ne zaman döneceğini söyledi mi?" Buralarda takılıp umutla onun dönmesini mi beklemeliydim?

"Bir şey demedi, Ava." Bana bakmaya tenezzül bile etmedi.

"Sana, geçen uğrayan kadınla ilgili bir şey sordu mu?"

Sıkılmıştı. "Hayır, Ava."

Bir şey sormamıştı çünkü zaten biliyordu. Ve bana da söyleyecekti.

Clive'ı ekipmanlarıyla oynarken bırakıp çatı katına çıktım. Pembe anahtarımla kapıyı açtım ve dosdoğru mutfağa gittim. Buzdolabının kapağını hızla açınca sıra sıra su şişeleriyle kar-§ı karşıya kaldım. Kapağı sertçe çarptım. İçinde şarap olmaması buzdolabının suçu değildi ki.

Bar taburesine oturdum ve tasarladığını muazzam mutfağa göz attım. Bu mutfağı seviyordum ve burada yaşama şansımın olacağı hayatta aklıma gelmezdi. Şimdi böyle bir şansını vardı ama hâlâ emin değildim. Onu seviyordum ama onunla yaşamak kontrolcülüğünü ve zorlayıcı tavrını daha da azdırır diye korkuyordum. Ya da belki, onu daha iyi biri yapardı? Hatta belki daha mantıklı biri?

Midem guruldadı, artık bir şeyler yemem gerektiğini hatırladım. Bugün sadece birkaç bisküvi yemiştim. Bu kadar bitkin olduğuma şaşmamalıydı.

Kıçımı kaldırmaya çalışırken kapının açıldığını duydum. Biraz sonra Jesse mutfağa girdi. O da aynı benim gibi bitik görünüyordu. Uzun bir süre hiçbir şey demeden öylece durdu ve bana baktı. Elleri hafifçe titriyordu, alnı terlemişti. Şarap krizim birden sona erdi.

"İyi misin sen?"

Yavaşça yanıma gelip beni ayağa kaldırdı. Eğildi, elbisemin etek ucunu belime kadar kaldırdı. Kalçamdan kavrayıp bacaklarımı iki yana açarak beline doladı. Yüzünü saçlarımın arasına gömdü ve beni kucaklayıp mutfaktan dışarıya taşımaya başladı. O kollarında benimle merdivenleri sessizce çıkarken kalp atışlarını göğsümde hissedebiliyordum. Ona ne olduğunu sormak istedim. Sorulacak çok soru vardı aslında ama morali çok bozuk gibiydi.

Beni yatağa götürüp sırtüstü yatırdı ve üzerime yerleşti. Ağırlığı tüm vücuduma yayılıyordu. Huzur vericiydi. Kollarımı boynuna sardı. Ben de boynuna doğru nefes alıyor, ferah kokusunu içime çekiyordum. Mutlu bir şekilde inledim. Stresli ve yorgun olmamda hatırı sayılır bir payı olabilirdi ama yorgunluğun etkisini yok etmesi de tetiklemesi kadar hızlı olmuştu.

Güm güm atan kalbi normal seyrine döndüğünde sessizliği bozdum. “Bana kaç yaşında olduğunu söylesene.”

“Otuz iki,” dedi.

“Söyle hadi.”

“Fark eder mi?” diye sordu yorgun bir sesle.

Fark etmezdi ama bilmek istiyordum. Bu oyun onun hoşuna gidiyordu ama ben sevmiyordum. Yaşı hissettiklerimi değiştirmeyecekti. Bu zaruri bir bilgiydi sadece. En sevdiği renk, yemek veya şarkı gibi bir şeydi. Ayrıca bunların da hiçbirini bilmiyordum. Onun hakkında ne kadar az şey biliyordum. Hemen yanlışımı düzelttim. Siyah, fıstık ezmesi ve *Angel*.

“Hayır, ama söylemen hoşuma giderdi.”

Boynuma sokuldu. “Tek bilmen gereken seni sevdiğim.”

İç geçirdim ve hakikat seksini ben de uygulayabilir miyim diye düşünmeye başladım. Ondan bu küçük, önemsiz bilgiyi bir şekilde almam gerekiyordu. Ona ısrarla sormak pek bir işe yaramıyordu.

“Günün nasıl geçti?” Boğuk sesi saçlarımın arasındaydı.

“Olabildiğince yoğun ama bir o kadar da verimli.” Günümün arama ve mesaj bombardımanına tutulacağını sandığım göz önüne alındığında, aslında bugün

yapabildiklerimden gayet memnundum. “Ve ofise çiçek göndermekten vazgeçmelisin artık.”

Başını kaldırdı ve tuhaf bir ifadeyle karşılandım. “Hayır olmaz. Hadi benimle banyo yap.”

İnatçılığı yüzünden gözlerimi devirdim ama o an onunla banyo yapmaktan daha iyi bir fikir düşünemezdim. “Çok isterim.”

Hafifçe üzerimden kalkarken, boynuna sardığım kollarımı mecburen serbest bıraktım. Dudaklarını dudaklarıma değdirdi. “Sen burada kal, ben banyoyu hazırlayayım,” dedi ve ayağa kalktı. Banyoya giderken ceketini çıkarttı.

Suyun sesini duyunca rahatladım; mutluydum. Kendimi huzurlu hissetmemi sağlıyordu. Böyle zamanlarda neden burada, yanında olduğumu bir kez daha anlıyordum. Kibar, sevgi dolu ve nazikti. Belki de onunla yaşamak o kadar da kötü bir fikir değildi. Bunları düşünürken kendime şu an ileri derecede onun etkisi altında olduğumu hatırlatma gereği duydum. Taleplerini yerine getirmeyi kabul etmeden önce iniyle düşünmekten vazgeçmeliydim. Öyle bir durum illa ki olacaktı ve bu durumun taşınma mevzusunda yaşanması büyük olasılıktı.

Yatak odasına geri döndüğünde, arkama yaslandım ve olağanüstü yürüyüşüyle kravatını gevşetip kenara atarken onu hayran hayran izledim. Gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkartırken, gömleğini üzerinde bıraktı. Çıplak ayakları üzerinde sıkı kalçalarına dayalı pantolonu ve önü açık gömleği göğsünün keskin hatlarını meydana çıkarıyordu. Onu dişleyebilirdim. Muhtemelen bu hoşuna giderdi.

“Manzarayı beğendin mi?”

Yukarıya bakınca iki yeşil gözün dikkatlice beni izlediğini fark ettim. O bakış içimi eritiyor ve beni sırılsıklam ediyordu. “Daima,” dedim derin bir sesle.

“Daima,” diye onayladı. “Buraya gel.”

Yataktan fırlayıp topuklu ayakkabılardan kurtuldum.

“Elbise kalsın,” diye kibarca buyurdu.

Büyüleyici gözlerinden gözlerimi ayırmadan ona doğru sessizce yürüdüm.

Kalbim göğsümü delip geçecek gibi çarpıyordu. Nefesimin akıp gitmesi için dudaklarımı belli belirsiz araladım, diliyle usulca alt dudağını yalamasını izledim.

“Arkanı dön.”

İtaat ettim ve ona arkamı döndüm. Avuçlarını omuzlarımda hissettim. Dokunuşu elbisemin üzerinden bile olsa tüm sinir uçlarıma hayat veriyordu.

Eğildi ve dudağını kulağıma dayadı. “Bu elbiseyi çok beğendim.” İki eli de enseme ulaşana kadar sırtımda gezindi. Saçlarımı toplayıp omzuma attı ve elbisemin fermuarını yavaş yavaş açmaya başladı.

Beni tahrik edişini, tüylerimin ürpermesini boyun kaslarımı esneterek kontrol altında tutmaya çalıştım ama dudak-

larım sırtımda hissettiğimde pes ettim. Dili yukarıya, ense köküme doğru kaydığında, bütün vücudum ürperdi. Onun uzun ve sıcak okşayışlarının etkisiyle sırtım kamburlaşıp büküldü.

“Sırtını seviyorum.” Dudakları tenime dokunduğunda titriyor, daha fazla ürpermeme yol açıyordu. Dudaklarım tekrar kulağıma yaklaştırdı.

“Tenin çok yumuşak.”

Başım omuzlarına düştü ve yüzümü ona döndüm. Yüzünü yaklaştırdı, ellerini vücudumun önüne getirip elbiseme asıldı. Aşağıya çekerken dudakları dudaklarımla buluştu.

“Dantelli mi?” diye sordu.

Kafamı salladım, sanki kırılacak bir şeymişim gibi nazikçe beni öperken gözleri şehvetle parlıyordu. Dillerimiz hiç çaba sarf etmeden birbirinin üzerinde kayıp gidiyordu, güç almak için ona yaslandım. Onun nezaketi ve yumuşak dokunuşlarının tadını çıkarıyordum.

Elleri memelerimi buldu, dantel sütyenimin üzerinden meme uçlarımı çimdikliyor, onları sertleştiriyordu.

“Bana ne yaptığını gördün mü?” Kalçasını belime dayadı, dudağıma bir öpücük

kondurup ona tam olarak ne yaptığımı gösterdi. “Seni sevmekten öleceğim, Ava.”

Nasıl hissettiğini biliyordum. Onsuz bir gelecek düşünemiyordum; bu gelecek hakkında heyecanlı ve her şeyden önce kaygılıydım. Geleceğimiz bilinmezdi. O hâlâ bir yabancı gibiydi. Onun vücudundan fazlasına ihtiyacım vardı. İlgisi ve zorlayıcı tavırları gibi.

Sütyenimin ön kısmını birden aşağı çekti ve memelerimi açığa çıkardı. Avuçlarını düzleştirip meme uçlarımda döndürdü. “Sen ve ben.” Kulağıma doğru nefes alıp veriyordu, bir eli aşağıya, önüme kaydı, doğruca bacak arama sokuldu.

Eli çamaşırımın altından beni kavradığında dizlerim titredi, içimden ateş gibi bir sel akıyordu, kalçalarım daha fazla sürtünme için elinin üzerinde hareket ediyordu.

“Seni azdırıyor muyum. Ava?”

“Azdırdığını biliyorsun," dedim nefes nefese. Kalçasını ileri doğru hareket ettirdiğinde inledim.

“Kollarını boynuma sar," dedi sessizce. Geriye uzandım ve ellerimi boynuna doladım. “Benim için ıslandın mı?”

“Evet.”

İki başparmağını çamaşırıma geçirdi. “Sadece benim için,” diye fısıldadı ve dilini yavaşça kulağımın kenarına sürükledi.

“Sadece senin için,” diyerek kabul ettim. Ondan başka hiçbir şeye ihtiyacım yoktu.

Sert bir hareket ve bir yırtılma hissettim. Bir baktım, çamaşırım işaret parmağında asılı duruyor. Çamaşırın elinden kayıp gitmesine izin verirken, diğer elini de kalçama koydu.

Sarsılırken arkamda gülümsediğini hissettim. Kocaman elini kalçama sararken parmaklarının yönünü değiştiriverdi ve elini önümden arkama doğru kaydırdı. Diğer eli önümde geziniyordu.

“Bununla ne yapmalıyım, Ava?” Sağlam olan elini gözümün önünde açıp kapattı. “Beni yönlendirsene.”

Deli gibi çarpan kalbim kısa, seri nefes alış verişlerimi düzene sokamıyordu. O eli üzerimde istiyordum. Kolumu boynundan çektim, eline uzandım, yavaşça aşağıya, bacak arama yönlendirdim ve avcunu etime yasladım.

Eline baskı uygulamaya başladım, düzleştirdiği eli içime akıp gidene dek devam ettim, ıslaklık kolayca hareket etmesini sağlıyordu. Soluğum kesildi, kalçalarım onun kasıklarıyla çarpışıyor, kafamın geriye doğru düşmesine ve onun inlemesine neden oluyordu. Beni öpmesini istiyordum.

Yüzümü ona döndüm, ne demek istediğimi anladı ve dudaklarını benimkilere dokundurdu. Dişlerimle hafifçe alt dudağını çektim. Kasıklarımdaki elini ileri geri, yavaş ve istikrarlı bir şekilde hareket ettirirken gözlerimiz birbirine kenetlenmişti.

“Sakın gelme.” Sesi sertti.

Anında elini geri çektim ve ağzına götürdüm. Yavaşça avcunu ve parmağını yalarken beni izliyordu. Aman Tanrım,

onun karşısında çaresizdim, ona karşı gelemezdim, en azından o an.

Yüzümü ona döndüm, saçlarımı eliyle düzeltip geriye attı. “Beni asla terk etmeyeceğine söz ver.”

Hüzünlü gözlerine baktım. Onun bilinmeyen yanma alı-şamıyordum. Dediğinden hoşlanmamıştım ama en azından sormuştu, emir vermemişti.

“Seni asla terk etmeyeceğim.”

“Söz ver.”

“Söz veriyorum.” Bileklerini tutup gömleğinin manşetlerini çözdüm ve omuzlarından aşağı ittim. Kollan vücudunun yanında sabit, pantolonunun düğmelerini ve fermuarını açarken beni izlemek için başını öne eğdi. Avuçlarım, kalçasında ve çamaşırının içindeydi. Ellerim pantolonunu ve çamaşırını gergin, pürüzsüz poposundan çekip çıkarmak için geziniyor, kalın, kan pompalanmış davetkâr aletinin üstünden ustalıkla geçiyordu. Bu, içimdeki bütün çaresiz

arzuları tetikliyordu. Karın kaslarının kıvrımlarına dokunmak ve elimi vücudunda kaydırmak onun güzelliği karşısında şaşkına dönmeme yol açıyordu.

“Daha fazla bekleyemem. İçine girmem gerek.” Ayak bileğine inmiş pantolonundan kurtuldu, beni kaldırdı, bacaklarımı beline doladı. Beni duvara doğru taşırken kayganlığıma dokunan aletini hissedince ürperdim. Arkamdaki soğuk tabloya değerken ereksiyonunun sıcak, kaygan başı deliğimi itiyor, girişimi bir parça yarıyordu. Hızla nefes alıyordu. Yüzünü boynuma gömdü, kendini beni ele geçirmeye hazırlıyor gibiydi. Bekleyemiyordum. Kalçalarımı hareket ettirdim ve onu kendime çekerek tamamen içime aldım.

“Beni mahvediyorsun,” diye inledi içime girerken.

Kalçalarımı eğip hareketi başlatmaya önayak olmak istedim ama içime girip birden geri çekilmelerinden biliyordum ki kendini tutuyordu. Ben de o kendini tutarken sabit durup koyu sarı saçlarını okşamaya başladım. Küt küt atan kalbini adeta duyabiliyordum.

“Bana mı tutunuyorsun?” diye sordu yüzüme bakarak.

“Evet.” Ellerimi boynunda birbirine bağlayıp kalçalarımı sıktım.

Homurdanarak onayladı ve ellerini arkamdan çekip duvara, iki yanıma yerleştirdi. Derin bir nefesle kendini yavaşça geri çektikten sonra, aletini içime sertçe daldırdı.

inledim. Beni sarsa sarsa becerirken ellerimi sırtına götürüp tenine tırnak geçirdim. Alnını alnıma dayayarak yavaşça içime girip çıkmaya başladı.

O beni adım adım zirveye taşırken, her girişinde inliyordum. Lanet olsun, bana çok iyi geliyordu. Ellerim kaymaya başlamıştı, terli tenine tutunamıyordum. Dudaklarımız birbirine o kadar yakındı ki nefeslerimiz birbirine karışıyordu.

“Öp beni,” dedi nefes verirken. Dudaklarımı ağzına ittim, dilini yakaladım.

Kendini geri çekip ileri iterken beni duvara yapıştırıyordu, boğazımda bir çığlığın düğümlendiğini hissettim. Kendimi uzağa çekerek kalçamı yükselttim, daha sonra onu içimde sıktım.

“Aman Tanrım, kadın! Bana ne yapıyorsun böyle?” Beni duvara iterek tekrar

tekrar içime girdi. Küçük çığlıklarımı beni öperek bastırdı. “Bütün gün bu anı bekledim.” Beni bir başka darbeyle daha vurdu. “Bugün hayatımın en uzun günüydü, lanet olsun.”

“Hımm, harika hissettiriyorsun.” Dikkatini çekmeye çalıştım.

“Ben mi iyi hissettiriyorum? Ava, bana çok fena şeyler yapıyorsun,” diye itiraz etti.

“Jesse!” Harap olmuştum. Sakin, yumuşak hareketleri gittikçe hızlanıyor, daha sert daha agresif darbelere dönüşüyordu.

“Ava, şu andan itibaren nereye gidersem gideyim, seni de yanımda götürüyorum, bebeğim.”

Darbe!

Lanet olsun, burada can çekişiyordum. Tırnaklarım merhametsizce etini kazıdı.

“Kahretsin, Ava!” İçimi ateşledi, boncuk boncuk teri üzerime damlıyordu. “Geliyorsun.”

“Sert!”

Ağzımın içine homurdandı. Artık daha fazla tutamıyordum. Darbeleri acımasızdı ve zevk zirveye tırmanıyor, beni büsbütün ele geçiriyordu. Tırnaklarım etine batıyor, dişlerimle dudağını sertçe ısırıyordum. Alnımı onun nemli, tuzlu tenine; boynuyla omzunun birleştiği yere dayadım ve boşalırken kafamı bir o yana bir bu yana kontrolsüzce salladım.

“Ava!” diye bağırdı, kendini yavaşça geri çekip son darbeyi indiriverdi. Kendini rahatlatmak için beni sertçe tokmaklamaya başlamadan önce tekrar yavaşça geri çekiliyor, kasılmalar vücudumda dalga dalga yayılıyordu.

İnledi ve yere çöktük. Sırtüstü kendini bıraktı, göğsü inip kalkıyor, terliyordu. Kalkıp ata biner gibi üstüne oturdum, ellerimi muhteşem göğsüne yerleştirdim ve nazikçe kendimi onun üzerine yerleştirdim. Kollarını kafasının üstüne bıraktı ve beni seyretmeye başladı. İkimiz de çıplak ve nefes nefe-seydik. Doyasıya tatmin olmuştuk. Tam olarak olmam gereken yerdeydim.

“Ne düşünüyorsun?” diye sordu yüzüme bakarak.

“Seni ne kadar çok sevdiğimi.” Ona gerçeği söylemiştim.

Gülümsedi ve yakışıklı yüzünde katıksız bir memnuniyet ifadesi belirdi. “Halen senin Tanrın mıyım?”

“Her zaman. Peki, ben hâlâ senin baştan çıkarıcın mıyım?” diye sordum ellerimle göğsünde daireler çizerken.

“Evet bebeğim, kesinlikle öylesin. Tanrım, gülüşünü seviyorum.”

O da bana kendi çapkın gülüşünü sundu.

Uzanıp göğüs uçlarını mıncıkladım. “Banyo!”

Şaşırarak doğruldu, az daha kafalarımız tokuşacaktı. “Siktir! Su hâlâ açık!” Ben hâlâ kollarında ve o hâlâ içimdeyken [a]yağa kalktı. Sakat eliyle beni kavrarken canı yandı.

“Beni yere bırak!” dedim ama vücudumu ondan ayırmaya çalıştıkça beni daha sıkı kavradı.

“Asla." Banyoya gittik, küvetin dörtte üçü bile dolmamıştı. Musluğa uzanıp kapattı.

“Suyu bir hafta açık bırakabilirsin ve sonunda hâlâ dolmamış olur,” dedim içeri adım atıp bizi küvete sokarken.

“Biliyorum. Bu İtalyan bokunun tasarımcısının belli ki çevreye ya da karbon ayak izime hiç saygısı yok.”

“Dedi on iki motosikleti olan adam,” diye laf attım ama sonra rahatlatıcı suyun içine hâlâ kucağında, aleti yarı erekte halde içimde gömülüyken mutlulukla iç geçirdim. “Bütün gün seni izleyebilirim,” dedim parmak ucumu hafif yanmış sert göğsünde gezdirirken. Sessizlik çok rahatlatıcıydı; narin dokunuşlarımın tüm vücudunda kayıp gitmesini izliyordu, parmaklarım onun boynuna doğru yola çıkıyor, çenesini ve dudaklarını geziyordu. Göğsüne doğru eğilip dudaklarımız buluşurken gözlerinin içi ışıldıyordu.

“Dudaklarını seviyorum,” dedim dudaklarının kenarını öperken. “Vücudunu seviyorum.” Ellerim kollarına geçti, dilim ağzının içine girdi. “Çılgın aklını da seviyorum.” Dilini ağzından dışarı çektim ve ellerimle kollarının izini sürerken nazikçe yaladım. Avuçlarım boynuna sarılıp vücudum onunkinin üzerine eğilene değin durmadım.

İnledi. “Beni, sen çılgına çeviriyorsun, Ava. Yalnızca sen.” Büyük avcu başımı kavrayana dek sırtımdan yukarı çıktı ve beni kendine çekti. Dudaklarımız yavaşça çalışmaya devam etti, vücutlarımızsa birbirine sürtünüyordu. Onu delirttiğimi biliyordum ama o da beni çılgına çeviriyordu.

Geri çekilip çılgın erkeğime baktım. “Deli.”

“Gibi.” Gülüp beni kucağından kaldırdı, sırtımı çevirip bacaklarının arasına oturttu. “Seni yıkayayım.” Süngeri alıp vücudumu sıcak suyla ovmaya başladı. Yanağını yanağımın yanma getirdi. “Seninle bir şey konuşmalıyım,” dedi sessizce. Endişeli gibiydi.

Birden gerildim. “Nedir?”

“Manor.”

Üzerime sıcak su dökmeyi bıraktı. Kafasında tilkiler döndüğünü anlayabiliyordum. Bugünkü küvet sohbetinden hoşlanmamıştım. Çıkıp duş almak istiyordum.

“Yıldönümü partisi.” Tedirgin olduğu belliydi ve öyle olmalıydı da.

“Ne olmuş?” Canımı bunun için sıkmayacaktım çünkü gerçekten, asla, milyon yıl geçse de oraya gitmeyecektim. Asla, mümkün değil. Kate gidecek miydi? Korkuyla ne diyeceğini bekledim.

“Gelmeni istiyorum.”

“Bunu benden isteyemezsin. Henüz oranın ne olduğunu bilmiyorken bana sormuştun.”

“İşyerimi sonsuza dek görmezden mi geleceksin?” dedi iğneleyerek.

Ses tonundan hoşlanmamıştım, hem de hiç. “Olabilir.”

“Aptallaşma, Ava.” Tekrar üzerime su dökmeye başladı ve şakağımdan öptü. “Lütfen en azından bu konuyu biraz düşünür müsün?”

Yorgunlukla iç çektim. “Hiçbir söz vermiyorum ve evet diyene kadar beni becermeyi düşünüyorsan, buradan giderim,” diyerek gözdağı verdim. Olayı tamamen dramatikleş-tirmiştim ama oraya gerçekten hiç gitmek istemediğimi bilmesini istiyordum.

Burnuyla kulağımı eşeleyip, bacaklarını benimkilere doladı. “Kalbimin ait olduğu kadının benimle, yanımda olmasını istiyorum.”

Aman Tanrım! İşte buna duygu sömürüsü yapmak denirdi. Lanet olsun sana, Jesse Ward, *hâlâ* bilmediğim kaçıncı yaşındaysan. Bu durumu avantajıma çevirmeyi düşünürken beni yıkamaya devam etmesine izin verdim. Belki Manor ın yıldönümü partisine gitmem karşılığında bana yaşım söylemesi için pazarlık yapabilirdim. Yaşını öğrenmeyi ne kadar istediğimi ve Manor a gitmeyi ne kadar istemediğimi tarttıu-lıydım. Alengirli bir kıyaslamaydı.

"Clıve'la konuştun 11111?” Konuşmadığını biliyordum. Kurnazlık yapıyordum.

"Hangi konuda?"

"Şu gizemli kadın.”

"Hayır, Ava, zamanım yoktu. Söz veriyorum soracağım, ben de senin kadar merak ediyorum. Aç mısın?”

Dilini kulağımın etrafında gezdirdi. O an uyuyabilirdim. En azından Clive ile konuşması hakkında yalan söylememişti.

“O kadının kim olduğunu söylemeden uyumayacağım.”

“Bilmiyorsam nasıl söyleyebilirim?”

"Biliyorsun.”

“Kahretsin ki bilmiyorum!”

Kabalığı karşısında kalkıyordum ki kollarıyla sararak beni kilitledi. “Özür dilerim, bebeğim.”

“Tamam,” dedim sessizce. Ama tamam değildi. Sabah Clive ile konuşacaktım.

“Benim tatlı kadınım yorulmuş,” diye fısıldadı. “Paket servis?” diye sordu kulak mememi ısırıp, ayaklarını bana dolarken.

“Dopdolu bir buzdolabın var. Ziyan olacak hepsi.”

“Hımm, yemek pişirme zahmetine girebilir misin?”

Hayır, giremezdim ve fark ettim ki o da hiç yanaşmamıştı. Ama yemek yapmanın mükemmel olmadığı nadir konulardan biri olduğunu kendisi de itiraf etmişti daha önce. Çok da ciddiydi bunu söylerken, kibirli herif. “Paket servis o zaman.” Kabul ettim.

“Sen saçını yıkarken gidip sipariş vereyim.” Kalkıp beni kocaman küvette bıraktı, onun ıslak bedeninin banyodan çıkışını izledim. Birkaç dakika sonra şampuan ve saç kremi ile geri geldi. Sonsuz kez minnettardım. Zayıf saçlarıma son zamanlarda pek de iyi bakmamıştım. Gülüp eğildi, alnımdan öptü. “Dantel giy.”

S. ÇPtöfafM

Esnerken ilk fark ettiğim şey Jesse’nin yatakta olmadığıydı. Dirseklerimden destek alıp kalktığımda, şezlongda oturduğunu ve eğilmiş olduğunu gördüm.

Hayır, olamaz!

Olabildiğince sessiz bir şekilde geri yatarak gözlerimi kapadım. Eğer şanslıysam uyandığımı fark etmemiş olabilirdi. Birkaç sessiz dakikanın ardından, yatağın hafifçe çöktüğünü hissettim ve beni yalnız bırakması için içimden yalvararak gözlerimi sıkı sıkı kapatıp sessizce yatmaya devam ettim.

Uyuyormuş numarası yaparken adeta bir asır geçmiş olmasına rağmen beni hâlâ uyandırmak için dürtmemişti. Dikkatlice gözlerimi açtığımda karşımda yemyeşil bir deniz bana bakıyordu. Dudaklarına konan minik gülücüğü izlerken sesli bir şekilde sızlandım. Yüzüstü dönüp kafamı yastıkla kapattıktan sonra, gülerek yastığı çekip beni sırtüstü çevirdi.

“Günaydın,” diye cıvıldadı. Onun sabahın köründeki bu aşırı mutlu haline karşın, ben yüzümü tiksintiyle buruşturdum.

En ciddi halimi takındıktan sonra, “Lütfen bana bunu yaptırma,” diye ona yalvardım.

“Kalk bakalım,” diye ellerimden yakalayıp tek hamlede beni oturma pozisyonuna getirdi. Onun, bugüne başlama planlarına koca bir iniltiyle karşılık verdim. Bana aldığı yeni yıkanmış koşu takımını gösterdiğinde, neredeyse ağlayacaktım.

“Uyanma seksi istiyorum,” diye sızlandım. “Lütfen.”

Beııi yatağa itti, dantelli iç çamaşırımı bacaklarımdan aşağı indirdikten sonra, ayaklarımı kaldırmam için bileklerime vurdu. “Sana iyi gelecek, haydi.”

İstediği gibi bacaklarımı kaldırdım ve, “Bu işkence,” diye homurdandım. Böyle saçma mesafeleri koşmak onun için hiç sorun değildi.

“Yanımda olman hoşuma gidiyor.”

Beni giydirip, Lusso'nun girişine indirirken huysuz ama sessizdim. Dışarıda gün doğumuna kuş sesleri ve araçların vızıltıları eşlik ediyordu. Jesse'den hiçbir komut gelmeden esnemeye başladım. O da kaslarını esnetirken gülümseyerek beni izliyordu. Huysuzluk yapmak istiyordum ama dar beyaz atleti ve siyah şortuyla mükemmel görünüyordu. Saçları darmadağındı ve kirli sakalı tam olması gereken uzunluktaydı.

Giriş kapısına doğru yürürken, "Hazır mısın?" diye sordum. Çıkış kodunu girdim ve Thames'e doğru yavaşça koşmaya başladık. Kendimi şimdiden daha iyi hissediyordum.

Bana yetişip, hafifçe yanımda koşmaya başlarken, "Düşünsene," dedi. "Bunu her sabah birlikte yapabiliriz."

Fazlasıyla derin bir nefes aldığım için öksürdüm. Her gün yirmi iki kilometre mi? Hiç sanmıyorum, seni manyak herif.

Hafif bir tempoda koşarken, günün bu saatlerinde koşmanın ne kadar faydalı olduğunu düşündüm. Gerçekten huzurlu ve zihin açıcı bir atmosfer vardı.

Green Park'ı geçtikten sonra, Piccadilly'ye doğru giderken, geçen sefer yere yığıldığım yerin yanından geçtik. Her sabah üstüne çiy düşmüş çimleri yolarken oturduğum ve ıslak pantolonumla kalktığım noktaya baktım. Orada kendimi görebiliyordum, solgun ve sahipsiz, yarım kalmış bir kadın.

"Hey."

Daldığım düşüncelerden uyanıp, Jesse'ye baktım. Merakla yüzüme bakıyordu. "İyiyim," dedim ve onu rahatlatmak için gülümsedim.

Zihnimden kötü düşünceleri çıkarıp, kendimi rahatlattım. Bunu başaracaktım! Jesse dirseğiyle beni dürtünce ona

baktım. Yüzünde başarımı destekleyen bir ifade vardı. Kafamda ufak bir hesaplama yaptığımda daha yolun üçte ikisinde olduğumuzu fark ettim. Koşulacak en az yedi kilometre daha vardı. Meşhur koşucu yorgunluğu hastalığına yakalanacaktım, yine. Ciğerlerim adeta bütün havayı içine çekiyor ve vücudum bununla birlikte yanıyor gibiydi.

Bunu yapamayacaktım.

Birkaç yüz metre daha savaş verdikten sonra parkın bir sonraki girişinde çimenlere kapaklandım, yine. Göğsümü tertemiz havayla şişirirken, kızgın bir köpek gibi soluyordum.

Jesse yanıma gelip dikildi, bulanık görüşümle onu izliyordum. “Geçen seferkinden daha iyiydim,” dedim uzun, hırıltılı nefeslerim arasında tükürükler saçarak.

Gülümseyerek, “Evet bebeğim,” dedi. Yanıma diz çöktükten sonra bacağımı kaldırarak baldırlarımı ovmaya başladı. Ben sızlanırken, o gülmeye başladı. “Seninle gurur duyuyorum. Birkaç gün daha koşarsan başaracaksın.”

Ne? Gözlerim kocaman açılmıştı. Eğer yeterli nefesim olsaydı, tiksintiyle öksürüyor olurdum ama yoktu. O yüzden sihirli ellerini baldırlarımda gezdirirken çimlerin üzerinde uzanmaya devam ettim. Birden durdu, beni oturur pozisyona getirip, yirmilik bir banknotu burnuma doğru sallamaya başladı.

“Hazırlıklı geldim. Kahve?” Kafasıyla ileriyi işaret etti, yolun karşısında bir Starbucks vardı.

Onu öpebilirdim. İleri görüşlülüğüne şükrederek kollarımı ona sardım. Önce elleriyle ovarak beni hayata döndürmüştü ve şimdi de Starbucks’a götürecekti. Bu koşu kesinlikle buna değerdi. Güldü ve kollarım hâlâ boynuna sarılıyken ayağa kalktı.

Boynundan çekip ellerimi tuttu. “Hadi,” dedi. Sabahın erken saatinde çabucak servis almak için Starbucks’a doğru yollandık.

“Yiyecek bir şey ister misin?” diye sordu.

Gözlerimi ağzımı sulandıran cam dolaptan hızlıca uzaklaştırıp, “Hayır,” dedim.

Gülümseyerek elini enseme götürüp okşadı. Sonra da beni kendisine çekti ve alnıma bir öpücük kondurdu. Bayılmak üzereymiş gibi görünen tezgâhtara döndü. “Ekstra slıot’lı bir kapuçino, çikolata tozu olmasın. Sert bir sütsüz kahve ve iki yabanmersinli kek lütfen,” dedi kıza parlak gözleriyle gülümserken. Kız gergin bir biçimde kıkırdıyordu. Gözlerini bana çevirdi ve, “Hadi git de bize oturacak bir yer bul,” dedi.

Pencere kenarında deri bir koltuk buldum ve oturdum. On altı kilometrelik

koşuyu saymazsak, güne başlamak için mükemmel bir yoldu bu. Gerçi bunun yerine uykulu seksi tercih ederdim. Yarı uykulu seksi her şeye tercih ederdim zaten.

Aradan çok zaman geçmeden aklım Jesse'nin Manor partisine gitmemi isteyişine kaydı. Nasıl bir parti olacaktı ki bu? Ortalıkta dolaşan yarı çıplak insanları, sisli ortamı, loş ışığı ve erotik müziği hayal ettim. Kancalar, palangalar... Kırbaçlar.

Lanet olsun!

Müstehcen oyuncaklarla dolu devasa bir seks şöleni olacaktı! Yüce Isa, Tanrım. Oraya *gitmek istememem* bir yana, Jesse'nin orada bulunacağı fikri bile beni deli ediyordu. Kadınların ona bakarken salyalarının aktığını ve onu hınzır seks vaatleri ile kandırdıklarını düşünürken kıskançlıktan kriz geçirebilirdim. Sert şeyleri sevdiği belliydi ve bunda cidden iyiydi de. Bunlara kesinlikle alışkındı. Starbucks'ın ortasında adeta bir akıl tutulması yaşıyordum ve kendime tekrardan Jesse'nin çok fazla tecrübesi olduğunu hatırlatıyordum... Seks tecrübesi... Oyuncaklarla... Ve...

Yeter!

Manor'dayken o kadınların bana nasıl baktıklarını görmüştüm. Başkalarının *işine karışıyor* olacaktım ve partiye *gidersem* karşılaşacağım tepkileri öngörebiliyordum. Önceki ziyaretlerimden daha sıcak karşılanmayacaktım. Bu aslında,

seks partisine giden davetsiz misafir gibi bir şey olurdu. Gerçekten berbat bir şey olurdu.

"Ne o, hayal mi kuruyorsun?"

Gözlerimi parktaki çimenlerin yeşilliğinden ayırıp, seks malikânesi lordunun gözlerindeki yeşilliğe çevirdim. Kendimi birdenbire yetersiz ve yılgın hissettim. Gerçekten ama gerçekten can sıkıcı bir kıskançlıkla dolup taşmış ve kendimi tükenmiş hissediyordum.

Ona pek güven vermeyen bir gülücük atınca, bana şüpheyle bakıp, kahveyle kekleri masaya koydu. Kahvemi karıştırıp, kekimi didiklemeye başladım ve, "Partiye gelmeyeceğim," dedim. "Seni seviyorum ama bunu yapamam." İlk kısmı darbeyi yumuşatmak için eklemiştim. Lordum *hayırı* pek hoş

karşılamıyordu. Beni izlediğini biliyor ama iyi görünmek için gücümü toparlayamıyordum. Kısa bir sessizliğin ardından kafamı kaldırıp ona baktım. Yakışıklı yüzündeki ifadeyi merak ediyordum. Öfkeli ya da kaşlarını çatmış değildi ama alın çizgisi yine ortaya çıkmıştı ve dudaklarını kemiriyordu.

“Senin sandığın gibi bir şey olmayacak, Ava,” dedi.

“Ne demek istiyorsun?”

Kahvesinden bir yudum alıp masaya koydu, sandalyesinde öne eğilip dirseklerini dizlerine koyarak, “Manor sana hiç köhne bir seks kulübü havası verdi mi?” diye sordu.

“Hayır,” diye kabul ettim.

“Ava, ortalıkta çıplak dolaşıp sana ahlaksız teklifler sunan insanlar olmayacak. Yaka paça yukarı çıkarılıp ortak odaya atılmayacaksın. Oranın kuralları var.”

“Kurallar mı?”

Güldü. “İnsanların kıyafetlerini çıkarabileceği tek yer ortak oda veya özel süitlerden biridir. Giriş katı, spa ve spor salonu diğer özel dinlenme tesislerinde nasılsa Manor’da da öyledir. Ben bir genelev işletmiyorum, Ava. Üyelerim, Manor’ın sunduğu her hizmetten faydalanmak için yüklü miktarda para öder, sadece kendileriyle benzer cinsel tercihleri olan insanlarla görüşmek için değil.’'

“Senin cinsel tercihin ne peki?” diye sordum sessizce. Kızardığımı biliyordum ve kendimi tekmeleyebilirdim. Sorabileceğim o kadar şey varken bunu mu sormuştum? Benim sorunum neydi?

Serserice sırıtıp ağzına bir parça kek attı. Yavaş yavaş çiğneyerek güçlü bakışlarıyla beni eritti. “Sen,” dedi.

“Sadece ben mi?"

“Sadece sen, Ava.” Sesi çatallaşmış ve kendinden emindi. Ağzımın kenarında beliren gülümsemeyi durduramıyor-dum. Cinsel cazibesini on kat daha artırmıştı.

“Güzel.” Cevabından hoşnut bir halde kekten ağız dolusu bir ısırık aldım.

Sadece ben. Bu cevabı sevmiştim. Jesse dâhil olmadığı sürece Manor'da neler döndüğü umurumda olur muydu ki? Tek yapmam gereken geçmişi umursamamaktı. Hangi derecede dâhil olmuştu gerçi? Bunu bilmek zorunda mıydım?

Kısa bir süre birbirimizi izledik O, işaret parmağını dudaklarında gezdirirken bense onun sadece bunu yaparak bile ne kadar seksi göründüğünü düşünüyordum.

"Gelecek misin?" diye sordu emir vermek yerine. Bu, Jesse için makul sayılabilecek bir davranıştı. Dudaklarını büktü, umutlu bir ses tonuyla, "Lütfen," diye ekledi.

Aman Tanrım, bu adamı reddedemiyordum. "Sırf seni sevdiğim için geleceğim."

Surat asması, dev bir gülümsemeye dönüştü. "Tekrar söyle."

"Neyi? Geleceğimi mi?"

"Hayır, geleceksin, tamam. Beni sevdiğini tekrar söyle." "Seviyorum," omuz silktim. "Seni seviyorum."

Sırıttı. "Sevdiğini biliyorum ama bunu duymayı da çok seviyorum." Mükemmel vücudunu yavaşça kaldırıp elini uzattı. Tuttum ve hafif bir hareketle beni kendisine çekip

göğsüne yapıştırdı. "Koşmaya devam etseydin şimdiye evde olurduk ve beıı, çoktan içinde kaybolmuş olurdum."

Dudaklarıma uzun bir öpücük kondurduktan sonra beni omzuna atıp caddeye çıkardı.

Jesse'ye servis yapan genç kızı, beni omuzlarında taşıyan erkeğime özenerek bakarken yakaladım. Kendi kendime gülümsedim. Her kadının istediği şey buydu ve ben buna sahiptim. Kimse onu benden alamazdı ve eğer ona tırnaklarını geçirmeye hazır bir aslan sürüsüyle kapışmak için o aptal yıldönümü partisine gitmem gerekiyorsa, oraya gidip, onlara hadlerini bildirecektim.

Bir taksiye tıkıştırıldım ve eve doğru işkence gibi bir yolculuk yaptık. Jesse'nin şortunun altındaki belirgin, demir gibi sert aletini görebiliyor ve bir yandan da

kasıklarımın arasında alev alev yanan şeyi hissetmemeye çalışıyordum.

“Günaydın Clive,” dedi Jesse alelacele beni giriş boyunca sürüklerken. İyi ki ayağımda spor ayakkabılarım vardı çünkü adeta sürat koşusu yapıyordum. Beni asansöre tıktı, şifreyi girdikten sonra beni aynalı duvara yapıştırarak iştahla dudaklarıma saldırdı.

“Seni koşuya çıkmadan *önce* düzmem gerekebilir bundan sonra,” diye hırladı. İlkel ses tonu, beni sert vücudunun altında parçalara ayırıyordu. Ellerimle saçlarını kavrayarak dudağını benimkine iyice yaklaştırdım, dillerimiz ağızlarımızın içinde savaşıyordu. Bu çok şiddetli bir saldırı anıydı. Artık uykulu seks boyutunu aşmıştık, eğer o asansör kapılan yakın bir zamanda açılmazsa, her şey asansörün içinde yaşanacaktı.

Kapılar açıldığında çatı katının girişine geri geri giderken dudaklarımız hâlâ birbirine kenetliydi, dillerimiz atak halindeydi. Nasıl olduğunu bilmiyordum ama, birbirimizden ayrılmadan kapıyı açmayı başarmış ve daha kapatmadan üstümden terli koşu kıyafetlerimi çıkarıp atmıştı. Acele ediyordu ve bu benim için hiç sorun değildi. Bacaklarımdan aşağı Şortuma asılırken, ayakkabılarımı fırlattım. Tişörtünü kata-sından yukarıya çektim. Çıkan tişört yüzünden bir iki saniye çekmek zorunda kaldığı dudakları, tişört çıkar çıkmaz tekrar dudaklarıma yapıştı. Üstüme doğru yürüyerek beni giriş kapısının yanındaki duvara götürdü.

Beni döndürdü ve, “Dizlerinin üstüne çök, ellerini duvara koy.” diye emretti. O, şortunu ve spor ayakkabılarını çıkarırken emirlerini yerine getirmekte vakit kaybetmedim.

Dizlerimin üstüne çöktüm, soluk soluğa ve sabırsız bir halde ellerimi buz gibi duvara dayadım. Kalçalarımı sıkıca kavradığında, hafifçe sıçradım ama o ellerini gevşetmedi. Kalçalarımı kendine çekip, diziyle bacaklarımı açtı ve arkama geçti.

“Ben söylemeden gelmeyeceksin, anladın mı?”

Başımı salladım, gözlerimi birazdan bedenimi ele geçireceği fikrine kendimi hazırlamak için sıkı sıkı yumdum. Aslında bu çabanın nafile olduğunu çok iyi biliyordum çünkü o bu haldeyken ne yaparsam yapayım kendimi ona tam olarak hazırlayamıyordum.

Aletinin başının yarığımı zorladığını hissediyordum. Vücudunu doğru pozisyona sokup yukarı iterek bağırdı. Ona alışmam ve içime kabul etmem için bana nefes

alacak süre bile vermemişti. Beni hemen kendisine çekerek adeta bir piston gibi acımasızca gidip gelmeye başladı. Bu adam delirmişti.

Aman Tanrım!

Gözlerim şaşkınlıkla aniden açıldı, ellerim duvarda kayıyordu, o beni deli gibi becerirken çaresizce kendimi sabit tutmaya çalışıyordum. “Tanrım, Jesse!” Vücuduma yapılan şehvetli saldırı beni çığlık çığlığa bırakmıştı.

“Bunun zor olacağını biliyordun, Ava,” diye bağırarak balyoz gibi vurmaya devam etti. “Sakın geleyim deme!”

Kasıklarımda delicesine büyüyen zevkten başka bir şeye odaklanmaya çalışsam da hayvani vuruşları bana hiç yardımcı olmuyordu. Beni zevkle azdıran bu ritim karşısında kendimi daha fazla tutamazdım.

“Siktir!” diye delice bağırdı. “Beni çılgına çeviriyorsun!” derken her kelimesini dimdik ve taş gibi aletini içime sokup çıkararak vurguladı. O an, on altı kilometrelik koşudan bile daha çok terliyordum.

Elleri kalçamdan başlayıp omuzlanma ulaşıncaya kadar sırtımda kaydı ve başım teninin sıcaklığı altında geriye devrildi. Zevkten çılgına dönmüştüm. Gerginliği kollarından omuzlarıma geçiyordu. Hafiflemiştim. Dönüşü olmayan bir noktadaydım ama onun onayını almadan kendimi bırakamazdım. Ona başkaldırıp kendimi salıversem ne yapacaktı ki sanki?

Beni tokatlayıp, içimi dövmeye devam etti. Kulak delen bir feryatla, öyle bir güçle soktu ki gözlerimden yaş geldi. Durup, arkama yaslanarak beni duvara itiyor, kalçalarını daire şeklinde hareket ettirerek derine kadar sokuyordu. İçim çınlıyor gibiydi, vücudum rahatlamanın eşiğinde bocalıyordu. Uzanıp atkuyruğumu tutarak kafamı omzuna doğru çektikten sonra yaralı elini kasıklarımın arasına soktu.

Saçımı çektiğinde yüzümü ona döndüm ve buğulu bakışlarım koyu yeşille buluştu. “Gel,” diye emretti ve parmağını yavaşça klitorisime bastırırken, dilini dudaklarıma doğru sürükledi.

Sözleri ve içimdeki erkekliği kasıklarıma her açıdan saldırıyordu, dudaklarına doğru keyifle inledim.

Kucağında eriyerek, orgazmım bitene dek bana masaj yapmasına izin verdim. “Sen bir *Tanrısın ”* diye mırıldanırken kollarımı duvardan çekip boynuna sardım.

Gülümsediğini hissedebiliyordum. “Çok şanslısın.”

“Çok küstah bir Tanrı’sın.”

İçimden kayarak çıktı ve beni kollarında çevirdi. Onunla birlikte hareket ederek kollarımı boynuna sardım. “Küstah Tanrın seni çok ama çok seviyor,” dedi terli yüzümü öpücük yağmuruna tutarken. Kendisiyle beraber beni dc sürükleyerek ayağa kalktı.

Mutluydum ama içimden Jesse’nin vücudu ve aşkının avın /amanda bay kontrol manyağı anlamına geldiğini söyleyen sesi duymazdan geliyordum.

“Saat kaç?” diye sordum tıraş olmamış yüzüne bakarak.

“Bilmiyorum.” Saate bakmak ıçiıı mutfağa doğru yürüdüm. Bana sarılı halde öpücükler kondurarak peşimden mutfağa geldi.

Fırındaki saati gördüm. “Siktir!”

“Hey! Ağzım topla!”

Kollarından kaçarak, merdivenlere koşmaya başladım. “Saat sekize çeyrek var!” diye bağırarak merdivenleri ikişer ikişer çıktım. Zaman nasıl geçmişti? Küstah Tanrım dikkatimi çok dağıtıyordu. Çok geç kalacaktım.

Kendimi duşa atıp, hızlıca vücudumdaki ter ve meniden arındım. Telaşla saçımı durularken Jesse’nin eli ıslak karnıma kaydı, gözlerimi açtığımda bana bakarak, çapkın çapkın sırıtıyordu.

“Yapma,” diye uyardım. Dikkatimi dağıtmasına izin vermemeliydim. Surat asıp ellerini omzuna doğru kaydırdı ve beni dudaklarına doğru çekti. “Geç kalacağım,” diye çıkışarak dudaklarıyla yükselttiği hazzı bastırmaya çalıştım.

Kasığını karnıma yaslayıp alt dudağımı yaladı. “Bir randevu almak istiyorum,” dedi.

Bir yandan kendimi ondan kurtarmaya çalışırken, “Beni becermek için mi? Onun için randevuya falan gerek yok,” dedim.

Hırıldayıp beni kendine geri çekti. “Ağzını topla! Sana daha önce de söyledim. Seni düzmek için randevu almama gerek yok. Onu istediğim zaman, istediğim yerde yaparım,” dedi ve o sırada kasığını içime doğru sürttü. İstediği zaman şu andı ve beni yine yiyip bitirmeden önce oradan kaçmalıy-dım.

“Gitmek zorundayım.” Kollarından kurtulup kaçarak onu duşta bıraktım. Çocuk gibi somurtuyordu. Biraz önce bana sahip olmuştu, gerçi tekrar olabilirdi de.

Dişlerimi fırçaladım ve yatak odasına gittim, makyaj çan-

tamı vc saç kurutma makinesini alıp boy aynasının önünde oturdum. Saçlarımı kurutup, hızlıca topladım ve makyajımı yapmaya başladım.

Jesse, banyodan mükemmel çıplaklığıyla çıkageldi. Çıplak sırtına kaşlarımı çatarak baktım vc gözlerimi ondan uzaklaştırıp makyaj yapmaya devam ettim. Dikkatim dağılıyordu.

Eğilip maskarayı kirpiklerime sürdüm, geri çekildiğimde Jesse aynaya yaslanmış yanımda duruyordu. Kafamı kaldırdığımda yarı sertleşmiş erkekliğinin başıyla yüz yüze geldim. Gözlerim zevkle kilitlendi ve açgözlülükle çıplak vücudunu seyre daldım. Saçlarını jöleyle yana yatırıyordu. Ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Sakinleşmek için derin bir nefes aldım ve makyajıma geri döndüm. Kaslı bacağı hafifçe koluma değiyor, bana sürtünerek dikkatimi çekmeye çalışıyordu. İçim ürperdi ve başımı kaldırıp baktığımda, titreyen dudaklarını gördüm. O ise hiçbir şey yapmıyormuş gibi görünmeye çalışıyordu. Tam bir domuzdu.

Aynadaki yansımama baktı. Gözleri binbir çeşit şey vaat ediyordu. Alçalıp arkama oturdu ve bana sımsıkı sarıldı. Öne kayıp kendini sırtıma doğru itti. Kollarını belime sardı ve çenesini omzuma koydu. Aynadan gözlerimi ona dikip bakmaya başladım.

“Çok güzelsin,” dedi.

“Sen de öyle,” diye cevapladım. İçime ittiği sertliğini hissedince hafifçe ürperdim.

Gülüyordu, ne yaptığını gayet iyi biliyordu. “İşe gitme.”

Bunu diyeceğini biliyordum. “Lütfen, yapma,” dedim.

Suratını astı. “Yatağa geri dönüp bütün gün sana özel ilgi göstermemi istemez misin?”

Daha iyisini düşünemezdim ama pes edersem başıma iş açacağımı biliyordum. Beni her an kendine saklayamazdı. Bu isteğinin mantıksız olmadığını da biliyordum. “İşe gitmeliyim,” dedim. Dudaklarını kulağıma yaklaştırınca gözlerimi sıkıca kapattım.

“Sana *ihtiyacım* var.” Yavaşça dilini kulağımın içinde döndürdü.

Aman Tanrım, işte şimdi sıvışmalıydım! “Jesse. Lütfen.” Kollarında kıpırdandım.

Bana aynadan bakarak kaşlarını çattı. “Bana karşı mı geliyorsun?”

“Hayır, seni oyalıyorum,” diye onu ikna etmeye çalıştım ve sert bir hareketle arkamı döndüm. Onu sırtüstü yere ittim, önünde durup dudaklarına yapıştım, öpücüklerimle inleyerek kollarını başının üstüne düşürdü. “Çalışmak zorundayım, sevgili Tanrım.”

“Beni çalış. Çok minnettar bir müşteri olurum.”

Geriye çekilip güldüm. “Yani diyorsun ki her müşteriyi memnun etmek için kıçımı yırtarak plan, program ve çizim-lerle uğraşmak yerine onlarla yatağa girmeliyim?”

Gözleri sinirden siyaha döndü. “Böyle şeyler söyleme, Ava.”

“Sadece şakaydı,” diye güldüm.

Beni çekip altına aldı. “Ben gülüyor muyum sence? Bana kafayı yedirtecek şeyler söyleme.”

“Özür dilerim.” Başka adamlarla olma ihtimalimi içeren kaygısız şakalara hiç tolerans göstermediğini çoktan anlamış olmam gerekiyordu.

Başını iki yana salladı ve üstümden kalkarak gardıroba doğru yürüdü. Dikkatini dağıtmış olmayı fırsat bilerek makyajımı bitirdim. Onu gerçekten üzmüştüm.

Birden Jesse'nin başka bir kadınla olduğu çirkin bir görüntüyü canlandırdım zihnimde ve benim de kafam sağa sola sallandı. Bilinçaltını beni kendi silahımla vuruyor gibiydi. Yüzümü ekşitip, göz kalemimi makyaj çantama attım. İçim sahip olma arzusuyla dolmuştu.

Kendimi kakao yağına buladıktan sonra, dantelli iç çamaşırlarımı ve kırmızı elbisemi giydim.

"Elbiseni beğendim."

Arkamı döndüm ve müthiş yakışıklı, lacivert takım elbiseli seks suçlusuyla karşılaştım. Gördüğüm şeyin hoşnutluğuyla iç çektim. Lanet olasıca herif, fazlasıyla mükemmeldi ve tıraş olmamıştı. Hemen oracıkta bayılacaktım. Az önceki ufak gerginliğini atlatmış gibi görünüyordu.

"Takım elbiseni beğendim," diyerek karşılık verdim.

Pis pis sırıtarak gri kravatını düzleştirip beyaz gömleğinin yakasını aşağı indirdi. Eğer başka bir kadın olsaydım ve Ma-nor'ın sahibi olan bu Tanrı'dan haberdar olsaydım, gidip ben de onlara katılırdım.

Çantamı yatağa atıp telefonumu aldım. Dudaklarıma biraz parlatıcı sürdüm ve ayakkabılarımı kaptım. Gözü üzerimdeydi. Boşu boşuna olduğunu bile bile haplarımı çantada bir kez daha aradım.

"Bir şey mi kaybettin?" Yüzüne losyon sürüyordu.

Kafam koca deri çantanın içinde, "Haplarımı," diye homurdandım. Çantanın dikiş yerlerinde yırtık var mıdır diye kontrol ettim.

'Yine mi?"

Ona bakarak özür dilercesine gülümsedim. Aptal gibi hissediyordum ve Dr. Monroe'yu sürekli ziyaret etme fikri artık tadımı kaçırıyordu. İlaca daha fazla ara vermeden bu işi bugün halletmeliydim.

"Sonra görüşürüz," dedi ve ben çantamın dikişlerini kontrol ederken yanağıma

minik bir öpücük kondurup gitti. Belki de korunmak için aşı yaptırıp kendimi bu utançtan kurtarmalıydım.

Birdenbire donakaldım, kaşlarım çatıldı, aklıma bir şey gelmişti.

Hayır, yapmazdı. Niye böyle bir şey yapsın ki?

Fuayeye girdiğimde, Clive'ı ceketiyle mermer masayı parlatırken buldum.

"Günaydın, Clive."

"Günaydın, Ava," diye mutlulukla cevap verdi.

Coşkusunu koca bir gülümsemeyle karşıladım. "Clive, pazar günkü kamera kayıtlarını bana gösteremezsin değil mi?"

Hemen, "Evet," diye cevap verdi ve aniden işi çıkmış gibi klavyede bir şeyler yazmaya başladı.

Kuşkuyla ona baktım ama o yüzüme bakmıyordu. "Jesse seninle konuştu mu?"

"Hayır." Kafasını sallayıp, ekrana bakmaya devam etti.

"Tabii ki konuşmamıştır," diye iç çekip fuayeden çıktım. Lordum çok tatlıydı ama ben biraz kuşkucuydum.

"Ava dur!" Clive'ın arkamdan koştuğunu duydum. "Bakımdan aradılar. Kapı geliyormuş ama İtalya'dan geleceği için biraz zaman alabilirmiş," dedi yanıma yaklaşarak.

"Jesse'yi arayıp ona haber vermelisin," dedim ve yürümeye devam ettim. O da devam edip önümü kesti.

"Aradım, Ava. Ama Bay Ward çatı katı ile ilgili her şeyi sizinle görüşmemi tembihledi."

Aniden durarak şaşkınlıkla, "Anlamadım?" dedim. Kafam karışmıştı.

Clive gerilmiş gibiydi. "Bay Ward, artık burada yaşadığınızı ve burayı siz tasarladığınız için çatı katı ile ilgili her şeyin size sorulması gerektiğini söyledi."

“Böyle söyledi, değil mi?” Biraz tehditkâr davrandığım için kendimi suçlu hissettim. “Clive, bana bir iyilik yap ve Bay Ward’u arayıp ona burada *yaşamadığımı* söyle.”

Clive sanki ona az önce iki kafası olduğunu söylemişim gibi görünüyordu. “Tabii ki, Ava. Söyleri... Hımm... Memen hallediyorum.”

“Güzel,” diyerek sinirle binadan çıktım. Burnumdan soluyordum. Ikıa ve hatırlatma seksi ile taşınmamı sağlayıp sonra da evinin kadını olmamı mı bekliyordu? Hiçbir hatırlatma veya ikna seksi onun lehine işlemeyecekti bu sefer.

Durup çantamda araba anahtarlarımı ve güneş gözlüklerimi aradım, çok sinirliydim. Gözlüklerimi takarken, Massive Attack’ın *Atıgel* şarkısının çalmaya başladığını duydum.

“Öf, hayır,” diye carladım. Şimdi daha da sinirliydim. Bu parça hakkında ne düşündüğümü biliyordu. Telefonu açtım. “Telefonumla uğraşmayı bırak!”

“Hayır! Bana seni hatırlatıyor,” diye bağırdı. “Burada yaşamıyorum da ne demek?”

“Ben senin lanet hizmetçin değilim!” diye bağırdım. “Sözlerine dikkat et!”

“Siktir git!”

“Ağzını topla dedim!”

Bu küstah adam eğer oturup itaatkâr ev hanımını oynayacağımı düşünüyorsa, daha göreceği vardı. Kafamı kaldırıp baktığımda Johıı’u her zamanki yüzünü saran güneş gözlükleriyle Range Rover’ına yaslanırken gördüm ama bu kez gözlüklerin üstünden kaşını kaldırdığını görebiliyordum. Bu durum hoşuna gidiyordu.

“John ne arıyor burada?” diye sordum sinirle.

“Hâlâ sakinleşmedin mi?”

“Cevap ver bana!”

“Kiminle konuştuğunu zannediyorsun sen?”

“Seninle! Dinliyor musun beni? John niye burada?”

“Seni işe götürecek.”

“Şoföre ihtiyacım yok Jesse.” Sesimi yavaşça sakinleştiril

diıı. Londra'nın on prestijli vc en yeni rezidansının önünde futbol holiganı gibi kütür edip bağırıyordum. Ne kadar da utanç vericiydi. John sırıtıyordu, daha önce bir şeye güldüğünü görmemiştim.

“Oralardaydı ve ben de seni bırakmasını söyledim. Senin park etmeye çalışmandan daha kolay bir çözümmüş gibi geldi.” Onun da sesi biraz sakinleşmiş gibi geliyordu.

“En azından, söz konusu ben olduğumda olan bitenden beni haberdar et,” diye bağırdım ve suratına kapadım.

Kontroll ü domuz!

John’un yanına giderken telefonum tekrar çalmaya başladı. Bu zil sesini lıemen değiştirmem lazımdı. Yanından geçerken ekranı John’a gösterdim ve tekrar sırıtmaya başladı. “Etendim, canım,” diye laf soktum. Kendi kuyumu kazıyordum basbayağı, yaptığım cesaret isteyen bir şeydi. Ama şu an bana dokunamayacak mesafede olduğundan Jesse tarzı haddimi bildirmek için beni yakalayıp becerme riski yoktu.

“Kinaye yapma, Ava, sana hiç yakışmıyor.”

Range Rover’a binip emniyet kemerimi taktım. “John ile işe gittiğimi duyman hoşuna gidecektir.” John’a baktım, kafasıyla onayladı. “Doğrulatmak ister misin?” diyerek telefonu John’un suratına soktum. “John, kendini tanıt.”

“Her şey yolunda Jesse.” Sırıtınca bir altın dişi olduğunu fark ettim.

Telefonu kulağıma yaklaştırarak, “Mutlu musun?” diye sordum.

“Oldukça!” diye tersledi. “Hiç ceza seksi diye bir şey duymuş muydun?”

O kelimeler içimi ürpertmişti. John’a baktığımda hâlâ sırıtıyordu. “Hayır, bir örnekle gösterebilecek misin?”

“Şanslıysan evet, hadi evde görüşürüz.” Telefonu kapadı.

Telefonu çantama koyarken, kasıklarıma yerleşecek şeyi hissedebiliyordum. Başımı yanımda oturan koca adama çevirdim. “Gerçekten buralarda miydin?”

Her zamanki mırıldanmasına bir son verip, “Sence?” diye sordu.

Aynen düşündüğüm gibiydi. “Jesse kaç yaşında?” diye sordum öylesine. Neden o tonu seçtiğimi bilmiyordum. Yaşını bilmemem gerçekten çok saçmaydı.

“Otuz iki,” diye ruhsuz bir şekilde cevap verdi.

Otuz iki mi? Bu Jesse’nin dün akşam söylediği yaş. John’a baktım, tekrar şarkı mırıldanmaya başlamıştı. “Otuz iki değil, değil mi?”

Tekrar gülümseyerek altın dişini gösterdi, “Soracağım söylemişti,” dedi.

Kafamı sallayıp, bu konudan vazgeçtim ama John konuşkan gününde gibiydi, o yüzden başka bir şey sordum. “Her zaman bu kadar zorlayıcı mıdır?”

“Sadece seninleyken böyle, güzelim. Normalde bayağı rahattır.”

“Onun en kötü yanlarını ortaya çıkarıyorum,” diye homurdandım.

“Ah, güzelim. Huyuna git biraz.”

“Onunla, onun zorlayıcı yöntemleriyle yaşamamı mı istiyorsun?” diye sordum kızarak.

“Taşındın o zaman?” diye kaşları güneş gözlüğünün üstüne çıkarak sordu. Umarım John da Sarah ile aynı sonuca, onun parasının peşinde olduğum sonucuna varmamıştır.

Aniden kendimi savunmam gerektiğini hissettim. “Bana sordu ve beni evet demeye mecbur etti ama emin değilim. Biraz erken. Az önceki kavga ondandı. Hayır cevabını pek kaldıramıyor,” dedim telefonumu John’a doğru sallayarak

Dudaklarını büzüştürdü, başını düşünceli şekilde sallamaya başladı. “Kesinlikle

seni ikna etmenin yolunu biliyor.”

Dudak bükerek, ben de düşünceli bir şekilde kafa salladım. Kesinlikle beni nasıl ikna edeceğini biliyordu ve bu beni gerçekten korkutuyordu. “Onu ne zamandır tanıyorsun?” En azından, öğrenebildiğimi öğrenmem lazımdı. Susup bir daha hiç konuşmayabilirdi.

“Uzııı zamandır.” Karnından gürleyerek kahkaha attı. Boynunu gen çekerken çenesi iyice ortaya çıkıyordu.

“Eminim Maıor'da çok ilginç şeyler görmüşsüıdür.” Artık mekanın nasıl bir yer olduğunu bildiğimden John’un oradaki rolü de benim için anlaşılırdı.

“Gördüklerimin hepsi iş tanımımın içinde,” diye cevap verdi.

Evet, hatırladım... “Polis neden oradaydı?”

John’un suratı birden tehditkâr bir hal aldı ve biraz da utanıp sıkıldı. “Sadece birkaç gerizekâlının oynadığı bir oyun yüzünden. Merak etmene gerek yok, güzelim.” Dikkatini tekrar yola verirken beni sıkıntı içinde oturduğum yerde bıraktı. Bilgi. Bilgiye ihtiyacım vardı.

Ofise bırakıldım, John bana başını sallayarak hoşça kal dedi.

“Günaydın Ava” diye neşeli neşeli selamladı beni Sally.

Üstünde dün giydiğinin farklı bir rengi vardı. Bugünkü kırmızıydı. “Selam Sal. Nasılsın?”

“Sorduğun için teşekkürler. İyiyim. Sana kahve getireyim mi?”

“Lütfen.”

“Hemen geliyor.” Gülümseyerek mutfağa doğru ilerledi. O sırada tırnaklarını fark ettim. Ojesi şeffaf ya da ten rengi değildi. Kıpkırmızıydı! Randevusu için hazırlanıyor olmalıydı. Bu ışıl ışıl Sally’yi seviyordum. Umarım o da tümüyle zıvanadan çıkmamıştır.

Bilgisayarımı açtım, bir iki hesaplama yaptıktan sonra basması için Sally’ye bir sürü fatura talebi gönderdim. Gelen kutum yeni e-postalarla doluydu, gereksiz

olanları temizlemeye başladım.

Saat on buçukta ofis kapısının açıldığını duydum. Lusso kızlarından birinin kollarında gelinçiçeği ile geldiğini gördüm. Jesse'nin isteklerimi dikkate almayacağını biliyordum.

Kız **gözlerini devirdiğinde ona özür dilercesine gülümsedim. Çiçekleri ve kartı teslim aldım.**

Ceza seksine hazır mısın?

Tanrın.

X

Gülümseyip mesaj attım.

Evet, hazırım ve evet Tanrttn'sın sen benim.

Ax

İyiydim ve tümüyle Jesse'nin çekim etkisi altındaydım. Bir süre düşündükten sonra öğle yemeğinde Kate'i aramaya karar verdim.

"Selam," diye açtı telefonu.

"Selam, iyi misin?"

"Gayet iyiyim. En sevdiğim arkadaşımın erkek arkadaşı nasıl?"

"O da iyi." İlgisizce cevapladım. Ondan sadece kendisine Mini Margo'yu satın aldığı için hoşlanıyordu.

"Dinle, Brighton'a Mini Margo'mla kek bırakmaya gidiyorum şu anda. Perşembe günü öğle yemeğinde beraber olalım mı? Yarın biraz yoğunum. Tamamlamam gereken siparişlerim var."

"Dikkatimiz biraz dağınık sanırım, değil mi?"

"Çok komik!" diye cevapladı. "Yemeğe gidiyor mimiz, gitmiyor muyuz?"

“Gidiyoruz.” Vurdumduymazlığı beni daha da tazla şüp-heleıidirmişti. “Perşembe saat birde Baroque’ta.”

“Mükemmel!” Telefonu kapattı.

Lanet olsun! Sanırım damarına basmıştım. Harikaymış! Bir şeylerden kaçıyordu ve beni başından savmak için aceleci davranmıştı. Ofis kapısının açıldığını duydum. Tom gelmişti- “Tom, giyim kuşamın hakkında konuşmamız gerek.”

Zümrüt yeşili elbisesine ve parlak pembe kravatına baktı. Tom’un dünyasındaki renk çakışmaları oldukça rahatsız ediciydi. “Muhteşem değil mi?” diyerek kravatını düzeltti.

Hayır, muhteşem değildi. Bilakis o kadar çirkindi ki suç sayılmalıydı. Eğer bir iç mimar arasaydım ve kapıda Tom belirseydi, kapıyı yüzüne kapardım. “Victoria nerede?” diye sordum.

“Kensington’da randevusu var.” Çantasını masanın üzerine bırakıp gözlüklerini çıkardı ve gömleğiyle temizlemeye başladı.

“Ne olduğunu öğrendin mi?”

“Hayır!” dedi sandalyesine yığılırken. “Bütün gün üzgün üzgün oturup somurttu.” One eğilip ofiste göz gezdirdi. “Hey, Sally’mize ne yaptın?”

Demek o da fark etmişti. Fark etmemek olanaksızdı. “Randevusu varmış,” diye fısıldadım.

“Olamaz!” Nefesi kesilmişti.

Sanki o cevabı veren yüzümü daha iyi görmek istediğini belirtircesine abartılı bir şekilde gözlüklerini takıp yüzüme baktı. Çok komikti. Gözlükler moda içindi ama Tom onları profesyonel görünmek için takıyordu.

“Evet ve hatta bugün ikinci defa buluşacaklar,” diye onayladım.

Gözleri pörtledi. “Adamın ne kadar sıkıcı olabileceğini tahmin edebiliyor musun?”

Kendimi geri çektim. Birden onunla böyle bir konuyu konuştuğum için suçlu

hissetmeye başlamıştım. “Kaltaklık yapma, Tom.”

Sally ofise girerek dedikodumuzu sonlandırdı. Tom kaşlarını kaldırıp, fotokopi makinesine yürüyen Sally’yi gözleriyle takip etti. Eğer daha yakınında olsaydım onu tekmelerdim.

Bana döndüğünde yüzümdeki kınar ifadeyi görüp, “Ne?” dedi.

Başımı sallayıp bilgisayarıma döndüm ama huzurum uzun sürmedi.

“Pekâlâ...” diye masasından seslendi. “Victoria bana Bay Ward’un yanma taşındığını söyledi.”

Şok olmuş bir şekilde başımı ekrandan kaldırdım. O, hiçbir şey olmamış gibi kataloglara bakmaya devam etti. Nereden biliyordu? Tabii ya... Drew. “Onun yanına taşınmadım ve bu konuda konuşmazsan sevinirim Tom,” dedim gereksiz e-postaları silmeye devam ederken.

“Kendi tasarladığın on milyon pound’luk çatı katında yaşamak hoş olmalı.”

“Kapa çeneni, Tom.” Gözlerimi üzerine diktim. Başını okumadığı katalogdan kaldırdı. Bu sefer susup kendi işine bakması gerektiğini anlamıştı.

Bu konuyu Patrick’e nasıl açıklayacağımı bilmiyordum. Bir müşteri ile çıkıyor olmam hiç hoş karşılanmazdı. İstediğim tek şey Tom’un ofiste bu konuda gevezelik yapmaya son vermesiydi.

Saat beş olduğunda masada oturmuş kalemimi masaya vura vura düşünürken çok iyi bir fikir geldi aklıma.

Masamdan atlayıp üstündeki çizimleri ve dosyaları kaldırdım. Çantamı ve çiçeklerimi kapıp kapıya yürüdüm. “Benim işim bitti. Yarın görüşürüz çocuklar.” Ve hemen ofisten çıktım. Daha yarım saatim vardı, başarabilirdim.

Metroya doğru yöneldim.

Son dakika alışverişimin ardından metrodan Lusso’ya geçtim. Jesse eve gelmeden duş alıp hazırlanmam lazımdı. Clive ile sohbeti es geçip kendimi hızlıca asansöre attım. Zavallı bedenim dayak yemiş gibiydi. Yatak odasına geçip çiçekleri ve çantamı sandığa attım. Yeni aldıklarımı da tahta kutuya

tıkıştırıp hızlıca duşa geçtim. Hevesle akşam için hazırlanırken, saçımı ıslatmamaya özen gösterdim. Hızlıca vücudumu yıkayıp, dikkatlice tüylerimi tıraş etmeye özen gösterdim.

Duştan çıkıp havluyu almak için uzandığımda, sert ve çıplak göğse çarpıverdim.

“Ah!” şok içinde cıyakladım.

“Beni gördüğüne şaşırdın mı?” sesi alçak ve tehditkârdı.

Yavaşça gözlerimi kaldırdığımda buğulu koyu yeşil gözleriyle ve çok ciddi bir ifadeyle karşılaştım. Dominant Jesse ortava çıkmış ve planımı bozmuştu.

“Biraz,” diye kabul ettim.

“Ben de öyle düşünmüştüm. Çözmemiz gereken ufak bir sorunumuz var ve onu şimdi çözeceğiz.”

Olduğum yerde buz kesmiştim. Havluya uzandım. Kare havluyu üzerime sardı. Derin nefes alış verişi itiraz etme imkanımın olmadığını gösteriyordu. Ama dayanamadım. “Ya hayır dersem?”

“Demeyeceksin.” Sesinin özgüvenli tonu kanımı daha da hızlı damarlarıma pompaladı. Beni kendine çektiğinde karnıma baskı yapan erkekliği nefesimi kesti. Gözleri beklediğim karanlık davetle yanıyordu. Harekete geçmesini beklerken tüm kaslarım sarsılıyordu.

“Oyun oynamayalım, Ava. İkimiz de bana asla hayır diyemeyeceğini biliyoruz.” Parmakları ıslak kolumda gezindi. Kollarıma, boynuma ve oradan da kulağıma uzandı.

Gözlerimi kapattım. Yine beni ele geçirmişti.

“Kadere inanır mısın Ava?” İpek yumuşaklığındaki sesi kararlıydı.

Gözlerimi açıp kaşlarımı çattım. “Hayır,” dedim dürüstçe.

“Ben inanıyorum.” Eğilip beni kucakladı. Dokunuşuyla daha da gerilmiştim. “Burada benimle birlikte olman gerektiğine inanıyorum ama sen kapıcıya burada yaşamadığını söylüyorsun ve bu beni çıldırtıyor.” Son kelimeyi üzerine basa

basa söyledi.

Diğer eliyle uzanıp meme ucumu baş ve işaret parmaklan arasında sıkıştırmaya, yuvarlayıp çekiştirmeye başladı. Gözlerimi kapadım. Zevk dalgasıyla ikiye bölünmüştüm. Yavaşça iki parmağını içime soktu.

“Aman Tanrım!” diye inledim. Başım geriye düştü. Havlu da Jesse’nin omzu sayesinde üzerimden düşüverdi.

Boynuma uzandı. Dudaklarını boğazımın ortasına bastırdı ve boğazımdan yukarı çeneme doğru sertçe ve ıslak darbelerle yaladı. Bu sırada parmakları cezalandırıcı bir şekilde içimde yuvarlaklar çiziyor, beni genişletiyordu. Beni aletine hazırlıyordu.

“Seni çığlık atana kadar sikeceğim Ava.” Boğuk sesi çaresizliğimle oyun oynuyordu. Oynamaya devam da edecekti.

Yüzümü birden aşağıya çekti ve göz göze geldik. Kontrollüydü ama çılgın gibiydi de. Onunla ne yapacağımı bilmiyordum. Hissedebildiğim tek şey bedenime yayılan yangın ve bacaklarımın arasına çarpan güçlü vuruştu.

“Git, yatağın ucunda dizlerinin üzerine çök. Kafanı yatak başına çevir,” diyerek emir verdi, ben de hemen uyguladım. Yatağa gidip diz çöktüm ve topuklarımın üzerinde arkamı uzattım.

Ne planlamıştı acaba?

Göğsünü sırtımda hissettim ve önüme doğru uzanıp ellerimi kavrayarak, avuç içlerimi düzleştirdi, sonra da onlara memelerimin üzerine kadar rehberlik etti. Avuç içlerimi meme uçlarımın üzerinde yuvarlak çizdirerek yumuşakça kaydırdı. Sürtünmeden doğan ısı, memelerimi daha yakın temas kurması için bastırmama neden oluyordu. Ama o ellerimi daha da uzağa çekti. Ağlanarak itiraz ettim.

Dudaklarını kulağıma bastırdı. "Bana güveniyor musun?” diye sordu. “Tüm benliğimle,” diye onayladım kafa karışıklığıyla.

Homurdanmasını duydum. “Ellerin hiç kelepçelendi mi. Ava?”

Ne?

Ne olduğunu fark etmeden, kollarım birden arkama doğru çekildi ve kelepçe koluma takıldı. *Bu kelepçeler de nereden çıktı böyle?* Bileklerimi kıpırdatınca metalin şıkırdamasını duydum.

“Kollarını kımıldatma. Ava.” dedi. Ellerimi popomun tam üzerinde duracak şekilde yerleştirdi.

Lanet olsun, bu ne böyle!

Hiç böylesini yaşamamıştım. Bu bir hayli beklenmedik bir şeydi ve aklımı başımdan almıştı. Daha önce hiç oyuncak kullanmamıştı. Onu hem durdurmak hem de durdurmamak istiyordum ama bunu kelimelere dökemiyordum.

Onun bunu daha önce yaptığını göz önünde bulundurarak, elimden geldiğince kollarımı rahatlatmaya çalışıyordum. İçten bir şekilde gülümsedim. Herhalde daha önce yapmıştı, aptal kadın. Bunun yaşanacağını neden öngörememiştim?

Bana yaslandı. “Akıllı kız.” Saçımdaki tokaları çıkardı ve parmaklarıyla uzun dalgalı saçlarımı aşağıya, çıplak sırtımın üzerine açtı.

Ürperdim ve düzensiz nefes alışımı dizginlemeye çalıştım. Bu iyi değildi. Kalbim güm güm atıyordu ve bunu hiçbir şey yavaşlatamayacaktı. Bu benim bilmediğim bir alan. Daha önce hiç savunmasız ve bir erkeğin merhametine kalmış halde bağlanma olasılığımı göz önünde bulundurmamışım. Aslında bu ironikti. Ben gerçekten Jesse’nin merhametine kalmıştım, kelepçeli veya kelepçesiz.

Parmak ucunu belkemiğimden aşağı doğru popomun kıvrımının tam ortasına kadar sürükledi. Kolunu karnımın altına doladığını hissettim. Diğer eli arkamdan bastırıyordu. “Aşağıya.” Beni aşağı itip, yatağın üzerine inmemi kolaylaştırdı. Yatağın ucunda yüzüm yatakta domalmıştım ve Jesse tam arkamda ayakta duruyordu. Tamamen açıkta ve savunmasızdım.

“Bu şekilde ne kadar harika göründüğünü biliyor musun?” Ses tonu bunu tamamen onaylıyordu ve ben onun sözüne güvenirdim. Hiç kendim gibi değildim. “Seni arkadan becermeyeceğim.” Arkama küçük bir öpücük kondurdu ve katı aletini nemli kaba etimde kaydırdı. Bir rahatlama hissi sardı vücudumu. Kelepçelerle başa çıkabileceğimi zannetmiyordum.

Ve girişimi zorladı.

Kalçamı sert bir şekilde kavrayarak sarsılmama yol açtı. “Kıpırdama.” Kelepçeyi gıcırdattı, kendimi sabit kalmaya zorladım. İçime girdiğini hissettim ve kendimi içgüdüsel bir şekilde onun akınına bıraktım.

“Tamamını istiyor musun?” Sesi tok ve katıydı. O an fark edememiştim ama içime tamamen girmesini korkunç bir şekilde istiyordum.

“Evet.” *Tanrım, yardım et.*

İçime yarısını soktuğu aletini geri çekti ve içimdeki doluluk hissini kaybettiğimde inledim. Onun tamamına ihtiyacım vardı. Kendimi içgüdüsel olarak tekrar geriye ittim.

“Siktir!” diye çığlık attım. Sokuşlarından yanaklarım sallanıyor ve omuzlarım yatağa düşüyordu.

Tekrar içime girdi, ama yine yarıya kadar. “Düzgün konuş,” diye bağırdı. “Kıpırdama!”

Yarısı girmiş aletiyle içimde oynarken nefes nefese kaldım. “Jesse!” diye yalvardım.

“Biliyorum.” Avuç içiyle yanağımı okşadı ve yine aletini geri çekti. Gözlerimi sıkıca kapattım. Vücudumun rahatlayabilmesi için beynimin verdiği talimatlara itaat etmesini istiyordum.

‘Yapamıyorum,” diye sızlandım ellerimde kelepçe yatağın üzerindeyken. Bu benim için çok fazlaydı ve durup dururken ortaya çıkmıştı. Gerçekten de Öyle miydi? Onun işini biliyordum. Biliyordum ki, o seks esnasında hayvanca davranabilirdi ki bunu seviyordum ama aynı zamanda romantik, centilmen ve sevgi dolu da olabiliyordu. Bu ilişkinin bir sonraki seviyesi miydi?

“Yapabilirsin, Ava. Kiminle beraber olduğunu unutma.” ileri doğru atak yaptı ve sertçe içime girerek ciğerlerimden çıkan nefesi tamamen kesti.

Çığlık attım, sesim anında boğuklaştı.

Yavaşça ve kontrollü bir şekilde dışarı çıktı. “Senin ıe va-pacağmı söyledim ben Ava?" diye homurdanarak sordu. İçime tekrar sertçe girdi.

Ciğerlerimde hiç hava kalmamıştı, en derinime sertçe giriyordu. Beynim patlayacak gibi olmuştu. Tüm algılarım kapanmıştı.

Beni kendimden geçiren hareketini tekrarlıyordu. “Cevap ver!” diye kükredi ve kalçama tekrar şaplak attı.

“Çığlık! Çığlık atacağımı söylemiştin!” O hızlı bir şekilde sokup çıkarmaya devam ederken kendi kelimelerimde boğuluyordum.

“Çığlık atıyor musun?”

“Evet!”

İnliyor ve arka arkaya sokuyordu. İçim içime sığmıyordu. “Bu iyi mi bebeğim?”

Aman Tanrım, evet! Her şaplağı ve her vuruşu, beni yeni bir zevk seviyesine taşıyordu.

“Nerede yaşıyorsun, Ava?” Başka bir vahşi patlamayla bağırdı.

Haykırmak istiyordum. Şokla, acıyla, zevkle haykırmak... Aklı uyuşturan bir zevkle haykırmak. Beynim eriyordu ve bedenim neler olduğunu anlamaya çalışıyordu. Doğru dürüst göremiyor ve düşünemiyordum. Bu vahşilik inanılmaz derecede harikaydı. Diğer istenmeyen düşüncelerim de ön saflar için kavga ediyordu. Bunu kaç kadına yapmıştı? Kaç tane kadın intikam seksi zevkini tatmıştı? Hasta hissediyordum.

“Ava! Nerede yaşıyorsun?” Her kelimeyi sertçe söylüyordu.

Uyuşmuştum. Mutlulukla kendimden geçerek tamamen uyuşmuştum. “Bana bir daha sordurtma!”

“Burada!” diye bağırdım. “Burada yaşıyorum!”

“Evet, lanet olsun ki burada.” Avuç içi yanağıma çarpıyordu yine kelimelerine takviye olarak. Kalçamı tekrar sıkıyor, beni geriye çekerek, sert cezalandırıcı darbelerine devam ediyordu.

Kıvılcım alev alınıştı artık. İçimdeki baskı gürültücü, şiddetli patlamalara yol açıyordu. Aldığım zevkin çaresizliğiyle çığlık attım. Çok haşindi. Yarın

muhtemelen yürüyemeye-cektim. Beni evde tutma planı bu muydu? Eğer buysa, planı işe yarayacaktı.

Avuç içini tekrar kıçıma çarptığını hissettim, canımı acıtan tokat bana şimdiye kadar deneyimlediğim en güçlü, en vahşi orgazmı yaşattı. Oldukça yüksek bir sesle çığlık attım. Sesim odada yankılanıyordu. Boğazdan gelen çok heyecanlı bir çığlıktı benimkisi, ümitsiz ama tatmin olmuş bir çığlık.

“Siktir!” Jesse kükredi. Gerildiğini hissettim ve arkamda yeniden daireler çizmeye başladı.

İnledi.

Ben de inledim.

Tepeden tırnağa titriyordum. Derinden, kontrolsüz ve bitmek bilmeyen titremelerdi bunlar.

Bileklerimden biri kelepçeden kurtulmuştu. Jesse üzerime yığılırken kolumu başımın üstüne çektim. Beni, altına alıp ağırlığıyla dümdüz etti. Kendini içimde tutup daireler çizerek öğütürken, boşalmaya başladı. Benden alabileceği bütün zevkleri alıyordu.

Kendime ve içimdekilerin açığa çıkmasına şaşırmıştım. Edepsiz, sapık bir sürtüktüm! Zevk ve acının çarpıcı kombinasyonu beni bitap düşürmüştü. Çekincelerime rağmen bunu yaşadığım için mutluydum. Onu reddedemeyeceğim şüphesiz ki ispatlanmıştı.

Kollarını kollarımın üzerine koydu. Kalçalarını kıvıra kı-vıra içime sokarken ense köküme minik öpücükler kondurdu.

“Arkadaş mıyız?” diye fısıldadı kulağıma. Bir yandan kulak mememi kemiriyordu. Yumuşak kadife sesi, az önce yüzleştiğim hayvanca seks yapan kişiden çok uzaktı.

“Nereden çıktı bu?” diye sordum. Hâlâ şoktaydım. Cinsel yetisinin birçok evresiyle karşılaşmıştım ama bu kez beni tamamen büyülemişti.

ut

Kulak meııcmi dişlerinin arasına aldı. ‘Bana arkadaş olduğumuzu söyle."

“Arkadaşız,” diye iç çektim. “Bunun nereden çıktığını söyle.”

Uzanıp diğer bileğimi de kelepçeden kurtardı. Ağır yükten kurtulmak rahatlatıcıydı. İçimden çıkıp beni ters çevirdi. Bileklerimi kıfamın iki yanında tuttu. Ona bakıp cevap bekledim ama cevap verecek gibi görünmüyordu. Çenemi kapalı mı tutmalıydım?

“Çığlık atışını duymak hoşuma gidiyor.” Sırıtıyordu.

“Ve sana çığlık attıran şeyin ben olduğumu bilmek de hoşuma gidiyor.” Görev tamamlandı. “Boğazım ağrıyor,” diyerek somurttum.

Dudaklarıma bir öpücük kondurdu. “Aç mısın?”

“Hayır.” Gerçekten değildim ve yataktan da çıkmaya niyetim yoktu. Saat daha sekiz bile olmamıştı.

“Gidip sana su getireyim, sonrada sarılıp yatarız, anlaştık mı?” diye sorup burnunu burnuma sürttü.

“Anlaştık.”

Vücudunu benden uzaklaştırmadan önce beni hafifçe öptü. Yatakta kıvrılıp kokusunun sindiği çarşafa yüzüstü yattım. Tamamen bitiktim ve kıçım da acıyordu. Bu denli tatmin olup doyuma ulaşmamış olsaydım Jesse’nin galip gelmesine inanılmaz derecede sinir olurdum. Durumdan haberdar değildi ama akşam için yaptığım planlan az önce berbat etmişti. Gerçekten yapmak istediğim seksi kovalaya-mayacak kadar yorgundum artık.

Sırtüstü dönüp tavana bakmaya başladım. Yorgun aklımı meşgul eden istenmedik düşüncelerden kurtulmaya çalışıyordum. Kaç kadınla beraber olmuştu? Aslında bunu gerçekten bilmek istemiyordum ama merakıma yenik düşmem kafamda görmezden gelinmesi mümkün olmayan düşünceler yaratıyordu. Canım çıkmış olmasaydı bunları düşünmeye devam ederdim ama bitkindim. Gözlerimi kapattım, beni bu konuyu araştıramayacak kadar halsiz bıraktığı için Jesse'ye içimden teşekkür ettim.

“Bebeğim, seni şuursuzca mı düzdüm?*’ Yatak çökmeye başladı, sıcacık kaslı

vücuduyla yanıma gelmişti. Kendimi yatağın bana ait olan tarafına çektim.

“Çilek?” Soğuk, sulu meyveyi alt dudağıma sürüyordu. Bir ısırık almak için ağzımı açtım. “Güzel mi?”

“Hem de çok,” dedim ağzımda leziz çilek parçalarıyla. Buna çok açtım bak.

Dudağını ısırmaya başladı, gözleri odayı tarıyordu. Olamaz! Aklında ne vardı? “Ciddi değildin, değil mi? Burada yaşamıyor olduğunu söylediğinde?”

Çiğnerken duraksadım ve kaygılı yüzüne baktım. “Seninle yaşamamı istiyorsun ama daha bana kaç yaşında olduğunu bile söylemiyorsun. Alın çizgileri belirmeye başladı, kaşları çatıldı. Bu durumdaki tuhaflığı görmesi gerekiyordu. Daha başka bir ton mesele vardı ama ben mümkün olduğunca görmezden gelmeye çalışıyordum ama çoğu zaman başaramı-yordum açıkçası. Şimdilik bu minik detaya takılmıştım.

“Yaşım neyi değiştirir ki?” diye sordu ağzına bir çilek atarken.

Onun çiğneyişini izleyip, ‘Tamam,” dedim. “Ailem ne iş yaptığını sorduğunda ne demeliyim?”

Omzunu silkti, ağzıma bir çilek daha attım. “Otelim olduğunu söyle.”

Önerisini kabul etmeme rağmen konuşmamı sürdürdüm. Yavaş yavaş konuyu açıyordum. Lokmamı geveleyerek. ‘Ya oteli görmek isterlerse?” diye sordum.

“İsterlerse görürler,” deyip güldü. *"Sen* de gördüğünde otel olduğunu sanmıştın.”

Kaşlarımı çatarak baktım. “Beni personel eşliğinde gezinmek zorunda bırakmıştın ve kimse benimle konuşmasın diye ofisinde kapalı tutuyordun. Aileme de mi aynısını Yapacaksın?”

“Onları ortalığın sessiz olduğu bir günde gezdiririm,” dedi hızlı bir şekilde cevap vererek. Bunu daha önceden düşünmüş müydü? Onun ailemle tanışma ihtimalinden bahsediyor olmama ııanamıyordum. “Ya otelde konaklamak isterlerse? Newquay’da yaşıyorlar, yani ziyarete gelirlerse bir otelde kalmaları gerekecek.”

Kahkaha atmaya başladı. “Onları ortak kullanım odasına mı almalıyım?”

Karnına bir yumruk indirdim; gerçi bu onu daha da eğ-lendirmişti.
“Kaygılarımın seni eğlendirmesine sevindim.” Bir çilek alıp ağzıma soktum.

Gülmeyi bırakıp ciddileşti, gözlerimin içine bakıyordu. “Ava, bir bahane yaratıp bundan kurtulmaya çalışıyor gibisin.” Uzanıp, parmağını alt dudağımın üzerinde gezdirdi. “Eğer annenler kaç yaşında olduğumu bilmek isterse, kafandan bir şey uydur, kaç yaşında olmamı istersen o yaş olsun, fark etmez. Ziyarete gelirlerse de burada kalırlar. Bir sürü banyolu boş odamız var. Bu konuyla uğraşmayı bırak, tamam mı? Soracaklarının hepsi bu kadar mı?”

“Ailemi ayak altından kaldıracak mısın?”

“Bana engel olacaklarsa, evet,” dedi ciddiyetle.

O an zihnim bulandı. Ailemle tanışması durumunu olabildiğince ertelemeliydim, hatta sonsuza dek ertelemeliydim.

“Polis neden gelmişti Manor’a?”

Gözlerini devirdi. “Sana söylemiştim, bazı gerizekâlılar aptalca bir oyun çevirmiş.”

“Ne çeşit bir oyun?”

“Ava, endişelenmeni gerektirecek hiçbir şey yok. Bırak artık.” Bana bir çilek daha sundu ben de istemeye istemeye kabul ettim. Onu rahatsız eden sorularımı, ağzımı çilekle doldurarak engellemeye çalışıyordu.

“Peki, şu gizemli kadın?”

“O halen gizemini koruyor,” diyerek anında cevapladı.

“Clive’a sordun yani?”

“Hayır, Ava, sormaya zaman bulamadım.” Çok sinir bozucuydu. Kesin Clive’a sormuş ve bu konu hakkında çenesini kapalı tutmasını söylemişti. Benim de zekice davranmam gerekiyordu. Kaşlarımı çatarak ona baktım ama o devam ediyordu.

“Seni ne zaman alışverişe çıkarabilirim?”

Ne?

Endişeli ifademi yakalamış olmalıydı çünkü öfkeli yüzü birden yumuşamıştı. ‘"Yıldönümü partisi yaklaştığına ve sana da bir elbise sözüm olduğuna göre, bir taşla iki kuş vururuz diye düşündüm.”

“Benim zaten bir sürü elbisem var,” dedim homurdanarak. *Asla yapılmayacaklar* listemin en üst sırasında Jesse ile alışverişe çıkmak vardı. Dükkândan bir Eskimo gibi üst üste giyinerek çıkmak zorunda kalırdım.

“Her önerimi geri mi çevireceksin bugün, küçük hanım?” Yeşil gözlerini kısarak bakıyordu, ben de buna karşılık ona dik dik baktım. Ağız dalaşı yapamayacak kadar yorgundum. Aksine, gidip koynuna sokuldum. Ukala ve zorlayıcı bir herif olabilirdi ama yine de onu deli gibi seviyordum ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

ÎO. (V>öflüm

Gözlerimi araladığımda Jesse’nin göğsüne sokulmuş haldeydim. Hava henüz aydınlanmamıştı, demek ki saat daha erkendi ve Jesse hâlâ uyanmadığına göre beş olmamıştı bile. Birden ayıldım ve titizlikle, onu uyandırmadan kendimi onun vücudundan ayırmaya çalıştım. Bu gerçekten zor bir işti. Uyurken bile bana sımsıkı sarılıyordu.

Her hareketinde ve nefesinde, geri çekilerek kendimi ondan kurtarmaya çalışıyordum. Yatağın kenarına geldiğimde vücudum sabit kalmaktan kaskatı hale gelmişti, ondan kurtulur kurtulmaz uzun zamandır tuttuğum nefesimi saldım ve iki günlük kirli sakalıyla uyuyan yakışıklı erkeğimi izledim. Hemen yanma, yatağa geri atlamak istedim ama bu isteğime direndim. Sessizce çantamdan telefonu almaya giderken onu huzurlu uykusundan uyandırmamaya çalıştım.

Saat beş olmuş! Kahretsin! Çabuk olmalıydım yoksa uyanıp Londra sokaklarının işkenceden farkı olmayan maratonlarından birine sürüklenecektim yine. Yatak odasında adeta çıplak bir hırsız edasıyla sessizce ilerledim. Ahşap sandıktaki zulama bakarken poşet hışırdadı vc Jesse inleyerek sırtüstü döndü. Dişlerimi sıkıp olduğum yerde kıpırdamadan durdum.

Tekrar uyuduğundan emin olana kadar adeta bir heykel gibi bekledim, sonra da kalın halının üstünden sessizce ilerleyerek yatağa doğru geçtim.

Bileğini nazikçe tutup kafasının üstündeki ahşap yatak başlığına doğru çektim. Kolu çok ağırdı ama zorlanarak da olsa kolunu istediğim yere getirip kelepçeyi bileğine geçirdim ve yatak başlığının ahşap çubuklarına taktım. Geri çekildim ve kendimden memnun bir şekilde yaptığım işi hayranlıkla izledim. Artık uyansa bile hiçbir yere gidemeyecekti.

Diğer kelepçeyi alarak yatağın öteki tarafına geçtim. Koluna ulaşmam için yatağın üzerinde diz çökmem gerekiyordu, diğer kolunu bağladığım için onu uyandırmaktan korkmuyordum ama tabii bana elini süremeyecek durumda olursa daha iyi olurdu.

Kolunu kafasının üstünde dikkatlice hareket ettirip diğer kelepçeyi de yaralı elinin bileğine geçirdim. Şimdilik daha iyi görünüyordu ama eğer mücadele etmeye kalkışırsa ellerinin acıyabileceği aklımdan geçmiyor değildi.

Gayet memnundum. Düşündüğümden daha kolay olmuştu; hâlâ ölü gibi uyuyordu. Adeta dans ederek tekrar poşete gittim, son dakika alışverişinde aldığım siyah dantelli iç çamaşırlarımı giyerek hazırlıklarımı tamamladım.

Aman Tanrım, uyanacak gibi oldu! Yatakta sere serpe uzanmış çıplak Tanrım'ın yanma dönerek üzerine oturdum. Kımıldamaya başladı, altımda onun sertleştiğini hissediyordum, gülümseyerek sabırla beklemeye başladım.

Fazla zaman geçmeden güzellik abidesinin kirpikleri titreşmeye ve göz kapakları kıpırdamaya başladı. Sabah ereksi-yonu tam altımda doruğa çıktığı an gözleri açılıp gözlerimle buluştu.

"Selam, bebeğim." Gözleri hâlâ kısıktı ve odaklanmaya çalışırken sesi biraz boğuk geliyordu.

Gözlerimi gövdesinde gezdirdim, kasları kollarının pozisyonundan ötürü gerilip toplanmıştı. "Selam." Capcanlı bir gülümsemeyle bilincinin açılmasını izledim. Kollarını oynattığında ahşap yatak başlığındaki metaller çınladı. Bileklerinden başlığa bağlı olduğunu fark ettiğinde gözleri fal ta;ji gibi açıldı. Nefesimi tutup uykulu ifadesiyle başının üzerine baktıktan sonraki kızgınlığını izledim.

Tekrar kollarını titretti. "Bu ne şimdi?" Sesi hala kısıktı

Şaşkınlıktan kocaman olımış gözlerini bana dikti. "Ava, ıiye yatağa kelepçeliyim ben?"

Sırıtmamak için kendimi zor tutuyordum. “İlişkimize farklı bir sikiş tarzı katıyorum, Jesse,” dedim sakinlikle.

"Düzgün konuş!” Tekrar kelepçeleri tıngırdatıp zapt edilmiş ellerine baktı. Gözlerini bana çevirirken yakışıklı yüzünde olayı idrak ettiğini belirten bir ifade vardı. “Bunlar benim kelepçelerim değil,” dedi dikkatle.

"Evet ve gördüğün gibi iki çift var. Eminim fark etmişsin-dir.” Sakinliğim beni bile şaşırtıyordu. “Dediğim gibi, yeni bir oyun icat ettim. Bil bakalım ne?” diye sordum heyecanlı bir sesle.

Bu kez beni hoş görmek yerine heyecanla kaşlarını kaldırdı. “Ne?”

O an ona sarılabilirdim. “Bunu sırf senin için düşündüm.” Kendimi üzerine bastırarak onu kışkırttım, göğsü genişliyor, çenesi geriliyordu. “Seni seviyorum.”

“Hay sikeyim,” diye gürledi.

Ellerimi göğsüne yerleştirerek yüzüne doğru eğilmeye başladım. Üzerine alçalırken gözleri beklentiyle ışıldayıp, aralanmış dudaklarından kaçan kısa nefesler eşliğinde beni izliyordu.

Dudaklarımı onun dudaklarına sürterken, “Kaç yaşındasın?” diye mırıldandım.

Daha iyi temas edebilmek için başını kaldırdı, fakat ben kendimi geri çektim. Somurtarak başını tekrar yastığa bıraktı. “Otuz üç,” dedi nefes nefese. Ben tekrar ona sürtünürken çaresizlikle bir kez daha inledi.

Dudaklarımı boynuna dokundurdum ve oradan kulaklarına doğru onu dişleyip, yalayarak ilerlettim “Bana doğruyu söyle,” diye fısıldadım kulak memesini nazikçe ısırarak.

Yanaklarını şişirerek, “Kahretsin, Ava! Sana, kaç yaşında olduğumu söylemeyeceğim,” diye bağırdı.

Göğsünün üstüne oturup, başımı sallayarak sordum. “Neden?”

Dudaklarını sinirle biizmüştü. “Kelepçeleri çıkar, sana dokunmak istiyorum.”

Ah!

“Hayır,” diye karşı çıktım, tekrar kendimi bastırarak tam doğru noktayı ovuyordum. Ben de bu halden etkilenmemiş değildim ama şu anda kontrolü elimde tutmak zorundaydım.

“Siktir!” diye bağırdı, el ve ayaklarını manyak gibi sallamaya başladı; öne doğru düşmüştüm. “Çıkar şu sıçtığımın kelepçelerini, Ava!”

Kendimi doğrultup, “Hayır!” dedim.

“Lanet olsun!” diye kükredi. “Benimle oyun oynama, küçük hanım!”

Sinirlenmişti işte. Ona, “Bana ne yapacağımı söyleyecek durumda değilsin bence,” diyerek küçük bir hatırlatma yaptım. Hareket etmeyi bıraktı ama hâlâ sinirle derin derin nefes alıyordu. “Saçma sapan davranmayı bırakıp bana yaşını söyleyecek misin?”

Gözlerini iyice kısarak, “Hayır!” dedi.

Ne yazık ki katır gibi inatçıydı. Sakince, “Tamam,” dedim. Göğsüne yayılıp yüzünü ellerimin araşma aldım. Bundan sonra ne yapacağımı tahmin etmeye çalışarak yüzüme bakıyordu. Ağzımı onun ağzına yerleştirip dudaklarım aralarken, dili benim dilimi arıyormuşçasma fırladı.

Birden geri çekildim.

Tekrar sinirle homurdandı.

Kucağından kayarak, sertleşmiş aletini yavaşça başına kadar yaladım.

“Kahretsin Ava!” diye bağırdı çaresizce.

İki bacağının ortasında eğilerek dizlerimin üstüne oturdum, kitle imha silahımı onun gözlerinin önünde sallayarak gülümsedim. Elimde ne tuttuğumu anladığında gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

“Ah, hayır! Ava! Hayır! Allah aşkına! Bunu bana yapamazsın Ava!” diyerek kafasını yatağa geri attı. *"Siktir!"*

Camden’daki alışveriş gezimizde aldığım ve Jesse'mn nefret ettiği elmas işlemeli vibratörün açma düğmesine basarken gülümsedim. Bıı adam beni gerçekten hiç

kimseyle ve hiçbir şeyle paylaşmak istemiyordu. Alet titremeye başlarken kıtasını delicesine sağa sola savurmaya başladı.

Bu onu gerçekten öldürecekti. "Vay canına!" Vibratörün titreşim gücünü elimde hissederken pat diye söyleyivermişim. ‘'Bu harbiden güçlü bir alet."

Gözlerini birden sıkıca kapadı, çenesindeki kaslar seğiriyordu. "Ava, çıkar şu siktiğimin kelepçelerini!" diye sıkı sıkıya kapalı dişlerinin arasından sinirle söylendi.

Daha iyi bir tepki ile karşılaşmayı bekleyemezdim. Bütün sabah onu burada tutmam gerekse bile yaşını öğrenecektim. Umarım biraz dayanıklıdır. Sanırım bu bayağı hoşuma gidecekti.

Vibratörü kapatıp yatağın üstüne koydum. Gözlerini yavaşça açmaya başladı. Gözlerime bakmasını bekleyerek, "Bana artık kaç yaşında olduğunu söyleyecek misin?" diye sordum.

"Hayır, söylemeyeceğim."

"Neden katır gibi inatçı olmak zorundasın ha?"

"Ben senin inatçı Tanrın değil miyim?" diyerek sırıttı. Ama bir dakika sonra sırıtamayacaktı. Dizlerimin üzerinde kalkıp, gözlerinin içine bakarken başparmaklarımı dantelli çamaşırımdan içeri daldırdım. "Bu sabah gerçekten çok uyuzsun." Külotumu yavaşça kalçalarımdan dizime çekerken, çamaşırımın indiği yolu şehvet dolu gözlerle izledi. Ereksiyonunun seğirdiğini görebiliyordum. Yavaşça yaladığım parmaklarımı bacaklarımın arasına doğru kaydırırken, "Bana yardım etmek istemez misin?" diye sordum şuh ve yumuşak bir sesle.

Ellerimin bacaklarımın arasında kaybolmasını izlerken tekrar yanaklarını şişirdi. "Ava, şu kelepçeleri şimdi çıkar ki seni gözlerinde şimşekler çakana dek becereyim." Sesi sakin gelse de sakin değildi.

Parmaklarım ile klitorisimi ufak bir nefes vererek okşadım. Tabii ki parmaklarım bir Jesse değildi ama yine de iyi hissettiriyordu. "Söyle bana," dedim.

"Hayır!" Kafasını arkaya yasladı. "Artık şu kelepçeleri çıkar."

İnatçı erkeğime kafamı sallayarak, ellerimi kalçalarına yerleştirdim.

Şimşekler ha? Şimşekler asıl onun gözlerinde çakacaktı. Dudaklarımı karnına, yarasının biraz yanına dayayarak kendimi yukarıya çektim. Bir yandan külotumdan kurtulurken, bir yandan da dilimle vücudunda yavaş ve uzun daireler çizmeye başladım. O sırada ona baktım fakat gözleri kapalıydı. Ben de dudağının kenarına bir öpücük kondurdum. İşe yaradı. Dudakları aralanıp dudaklarımla buluşurken, istemsizce kafasını hareket ettiriyordu. Kendimi kasıklarına doğru bastırıp, ıslaklığım sayesinde rahatça yukarı aşağı kaymaya başladım.

“Aman Tanrım. Ava, lütfen.”

“Söyle bana.” Alt dudağını ısırıp çekiştirdim ama başını hafifçe salladığı için bırakmak zorunda kaldım. “Tamam, senin istediğin gibi olsun,” diyerek tekrar bacaklarının arasına geçip, yataktan kitle imha silahımı tekrar aldım.

Tehditkâr bir tonla, “Bırak onu,” dedi ama onu dinlemedim. Açma düğmesine hiçbir şey demeden bastını, vibratörü kalçalarımın zirve noktasına doğru yavaşça götürürken sinirle ve tamamen perişan bir halde kafasını geriye atarak, “Ava, yemin ederim ki!” diye bağırdı. “Yapma!”

Bütün bu olayı anında durdurabilecek imkânı varken bunu neden devam ettirdiğini hâlâ anlamıyordum. Lanet olsun ki bana bakmasını istiyordum. Hızlıca vibratörün yönünü değiştirip ileriye; muazzam, titreyen penisine doğru tuttum. Aniden zıpladı ve yatak sarsıldı.

“Lanet olsun, Ava! Siktir, lanet olsun, lanet, lanet, lanet!” diye bağırdı fakat gözleri hâlâ sımsıkı kapalıydı. Onun bana bakmasını sağlayamıyordum ama adını kadar emindim kı

duymasını sağlayacaktı m. Vibratörü kendime doğru çevirerek, titreşen başını klitorisime dayadım.

Siktir!

Titreşimin gücü özüme kadar yayılırken dizlerim titriyordu. Nefes nefese kalmıştım. “Aman Tanrım!” diye inledim ve baskıyı biraz daha artırdım. Gerçekten iyiydi.

Gözleri birden açıldı. Nefes nefeseydi ve alnında parıldayan ter damlacıkları, kırışıklıklarında bir nehir oluşturmuştu. Suratı adeta işkence edilen birinin suratı gibiydi. Kendimi suçlu hissediyordum.

“Ava, sana haz veren tek şey benim.”

“Bugün değil.” İç çekerek gözlerimi kapadım.

Kelepçeleri tıngırdatarak, “Ava!” diye bağırdı. “Lanet olsun, şansını zorluyorsun!”

Gözlerimi kapalı tuttum, vibratörün kesintisiz titreşimi klitorisimin ucunu okşarken sarsılıyordum. “Hımm,” diye mırıldandım.

“37 yaşındayım, lanet olsun kadın, 37 yaşındayım!”

Gözlerim yuvalarından fırladı ve ağzım şok olmuşçasına açık kaldı. Vibratör elimden yatağa düştü. Bana söyledi mi? Gerçekten işe yaramıştı! Yatağın üstünde dans edip çığlık atmak istiyordum. Bunu neden daha önce düşünememiştim ki? Bir daha böyle bir şey yapmayı deneyip onu İnandırabileceğimi ve cezasız kalabileceğimi sanmıyordum. Büyük ihtimalle hayatı boyunca bir gözü açık uyuyacaktı, belki de zayıflığını lehime kullanıp ondan birkaç cevap daha alabilirdim. Yarasının nasıl olduğu, kaç kadınla beraber olduğu ve polisin Manor’da ne aradığı... Bir de tabii ki gizemli kadın ve Sarah...

Bana dik dik bakıyordu, zafer kutlamamdan ayılınca panikledim.

“Şu... Sıçtığımın... Kelepçelerini... çıkar.” Her kelimeyi bastıra bastıra tıslayarak söyledi.

Lanet olsun. Doğruluk seksi için yaptığım bu titiz planlardan sonra neler olacağını hiç düşünmemiştim. Adeta sinirden kuduruyordu ve onu serbest bırakmam lazımdı. Ne

yapacaktı? Seçeneklerimi süratle inceleyip sadece iki tane olduğu gerçeğiyle yüz yüze kaldım. Ya onu serbest bırakıp cezamı çekecektim ya da onu sonsuza dek burada yatağa kelepçeli bırakacaktım.

Onu dikkatle açılmış gözlerimle izliyordum, o da sinirli bakışlarla bana karşılık veriyordu. Ne yapacaktım? Ellerimi güçlü kalçalarına yerleştirip yüzüm yüzüyle

aynı hizaya gelinceye kadar kendimi yavaşça yukarıya doğru çektim. Sinirini biraz yatıştırmam lazımdı.

Ellerimle saçlarını tarayarak onu öptüm. “Seni hâlâ seviyorum.” Belki de ihtiyacı olan şey güvendi. On bir yıl gerçekten hiçbir şey değildi. Sorun bunun neresindeydi ki? O hâlâ benim yakışıklı ve serseri Tanrım’dı.

Dudaklarına ekstra özel bir ilgi gösteriyordum. “İyi, artık şu kelepçeleri çıkar.”

Boynunu öpüp ona sokuldum. “Sinirli misin?” diye sordum.

“Hem de deli gibi, Ava!”

Kalkıp suratına baktım, gerçekten de deli gibi sinirliydi, neredeyse altıma yapmak üzereydim. Ona en arsızca sırıtmamı göstererek, “Peki, deli gibi âşık olamaz mısın?” diye sordum.

Beklenti içinde bana bakarak, “Öyleyim zaten. Kelepçeleri çıkar,” dedi.

Kendimi rahatlatmak için yerimi değiştirdim; zonklayan, başı ıslak aletini girişime doğru kaydırdım.

Yerinden sıçrayarak, “Lanet olsun. Ava! Çıkar artık şu siktiğimin kelepçelerini!” diye bağırdı. Kafası inanılmaz karışıktı, biliyordum. Kelepçeleri çıkarmayacaktım. Yataktan kalkıp yanında durdum, sinirden köpürüyordu.

Gerilerek, “Ne yapacaksın?” diye sordum.

“Çıkar şunları.” Gözü dönmüştü.

“Bana ne yapacağını söylemeden, asla.”

Derin derin aldığı nefesi göğsünü şişirirken, “Sem, durmam için yalvarana kadar becereceğim, daha sonra da yirmi

iki kilometre koşacaksın," dedi beni yeşil gözleri ile adeta bıçaklayarak. "Bıı arada masaj veya kahve molası için durmayacağız!"

.W? Sevişmek kabulümdü ama bu çatı katından kaçmak dışında bir yere koşmak istemiyordum. Beni daha dün on altı kilometre koşturmuştu zaten. Bu kontrolü

yeniden ele alma yöntemlerinden biriydi. Beni yapmak istemediğim bir şeyi yapmaya zorluyordu, kesinlikle kilometrelerce koşmak istemiyordum.

Olabildiğince sakin, “Koşmak istemiyorum,” dedim. "Beni buna zorlayamazsın.”

Kışlarını kaldırarak, “Ava, bu ilişkide gücün kimde olduğunu hatırlaman gerek,” dedi.

İğrenerek geri adım atarken gözlerim zapt edilmiş bileklerine takıldı. “Pardon ama güç kimde acaba?” Alaycılığım sinirini biraz daha artırmaktan başka bir işe yaramamıştı. Öfkesinin bir üst seviyesi daha kaldıysa tabii.

“Ava, seni uyarıyorum.”

“Bunun için bu kadar huysuzlanmanı anlamıyorum. Sen beni kelepçelerken iyiydi ama!”

“Çünkü kontrol bendeydi!”

Bu çok aptalcaydı! “Sen kontrol manyağısın!” diye bağırdım. Kıpırdanmaya başladı. “Ben gidip duş alacağım,” diyerek öfkeyle oradan uzaklaştım.

“Sadece seninleyken kontrol manyağıyım, Ava!” diye arkamdan bağırdı.

Banyonun kapısını sertçe çarpıp sütyenimi çıkardım. Kibirli, güç delisi, çıkarcı dangalak! Dürüstlük seksimin işe yaramış olduğu gerçeğini ayaklar altına almıştı. Kendimi duşa attım. Yatak odasından adımı haykırdığını duyabiliyordum. Eğer bu kadar hakarete uğramış hissetmeseydim belki bu haline gülebilirdim. Ne güçten feragat etmeyi ne de bana do-kunamamayı kaldırabiliyordu.

Yavaşça duş aldım ve dişlerimi fırçaladım. Saat hâlâ er-kendi, hâlâ bolca zamanım vardı.

Yatak odasına döndüğümde Jesse’yi biraz sakinleşmiş olarak buldum ama bana bakarken yüzünde hâlâ hafif bir öfke var gibiydi.

“Bebeğim, ne olur gel ve beni serbest bırak, hadi.”

Ruh halindeki bu ani değişim kuşkumu artırıp, beni tetikte bekler hale getirdi. Oynadığı oyunu biliyordum ve buna kanmayacaktım. Onu serbest bıraktığım an adeta bir aslan gibi üstüme çıkacak, zorla koşu takımımı giydirdikten sonra beni Londra sokaklarında sürükleyeceğini çok iyi biliyordum. Üstüme çıkmasından hoşlanmayacağımdan değil ama kilometrelerce sürecek işkenceye tahammül edebileceğimi hiç sanmıyordum. Ne yazık ki teklif aynı kutuda ikili paket olarak geliyordu.

Boy aynasının önüne oturarak saçlarımı kuruladım, arada sırada yansımasına bakıp beni izlediğini görebiliyordum. Onu gördüğümü anladığı an somurtup, kafasını düşünceli bir okul çocuğu gibi yatağa geri atıyordu.

Makyajımı yaptım, vücudumu kakao yağına buladım. Jesse'nin aldığı dantelli iç çamaşırlarını giyerken sızlandığını duyabiliyordum. Ukala ukala, kendi kendime gülümsedim. Bu gücü ne kadar elimde tutabileceğimi bilmiyordum. Beyaz fırfırlı bluzumu ve dar siyah pantolonumu giyip siyah topuklularımı ayağıma geçirdim.

Hazırdım. Kelepçeli adamıma doğru yürürken eğilip aralanmış dudaklarına uzunca bir öpücük kondurdum. Bunu neden yaptığımı ben de bilmiyordum. Cesaretim gerçekten övgüyü hak ediyordu.

Ben erekte olmuş aletini okşarken, iç geçirerek dizlerini büküp ayak tabanlarını yatağa bastırdı. Eğer beni yakalarsa gerçekten çekeceğim vardı.

Silkinerek, "Ava, seni çok ama çok seviyorum ama eğer bu siktiğimin kelepçelerini çıkarmazsan yemin ederim kı seni boğacağım," dedi. Sesi zevk ve acı doluydu.

Dudağına doğru gülümseyerek ona bir öpücük verdim. Göğsünden aşağıya, kaskatı erkekliğine inen yolu öpücükle

izledim. Onu ağzımın derinliklerine almadan önce ucuna dilimle ufak bir sarmal çizerek yolu tamamladım.

"Ava, lütfen!" diye inledi.

Onu bırakıp, şifonyerdeıı kelepçelerin anahtarını getirdim. Nedendir bilmem onu tamamen serbest bırakmayacaktım. Yaralı elindeki kelepçeyi çözdüm, eli ölü gibi yatağın üstüne düştü. Parmaklarını yumruk yapar gibi kapatıp açarken

kendimi suçlu hissettim. Tekrar geri dönüp anahtarı şifonyerin üstüne koydum.

Kaşları çatıldı. “Ne yapıyorsun?”

“Telefonun nerede?”

“Neden?” Şaşkındı.

“Sana lazım olacak. Nerede?”

“Takım elbisemin ceket cebinde. Ava, hadi bana anahtarı ver.” Sabrı taşıyordu.

Odayı gözlerimle taradığımda ceketin yerde olduğunu gördüm, büyük ihtimalle banyoda üzerime atlamadan önce yere fırlatılmıştı. Telefonu cebinden alıp yatağın yanında çok zor erişebileceği uzaklıktaki komodine bıraktım. Ben kaçmadan önce yardım çağırmasını istemiyordum.

Gidip çantamı aldım, onu arkamda; boşalamadığı için kudurur vaziyette bırakıp yatak odasından sıvıştım. Daha sonra ölümüne cezalandırılacaktım ama en azından bir elini serbest bırakmıştım. Serbest bıraktığım eli yaralı olsa da, eğer çok sert sıkmazsa kendi işini kendi halledebilirdi.

W. (V)6İüm

Yerime otururken, Patrick ofisinden çıktı ve bana doğru yürümeye başladı. “Selam, çiçeğim. Bu sabah parlıyorsun ve çok erkencisin.” Kenarına oturduğunda, masam her zamanki gibi gıcırdadı ve Patrick de sese gıcık olup homurdandı. “Bana söyleyeceğin bir şeyler var mı?”

“Çok fazla bir şey yok,” dedim bilgisayarımı açarken. “Öğle yemeğinde tasarımların üstünden geçmek için Bay Van Der Haus’la bir görüşmem var.”

“Çok iyi. Peki, Bay Ward’a ne oldu? Ondan bir haber var mı?”

Bilgisayar ekranına dönerken tüm yüzümü ateş bastı. Konuyu kapatacağını umarak, “Şey, iş gezisinden ne zaman döneceğinden emin değilim,” diye cevap verdim.

“Neredeyse iki hafta oldu, değil mi? Acaba onu alıkoyan ne?” diye sordu. Kaşlarını çattığını tahmin ediyordum ama emin olmak için yüzüne

bakamıyordum bile.

Öksürdüm. “Cidden bilmiyorum.”

Patrick uzun bir gıcırdama ile masamdan kalkıp kendi ofisine dönerken, “Bu arada Sally’ciğimiz bugün kendini pek iyi hissetmiyormuş. O yüzden gelemeyecek,” dedi.

Sally hasta mıydı? Hiç böyle şeyler yapmazdı. Dün akşam ikinci randevusu vardı. Ya çok iyi geçmişti ve Bay Gizeınli'y-le yatakta kalmak için numara yapıyordu ya da kendisini o kadar kötü hissediyordu ki bütün gün elinde bir kutu peçeteyle yatağında üzgün üzgün yatmak istiyordu. Suçluluk duyarak İkincinin daha olası olduğunu düşündüm. Zavallı Sal.

Tun rahat bir nefes alıp sandalyeme yayılmışken, çantamda çalmaya başlayan*4/1#*/ ile yerimden sıçradım. Aman Tanrını. Belli ki kelepçeden kurtulmuş. Telefonu açmayacaktım. Arama biter bitmez, telefon tekrar çalmaya başladı ama bu sefer normal zil sesiyle çalıyordu. Çantamdan telefonu kapıp Bavaıı CJuinn’in aramasına cevap verdim.

“Günaydın, Bayan Quinn.” Telefonu neşeyle açtım.

“Selam Ava ve lütfen bana Ruth de. Sadece kontrol etmek için aradım. İstediklerimi yapmayı başarabildin mi?”

“Evet, bir fiyat tablosu hazırladım ve size göndermek üzere birkaç taslak hazırladım.”

“Muhteşem." Hevesliydi. “Onları görmek için sabırsızlanıyorum. Bir sonraki adımımız nedir?”

“Eğer fiyattan ve çizimlerden hoşnut kalırsanız tasarımların üzerinden geçmeye başlayabiliriz.”

“Harika, çok heyecanlıyım!”

Güldüm. Sesinden belliydi zaten. “Tamamdır, fiyat çizelgesini ve taslakları gün sonuna kadar size yollarım. Hoşça kal, Ruth.”

“Teşekkürler, Ava,” diyerek telefonu kapattı. Hemen çi-zimleri tarayıp

bilgisayarıma aktarmaya başladım. Evlerine benim olduğum kadar tutkun insanlarla çalışmaya bayılıyordum.

Saat on olduğunda, üç saattir ofisteydim ve dağlar kadar iş yapmıştım.

Kahve yapmak için sandalyemden kalkmaya yeltendiğimde, kaldırdığı kaşlarıyla bana üstten üstten bakan kibirli Tan-rım'la karşılaştım. Az daha kalbim duracaktı. Yakışıklı yüzünde hınzır gülümseyişi belirmişti yine. Gri takım elbisesi, açık mavi ve yakaları açık kravatsız gömleğiyle muhteşem görünüyordu. Pür dikkat kesilmiştim. İki günlük kirli sakalı vardı. Gözlerim bayram etmişti ama aklım belirsizliklerle dolup taşıyordu.

"Seni görmek ne güzel, Ava," dedi sakin sakin. Uzanıp

bileklerini açığa çıkardı. Ceketinin kolları yukarıya kıvrılır-ken altın Rolex'i ortaya çıktı.

Kahretsin!

Bileğindeki kızarıklığı Rolex'iıı bile kapatamadığını gördüğümde taş kestim. Üstelik yaralı elindeydi! Korkmuş gözlerimi ona çevirdiğimde, korkumu onaylarcasına başını salladı. Kendimi ofiste oradan oraya attığımı hayal ettim. Onu incitmiştim, kendimi iğrenç hissediyordum. Bu kadar sinirlendiği için onu suçlayamazdım.

Fazla sıkmamaya dikkat ederek eline dokundum. Onu daha fazla incitmek istemiyordum. "Çok üzgünüm." Pişmanlık dolu sözlerimi sessizce fısıldadım. Yaşını öğrenmeyi delice arzulamam onu incitmişti. Bunun cezası büyük olacaktı.

Büyük bir soğukkanlılıkla, "Biliyorum," diye cevap verdi.

"Bay Ward!" Patrick'in neşeli sesi ofisinden masama ulaştı. "Sizi görmek ne kadar da güzel. Daha az önce Ava'ya sizden haber alıp almadığını soruyordum."

Jesse, genelde kadınlara sakladığı insanın içini eriten gülümsemesiyle, "Bay Peterson, nasılsınız?" diye sordu.

"Çok iyiyim, iş geziniz nasıldı?"

Jesse, Patrick'e dönmeden önce kısa bir an yüzüme baktı. 'Yatırımları garanti

altına aldım,” diyerek durumu toparladı. ‘Yatırdığım ücret elinize ulaştı mı?”

Patrick’in yüzü güldü. “Evet, elbette. Teşekkür ederim,” dedi ama Bay Ward’a yaptığı ön ödemenin gereğinden fazla olduğunu hatırlatmadı.

“Güzel, önceden de dediğim gibi, devam etmesi konusunda gayet istekliyim. Bu *hesapta olmayan* gezi, işimizi biraz aksattı gerçi.”

“Evet, eminim ki Ava size yardımcı olacaktır.” Patrick, elini sevecenlikle omzuma attı. Jesse’nin gözleri Patı ick'in elindeydi.

“Bundan şüphem yok.” Gözlerini Patrick’in eline dikmişti.

Patrick altmış yaşında, gri saçlı ve en az otuz kilo fazlası olan bir adamdı. Umarım Jesse, sevimli ayıcık patronumu kendine rakip olarak görmüyordu.

Gözlerini tekrar Patrick’e doğru çevirerek, “Ava'yı birkaç şeyin üstünden geçmek için *brtmelt*'a davet edecektim. Bir sakıncası yoksa tabii ki.”

Bu bir soru cümlesi değildi. Kaba davranıyordu.

“Hay, hay tabii ki,” dedi Patrick mutlulukla ama bana sormamıştı bile.

“Aslında öğlen yemeğinde bir randevum vardı.” Yeni ajandamdaki, üzerinde Jesse’nin attığı büyük siyah çizgiler olmayan sayfayı gösterdim. Bu yüzleşmeyi erteleyebildiğim kadar ertelemek istiyordum. Yakışıklı suratındaki şeytansı ifade hiç hoşuma gitmiyordu. Yeni ajandamı görünce kaşlarını çattı, çılgınca çenesini takırdatmaya başladı.

Ever, yenisini aldım!

‘‘Öğlene kadar değil,” diyerek uyardı. Korkudan sindim. “O kadar uzun sürmez,” diye boğuk, çatallı biraz da tehditkâr sesiyle ekledi.

Patrick, bana “Hadi, git!” diyerek ofisine doğru yürümeye başladı. “Sizi gördüğüme sevindim, Bay Ward.”

Tırnağımla ön dişimi tıkırdatırken bundan nasıl kurtulacağımı düşündüm. Geçerli bir nedenim olsaydı bile, en fazla kaçınılmazı erteliyor olurdum. Tarifsiz biçimde çok sevdiğim bu adama bakarken olduğum yerde titriyordum.

“Gidelim mi?” diye sordu ellerini cebine sokarken. Telefonumu masadan aldım, Hayat Yapı dosyasıyla birlikte çantama koydum. Jesse’yle olan randevumdan sonra direkt olarak MikaeFle Royal Park’taki randevuya gitmem gerekecekti.

Jesse, benim için kapıyı açtı. Daha biz dışarı çıkamadan Tom içeriye daldı. Kapıyı kimin tuttuğunu gördüğünde gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı.

“Bay Ward!” Dili dolandı. Jesse’ye bu kadar resmi hitap etmesi çok saçmaydı. Birlikte içmeye ve dans etmeye gitmişlerdi.

Jcssc ciddiyctlc kafasını kaldırıp selam verdi. “Tom.”

“Bay Ward’la bir iş görülmesi yapacağız,” dedim ve kafamı yana yatırıp, anlamasını sağlayacak bir bakış attım. Jesse’nin hafifçe güldüğünü duydum.

“Anlıyorum. *İşgörüşmesi* ha?” diye kıkırdadı Tom. Bacağına bir tekme savurmak istedim. Abartılı bir şekilde göz kırptığında onu bir sonraki görüşmemizde tekmelemeye karar verdim. Aceleyle sokağa çıktık. Ofisten uzaklaştığım ve ispiyonlanma ihtimalim olmadığı için rahatlamıştım ama Jesse’nin merhametine kaldığım için de gergindim. Halka açık bir yerdeyiz diye ilk fırsatta beni duvara yapıştırmayacağım sanacak kadar saf değildim.

Piccadilly’ye varana kadar yan yana yürüdük. Nereye gittiğimizi bilmeden onunla yürümeye devam ettim. Elimi tutmak için hiçbir hamle yapmadı ve hiç konuşmadı. Her geçen an daha da endişeleniyordum. Ona baktığımı biliyor ama dönüp yüzüme bakmıyordu ve çok normal görünüyordu.

“Affedersiniz, saatiniz var mı acaba?” Olgun bir iş kadını Jesse’ye saati sordu.

Elini cebinden çıkartıp saatine baktı. Bileğindeki izleri görünce ürktüm. Eli hâlâ arabasına vurmasından dolayı mordu ve ben de bu hasara yenisini eklemiştim.

Sadece kadınlara sunduğu gülüşüyle, “Onu çeyrek geçiyor,” diye cevap verdi. Kadın resmen eriyip bitmişti karşısında.

Kadın Jesse ye teşekkür ederken içimde inanılmaz bir sahiplenme dürtüsü tetiklendi. Şıllık, Jesse'ye yaş olarak benden daha yakındı büyük ihtimalle. Eminim ki saate bakabileceği bir telefonu vardı. Neden gidip önümüzdeki kel, terli ve şişman adama saati sormamıştı? Gözlerimi devirerek Jesse’nin ilerlemesini bekledim. Müthiş gülüşüyle kadının içinin yağlarını erittikten sonra

yürümeye devam etti, ben de onu takip ettim. Arkama baktığımda kadın hâlâ omzunun üstünden bize bakıyordu. Bir insan ne kadar utanma/ ve gözü dönmüş olabilirdi? Derken kendi halime güldüm.

Konu Jesse olduğunda tamamen gözü dönen ve tümüyle utanmaz olan bendim aslında.

Karşıdan karşıya geçerken Ritz'e yaklaştık. Kapı açıldığında Jesse içeri girmemi işaret etti. Donakaldım. Brunch'ı Ritz'te mi yapacaktık?

Hiçbir şey demeden Jesse'yi takip ederek içeriye girdim. Krallara layık bir yerde oturuyorduk. Hiç Jesse gibi değildi ve ben de kesinlikle kendim gibi değildim.

"İki tane yumurtalı sandviç alacağız. İkisi de tahıllı ekmekte olsun. Bir kapuçino ekstra shot'lı, bir de kakaosuz ve sütsüz, sert bir kahve. Teşekkürler," dedi menüyü garsona uzatırken.

"Tabii ki, efendim." Masadan ayrılmadan önce gösterişli kumaş peçeteyi alarak kucağıma örttü, aynı özenle bunu Jesse için de tekrarladı. Etrafıma baktığımda her yerde soylu, zengin insanlar görüyordum. Kendimi rahatsız hissetmiştim.

Sesinde hiç duygu barındırmayan sakin bir tonla, "Günün nasıl geçiyor?" diye sordu. Bu soru rahatsızlığımı daha da artırmıştı. Fiyakalı masa üzerinden sorduğu bu soru beni karanlık var oluşuna doğru sürüklemişti. Peçeteyi kucağından alıp masaya koydu, yüzü ifadesizdi.

Ne demeliydim? Daha saat on buçuk bile değildi ve ben şimdiden ayrıcalıklı bir gün yaşamıştım. Şu ana kadar onun yaşını öğrenmiştim, vibratör kullanmıştım, onu yatağa ke-lepçelemiştim ve şimdi de Ritz'te brunch yapıyordum. Bunlar kesinlikle normal bir günde olacak şeyler değildi.

"Emin değilim," diye dürüstçe cevapladım çünkü ilişlerimde yanılmıyorsam eğer, listeye birkaç ilginç şey daha eklenecekti.

Gözlerini masaya diktiğinde uzun kirpiklerinin harika görüntüsü ön plana çıktı. "Sana benim günümün nasıl geçtiğini anlatayım mı?"

"Eğer istersen," diye fısıldadım. Sesim gergindi. Londra'nın en lüks yerinde ve en havalı insanlarının önünde bile olay çıkarmayacağından emin değildim.

Sandalyesinde geriye yaslanarak yeşil gözleriyle içimi ezen bir bakış attı. “Sabahım bir baştan çıkarıcının beni pusuya düşürüp yatağıma kelepçeleyerek, bilgi almak için bana işkence etmesiyle başladı. Sonra beni bırakıp gitti. Yardıma ve çaresizce ona muhtaçken...” Masadaki çatalıyla oynamaya başladı ve ben bakışları altında eriyip bittim. “Sonunda telefonuma ulaştım ki ulaşamayacağım bir yerde bırakmıştı.” Başparmağıyla işaret parmağını bir araya getirdi. “Sonra çalışanlarımdan birinin gelip beni çözmesini bekledim. Yirmi iki kilometre koşarak kendi kişisel rekorumu kırıp bana yaşattığı hayal kırıklığını atlatmaya çalıştım ve şimdi de onun güzel yüzüne bakıyorum. Onu bu mükemmel süslenmiş masaya yatırıp önümüzdeki haftaya kadar becermek istiyorum.”

Ritz’in ortasında kaygısızca söylediği kaba sözleri karşısında nefessiz kalmıştım. Aman Tanrım, John hakkımda ne düşünüyordu kim bilir? Eminim ki gülmüştür. Jesse’nin davranışlarını ve bana verdiği tepkileri komik buluyor gibiydi.

Garson kahvelerimizi getirdi, ikimiz de teşekkür etmek için başımızı salladık.

Lüks ve muhtemelen hakiki gümüş kaşığımı alıp yavaşça kahvemi karıştırmaya başladım. “Bu sabah çok fazla heyecan yaşadın.” Gerginlikle kafamı kaldırıp baktığımda sırıtmamak için kendini zor tuttuğunu gördüm. Gülmek istiyordu ama bana kızmaya da devam etmek istiyordu. Bu kendimi daha iyi hissettirmişti.

En sonunda iç çekerek, “Ava, bana bunu bir daha asla yapma,” dedi.

“Deli gibi sinirliydin,” dedim sarı renkli bir tahta benzeyen koltuğumda sonunda rahat bir nefes verirken.

“Deliden çok çok öteydi, Ava,” dedi şakaklarını okşayarak. Sanki olayın anısını silmeye çalışıyordu.

“Niye?”

Durdu. “Çünkü sana ulaşamıyordum,” dedi sanki ben aptalmışım gibi. Şaşkın bakışımı yakalamış olmalı ki parnıak-lannı alnına götürüp, dirseklerini masanın üstüne koydu. “Sana ulaşamama düşüncesi panik olmama yol açtı.”

“Ama odadaydım!’[1] dedim biraz yüksek bir sesle. Sonra da etrafa kaçamak bakışlar atarak havalı müşterilerin dikkatini çekmediğimden emin olmaya çalıştım.

Bana çok sert bakıyordu. “Arkana bakmadan gittiğinde, artık orada değildin ama!”

Masanın üstüne eğildim. ‘‘Gittim çünkü beni tehdit ediyordun.”

Bu sohbet kesinlikle Ritz’in ihtişamına uygun değildi.

Gözlerini açarak, “Çünkü beni delicesine sinirlendirdin,” dedi. “O kelepçeleri ne zaman aldın?” Ellerini masaya vurdu. Çıkan patırtı etraftaki masaları sessizliğe boğdu.

Tahtımda geriye yaslanarak insanların sohbetlerine dönmesini bekledim. “Dün işten çıktıktan sonra. Ceza seksinle bütün planlarımı berbat ettin,” diye homurdandım.

“Düzgün konuş. Planlarını ben mi berbat ettim?” diye kuşkuyla sordu. “Ava, sana şu kadarını söyleyeyim. Planlarım arasında senin beni zapt etmen ve senin merhametine kalmam yoktu. O yüzden, asıl sen benim planlarımı berbat ettin.”

Garson yemeklerimizle masaya yaklaşırken planlar, ceza seksi ve kelepçeler hakkında konuşmayı bıraktık. Önce benimkini, sonra da Jesse’ninkini masaya bıraktı. Tabakları sanat yapar gibi döndürdü ve yemeklere çatal bıçaklarımızla saldırmadan önce sunumun olabilecek en güzel şekilde yapıldığından emin oldu. Gülümseyerek teşekkürlerimi sundum.

“Hepsi bu kadar mı efendim?” diye sordu garson Jesse’ye.

“Evet, teşekkürler.”

Masayı terk ederek bizi uygunsuz muhabbetimizle baş başa bıraktı.

Bıçağımı yemeğime sapladım. Yemek için fazla güzel görünüyordu. “Bilmelisin ki baştan çıkarıcın kendisinden oldukça memnun,” dedim ve dünyadaki en lezzetli tiitsülen-

iniş somon ve holandez sosuyla kaplı tahıl ekmeğini ağzıma götürdüm.

“Eminim ki öyledir,” dedi kaşlarını kaldırarak. “Ona nasıl delice âşık olduğumu biliyor mu acaba?”

İçim eridi. Ritz'teyim ve hayatımda gördüğüm en kariz-matik en yakışıklı adamla en iyi yemeği yiyordum. Tamamen bana ait olan yakışıklı erkeğimle. Onun karşı konulamaz cazibesinin ışığıyla içim ısındı. "Sanırım biliyor."

Tekrar yemeğine döndü. "Umuyorum ki bildiğini sanmıyordun"

"Biliyor, biliyor."

"Güzel."

"Bu arada söylemek için niye bu kadar direndiğini de anlamıyorum," dedim. "Otuz yedi nedir ki."

Gözleri benimkileri buldu. Neredeyse utanmış gibi, "Ne bileyim," dedi. "Sen yirmilerin ortasındasın, bense otuzların sonlarında."

"Ee?" Onu yakından izledim. Gerçekten yaşıyla ilgili kompleksi vardı. "Öyle görünüyor ki bu seni benden daha çok rahatsız ediyor."

Güldüğünü belli etmemeye çalışarak, "Belki de," dedi. Yaşını problem etmememin onu rahatlattığını görebiliyordum. Başımı sallayarak yemeğime geri döndüm. Benim küstah erkeğimin zayıf bir noktası vardı ve onu sırf bu yüzden bile daha fazla sevebilirdim.

Rahatlatıcı bir sessizlikle yemeğimizi yedik. Garson her şey isteğimiz gibi mi diye düzenli olarak kontrol ediyordu. Bitirdiğimizde, hızlıca tabakları topladı ve Jesse hesabı istedi.

Kahvesini yudumlarken, "O zaman kıyafet alışverişine ne zaman çıkıyoruz?" diye sordu.

Uzun, bezgin bir nefesin dudaklarımdan çıkmasını en-gelleyemedim. Bunu tamamen unutmuştum ve eğer reddedersem onun cazibe alanından koyulacağımdan emindim. Omuz silkerek, "Cuma öğle yemeği saati?" dedim.

Kaşlarını çattı. "Biraz fazla kısıtlı bir zaman değil mi sence?"

"Bir şeyler ayarlarım," diyerek hayatımda içtiğim en nefis kahveyi bitirdim.

"Cuma öğleden sonra ajandana beni ekle, tüm öğleden sonrası için."

“Ne?” diyerek kaşlarımı çattım.

Cebinden şişkin bir para balyası çıkararak garsonun bıraktığı deri kaplı defterin içine beş yirmilik bıraktı. Bir kahvaltı için yüz pound mu? Bu benim elbise param kadardı!

“Bay Ward’a cuma öğleden sonrası için bir randevu ayarla. Saat bir gibi olsun.” Yeşil gözleri mutlulukla parlıyordu. “Alışverişe gideriz ve akşamki parti için acele etmemize de gerek kalmaz.”

“Bütün akşamımı sadece bir randevuyla dolduramam!” Bay mantıksız geri dönmüştü.

“Yapabilirsin ve yapacaksın. Ona yeterince para ödüyorum.” Kalkıp yanıma geldi. “Patrick’e ilişkimizi anlatacaksın. Ondan artık çekinmeyeceğim.”

Kalkıp bana uzattığı elini tuttum, birlikte restorandan çıktık. Hayır, ondan daha fazla çekinmeyecekti tabii ki, sadece onu ezip geçecekti. “Bu, işleri biraz garipleştirebilir,” dedim mantık yürüterek. “Bu pek hoşuna gitmeyecek Jesse ve ayrıca seninle iş görüşmesindeyken, çalışmak yerine işi savsakladığımı düşünmesini de istemiyorum.”

“Düşündüğü hiçbir bok umurumda değil. Eğer beğenmiyorsa o zaman işi bırakırsın,” dedi hızla ilerleyerek.

İşi bırakmak mı? İşimi ve Patrick’i seviyordum. “Onu ezip geçeceksin, değil mi?” diye sordum. Erkeğim tam bir gergedan gibiydi.

Vale araba anahtarlarım uzatırken Jesse de ona bir ellilik uzattı. Sadece arabasını park edip getirdiği için mi? Evet, çok güzel bir arabaydı ama yine de...

Bana döndü, avcunu yanaklarıma sürttü ve burnuyla bur-

numda daireler çizdi. “Arkadaş mıyız?” Nane kokulu nefesi beni yine büyülemişti.

“Evet,” diye pes ettim, ama muhabbetin sonlarından anlaşılan şu ki pek uzun bir süre arkadaş kalamayacaktık. “Kahvaltı için teşekkürler.”

Gülümseyerek “Her zaman,” dedi. “Şimdi nereye gidiyorsun?”

“Royal Park’a.”

“Lancaster Gate yakınındaki mi? Seni götüreyim,” dedi ve dudaklarını benimkilere bastırıp kalçalarını yavaşça ileriye itti.

Nefessiz kaldım.

Ritz’in tam önünde bunu yapamazdı! Şaşkınlığıma gülüp beni arabasına doğru yönlendirdi. Vale binmem için arabanın kapısını açtı, şirin şirin gülümsedim. Jesse direksiyona geçip, dizimi sertçe sıktıktan sonra her zamanki ürkütücü hızıyla gündüz ortası Londra trafiğine daldı. “Patrick’e ne diyeceğim?” diye sordum ona bakarak. Ne kadar da yakışıklıydı.

“Ne? Bizim hakkımızda mı?” Gözlerini bana çevirdi. Kaşlarını her zamanki gibi çatmıştı yine.

“Hayır, bu iş kahvaltısı hakkında. Ne konuştuk diyelim?”

Omuz silkerek, “Fiyatta anlaştığımızı ve cuma günü Ma-nor’a gelip tasarımı sonlandıracağım söylersin,” dedi.

“Senin için söylemesi kolay.” Arkama yaslandım, parkı izleyerek koltuğuma gömüldüm.

Elini dizime koyup sıktı. “Bebeğim, olayı büyüten sensin bence.”

Jesse, Royal Park’ın önüne yaklaştığında arabayı almaya gelen heyecanlı valeye eliyle işaret ederek park etmeyeceğini belirtti.

“Evde görüşürüz.” Elini boynuma doladı ve beni kendisine doğru çekip uzunca hoşça kal dedi. Önümüzde dikilmiş, Aston Martin’e hayranlıkla bakan valeye aldırmadım.

Dudaklarınım kenarından öperken, “Altı gibi,” diye onayladım.

Sırıtarak, “Gibi,” dedi.

Konuya girmek için doğru zaman olmadığını biliyordum ama gün boyunca içim içimi yiyecekti. Ciddi olamazdı herhalde. “Yirmi altı yaşımda işi bırakamam.”

Koltuğunda geriye yaslandı, kafasında tilkiler dolanıyordu. Endişelenmeye başladım, *ciddiydi.* “Seni paylaşmayı sevmediğimi söylemiştim.”

“Bu çok aptalca,” diye ağzımdan kaçırdım, suratında şimşekler çaktığına göre sözlerim kesinlikle kusurlu hareketten sayılacaktı.

“Bana aptal deme, Ava.”

“Sana aptal demedim. Kastettiğin şeye dedim,” diye karşı çıktım. “Seni asla terk etmeyeceğim.” Uzanarak elimi ensesinde gezdirdim. Bu konuda güvence vermeme mi ihtiyaç duyuyordu?

Dudaklarını dişlerinin arasına aldı ve bana dönüp, “Bu başka insanların seni elimden almaya çalışmasına engel olmaz. Bunun olmasına izin veremem,” dedi üzgün gözleriyle. Karnıma sağlam bir yumruk yemiş gibi oldum.

“Hangi insanlar?”

Kafasını sallayarak, “Kim olduğu önemli değil. Seni hak etmiyorum Ava ama bir mucize eseri benim oldun. Seni var gücümle koruyacağım ve bütün tehditleri ortadan kaldıracağım,” dedi elleri direksiyondan kayarken. Direksiyonu sıkıca kavramaktan elleri bembeyaz olmuştu. “Bu konuyu kapatsak iyi olur çünkü kendimi şiddete meyilli hissediyorum biraz.”

Oturduğum yerden yakışıklı, evhamlı kontrol manyağıma baktım. Eğer istediği güvence ise şüphelerini gidermenin bir yolunu bulmalıydım. Sözlerim asla işe yaramayacaktı. Şimdi anlamaya başlıyordum.

Kemerimi açıp kucağına oturmak için arabanın içinde sürünerek ilerledim. Valeyi umursamadım. Yanaklarını kavrayarak dudaklarını benimkilere yaklaştırdım. İnledi ve elle-riylc kalçamı kavrayıp kendisine doğru çekti. Beni Lusso’ya geri götürmesini istiyordum ama Mikael’i de kesinlikle ekemezdim.

Dillerimiz tekrar tekrar birbirlerine dolanıp yuvarlandı. Bu adama bu denli muhtaç olmam canımı acıtıyordu ama onun da benim için aynı şeyleri hissettiğini biliyordum.

Kendimi geri çektiğimde gözlerini sımsıkı kapadığını gördüm. Bu ifadeyi en son gördüğümde bana bir şey söylemek istediğini hatırladım. “Neyin var?”

Hemen gözlerini açtı. “Bir şey yok.” Uzanıp yüzüme düşen bir tutam saçı kenara çekti. “Her şey yolunda.”

Kucağında kaskatı kesildim. Bunu son söylediğinde, hiçbir şey yolunda değildi. “Bana söylemek istediğin bir şey var.” “Evet, haklısın, var.” Başını önüne düşürdü, kendimi kötü hissettim. Sonra başını kaldırıp yüzüme baktı. “Seni deliler gibi seviyorum, bebeğim.”

Yavaşça geri çekildim. “Bana söylemek istediğin şey bu değil.”

Sadece kadınlara sunduğu gülümsemesiyle, kucağında beni eritip bitirdi. “Hayır, bu. Duymaktan bıkana kadar da bunu söylemeye devam edeceğim. Bu benim için yepyeni bir şey.” Omuz silkti. “Bunu söylemek hoşuma gidiyor.”

“Bıkacağımı sanmam ve bunu söylemek ne kadar hoşuna giderse gitsin, sakın bir başkasına söyleyeyim deme.”

Çocuksu, arsız bir gülümsemeyle, “Kıskanır mısın yoksa?” diye sordu.

“Bay Ward, daha az önce bütün tehditleri yok etmekten bahsediyordunuz. Lütfen kıskançlıktan bahsetmeyelim şimdi,” dedim gülerek.

“Tamam, etmeyelim,” dedi ve beni kendisine çekip kalçalarını yukarı doğru sallamaya başlayarak vücudumun merkezinde günahkar bir ritim tutturdu. “Hadi burada bir oda tutalım,” diye kulağıma fısıldadı ve o nefis kalçalarını bir kez daha oynattı.

î

Aklımı başımdan alan dokunuşundan kaçarcasına kucağından inmeye çalıştım yoksa kendimi tutamayıp takım elbisesini parçalayacaktım. Çantamı alıp dudaklarına bir öpücük kondurdum. “Şimdi bir görüşmem var, akşam beni yatakta bekle.”

Tatmin olmuş şekilde gülümsedi. “Bir talepte mi bulunuyorsunuz Bayan O’Shea?”

“Beni ret mi edeceksiniz Bay Ward?” diye cevap verdim.

“Asla ama gücün kimde olduğunu hatırlıyorsunuz, değil mi?” Beni tekrar

yakalamaya çalışırken kollarını iterek arabadan fırlayıp indim.

Kafamı arabanın içine uzattım, “Sende tabii ki ama biliyorsun sana ihtiyacım var. O yüzden lütfen eve döndüğümde beni çıplak olarak bekliyor ol, tamam mı?”

“Bana ihtiyacın mı var?” Yüzünde zafer ifadesi vardı. “Daima. Akşam sende görüşürüz,” diyerek kapıyı kapatıp uzaklaşırken, *“bizde,”* diye bağırdığını duydum. Birinin beni gözlediğini hissettim, arkama dönüp baktığımda valeyi suratında devasa bir sırıtışla gördüm. Kızara bozara hızlı adımlarla otele doğru koştum.

Yine Mikael’le son buluştuğumuz yer olan özel odasına getirildiğimde, o çoktan oturmuş beni bekliyordu. Masada fikir panoları seriliydi ve onları inceliyordu. Bugün ceketsizdi ve gevşek kravatı ile daha sıradan gözüküyordu ama açık sarı saçları hâlâ muhteşem bir şekle sahipti.

İçeri girdiğimde kafasını kaldırıp, “Ava, seni tekrar görmek ne kadar güzel,” dedi. Hafif aksanlı sesi her zamanki gibi pürüzsüzdü.

“Seni de Mikael. Taslaklar eline ulaştı mı?” diye sordum ve masadaki panoya bakarken yeşil deri kanepelerden birine çantamı bıraktım.

“Evet, ama bir problem var. Hepsi çok hoşuma gitti, bu işte çok iyisin.” Elini uzattı ve tokalaştık.

“Buna sevindim,” diye gülümsedim mutlulukla.

Elimi bırakıp masaya döndü. Benim de favorilerimden biri olan, krem ve beyaz renkli taslağı göstererek, “Fakat aklım buna doğru kayıyor,” dedi.

“Benim de seçimim o olurdu. İsteklerinizi karşılayanın bu olduğunu düşünüyorum,” dedim.

Sıcaklıkla gülümsedi. “Evet, kesinlikle.” Benimle aynı fikirdeydi. “Otursana Ava. İçecek bir şey ister misin?”

Kanepeye çöktüm. “Su alsam çok iyi olur, teşekkürler.”

Kanepede yanıma oturmadan önce kapıdaki garsona işaret etti.

“Buluşmamızdaki gecikme için özür dilerim. Evdeki işler planladığım kadar hızlı hallolmadı,” dedi.

Bahsettiği iş, boşanması olmalıydı. Mikael kadar zengin olduğunda bile bazı işlerin rahatça halledilemediğini hiç düşünmemiştim. Karısı tüm parasını son kuruşuna kadar almaya çalışıyor olmalıydı. Ona hiçbir şey söylemedim tabii ki. Ingrid’in gereğinden fazla gevezelik etmesi yanlıştı ama işinden olmasını da istemezdim.

“Önemli değil, gerçekten.” Gülümseyip gözlerimi masadaki fıkır panolarına çevirdim. Elimi krem ve beyaz renkli şemanın üstüne koyarak, “O zaman kararımız bu mu?” diye sordum.

Öne eğildi, “Evet, sıcaklığı ve basitliği çok hoşuma gitti. Çok zekisin. Normalde insanlar bunu soğuk ve ruhsuz olarak algılarlar ama aslında hiç de öyle değil,” dedi.

“Teşekkürler. İşin özü kumaş ve tonlar.”

Mavi gözleri parıldadı. “Evet, bence de öyle.”

Zaman dilimlerini, çizelgeleri ve bütçeyi tartışarak birkaç saat geçirdik. Kolay iletişim kurabildiğiniz tiplerdendi ve bu gerçekten çok rahatlatıcıydı. Akşam yemeği davetini reddettikten sonra işlerin garipleşeceğini düşünerek endişelenmiş-tim ama durumu nazikçe karşılayıp sineye çekmiş ve bir daha tek kelime etmemişti.

“Hepsi yenilenebilir materyallerden yapılacak, değil mi?” Parmaklarını dört büyük çizimim üzerinde gezdirdi.

“Tabii ki de.” Listedeki diğer mobilyaları da gösterdim. “Öyle anlıyorum ki İskandinavya’da ormancılık işi bir hayli ilerlemiş.”

“Evet, öyle,” diyerek güldü. “Çevre için yapabileceğimiz her şeyi yapmalıyız. Lusso’dan sonra bazı kötü eleştiriler aldık.”

Zihnimde on iki tane motosiklet ve benzin canavarı bir Aston Martin DBS’in görüntüsü canlandı. “Evet, kesinlikle yapmalıyız.”

Biraz daha konuştuktan sonra lavaboyu kullanmak için izin istedim. Görüşmenin

gidişatından memnundum ve ofise dönüp ana tasarımım üzerinde çalışmak için sabırsızlanıyordum. Saçlarımı dağıtıp, yanaklarımı çimdikleyerek kadınlar tuvaletinden çıktım ve lobi boyunca yürüyüp odaya döndüm.

Ama iyimser ruh halim odaya girdiğimde kayboldu, az daha boğulacaktım. Onun burada ne işi vardı?

r

1

t A

. QQöfam

Jesse, Mikael'in yanında dikilmiş tasarımlarıma bakıyordu. Bu sefer çok ileri gitmişti. İş görüşmemi mahvedecekti. Tanrım, MikaePi ezip geçmek üzereydi ve onun daha önce beni yemeğe çıkarmak istediğinden haberi yoktu.

Onların ciddi bir şekilde sohbet etmelerini izlerken bu durumla nasıl başa çıkacağımı düşünüyordum. Normalde yaptığım gibi Jesse'nin bu şımarık hareketleri karşısında çığlık atmak istesem de, Mikael buradayken bu söz konusu bile olamazdı.

Jesse, varlığımı fark etmişçesine, ki her zaman fark eder, dönüp bana baktı. "Şansını zorluyorsun" bakışımı atıp yavaşça yanlarına yaklaştım.

"Mikael," diyerek aralarına girdim. Müşterime olan gayri resmi hitabım yüzünden Jesse'nin baştan aşağı kasıldığım hissedebiliyordum. Gidip kendini en yakın uçurumdan aşağı atabilirdi. Bu adam, başına gelen her şeyi hak ediyordu. Bir de üstüne benden yanına taşınmamı mı istiyordu? Bunu artık unutabilirdi. Yapacağı hiçbir şey fikrimi değiştirmeyecekti.

Mikael bana gülümseyerek, "Ava, seni Jesse Ward'la tanıştırayım. Kendisi Lusso'daki çatı katını satın aldı. Ona senin tasarımlarını gösteriyordum, kendisi de en az benim kadar etkilenmiş durumda," dedi.

"Ne kadar güzel," dedim Jesse'nin yüzüne bile bakmadan. Ona sırtımı dönüp Mikael'e baktım. "Bir sonraki buluşmamızı ayarlayalım mı o zaman?" diye sorduğumda Jes-se'den yayılan buz gibi havayı hissedebiliyordum.

"Evet, bu çok iyi olur," diye cevap verdi Mikael. "Cuma öğleden sonra uygun mu? Hayat Yapı'da buluşup gerekli miktar hakkında bir karara varabiliriz ve belki de sana bir yemek ısmarlarım?" İmalı bir biçimde kaşlarını kaldırdı. Bu tarz davranışları teşvik etmemem gerekiyordu ancak kendimi durduramadım.

"Cuma öğlen bana uyar ve yemek gerçekten harika olur," dediğimde Jesse'nin sıcak nefesini ensemde hissediyordum. Sözde beni tanımayan biri için biraz fazla yakınımdaydı.

"Böldüğüm için üzgünüm," diye söze girdi Jesse.

Tanrım, Mikael’i ezip geçecekti.

Birden omuzlarımı kavradığında Mikael’in şaşkınlıkla kaşlarını çattığını gördüm. Yavaşça beni döndürerek yüzüme baktı. “Bebeğim, unuttun mu seni alışverişe çıkaracaktım?”

Lanet olsun!

Bu adamın ne kendisine saygısı, ne de utanması vardı. Şimdi Mikael, Patrick’i arayıp şikâyet edecek, Patrickjesse’yi öğrenecek ve ben de kovulacaktım! Gözleri parıldayarak yüzüme bakarken ona tiksinmiş bir bakış atmak için bile güç bulamadım.

“Birbirinizi tanıdığınızı bilmiyordum,” dedi Mikael şaşkınlıkla. İkimiz de birbirimizi tanıdığımızı ona söylememiştik. Birbirimizi tanımaktan da öteydik.

Jesse, Mikael’i ölümcül bir gülümsemeyle olduğu yere mıhladı. ‘Yakınlardaydım, hayatımın aşkının burada olduğunu bildiğim için bir uğrayıp görmek istedim,” diye omuz silkti. “Dört saat daha göremeyeceğim onu,” derken eğilip dudaklarını kulağıma sürterek, “seni özledim,” diye fısıldadı.

Beni Mikael’e bakacak şekilde çevirerek göğsünü sırtıma yasladı ve kollarını omzuma sararak şakağıma bir öpücük kondurdu. Bu hiç profesyonelce değildi, şuracıkta ölebilirdim. Mikael’in, kendisine haddini bildirmeye çalışan Jesse’yi dikkatlice izlediğini görebiliyordum.

“Kusura bakma, burada kız arkadaşınla buluşacağını söylediğinde Ava’dan bahsettiğini düşünmemiştim,” dedi sakince.

“Evet, o çok güzel değil mi?” dedi ve dudaklarını tekrar şakaklarıma dokundurdu. Saçlarımı koklayıp, “Ve sadece bana ait,” diye hafif ama Mikael’in duyabileceği kadar yüksek bir sesle ekledi.

Yüzümün her geçen saniye daha da çok ısındığını hissederken, gözlerim MikaePin olduğu yön dışında her yere bakıyordu. Mikael’i ekarte etmeye mi çalışıyordu? O benim müşterimdi, bir tehdit değildi ki! En azından Jesse’nin bildiği kadarıyla. Tanrı yardımcım olsun, ya yemek davetini öğren-seydi!

Mikael’in beni dikkatlice izlediğini fark ettim. Çok rahatsız ediciydi.

Mikael, “Bay Ward, eğer benim de bir Ava’m olsaydı, şüphesiz ben de aynısını yapardım,” diyerek gülümsedi. Yüzümü iyice ateş basmıştı. “Belki pazartesi günü daha uygun olur?”

“Tabii ki, pazartesi iyi olur,” diyerek çaktırmadan Jes-se’den kurtulmaya çalıştım ama nafileydi. Ingiliz ordusu gelse beni onun kollarından kurtaramazdı, buna eminim.

Mikael elini uzattı ve, “Programımı kontrol edip saat ile ilgili seni arayacağım,” dedi.

Elini sıktım. Çok önemli bir müşterimle çok önemli bir görüşmeyi tamamen evhamlı, sahiplenici kontrol manyağım tarafından sarılmış durumda bitiriyordum. Çok utanç vericiydi. “İple çekiyorum,” diye neşeyle cevap verirken arkamdan dürtüldüğümü hissettim. Beni sinir etmeye mi çalışıyordu?

Mikael’in odadan çıkarken omzunun üstünden bize baktığını gördüm. Soluk yüzündeki düşünceli ifadeyi görebiliyordum. Jesse’nin az önce ona meydan okuduğunu aklımdan çıkaramıyordum. O kadar sinirliydim ki bayılabiliıdim. Boş boş bakarak sessizce, “Bunu yaptığına inanamıyorum," dedim. “Az önce en önemli müşterime ayar verdin!”

Kollarında sarsılırken suratını benimkiyle aynı seviyede buldum. Benimle yüz yüze gelmek için eğilmesi gerekmişti. Çatılmış kaşlarıyla, “En önemli müşterin kim?” diye sordu.

Gözlerimi devirerek, “Sen benim aynı zamanda müşterim olan sevgilimsin,” diye cevap verdim.

“Ben sevgilinden daha fazlasıyım!”

Gözlerimin önündeki paniklemiş halini gördükten sonra, direkt bara gidip koca bir kadeh -hatta onu şişe yapalım- şarap içmek istediğim için kendime lanet okudum.

Çaresizlikle nefesimi vererek, “İşe dönmem lazım,” dedim. Arkamı dönerken eli bileğimi kavradı. Dokunuşlarında aşina olduğum o sıcaklık vardı.

Bileğimi bırakmadan önüme geçti. “Ona bilerek yüz verdin,” dedi suçlayıcı bir ses tonuyla.

Evet, aynen öyle yapmıştım, tıpkı onun Royal Park'a gelip görüşmemi mahvetmesi gibi, hem de ne için? Gözümden akan yaşlar arasından yüzüne baktım ve, "Neden?" diye basit bir soru sordum.

Sessizce, "Çünkü seni seviyorum," dedi.

"Bu bir sebep değil!" diyerek yenilmiş bir tonda karşı çıktım. Gerçekten de yenilmiştim.

Şok olmuş bir şekilde kafasını kaldırırken, beni bakışlarıyla yerime çiviledi. "Evet öyle," dedi. "Bu arada o, çok meşhur bir zamparadır," diye ekledi.

Şimdi de kendini haklı çıkarmak için bahane uyduruyordu. Eğer beni seviyorsa işimi sabote etmek yerine desteklemesi gerekiyordu.

Yorgun bir şekilde, "Her erkek müşterimle olan görüşmemi böyle mahvedemezsin," dedim ama beni anlayacağından hiç umudum yoktu.

"Haklısın elbette. Sadece o ve onun gibi tehdit unsuru olabilecek diğer erkeklerle olan görüşmelerini mahvederim."

Çığlık atmak istiyordum. Jesse için her erkek tehditti. Kendime gelip, "Gitmem gerek," dedim ama Jesse beni bırakmadı.

Bileğimi gönülsüzce bırakırken, "Eşyalarını al, seni ben götüreceğim," dedi ve masaya giderek fikir panolarımı topladı. "Bunlar çok iyi bu arada."

Onun hevesli haline maalesef eşlik edemiyordum. Moralim bozuktu ve kendimi bitkin hissediyordum. Hayalini kurduğum kariyerim gözlerimin önünde heba oluyordu ve daha da kötüsü içimden bir ses mantıksızlığına boyun eğmezsem onu yeniden içmeye iteceğimi söylüyordu. Son derece neşeliyken, bu kadar kısa bir sürede nasıl böyle bezgin oldum anlamıyordum.

Jesse beni, Patrick kahvaltıdan neredeyse dört saat sonra arabasından indiğimi görmesin diye Berkeley Meydanı' mn köşesinde bıraktı. Patrick'e olanları nasıl açıklayacağımı bilmiyordum ve Mikael'in yaşananları ona benden önce yetiştirmemiş olması için kutsal olan her şeye dua ediyordum. Bu işin dikkatlice halledilmesi gerekiyordu.

Jesse'ye yanaktan sade bir öpücük verip, o beni izlerken arabasından indim. Ona

baktığımda, yine alt dudağını ısırdığını gördüm. Hiçbir şey söylemedim, o da söylemedi.

“Çıkalı bir hayli oldu çiçeğim,” dedi Patrick, ben sandalyeme otururken.

“Mikael’le üzerinden geçmemiz gereken çok fazla şey vardı, işler iyi gözüküyor,” diye açıkladım.

Açıklamam işe yaramışa benziyordu ki hemencecik gülümseyip, “Mutlu muydu?” diye sordu.

“Oldukça,” dediğimde ağzı kulaklarına vardı.

Odasına doğru mutlu mesut giderken, “Muhteşem!” diye bağırıyordu.

E-postalarımı açarken ofisin kapısının açıldığını duydum. Baktığımda koca bir demet gelinçiçeğinin bana doğru süziil-düğünü gördüm. Yok artık, daha ayrılalı beş dakika olmuştu!

Çiçekleri masama koyarken genç kız iç çekerek, “Size neden direkt dükkânı satın almıyor anlamıyorum. Burayı imzalayın lütfen,” dedi ve suratıma doğru bir pano uzattı.

İmzaladıktan sonra panoyu geri verip, “Teşekkürler,” dedim ve kartım buldum.

Üzçihıüm, gibi.

J "*

Sandalyeme yaslandım. Demek beni üzdüğünü bildiği için üzgündü ama MikaePi veya benim günümü mahvettiği için hiç üzgün değildi. Belki de bu akşam Kate’te kalmalıydım.

Ofis kapısı aniden açıldı. Ruth Quinn’in bana ışıldayarak baktığını gördüm. Neden buradaydı ki? Onunla daha bu sabah konuşmuştum. Parlak sarı saçlarını savurup heyecanla bana el sallayarak masama doğru yürüdü.

“Ava,” dedi.

“Ruth,” diye kaşlarımı çatarak cevap verdim ama şaşkınlığımı fark etmemiş

gibiydi.

Orantılı ve narin vücudunu masamın önündeki sandalyeye yerleştirirken, “Buralardayken bir uğrayayım dedim,” dedi.

“Öyle mi?” dedim o sözlerine devam ederken.

“Evet,” diye güldü ama ayrıntıya girmedi.

Saate baktığımda daha üç bile olmadığını fark ettim. Ona tasarımlarını e-posta ile yollamak için daha üç saatim vardı. “Özellikle eklenmesini istediğin bir şey mi vardı?” diye sordum.

“Yok, yok kesinlikle hayır. Tasarımlara bayıldım.”

Ne diyeceğimi bilmiyordum. Sebepsiz yere mi bana uğramıştı?

Gülümsemesi suratından biraz silinirken bana, “İyi misin Ava?” diye sordu.

Kendime çekidüzen verip, yüzüme mutlu bir ifade takınmaya çalışarak, “Evet, iyiyim,” diye cevapladım. Tabii ki iyi değildim ama bu ruh halini kendi kendime aşmak istiyordum, bir müşteriyle anlamsız muhabbetler ederek değil. “Her şeyi hazırladım Ruth. Gün bitmeden elinde olur hepsi,” dedim. Telefonda söylemiştim zaten, daha ne diyebilirdim ki? Ona kahve mi ikram etmeliydim?

“Muhteşem,” derken saçını okşayıp omuzlarının üzerine attı. “Bu hafta sonu bir planın var mı?” diye sordu.

Şimdi harbiden somurtuyordum. Yapışkan biri olmamasını umdum. “Emin değilim.”

“Çıkıp bir şeyler içmeliyiz!”

Benimle arkadaş olmak istiyordu. Asla iş ve özel hayatı birbirine karıştırmazdım, ki bu kuralım kadın müşteriler söz konusu olduğunda da geçerliydi. Ne söyleyebilirdim ki? “Tabii ki,” derken dudaklarımın arasından kaçan sözcükler beni serseme çevirdi. Ruth’la içmek falan istemiyordum.

“İyi olduğundan emin misin?”

Gülümsemeye çalışarak, “Evet, iyiyim,” dedim.

“Erkek meselesi mi?” diye sorarken özenle şekillendirilmiş kaşlarını kaldırdı.

“Hayır,” diyerek başımı salladım.

“Ava, çalkantılı bir kadın gördüğümde anlarım,” diye güldü. “Benim de başıma geldi.”

“Gerçekten Ruth, erkek falan yok” Bu tarz muhabbetler için Kate’e ihtiyacım vardı, bir müşteriye değil. Sadece şarap ve Kate’e.

Bana anlayışlı bir şekilde gülümseyip kalkarken, “Bu kadar kendini üzdüğüne değmez,” dedi.

Gülümsemesine karşılık verdim ama sadece gidiyor olmasından hoşnut olduğum için. “Tasarımları hemen yollayacağım, Ruth,” dedim.

“Sabırsızlıkla bekliyorum! İçkiler için yakında konuşuruz,” diyerek beni çalkantılarımla yalnız bıraktı ve ofisten aceleyle çıktı.

m

İşten çıkınca Kate’e gitmedim. Onun yerine seks malikanesinin lordunun cazibe alanına St. Katilerine limanına çekildim. Onu bırakmayacağımı söylemiştim ve şu gizemli kadın meselesi de dâhil birkaç sorumun cevaplanması gerekliydi.

“İyi akşamlar, Ava.”

“Merhaba Clive, güvenlikle konuşabilir miyim lütfen?”

“Şu an herkes dışarıda,” dedi ve gözlerini bilgisayarına çevirdi. Bu onun muhabbeti bitirme ve benden kaçma tarzıydı.

“Tabii ya,” diye iç çekerek asansöre bindim. Kapılar çatı katında açıldığında, pembe anahtarımla içeri girip ayakkabılarımı ayağımdan fırlattıktan sonra, orada olmayacağını bildiğim şarap için doğruca mutfağa gittim. Önce çiçekler için vazo bulmam lazımdı. Doğruluk seksinden önce sandığa birkaç tane tıkıştırdığım aklıma gelmişti. Onları almak için üst kata yatak odasına çıktım.

Aman Tanrım!

Yeni elmas işlemeli vibratörüm paramparça durumdaydı ve yatağın karşısındaki duvarda da bir delik vardı. Yatak odası çok büyüktü, dolayısıyla onu oldukça kuvvetli bir şekilde atmış olmalı. O serbest kalmadan önce evden kaçmanın çok iyi bir fikir olduğundan bir kez daha emin oldum.

Yatağa baktığımda, kelepçelerin başlıkta sallandıklarını gördüm ve Jesse'nin deli gibi sinirlendiği anlar aklıma geldi. Bu adamın büyük sorunları vardı, büyük, anlaşılmaz ve benimle ilgili lanet kontrol sorunları.

Çömelip bütün parçaları toplayıp banyodaki çöp kutusuna attıktan sonra, küveti doldurmak için suyu açtım. Derhal suya konulması gereken gelinçiçeklerini kaparak aşağıya indim.

Daha merdivenlerin yarısındayken giriş kapısı yavaşça kapandı. Jesse'yi gördüğümde donakaldım. Merdivenlerin dibinde dikilerek bana baktı. Yakışıklı suratı ifadesiz ve her zamanki parıltılı gözleri biraz donuktu. Gözlerini benden ayırmadan ceketini çıkarttı ve uzanarak yavaşça gömleğinin

düğmelerini açmaya başladı. Ceketiyle gömleğini yere attıktan sonra, ayakkabılarını, çoraplarını ve çamaşırını çıkardı. Rolex'ini çıkarıp kıyafetlerin üstüne atarken, gözlerim bileğindeki kızarıklıklara takıldı. Onu bir daha asla kelepçeleme-yecektim.

"O kadının kim olduğunu söylemeden bana elini bile süremezsin," dedim. Şimdi geri sayımı başlarsa tüm gücümü sömürecekti ama geri adım atmayacaktım.

İfadesiz bir suratla, "Bilmiyorum," diye cevap verdi.

"Yani Clive'a kamera kayıtlarını kontrol etmemi engellemesini söylemedin öyle mi?"

Belli belirsiz gülümseyerek, "Benim güzel kadınım amansız mıymış?" diye cevap verdi.

"Benim Tanrım da kaçamak cevap verenlerdenmiş."

"Ava, eğer senin üzerimde olmana ihtiyacım olmasa, şu an sana meydan okuyor olurdum."

“Ama ihtiyacın var. O zaman söyle.”

“Onunla yattım.”

Şaşırmamıştım, bu kadarını anlamıştım zaten. “Neden buradaydı peki?”

“Ortalıktan kaybolduğumu duymuş,” diye cevap verdi.

“Bu mu yani? Endişelenmiş mi?”

Omuz silkerek, “Evet, hepsi bu. Şimdi seni üzerime alacağım.”

“Bunu bana daha önce neden söylemedin?”

Tekrar omuz silkerek, “Çünkü sen bu hale getirmeden önce büyük bir mesele değildi,” diye cevapladı.

Merdivenlerden tamamen çıplak bir şekilde yavaşça çıkarken muhteşem görünüyordu. Hiç duraksamadan beni kucaklayıp vazoyu ve çiçekleri elimden düşürmeme yol açtı ve beni bedenine sardı. “Sorularımdan kaçtığın için büyük bir mesele haline geldi.”

Cevap bile vermedi. Onu, günümü mahvettiği için lime lime etmek istiyordum. Ayaklarımı yere vurup öfke ile çığlık atmak istiyordum ama bunu yapacak gücü kendimde

bulamıyordum. Lafını açtığı için artık ben de onu üzerimde istiyordum. Zihnim pusluydu ve bedenim onun için yanıp tutuşuyordu.

Beni ayaklarımın üzerine indirdi ve yavaşça soymaya başladı. Sessizce bekleyip beni titizlikle soyan hünerli ellerini izliyordum. Bu sabah yaptıklarımdan sonra bir cezayı hak ettiğimi düşünürken nazik ve yumuşak bir Jesse ile karşı karşıya kalmıştım. Önemsemedim, şu an sevilmeye ve nezakete ihtiyacım vardı.

İkimiz de soyunduktan sonra beni kalın, krem rengi halının üstüne bırakıp vücudumu vücuduyla örttü. Yüzünü boynumun derinliklerine sokup nefesini hissettiriyordu. Onu taklit ederek ben de aynısını yapıyor ve kollarımı ona sarıp kendime iyice çekerek aramızdaki bütün mesafeyi yok ediyordum.

Yatak odasının zemininde uzunca bir süre birbirimize sarılıp öylece dururken,

onun saçlarını okşuyor ve tavanı seyrediyordum. Tüm dayanağım göğüs kafesini patlatacak gibi atan kalbiydi.

“Seni özledim,” diye mırıldandı boynuma doğru.

Sıcak dilinin kulağımdaki hassas deride daireler çizdiğini hissettiğimde irkildim. Birbirimizden ayrılalı beş saatten az olmuştu. Mantıksız olduğunu söylerdim ama ben de onu özlemiştim. “Çiçekler için teşekkürler.”

“Rica ederim.” Beni öpüp, saçlarımı yüzümden çekti ve gözlerimin içine baktı. “Seni terk edilmiş bir adaya bırakıp sonsuza dek sadece benim olmanı istiyorum.”

Dudaklarıma bir öpücük kondurdu ve beni kalçalarının üstüne bindirdi. Ruh halinin kanıtı, bedenlerimiz arasına sıkışmış gibiydi ve bu benim ona olan korkunç arzumu daha da tetikliyordu. Gözlerinin önünde meme uçlarım sertleşmeye başlarken, suratındaki sırıtışın ona özgü olan gülüşe dönüşmesini izledim. Bunu sadece benim için yapmasını istediğimi düşünürken, ani bir sahiplenme hissi vücuduma hücum etti.

“Seni çok seviyorum,” diye iç çekti.

Ellerimi göğsünün üstünde gezdirip göğüs uçlarını çimdiklerken, “Biliyorum, ben de seni seviyorum,” diye cevap verdim.

“Bugün yaptıklarımdan sonra bile mi?”

Şakacı bir şekilde surat asıp kollarını kafasının altına koydu. Kaslarının belirginleşmesini izlerken salyalarım akıyordu. “Senin için endişeleniyordum.”

Alaycı bir şekilde kaşlarımı kaldırdım.

“Cidden,” diye kendini savundu.

Hiç de öyle değildi. Anlamsız bir sahiplenme duygusuna yenik düşmüştü. “Gereksiz derecede beni sahiplendin. Benim meydan okuyan erkeğimin biraz rahatlamaya ihtiyacı var.”

Suratını asarak, “Meydan falan okumuyorum,” diye cevap verdi.

“Meydan okuyorsun ve inkâr ediyorsun.”

Kaşlarını çatarak, “Neyi inkâr ediyormuşum?” diye sordu.

“Anlamsız ve zorlayıcısın. Bugün yaptıkların yenir yutulur şeyler değildi.” Erkek müşterilerimle yaptığım her görüşmeyi mahvetmeyeceğinden emin olmam gerekiyordu. Sadece MikaePle böyle olacağını söylemiş ama sonra tehdit unsuru her erkekle böyle olacağını eklemişti. Tehdit anlayışı benimkinden katbekat ilerideydi. Bütün erkek müşterilerimi ezip geçecekti, biliyordum. Ağzımla beraber ajandam da kilitli olacaktı. Ona hiçbir şey söylemeyecektim bundan sonra.

Kaşlarını çatarak, “Eğer Mikael sana bir hamle yapsaydı onu o zaman gerçekten ezip geçmek zorunda kalacaktım,” dedi.

Hafifçe güldüm. Mikael’in hamleyi çoktan yaptığını bilmiyordu. Bu ufak bilgiyi kendime saklayacaktım. “Bence konuya fazlasıyla açıklık getirmiş oldun. Utanç verici bir sahneydi.”

“Gerekliydi,” diye mırıldandı, ben de gözlerimi devirip dramatik bir şekilde hoşnutsuzluğumu gösterdim.

“Daha çok koşmalısın. Alı! Banyoyu unuttum!” diyerek banyoya koşturdum.

“Hayır, daha çok ihtiyacım olan sensin,” diye arkamdan bağırdı.

Musluğu kapattım. “Bana yeterince sahip değil misin?” diye cevap verirken bana birilerini ezmeden veya işime karışmadan bir gün bile rahat vermeyeceğini düşünüyordum. İş saatlerinde benimle iletişime geçmemesini ister miydim peki? Çiçekler ve mesajlarla bir sorunum yok ama asıl sorun insanları ezmesiydi. Eğer işteyken onunla konuşmak istemezsem, günü geçirmek için içki içmek ister miydi acaba? Bu riski alabilir miydim? Rahatlamış başım tekrar ağrımaya başlamıştı.

Odaya döndüğümde hâlâ yerde yatıyordu. Harika görünüyordu. Ona doğru yürüyerek tekrar üzerine yerleştim.

“Yetti mi?” diye sordu. “Hayır, yetmedi. Sana günün her saniyesi ihtiyacım var, aynı senin bana ihtiyacının olduğu gibi. Sürekli temas halinde olmalıyım seninle.”

Meme uçlarımı çimdikleyip beni sarsarken vücudum da sertliğine sürtünüyordu. Bana o hınzır gülümsemesini gösterdi.

“Ya bana her gün sahip olamazsan?” diye sordum. İleride gerçekten iş gezilerine çıkması gerekebilirdi. Ya da belki benim gitmem gerekebilirdi.

Sırıtması yüzünden silinip, bana dik dik bakmaya başladı. “Beni durdurmaya mı çalışacaksın?”

“Hayır, ama bana ulaşamayacağın durumlar olabilir.” Alt dudağını ısırırken panik olmuş gibi bir hali vardı.

“Gidip kendini votkaya vurur muydun?” İşte sonunda söylemiştim.

O güldü ama ben somurtuyordum.

“Bir daha asla içmeyeceğime dair sana söz verdim ve sözümü tutacağım,” diye cevapladı. Oturarak ellerini kalçalarıma koydu. Ürperdiğimi hissedip güldü. “Git banyonu yap, senin ıslak, kaygan cildini üzerimde hissetmek istiyorum.”

“Özgüvenin takdir edilesi,” dedim iğneleyici bir şekilde. Gerinip rahatladım ve ellerimi üzerine koydum.

Bana kısık gözlerle bakıp ellerimi kavradı ve birden ileri hamle yaparak sırtüstü uzanır pozisyona getirdi bedenimi. Devasa bedeniyle üzerimi kaplarken dudaklarını benimkilerle buluşturdu ve beni uzunca öptü. “Her şey çok kolay, çünkü sen varsın. Şimdi çamaşırını çıkar bakalım, küçük hanım.”

Onun için kolaydı, ben burada evhamlı bir deliyle uğraşıyordum. “O zaman yarın beni rahat bırakacak mısın?”

Yüzüme bakmak için kafasını kaldırdı, dudaklarını ısırmaya devam ediyordu. “Peki ya öğle yemeği?”

“Öğle yemeğinde Kate’le buluşuyorum.”

“Ben gelemez miyim?” diye surat astı.

Kesin bir dille, “Hayır,” dedim. Kate’le Jesse hakkında konuşmam gereken şeyler vardı.

“Saçmalıyorsun ama.”

Kafamı geriye atarak bir kahkaha patlattım ama kalça kemiklerimi yakalayıp sıkmasıyla irkildim. “Dur!” diye bağırdım.

“Hayır!”

“Lütfen!” Ondan kurtulmaya çalışırken gözlerime yaşlar doldu. Dayanamıyordum.

Beni gıdıklamaya devam ederken sakince, “Öğle yemeği,” dedi.

Dizginlenemez kahkahamın arasından, “Kesinlikle hayır!” diye haykırdım. Pes etmeyecektim, asla!

Kalçalarımı bıraktığında rahatladım ama düzensiz nefesimi kontrol altına almaya çalışırken, “Belki de aklını başına getirme seksine ihtiyacın vardır,” dedi.

“Jesse, seninle her saniye beraber olamam,” diye laf anlatmaya çalıştım.

Çok ciddi bir şekilde, “Eğer işini bırakırsan olabilirsin,” dedi.

Gözlerim nefretle açıldı. Hayır! Kesinlikle hayır! Ben işi-

mi seviyordum! “Şu an mantıksız davranan kim acaba? Ah!” derken içime girmesiyle beraber lafımı da unuttum. Tanrım, işte bu aklımı başıma getirme yöntemiydi. Şu an beni ne için pes ettirmeye çalışıyordu? İşi bırakmam için mi yoksa öğle yemeği için mi?

İçime girmekte hiç vakit kaybetmedi. Beni delicesine pompalamaya başladı. Bacaklarımı açtı ve bileklerimi başımın üzerinde birleştirdi. Sertçe bana sahip olurken, “Öğle yemeği?” diye yeniden sordu.

Beynim uçmuş olsa bile bunun öğle yemeği için bahşedilen aklımı başıma getirme seksi olduğunu anlamıştım. Rahatladım. Öğle yemeği için pes etmek daha kolaydı ama çok kolay bırakmayı da düşünmüyordum. Bay meydan okuyanın elinde zorlu bir görev vardı.

Karşı gelerek, “Hayır!” diye bağırdım.

Hırıldayarak öne doğru atıldı. Aleti hayvani bir şekilde içime girip çıkarken bir yandan da beni sertçe okşuyordu. “Bana karşı çok anlayışlısın.”

Öyleyim! Aklımı başımdan alması için bana dokunması yeterli oluyordu. “Jesse lütfen.”

Kalçalarını çok hızlı hareket ettiriyordu. “Bebeğim lütfen seninle öğle yemeği yememe izin ver.”

Nefesimi tutarak kafamı salladım.

“Sende uyandırdığım his güzel mi?”

Hızlıca nefesimi verirken, “Evet!” diye haykırdım. Orgazmın coşkusu tüm bedenimi sarmaya başlarken, bileklerimi daha da sıkı kavradı.

Sertçe, “Kabul et,” diye ısrar etti, patlamaya yakın olduğunu hissedebiliyordum.

Evet demezsem ne olurdu? Eğer ona direnirsem ne olurdu? “Hayır!” Pes etmeyecektim. Her anlaşmazlıkta beni becererek ikna edemezdi.

Aklım karışık ve kalçalarım gergindi. O ise beni sertçe tokmaklamaya devam ediyordu. “Ava bana istediğimi ver hadi.” “Jesse.”

“Geleceksin.”

“Evet,” diye haykırdım. Gün boyunca içimde biriktirdiğim stres patlayarak boşalmak üzereydi.

“Bebeğim, lanet olsun! Bana çok acayip şeyler yapıyorsun.” Konuşurken kalçalarını delice hareket ettiriyordu.

Beynim tamamen uyuşmuştu ve patlamaya çok yakınken aniden durarak orgazmımı engelledi. “Ne yapıyorsun?” diye haykırdım. Sersemlemiştim. Kalçalarımı tam ihtiyacım olan sürtünmeyi sağlayacak kadar oynatırken kendi kalçalarını aleti içimde sadece azıcık kalana kadar geri çekmişti. “Adi herifi” diye haykırdım.

“Ağzını topla ve evet de Ava,” diye bağırdı. Zor nefes alıyordu ama kelimeleri kontrollüydü. Bunu nasıl yapıyordu? Boşalmasına az kaldığını biliyordum.

“Hayır,” diye cevap verdim.

Kafasını sallayarak gözlerini bana dikip yavaşça kalçalarını döndürmeye başladı.

“Ah!” diye inledim. “Daha hızlı.”

Kalçalarını aynı şekilde hareket ettirirken, “Söyle, Ava,” dedi. “Söyle ki istediğini vereyim.”

“Bu hiç adil değil,” diye şikâyet ettim.

“Durmamı mı istiyorsun?”

“Hayır!” diye hüsranla bağırdım. Bu adeta bir işkenceydi.

Bileklerimi kavrayarak, “Son kez soruyorum bebeğim, öğle yemeği?” dedi. Bir yandan da kalçalarını hareket ettiriyor ve tüm dayanma gücümü un ufak ediyordu.

Bana hayranlıkla bakıyordu. “Sik beni!” diye haykırdım.

“Düzgün konuş.” Sırıtıyordu. “Bu evet miydi?”

“Evet,” diye haykırdım.

“Aferin kızıma,” dedi ve ileri atılıp aletini içime sokup çıkarmaya devam etti. Hemen kaldığım yere dönmüş, rahatlamaya çok yaklaşmıştım. Kanımın sıcaklığı tüm vücudumun yanmasına yol açıyordu ve cildim de onun hızlı temposu sayesinde halı üzerinde sürtünmekten ısınmıştı.

“Jesse!” diye haykırdım. Sinir sistemimde her bir hücremden toplanan zevk büyüyor, özümde patlıyordu.

Haykırdım.

Gidip gelmeleri hızlandı ve beni şehvetli haykırışlarla becerirken nefes alış verişi çok gürültülü bir hale geldi. Kaslarım onu açgözlülükle sıkarken tüm özünü içime bıraktı. Gevşek, yorgun bedenim onun aman vermeyen vuruşları karşısında çaresizdi.

Terli bedeniyle kendini üstüme bırakıp kulağıma, “Ben tamamım,” diye fısıldadı.

Sert, sıcak bedeninin altında yatıp kendime gelmeye çalışırken acaba hep böyle mi olacak diye düşünüyordum. İstediğini hep alıyordu, öyleyse evet, hep böyle olacaktı. Bununla nasıl başa çıkacağımı öğrenmem gerekiyordu. Onu püskürtmeyi öğrenmeliydim. Bu anlamsız düşünceye güldüm. Onu püskürtmek falan istemiyordum.

Elleri üzerinde yükselirken yüzünü buruşturmadığını görünce, “Elini göster!” dedim.

Elini kaldırdığında hâlâ hafif bir morluk görebiliyordum ama şişliği büyük oranda inmişti. “Bir şey yok. Sarah öğleden sonra üstüne buz koydu,” dedi.

“Sarah mı?” diye hangi tonu kullanacağımı bilemeden söylendim. Biraz suçlayıcı bir tonda çıkmıştı sesim.

Kaşlarını çattı, bu kadar şaşırmış olduğum için kendimden nefret ettim. Sakince, “Alt tarafı arkadaşça davranıyordu,” dedi ama bu kaygılarımı artırmaktan başka bir işe yaramadı. Ona bakan başka bir kadın olması fikri hoşuma gitmiyordu ve açıkçası söz konusu kadının o sarkık dudaklı olması kıskançlık atağımın zirve yapmasına yol açmıştı.

Aniden bu sahip olma arzum beni rahatsız etti. Jesse ile bu yüzden dalga geçmiyor muydum ben? Adeta ikiyüzlüydüm ve şu an yüzüme bakarak ruh halimi anlamaya çalışıyor olması işleri kolaylaştırmıyordu. O, kadınlara sunduğu şu siktiğimin gülüşüyle onları eritip bitiren, arzu edilen bir adamdı.

Suratım asık bir şekilde altında kıvranarak kalkmak istediğimde, kaşlarını çattı ve bana izin verdi. Doğrudan banyoya gidip kendimi sıcak küvete bıraktım. Hayatım boyunca hiç kimseyi kıskanmamıştım ama şimdi her gün bu kadınları kovalamam gerekecekti. Bu bildiğin tam zamanlı bir iş gibiydi.

Belki de gerçekten emekli olmalıydım!

“Birileri kıskançlık krizine mi girdi acaba?”

Kafamı kaldırıp baktığımda onun bütün o çıplak mükemmelliğiyle banyo kapısında dikildiğini gördüm. “Hayır,” diye dudak büktüm. Denesem bile bu kadar kıskanç olamazdım hâlbuki.

Yanıma geldi, küvette arkama sokuldu ve vücudumu bacaklarının arasında

sıkıştırana kadar beni aşağı itti. Kollarını omuzlarıma koyup başımı göğsüne yasladı. “Ava, benim için senden başka kadın yok,” diye fısıldadı kulağıma. “Ve ben sadece şeninim.” Uzanıp süngeri aldı, suya batırdı ve memelerimin üstünde gezdirmeye başladı.

“Hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum.”

Bir iç çekme ile göğsünün yükseldiğini hissettim. “Ne bilmek istiyorsun?”

“Manor senin için sadece bir iş mi yoksa işin içinde zevk de var mı?” Sünger bir saniyeliğine memelerimin arasında durdu ama sonra tekrar hareket etti.

“Sadede gelsene sen,” dedi.

“Anlat bana,” diye zorladım.

O kadar derin bir iç çekti ki, sorumdan rahatsız olmasını hiç iyi karşılamadığımı göstermek için az kalsın dönüp yüzüne bakacaktım. “Orada birazcık takıldım diyelim.”

Takıldım mı?

Bu kelimeyi duymaktan hoşlandığımı söyleyemem, özellikle de konuştuğumuz konu göz önüne alınırsa.

“Hâlâ takılıyor musun peki?”

“Hayır!”

“En son ne zaman takıldın?”

Sünger tekrar durdu.

“Seninle tanışmadan çok önce,” dedi ve beni süngerle okşamaya devam etti.

“Benimle tanışmadan ne kadar önce?” Artık çenemi kapatmam lazımdı. Bu yönünü gerçekten öğrenmek istemiyordum ama bu salak soruların ağzımdan çıkmasını engel-leyemiyordum.

“Ava, ne fark eder?”

“Çok şey fark eder!” diye hızlıca karşılık verdim. Hayır, aslında etmezdi ama onun öfkeyle verdiği kısa cevabı merakımı uyandırmıştı.

Konuyu saptırmaya çalışarak, “Devamlı takılmadım diyelim,” dedi.

“Bu benim sorumun cevabı değil.”

“Sana söyleyeceğim herhangi bir şey bana olan hislerini değiştirecek mi?”

Bu cevap beni iyice meraklandırmıştı. Ne yapmıştı ki? “Hayır,” dedim ama şu an emin değildim. O ise cevabının hislerimi kesinlikle değiştireceğini düşünüyordu.

“Konuyu kapatabilir miyiz artık. Bu mesele, başka pek çok şeyle beraber geçmişimde kaldı ve orada kalmaya devam etmesini istiyorum.” Ses tonundan konuyu gerçekten kapatmak istediğini anlayabiliyordum. Kendimi öylece geçiştirilmiş gibi hissettim. “Artık sadece sen varsın, nokta!” dedi ve başımın arkasına bir öpücük kondurdu. “Diğer eşyalarını buraya ne zaman taşıyacağız?”

İçimden sızlandım. Aklımı başıma getirmişti gerçekten. Bütün bu aklımı başıma getirme seksinin sadece onun için bir anlam ifade ettiğini düşündüm. “Buradayım,” diye ona hatırlattım. “Kalan eşyalarımı gidip Matt’ten almam lazım.” Bunu cidden sesli mi söylemiştim?

“Hayır, almayacaksın!” diye kulağımın dibinde bağırdı. Yüksek sesi irkilmeme yol açtı. “John’u gönderirim. Sana o herifi bir daha asla görmeyeceğini söylemiştim!”

Doğru, vazgeçtim. Sonu asla bir yere varmayacaktı; aptal değildim. Taşımayı zaten ayarlamıştım, Jesse’nin haberi bile

olmayacaktı. Yani eşyalar buraya gelince bilecekti tabii ama beni durdurmak için çok geç kalmış olacaktı.

Başka bir şey aklıma geldi. “Söylesene ortadan kaybolduğunda nereye gittin?”

Altımda gerilerek hızlıca, “Olmaz,” dedi.

Tamam, ama artık sinirleniyordum. Dönerek yüz yüze geldim ki gözlerini benden kaçıramasın. “En son benden bir şey sakladığında, seni terk etmiştim.”

Gözleri bir anda büyüdü, sonra yavaşça düzeldi. Kaçamayacağını biliyordu. “Kendimi ofisime kapattım.”

Şüpheyle, “Dört gün boyunca mı?” diye sordum.

Gözlerini benden kaçırarak, “Evet, dört gün boyunca Ava,” dedi.

Sertçe, “Bana bak!” diye onu zorladım.

Yüzünü bana döndü ama emrim nedeniyle şaşırmıştı. “Pardon?” Gülmemek için kendini zor tutuyordu. Küstahtı ve bu hoşuma gitmemişti.

“Ofisinde ne yapıyordun?”

“İçiyordum tamam mı, yaptığım buydu. Suretini ve sana dair olan düşüncelerimi votka ile bastırmaya çalışıyordum. Mutlu musun şimdi?” Beni vücudundan kaldırmaya çalıştı ama kendimi baştan aşağı kasarak ağırlaştırdım.

Onunla boğuşarak kaygan vücudunu küvete geri ittim. Pes etti. İstese beni yenebilirdi, o yüzden aslında kaçmak istemediğini biliyordum. Vücudumu yukarıya kaydırdım, böylece burunlarımız aynı hizaya gelmişti.

“Özür dilerim,” diye fısıldadı. “Özür dilerim, bebeğim.” “Lütfen dileme.” Kendimi bundan sorumlu tutuyor ve suçlu hissediyordum.

“Ava, kolundaki çürükleri gördüğümde kendimi kaybettim.”

“Şşşş.” Onu susturup yüzünün her yanını öpmeye başladım. “Bu kadarı yeter.”

Kalçalarımı kavrayıp beni kendine çekerek yüzünü memelerimin arasına gömdü. “Bir daha asla olmayacak, seni incitmektense kendimi öldürmeyi tercih ederim.”

Bu kadar büyük kelimeler kullanmasına gerek yoktu. Pişman olduğunu biliyordum. Ben de pişmandım. Onu bırakıp gitmemeliydim. Kalıp onu soğuk bir duşa sokup ayıltmalıy-dım. “Yeter Jesse,” dedim.

“Seni seviyorum.”

“Sevdiğini biliyorum. Ben de üzgünüm.”

Beni bıraktı ve tekrar yüzüne bakacak şekilde geri kaydım. “Özür dileyecek

neyin var ki?”

Omuz silkerek, “Keşke seni terk etmeseydim,” dedim.

“Ava, seni beni terk ettiğin için suçlamıyorum. Bunu hak etmiştim hatta bu durum bir daha içmemek için beni daha da azimli hale getirdi. Seni kaybedeceğimi bilmek beni yeterince motive ediyor inan bana.”

“Seni bir daha asla bırakıp gitmeyeceğim, asla,” diye onayladım.

Hafifçe gülümsedi. “Umarım, çünkü ben o zaman biterim,” diye cevap verdi.

Ben de gülümseyerek yanağımı göğsüne koydum ve sıcaklığıyla beni rahatlatmasına izin verdim.

Gözlerimi açtığımda dışarısı hâlâ karanlıktı. Yatağın altımda titreştiğinin ve ıslak olduğumun hayal meyal farkm-daydım.

Ayılmam birkaç dakika sürdü ama sonunda tamamen uyanabildim. Alelacele gece lambasını yakarken ışık gözlerimi kamaştırdı. Odaklanmak için gözlerimi kıstığımda Jesse’nin yatakta oturmuş dizleri göğsüne dayalı bir şekilde zangır zangır titrediğini fark ettim. Lanet olsun, sırılsıklam olmuştu ve gözleri adeta siyah birer kuyu gibi karanlıktı. Taş kesilmiş gibiydi. “Jesse,” diye onu ürkütmemek için hafifçe seslendim ama cevap vermedi. Titremeye devam etti ve sonra da bir şeyler gevelemeye başladı.

“Sana ihtiyacım var,” dedi sessizce.

“Jesse,” diyerek elimi koluna koyup onu hafifçe sarstım. Çok korkmuş görünüyordu. “Jesse?”

“Sana ihtiyacım var, sana ihtiyacım var, sana ihtiyacım var,” diye tekrarladı. Ağlamak istiyordum.

“Jesse, lütfen,” diye yalvardım. “Dur lütfen, ben buradayım.” Onu böyle görmeye dayanamıyordum. Kontrolsüz şekilde titriyor, alnındaki derin çizgiden şakır şakır ter akıyordu. Kendimi görüş alanına sokmaya çalıştım ama beni fark etmedi bile. Direkt olarak bana bakarak bir şeyler geveleyip titremeye devam etti. Uykudaydı. Bacaklarını göğsünden ayırdım ve kucağına oturdum. Kollarımı ıslak sırtına sararak ona sıkıca sarıldım. Farkında mıydı bilmiyorum ama

kollarını kaldırıp beni yakaladı ve yüzünü boynuma gömdü.

Uzun bir süre bu karabasandan uyanmasını umut ederek kucağında oturdum ve kulağına fısıldadım. Bir süre daha geçtikten sonra, “Ava,” diye mırıldandı. Sesi çatlak ve gırtlaktan geliyordu.

Uyandı. “Buradayım,” diyerek ellerimle suratını yakaladım. Gözleri beni ya da bir şeyi arıyordu ama ne olduğundan emin değildim.

“Çok üzgünüm.”

“Ne için üzgünsün?” Beni daha da endişelendiriyordu.

“Her şey için,” diyerek sırtüstü yattı ve beni çekerek ıslak göğsüne yasladı. Islanıyordum ama umurumda değildi.

Kalp atışları yavaşlarken başımı göğsünde dinlendirdim. “Jesse,” diye ismini söyledim gergin sesimle ama ses çıkarmadı. Kafamı kaldırıp baktığımda çoktan uyumuş olduğunu fark ettim. Huzurlu görünüyordu. Bu neydi ki şimdi?

Onun üzerinde yatarken aklımdan neden üzgün olduğu hakkında birçok sebep geçti. Lanet olsun, belki bunun üstünde fazla duruyordum. Üzgün olabileceği birçok şey vardı tabii. Bana yalan söylemesi, beni kandırması, mantıksızlığı, kontrolcülüğü, evhamlı davranışları, bugünkü iş görüşmemi mahvetmiş olması...

Jesse’nin üzgün olabileceği bütün sebepleri düşünürken uyuyakalmışım.

13. (V>öfant

“Seni seviyorum.”

Uyandığımda o tanıdık dolgun dudakların benimkilere sürtündüğünü hissettim. Gözlerim açılırken nefes kesici bir yeşillik üzerime parladı. “Hadi uyan benim güzel sevgilim.”

Kollarımı başımın üstüne kaldırarak gerindim, bu muhteşem bir histi. Gözlerimi kırpıştırırken onun çoktan giyinmiş olduğunu fark ettim. Demek ki bu sabah beni o manyak koşusuna sürüklemeyecekti.

“Saat kaç?” diye panikle sordum.

“Sorun yok, daha altı buçuk. Manor’da birkaç tedarikçiyle görüşmem var. Gitmeden önce seni görmek istedim.” Eğilerek beni öptüğünde, taze nefesinin tadını aldım.

Tedarikçilerle görüşme mi? Ne malzemesiymiş ki bu? Saat daha çok erken olduğundan bunları düşünmekten vazgeçtim.

Onu kendime çekip, “Beni görmen için gözlerimin açık olması gerekmiyor,” diye mızmızlandım. Çok leziz kokuyordu.

Beni yataktan çekerek, “Gel hadi beraber kahvaltı yapalım,” dedi. Adeta bir şempanze gibi çıplak vücudumla ona sarıldım. Yatak odasından beni mutfağa taşırken, “Elbiselerimi buruşturuyorsun,” diye söylendi.

“İndir beni o zaman,” diye karşılık verdim.

“Asla.”

Bencil bir şekilde gülümseyerek onun bütün o tatlı sevimliliğini içime çektim. “Hatırlatma seksine gerek yok. Öğle yemeğinde görüşebiliriz.” “Düzgün konuş,” dedi gülerek. “Üzgünüm ama gitmeden önce seni gerçekten görmek istedim.”

Sözleri beni kaskatı yapmıştı. Aslında, sadece bir sözdü. Üzgünüm. Kahretsin! Dün akşamki sinir krizini tamamen unutmuştum. Beni nazikçe mutfak tezgâhına bıraktı.

“Dün gece uyandın.”

“Uyandım mı?” Kaşlarını çattı, rahatlasam mı endişelen-sem mi bilemedim.

“Hatırlamıyor musun?”

“Hayır,” diye omuz silkti. “Kahvaltıda ne istersin?”

Beni tezgâhın üzerine bırakıp buzdolabına gitti. ‘"Yumurta, çörek, meyve?” diye sordu.

“Bana ihtiyacın olduğunu söyledin,” dedim.

“Ee n’olmuş? Onu uyanıkken de söylüyorum zaten,” dedi. Yüzüme bakmıyordu

bile.

“Üzgün olduğunu söyledin.”

Bana döndü. “Onu da uyanıkken söylüyorum.”

Doğru, hepsini uyanıkken de söylemişti ama dün akşamki hali...

Gülümseyerek, “Ava, büyük ihtimalle kötü bir rüya görüyordum, hatırlayamadım,” dedi ve yeniden buzdolabına döndü.

“Biraz çılgına dönmüş gibiydin, endişelendim,” diye ürkekçe cevap verdim. Normal değildi.

Gereğinden sert bir şekilde buzdolabının kapısını kapattığı anda konuyu açtığıma pişman oldum. Ondan korkmuyordum ama davranışları beni temkinli olmaya zorluyordu. Yeni bir güne tartışarak başlamak istemiyordum. Sadece uykusunda konuşmuştu o kadar.

Ben onu dikkatle izlerken, dudaklarını ısırarak bana doğru yürüdü. Yanıma geldiğinde bacaklarımın arasına girip, ellerini kalçalarıma sardı ve okşamaya başladı.

“Uykumda ne dediğimi boş ver. Sana seni sevmediğimi mi söyledim?” diye hafifçe sordu.

Kaşlarımın çatıldığını hissederek, “Hayır,” dedim.

Yeşil gözleri parlarken dudakları yukarı kıvrıldı. “Önemli olan tek şey bu,” dedi ve alnıma bir öpücük kondurdu.

Kendimi geri çektim. Yine aynı şeyi yapıyordu, beni geçiştiriyordu. “Bu normal değildi. Ayrıca o ses tonun da beni sinirlendiriyor,” dedim kaşlarımı çatarak. “Neydi o öyle?” Cevap vermesi için zorluyordum.

“Beni asla bırakmayacağını söylemiştin,” dedi sessizce.

“Tamam, başka bir şekilde ifade edeyim o zaman. Eğer sana soru sorduğumda cevaplarsan seni bırakmayacağım. Buna ne dersin?”

Dudaklarını ısırarak bana baktı fakat gözlerimi kaçırmadım.

“Önemli bir şey değildi.”

Ona inanamayarak güldüm ve kalkıp gitmeye çalıştım ama yaklaşıp tezgâhtan inmemi engelledi.

“Rüyamda beni bırakıp gitmiştin,” diye panikle lafı ağzından kaçırdı.

Kendimi ondan kurtarma mücadeleme ara verip, “Ne?” diye sordum.

“Rüyamda uyanmıştım ve sen yoktun.”

“Nereye gitmiştim ki?”

“Ne bileyim!” diye beni bırakıp saçlarıyla oynamaya başladı. “Seni bulamadım işte.”

“Rüyanda seni bırakıp gittiğimi mi gördün?”

Alın çizgisi derinleşti. “Bilmiyorum işte, gitmiştin.”

“Hadi ya.” Başka ne diyeceğimi bilemiyordum, yüzüme bakmıyordu. Sırf onu terk ettim diye mi o hale gelmişti?

“Hoş bir rüya değildi işte, o kadar.” Kendimi çok suçlu hissediyordum. Bu ciddi bir takıntıydı.

“Seni terk etmeyeceğim Jesse,” diyerek ona güven vermeye çalıştım, “Ama gerçekten konuşmamız lazım. Senden doğruları öğrenmek için işkence etmek zorunda kaldım Jesse. Bu çok yorucu bir şey.”

“Özür dilerim.”

Ellerimi uzatarak onu bacaklarımın arasına çektim. Bu benim ondan daha güçlü olduğum nadir anlardan biriydi. Bu adamla uğraşmaya başladığımdan beri daha sık karşılaşmaya başladığım anlardan. “Daha önce de görmüş müydün?”

Bana sıkıca sarılıp, “Hayır,” diye cevap verdi.

“içtiğin için miydi?”

“Hayır Ava, ben alkolik değilim.”

“Alkoliksin demedim zaten,” dedim ve onu sıkıca sardım. Onun adına biraz üzgün hissediyordum ama açıldığı için mutluydum.

Kucağımdan kurtulup gücü geri kazanmaya hevesli bir şekilde, “Sana sağlıklı bir kahvaltı hazırlayım mı artık?” diye sordu.

“Evet, lütfen.”

“Ne istiyorsun?”

“Kızarmış ekmek.”

“Kızarmış ekmek mi? Sağlıklı değil ki bu,” diye homurdandı ve beni bırakıp makineye bir ekmek koydu.

Tezgâhtan inerek tabureye oturdum ve hayranlıkla mutfakta sağa sola koşturmasını izledim. Bu sabah her zamanki gibi çok yakışıklı görünüyordu. Tıraş olmamıştı ve sakalı ona çok yakışıyordu. Üzerinde kömür grisi bir pantolon ve siyah gömleği vardı. Öğle yemeği hakkmdaki fikrimi sırf hatırlatma seksi için şimdi değiştirebilirdim.

Onu, tereyağını, bıçakları ve tabakları alıp masaya yerleştirirken izledim. Bir kavanoz fıstık ezmesi bulduktan sonra yanıma oturup homurdanarak yemeye başladı. “Bugünkü programın ne?”

Ekmeğim az daha boğazıma kaçacaktı. Bana bakıp kaşlarını çattı.

“Bugün ne yapacağını bilmek istememe neden bu kadar şaşırıyorsun?”

Ekmeğimi yutarken, “Şaşırmıyorum. Sadece cidden ilgilendiğin için mi yoksa yine görüşmelerimi basmak için mi öğrenmek istiyorsun emin olamadım,” dedim.

“Gerçekten ilgilendiğim için,” derken kırılmış gözüküyordu. Buna tabii ki kanmamıştım.

“Saat birde Baroque’ta buluşuruz o zaman ama önce Kate’i arayıp kıza öğle yemeğimizi basacağını söylemem lazım.” “Bence pek takmaz, beni seviyor.”

“Çünkü ona Mini Margo’yu hediye ettin.”

“Hayır, çünkü beni sevdiğini söyledi.”

“Ne zaman?”

“Manor’da.”

Ağzım açık kalmıştı. Geçen cumartesi orada olduklarını biliyordum. Rahat bir şekilde, “Manor’da ne yapıyordu ki?” diye sormaya çalıştım ama surat ifadesine bakılırsa bunu yememişti.

“Seni ilgilendirmez,” diyerek tabureden kalktı, boş fıstık ezmesi kavanozunu çöp kutusuna attı. “Artık sıvışmam lazım.”

“Sıvışmak mı?”

“Tüymek... gitmek... ayrılmak,” diyerek bana göz kırptı. Taburede adeta erimiştim. Bu sabah bir hayli keyifli, serseri ve oyunbazdı. Bu çok hoşuma gitmişti.

“Öğlen yemeği pek iyi bir fikir olmayabilir diye düşünmeye başladım. Kate’in birbirimize yapışık olduğumuzu düşünmesini istemiyorum,” dedim ve ona arkamı dönerek ekmeğimi yemeye devam ettim. Bu, erkeğim arkamda sinirle hırıldarken hiç kolay olmuyordu.

Beni aniden yakalayıp duvara yapıştırdığında çığlık attım. Kızarmış ekmeğim hâlâ elimdeyken onun muhteşem vücudu ve duvar arasında kalmıştım. Gözlerindeki ifade belirsizdi ve kendimi azıcık suçlu hissetmiştim... Azıcık.

Neyin geldiğini biliyordum.

Dudağımda beliren tebessümü saklamak için çaba harcadım. Üzerime doğru eğilip, kalçalarını yuvarlayarak merkezimi okşadı. Saf, sinsi bir tatminle inledim.

Elini karnımın üstünde gezdirip, kalçalarımı sıvazlarken, “O dediğini kastetmedin,” dedi.

“Evet, ettim,” diyerek meydan okudum. Başparmağının hassas etimin üzerinden geçtiğini hissettim. Tanrım, ona do-yamıyordum.

Eliyle beni okşarken, “Biri erken gelecek gibi,” diyerek güldü. Iç çekerek yetenekli ellerinin tadını çıkarıyordum. Birdenbire geriye çekilip, bana dokunmayı bıraktı. “Benimle oyun oynama, Ava.”

Ne?

Onu tekrar kendime çekip elini geri sokmak istiyordum. Ben yüzüne *bu da ne demek şimdi* ifadesiyle bakarken, o ise bana sırıtıyordu.

“Çok geç kaldım çünkü yemek yediğinden emin olmak istiyordum. Eğer benimle oyunlar oynayacağını bilseydim seni önce becerir daha sonra yedirirdim,” dedi ve ileri adım atıp kalçalarını bana sürtmeye başladı. Kulağıma, “Saat birde,” diye fısıldadıktan sonra havada asılı kalan ekmeğimden bir ısırık alıp, “seni seviyorum,” dedi ve geri çekildi.

“Hayır, sevmiyorsun,” diye patladım. “Eğer sevseydin beni orgazmıma bu kadar yakınken bırakıp gitmezdin.”

Sinirli bir şekilde, “Hey!” diye bağırdı. “Sakın seni sevip sevmediğimi sorgulama. Bu beni deli eder.”

Üzgün bir ifade takınmak isterdim ama beynimi şu an onu çekiştirip işimi halletmesini sağlamaktan başka bir şeye ikna edemiyordum. O da tahrik olmuştu, bunu görebiliyordum. Bu durumda nasıl basıp gidebiliyordu?

Yüzü yumuşadı, ileri doğru eğilip yanağıma bir öpücük kondururken, “İyi günler bebeğim, seni deli gibi özleyeceğim,” dedi.

Evet, özleyeceğini biliyordum. Ama öğle yemeğine şunun şurasında altı saat vardı, ölmezdi herhalde.

Hazırlandıktan sonra aşağı indim. Topuklularımı fuayede tokurdatırken, bir yandan da çantamda güneş gözlüklerimi arıyordum.

Clive, “Günaydın Ava,” diyerek beni selamladı.

“Günaydın,” Güneş gözlüklerimi takıp, günışığma çıkarken Range Rover’ına yaslanan John’u gördüm.

Yok artık!

Gözlüklerinin üzerinden bana bakarak geniş omuzlarını oynattı.

Yanma yürüdüm ve bezgin bir şekilde, “John, işe kendim gidebilirim,” dedim. Bugün iş çıkışı Matt’ten eşyalarımı alacağım için arabama ihtiyacım vardı.

“Hiç sanmıyorum, güzelim,” diye gürledi. Ne diyordu bu adam? “Araban temizleniyor,” diye tekrar omuz silkti ve direksiyonun başına geçti. Kafamı çevirdiğimde arabamı temizlemekle uğraşan bir sürü adam gördüm.

Tanrı aşkına. Çantamda anahtarlarımı aradım ve orada olmadıklarını fark ettim. Bir ara, bay kontrol manyağına bir kadının çantasını ve telefonunu karıştırmanın çok ayıp olduğunu hatırlatmam gerekecekti. Bu hiç iyi olmamıştı. Matt’ten eşyalarımı almak için arabama ihtiyacım vardı. Neyse, Ka-te’ten de yardım isteyebilirdim.

Her zamanki siyah takımını ve gömleğini giymiş olan John’un yanına, arabaya bindim. Bir adamın kaç tane siyah takımı olabilirdi acaba?

“Sence de mantıksız ve zorlayıcı davranmıyor mu?” derken rujumu sürmek için güneşliği indirdim.

“Evet, güzelim,” diye gürledi. “Ama önceden de dediğim gibi sadece sana böyle davranıyor. Senden önce hiçbir şeyi kafaya takmazdı.”

Arkama yaslanıp John’un parmaklarını tıklatarak mırıldanmasını dinledim. Jesse otuz yedi yaşındaydı ve şu ana kadar kimse umurunda bile olmamıştı öyle mi?

“Kaç yaşında ki o?” diye sorarken, John bana göz kamaştıran bir gülümsemeyle karşılık verdi.

“Otuz yedi ama bunu zaten biliyorsun, değil mi güzelim?”

Tam o anda bin kere ölüp, kırmızının bin farklı tonuna

büründüm. Jesse’nin kurtarılması gerektiğini unutmuştum. John’un da dikkatli gözleri olduğundan hiç şüphem yoktu. Dün sabah odaya girdiğinde ne gördüğünü düşününce, kendime gülmeye başladım. Yatağa kelepçeli çıplak bir Tanrı, elmas kaplama bir vibratör, yerde benim siyah iç çamaşırlarım ve bahsi geçen Tanrı’nın duvarına o vibratörle delik açtığı yatak odası. Utanmanın da ötesindeydim ve koltuğa iyice gömülmem bunun açık bir göstergesiydi.

John’un şarkı mırıldanması dışında bütün yolculuk sessiz geçti. Beni Berkeley Meydanı’nda indirdi. Aceleyle ofise doğru koştururken omzumun üstünden ona hızlı bir şekilde el salladım. Onun yüzüne bir daha nasıl bakacaktım? Ofise girip masama doğru ilerlerken Sally’yi dosya dolabının orada gördüm. İntihara meyilli gibi duruyordu. Yüksek yakalı polyester bluzu geri dönmüş ve parıltılı ojesi yok olmuştu. Aynen tahmin ettiğim gibi. Erkekler çok adi. Bunu ona söylemeyecektim tabii ki.

“Günaydın Sally.” Başını kaldırıp ufak bir gülümsemeyle yüzüme baktı. Onun için üzülüyordum. “Herkes nerede?”

Omuz silkti. Bu hiç iyi değildi. Çenemi kapatıp işlerime giriştim.

Saat birde bara vardığımda Kate’i her zamanki masamızda otururken buldum. Oturduğum anda koca bir kadeh şarap ile yüz yüze geldim. “Kahretsin Kate kaldır şunu önümden!” dedim ve kadehi masanın öteki tarafına ittim.

Bana ters ters bakarak, “İhtiyacın olur diye düşünmüştüm,” dedi.

Evet, var ama Jesse birazdan burada olur. Beni burada şarap yudumlarken görürse kim bilir ne düşünür! Çok zalim ve düşüncesizce bir şey olur bu. Kate’in kadehine uzanmaya Çalıştım ama kendini üzerine kapadı.

“Kate, birazdan gelecek.”

“Hey! Şarabımı bırak!” diye haşin bir sesle bağırdı. “O, benim erkek arkadaşım değil.”

Bırakmıyordu. Geri çekilirken ona pis pis baktım. Kadehi dudaklarına götürüp büyük bir yudum alırken beni izliyordu.

“Adi seni,” diye söylendim. Ağzının kenarıyla güldü. Kendi şarabımı yakalayıp tek bir dikişte bitirdiğimde de kahkahayı bastı. Tanrım, bu çok iyi gelmişti. İki haftadır hiçbir şey içmemiştim ki bu benim için rekor sayılırdı. Mutlu, derin bir nefes çektim içime.

“İhtiyacın varmış bak,” dedi.

“Kesinlikle. Ve büyük ihtimalle bir tane daha alacağım,” dedim. Suçluluk duygusu içimi kaplayıvermişti. Boş kadehi bara götürürken omzumun üzerinden

arkama baktım. Kendimi serseri bir çocuk gibi hissediyordum. Dönüp yerime otururken, “Bu arada Jesse’ye onu sevdiğini söyleme lütfen, götünü kaldırıyorsun,” diye sızlandım. “Beni iş çıkışı Matt’ten eşyalarımı almaya götürür müsün?”

“Tabii, ama sakın onunla konuşmamı isteme benden,” diye tısladı. “Akşam seni ofisten mi alayım?”

“Altı gibi uygun mu?”

“İyi iyi. Onunla konuştun mu?”

“Evet, beni bekliyor ama Jesse gittiğimi bilmiyor ve bilmemesi lazım,” diye uyardım. Kate kaşlarını kaldırdı fakat bir şey söylemedi. “Yoksa onu ezip geçer,” diye omuz silktim. Şarap sanırım başıma vurmuştu, hafif çakırkeyif hissediyordum. “Sam nasıl?”

“Birazdan burada olur.”

“Öyle mi?”

“Evet.” Kısa ve öz cevabı daha fazla soruya yer bırakmıyordu. “Jesse’nin bize katılacağını söylediğinde, neden o da gelmesin diye düşündüm.” Verecek bir cevabım yoktu o nedenle konuyu değiştirdim. “Victoria ve Drew’a ne oldu?” diye hevesle sordum. Kate bir şeyler biliyor olmalıydı.

Gözleri fal taşı gibi açılarak, “Olanlara asla inanamazsın,” diye cevap verdi.İleri eğilerek, “Ne?” dedim ve mest olmuş şekilde dedikoduyu bekledim.

“Drew ondan Manor’a gelmesini istedi. Kendini beğenmiş hanımefendi bundan pek hoşnut olmadı!” diye keyifle anlattı Kate ama ben dehşete kapılmıştım. Eğer Victoria Manor’ı biliyorsa oranın sahibinin kim olduğunu da biliyor mudur? Drew ona her şeyi anlatmış mıdır? Tanrım umarım öyle değildir. Eğer öğrendiyse Tom’a da söylemiştir ve ihtiyacım olan son şey ikisinin bunu ofiste sağa sola yayması olur.

Kate, can sıkıcı düşüncelerimden beni uyandırarak, “Ne yemek istersin?” diye sordu.

“Tahıl ekmeğinde jambonlu sandviç alayım lütfen.”

“Jesse ne ister?”

Suratımı astım. Hiçbir fikrim yoktu. Daha en sevdiği yemeğin ne olduğunu bile bilmiyordum. “Fıstık ezmesi var mı bir sor bakalım.”

Tiksintiyle yüzünü buruştururken, “Fıstık ezmesi mi?” diye sordu. “Kendisi de geldi işte,” diye kadehiyle kapıyı işaret etti. Jesse’nin arkasından Sam ve Drew içeri girerken ikimiz birden manidar şekilde iç çektik. Jesse yanağıma bir öpücük kondurdu. Başka bir masadan sandalye kaparak yanıma, biraz bana dönük, eli dizimde duracak şekilde oturdu. Avcunun sıcaklığı bacaklarımdan tüm vücuduma yayılırken, yavaşça okşayıp sıkması içimi titretiyordu.

“Araba anahtarlarımı almışsın,” diye suçlarcasına gözlerimi kısarak yüzüne baktım.

Başparmağını bacaklarımın arasında gezdirip beni duymazdan gelirken, “Herkes nasıl?” diye sordu. Ona baktığımda ne yaptığının gayet farkında olarak gülümsediğini gördüm. Bacağımı çekmeye çalıştım ama her zamanki gibi bana izin vermedi. Her zaman ve her yerde olduğu gibi.

Kate, “İyiyim,” dedi ve ayağa kalkıp, “sipariş vermeye gidiyorum, ne istersiniz?” diye sordu.

Herkesin siparişini aldıktan sonra bara doğru kayboldu ve beni erkeklerle masada yalnız bıraktı.

Jesse bana yaklaştı, “İçmişsin,” dedi.

Kasılarak, “Kızara oldu,” diye cevap verdim.

Dikkatini çocuklara vermeden önce, “Benimleyken içmen umurumda değil Ava,” dedi. Umurunda değil miydi?

Jesse’nin Drew ve Sam ile çoğunlukla ekstrem sporlar hakkında normal bir erkek gibi konuşmasını izledim. Bu, neşeli Jesse’ydi. Diğerleriyle birlikte, gözleri parıldayarak ve elini vücudumdan çekmeden gülüşüp eğleniyordu. Kendi kendime gülümsedim. Bunu izlemesi çok keyifliydi. Derken bana dönüp göz kırptı. Oracıkta üstüne atlayıp onu yemek istiyordum.

Kate dönüp yerine otururken Drew’a, “Victoria nasıl?” diye sordu ve herkes

dönüp ona baktı. Bu kızın ortalığı karıştırmakta üstüne yoktu.

“Sakın sorma,” dedi Drew ve birasından bir yudum aldı. Alkol meselesini kimsenin pek takmadığını gördüm. “Tatlı kız ama harbiden biraz rahatlaması lazım.”

Sandalyemde irkildim. Drew’un bu “rahatlama” lafı biraz fazla sertti. Özellikle onu Manor’a davet ettikten sonra. Kuşkucu olduğu için onu suçlamaya hakkı yoktu.

Beynim daha ne olduğunu anlamadan, “Neden onu Manor’a davet ettin?” diye soruverdim. Neden olduğu apaçık ortada değil miydi? Jesse bana yan yan bakarken yüzümün ateş gibi yandığını hissedebiliyordum.

Drew omuz silkerek, “Ben buyum ve bundan hoşlanıyorum,” diye cevap verdi.

Sam, “Amin,” diyerek birasını kaldırdı.

Kate, Sam ile bardak tokuşturarak sırıttı. Manor’da bir şeyler olduğunu fark ettikten sonra gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Siktir ya!

Jesse bunu biliyor muydu?

“Neyse,” diye devam etti Drew, “şimdilik bunun tadını çıkarmaya bakıyorum. Otuz beş yaşındayım ve götüm sarkıp memelerim büyümeye devam ediyor. Mecbur kaldığımda

beni ben olduğum için seven kadınları düşünmeye başlayacağım elbet.”

Jesse’nin yanımda gerildiğini hissettim. Otuz yedi yaşında ama ne memeleri, ne de sarkık bir götü var. Bacak bacak üstüne atarak, elini sıkıştırdım. Yan gözle baktığımda ağzının tek bir çizgi olduğunu görebiliyordum.

Kate, alaycı bir şekilde, “Önümde daha dokuz yılım var, zamanımı iyi değerlendirmeliyim,” dedi.

Londra’nın ortasında, normal bir bardaki normal bir masada, normal insanlarla Manor’ı normal bir şeymiş gibi konuşurken gözlerim fal taşı gibi açılmış, ağzım

açık kalmıştı. Yok, normal insanlar olamazlardı. Nasıl olabilirlerdi ki? Masadaki üç adam zamanında takılmış adamlardı ve şimdi Kate de karanlık tarafa sürüklenmişti. Daha fazla şaraba ihtiyacım vardı.

Kate şarap kadehini oğlanlara sallayarak, “Biz kadınlara sizden daha beter çarpıyor,” diye devam etti. Sam’i ona göz kırparken yakaladım. Kate, sadece eğlendiğini söylüyor olsa da bunun iyi bir şey olduğundan emin olamıyordum.

Suyumdan bir yudum alırken, “Sana da böyle mi oldu Jesse?” diye sakince sordum. Elleri baldırlarım üzerinde oynaşırken, bacaklarımı sıkıca kapattım.

“Hayır,” diyerek bana döndü. “Sence vücut olarak bir eksikliğim mi var?” diye sordu ve beklenti içinde kaşlarını kaldırdı.

Ne kadar salakça bir soruydu. “Tabii ki yok.”

“Hâlâ senin Tanrm’ım o zaman?” diye sırıttı.

Hem kızarıp, hem de surat asarken, “Küstah bir Tan-rı’sın,” diye homurdandım.

Eğilip, avcunu boynuma sararak beni kendisine çekti ve abartılı bir şekilde öptü. Etrafımı umursamadan beni ele geçirmesine izin verdim. Her zamanki gibi, zihnim boşluğa düşmüştü. Benim için Jesse ve benliğim üzerindeki etkisinden daha önemli bir şey yoktu. Sarılmış, kuşatılmış ve alınmıştım...

Sonunda beni serbest bırakınca, diğerlerine bakıp az önceki sevgi gösterisi yüzünden inanılmaz bir utanç duydum. Arkadan şarkıya eşlik eden detone sesler ve bir de öksürük sesi geldi. Jesse beni kollarına alıverdi.

“Hadi artık ama,” diye söylendi Kate. “Yemek geldi o yüzden bırakın şu sululuğu.”

Sam, ona uzanarak yanağına bir öpücük kondurdu. “Ne o? Dışlanmış mı hissediyorsun?”

Garson yemeklerimizi masaya koyarken Kate onu iterek uzaklaştırdı.

Jesse dâhil herkes bir anda tıkınmaya başlamıştı. Güle oynaya yemeğimizi yiyor ve bir yandan sohbete devam ediyorduk. Drew ve Sam’in benim ve Jesse’nin tarafına arada pervasız bakışlar attığı gözümden kaçmıyordu.

Üzülerek, “İşe dönsem iyi olacak,” dedim. En azından yemekte normal takılmak güzeldi. Süper lüks bir seks cennetinin sahibi ve iki üyesiyle ne kadar normal olunabilirse tabii.

Jesse sandviçini ağzına tıktı ve, “Geliyorum,” diyerek sandalyesinden kalktı.

Yorgun bir sesle, “İki dakikalık yol alt tarafı,” dedim ama bana dik dik baktığında sızlanmayı bırakıp masadaki herkese hoşça kal öpücüğü vermeye başladım. Bir de Kate’in eline benim ve Jesse’nin yediği yemeğin ücretini sıkıştırdım.

Parayı benim elime geri sıkıştırdı ve, “Jesse hesabı çoktan ödedi,” dedi.

Ödedi mi? Jesse’ye döndüm ama çocuklarla el sıkıştığı için beni fark etmedi bile. Belime sarıldı ve bardan dışarı çıktık.

Arkamdan bağırdı Kate. “Cumartesi kızlar gecesi yapalım mı?”

Durup arkamı dönerek ona *ne yapıyorsun sen* bakışı attım. Tepkimi fark etmemiş gibiydi. Daha çok, teklifine vereceği tepkiyi görmek için Jesse’ye bakıyordu çünkü. Sam ve Drew’un da dikkatle Jesse’nin cevabını beklediğini görebiliyordum. Yanımda huzursuzlandığını hissedebiliyordum.

Olabildiğince cesurca davranarak, “Belki haftaya,” diye cevap verdim.

“Gidebilirsin,” dedi Jesse sessizce.

Gidebilir miydim? Nasıl yani gidebilirdim? “Hayır, yarın Manor’ın yıldönümü var. Çok yorgun olurum,” dedim. Gitmek istiyordum ama onun alkolü yasaklayacağını da biliyordum. Lanet olası kontrol manyağı. Her zaman zil zurna sarhoş olmuyordum ve en son sarhoş olduğumda da suç tamamen onundu. Kate’le konuşacak bir sürü şeyim vardı. Öyle görünüyordu ki onun da bana anlatacakları vardı. Bu öğle yemeğinde pek bir şey konuşamamıştık.

Kate, “Olur dedi ya işte!” diye söylendi.

Anlayıp çenesini kapatmasını umarak, “Sonra konuşuruz,” dedim.

“Tabii ki,” diyerek göz kırptı. “Sonra.”

Çantamı ona fırlatmak istiyordum ama Jesse bunu anlayıp beni engelledi. Ona pis bir bakış fırlatıp Jesse'yle bardan çıktım.

Öğle saati kalabalığında Piccadilly'ye çıktık. Aramızda hafif bir gerginlik olduğunu hissedebiliyordum. Ellerimi bırakıp, kolunu omzuma atarak beni yanma çekti.

Berkeley Meydam'na döndüğümüzde ona dönerek, "Dışarı çıkarsam içemeyeceğim, değil mi?" diye sordum.

Net bir şekilde, "Evet," dedi. Yürümeye devam ederken gözlerimi devirdim. Beni yakalayıp kolunu tekrar omzuma atarak, "Partide içebilirsin ama," dedi.

Evet, partide içebilirdim çünkü orada beni gözaltında tutabilecekti. Sorun şu ki onun gözü önünde rahatça içemiyor-dum.

"Kapı görevlisini de peşime takacak mısın?" diye homurdandım.

"Kimseyi peşine takmıyorum Ava, sadece onlardan sana göz kulak olmalarını istiyorum."

"Kurallara uymadığımda seni arasınlar diye mi?" Kalçamı hafifçe çimdikledi.

"Hayır, barın zemininde varla yok arası elbisenle yuvarlandığında beni arasınlar diye."

Yüzümü kaldırdığımda bana suçlayan gözlerle baktığını fark ettim. Tamam, biliyorum barda yerdeydim ama yuvarlanmıyordum. Ayrıca o kadar da sarhoş değildim. O anda değildim en azından. Kate sarhoştu ve beni kendisiyle beraber yere çekmişti. Peki ya elbise? Bu asabi herif lanet şeyi parçalara ayırdığı için artık çok da bir önemi yoktu. Üzerimde düzgün bir kıyafetle dışarı çıkıp, birkaç kadeh şarap içip, yerlerde yuvarlanmadan eve dönebilirdim. O zaman kimsenin beni kontrol etmesine de gerek kalmazdı. Hatta içki kokusunu almasın diye o gece Kate'te de kalabilirdim. Bu fikrime güldüm sonra. Kate'te kalmama hayatta izin vermezdi.

Ofisime doğru yürürken bana sıkıca sarılmasına izin verdim. Yaklaştığımızda, "Beni artık bırakman lazım," dedim. Patrick yakınlarda olabilirdi ve Bay Ward ile yemeğe çıkacağımdan hiç bahsetmemiştim. Zor durumda kalabilirdim.

“Hayır,” diye homurdandı.

“Günün geri kalanında ne yapacaksın?” diye sordum. Bunu gerçekten bilmek istiyordum. Dağ gibi işi olmasını umuyordum ki akşam Matt’e gidip sorun çıkmadan eşyalarımı alabileyim. Bilgi saklamak yalan sayılmazdı sonuçta öyle değil mi?

“Seni düşüneceğim,” dedi somurtarak.

Bunu duymak pek hoşuma gitmemişti. “İşimi bitirir bitirmez sende olurum,” dedim ve yalan söylediğimi fark ettim. Bütün gücümü uzanıp saçıma dokunmamak için harcıyordum.

“Evimizde,” diye düzeltti. “Kaçta gelirsin?”

“Altı gibi,” diye cevapladım. En fazla bir saat oynar.

“O kelimeyi seviyorsun gibi, gibi...” diyerek gözlerini kıstığında, sözlerimin satır aralarını okumaya çalıştığını fark edip rahatsız oldum.

“Gibi,” diye karşılık verip öpmek için ona yaklaştım.

Beni yakalayıp adeta bir tiyatro gösterisindeymiş gibi kollarının üzerine yatırdı ve Berkeley Meydanı’nın ortasında abartılı bir şekilde öptü. İnsanlar yanımızdan geçerken bizi ayıplıyorlardı ama umurumda bile değildi.

“Tanrım, seni seviyorum, seviyorum, seviyorum.”

“Biliyorum,” diye sırıttım.

Beni dik pozisyona geri getirerek yüzünü boynuma gömüp kulağımı ısırdı. “Sana doyamıyorum. Bırak da seni eve götüreyim,” dedi.

İşi ekip onunla gitmeyi ben de istiyordum ama o anda telefonum çaldı ve beni isyankâr duygularımdan uyandırdı. Çantamda telefonu ararken, Jesse boynuma yaslı duruyordu. Bulduktan sonra arayan kim diye Jesse’nin kafasının üstünden baktım. Homurdandım. Mikael, arayabileceği o kadar zaman varken neden şimdi aramıştı?

Jesse geri çekilerek bana meraklı gözlerle baktı. “Kim arıyor?”

“Müşterilerden biri,” dedim ve telefonu çantama attım. Daha sonra onu ararım diye düşündüm. “Akşam sende görüşürüz,” dedim ve uzaklaşmak için bir hamle yaptım ama beni bileklerimden yakaladı.

“Lanet olsun Ava. *Bizde!* Arayan kimdi?” Bu ani tavır değişimi beni gafil avlamıştı.

“Mikael,” diye söylendim. “Sadece bir müşteri.” Bileklerimi ondan kurtardım ve ofise doğru yürümeye başladım.

Telefonum tekrar çalmaya başlamıştı. Ofise girerken telefonu açıp, “Mikael,” dedim.

“Ava, seni pazartesi günkü randevumuz için aramıştım.” İpeksi sesi kulaklarıma doluyordu. Gerçekten çok seksiydi. “Öğlen sana uyar mı?”

Sandalyeme oturup yüzümü masama döndüğümde, Jesse’yi tepemde öfkeli bir yaratık gibi göğsü inip kalkarken görünce dehşete düştüm. Tom ve Victoria, hiç çekinmeden bizi izliyorlardı. Omzumun üstünden Patrick ofisinde mi diye şöyle bir bakınca orada olduğunu gördüm ama Tanrı’ya Şükür ki bilgisayarıyla bizi fark etmeyecek kadar meşguldü.

“Ava?”

“Mikael, pardon.” Jesse’ye sorgulayarak baktım ama bulunduğu yeri, etrafındakileri ve beni hiç umursamadan teh-ditkâr gösterisine devam etti. “Evet, tabii,” dedim sesimi profesyonel ve güvenli bir şekilde çıkarmaya çalışarak ama kesinlikle beceremiyordum.

“Ava, iyi misin?”

“Evet, iyiyim teşekkürler.”

“Güzel. Kendi kuralını bozdun demek ha?”

Kalbim adeta duracaktı. “Pardon?” gergin bir şekilde nefes alıp veriyordum.

“Jesse Ward. O, müşterin değil mi?”

Ne diyeceğimi bilmiyordum. Hayır, o bir müşteri değildi, en azından Lusso

üzerinde çalışırken değildi ama bundan bahsedecek kadar aptal değildim. Mikael, Jesse için şu anda da bir proje hazırlıyor olduğumu tahmin etmiş olmalıydı. Daha Manor'a iş için dönmemiştim bile ve Jesse de pek ısrarcı değildi o konuda.

"Onunla ne zamandır görüşüyorsun?"

Söylenecek doğru şeyi bulmak için beynim son sürat çalışırken kanım buz kesmişti. "Şey, bir ay kadardır," diye kekeledim. Neden bana bunu soruyordu ki?

"Hımm, ilginç." Kanım daha da soğumuştu. Bu kadar ilginç olan neydi ki? Onun için ölebileceğim adamın yeşil gözlerine bakarken telefonun öteki ucundaki başka bir adam bana bir şey söylemek üzereymiş gibiydi. Beni Jesse'nin çekim etkisinin merkezinde yakacak bir şey. Sanki çoktan onun cazibesinin çekim alanında değilmişim gibi.

"Neden ilginç?" diye sordum. Sesim gergindi. Ne biliyordu ki?

"Bunu görüştüğümüzde tartışırız."

"Tamam," diyerek telefonu kapattım. Bu, son derecede kabaydı ama ne diyeceğimi de ne yapacağımı da bilememiştim. Jesse masama yüklenirken kafamı koparacakmış gibi bakıyordu bana ama neden? Lanet olsun, beş dakika içinde

kaldırımda keyifle yürümekten birbirimize dik dik bakma haline geçmiştik.

Birbirimize dik dik bakarken, en sonunda pes edip gösterimizi seyretmekte olan Tom ve Victoria'ya döndüm. Sonra Jesse'ye tekrar baktım ama Patrick'i buraya çekmekten korktuğum için ilk hareketi yapamıyordum. Bütün günümü burada oturup ona bakarak geçiremezdim ama. Sessizce, "İşteyim," dedim. O, sinirden patlayacakmış gibi görünüyordu.

Yavaş ve net bir şekilde, "Onu bir daha görmeyeceksin," dedi.

"Neden ki?" diye sordum. Mikael'in müşterim olduğunu çok iyi biliyordu ama yüzündeki ifadeye bakılırsa bu hiç umurunda değildi.

"Öyle işte. Bu bir rica değil Ava, bu konuda bana karşı gelemezsin." Sinirle titriyor ve düşünceli şekilde dudaklarını ısırıyordu.

Bu meseleyi burada, ofisin ortasında halledemezdim ve Hayat Yapı işini de kesinlikle bırakamazdım. “Lusso’da görüşürüz,” diye sessizce cevap verdim.

“Evet, görüşeceğiz,” dedi ve arkasını dönüp çıktı. Arkama yaslanıp, tuttuğumun farkında bile olmadığım nefesimi bıraktım.

“Vay canına o adam çok seksiydi,” diyerek yanıma yaklaştı Tom. “Yakın zamanda Manor’a uğradın mı şekerim?”

Victoria iki gündür ilk kez gülüyordu.

Stres ve can sıkıntısı yüzünden neredeyse onlara patlayacaktım ki, Patrick sayesinde yakayı kurtardılar.

Patrick, köşesine oturduğunda masam bir hayli gıcırdadı yine. “Çiçeğim, Mikael Van Der Haus’la görüştüm. İsveç’te bir araştırma gezisi yapmakta ısrar ediyor,” dedi.

Lanet olsun.

Lusso işini bağladıktan sonra Mikael’in ortağı her şeyin saf Italyan işi olmasını istemişti. O yüzden İtalya’ya araştırma ve kaynak bulma gezisine çıkmıştım. Mikael bunun aynısını Hayat Yapı için yenilenebilir kaynaklarla istiyordu. Bunu beklemiyordum.

MikaeFiıı projesi için geziye çıkmam büyük ihtimalle Jes-se'yi öldürürdü.

“Gerçekten lüzumu var mı bunun?” diye sordum. *Lütfen hayır de, lütfen hayır de.*

“Kesinlikle. Mikael ısrar ediyor. Gidip uçuşlara bakayım,” dedi ve masamdan gıcırtıyla kalkıp ofisine geri döndü.

Başım beladaydı. Jesse ona haddini bildirmeden benim İsveç’e gidebilmemin imkânı yoktu. Ve sonra bana ne olacaktı? İşsiz kalacaktım. Olacağı oydu. Düşünürken ter içinde kalmıştım.

Sally, eskiden olduğu gibi perişan görünüşüyle içeri girerek, “Kahve ister misin Ava?” diye sordu. Şu an şaraba ihtiyacım vardı.

“Hayır, teşekkürler Sally.”

Tom ve Victoria’ya baktığımda başlarını öne eğdiklerini gördüm. Güzel. Günümün geri kalanım huzur içinde hayatımdaki dramı düşünerek geçirebilirdim. Aniden keşke işten sonra eşyalarımı almam gerekmeseydi diye düşündüm. Şu an Matt’i görmek, istediğim son şeydi.

14. (V>öfam

Saat altıya yaklaşırken, masamı toparlamaya başladım. Herkes gitmişti o yüzden ofisi kontrol edip kapatmak da bana kalmıştı. Kate, Mini Margo ile kapının önünde beni bekliyordu. Hemen atladım arabaya.

“Sam’le nasıl gidiyor?” diye sordum oturur oturmaz. Kemerimi bağlarken Kate’in yeni panelvanmın ne kadar da rahat ve konforlu olduğunu düşünüyordum.

“Ben de seni gördüğüme sevindim,” dedi yola çıkarken.

“Hadi ama dökül. Söyle bakalım Sam’le aranda neler oluyor?”

Omuz silkti. “Hiçbir şey.”

Gözlerimi devirdim. “Tabii ya, hiçbir şey.”

“Şu büyük partide ne giyeceksin peki?” diye sordu fırsatını bulduğunda.

İçimden sızlandım. Şu durumda gidecek miydim ki? “Bilmiyorum, Jesse beni alışverişe götürecekti güya.”

“Hadi ya, öyle mi?” Güldü. “Sınırsız paranın keyfini çıkar.”

“İple çekmiyorum. Geçen pazardan beri uğramadım oraya ve o sarkık suratlı şey de muhtemelen orada olacak,” diye homurdandım. Arkama yaslandım ve yarın gece oraya gitmek yerine yapabileceğim tüm güzel şeyleri düşünmeye başladım. Jesse’nin bana öfkeli olmasını da umursamıyordum çünkü asıl öfkelenmesi gereken bendim. Mikael meselesinde bana bir açıklama borçluydu. “Ama kaç yaşında olduğunu öğrendim.”

Gözlerini bana doğru çevirirken gülümsedi. “Kaç yaşında ve nasıl öğrendin?”

“Otuz yedi. Onu yatağa kelepçeledim ve işkence yaptım.”

Kate kahkahaya boğuldu ve ben de ona katıldım. Oldukça komikti gerçekten.

Eski evimin önüne park ettiğimizde, Matt’in beyaz BMWsini gördüm. Çok canım sıkıldı ama geleceğimi bildiğinden evdedir diye düşündüm.

“Seninle gelmemi ister misin?” diye sordu Kate.

Biraz düşündükten sonra en iyisinin onun beni arabada beklemesi olduğuna karar verdim. Kate, bazen gereğinden fazla öfkelenebiliyordu. Şu anda benim yapmam gereken nazikçe içeri girip eşyalarımı almak ve çıkmaktı.

“Hayır, ben indiririm eşyaları,” dedim ve kapıyı açıp arabadan iner inmez kendimi daha kötü hissetmeye başladım.

Merdivenlere ulaşıp dairemizin ziline bastım. Kafamı kaldırıp binaya baktığımda artık burada yaşamadığım için kendimi garip bir biçimde kötü hissettim.

“Merhaba.” Megafondan Matt’in neşeli sesi geliyordu.

Oldukça sıradan bir şekilde, “Merhaba,” dedim. Onunla arkadaşça bir konuşma yapmak istemiyordum. Bizimkileri aradığı için halen kızgındım ona.

“Açıyorum şimdi.”

Kapı açıldı ve Kate’e dönüp içeriye girdiğimi görsün diye el salladım. Başparmağını göstererek tamam işareti yaptı ve ihtiyacın olursa ara der gibi telefonunu gösterdi. Başımı sallayarak onayladım ve içeriye girdim.

Yukarı çıkarken kendimi motive etmek için içimden konuşuyor ve derin derin nefes alıyordum. Annemi aramış olması meselesini hiç açmayayım ve mümkün olduğu kadar kısa kesip bir an önce işimi halledeyim diye düşündüm.

Yukarıya ulaştığımda, daire kapısının hafif bir şekilde aralık olduğunu gördüm. Silkinip kapıyı açtım ve içeriye doğru yürüdüm. Kapıyı kapatmadım; burada çok uzun kalmayı

planlamıyordum. Mutfakta ve salonda Matt’i aradım ama hiçbir yerde görünmüyordu. Yatak odasından içeri baktığımda eşyalarımın toplanmış ve

kutulanmış olduğunu fark ettim. Matt'i hiçbir yerde bulamadığım için elime birkaç çanta alıp odadan çıkmak için arkamı döndüm ve o anda onu elinde bir kadeh şarapla kapının önünde dikilirken buldum. Bej takımını giymişti. Bu takımından hep nefret etmiştim ama bunu ona hiç söylememiştim. Koyu siyah saçlarını her zamanki gibi yana yatırmış ve düzgünce taramıştı.

"Merhaba," dedi abartılı bir gülümsemeyle.

"Sana bakındım ama bulamadım," dedim çantaları elime alırken. "Kate arabada beni bekliyor. Bunları arabaya indireceğim." Kate'in ismi geçer geçmez yüzünde apaçık bir düşmanlık ifadesi belirdi ama ben hiç aldırış etmeden kapıya doğru yürümeye devam ettim. Bana yol vermediği için mecburen durdum.

"Pardon." Kibarlığım beni bitiriyordu.

Gülümsedi ve şarabından bir yudum aldıktan sonra ufak bir aralık bırakıp sürtünerek geçmeme izin verdi. Kate çıktığımı görünce hemen arabadan indi ve arka kapıları açtı.

Çantaları elimden alırken, "Kısa sürdü," dedi.

Elimde çantalar kafamı salladım. "Her şey paketlenmiş olarak hazır bekliyordu."

Zorla gülümsedi. "Ne kadar da medeni bir davranış."

Daireye geri dönüp birkaç eşya daha alırken, Kate yardım etse bu iş çok daha çabuk bitebilir diye düşündüm. Öte yandan bu karışıklığa onu dâhil etmek, soruna davetiye çıkarmak gibi bir şey olurdu. Matt de yardım teklifinde bulunmadığı için ayaklarımı sürüyerek eşyalarımı tek başıma taşımaya çalışıyordum.

Kate dokuzuncu ve onuncu çantayı arabaya tıkıştırırken, "Daha ne kadar var?" diye sordu.

"Sadece bir kutu kaldı," dedim. Her şeyi paketlemiştir umarım çünkü bir daha buraya dönmek istemiyordum. Geri döndüm kalan son kıutumıı aldım vc hızlı bir şekilde çıkıyordum ki Matt tekrar yolumu kapattı.

"Ava konuşabilir miyiz?" diye sordu umutlu bir şekilde.

“Ne hakkında konuşacağız?” diye sordum.

“Bizim hakkımızda,” dedi işaret parmağıyla beni ve sonra da kendisini göstererek.

“Matt, fikrimi değiştirmeyeceğim,” dedim kendimden olabildiğince emin bir şekilde ama daha ne olduğunu anlamadan üzerime doğru geldi ve beni öpmeye çalıştı. Kutuyu elimden atıp var gücümle onu kendimden uzaklaştırdım. “Lanet olsun, ne yapıyorsun sen?” diye bağırdım.

Hızlı hızlı nefes alıp verirken kaşlarını çatıp yüzüme baktı. “Sana ne kadar iyi bir çift olduğumuzu hatırlatıyorum.”

Kahkaha attım. İçten bir kahkahaydı. Bana hatırlatıyor muydu? Neyi? Dangalağın teki olduğunu mu? Lütfen! Bu, Jesse tarzı hatırlatmaların yanından bile geçemezdi.

“Birisiyle görüşüyor musun?” diye sordu.

“Bu seni ilgilendirmez.”

“Hayır, ama ailen ilgilenmişti.”

Yüzüne sert bir yumruk indirmemek için sakince derin bir nefes aldım. Sorularına cevap vererek yaptığını meşrulaştırmak istemiyordum. “Çekil yolumdan Matt.” Sakin kalabildiğim için kendimle gurur duyuyordum.

“Seni aptal.”

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Donup kalmıştım. Onun çirkin bir tarafı olduğunu hep biliyordum ama bu gerekli miydi gerçekten? Öfkeden gözüm dönmüştü. “Evet, şu an birisiyle görüşüyorum ve biliyor musun Matt, o şu ana kadar beraber olduklarımın en iyisi.”

Pis pis sırıtıyordu. Sağlam bir tokadı hak ettiğini düşündüm. “O amansız bir alkolik Ava. Bunu biliyorsun değil mi? Seni becerirken muhtemelen kendinde olmuyordur.”

Bir an bocaladım, Matt’in ucuz sırıtışı yüzüne yayılmıştı. Benim alkol meselesini şu anda öğrendiğimi sanıyordu ve bu yüzden donakaldığımı

düşünüyordu. Oysa ben onun Jesse

hakkında bir şeyler biliyor olmasına şaşırdığım için donakalmışım. Nereden biliyordu?

Onun o çirkin suratına sağlam bir tokat atmak istedim. “Doğrusunu istersen sarhoşken bile senin hayal edemeyeceğin kadar iyi sevişiyor.”

“Acınası bir haldesin,” diye homurdandı.

“Hayır Matt. Dört senedir seninle yaptığım dandik seksin acısını çıkartıyorum.”

Biraz yüzü düştü. Ne söyleyeceğini bilemiyordu. Eğilip kutuyu aldım ve doğrulduğumda merdivenlerden gelen sert ayak seslerini duydum.

Siktir!

“Ava,” diye gürledi.

Bir sorun çıkmadan ve Matt’i suratındaki şaşkın ifadeyle bırakıp gitme hayalim bir anda suya düşmüş oldu. Orada olduğumu nereden biliyordu? Eğer beni Kate gammazladıysa, onu öldürecektim.

Çıldırmış gibi kapıya yaklaşırken daha önce gördüğüm ve en öfkeli hali sandığım zamanlarda aslında öfkesinin sınırlarına bile yaklaşmamış olduğunu fark ettim. Delirmiş gibiydi ve ben de oldukça korkmuştum. Kendim için değil Matt için. Şu an cinayet işleyecek kapasitede görünüyordu.

Direkt olarak yüzüme baktı. O sert, öfkeli bakışları altında adeta ezildim. “Sen ne bok yiyorsun burada?”

Dizlerimin bağı çözülmüş, titremeye başlamıştım ve burada olduğumu nereden bildiğini düşünüyordum. Sormaya cesaret edemedim, öylece çenemi kapalı tutup dikildim karşısında.

“Cevap ver!” diye gürledi.

Korktum. Burada ne yaptığım ortadaydı. Benden onay almasına gerek yoktu ve Kate’in arabasının bagajında duran çantaları da görmüş olmalıydı.

Matt akıllıca davranıp geride duruyor, sesini çıkarmıyordu. Daha önce Jesse'nin öfkesinden nasibini almıştı.

"Sana onu arama, buraya gelme demiştim! John'un lıal-ledcccğiıi söylemiştim!" Kollarını delice sallıyordu. "Git ve lanet olası arabaya bin hemen."

Matt'in kıs kıs güldüğünü duydum ve hızla dönüp yüzüne baktım. Bana bakıyordu. Gözlerindeki hastalıklı tatmini görebiliyordum. Sinirim tepeme çıktı. Orada, dangalak eski sevgilimin önünde azar işitmek için dikilmeye devam etmeyecektim. Kutumu aldım ve dışarı çıktım, içimden Jesse iyi ki birkaç saniye daha erken gelmedi diye bildiğim tüm kutsal şeyler üzerine dua etmeye başladım.

"Öpüştük." Matt'in kendini beğenmiş sesini ve sonra da artık kaçınılmaz olan Jesse'nin suratına attığı yumruğu duydum.

Çığlık atabilirdim. Matt, ne zaman çenesini kapatması gerektiğini hiç bilmiyor muydu? Sokağa çıkıp Kate'e doğru yürürken, Jesse'nin o büyük adımlarının çıkardığı ses arkam-daydı. Sam ve John da gelmişti.

Koca adam, kocaman güneş gözlükleri her zamanki gibi gözünde Range Rover'ına yaslanmış duruyordu. Her zamanki gibi tehditkâr bir görüntüsü vardı ama yüzündeki ifade tamamen hissizdi. Kate, arabasının etrafında koşturuyor, yanında duran Sam de biraz endişeli görünüyordu. Herkesin burada olması çok mu gerekliydi ki? Kate'e yaklaştığımda, ona *sakın sorma* der gibi bir bakış attım.

Kutuyu elimden aldı. "Kahretsin Ava," diye fısıldadı kutuyu arkaya atarken.

"Sam'e burada olduğumu söyledin mi?" diye sordum.

"Hayır!" diye ciyakladı. Ona inanıyordum. Bunu bana yapmazdı.

"John!" diye bağırdı Jesse apartmandan çıkarken. "Onun eşyalarını Rover'a al." İyileşmekte olan elini salladığını görünce, içimi endişe kapladı birden. Lanet olası aptal, sol elini kullanamaz mıydı? Sonra da benden bahsederken kullandığı kelimeye takıldım.

Onun?

"Bırak onları John!" diye bağırdım ve John olduğu yerde

durdu. “Onunla gitmiyorum. Kate, hadi.” Kate’in panelva-nının yolcu koltuğuna doğru yürüdüm. Kapıya vardığımda Sam’in Kate’in kolunu tuttuğunu gördüm. Kate, Sam’e baktı, Sam’in hayır der gibi kafasını sağa sola salladığını görünce, o da iki arada bir derede kaldı.

“John, çantaları al!” diye gürledi Jesse hızla yaklaşırken.

“Bırak onları!” diye bağırdım.

John, öfkeyle soluyordu ve yönlendirmesi için Jesse’ye baktı. Sonunda benim gazabıma uğramanın Jesse’nin gazabına uğramaktan çok daha makul olacağını düşündüğünden olsa gerek, eşyalarımı Range Rover’a taşımaya başladı. Eşyalarımı alabilirdi ama bu, onunla gideceğim anlamına gelmiyordu. Panelvanın kapısını açtım ve bunalmış bir ruh haliyle arka koltuğa oturdum.

İki saniye içerisinde kapı açıldı. “İn arabadan!” Sesi sinirden titriyordu. Hiç umursamadım.

Kapı koluna uzandım kapatmak için ama beni durdurmak için ileri hamle yapıp kapının kapanmasını engelledi. “Jesse, siktir git!”

“Düzgün konuş!”

“Siktir git!” diye bağırdım. Boğazım ağrıyor, ses tellerim biraz sakin kalmak için yalvarıyordu. Daha önce hiç bu kadar bağırmamıştım. Öfke içinde tir tir titriyordum. Buna nasıl cüret ediyordu? Onunla yaşadığımız bunca şeyden sonra bana böyle davranmaya nasıl cüret ediyordu?

“Ağzından çıkanlara dikkat et!” diye bağırdı ve eğilip beni kavradı.

Karşı koydum ama onun gücüyle karşılaştırıldığında benimki zavallı kalıyordu. Kucaklayıp beni Mini Margo’dan dışarı çıkardı ve sırtım ona dönük ayaklarım üzerinde yere bıraktı. Ondan kurtulmak için mücadele vermeye devam ediyordum. Belimden kavrayıp ayaklarımı yerden kesti. Beni arabasına taşımaya başladığında, üç yaşındaki bir çocuk gibi çığlık atıp onu tekmeliyordum.

“Bırak beni!”

“Kapa o pis çeneni Ava.” Sözleri, ona karşı koymanı için bana daha da cesaret vermişti. Nothing Hill’iıı ortasında en yakın arkadaşımın, onun erkek

arkadaşının ve John'un şok olmuş bakışları arasında zor kullanılarak taşınıyordum. Avazım çıktığı kadar bağırmak istiyordum. Biraz daha mücadele edip elinden kurtulmaya çalıştım ama nafile.

"Olay çıkarma, Ava."

Başımı kaldırdığımda, etraftaki insanların durup bizi izlediğini gördüm. Gözleri önünde cereyan eden bu dramatik olaya tanık oluyorlardı. Mücadele etmekten vazgeçtim artık çünkü açıkçası hiç gücüm kalmamıştı. Beni arabasına taşımasına izin verdim ama emniyet kemerimi bağlamaya yeltendiğinde onu yumruklamaya başladım.

Çenemden tuttu, yüzümü kendisine doğru çevirdi. "Mücadele etmezsen senin yararına olur!" İtiraz eden bakışlarımla yüzüne bakarken o yeşil gözlerinden öfke fışkırıyordu adeta. Ben sıcak deri koltukta oturup nefesimi kontrol etmeye çalışırken onun, John, Kate ve Sam'in yanma yürüyüşünü izledim. Konuşuyorlardı ama ne hakkında olduğunu bilmiyordum. Jesse'nin yüzü düştü ve Kate onu teselli etmek için koluna dokundu. Lanet olası hain! Böylesine vahşi bir manyak tarafından zorla alıkonulan ben iken, neden bütün ilgi ve teselliyi toplayan o oluyordu?

John başını sallayarak Jesse'nin çenesine hafifçe dokundu ama Jesse sert bir şekilde yüzünü geri çekti. John'un *sakin ol* dediğini dudaklarından okudum. Jesse, onlardan uzaklaşırken ellerini havaya kaldırdı ve sonra da başına götürüp öfkeyle saçlarını karıştırdı. John, başını sallayarak arkasından ona baktı ve bu kez eminim ki *adi herif* diye küfür etti.

Güzel! Bu John'un benimle aynı fikirde olduğunun işaretiydi. Çirkin huyların dedi sanırım John. Gerçekten de bundan daha fazla çirkinleşemezdi. Tamamen kendini kaybetmişti.

Döndüğünde yüzüne bile bakmadan dışarıyı seyretmeye devam ettim. Arabayı çalıştırdı ve patinajla yola çıkıp beni

koltuğuma yapıştırdı. Normal sürüşü bile yeterince korkutucuydu. Bu yolculuk hiç hoşuma gitmiyordu.

"Orada olduğumu nereden biliyordun?" diye sordum yine yüzüne bakmadan. Pencereden dışarı bakmaya devam ediyordum.

Bir köşeyi dönerken yüzünü buruşturduğunu göz ucuyla gördüm. “Ne fark eder ki?”

“Çok şey.” Döndüm ve çatık kaşlı ifadesine baktım. Bu haliyle bile çok yakışıklı görünüyordu. “Sen gelene kadar gayet iyi idare ediyordum.”

Yüzüme bakmak için bana doğru döndü. Az önceki öfkeli halinin hâlâ devam ettiğini görebiliyordum. “Sana çok ama çok kızgınım. Onu öptün mü?”

“Hayır!” diye bağırdım. “Denedi ama ona izin vermedim. Sen geldiğinde oradan ayrılmak üzereydim.” Kaşlarımı çatmaktan başım ağrımaya başlamıştı artık.

Direksiyonu yumruklayarak bağırmaya başladığında korkudan yerimde zıpladım. “Bir daha asla benim aşırıya kaçtığımı ya da seni gereğinden fazla sahiplendiğimi söyleme bana. Duydun mu beni?”

“Beni manyakça sahipleniyorsun ama!”

“Ava, iki gün içerisinde seni elde etmeye çalışan iki adam yakaladım. Orada olmadığım zamanlarda neler olduğunu Tanrı bilir.”

“Aptallaşma,” diye alay ettim. “Senaryo yazıyorsun.” Aslında yazmadığının gayet farkındaydım. “MikaePi nereden tanıyorsun?”

“Ne?”

“Beni duydun.” Dudağını ısırınca sorumun onu zorladığını fark ettim.

“Teras katını satın aldım, Ava. Başka nereden tanıyacağım ki?”

“Ona bir aya yakın bir zamandır görüştüğümüzü söylediğimde bunun çok ilginç olduğunu söyledi. Neden öyle söyledi ki?”

Hemen bana döndü. “Onunla neden bizim hakkımızda konuştun ki?”

“Ben bir şey anlatmadım, o sordu ben de söyledim! Neden bunun ilginç bir durum olduğunu düşünsün ki Jesse?” Kontrolden çıktığımı hissedebiliyordum.

“O adam seni istiyor güven bana.”

“Neden?” diye bağırdım ona doğru dönerek ama o yüzüme bakmadı.

Direksiyonu yumruklamaya başladı yine. “Seni benden uzaklaştırmak istiyor!”

“Neden peki?”

“İstiyor işte!”

Onun muallak ve öfke dolu cevabı karşısında sinir olup oturdum. Bu konuşmanın hiçbir yere varacağı yoktu. İkimizin de sakinleşmesi gerekiyordu. Soru sormaya her an camı yumruklayacakmış gibi görünen bu ruh hali geçtiğinde devam edecektim.

Arabayı Lusso’nun otoparkına park etti ve daha kontağı kapatmadan kendimi dışarı attım. Arkamızdan John’un da otoparka girdiğini gördüm. Fuayedeki masasından kalkıp bize doğru gelen Clive’ı tamamen görmezden gelerek direkt asansöre doğru yürümeye başladım.

Jesse’nin asansöre binmek için kapılar kapanmadan koşup yetişeceğini düşünüyordum ama öyle yapmadı. O da muhtemelen ikimizin de sakinleşmesi gerektiğini anlamıştı.

Asansörden inince çantamın iç gözünde evin anahtarlarını arayıp buldum. Kapıyı açıp içeri girdikten sonra arkamdan hızla çarptım ve çantamı da sinirle yere attım. “Siktiğimin erkekleri!” diye küfrettim kendi kendime.

“Merhaba,” dedi biri yumuşak bir sesle. Dönüp baktığımda saçlarına ak düşmüş orta yaşlarda bir hanımın karşımda dikildiğini gördüm. Bu yabancı kadının Jesse’nin evinde ne aradığını düşünüp endişelenmem gerektiğini biliyordum ama çok sinirliydim. “Sen de kimsin?” diye sordum çirkin bir sesle. Kadın hafifçe geri adım attığında elindeki toz bezini ve mobilya cilasını gördüm.

“Ben Cathy,” dedi. “Jesse’nin çalışanıyım.”

“Ne?” dedim sabırsızca. Sonra vücudumu saran öfkeden kısa bir süreliğine kurtulup onun söylediklerini anlayabildim. Elinde tuttuğu mobilya cilasını da görünce tabii...

Lanet olsun!

Kapı açıldı ve dönüp Jesse’nin içeri girişini izledim. Önce bana baktı, sonra da karşımızda dikilmekte olan kadına. “Cathy sen artık çıksan iyi olur, yarın

konuşalım," dedi sakin bir şekilde ama hâlâ sesindeki öfkeyi fark edebiliyordum.

"Tabii ki." Elindeki toz bezi ve parlatıcıyı kenardaki masaya bıraktı ve üzerindeki önlüğü çıkartıp düzgün bir şekilde katlamaya başladı. "Akşam yemeğini firma attım. Yarım saate pişer." Yerden bir çanta aldı ve katladığı önlüğünü en üste düzgünce yerleştirdi. Çok şükür ki çıkmadan önce bana bakarak gülümsedi. Bu hak ettiğimden fazlasıydı.

Kadın çıkarken Jesse yanağından resmi bir şekilde öptü ve omzuna yavaşça dokundu. O kapıdan çıkarken John ve Clive'ın çantalarımı asansörden içeriye taşıdığını gördüm. Bu zaman kaybıydı çünkü burada kalmayacaktım. Mutfağa girdim ve mucizevi bir şekilde içinde bir şişe şarap olmasını umut ederek buzdolabını açtım. Fena halde hüsrana uğradım.

Dolabın kapısını çarptım ve mutfaktan çıkıp merdivenlerden yukarı çıkmaya başladım. Şu an ona bakamıyordum bile. Yatak odasına girdikten ve onun kapısını da çarptıktan sonra, öylece dikilip peki şimdi ne yapacağım diye düşündüm. Buradan ayrılmalı ve sakinleşmemiz için ikimize de zaman vermeliydim. Bu, çok hızlı gelişen bir durumdu. Zehirliydi ve ilişkimize zarar veriyordu.

Yorgun bir iç çektim, çaresizlik içinde başımı ellerimin arasına aldım, gözlerimden yaşlar akmaya, boğazım düğümlenmeye başladı. İleri derece öfkeli ve çok zorlayıcı tarafları olan bu adama sırılsıklam âşıktım. Öte yandan o dünyadaki en sevecen, en hassas ve en korumacı adamdı. Eğer John haklıysa ve o sadece benimleyken böyleyse, biz birlikte olmalı mıydık? Daha kırkını görmeden kalp krizinden ölecekti ve bu benim suçum olacaktı. Jesse'yle işler yolundayken hayat muhteşemdi ama kötüyken de çekilmez bir hal alıyordu.

Başta bilmem gerekenleri öğrenmeye tam da yaklaştım diye düşünürken aslında işlerin hiç de öyle olmadığını ve yakın gelecekte de bunun değişmeyeceğini fark ettim. MikaePe sormadığım sürece tabii.

Kapı hızlıca açıldı ve Jesse bir hışım içeri girdi. Sanki elektroşoka maruz kılmış gibi bir görüntüsü vardı. Çok bariz bir şekilde titriyordu ve boynundaki ana damar oldukça belirgindi.

"Bu da ne?" Her an kendi kendine alev alacakmış gibi görünüyordu. Kaşlarımı çattım ama sonra elinde tuttuğu kâğıdın uçuş detayları olduğunu fark ettim. Patrick ben görmeden çantama atmış olmalıydı.

Tanrım, bu artık kaçınılmazdı.

Bir dakika. “Çantamı mı karıştırdın sen!” Şoka girmiştim. Neden bilmiyorum ama her zaman özelime burnunu sokuyordu ve hiçbir şekilde utanmıyordu ya da özür dilemiyordu bunu yaptığı için. Öylece önümde durmuş kâğıdı yüzüme doğru sallarken göğsü hızla şişip iniyordu.

Onu iterek odadan çıktım ve merdivenlere koşup çantama ulaşmak için hızla aşağı indim. Arkamdan geldiğini duyabiliyordum. Nefes alışı, adımlarından daha çok ses çıkartıyordu Çantamı yerden kaptım ve mutfağa girdim.

“Ne yapıyorsun sen?” diye bağırdı. “Aradığın şey orada değil burada,” derken kâğıdı yine burnuma sokmuştu. Sinirle çantamı tezgâha koyup karıştırmaya başladım.

Ne aradığıma dair hiçbir fikrim yoktu ama.

“İsveç Danimarka veya başka bir yere gitmiyorsun haberin olsun!” Sesi korkuyla öfke arasında bir tondaydı.

Yüzüne baktım. Evet, kesinlikle korku da vardı. “Çantamı

karıştırma,” dedim onu suçladığımı anlamasını sağlayacak bir ses tonuyla kelimelerin üzerine basarak.

Biraz duraksadı ve kâğıdı tezgâhın üzerine atıp öfkeli bir şekilde sordu. “Niye? Benden başka ne saklıyorsun?”

“Hiçbir şey!”

“İzin ver de sana bir şey anlatayım, küçük hanım,” dedi bana yaklaşıp suratını yüzüme yaklaştırarak. “O kahrolası zamparayla ülke dışına çıktığını görmektense ölürüm daha iyi.” Endişe tüm yüzüne yayılmıştı.

“O gelmiyor!” diye bağırdım çantamı tezgâha çarparak. Aslında bundan emin değildim ve açıkçası muhtemelen geleceğini ben de düşünmüştüm. Kendisini motive eden bir planı vardı.

“Emin ol gelecek. Orada yanında olacak, inan bana. Kadınların peşine düştüğü zaman durmak bilmez o.”

Güldüm. “Senin gibi mi?”

“O farklı bir şey!” diye bağırdı. Gözlerini kapadı ve parmak uçlarıyla şakaklarını ovalayarak sakinleşmeye çalıştı.

“Sana inanamıyorum!” diye haykırdım.

“Ve niye vitamin alıyorsun ki?” diye sordu. “Hamilesin, değil mi?”

Vitamin haplarını çantamdan çıkarıp kafasına fırlattım. Şaşırarak gözlerini açtı ve vitamin şişesinden kaçmak için yana doğru bir hamle yaptı. Vitamin şişesi duvara çarpıp parçalandı ve yere düştü. Kontrolü sağlamam gerekiyordu çünkü kendimi kaybetmek üzereydim.

“Vitamin haplarını senin için almıştım,” diye bağırdım. Bana salakmışım gibi bakıyordu. Gerçi çok da akıllı sayılmazdım.

“Neden?” diye sordu yerdeki şişeye bakarak.

“Yakın geçmişte vücuduna neler yaptığını unuttun mu?”

Alaycı bir şekilde güldü.

“Haplara ihtiyacım yok Ava. Sana daha önce de söylemiştim.” İleri doğru hamle yapıp beni kollarımdan yakaladı ve kendisine çekti. Yüzlerimiz birbirine çok yakındı. “Alkolik

değilim ben. Eğer şimdi içersem bu sen beni çılgına çevirdiğin için olacak!” diye bağırdı suratıma doğru.

“Tüm suçu bana yıkıyorsun,” dedim. Bu bir soru değildi çünkü yüzüme bağırarak söyledikleri tam olarak bunu yaptığını gösteriyordu.

Beni bırakıp uzaklaşırken, “Hayır öyle bir şey yaptığım yok,” dedi. Sinirden saçlarıyla oynamaya başlamıştı. “Başka ne saklıyorsun benden? Hollandalı zengin iş adamlarıyla yapacağın iş seyahatlerini mi?” Yüzüme baktı. “Eski sevgiliye yaptığın samimi ziyaretleri mi?”

“Samimi mi?” diye bağırdım. Matt’i görmemi samimi mi buluyordu? “Seni gerizekâlı!”

“Düzgün konuş!’’’

“Kaybol gözümün önünden,” diye bağırdım. Nasıl bir dünyada yaşıyordu bu adam? Eğer beni sandığı kadar iyi tanıyor olsaydı böyle aptal suçlamalarda bulunmazdı kesinlikle.

“Şu anda senin yanında duramıyorum,” diye bağırdı. Dişini sıkıyordu ve çene kaslarının gerildiğini görebiliyordum. “Seni deli gibi seviyorum Ava. Hem de çok fazla ama sana bakamıyorum. Bu çok saçma!” dedi ve mutfaktan çıktı.

Ön kapının çarpıldığını ve bir süre sonra da bir gümbürtü duydum. Koşup dışarı çıktım, Jesse hiçbir yerde yoktu ama aynalı asansör camı un ufak olmuştu. Kavgamız yüzünden eline ne kadar zarar verdiğini düşünmeden edemedim. Sonra da ağlamaya başladım. Umutsuzca, salya sümük ağlıyordum. Kendimi tamamen yardıma muhtaç ve kontrolden çıkmış hissediyordum. Sanki teste tabi tutuluyordum. Sanki ona dayanacak gücümün olup olmadığını görmek için beni deniyordu. Bir yandan da onu bu hale getirenin ben olduğum düşüncesi içimi kemiriyordu. Akıl sağlığım tehlikedeydi.

Salonda yürüdüm ve eşyalarımın merdivenin yanma düzgün bir şekilde istif edildiğini gördüm. Onlarla ne yapacaktım? Kalıyor muydum?

Onlara dokunmadım ve ne yapacağımı bilemeden büyük camlı odaya gidip bir koltuğa kıvrıldım ve bir yol yöntem

bulmaya çalışırken lııçkıra hıçkıra ağlamaya başladım. Gökyüzüne baktığımda, en yoğun hissettiğim duygu terk edilmişlikti. Boşluk, kaybolmuşluk, yalnızlık gibi Jesse hayatıma girmeden önce bana hâkim olan, bir daha asla yaşamak istediğim duyguların hepsi birden sanki üzerime hücum etmişti. Ona bu kadar ihtiyaç duyacak noktaya nasıl gelmiştim? Bu bana nasıl olmuştu? Öylece çekip gitmişti ve ona aynısını yaptığımda kendisini nasıl hissettiğini şimdi daha iyi anlıyordum. Sanki çok önemli bir parçam eksikti.

Öyleydi.

Tekrar yukarı çıktım ve duşa girip çok uzun süre öylece durdum. Nereye dönsem bizi görüyordum. Jesse ve ben küvette, duvara karşı, evyenin üzerinde, duşta. Her yerdeydik. Aceleyle çıktım duştan. Birden, bu kadar anıyla dolu olan bu banyodan çaresizce uzaklaşmam gerektiğini düşündüm. Hemen saçlarımı kurutup yatağa gittim. Ne kadar süre öylece oturup boş boş tavana baktım

bilmiyorum. Dakikalar. Saatler. Kuruyan gözyaşlarını cildimi geriyor ve yakıyordu. Dü-şünmemeye çalışıyordum ama durmadan ayrı olduğumuz zaman kendini içkiye verdiği aklıma geliyordu. Şimdi gidip içecek miydi? Bunun düşüncesi bile kalbime ok gibi saplanıyor içimi daraltıyordu. Jesse ve alkol düşüncesine daha fazla dayanamayıp telefonumu almaya mutfağa indim.

Mutfağa girdiğim anda burnuma güzel kokular geldi. Tabii ya! Hemen fırını kapattım ve telefonumu kapıp John'u aradım.

Kalın ve gürültülü sesiyle açtı. "O, yanımda Ava."

"Manor'da mı?" Çok rahatlamıştım ama aynı zamanda orada ne yaptığını merak da ediyordum.

"Evet." John'un sesi bozuktu. Doğruldum.

"Gelmeli miyim?" Çoktan giyinmek için yukarı çıkarken bu soruyu niye sordum ben de bilmiyordum.

"Gelsen iyi olur, güzelim. Gelir gelmez ofisine girdi."

Telefonu kapattım, hızlıca üzerime bir şeyler giydim ve kapıya doğru yürümeye başladım. Araba anahtarları, jesse

otıları bana geri vermemişti. Yedek anahtarları bulma umuduyla eşyalarımın arasına daldım ve sonunda aradığımı buldum.

Topuklularımın zeminde çıkardığı ses duvarlarda yankılanırken Lusso'nun fuayesinden hızlıca geçtim. Clive'ıı masasının arkasında diz çöktüğünü gördüm ama tek kelime etmeden yanından geçiverdim. Şu an ona ayıracak vaktim yoktu. Zavallı adam beni kızdıracak ne yaptığım düşünecekti şimdi.

"Ava!" diye arkamdan bağırdığını duydum. Normalde durmazdım ama sesinden anladığım kadarıyla yolunda gitmeyen bir şeyler vardı. Belki de gizemli kadın geri gelmişti.

"N'aber, Clive?"

Bana doğru panikle koşmaya başladı. "Gidemezsin!"

Ne diyordu bu adam?

“Bay Ward.” Nefes nefese kalmıştı. “Bay Ward Lusso’yu terk etmemeniz gerektiğini söyledi. Çok ısrarcıydı.”

“Clive, bunun için zamanım yok.” Yoluma devam ettim ama kolumdan yakaladı.

“Lütfen Ava. Onu aramak zorunda kalacağım.”

Buna inanmıyordum. Şimdi de odacıya gardiyanlık mı yaptırıyordu? “Clive bu senin işin değil,” dedim. “Lütfen bırak kolumu.”

“Aslında ben de öyle söylemiştim ama Bay Ward çok ısrarcıydı.”

“Ne kadar, Clive?”

“Ne dediğinizi anlamıyorum,” dedi hızlıca. Boştaki eliyle şapkasını düzeltirken oldukça suçlu görünüyordu.

Kolumu Clive’dan kurtarıp masasına yürüdüm. “Bay Ward’un numaralarını nerede muhafaza ediyorsun?” diye sordum. Önümdeki ileri teknoloji monitörleri gözden geçirirken Clive’ın telefonunun, masanın üzerinde durduğunu fark ettim.

Şaşkınlıkla yanıma geldi. “Hepsi bir ağa bağlı. Neden sordunuz?”

“Bay Ward’ın numarası var mı telefonunda?” diye sordum.

“Hayır, Ava hepsi sistemde programlanmış durumda. Re-zindansın mahremiyeti için.”

“Güzel.” Telefon sistemi ve bilgisayarlar arasındaki bütün kabloları tutup çektim ve yere attım. Clive şaşkınlıktan küçük dilini yutmuş gibiydi.

Dışarı çıkarken zavallı adamın şaşkınlık içersinde bir şeyler geveledi̇ğini duydum ve hafif bir suçluluk duygusu hissettim. Çatı katının hesabına yazılacak bir diğer tamir masrafından fazla bir şey değildi bu. Arabama bindiğimde gösterge panelinin önünde duran küçük siyah kutu dikkatimi çekti. Ne olduğunu biliyordum. Düğmeye bastım ve Lusso’nun kapıları açılmaya başladı.

Tüm yol boyunca içimden Jesse’yi elinde bir içki şişesiyle bulmamak için dua

edip durdum. Manor’ın nasıl bir yer olduğunu öğrendikten sonra, bu oraya ilk gidişim oluyordu ama Jesse’yi görmeye duyduğum ihtiyaç, orada bulunma konusundaki tüm gönülsüzlüğüme ve gerginliğime baskın geliyordu.

/

ÎS. ÇP)ökm

Ben daha kapıya varmadan John benim için Manor'ın kapısını açtı ve bana güven verici bir şekilde gülümsedi. Barı geçip yaz odasına gelirken, "Sakinleşti mi?" diye sordum. Masalar içki içip muhabbet eden insanlarla doluydu, muhtemelen gecenin neye gebe olduğunu tartışıyorlardı. Odaya girdiğim gibi meraklı gözleri beni karşıladı. Gerildim.

John, "Vay be kızım, bu puştu çok fena etkiliyorsun," diye güldüğünde altın dişini görebiliyordum.

Onu onaylayarak tuttuğum nefesimi bıraktım. "Benim erkeğim biraz zor biri."

John bana baktı ve gülümsedi. "Zor mu? Ben olsam ona tam bir baş belası derim. Azmine hayranım gerçi."

"Azim mi?" diye kaşlarımı çattım. "Zor olmanın azmi mi?"

Jesse'nin ofisine vardığımızda durdu ve, "Onu hayata tutunma anlamında hiç bu kadar azimli görmemiştim," dedi.

Sesimdeki şaşkınlığı saklayamayarak, "Ne demek şimdi bu?" diye sordum. Ben yaşama azmini göremiyordum. Gördüğüm tek şey kendini stresten öldürmeye çalışma azmiydi. Tamamen kendine zarardı.

Nefesim boğazımda kaldı.

Kendine zarar. Jesse bunu daha önce beni motoruyla gezdirirken söylemişti.

"Güven bana, bu iyi bir şey," diye şefkatle baktı yüzüme. "Huyuna git."

"Onu ne kadar zamandır tanıyorsun, John?"

'Yeteri kadar tanıyorum diyeyim, güzelim. Hadi işine bak sen," dedi ve devasa vücudunu koridorda sürüyerek gözden kayboldu.

"Teşekkürler John," diye arkasından seslendim.

"Ne demek, güzelim. Ne demek."

Jesse’nin ofis kapısının önünde elim kapı kolunun üzerinde duruyordum. John’un verdiği beklenmedik bilgi, üstü kapalı olsa da merakımı daha da artırmıştı. Aklım alkol, takılmak, deri kıyafetler ve yaralara takılmış halde kolu döndürerek, dikkatle Jesse’nin ofisine girdim.

Jesse büyük ofis sandalyesinde, masanın köşesinde oturan Sarah’ya dönük şekilde oturuyordu. Sahiplenme duygusu suratıma tokat gibi çarptı ama beni asıl sinirlendiren masadaki votka şişesiydi. İstenmeyen kadının ilgisiyle baş edebilirdim ama votka bambaşka bir şeydi.

İkisi de dönüp bana bakarken Sarah samimiyetsiz bir gülücük attı. Jesse’nin elindeki buz torbasını fark ettim. Kıskançlık krizine girmemi haklı çıkaracak bir durumla karşı karşıyaydım. Jesse’nin dediği gibi samimi görünüyorlardı. Artık bu ikisinin geçmişte cinsel bir ilişkisi olduğu hakkında hiç şüphem kalmamıştı. Hepsi o kaltağın suratından okunuyordu. Kendimi hasta, kıskanç ve tehlikeli şekilde korumacı hissediyordum.

Jesse’ye bakarken gözlerimiz buluştu. Kömür rengi pantolonu hâlâ üzerindeydi ama siyah gömleğinin kollarını sıvamıştı. Kirli sarı saçları güzel kafasının üzerinde muhteşem bir şekilde dağılmıştı ama bütün bu güzelliğine rağmen, korku içinde ve huzursuz görünüyordu. Onu suçlayamıyordum çünkü az önce onu başka bir kadınla samimi bir şekilde otururken, önünde bir şişe içkiyle basmıştım. En kötü kâbuslarım birleşmiş karşımda duruyordu.

Ayağiyla sandalyesini iterek Sarah’dan uzaklaştı ve bana doğru döndü.

“İçtin mi?” diye sordum güçlü bir sesle ama hislerini güçten çok uzaktı.

Kalasını sallayarak, “1 Iayıy’ diye cevap verdi.

Kısık sesinin yanındaki kadın yüzünden ini yoksa votka yüzünden mi olduğundan emin olamıyordum. Başım hafifçe eğip garip bir sessizliğe bürünürken, Sarah elini onun koluna attı. Şu an masayı devirip saçlarını yolmak istiyordum. Jesse yerinden sıçrayarak gözlerini bana dikti.

Bu kadın kendini ne sanıyordu? Bıı destekçi arkadaş ayağım yer miydim ben? Aniden başka bir kadının, hele ki bu sürtüğün onu teselli etmesine izin verdiğim için kendime müthiş öfkelendim. Bu benim görevimdi.

Kiminle konuştuğum yanlış anlaşılmasın diye yüzüne bakarak, “İzin verir

misin?” dedim.

Bana bakarak elini Jesse’nin kolundan kaldırmadan, “Pardon?” dedi.

“Duydun beni,” derken ona *benimle uğraşma* bakışı attım. O ise yapay bir şekilde gülümsedi hafifçe.

Jesse kolunu çektiğinde eli masaya düştü ve gözleri gergince ikimizin arasında gidip gelmeye başladı. Çok şükür ki Jesse ağzını sıkı sıkıya kapalı tutuyordu. Sürtük eğilip onu yanağından öptüğünde dudaklarını gereğinden fazla Jesse’nin yanağında tutması gözümden kaçmadı.

Hayatımda duyduğum en gülünç ayartıcı tonla, “İhtiyacın olursa çağır beni hayatım,” dedi.

Jesse baştan aşağı kaskatı kesilerek, fal taşı gibi açılmış gözleriyle etekleri tutuşmuş şekilde bana bakıyordu. Endişeli olmakta haklıydı, özellikle bana eski erkek arkadaşım ve erkek müşterim yüzünden ettiği laflardan sonra. Şartlar tersine dönseydi, Matt ve Mikael şu anda yerde yığılı vücutlar olurlardı sadece.

Gözümü sarışın, abartılı sürtüğe diktim ve ofisin kapısını ağzına kadar açıp, “Hoşça kal, Sarah,” dedim sertçe.

Özgüvenli bir ifadeyle bana dik dik bakarak yavaşça kapıya geldi. Açık tuttuğum kapıya gelene kadar alaycı suratına taviz vermeden bakıp, yüksek topukluları eşiği geçer geçmez

kapıyı arkasından çarptım. Umarım kapı götüne çarpmıştır, diye düşündüm.

Şimdi, zor adamımla ilgilenme zamanıydı. Sarah’yla onu orada otururken görmem bir şeyi netleştirmişti.

O ben imdi... O kadar.

Başımı ona çevirdiğimde, hâlâ sandalyesinden kımıldamadığını, votkanın da hâlâ masanın ortasında durduğunu ve bir de dudaklarını ısırdığını gördüm.

Başımla şişeyi işaret ederek, “Ne işi var bunun burada?” diye sordum.

“Bilmiyorum,” diye cevap verirken suratı acı içindeydi. Odanın öteki ucunda

ondan uzak olmak beni öldürüyordu.

“İçmek istiyor musun?”

“Sen buradayken hayır,” diye kesin bir şekilde cevapladı.

“Beni bırakıp giden şendin,” diye hatırlattım.

“Biliyorum.”

“Ya gelmeseydim?” Önemli olan soru buydu. Sürekli aynı şeyi düşünüp duruyordum. İşler bu kadar kolaymış gibi davranıyordu ama sırf ufak bir kavga yüzünden onu bir kadınla ve önünde votka şişesiyle buluyordum. Her tartıştığımızda bunu dert etmek istemiyordum.

“İçmeyecektim,” diyerek eliyle şişeyi itti.

“O zaman neden burada?”

Rahatça omuz silktiğinde sinirlendim. Korktuğum başıma gelmişti ve o bu üstü kapalı cevaplarını ve omuz silkmelerini kabul edeceğimi mi sanıyordu? Hafif sinirli bir sesle, “İçmeyecektim Ava,” dedi.

“Eğer seni bırakırsam içer miydin?”

Gözleri beni buldu ve panik ifadesi yakışıklı yüzünü ele geçirdi. “Beni bırakacak mısın?”

“Bana bazı cevaplar vermen gerek.” Onu tehdit ediyordum ama sanırım başka şansım yoktu. Bana anlatması gereken şeyler vardı. “Mikael ilişkimizle neden bu kadar ilgileniyor?”

“Çünkü karısı onu terk etti,” dedi hızlıca cevap vererek.

“Onunla yattın diye mi?”

“Evet.”

“Ne zaman?”

“Aylar önce, Ava.” Dürüstlükle bana baktı. “Sen beni bir daha bırakmakla tehdit

etmeden önce söyleyeyim, Lusso'ya gelen kadın da oydu." iğneleyici bir tonla cevap verdi ama duymazdan geldim.

"Gelmesinin sebebi senin için endişeleniyor olması değildi öyle değil mi?"

"Endişeleniyordu muhtemelen ama beni istiyor da aynı zamanda."

"Kim istemez ki?" diye sakince cevapladım.

Hafifçe baş sallayarak, "Konuyu açıklığa kavuşturdum, Ava. Onunla aylar önce yattım ve sonra da o Danimarka'ya geri döndü. Şimdi neden peşime düştü gerçekten bilmiyorum," dedi.

Ona inanıyordum. Mikael, birkaç aydır boşanma işleriyle uğraşıyordu ve bunun zaman aldığını biliyordum. Bu hadisenin birkaç ay önce gerçekleşmiş olması muhtemeldi.

"Yani beni senden, karısını ondan çaldığın gibi çalmak mı istiyor?"

Başını ellerinin arasına aldı. "Onu çalmadım Ava," dedi. "Onu kendisi terk etti, ama evet, seni benden çalmak istiyor."

"Ama arkadaş gibiydiniz, Lusso'yu satın aldın." Başım ağrımaya başlamıştı artık.

"Sırf göstermelik, Ava, en azından onun için. Beni incitebileceği hiçbir şey yoktu elinde çünkü hiçbir şey umurumda değildi. Ama şimdi var. Sen varsın." Kafasını kaldırıp bana baktı. "Şimdi bıçağı nereye saplayacağını biliyor."

Başını eğip, gözleri buğulanırken benim de gözlerime iğneler batmaya başlamıştı. Ondan ancak bu kadar uzak durabiliyordum. Ona yaklaştığımda uzanıp beni kollarına aldı. Şişmiş elini önemsemeden kucağına oturup beni bütün hislerimi uyandırarak sarmasına izin verdim. Kokusu ve dokunuşu beni hemen sakinleştirmişti, birbirimize böyle yakın

olduğumuzda hep aynı şey oluyordu. Aramızı açan tüm bu olaylar bir anda mantıksız ve önemsiz geliyordu. Yarattığımız bu mutluluk küresi içinde sırf biz vardık, birbirimizi yatıştırıyorduk.

"Seni severek öleceğim. İsveç'e gitmene izin verememem." "Biliyorum," diye iç

çektim.

“Ayrıca eşyalarınla ilgilenme işini bana bırakmalıydın. Onu bir daha görmeni istemiyordum,” diye ekledi.

Pes etmiştim ama umurumda değildi. “Biliyorum, seni tanıyor.”

Altımda gerildiğini hissettim. “Beni tanıyor mu?”

“Bana senin çılgın bir alkolik olduğunu söyledi.” Rahatlayıp güldü. “Ben çılgın bir alkolik miymişim?”

Bu kadar sıkıntılı bir konuyu umursamaz bir tavırla karşılamasına şaşırarak ona baktım. “Komik değil, nereden biliyor bunu?”

“Ava, gerçekten hiçbir fikrim yok,” diye iç çekti. “Neyse, yanlış biliyor çünkü ben alkolik değilim.”

“Evet, biliyorum,” diye pes ettim ama eminim ki Jesse’nin alkolle olan meselesinin alkolizm skalasında bir karşılığı vardı. “Jesse ne yapacağım? Mikael çok önemli bir müşteri.” Canım sıkılmıştı. “Hayat Yapı işini sırf senin yüzünden mi tekrar bana verdi?”

Gülümsedi. “Hayır, Ava. Düne kadar bizi bilmiyordu. Seni işe aldı çünkü başarılı bir tasarımcısın, ayrıca güzeller güzeli olman da cabası. Ve sana âşık olmam da onun için büyük ikramiye.”

“Bilerek ortaya çıktın,” diye yavaşça konuştum. “Eğer görüşmemi basmasaydm, aramızdaki ilişkiyi asla bilmeyecekti belki de.”

“Ajandanı gördüğümde kendime engel olamadım,” diye omuz silkti. “Her neyse, senin bana ait olduğunu bilmese bile yakandan düşmezdi. Dediğim gibi o amansız bir zampara.”

Ajandamı okurken gözlerinin yuvalarından çıktığını ve çenesinin seğirdiğini hatırladım. Değiştirdiğini için değil her yerinde Mikael yazılı olduğu içindi bu. “Nereden biliyorsun ki? Evli o, yani evliydi.”

“Evli olması onun için asla bir engel teşkil etmedi, Ava.”

Aklımı kaybedecektim. Bıınu öğrendikten sonra Mika-eTIe bir daha asla çalışamazdım. Onun yakınında bile olmak istemiyordum. Lanet olsııı, pazartesi günü omınla randevum vardı. İşler iyice içinden çıkılmaz bir hal almaya başlıyordu. Jesse'ye uçkuruna sahip çıkamadığı için bağırmak istiyordum. Manor'ın ne olduğunu öğrendiğim gün John'un tartaklayarak dışarı attığı pis yaratığı düşündüm. Jesse'nin vicdansızlığından ve kocaları bile takmadığından bahsediyordu. Jesse acaba kaç evlilik bozmuştu? Dışarıda kaç erkek ondan intikam almak istiyordu?

1 loş olmayan düşüncelerimden ancakjesse yüzümü elleri arasına aldığında sıyrılabildim. "Buraya nasıl geldin?"

Sırıtarak, "Gardiyanının dikkatini dağıtarak," diye cevap verdim.

Gözleri pırıldayıp, dudakları titredi. "Onu kovmam gerekecek. Nasıl becerdin ki o işi?"

Jesse'ye gelecek tamir faturasını düşündüğümde sırıtmam yüzümden silindi. "Jesse, adam altmış yaşında. Telefon sisteminin kablolarını söktüm ki kulenden kaçtığımı sana haber veremesin."

"Bizim kulemiz. Kopardın mı?" Alnındaki çizgi belirginleşti yine.

Yüzümü göğsüne yaslayarak, "Kabloları kopardım," dedim.

"Öyle mi?" dedi ama gülmemek için kendini zor tuttuğunu biliyordum.

"Emekli birini beıii içeride tutsun diye görevlendirirken ne düşünüyordun?" diye sordum. Clive'dan topuklularımla bile kaçabilirdim.

Saçımı hafifçe okşayarak, "Gitmeni istemedim," diye cevap verdi.

"O zaman sen dc kalsaydın," dedim ve gömleğini pantolonundan çıkararak elimi göğsünün sıcaklığına soktum. Beni daha da sıkı sararken, kalp atışlarını elimin altında hissedebiliyordum. Çok rahatlatıcıydı.

"Deli gibi sinirliydim," diye iç çekti. "Beni delirtiyorsun." Şakağımı öperek, burnunu saçlarıma soktu.

"Elin nasıl?"

“Sürekli bir yerlere vurmasaydım daha iyi olurdu,” dedi.

Kollarından kurtulup, kucağında oturarak ellerini dikkatlice elime aldım ve, “Göster bakayım,” dedim. Acıyla yüzünü buruşturup buruşturmadığına baktım hızlıca. Asansörün cam kapısı paramparçaydı ve elinin de aynı şekilde olmasını bekliyordum.

“İyiyim ben.”

İyileşen elini okşarken, “Asansörün kapısını yumrukladın,” dedim.

“Çok sinirliydim.”

“Bunu söyledin zaten. Ofisimdeki tavrın neydi öyle peki? O zaman da sinirli miydin?”

“Evet öyleydim,” diye gözlerini kıstı ama sonra sırıttı. “Aynı az önce senin olduğun gibi.”

“Sinirli değildim Jesse,” dedim ve eline az önce ofisinden şutladığım zavallı kadına karşı hissettiğim acıma duygusuyla baktım. “Sadece benim olduğunu gösteriyordum. Seni istiyor, üstüne binip göğüslerini gözüne soksa bu kadar belli etmiş olmazdı.” Onun çaresizliğini düşünürken yüzümü buruşturdum. Başımı kaldırıp Jesse’ye baktığımda, sırıtmasının Hollyvvood’a layık bir gülümsemeye dönüştüğünü gördüm. Bu gülümseme kadınlara sunduğu gülümsemesinin bir üst seviyesiydi. Bu sadece bana özeldi. Kendimi gülümsemekten alıkoyamıyordum.

“Pek mutlu görünüyorsun,” dedim.

“Öyleyim, öyleyim. Beni böyle sahiplenmen ve koruman hoşuma gidiyor. Bana deli gibi âşık olduğunu daha iyi anlıyorum böyle zamanlarda.”

“Son derece zor biri olsan da sana âşığım. Bu arada Sa-rah’ya hayatım dediğini duymayayım bir daha,” dedim iğneleyerek.

Burnunu benimkine sürttükten sonra dudaklarını dudaklarıma bastırıp, “Demem,” dedi.

“Onunla yattın,” dedim. Bu bir soru değil, beyandı. İrkildi ve yeşil gözleri fal taşı gibi açıldı. Temkinliydi. Gözlerimi devirerek, “Sırf takılma mıydı yoksa?”

diye sordum.

Bu sorudan rahatsız olduğu her halinden belliydi. “Evet,” dedi. Bu sohbetten pek memnun değildi.

Biliyordum işte. Neyse, sorun yoktu. O şırfıntıyı uzakta tuttuğu sürece bunu kaldırabilirdim. Gerçi onun için çalıştığı ve onu kaybolmuş köpek yavrusu gibi takip ettiği için bu biraz zor olabilirdi.

“Tek bir şey söylemek istiyorum,” dedim. Her ne kadar Jesse’nin sahiplenici yönünün asla tam olarak yok olmayacağını çok iyi biliyor olsam da, ileride hem sosyal hem profesyonel yönden arkadaşlık edeceğim erkekler için bir şeyi açıkça belirtmem gerekiyordu. “Her şey senin için,” dedim ve sağlam bir öpücükle sözlerimi pekiştirdim.

“Her şey benim için,” diye mırıldandı.

“Aferin oğluma,” diye sırıttım.

Parmaklarını boynumda dolaştırıp, tatmin olduğunu belli edercesine, “Seni seviyorum Ava,” dedi.

Yanaklarımı omzuna koyarak, “Biliyorum,” diye cevap verdim.

“Yarın işten izin al.”

Daha Patrick’e Bay Ward’la olan öğlen randevumu bile söylememiştim ama bir araya ihtiyacım vardı ve Jesse ile uzun bir hafta sonu geçirmek reddedilemeyecek bir teklifti. Hiç randevum yoktu ve işte her şey yolundaydı. Patrick’in bana birkaç gün borcu vardı. Sorun etmezdi.

Kafamı göğsünden kaldırarak, “Tamam,” dedim.

Sanki vazgeçecekmişim ya da cevabıma “ama” ekleyecekmişim gibi kaşlarını çattı, sonra da, “Gerçekten mi?” diye gözleri parıldayarak gülümsedi. “Çok anlayışlı davranıyorsun, hiç sen gibi değilsin.”

Yorumuna şaşırmıştım. Kendisinin anlayışsız olduğunun farkında olduğunu adım gibi biliyordum. Yemi atıyordu ama yutmamıştım. “Seni duymazdan geliyorum,” diye homurdandım.

“Birazdan, seni gökyüzündeki kulemize geri götüreceğim. Saatlerdir içine giremedim,” dedi ve beni ayağa kaldırdı. “Gidelim mi?” diyerek kolunu uzattı ve ben de koluna girdim hemen. Eve vardığımızda beni bekleyen şeyler mideme kramp girmesine yol açmıştı.

“Birazcık kavga etmekten zarar gelmez,” dedim gülümseyerek.

Alaycı bir şekilde kaşlarını kaldırıp, “Başka bir gün kavga ederiz, bebeğim. Şu an sevişmek istiyorum,” dedi hafifçe. Gülümsedim.

Yaz odasından, girişe doğru bana eşlik ederken, oradan ayrı ayrı çıkmamızı uman kadınların suratındaki hayal kırıklığını görmezden geldim. John kapıda bizi karşılayarak kocaman gülümsedi.

John bana kapıyı açarken Jesse ona, ‘Yarın görüşürüz,” dedi.

John da, “Sıkıntı yok,” diyerek Jesse’nin omzuna vurup bara doğru uzaklaştı.

Jesse eli belimde beni dışarıya çıkarırken, barın kapısında dikilmiş bizi izleyen Sarah’yı gördüm. John’a selam verdi ama gözleri benim ve Jesse’nin üzerindeydi. Sarkık suratı öfke doluydu. Düelloya davet etse yeriydi.

“Arabam bırak, yarın alırız,” dedi ve Aston Martin’in kapısını açtı.

Karşı çıkmadım.

Bahçe kapısına doğru giderken yolda Manor’a giden Sam’in Porsche’sinin yanından geçtik. Koltuğumdan fırlayarak, “Hey, Kate’ti o,” dedim. Sam korna çalarak, Jesse’ye başparmağını kaldırırken Kate el salladı. “Kate’in orada ne

işi var?” diye sordum. Jesse gözlerini yoldan ayırmıyordu. “Tanrım, o da üye, değil mi?” diye suçlarcasına sordum.

“Üyeler hakkında konuşamam, gizlilik meselesi.”

“O üye yani!”

Omuz silkerek kapıyı açmak için bir düğmeye bastı. Küçük sürtük! Neden bana söylememişti ki? Sırf müstehcen şeyler için mi buradaydı yoksa Sam için mi? Vay be, tam da ateşli arkadaşım beni daha fazla şaşırtamaz derken.

Jesse yola bir kükremeyle çıkarken direksiyonda birkaç düğmeyle oynadığında müzik sisteminden tanıdık bir erkek sesi duyuldu.

“Kim bu?”

Direksiyonda ritim tutarak, “John Legend? Sever misin?” diye sordu.

Evet, severdim. Direksiyona uzanırken Jesse ellerini indirip düğmeleri bana bıraktı ve sesi biraz daha açtım.

“Bunu evet olarak kabul ediyorum,” diyerek gülümsedi ve elini dizime koydu. Ben de elimi elinin üstüne koydum.

“Elin iyi mi?”

“İyi, iyi. Külotunu çıkar bakalım, küçük hanım.”

“Patrick’e mesaj atmam lazım.”

“Evet at. Yarın ve hafta sonunu sadece seninle geçirmek için sabırsızlanıyorum,” dedi ve elini dizimden çekip direksiyonu kavradı.

Patrick’e hızlıca mesaj attım ve hemen cevap yazıp yarın izin kullanabileceğimi bildirdi.

Mükemmel. Jesse’nin cazibesini doya doya yaşayacağım üç harika gün beni bekliyordu.

16. (V)ö&m

El ele Lusso’ya girdik. Clive ters ters yüzüme bakıyordu. Özür dileyen bakışlarımın belli ki bir etkisi olmuyordu.

“Bay Ward,” dedi gözünü benden ayırmadan.

“Clive.” Jesse başıyla onayladı ve tek bir kelime etmeden beni asansöre yönlendirdi.

Kapı kapanırken, duvara doğru beni kaldırıp, tüm bedeniyle üstüme kapanmasına şaşırmadım. Bugünlerde fazlasıyla alışık olduğum o zonklama yeniden kasıklarıma ulaştı, damarlarımdaki kan ısınmaya başladı. Bacağını

kalçalarımın arasına sokup yukarı doğru sürtmeye başladı. Nefes nefese kalmıştım.

“Kapıcıyı üzdün,” diye fısıldadı.

“Yazık.” Titreyen nefesimle zar zor konuşabilmiştim. Zonklayan sertliğiyle bana sürtünürken, dudaklarını dudaklarıma kararlı bir şekilde bastırdı. Tanrım, kıyafetlerini parçalamak istiyordum. Buna sevişmek denmezdi belki, ama şikâyet ettiğim de yoktu.

Dilini ileri geri hareket ettirirken, “Neden elbise giymiyorsun?” diye sordu.

Aynı soruyu ben de kendime soruyordum. Elbisem çoktan belime sıyrılmış olabilir, o da çoktan içime girmiş olabilirdi. “Elbisem kalmadı,” dedim.

‘Yarın sana sadece elbise alacağız,” diye homurdandı kulağıma. Kalçalarını daha da yukarı bastırarak, bacak arama doğru sürtmeye başladı.

Derin bir nefes çektim içime. ‘Yarın bir taıe elbise ala-

cağız/' Aşağı uzanıp kemerini çözdüğümde, dudaklarımdan ayrılıp, ıslak alnını benimkine dayadı. Gözleri arzuyla parlıyor, dudakları aralanıyordu. Elimin arkasını pantolonuna sürtüp, dilimi onun alt dudağında gezdirirken sarsıldığını hissettim. Sonra fermuarını açıp, sertliğine ulaştım, kökünden sertçe kavradım.

Gözlerini sımsıkı yumdu. “Ağzına al,” diye emretti.

Çatı katının girişinde asansörün kapısı açıldı. Son kata gelen tek asansör olduğu için çok rahattım. Duvardan aşağı sırtımı kaydırarak önünde diz çöktüm. Ama onun ateşli, zonklayan aleti ilgilendiğim tek şey değildi. Yarası dikkatimi çekmişti. Kendime daha fazla soru sormayacağıma söz vermiştim ama merakıma karşı koyamıyordum. Özellikle de John, Jesse’nin kendi kendisine zarar veren biri olduğunu söyledikten sonra. Başımı kaldırıp ona baktım. Kollarını başımın üstündeki duvara yaslamıştı. Gözleri bendeydi.

Kalçalarını sabırsızca hareket ettirerek, “Ne bekliyorsun?” diye sordu. Ona bu muameleyi yaptığım son günü hatırladığımda, gizemli yara iziyle ilgili tüm düşünceler bir anda aklımdan uçtu. Ne kadar da haşindi o gece. Şimdi de öyle olacak mıydı?

Gözlerimi onun şehvetli bakışlarından ayırarak zonklayan aletini elimde gevşettim. Elimi biraz ileri doğru kaydırdığımda akan zevk suyunu hızlıca yalayarak onu inlettim. Kalçası hafifçe titredi. Her okşayışımda nefesi daha da hızlanıyor, alt karın kasları gözlerimin önünde kasılıyordu. Küfrettiğini duyduğumda, taşaklarını yavaşça ama sert bir şekilde yalayarak içime çektim. Yavaşça doğrulurken her yerine dokundum.

Nefes nefese, “Sonuna kadar al, Ava,” dedi.

Açılıp kapanan asansör kapısının ve Jesse’nin her seferinde yumruğunu düğmeye basarak kapıyı açtığının farkınday-dım.

Dudaklarımla başım sarmaladığımda, dilimle usulca daireler çizmeye başladım. Ürperdi. Ona bunu yapmaya bayılıyorum. Ağzından çıkan bu ayartıcı seslere, bedeninin verdiği bu tepkilere bayılıyordum.

Yükselerek gelmesini bekledim. Ama mücadelc ediyordu. Temasımızdan bedenindeki gerilimin bana geçtiğini hissedebiliyordum. Kalçalarının önümde yavaşça titrediğini görüyordum. Istırabına son vererek aletini sonuna kadar ağzıma aldım. Ağzımdaki tadı kadifemsiydi. Mükemmel. Enfes. Yavaşça geri çekilip yeniden yalamaya başladığımda bastırdığı hırıltısının dudaklarından kurtuluşu beni inanılmaz bir güvenle doldurmuştu. Bu sefer başım duvara yaslıyken kalçalarını ileri doğru hareket ettirmeye başladı. Geri çekilecek yerim yoktu. Elleriyle başımın arkasından beni tutarak beni kendine yasladı ve başını geriye atarak ritmik bir şekilde ileri geri hareket etmeye başladı.

Rahatlamaya çalıştım, öğürme refleksime zor hâkim oluyordum. Ellerimle kalçalarını sıktım ve tırnaklarımı etine geçirdim.

“Daha sert!” Sesi sert ve hayvaniydi. Daha da içime aldım. “Siktir!” Hareketine devam etti ama gelmeye yaklaştığının farkmdaydım. Bir elimle iki kalçasını ayırarak yumruğumu testislerinin arasına bastırdım. Bu onun çözülmesini sağladı.

“Lanet olsun!” diye acıyla bağırarak eliyle aletini kavradı. “Olduğun yerde kal ve ağzını aç.” Bakışları beni delip geçiyordu.

Bana söylenileni yaptım, gözlerimi gözlerinden ayırmadan, taşaklarını sıkıca kavrayıp göz temasını kaybetmeden ağzımı açtım. Ensesinde şişen kasları gevşetti ve zapt ettiği çığlığı bir anda serbest bıraktı. Aletinin başını alt

dudağımın üstüne dayayarak sıcak, kremamsı sıvısını ağzımın içine, gırtlağıma doğru akıttı. Düşünmeden hepsini yuttum.

O aletini yavaşça sıvazlarken, ben de taşaklarındaki baskıyı azalttım. Elimi teninden ayırmadan bacaklarının arasından geçirdim, ta ki onun yavaş okşamalarıyla karşılaşana kadar. Elimi elinin etrafında sardım. Beraber sertliğini sıvazlarken, ben de ağzıma akıttığı özünün tuzlu tadına bakıyordum.

“Bıınu hayatını boyunca her gün bir kere istiyorum.” Yüzü ifadesiz, sesi de son derece ciddiydi. Bunu başkasından değil sadece benden istemesini umut ediyordum. “Senden,” diye ekledi, aklımı okumuşçasına.

Gülümsedim ve dikkatimi çelik gibi aletine verdim, hâlâ ikimizin elleri arasında duruyordu. Dilimle daireler çizerek yalamaya devam ettim, tek bir damlanın bile boşa gitmesini istemiyordum. Sonra da her bir yanını öptüm.

Parmakları rahatladı, ben de ellerimi gevşettim. “Gel buraya.” Uzanıp beni ayağa kaldırarak göğsüne bastırdı. “Seni ve senin o pis ağzını seviyorum,” dedi sessizce ve burnuyla burnumu okşadı.

“Sevdiğini biliyorum.” Kıyafetlerini pantolonunun içine sokarak düğmelerini ilikledim.

İşimi bitirmeme izin verdikten sonra elimi tuttu ve beni asansörden eve doğru çekti. “Seni içeri atar atmaz üzerimden çıkaracağımı düşünürsen, bu tümüyle vakit kaybıydı.”

İçeri girdiğimiz anda çok güzel bir koku burun deliklerimi istila etti. ‘Yemek!” Bunu tamamen unutmuştum. İyi ki fırını kapatmayı unutmamıştım yoksa geri dönüğümüzde itfaiye bizi bekliyor olurdu.

Beni mutfağa götürdü. Elimi bırakarak bir fırın eldiveniyle fazla pişmiş lazanyayı aldı ve kenara atarak başını salladı. “Temizlikçim ve aşçım var ama sen yine de yemeği yakmayı başarabiliyorsun. ”

Çığlıklarımız ve sonrasındaki barışmamız sırasında telafi edilemez biçimde kaba davrandığım zavallı kadın tümüyle aklımdan çıkmıştı. Mutlaka aramızı düzeltmeliydim. Büyük ihtimalle benim kaltağın biri olduğumu düşünüyordu. “Geri gelecek mi?”

Gülerek, “Umarım,” dedi. Lazanyanın üstteki kıtır tabakasını kaldırdı. “Cathy’nin lazanyası çok lezzetlidir,” dedi. Gözleri yeniden bana odaklanmıştı. “Sanırım yemek için başka bir şey bulmam gerekecek.”

Yavaşça bana yaklaşırken yeşil gözleri vaat ve haz doluydu.

Kolunu vücuduma doladı ve beni sıkıca kavrayıp taşımaya başladı. Uzanarak parmaklarımı yumuşak, karmakarışık saçlarının arasına soktum. Merdivenleri geçerek terasa doğru ilerlediğinde kaşlarımı çattım.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordum geride bıraktığımız merdivene bakarken.

“Açık hava seksi.” Dudaklarını dudaklarıma bastırdı. “Çok güzel bir akşam, ziyan etmeyelim.”

Beni terasa taşıdı. Londra’nın sesleri serin akşamüstü havasında kayboluyordu. Ayağım yere bastığında çoktan düğmelerimi çözmeye başlamıştı. Büyük parmakları küçük altın renkli düğmeleri çözmekte zorluk çekiyordu. Konsantre olmaya çalışırken alnı kırışmıştı. Pantolonuna uzanarak kemerini çözüp fermuarını açtım ve sonra da gömleğinin alt düğmelerini çözmeye başladım. Her bir düğmeyi yavaşça açmaya devam ettim, ta ki avuç içlerimin altında o enfes göğsünü hissedene kadar. Başparmaklarımla meme uçlarında halkalar çizmeye başladım. Bluzumun düğmelerini bitirdiğinde pantolonuma yöneldi.

“Göster bana,” diye mırıldandı. Pantolonumun fermuarını ararken dudakları dudaklarımı buldu. Acımasızcaydı ama aramasına izin verdim. Pantolonun ön ve arkasını elleriyle yokluyordu. Bir şey bulamayacağını anladığında dudakları dudaklarımda gürledi. “Fermuar nerede?”

Arkamdaki ellerini tutarak fermuarımın olduğu yere, yana yönlendirdim. Aceleyle fermuarımı açıp, ayakkabılarımı kolayca ayağımdan atabilmem için beni havaya kaldırdı. Pantolonumu aşağı indirip bluzumu omuzlarıma doğru çekiştirirken söylenmeye devam etti. “İşte sadece elbise almak için bir sebep daha. Sana hızlıca sahip olabilmemi engelleyen her şeyi atmalısın.”

Kendi kendime gülümsedim. Şimdi de benim gardırobuma mı haddini bildirecekti?

Serin hava tenime vurdu ve çoktan sertleşmiş meme uçlarımın büzüşmesini sağladı. Arkama geçerek Grensoıı marka

ayakkabılarını ayağından fırlattı, çoraplarını, pantolonunu ve gömleğini çıkartırken titreyen gözleriyle vücudumu tepeden aşağıya tarıyordu.

Yavaşça çamaşırını kalçalarına indirirken, “Dantelli,” dedi. Aleti tüm ihtişamıyla özgür kalmıştı. Dizlerimin üzerine çöküp, o lezzetli şeyi yeniden ağzıma almak istedim ama kasıklarımdaki parmak dikkatimi dağıtıyordu. Sırtıma uzanarak çözdüğüm sütyenimin yere düşmesine izin verdim. O saniyede bedeni benim bedenime yapışmıştı. Nefesini yüzümde hissediyordum.

Parmaklarını, çamaşırımın dikiş yerinden içeri sokup, klitorisime bastırdı. Başımı göğsüne bastırdı ve ellerimle kollarını kavramama izin verdi. Dokunuşları tüm sinirlerime elektrik gibi yayılırken, sakin olmaya çalışıyordum.

“Islak,” dedi kaim ve sert sesiyle. Parmağının ucuyla halka çizip, hafifçe bastırmaya devam ederken, “Sadece benim için mi?” diye sordu.

“Sadece senin için,” dedim soluk soluğa.

Dudaklarının arasından kurtulan tatminkâr gürleme geceye karıştı. Her zaman onun olacaktım.

Başımı kaldırdığımda dudaklarını dudaklarıma kaydırdı. Dudaklarımı tatlı tatlı aralarken külotumu aşağı doğru indirdi. Dili dudaklarımın arasından kayarken inledi. Tadı bağımlılık yaratıyordu. Her yanını yalayıp öptüm, ta ki beni kendinden uzaklaştırıp önümde diz çökene kadar. Külotumu dizlerime indirdi. Hiç vakit kaybetmeden, burnunu kasıklarımdaki tüylerime gömdü ve uzun, ateşli, dayanılmaz okşayışlarla merkezime ulaştı.

İnledim, dizlerim boşaldı ve neredeyse acı verici denebilecek bir uğultu bedenimi kapladı.

“Ah!”

Kalçalarımı sıkıca kavradı ve ateşli bir şekilde deliğimi okşamaya devam etti. Dudakları tüm vücudumu dolaşıp sonunda boynuma ve sonra da dudaklarıma ulaştığında tutkuyla mırıldadı.

Dudaklarımı bırakıp gözlerini gözlerime kilitledi. Yemyeşil bakışları içime sızıyordu. “Sen benim hayatımsın.” Sözleri kalbimi deldi. Dudaklarıma nazikçe tapmaya devam ederken, kalçalarımı ve kasıklarımı avuçlamaya başladı.

Dikkatlice bacağımı yukarı çekerek kalçasına yasladı. Sonra geri çekildi. “Beni seviyor musun?” diye sordu gözleri gözlerimi ararken.

“Sevdiğimi biliyorsun,” diye fısıldadım.

“Söyle. Duymaya ihtiyacım var.” Sesinde çaresizlik vardı.

Tereddüt etmeden, “Seni seviyorum,” dedim. Onu kocaman, tüm benliğimle öptüm. Kollarımı ensesinde kenetleyerek kendimi nazikçe yükseltip bedenine dayadım. “Seni her zaman seveceğim.” O içime girmek için hazırlanırken puslu yeşil gözlerine dikkatlice baktım. Ben onun içinde erimemek için direnirken o oyalanmaya devam ediyordu.

“Bana ihtiyacın var mı?” diye sordu.

“Sana ihtiyacım var.” Bunun onu en az *seni seviyorum* demem kadar tatmin ettiğini biliyordum.

“Her zaman,” diyerek onayladı. Sonra yavaşça ve çok kontrollü bir şekilde içime doğru aletini itmeye başladı. Birleşirken ikimiz de nefesimizde kayboluyorduk.

Nefesimizi düzenlerken beni kendine yakın tuttu ve sonra şezlonga doğru yürüyüp beni yatırdı. Bedenini benimkiyle birlikte alçaltarak temasımızı korumaya devam ediyordu. Bana tüm içtenliğiyle bakıyordu.

“Birlikte ne kadar mükemmel olduğumuzun farkında mısın?” Yavaşça geri çekildi ve içime girdi. Kendini bir sonraki adıma hazırlıyordu. *Gerçekten* benimle sevişmek istiyordu. “Hissediyor musun?” diye sordu hafifçe. İçimi yakıyor, ona olan ihtiyacımı artırıyordu.

“Evet,” dedim sessizce. Temas ettiğimiz ilk andan beri bunu hissediyordum, hatta belki de gözlerimizin buluştuğu ilk andan beri.

Yavaş, kontrollü vuruşları devam ediyordu. Ellerimi sırtında kaydırırken teninde hafif izler bırakıyordum. “Ben de,” diye fısıldadı. “Hadi sevişelim.”

O ileri geri hareket ederken ben de onun lıer bir zerresini hissediyordum. Kalçalarını bana her vurduğunda beni doruğa daha da yaklaştırıyordu. Bana tam bir huşu ve adanınış-lıkla bakıyor, gözlerimiz birbirimizin gözlerinde yanıyordu. Sabrı ve iradesi düzenli ritim tutturmasını sağlıyordu ve bu yüzden onu daha da

çok seviyordum. Gerçekten çok tatlı sevişiyordu.

Etrafımızdaki serin havaya rağmen alnından süzülen ter damlaları kaşlarını ıslatıyordu. Daha fazla dayanamadan başımı yanağına yasladım, onu daha fazla hissetmek için yanıyordum. Bana bakarken, titreyen bedeni bütün bedenimi örtmüştü. O yavaşça tempoyu artırırken, içgüdüsel bir şekilde onun bedenine dolanıyordum.

“Tanrım Ava,” dedi. Geri çekiliyor ve sertçe geri giriyordu. Vuruşları arzumu yükseltiyor, beni orgazmın kıyılarına taşıyordu.

“Daha fazla dayanamayacağım,” dedim.

Nefesi kesilirken, “Birlikte,” dedi. Ben kalçalarımı sıkarken o dada da hızlı ama daha az kontrolle hareket etmeye devam etti. Kontrolsüzce nefes alıp veriyor, alnını benimkine yaslayarak yeniden kontrolü ele geçirmeye çalışıyordu.

“Geliyorum, Jesse,” dedim, kontrolümü kaybederken.

Altında yüksek sesle çığlık atarak adeta parçalara ayrıldım.

O da son kez hızlanarak kendisini benimle birlikte bıraktı. “Tanrım,” diye bağırdı. Kendini son bir kez daha içime bastırdı ve derinlerimde tutmaya devam etti. İçime akarak deliğimi dolduruyor, beni ısıtıyor, beni tamamlıyordu.

“Siktir!” Gözlerim kapalı, doyuma ulaşarak rahatladım. Bu adam beni nasıl tatmin edeceğini çok iyi biliyordu.

Yüzünü boynuma gömdü ve nefes alırken, “Düzgün konuş,” dedi. “Sence küfretmeyi bırakabilecek misin?”

“Sadece beni zorladığında ya da tatmin ettiğinde küfrediyorum,” dedim ve parmak ucumla sırtına *becer* yazdım. Vücudunu dirseklerinin üstünde kaldırdı ve gözlerime baktı. Parmak ucuyla memelerime *düzgün konuş* yazdı ve sonra da her iki meme ucuma birer öpücük kondurdu. Başını kaldırıp baıia baktığında gülümsedim. Gözlerinden haylazlık akıyordu. Dişlerini meme ucuma geçirdi.

“Ah!” Güldüm.

Islak izler bırakarak mememde halkalar çizmeye başladı ve kalçamdan beni

kavradı. Diğer mememi ısırdığında irkildim. Oyunu hoşuma gitmiş, kalp atışlarım hızlanmıştı.

Dişleri mememde kilitliyken parmak uçlarıyla kalçalarıma masaj yapmaya başladığında, “Yapamazsın!” diye haykırdım. Gözlerimi sıkıca kapattım ve altında debelenmeye başladım. “Jesse, lütfen dur!” Kıkırdayarak kalça ve meme uçlarıma baskı uygulamaya devam etti. “Lütfen!” diye kıkırdayarak ciyakladım. Kalçamdaki parmaklarıyla bana işkence etmeye başlamasaydı, muhtemelen meme ucum çok acıyacaktı. Beni deli ediyordu!

Bu işkenceye dayanacak gücü kendimde bulduğumda rahat bir nefes aldım. Hâlâ onun altındaydım ve sanki saatlerdir bana işkence ediyordu. Sonra kalçamı serbest bıraktı ve meme ucumu sertçe emmeye başladı.

Nefes verdim. “Bunun bedelini ceza seksiyle ödeyeceksin.”

Tekrar kalçamı kavradı. “Ava!” Dikkatini memelerime verdiğinde derin bir nefes verdim. Jesse benim üzerimde diliyle ziyafet çekerken gözlerimi kapadım.

“Titriyorsun,” dedi göğsüme doğru. “Seni içeri götüreyim.” Beni kucağına aldı. Sızlanarak itiraz ettim. “Rahat mısın?”

“Hımm.” Konuşamıyordum.

“Yatağa.” Beni kaldırdığında kendimi vücuduna doladım ve yüzümü boynuna bastırdım.

Beni odaya taşıyıp yatağa yatırdı. Yanıma sokulur sokulmaz hemen göğsüne kıvrıldım. Bir yandan saçlarımı okşayıp beni öpüyor, öbür yandan da sırtımı sıvazlıyordu. Ona daha da sokuldum. Daha yakın olamazdık. Her zamanki gibi, aramızda hiç boşluk kalmamıştı.

11. ÇP)öknı

Jesse içimde uyandığımda, göğsü sırtıma dayanmıştı. Beni belimden kavrayıp ileri doğru pompaladı. Uyanan tek şey zihnim değildi. Bedenim de ayılmıştı. Ellerimi onun saçlarına doladıktan sonra dudaklarına erişmek için sırtımı büküp yüzümü ona döndüm.

Dudaklarımı ele geçirmesine izin verdim. Dillerimiz çılgınca birbirine

dolanıyordu. Zevkle debelenerek kendimi ona doğru itiyordum.

“Ava, sana doyamıyorum,” dedi soluk soluğa. “Beni asla terk etmeyeceğine söz ver.”

“Terk etmeyeceğim.” Ellerimi saçlarına dolayıp başını hızla kendime çektim. Dudaklarını seviyordum, zorlayıcı olduğu anlarda bile dudaklarına yapışıp onu susturmak istiyordum. Bana hep böyle kalmam için söz mü verdirecekti? En ufak bir şüphe bile duymadan her zaman ona boyun eğecektim ama asıl istediğim, bana bunu tekrar tekrar sorup söz vermeme gerek kalmadan böyle olacağını anlayabilmesiydi.

Kuşkulu erkeğime bakabilmek için geri çekildim. Bu hariç her konuda özgüveni çok yüksekti. “Lütfen inan bana.” Yüzüme bakarak güçlü bir biçimde gidip gelmeye devam ediyordu. Küçük bir gülücük atıp git gellerini hızlandırarak beni öptü.

Uğraşıyordum, ancak bana böyle abanırken dudaklarımı dudaklarında tutamıyordum. Önüme döndüm, tekrar tekrar ona doğru geri çekilirken kendimi pozisyonda tutmak için yastığı tutuyordum.

İkimiz de zevkten bağırıyorduk. Jesse, beni sonsuz zevkin kıyılarına sürüklemek ister gibi arkamda delicesine ileri yükleniyordu. Nefesimi düzenlemekte zorluk çekiyordum, kalbim kontrol sağlamak için savaşıyor, bedenim kendi ahen-giyle sarsılıyordu. Jesse, tüm azgınlığıyla aletini son bir kez daha dibime körükledi. Boşalmasının verdiği sıcak his içimi kaplamıştı.

“Tanrım, harika!” Nefes nefese içimden çıkıp sırtüstü uzandı.

Dönüp üzerine çıktım. Vücudunu bacaklarımın arasına alıp göğsüne yattım ve burnumu boynuna soktum. “Tam olarak uyku seksi denmez buna.”

“Denmez mi?” dedi nefes nefese.

“Evet. Buna daha çok uyku düzüşmesi denir.” Küfür ettiğimi fark ettiğimde utandım.

“Tanrı aşkına, Ava. Küfür etme!”

“Üzgünüm.” Boynunu ısırıp biraz yaladım.

“Boynumda iz mi bırakmaya çalışıyorsun?” diye sordu ama beni durdurmadı.

“Hayır, sadece tadına bakıyorum,” dedim ve o da beni kendi halime bıraktı. Bana kalsa dudaklarımı sonsuza dek suratında, boynunda, göğsünde gezdirirdim.

Derinden iç çekerek, “Ava?” dedi.

“Söyle.”

“Seni ilk gördüğümde, O olduğunu anlamıştım.”

“O derken?” Kalkmaya çalıştım ama beni koynuna geri çekti. Yüzünü dönüp kulağıma doğru nefes verdi.

“Beni hayata geri döndüren.” Sakin bir tonda konuşuyordu, aslında “o” derken neyi kastettiğini sadece kendisi biliyordu.

Bu kez kollarından kurtuldum ve dönüp beni seyreden erkeğime baktım. “Nasıl anladın peki?”

Beni tamamen sararak doğrudan gözlerimin içine baktı. Yeşil gözleri anlamlı bir şekilde parıldadı. “Çünkü kalbim tekrar atmaya başladı.”

Boğazım düğümlendi. Bu çok ciddi bir şeydi ve beni tamamen altüst ediyordu. Ne diyeceğimi bilemiyordum. Bu etkileyici adam durmuş sanki önemli olan tek şey benmişim gibi yüzüme bakıyordu.

Bileklerimi kavramasından kurtulup kollarımı vücuduna doladım. Önemli olan tek şey *oymuş* gibi ona tutunurcasına bacaklarımı beline sardım.

Bu adam, benim için yaratılmıştı.

Neden böyle olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu ama kelimelerinin gücü her şeyi açıklıyordu. O, bensiz yaşayamazdı. Aslında ben de onsuz yaşayamazdım. Bu adam artık benim dünyamdı.

Öylece hareketsiz üzerimde yatarken, kaslarım ağrıyana dek onu kucakladım. Kalça kaslarım ağrıdan zonklamaya başlayınca, “Sana kahvaltı hazırlayayım mı?” diye sordum. Vücuduna dolanmış bir şekilde beni yataktan kaldırıp kollarında aşağıya taşıdı. Mutfağa yöneldiğinde, “Ayaklarımı nasıl

kullanacağımı unutacağım,” dedim.

“O zaman ben de seni her yere taşırım. Hoşuna giderdi, değil mi?” Beni kendine bağlamak için mükemmel bir bahanesi olurdu.

“Çok hoşuma gider.” Keyifle sırıtarak beni mermere bıraktı, zeminin soğukluğu ikimizin de komple çıplak olduğunu hatırlatarak popomdan bedenime yayıldı. Dolaba doğru gidip kahvaltı tarzı bir şeyler ve fıstık ezmesi aldığında o mükemmel kıçına bakıp bir kez daha hayran kaldım.

Tezgâhtan indim, “Benim sana kahvaltı hazırlamam gerekiyordu,” dedim ve onu kenara ittim. “Otur,” diye emrettim en baskın sesimle. Pis pis sırıttı ve fıstık ezmesini aldı. Meme ucumu çimdikledikten sonra tabureye geçti. “Ne istiyorsun?” diye sorarken tost makinesine biraz ekmek koydum. Dönüp ona baktığımda kavanoza yumulmuş olduğunu gördüm.

“Kızarmış yumurta,” dedi sırıtarak.

Çıplak halime baktım. Eğer kızarmış bir şey istiyorsa gidip giyinmem gerekiyordu. Yüzüne tekrar baktığımda savaşı kaybetmiş, yüzündeki gülümseme gitmişti. “Benimkini pişirirsen ben de şeninkini pişiririm.” Gözlerimi çıplak göğsüne çevirdim.

“Vahşi,” dedi parmağını ağzından çıkarırken.

Ön kapının açıldığını duyduğumuzda ikimiz de yüzümüzü mutfak kapısına çevirdik. Gözlerim bir eli ağzına doğru giden Jesse’ye kilitlendi. O da bana *bu da kim şimdi* der gibi bakıyordu.

Sıçrayınca elindeki fıstık ezmesi kavanozunu yere düşürdü, kavanoz yere çarpınca tuzla buz oldu. Ben de panikle-miştim.

“Lanet olsun!” dedi, gözleri kocaman açılmış bana bakıyordu. “Gelen Cathy!”

Tanrım sen bana yardım et!

Benden nefret edecekti. Dün ona çok kötü davranmıştım, şimdi de karşısına çıplak çıkacaktım. Üstüne üstlük dün yaktığım lazanyası da tezgâhın üzerinde duruyordu. Sorun çıkmadan bu mutfaktan sıyrılmamıza imkân yoktu. Jesse’ye bakıyordum. Donakalmış ve aynı benim gibi şaşkındı o da. Cathy muhtemelen

onunla olmama aldırmazdı. Gülümsedim. Sonra hemen kafamı toplayıp içinde bulunduğum ana geri döndüm. Erkeğimi süzdükten sonra mutfak boyunca koşarak onu takip etmeye başladım.

“Siktir!” Ayağıma cam kırıkları batmıştı. “Ah, ah, ayy!” Acıyı hissetmemeye çalışarak koşmaya devam ettim.

Jesse hemen arkamdaydı. Merdivenlerden yukarı çıkarken kontrolsüz bir şekilde gülüyorduk. “Düzgün konuş!” dedi ağzından tükürük saçarak ve kıçıma bir şaplak atıverdi.

“Tanrım!”

Üst kata yaklaşırken onun şaşkın sesini duydum.

Kim bilir nasıl görünüyorduk? Tüm hızımla odaya koşup kendimi örtülerin altına aittim. Jesse’nin de yatağa gömüldüğünü hissettim. “Neredesin?” Örtünün altında, yastığa gömülü kafamı buluncaya kadar aranıp durdu. “İşte, buldum seni.’* Beni ters çevirip başını memelerimin arasına daldırdı. “Odacıyı kırdığın yetmezmiş gibi, şimdi de temizlikçinin keyfini kaçırıyorsun.”

“Böyle söyleme!” Tamamen umutsuz bir şekilde ellerimle yüzümü kapattım. Güldü. “Dur bir ayağına bakacağım.” Doğrulup ayağımı eline aldı.

“Canım benim, ayağında bir parça cam kalmış.” Topuğumu öpüp yataktan dışarı fırladı. “Cımbız var mı?” Bir elimi yüzümden çekip banyoyu işaret ettim ve, “Makyaj çantamda,” diye mırıldandım. Az önce kendimi Jesse’nin yardımcısına teşhir ettiğime inanamıyordum. Korkunç, rezil bir durumdu. Bir sabahlığa ihtiyacım vardı.

Yatağın onun ağırlığıyla tekrar çöktüğünü hissettim, ayağımı tutmuştu. “Kıpırdama.”

Nefesimi tuttum ve yataktaki pozisyonumu düzelttim ama tüm utancım dilinin ıslak sıcaklığıyla ayağımın üzerindeki kanı yaladığını hissettiğimde geçti. Dil darbeleriyle titriyordum ve onu görmek için ellerimi az kaydırarak aşağı indirdiğimde kalçalarımın gerildiğini hissettim. Bunu fark edince gülümsedi, dudaklarıyla yaramı iyileştirmeye başlamadan önce gözleri parıldadı.

“Ne yapıyorsun?”

“Onu dışarı çıkarıyorum.” Cımbızı eline almadan önce topuğumu sert bir şekilde emdi ve sonra da ayak topuğumla daha yakın ve samimi bir ilişkiye girdi.

Konsantre olmaya çalışırken çatılan kaşlarına bakarak sırıttım.

“İşte.” Ayağımı öpüp bıraktı. Oldukça acısız olmuştu aslında. “Niye sırıtıyorsun sen öyle?” Neşeyle bana bakıyordu.

“Kaşlarını çattığında ortaya çıkan çizgiye.”

“Çizgim yok benim.” Bozulmuştu.

“Evet, var.”

Yatağa yayılıp üzerime yattı. “Bayan O’Shea, siz bana kırışıklıklarımın olduğunu mu söylüyorsunuz?”

Daha da pişkin sırıttım. “Hayır canım. Sadece sen bir şeye

konsantre olmaya çalışırken ya da bir şeyle meşgulken ortaya çıkıyor.”

“Öyle mi?”

“Evet, öyle.”

“Yaa.” Kaşlarını çattı. “Şimdi var mı peki?”

Güldüm. Beni altında kıvrandırarak göğsümü ısırdı. “Hazırlan.” Bana bir öpücük verip ayaklandı. “Gidip Cat-hy’nin çığlıkları dinmiş mi bir bakacağım.”

Gülmem Jesse’nin yardımcısını hatırlayınca geçti. Az önce bizi basmıştı. “Tamam.”

“Aşağıda görüşürüz.” Eğilip dudaklarıma bir öpücük bıraktı. “Geç kalma.”

Fırlayıp üzerine kareli bir kumaş pantolon çekip, yardımcısının gönlünü almak için odadan ayrıldı.

Dikkatimi duş alıp hazırlanarak ve üzerime çiçek desenli, muhtemelen çok kısa bir kıyafet giyerek dağıttım. Sandaletlerimi giydim. Saçlarımı atkuyruğu yaptım. Hazırdım.

Ürkek, kimsesiz bir çocuk gibi huzursuz ve gergin bir şekilde mutfağa girerken, Jesse somonlu yumurtalı sandviçinden başını kaldırıp bana bir gülücük attı. Çıplak göğsü dikkatimi dağıtıyordu. Eteğimin boyuna bakarken suratının aldığı ifade pek hoşuma gitmedi ama görmezden geldim.

“İşte kendisi de geldi,” dedi Jesse yanındaki tabureye hafifçe vurarak. Cathy yüzüme bakmak için başını buzdolabından çıkardı. “Cathy, işte bu Ava, hayatımın aşkı.” Yanaklarım kızardı ve mahcup bir şekilde gülümsedim. Cathy’de de aynı mahcubiyeti görünce biraz rahatladım. Hislerime o kadar kaptırmışım ki kendimi, onun da utanabileceğim hiç düşünmemiştim. Jesse’nin yanında bir tabureye oturdum ve o da bana bir bardak portakal suyu koydu.

“Elbisen hoşuma gitti,” diyerek yalandan gülümsedi. “Çok kısa ama sana çok yakışmış. Üstünde kalabilir.”

Ona sert bir bakış atıp alttan hafif bir tekme vurdum. Gülüp dişlerini yemeğine geçirdi. Davranışına şaşırmıştım ama

beni tekrar yukarı üstümü değişmeye göndermediği için de oldukça memnundum.

“Ava seninle tanışmak bir zevk. Sen de kahvaltı yapmak ister misin?” Cathy’nin sesi sıcak ve samimiydi. İkisini de hak etmiyordum.

“Seninle tanışmak da öyle Cathy, aslında kahvaltı yapsam güzel olur, teşekkür ederim.”

“Ne yemek istersin?” Bana gülümsüyordu. Çok içten bir ifadesi vardı.

“Jesse’ye hazırladığından alabilir miyim lütfen?” Dönüp bana kalk da kendin yap dese şaşırmazdım ama demedi. Sadece başını sallayıp işini yapmaya devam etti.

Portakal suyumu elime alıp Jesse’ye bir bakış attım. Oldukça rahat ve halinden memnun görünüyordu. Huzursuzluğumdan keyif alması da pek hoştu ama Cathy yerine bir erkek olsa böyle zevkten dört köşe olabileceğini sanmıyordum. Kucağına yanaşıp pantolonunun üzerinden gevşek penisini kavradım. Yerinden sıçrayıp dizlerini mermere çarptı ve yemek dolu ağzıyla öksürmeye başladı. Cathy öksüren Jesse’ye dönüp baktı ve sakinleşmesi için ona bir bardak su getirdi. O da teşekkür edercesine elini kaldırdı.

“İyi misin?” diye sordum bir yandan sertleşen aletini yavaşça okşamaya devam ederken.

“İyiyim.” Sesi ürkek ve gergindi.

Cathy yemeğimi hazırlamaya devam ediyordu, ben de günahkarca Jesse’nin aklıyla oynuyordum. Yemeğini bırakıp bana bakarak sessiz ve kontrollü bir nefes aldı.

Heyecanını görmezden gelerek başparmağımla ıslak başını okşadım ve sonra da elimi aşağıya kaydırıp okşamaya devam ettim. Avcumda, aralıksız devam eden nabız gibi zonklayışım ve ucundan akan zevk suyunu hissediyordum. Islaklık artıkça taş kesilen aletini yukarı aşağı sıvazlamaya devam ettim.

Gözlerimi ona çevirdim. Dudaklarımı kıpırdatarak, “İyi mi?” diye sordum. Çaresizlikle kafasını salladı.

Keyfe gelmiştim. Daha önce hiç böyle olmamıştı. Muhtemelen Cathy’ye çok fazla saygı duyuyordu çünkü onun yerine bir başkası olsa şimdiye bu mutfaktan çoktan çıkmış olurduk.

“İşte, seninki de hazır Ava,[v] dedi ve tezgâha benim için bir tabak koydu Cathy.

Jesse’den elimi yanmışçasına hızla çektim. Tabağımı önüme çekmeden başparmağımı ağzıma götürdüm. Jesse’nin şehvetle gözlerini bana dikerek derin bir nefes aldığını işittim.

“Sağ ol Cathy,” dedim neşeli bir sesle. Hazırladığı sandviçten kocaman bir ısırık aldım. “Cathy, çok lezzetli olmuş!” O, bulaşık makinesini doldururken ben de konuşuyordum. Bana bakarak gülümsedi.

Kahvaltımın keyfini çıkarırken yanıp kavrulan gözlerin hâlâ üzerimde gezindiğinin farkındaydım. Yavaşça ona dönüp baktığımda yüzündeki dehşeti gördüm.

Bana bakıp kaşlarını kaldırdı ve başıyla mutfağın kapısını işaret etti. “Yukarı, şimdi,” dedi kalkarken. “Kahvaltı için teşekkürler Cathy. Ben çıkıp bir duş alacağım.” Yüzüme baktı. Başımla onayladım.

“Rica ederim, evladım. Bugün ne yapmamı istersin? Ben burada yokken

anlaşılan sen de kapıları kırmak, duvarlarda delikler açmak dışında pek bir şey yapmamışsın.” Ellerini bir havlu ile kurulayıp Jesse’ye durumu onaylamayan bir bakış attı.

Jesse dönüp Cathy’ye bakamıyordu çünkü şu an pantolonunun önünde kurulan çadırı gizlemeye çalışmakla meşguldü. Ben de hemen yüzüme sahte bir tebessüm kondurdum.

“Ava bana yukarıda bir konuda yardım ettikten sonra gelip seninle konuşur,” dedi hızla gözden kaybolurken.

Yapabilir miydim? Cathy ne yapar ya da Jesse bugün ne yapılmasını ister hiçbir fikrim yoktu ve kesinlikle başlattığım şeyi devam ettirmek için onun peşinden yukarı çıkmak gibi bir niyetim de yoktu.

Olduğum yerde oturmaya devam ettim. “Cathy, dün ve bu sabah için senden özür dilemek istiyorum.”

Gözlerini bana çevirdi. “Önemli değil tatlım, boş ver.” “Dün sana karşı çok kabaydım ve bu sabah da... yani, geleceğini tahmin etmemiştim.” Kahvaltımı yapmaya devam ederken yanaklarımın alev alev yandığını hissediyordum.

“Ava, gerçekten önemli değil. Jesse bana kötü bir gün geçirdiğini ve sana döneceğimden bahsetmeyi unuttuğunu söyledi. O yüzden, anlıyorum.” Önlüğünü aşağıya doğru silkelerken bana gülümsedi. Sanırım Cathy’den hoşlanıyordum. Gri saçları, dost canlısı ifadesi ve çiçekli etekleriyle oldukça erdemli görünüyordu.

“Tekrar olmayacak.” Tabağımı alıp bulaşık makinesine gittim, tam açarken ben daha farkına bile varamadan tabağı elimden alıverdi.

“Ben alayım. Sen gidip bizim çocuğa yardım etsen daha iyi olur.”

Benden tam olarak ne istediğini gayet iyi biliyordum ve hiçbir yere gitmiyordum. Onu mahrum etmek beni öldürüyordu ama yüzü o kadar baştan çıkarıcıydı ki. “O mu? Kendi başına da halledebilir.”

“Pekâlâ, o zaman benim işe nereden başlayacağımı konuşalım. Elimde bir liste var ama üzerinden çok zaman geçtiği için o bir işe yaramaz artık.” Önlüğünün önünden bir bloknot ve kalem çıkartıp hemen not almaya hazır bir hal aldı.

“Sanırım öncelikle çamaşır ve ütü ile başlamalıyım.”

“Hımm, bilmiyorum,” dedim omuz silkerek. “Ben burada yaşamıyorum bile,” dedim kendi isteğim dışında buraya taşınmak zorunda kaldığımı belirtmek istercesine.

“Burada yaşamıyor musun?” Yüzü şaşkın bir ifade aldı. “Bizim çocuk bana burada yaşadığını söyledi ama.”

“Daha tam olarak netleştirmediğimiz bir konu bu,” diye açıkladım. “Jesse ona hayır denmesinden pek hoşlanmıyor. Özellikle de bunu benden duymaktan hiç hoşlanmıyor.”

Parlak alnı kırışmıştı. “Ne? Benim yumuşak başlı çocuğum mu?”

Biraz alaycı bir şekilde güldüm. “Evet ya, öyle.” Eğer biri daha Jesse’nin yumuşak başlı olduğunu söylerse onu ayaklarımın altına alacağım.

“Evde genç bir kadının olması çok güzel,” dedi lavabonun altından bazı temizlik malzemelerini çıkarırken. “Çocuğun hayatında bir kadına ihtiyacı var.”

Cathy’nin Jesse’den bahsederken kullandığı kelimeler gülümsememe yol açtı. Ne kadar zamandır onun için çalıştığını merak ediyordum. Jesse’nin Cathy için, o olmadan yaşayamayacağım tek kadın dediğini hatırladım. Tabii artık bu da değişmiş olmalıydı.

Tüm tezgâha anti bakteriyel sprey sıkarak silmeye başladı. “O zaman senin için de bir sakınca yoksa, ben Jesse’yi bekleyeyim.”

“Evet, teşekkürler. Ben de birkaç telefon görüşmesi yapacağım.” Köşede şarj olan telefonumu işaret ettim ama çantam ortada yoktu. “Çantamı gördün mü?”

“Onu vestiyere astım canım. Ha bir de Clive’a asansör kapısıyla ilgilenilmesi gerektiğini söyledim.”

Utandım. “Çok teşekkür ederim.” Telefonumu kapıp çantamı almak için mutfaktan dışarı fırladım. Muhtemelen benim tembel, barbar, öküzün teki ve teşhirci olduğumu düşünüyordu. Telefonuma bakınca annemden bir cevapsız arama bir de Matt’ten gelen bir mesaj olduğunu gördüm. Omuzlarım çöktü. Silmeliydim aslında ama meraktan da deliriyordum.

“Bana ne oldu bilmiyorum. Gerçekten çok üzgünüm Tüylerim diken diken oldu ve mesajı hemen sildim. İhtiyacım olan son şey Jesse’nin mesajı görmesiydi. Matt daha önce de üzgündü ama beni endişelendiren Jesse hakkında nasıl bilgi sahibi olduğuydu. Annemi aramalıydım ama öncesinde bana birkaç açıklama borcu olan bir arkadaşım vardı. Biraz uğraştırır ama önünde sonunda cevap verirdi. Eminim

o da aradığımı görünce ekranına bakıp ne cevap vereceğini düşünecekti.

“Sen de üyesin!” Sonunda telefonu açtığında suçlarcasııa ağzımdan kaçırdım.

“Evet, ne olmuş?” Umursamaz gibi davranmaya çalışıyordu ama sesinden gerildiğini anlamıştım.

“Neden bana söylemedin?”

“Seni ilgilendirmez canım.”

“Çok sağ ol ya!” Gerçekten alınmıştım. Biz birbirimize her şeyimizi söylerdik.

“Alt tarafı eğleniyoruz, Ava,” dedi tersleyerek.

“Hep bunu söylüyorsun ama neden daha fazlası olduğunu kabul etmiyorsun ki?”

“Ne gibi?” Sesinde şaşkınlık vardı, birden ortaya asıl soruyu atmamdan kaynaklanan bir şaşkınlık.

“Ondan gerçekten hoşlandığın gibi.”

Güldü. “Hoşlanmıyorum!”

“Umutsuz vakasın,” diye parladım. Neden gururunu bir kenara bırakıp doğruyu kabullenemiyordu ki? Ne zararı olacaktı, özellikle de bana?

“Umutsuzluktan bahsetmişken, Jesse nasıl? Lanet olsun Ava. O adam kafayı yiyebilir.”

Güldüm. “Evet mümkün. Jesse evi basmadan önce Matt beni götürmeye çalıştı. Jesse’ye öpüştüğümüzü söylemeye kadar götürdü işi hatta. Muhtemelen bugün morarmış gözüyle uğraş ıyordur.”

“Olaya gel, süper!” O gülerken ben de yüzümde beliren küçük tebessümü durduramıyordum. Hak etmişti.

“Jesse’nin alkol sorununu biliyor,” diye ekledim. Artık gülmüyordum.

“İyi de nasıl?” En az benim kadar şaşkındı.

“Hiçbir fikrim yok. Neyse, annemi aramam lazım. Sonra görüşürüz umarım.”

“Evet lütfen!” dedi heyecanla. Bu akşamki yıldönümü yemeği için hissettiği heyecana yetişemezdim ama. “Orada görüşürüz!”

“Hoşça kal.” Telefonu kapattım ve annem arama kurtarma ekibini göndermeden numarasını çevirdim.

“Ava?” Tiz sesi kulaklarımı çınlatmıştı.

“Anne, alçak sesle konuş!”

“Affedersin, Matt aradı yine.”

Gidip bir koltuğa oturdum. Annemle konuşmanın keyfimi yerine getireceğine dair umudum verdiği bu haberle altüst oluverdi.

“Ava, senin öfkeli ve alkolik bir adamın yanına taşındığını söyledi. Matt’i dövmüş adam!”

Tam bir çileden çıkma haliyle tavana bakıp durdum. Neden şu dangalak herif geldiği karanlığa geri dönüp orada ölmüyordu? “Anne, lütfen artık onunla konuşma,” diye rica ettim. Ne ezik bir yaşam formuydu, olayı aileme kadar taşımıştı. Tüm bu olanlar o düzenbaz, iğrenç yılanla ilgili vardığım sonuçları destekliyordu.

“Doğru mu peki?” diye çekinerek sordu. Zihnimde, annemin babama endişeli bir şekilde baktığı sahneyi canlandı-rabiliyordum.

“Tam olarak değil.” Ona büsbütün yalan söyleyemezdim. Önünde sonunda nerede olduğumu öğrenecekti. “Matt’in bahsettiği gibi bir durum yok anne.”

“İyi de, nasıl bir durum var o zaman?”

Offl Bunu telefonda yapamayacaktım. Anlatacak çok şey vardı ve Jesse hakkında yanlış fikirlere kapılmasını da istemiyordum. Şu an Matt'i öldürebilirdim. "Anne, bak şimdi işe gitmem gerek." Küçük, pembe yalanlar zararsızdı.

"Ava, senin için çok endişeleniyorum kızım."

Çaresizliğini hissedebiliyordum. Matt'ten bizi bu duruma getirdiği için nefret ediyordum. Bir de üzgün olduğunu yazmıştı. Acaba mesajı annemlere aşk hayatımla ilgili güncellemeleri bildirmeden önce mi yoksa bildirdikten sonra mı yazmıştı? Jesse'yi onu bir güzel benzetmesi için yollasaın hiç

de fena olmaz. "Endişelenme anne. Matt beni geri istiyordu. Eve onda kalan eşyalarımı almaya gittiğimde bana vurdu ve onu reddettiğimde aşırı derecede iğrençleşti. Jesse sadece beni koruyordu/' Uzun bir hikâyeyi kısaltmaya ve bilinçli olarak Jesse hakkında yanlış izlenim verebilecek kısımları atmaya çalıştım. Yani önemsiz kısımları sadece...

"Jesse mi? Geçen hafta seni aradığımda birlikte olduğun adam değil mi o?"

"Evet, o."

"O zaman, sadece arkadaş değilsiniz yani?" Sesi iğneleyici olmaya başlamıştı. Küçük yalanımı yakalamıştı ve bu durumdan hiç hoşnut değildi.

"Sadece görüşüyoruz. Ciddi bir şey değil." Yalan söylüyordum. Söylediklerime ben bile inanamıyordum.

"Ve bir alkolik, öyle mi?"

Yorgun bir iç çektim, biliyorum anlamayacak. "Alkolik değil anne. Matt'in dediklerine ne bakıyorsun sen, dikkate alma onun dediklerini ve hiçbir aramasına da cevap verme artık!"

"Bu durum hiç hoşuma gitmiyor Ava. Ateş olmayan yerden duman çıkmaz." Gerçekten de sesi iyi gelmiyordu ve onu bunun için suçlayamazdım. Uzakta yaşadıkları için hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Onunla yüzleşebileceğimi sanmıyordum. 'Yakında kardeşin Londra'ya dönecek," diye tehdit edercesine ekledi. Eminim benimle konuşması biter bitmez öğrendiklerini yetiştirmek için Dan'i arayacaktı.

“Biliyorum, gitmem gerek.”

“Tamam o zaman, hafta sonu seni yine ararım,” dedi kızgın bir şekilde. “Kendine dikkat et.” Sonunda sesi biraz da olsa yumuşamıştı. Asla bir konuşmayı kötü ses tonuyla son-Iandırmazdı.

“Tamam, ederim. Seni seviyorum.”

“Ben de seni, Ava.”

Gözlerimi kapatıp korkunç eski sevgilim ve endişeli ailemle ilgili düşünceleri aklımdan def etmeye çalıştım, pek

işe yaramadı. Gözlerimi açar açmaz sandalyenin kollarına tutunmuş üzerime eğilen Jesse’nin yüzüyle karşılaştım.

Benim yüz ifademi görünce yüzündeki tebessüm kayboldu. “Sorun nedir?” diye sordu merakla. Ona olanlardan bahsetmek istemiyordum. İhtiyacım olan son şey dün geceki olaylardan sonra onu kızdırmaktı. “Hadi, anlat bana.”

“Tamam.” Önümde çömelmişti, böylece gözlerimiz aynı hizadaydı.

Elimi eline aldı. “Hadi, devam et,” dedi ona anlatmamakta ısrarcı olduğum için. Güne bir de Jesse öfkesiyle başlamak istemiyordum.

“Matt ailemi arayıp kendisini döven bir alkolikle yaşamaya başladığımı söylemiş.” Lafları çabucak ağzımdan çıkarıp kendimi fırtınaya hazırladım. Alt dudağını ısırırken yüzündeki renk değişimini görebiliyordum. Fikrimi değiştirdim; Jesse’yi Matt’e yollamak falan istemiyordum. Yüzündeki ifadeye bakılırsa, muhtemelen onu öldürürdü. Oturup onun bu bilgiyi değerlendirmesini bekledim.

“Ben alkolik değilim.” Sonunda sinirlenmişti.

“Biliyorum.” En destekleyici sesimle konuşmuştum ama yine de sesimin onu küçük görürmüş gibi çıkmamasını umdum. Gerçekten de kendisine alkolik denmesinden hoşlanmıyordu. Haklı mıydı, yoksa bunu inkâr mı ediyordu; asıl merak ettiğim buydu. Burnundan soluyordu. Keşke çenemi kapalı tutabil şeydim.

“Jesse, o nereden biliyor?”

Dimdik doğruldu. “Bilmiyorum Ava. Cathy ile biraz konuşmamız gerek.”

Bu muydu yani? Bir şeyleri çözmeye çalışmayacak mıydı? “Neden Cathy ile konuşmamız gerekiyor ki?” diye kısaca sordum.

“Bayağıdır burada değil. Bilmesi gereken şeyler var.” Elini uzattı ve ben de tutup beni ayaklandırmasına izin verdim.

“Ne gibi şeyler?”

“Bilmiyorum,” diye sertçe cevap verdi. “İşte bu yüzden onunla konuşmamız gerekiyor.” Beni mutfağa doğru çekiştirmeye çalıştı ama ben elimi çektim.

“Hayır. *Seti* Jesse. Burası senin evin, *senitı* yardımcın o.” Kafamı salladım. Sözlerimi derinden bir hırıltıyla ve yüzüme dik dik bakarak karşıladı.

“Bizim!” Yanıma yaklaşıp popomdan kavrayarak beni hızla kendine çekti. “Beni nasıl sinirlendireceğini çok iyi biliyorsun. Bu da bana şeyi hatırlatıyor,” kasıklarını bana yaklaştırdı, “bu çok acımasız ve mantıksızdı.” Kaşını kaldırdı. “Seni yukarıda bekledim ama gelmedin.”

Dudaklarımın arasından küçük bir kıkırdama kaçtı. “Ne yaptın?”

“Ne yaptığımı sanıyorsun?”

Erkeğimin ben onu tahrik ettim diye çareyi hızlı bir mastürbasyonda bulmuş olduğunu düşününce kendimi gülmekten alamadım. Bana sürtünmeye başladığını hissettiğimde hemen sustum. Gözlerine baktım, mutlulukla parıldıyordu. Oyununu biliyordum. Cathy mutfaktayken burada çok da ileri gitmemizi istemediğini de biliyordum. Kollarından kurtulup geri çekildim.

“Üzgünüm,” dedim pis pis gülerek. Aslında değildim.

Baş döndüren yeşil gözlerini kısarak bana baktı. Çok şükür bütün öfkesi geçmişti. “Olacaksın.” Beni yakalayıp önüne getirdi. “Bunu bir daha yapma.” Beni sertçe dudaklarımdan öpüp bedenini bana sürttükten sonra geri çekildi ve beni şaşkın ve kafası karışmış bir şekilde öylece bıraktı. Adi herif.

Ben Clive ile aramı düzeltmeye çalışıp bir yandan da ıvır zıvırlarımı çantama koyarken, Jesse de Cathy ile hızlı bir konuşma yaptı. Sonrasında Jesse ve ben şehre doğru yola çıktık. Her zamanki sabah trafiği bugün Jesse'yi hiç etkilemiyordu. Oasis'ten *Morning Glory* çalıyordu ve ben de Jesse'nin eşlik edişini seyrediyordum. Çok sakin ve halinden oldukça mutlu görünüyordu. Herkesin bahsettiği yumuşak başlı Jesse bu olmalıydı. Biliyorum, bir geçmişi vardı, oldukça kirli bir

geçmişi hem de. Ama artık geride kalmıştı. Beni seviyordu, bundan bir an bile şüphe etmiyordum.

"Ne?" Bana döndüğünde, onu incelediğimi fark etmişti. "Sadece seni ne kadar çok sevdiğimi düşünüyordum." "Sevdiğini biliyorum." Elini uzatıp çıplak dizimi kavradı. "Nereye gidiyoruz o zaman?"

"Oxford Caddesi'ne. Sevdiğim tüm mağazalar Oxford Caddesi'nde."

Onaylamayan bir ifadeyle suratını buruşturdu. "Tüm mağazalar mı?"

"Evet."

"Gideceğin sadece bir dükkân yok muydu?"

"Yeni ayakkabılar da istiyorum. Belki bir de çanta alırım. Hepsini bir mağazada bulamam."

"Ben olsam bulurdum!"

Jesse'yi kıyafet için alışveriş yaparken hayal edemiyordum. Erkeklerin alışveriş olayı kadınlarınkine göre çok daha kolay oluyordu. Eğer beklentisi buysa, şaşırmaya hazır olsa iyi olur. "Nereye gidiyorsun?" diye sordum.

"Harrods'a. Zoe, her seferinde işimi hallediyor. Hem çabuk oluyor, hem de beni hiç uğraştırmıyor."

"Evet, çünkü aldığın hizmet için ödeme yapıyorsun." "Verdiği hizmet benzersiz ve ödediğin her kuruşa da değiyor. Adamlar yaptıkları işte en iyisi," dedi. "Her neyse, elbiseleri ben alacağıma göre nasıl alışveriş yapacağımızı belirleyen de ben olmalıyım öyle değil mi?"

Kafamı kaldırdım. “Bir elbise Jesse, bana sadece bir elbise borçlusun.” Beni görmezden gelerek omuz silkti. “Bir elbise.”

“Bir sürü elbise,” diye karşılık verdi hemen.

“Elbiselerimi sen almıyorsun!”

“Evet, alıyorum!”

“Hayır, almıyorsun.”

“Ava, bunu tartışmamıza gerek yok. Konu kapanmıştır.” Vitesi değiştirmek için elini dizimden çekti.

Evet haklısın, tartışılacak bir şey değil. Kendi kıyafetlerimi kendim alırım.” Oasis’ıı sesini açtım ki tekrar karşılık ve -remesin. Bıı konuda taviz veremezdim. Kendi kıyafetlerimi kendim alıyordum. O kadar!

Yolun geri kalanını sessizliği sadece Oasis’le doldurarak gittik. Alt dudağını ısırdığını görüyordum. Aklındaki tilkiler o kadar hızlı dolaşıyordu ki neredeyse seslerini duyabiliyordum. Gülümsedim çünkü eğer şu an dışarıda olmasaydık beni aklımı başıma getirme seksi ile cezalandırıyor olurdu. Oysa şimdi bana kendi dediğini nasıl yaptırabileceğini düşünüyordu.

Arabayı park edip bana döndü ve yüzüme baktı. “Sana bir önerim var.”

Evet tilkiler iş başındaydı. Bu öneri sonucunda işlerin Jesse’nin istediği gibi halledileceğinden hiç şüphem yoktu. “Önerinle ilgilenmiyorum. Kıyafetlerimi sen almıyorsun,” dedim ve hızlıca arabadan indim. “Ayrıca burası aklımı başıma getirme seksi için pek uygun bir yer değil öyle değil mi sence de?”

“Dur bir dakika! Daha beni dinlemedin bile,” diye söylendi. Arabadan atlayıp kaldırımda yanıma geldi. “Bana zaten bir ceza seksi borcun var.”

“Öyle mi?”

“Evet, hani şu kahvaltıda yarım bıraktığın performansın.” Kendini beğenmişçesine bir kaşını kaldırdı. “Teklifim hoşuna gidecek” Sırıttı. Bugün özgüveni yüksekti üstelik beni meraklandırmayı da başarmıştı. Bir süre onu inceledim, yüzündeki pis sırıtma büyüdü. Dikkatimi çektiğinin farkındaydı.

“Söyle.”

Gözleri tatmin olmuşçasına parıldadı. “Seni şımartmama izin ver,” konuşmaya çalıştığımda beni susturmak için parmağını dudaklarıma götürdü. “Ve ben de sana kaç yaşında olduğumu söyleyeyim.” Dudaklarını benimkilere yaklaştırıp teklifini derin bir öpücük ile mühürledi.

Ne?

Onun bu kalabalık Londra kaldırımında tüm inadımı öperek benden alıp uzaklaştırmasına izin verdim. Kollarıyla sırtımı kavrayarak beni yana yatırdı.

“Kaç yaşında olduğunu biliyorum,” dedim.

Geri çekilip gözlerime baktı. “Biliyor musun gerçekten de?”

Alık alık baktım. “Bana yalan mı söyledin?” Otuz yedi yaşında değil miydi? Kaç yaşındaydı o zaman? Lanet olsun, daha da mı yaşlıydı? “Söyle bana,” dedim somurtarak.

“Dur bakalım. Önce seni şımartacağım, yaş meselesine sonra döneriz. Beni kandırabilirsin. Güzel fıstığımın hile yapabileceğini biliyorum.” Güldü ve beni yeniden dik pozisyona getirdi.

“Kandırmıyorum işte.” Güldüm. Kandıracaktım! “Bana yalan söylediğine inanamıyorum.”

Bana meraklı gözlerle baktı. “Ben de beni yatağa kelepçelediğine inanamıyorum.”

“Evet, bunu yaptığıma ben de inanamıyorum ama öyle görünüyor ki tüm o macera boşunaymış.”

Elimi tutup yolun karşısına, mağazaya doğru götürdü beni.

/

18. C***Vföhnv***

Gözlerim hemen çantaların güzelliğiyle kamaşmıştı ama incelememe fırsat

verilmiyordu. Jesse ne yaptığını bilircesine yürüyüp beni de yanında sürükledi. Asansöre bindiğimizde ben mağaza planını incelerken o, birinci katın düğmesine bastı.

“Ben dördüncü kata çıkmak istiyorum.” Birinci kattaki uluslararası marka koleksiyonlarından sakınmak istiyordum. Pahalı oldukları çok barizdi ama Jesse beni duymazdan gelmekte ısrar etti. “Jesse?” Ona baktığımda yüzünün ne kadar ifadesiz olduğunu gördüm. Elimi sıkı sıkı tutmaya devam ediyordu. Asansörün kapısı açıldı ve onunla beraber dışarı çekildim.

“Bu taraftan,” diyerek beni inanılmaz kıyafetlerin ve kişiye özel elbise tasarımlarının olduğu yöne doğru çekiştirdi. Çok şükür ki bunları transit geçtik.

Kişisel alışveriş[1] işaretini gördüğümde, kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. “Hayır Jesse, hayır, hayır, hayır.” Onu durdurmaya çalıştım ama beni departmanın girişine itti. “Jesse lütfen,” diye karşı çıksam da beni tamamen görmezden geldi.

Kıçına bir tekme atmak istedim. Mağazalarda şamata yapmayı ve dikkat çekmeyi sevmiyordum. Müşterilere bir şey aldırana kadar kıçlarını öpüp her şeyin ne kadar yakıştığını söylüyorlar, sonunda da insanın sanki bir şey almak zorundaymış gibi hissetmesini sağlıyorlardı. Baskı altında kalmak istemiyordum. Fiyatlardan hiç bahsetmiyorum bile.

“Zoe ile bir görüşmem vardı,” dedi bizi karşılayan şık giyimli adama. Madem nereye gideceğimizi biliyordu niye bana sordu ki? Boynunu kırmak istiyordum.

“Bay Ward?” diye sordu asistan.

“Evet,” dedi Jesse. Hâlâ yüzüme bakmamakta ısrar ediyordu. Eminim benim ona nasıl baktığımı biliyordu ve bu durumdan rahatsız olduğumun da farkındaydı.

“Lütfen bu taraftan. Size içecek ikram edebilir miyim? Belki şampanya istersiniz?” diye kibarca sordu.

Jesse bana baktı, ben de kafamı salladım. Bu saçmalığa bir son verip doğruca elimde kola ile huzur içinde alışveriş yapabileceğim House of Fraser’a gitmek istiyordum.

“Hayır, teşekkürler,” diye cevapladı Jesse. Genç adam bizi lüks, özel bir alana

götürdü. Jesse beni büyük bir deri koltuğa oturttu. Yanıma oturduğunda, elimi elinden çektim. Bu en kötü kâbusum olabilirdi.

“Sorun ne?” diye sordu elimi kavramaya çalışırken.

Suçlarcasına ona baktım. “Madem önceden randevu ayarladın ne diye bana nereye gitmek istediğimi sordun ki?”

Omuz silkti. “İstediğin her şeyi burada ayağına getirebilecekken neden kalkıp tüm civar mağazaları gezmek istediğini anlamıyorum.”

Ben daha cevap bile veremeden sarışın genç bir kadın belirip Jesse’ye tebessüm etti. Oldukça güzeldi ve krem rengi bir Ralph Lauren takım giyiyordu.

“Jesse! Nasılsın?”

Jesse ayağa kalktı ve kadın da onu Avrupai bir şekilde öptü. “Zoe, ben iyiyim, sen nasılsın?” dedi kadına gülümseyerek. Büyüleyici gülümsemelerinden biriydi bu, hani kadınları önünde diz çöktüren türden.

“Harika, bu Ava olmalı. Seninle tanıştığıma çok memnun oldum Ava.” Elini bana uzattığında ben de küçük bir gülücük eşliğinde uzattığı elini tuttum. Yeterince cana yakındı ama kendimi huzursuz hissediyordum. Bizim karşımızdaki sandalyeye oturdu. “Ava, Jesse bana önemli bir parti için çok

özel bir şey aradığınızı söyledi.” Heyecanla konuşuyordu. Özel kelimesine yaptığı vurgu, etiketinde de özel bir fiyat yazacak der gibi geliyordu kulağa.

Jesse beni koltuğa çekerken, “Çok özel bir şey,” dedi. Birden ateşim çıkıyormuş gibi hissettim. Sanki bu koca yerde birden klostrofobik oluvermiştim.

“Tamam, peki senin tarzın ne Ava? Ne tür şeylerden hoşlandığına dair bana bir ipucu ver.” Ellerini kucağında birleştirip bana beklenti dolu gözlerle bakmaya başladı.

Stilim neydi bilmiyordum. Bir şeyi seversem ve giydiğimde kendimi iyi hissedersem alıyordum. “Bir stilim yok aslında,” dedim omuz silkerek. Gözleri parladı. Bu iyi bir cevaptı sanırım.

“Çoğunlukla elbiseler,” diye araya girdi Jesse. “Elbiselere bayılır.”

“Elbiseleri beğenen sensin,” diye dirseğini dürterek mırıldandım.

Hollywood tipi bembeyaz dişleriyle gülümsedi. “Otuz altı bedensin, değil mi?”

“Evet,” diye onayladım.

“Çok kısa olmasın,” diye ekledi hemen Jesse.

Ağzım açık ona bakıyordum. Bunun olacağını biliyordum. Genelde kısa elbise giyen biri değildim ama bu herif mağara adamı tavırlarıyla beni öyle biri gibi gösteriyordu.

Zoe gülümsedi. “Jesse, muhteşem bacakları var. Onları gizlersek çok yazık olur. Ayakkabı numaran nedir Ava?”

Sanırım ondan hoşlanmıştım. “Otuz sekiz numara giyiyorum.”

“Harika, hadi gidelim.” Ağaya kalktı ve ben de ona katıldım. Jesse de kalktı.

“Bana bunu yaptığına inanamıyorum,” diye sızlandım o eğilip yanağımdan öperken. Zoe’yi sevmiştim ama işimi kendi yöntemlerimle halletmeyi tercih ederdim.

Jesse iç geçirdi. “Ava, izin ver de tadını çıkarayım bunun,”

dedi beni sıkıştırarak. “Sadece en sevdiğim kadının modellik yaptığı kendi küçük defilemi seyredeceğim.”

“Peki elbiseyi kim seçecekjesse?”

Burunlarımızı birbirine sürttü. “Sen seç. Ben sadece bakacağım. Söz veriyorum. Git takıl kafana göre.” Koltuğa geri oturup telefonla birini aradı. Rahatlamıştım. Tüm bölümleri bizimle gezip biraz incelediğim her kıyafete laf atmasına katlanamazdım.

Zoe beni tüm departman boyunca gezdirdi. “Bugün şımartılma günün öyle mi?” Arkadaşça bir gülümsemeyle sormuştu. Çok sevimliydi ama dişleri gerçekten de aşırı beyazdı.

“Evet, kendimi baskı altında hissediyorum,” dedim ona gülümseyerek.

“Şımartılmak istemiyor musun?” diye sordu uzun yeşil bir elbise seçip bana gösterirken. Güzel ama benden çok Kate’in rengiydi. Özür diler gibi başımı sallayarak reddettim. “Evet haklısın, peki buna ne dersin?” Çok güzel Yunan tarzı bir elbiseyi uzatıyordu.

“Çok güzel.” Ama çok da pahalı görünüyordu.

“Öyle. Bunu deneyeceğiz. Peki, buna ne dersin?”

“Vay canına!” dedim kendimi tutamayarak. Krem rengi, dar beden, dizüstü, yırtmaçlı bir elbiseydi. “Jesse bunu fazlasıyla açık bulup biraz gerilebilir.” Yırtmaca bakarak güldüm. Bunu giymek için ne var ne yoksa tıraş etmek gerekir!

“Gerilir mi sence?” Merakla yüzüme baktı. Eğer rahat biridir derse... “Çok rahat bir tipe benziyor,” diye ekledi.

Elbiseyi bırakıp kırmızı saten olan bir taneye geçtim. “Ben söz konusu olduğumda hiç de öyle değil,” dedim. “Bunu beğendim.”

Zoe’nin meraklı bakışının yerini bir gülümseme aldı. “İyi seçim. Peki bu?” Karşı tarafa yürüyüp şahane bir krem rengi straplez elbise gösterdi. Straplez serbest mi acaba?

“Çok güzel,” diyerek ona katıldım. Deneyebilirdim. Eminim ki istemediği bir şeyse kesin bir şekilde belli edecekti. Kafamı kaldırıp raflara göz gezdirirken, karşı tarafta dikkatimi bir şey çekti. Ayaklarımın hareket ettiğini bile anlamadan ona doğru yürümeye başlamıştım.

Ellerimi siyah, dantel elbisenin üzerinde hafifçe gezdirdim. Çok güzeldi.

“Bunu kesinlikle denemelisin,” dedi hemen yanımda biten Zoe. Askıdan alıp nazikçe bana çevirdi. Elbise bir güvenlik kablosuna bağlıydı, ki bunun tek bir anlamı vardı. “Muhteşem değil mi?” diye sordu.

Kesinlikle öyleydi. Ayrıca güvenlik kablosuyla bağlandığına göre muhtemelen anormal derecede de pahalıydı. Üzerinde fiyat etiketi de yoktu; fiyatını görünce bayılacağımı belli eden başka bir işaret daha. Derin yırtmaçlı uzun elbisenin arkasına göz gezdirdim. V şeklinde açık sırtı ve omuzlardan hafifçe düşen basit bir tasarımı vardı. Göğüs dekoltesi de derindi. Özel tasarımım diye bağırıyordu.

“Jesse dantelli giymemden çok hoşlanıyor,” dedim hafifçe. Üstelik siyah giymem de çok hoşuna gidiyor.

“Öyleyse kesinlikle denemeliyiz.” Zoe onu geri astı. “Ne kadar zamandır birliktesiniz?”

Soru birden tüm dikkatimi tekrar toplamama neden oldu. Ne diyecektim ki? Gerçek şu ki, onu sadece bir aydır tanıyordum ve bunun bir haftasını da Jesse sarhoş ben ise kalbi kırık olarak geçirdik. Birden aşırı duygusal zihnimi çirkin bir düşünce kapladı.

“Çok olmadı.” Zoe gibi doğal konuşmaya çalışıyordum. “Görüştüğü her kadını buraya mı getiriyor?”

Birdenbire gülmeye başladı. Bu iyi bir şey mi anlamadım. “Tanrım! Elbette hayır! Öyle olsa iflas ederdi!”

Kesinlikle kötü bir şey.

ifademi yakalamıştı sanırım çünkü yüzü biraz soldu. “Ava, üzgünüm. Bunu yanlışlıkla söyledim.” Huzursuz olduğu anlaşılıyordu. “Demek istediğim, yattığı tüm kadınları getirseydi...” Daha da çok renk atmaya başladı. Kendimi bir garip hissediyordum. “Kahretsin!” dedi.

“Zoe, lütfen kafana takma,” dedim ve dikkatimi başka bir elbiseye verdim. Kimi kandırıyorum ki. O konuda kabarık bir geçmişi olduğunu biliyordum.

“Ava, aslında gerçek anlamda kimseyle çıkmadı o. Bildiğim kadarıyla en azından. Çok garip ama öyle. Emin ol, Ma-nor’ın kadınlarıyla dalaşman gerekecektir.”

“Ne demezsin.” Hafiften güldüm. Bu çeşit bir konuşmadan sakınmalıydım. Jesse’nin başka bir kadınla olduğu düşüncesi aklıma geliyordu. Zoe açıkça işini çok iyi biliyordu. “Şimdi nereye?” Kıskançlık damarım kabarmamış gibi yaparak rahat bir ifade takınmaya çalıştım. İçten köpürüyordum, dıştan da tüylerim diken diken olmuştu. Neden Jesse böyle bir piç olmak zorundaydı ki?

“Ayakkabılar!” dedi Zoe beni yürüyen merdivenlere yönlendirirken.

Bir saat sonra elbise ve ayakkabılarla dolu alışveriş arabamızı çeken genç bir

çocukla lüks kişisel alışveriş bölümüne geri döndük. Jesse hâlâ telefonu kulağında koltukta oturuyordu.

Neşeyle gülümseyip telefonunu kapattı. “Eğlendin mi?” diye sordu ayağa kalkıp dudaklarını yüzümde gezdirerek. “Özledim seni,” dedi.

“Gideli bir saat oldu,” dedim gülerek ve yine sırtımdan kavrayıp beni yana yatırdı.

“Çok olmuş,” diye mırıldandı. “Neler aldın?” diye sorarken beni dikey pozisyona aldı tekrar.

“Çok fazla seçenek vardı,” dedim. Zoe’yi dantel elbiseyi bırakmaya ikna etmiştim. Aslında güvenlik kablosuna bağlı her şeyden uzak durmaya çalışmıştım.

“Hadi denesene.” Kıçıma bir şaplak attı. Ben de Zoe’yi takip ederek aldıklarımla birlikte büyük bir soyunma kabinine girdim. Zoe’nin hayran bakışları dikkatimden kaçmamıştı.

Sonraki birkaç saat sürekli elbise değişerek geçti. Hepsi de birbirinden mükemmel yirmi elbise saydım, Jesse hepsini de onayladı.

Zoe bir süreliğine omdan kayboldu. Oturup hangi elbiseyi seçeceğime karar vermem gerekiyordu. Hepsi de çok güzeldi. İçeri bir araba dolusu kıyafetle girdiğinde aklım yerinden oynuyordu ama bunlar elbise değil daha günlük kıyafetlerdi. Kafam karışmış bir şekilde ona baktım.

Omuz silkti. “Bir sürü kıyafet denemen konusunda kesin emirler aldım, o yüzden bunları da getirdim,” dedi ve getirdiklerini askıya asmaya başladı. Elinde dantel elbiseyle yanımıza geldi ve, “Bir de bunu getirdim,” dedi.

“Ne?” diye bağırdım. Üzerimde sadece iç çamaşırlarım vardı ve elbiseye bakarak donakalmıştım.

“Yani,” diye başladı. “İlle de bu elbiseyi denesin demedi ama neyi istiyorsa onu alsın dedi.” Tatlı tatlı gülümsüyordu. “Ve bunu çok istediğini biliyorum.”

“Zoe, alamam,” diye söylenerek kendime elbisenin çirkin olduğunu telkin etmeyi denedim. İşe yaramıyordu.

“Eğer seni endişelendiren fiyatıysa, hiç kafana takma. Ayrılan bütçeye dâhil bu.” Elbiseyi duvardaki kanca askıya astı.

“Bir bütçe mi var? Peki, bütçe nedir?” diye sordum gerilerek.

Bana döndü. “Bütçe şu ki, bütçe yok.”

İyice gerilip sandalyeye yıkıldım. “Fiyatı ne kadar bunun sorabilir miyim?”

“Hayır,” diye neşeyle geçiştirdi beni. “Hadi bunu giy.” Bana siyah dantel bir korse uzattı. İçine girmeye çalışırken bana yardım etti. Jesse’nin bu danteli görünce yüzünün alacağı ifadeyi düşününce, çekincelerimi unutup rahatladım. Hatta güldüm. O an boşalacaktı.

Zoe’nin yardımıyla elbiseye girdim. Beni büyük aynanın önüne götürdü. “Vay be!” diye ağzından kaçırıp hemen sustu. “Üzgünüm, çok amatörceydi.”

Gerçekten de vay be! Arkamı görmek için hafifçe döndüm ve nefesim kesildi. Vücudumun tüm hatlarına cuk oturuyor ve parmak ucuma kalktığımda yerde süzülüyordu. Dantelin altındaki astar mattı ve bu da narin, çetrefilli desenin güzel-ligini daha da ön plana çıkarıyordu. Derin göğüs dekoltesi ve omuzlanma tam oturan kolları köprücük kemiğimi ortaya çıkarıyordu. Zoe’nin hızla yürüyerek geri döndüğünü duydum.

Önümde diz çöktü. “Bunları giy,” dedi. Gözlerimi aynadan ayırıp ayaklarıma baktığımda bir çift siyah topuklan bağlı Dior ayakkabı gördüm. Bayılacak gibi oldum. “Ava, kesinlikle bu elbiseyi almalısın,” dedi çok ciddi bir şekilde. “Git de Jesse’ye göster.”

“Hayır!” dedim kabaca. “Üzgünüm, beğeneceğini biliyorum.” Dantelliydi ve siyahtı. Görünce eriyip bitecekti, bundan eminim ama vücudumun bu derece teşhir olmasına ne diyecekti? Bu durum evhamlı kontrol manyağımın beni yere yatırıp kimse görmesin diye vücudumu kendi bedeniyle örtmesine sebep olacak mıydı? Hepsini geçtim, bu lanet şeyin fiyatı neydi?

Lanet elbise için kendi zihnimle savaşırken Zoe de bana ayakkabılarla uyumlu bir çanta uzattı. Ağlamak istiyordum. Biliyordum, keşke denemeseydim. “Jesse gördü mü?” Dönüp Zoe’ye baktım, o da şaşkın şaşkın bana bakıyordu. “Elbiseyi diyorum, sen geri gelirken sepette gördü mü?” diye sordum.

“Sanmıyorum, galiba tuvalete gitmişti o sırada.”

Elimi ağzıma götürüp çılgınca tırnağımı dişime vurmaya başladım.

“Tamam, elbiseyi alıyorum ama Jesse’nin bilmesini istemiyorum.”

Risk alıyordum. Zoe ellerini çırptığında ben de neşeyle gülümsedim. “Tüm bunlar da ne?” diye sordum sonradan getirdiği sepeti işaret ederek.

“Senin bir sürü kıyafet almanı istiyor,” dedi omuz silkerek.

Güldüm. Her şeyin ayağımıza gelmesi olayını biraz abartmıştı. Elbiseyi çıkardım ve Zoe genç bir kıza Jesse’nin el-biseyi görmemesi için talimat verdiğinde bir belirsizlik hissi daha yaşadım. Diğer elbiseleri denemeye başladım. En fazla üç tane alacaktım ve bu konuda tartışmasa iyi ederdi.

Elbiseleri giyip çıkarırken milyon kalori harcamış olmam muhtemeldir. Bir “olmaz” bir de “belki” yığını oluşturmuştuk. Bundan hoşlanıyor olmama gerçekten şaşırmıştım. Jesse koltuğa yayılmış, her seferinde üzerimde yeni bir kıyafetle belirip kaybolmamı seyrediyordu.

“Alışveriş manyağı gibi, değil mi?” dedi Zoe Jesse’ye çok kısa, gri bir Chloe elbisesiyle göründüğümde. Beğendim, ama üç yüz pound’un üzerinde etiketi olan tüm diğer kıyafetler gibi bu da “olmaz” yığınına gidiyordu.

Bacaklarımı görüp kıyafetin kısalığını fark ettiğinde yüzünün aldığı şaşkın ifadeyi seyrettim. “Çıkar şunu!” dedi görür görmez ve ben de soyunma kabinine geçtim hemen. Haklıydı, beğenmiştim ama aşırı kısaydı. Sanki iç çamaşırıydı.

Sonunda hepsini denemeyi bitirdiğimde bitkin düşmüştüm. Birkaç saat içinde, bu ay değiştirdiğimden daha çok üstümü değiştirmiştim. Zoe ile “evet” kümesine gittim ve ne kadar çok kıyafet olduğunu fark edince gerildim. Biraz azaltmak için karıştırmaya başladım yine.

“Nelerimiz var burada?” Jesse’nin yaklaştığını duyduğumda iki büklüm oldum.

“Çok güzel kıyafetler seçti. Şu an onu kıskanmıyorum desem yalan olur,” dedi Zoe. “Şimdi gidip bunların hepsini sizin için paketleyeceğim.”

Kahretsin!

Jesse, Zoe'ye kredi kartını uzatınca kendimi daha da kötü hissettim. Kartı alıp bizi yalnız bıraktı.

"Jesse, bu durum beni çok rahatsız ediyor." Ellerini tutup önünde dikildim, böylece tüm dikkatini çekmek istiyordum.

Hayal kırıklığına uğramışçasına omuz silkti. "Neden?" Sesi incinmiş gibiydi.

Zoe'nin tüm "evet" dediklerimle ortadan kayboluşunu izliyordum.

"Lütfen, benim için bu kadar para harcamanı istemiyorum."

"Çok büyük bir meblağ değil." Bana her şeyin normal olduğunu anlatmaya çalışıyordu ama fiyat etiketlerini görmüştüm. Fiyatlar yüksekti ve o elbisenin ne kadar olduğunu daha bilmiyordum bile.

Başımı yere eğip zemine baktım. "Bana bu gece için sadece bir elbise al. Bu bana yeter de artar bile."

"Sadece bir elbise mi?" diye mutsuzca sordu. "Beş tane daha alırsan anlaştık sayarım."

Şaşırıp rahatladım bu söylediğiyle. "İki," diye karşılık verdim gözlerimi ona çevirip.

"Beş," diye diretti. "Anlaşma böyle değildi."

Evet, değildi, ama artık kaç yaşında olduğunu umursamıyordum. Ayrıca bu ortada buluşalım oyununu onunla daha önce oynamıştım ve başıma gelecekleri biliyordum. Ben her seferinde taviz verirken o ilk söylediği rakamdan asla vazgeçmeyecekti.

Ona bakıp gözlerimi kıstım. "Kaç yaşında olduğun umurumda değil. O aptal küçük yaş sırrını kendine sakla."

"Tamam ama hâlâ beş tane," dedi. Anlaşmasının bir sonu gelmeyecek diye korkuyordum. "Bir telefon görüşmesi yapmam lazım," dedi ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Sen git beş elbise seç. Kartım Zoe'de. Şifrem bir, dokuz, yedi, dört."

İrkildim. “Bana şifreni söylediğine inanamıyorum.”

“Sır yok.”

Sır yok mu? Benimle dalga mı geçiyordu? Birden bir şey dikkatimi çekti ve anlamaya başladım. Kafamdan hızlı bir hesaplama yaptım. “Otuz yedi yaşındasın,” diye arkasından bağırdım. Durdu. “Şifren. Yetmiş dört doğumlusun.” Sesimdeki zafer duygusunu önleyemiyordum. Onu resmen mağlup etmiştim. Erkekleri çözmek çok kolaydı. “Yalan söylememiştin aslında öyle değil mi?”

Yavaşça dönüp onaylarcasma gülümsedi. Sadece bana gösterdiği o muhteşem gülüşü vardı yüzünde. Bir öpücük attı ve dönüp gitti. Ben de beş elbise seçmeye gittim.

Kişisel alışveriş departmanından ayrıldım ve Jesse’yi dışarıda beni beklerken buldum. Kartını eline verip yanağına bir öpücük kondurdum. “Teşekkür ederim.” Elbiseler için mi yoksa otuz yedi yaşında olduğunu ele verdiği için mi daha mutluydum bilemiyordum. Her şekilde o an çok mutlu bir kızdım!

“Ne demek, lafı bile olmaz.” Paketlerimi elimden aldı. “Bir gösteri daha olacak mı?” diye sordu kaşlarını kaldırarak.

“Elbette.” O kadar kıyafet değişiminden sonra haklıydı sonuçta. “Ama asıl elbiseyi üzerimde göremezsin.”

“Hangisini giyeceksin?” merakla sordu. Hepsini beğenmişti, ama o elbiseyi görmedi, şimdilik göremeyeceği bir kutudaydı.

“Sonra öğrenirsin.” Yüzünü boynuma gömdüğünde kokusunu içime çektim. “Demek erkeğim gerçekten de kırkına merdiven dayadı,” diye takıldım.

Elimi tutup ana çıkışa doğru ilerlerken gözlerini üzerime dikti. “Bu seni rahatsız ediyor mu?” diye sordu doğal bir şekilde. Rahatsız edeceğinden endişe duyduğunu çok iyi biliyordum.

“Etmiyor. Hem seni niye rahatsız ediyor ki bu?”

“Ava, bana ilk söylediğin şeylerden birini hatırlıyor musun?” dedi yüzüme bakarak.

Nasıl unutabilirdim ki? Üstelik yaşıyla ilgili soru ilk nereden ortaya çıktı hâlâ bilmiyordum. “Niye yalan söyledin?”

Omuz silkti. “Çünkü önemsemeseydin, sormazdın.”

Gülümsedim. “Kaç yaşında olduğunu gerçekten hiç takmıyorum,” dedim. “Bu da ne, gri bir saç mı?” diye ifadesizce sordum yürüyen merdivene binerken.

Benden bir basamak alttaydı, yüz yüze geldik. Gözlerimiz aşağı yukarı aynı hizadaydı. “Komik olduğunu mu sanıyorsun?”

Gülmemek için kendimi zor tutuyordum. Beni omzuna attığında da çığlığı basmamak için kendimi zor tuttum. Harrods’da böyle davranamazdı! Kendimi düzelttim. Jesse toplumun ne düşündüğüne önem vermiyordu. Bana burada tecavüz edebilir, beni hırpalayabilir, bana ne isterse yapabilirdi. Hiç umursamıyordu ve açık olmak gerekirse ben de onun gibi düşünüyordum.

Beni Knightsbridge Caddesi’ne taşıdı, ayaklarım üzerine, yere bıraktı ve ben de üzerime çeki düzen verdim hemen. Uzattığı eli tuttum ve el ele arabaya doğru yürümeye başladık. Onu garipsemiyordum. Evde ya da dışarıda beni taşıması günlük rutinimiz olmuştu artık.

“Manor’da öğle yemeği yiyelim,” dedi çantalarımı bagaja ve beni de koltuğa yerleştirirken. Geçip koltuğuna oturdu ve Wayfarer gözlüklerini takmadan önce bana gülümsedi. “Günün eğlenceli geçiyor mu?”

Manor’a gitmemiz gerektiğini bana hatırlatana kadar eğleniyordum. Orada tüm bir geceyi geçirmeye de katlanmak zorundaydım. “Elbette.” O yanımda olduğu sürece şikâyet edemezdim.

“Ben de. Kemerini tak.” Arabayı çalıştırıp öğle trafiğine daldı. Müziği açıp camı araladı ki Knightsbridge’deki herkes Stereophonics’ten *Dakota*'yı dinleyebilsin.

[1]

Personal Shopper (İng.) Kişisel alışveriş uzmanlığı, öneri ve tavsiyelerle alışveriş esnasında müşterilere yardım edilmesidir (e.n.)

Î9. ÇP>öâm

Jesse Manor'ın dışındaki park alanına girdi. John bizi merdivenlerde bekliyordu. Burada benimki dâhil birkaç araba vardı. Orada olduğunu unutmuşum.

"Hadi. İşleri halledip eve dönmek ve sonunda seninle sadece bana ait olduğun birkaç saat geçirmek istiyorum." Elimi tutup yol gösterdi.

"Beni şimdi eve götür o zaman," dedim. Hafifçe kaşlarını çattı.

"Duymamış olayım," diye homurdandı.

"Ava," diyerek başıyla selam verdi John ve yanımızda yürümeye başladı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Jesse beni bara doğru götürürken. Ortalık sakindi. Parti hazırlıkları için koşuşturan çalışanlar dışında kimse yoktu. Beni bir bar taburesine oturttu ve kendisi de karşımdakine oturdu. Elimi kucağına koydu. Gözüm avizeleri parlatan Mario'ya takıldı.

"Her şey yolunda," dedi John. "Yemek şirketi ekibi mutfakta, sahne alacak grup da prova için beşte burada olacak. Her şey Sarah'nın kontrolünde." Eliyle Mario'ya işaret etti ve ben de *onun* adının geçmesiyle ürperdim.

"Harika, nerede o?" diye sordu Jesse.

"Senin ofisinde, hediye paketlerini düzenliyor."

Hediye paketleri mi? Bir seks kulübünde hediye paketlerine ne konur ki? Tanrım, bilmek bile istemiyordum.

Omzunun üzerindeki havlusuyla Mario bize doğru yaklaşıyordu. Onun o sıcak gülümsemesi beni rahatlatıyordu. Buradaki en tatlı adam oydu.

"Bir içki ister inisin?" diye sordu Jesse kucağındaki elimi sıkarken.

"Sadece su, lütfen."

"İki olsun Mario." Bana döndü. "Ne yemek istersin?"

Cevabım belliydi. "Biftek," dedim gözlerimi coşkuyla kocaman açıp. Buranınki

hayatımda yediğim en iyi biftekti.

Gülümsedi. “Mario, Pete’e söyle taze patates ve salatayla beraber iki orta boy biftek istiyoruz. Barda yiyeceğiz.”

“Elbette Bay Ward,” dedi Mario neşeyle, bara iki şişe su ve bir bardak bıraktı.

“Ben gidip birkaç şeyi kontrol ederken sen burada beklesen sıkıntı olur mu?” diye sordu Jesse. Elimi kucağından indirip bir şişe su aldı ve bardağıma biraz su koydu.

Ona göz kırptım. “Mario’yu bana korumalık yapması için bırakacak mısın?”

“Hayır,” dedi yavaşça. Bana dikkatlice baktı. John’un homurdandığını duydum. “Şu an buna gerek yok, değil mi?”

“Sanırım yok,” dedim omuz silkip barı inceleyerek. “Herkes nerede?”

Yanı başımda durup elimi kendi kucağıma koydu. “Yıldönümü partisinin olduğu gecenin gündüzünde kapatıyoruz. Yapılacak çok iş var.” Alnımdan öpüp kendi su şişesini aldı. “John?”

“Hazırsan ben de hazırım,” diye cevapladı John.

Eğilip saçımı okşadı. “Mümkün olduğunca çabuk döneceğim. İyi olacağından eminsin değil mi?”

“İyiyim.” Gitmesine izin verdim.

Beni barda bardaklar parlatılır, dolaplar doldurulurken tam bir kaosun ortasında bıraktılar. Yardım etmem gerekiyormuş gibi hissediyordum ki birden çantamda telefonumun çaldığını duydum. Ekranı Ruth Quinn ismi aydınlatıyordu. Aslında sesli mesaja düşmesini bekleyebilirdim ama ona söz verdiğim buluşmadan yırtmak için iyi bir fırsat da olabilirdi bu.

“Merhaba Ruth.” “Ava, nasılsın?”

Çok cana yakın biriydi, fazlasıyla hatta. “İyiyim, sen nasılsın?”

“Harika. Ödeme planın ve tasarımların elime geçti. Harikalar!”

“Beğendiğine sevindim Ruth.” Coşkusu düşünülünce, onunla çalışmak umarım harika olacaktı.

“Berbat durumdaki alt katımın ne kadar harika görünebileceğini gösterdin bana, başlamak için sabırsızlanıyorum.” “Faturayı aldığım tahmin ediyorum. Danışmanlık ücretini ayarlayabilirsen, istediğin zaman başlayabiliriz.”

“Evet, aldım. Hemen bir transfer ayarlayacağım. Şirket banka detayları var mı?”

“Bende yok, Ruth. Ofisi arayabilir misin? Bugün izin günüm o yüzden ben yardımcı olamıyorum.”

“Öyle mi? Pardon, bilmiyordum.”

“Bir son dakika kararıyla oldu. Problem yok, gerçekten.” “Güzel vakit geçiriyor musun?”

Güldüm. “Aslında, evet. Erkek arkadaşımla harika vakit geçiriyorum.” Tuhaf kaçmıştı bu şimdi.

“Öyle mi?”

Telefona sessizlik çökmüştü. “Ruth? Orada mısın?” Bağlantım mı kopmuş diye telefona bakıyordum. Kopmamıştı. “Alo?”

“Evet, affedersin. Erkek arkadaşım yok demiştin de.” Güldü.

“Erkek sorunu yok. Demek istediğim ‘erkek sorunu yok’ idi.”

“Anlıyorum! Harika vaktini bölmeyeyim o zaman.” “Teşekkürler. Gelecek hafta tekrar ararım seni ve devamına bakarız.”

“Harika, hoşça kal Ava.” Kapattı. Birden buluşma konusunun açılmadığını fark ettim. O da bir şey dememişti. Telefonumu çantama geri koyduğumda Mario da elinde

kokteyl malzemeleri ve taze meyvelerle dolu bir kutuyla göründü. “Ava, iyi misin?”

“Çok iyiyim Mario. Sen nasılsın?”

Kutuyu barın üzerine bıraktı, ben de kendime doğru çekerek yardım ettim. “Ben de çok iyiyim. Şey diyecektim...” Kaşlarını çattı. “Nasıl derler... deneme tahtası?”

“Tabii ki!” Sesim çok hevesli çıkmıştı. Tüm bu karıştırma, sallama ve tadına bakma işlerine bayılıyordum.

Kıkırdayıp bana bir kesme tahtası ve bir soyma bıçağı uzattı. “Sen kes,” dedi çeşitli meyvelerle dolu bir kap uzatarak. Bir çilek alıp kabuğunu ayıklayıp ikiye kestim. “Evet, böyle iyi.” Başını sallayarak onayladı ve farklı içecekleri geniş gümüş bir kaba boşaltmaya başladı.

Çileklerle işim bitene kadar devam ettim, sonra limonlara geçtim. Mario yumuşak bir sesle opera tarzı birkaç İtalyanca şarkı mırıldanıyordu. Ben de hem kesmeye devam ediyor, hem de ilgiyle farklı kokteyl malzemelerini ölçüp karıştırmasını seyrediyordum.

“Şimdi işin eğlenceli kısmına geçiyoruz.” Gümüş kabın kapağını kapatıp gülerek çalkalamaya başladı. Havaya atıp çevirdi sonra yakalayıp başının üzerinde hızla döndürerek salladı. Kabın kenarını barın köşesine vurup açarak içinden çıkan koyu pembe sıvıyı uzun bir bardağa nane ve çilekle döktüğünü görünce afalladım. “İşte!” dedi bana sunarak.

“Vay!” Kenarı şekerlenmiş bardağı görünce nefesim kesildi. “Bunun adı ne?”

“Bunun adı Mario’nun Şaheseri!” İsmin sonuna doğru sesi yükseldi. Eseriyle gurur duyuyordu. “Denesene.” Bardağı bana doğru itti, ben de koklamak için uzandım.

Çok hoş kokuyordu, ama hatırlıyordum da, Mario en son bir şey denememi istediğinde tadı boğazımı yakmıştı. Mario hevesle bana başını sallarken ben de tereddütle bardağı aldım. Omuz silkip küçük bir yudum aldım.

“İyi, değil mi?” Mutlu suratıyla başımı döndürerek tüm meyve fıçılarına kapak takmaya başladı.

“Evet!” Daha büyük bir yudum aldım. Lezzetliydi. “İçinde nc var?”

Gülerek kafasını sallamaya başladı. “Hayır, hayır, hayır. İşte bunu kimseye söylemiyorum.”

“Neler yapıyorsunuz bakayım?” Jesse’nin tok sesi arkadan kulaklarımı doldurmuştu. Taburemle döndüğümde, arkamda kaşlarını çatarak dikildiğini gördüm. Alnındaki derin çizgi belirginleşmişti yine.

Bardağı gösterip gülümsedim. “Denemelisin. Aman Tanrım!”

Hafiften geri çekildi, çizgisi derinleşmişti. “Yok, sağ ol. Sen beğendiysen iyidir.” Gelip yanıma oturdu. “Fazla içme.” Bardağa uygunsuz bir bakış attı ve o anda hatırladım. “Üzgünüm!” dedim. “Düşünemedim.”

Mario gerilimi anlamış olmalı ki bir anda gözden kaybolup bizi baş başa bıraktı. Bardağı bırakıp önüme döndüm. O lezzetli kokteyl şimdi çok da tatlı gelmiyordu.

“Hey.” Beni taburemden çekip kucağına oturttu, yüzümü çenesine gömdüm. Yüzüne bakamıyordum, çok aptal hissediyordum. “Sorun yok. Çamaşırını çıkar bakalım, küçük hanım.” Güldü. Yüz ifadesi sorun yok demiyordu ama. Yoksa onu içtiğim için miydi? Geriye yaslanıp yüzüme baktı ve parmağıyla çenemi kaldırdı. Gözleri yumuşamıştı. “Kes şunu da öp beni.”

Hemen uydum. Ensesini yakalayıp çektim. Kollarında tamamen rahatlamıştım. Onu içime çektim, dudaklarına doğru inledim. Onu öperken gülümsediğini hissediyordum. “Üzgünüm,” dedim tekrar. Kendimi çok aptal hissediyordum.

“Tamam, boş ver,” diye uyardı. “Niye bu kadar takıldın anlamıyorum.”

Niye mi? Takılmamın sebebi içkiye sitem dolu bakışıydı. “Her şeyi ayarladın mı?” diye sordum.

“Evet. Şimdi yeriz, sonra eve gidip bir duş alır sarılıp uyuruz, anlaştık mı?”

“Anlaştık.”

“Uslu kız.” Masum bir öpücük verip beni tabureme geri bıraktı. “İşte öğle yemeğimiz,” dedi barın diğer ucunu işaret ederek. Kafamı kaldırıp baktığımda, Pete’in elinde tepsiyle bize yaklaştığını gördüm. Getirip bara koydu tepsiyi. “Teşekkürler Pete,” dedi Jesse.

“Her zamanki gibi benim için bir zevk. Afiyet olsun.” Bana hoş bir gülücük attı. Çok iyi biriydi. Aslında, Jesse için çalışan herkes çok iyiydi, bir kişi hariç. Onun

Jesse’nin cazibesine kapılarak geçirdiğim günümü mahvetmesine izin vermeyecektim.

Çatal bıçağımı açıp muhteşem görsellikle hazırlanmış rengârenk salataya daldırdım. Bu salatada neler olduğunu öğrenmem lazımdı.

“Güzel mi?”

Salatamdan başımı kaldırıp baktığımda, Jesse’nin de çatalını ağzına götürdüğünü gördüm. Beğenimi çıkardığım seslerle ifade etmeye çalışıyordum. Hayatımın geri kalanı boyunca her gün bunu yiyebilirdim. Jesse bana gülüyordu.

Sarah’nın tiz sesi üzerime çökünce omuzlarım gerildi.

“İyi. Bunda hemfikir olduğumuzu düşünüyorum.” Jesse onu selamlamak için taburesinde hafifçe döndü. Ben dönmedim. Yüzüm bara dönük salatamı yemeye devam ettim.

‘Yaptık. Sadece kontrol ediyorum. Nasılsın Ava?” diye sordu bana.

Tabağıma doğru somurttum. Gerçekten bilmek mi istiyordu, çünkü ona seve seve söylerdim. Jesse’nin gözlerini üzerimde hissediyordum, nazik olup cadıya cevap vermemi bekliyordu. Taburemi çevirip yüzüme uyduruk, samimi olmayan bir tebessüm kondurdum. “İyiyim, sağ ol Sarah, ya sen?”

Onun gülüşü de en az benimki kadar sahteydi. Acaba Jesse aramızdaki düşmanlığı seziyor mu diye merak ediyordum, “iyiyim. Bu gece için sabırsızlanıyor musun?”

“Kesinlikle.” Yalan söyledim. O burada olmazsa belki gerçekten gelmek isteyebilirdim.

Jesse beni bu yapmacık sohbetten kurtararak araya girdi. “Ben ayrılıyorum. Altıda dönmüş olurum. Yukarıda her şeyin düzgün ilerlediğinden emin ol. Daireler ve ortak oda on buçuğa kadar kapalı olacak.” Jesse çatalıyla bar girişini işaret etti. “İstisnalar yok,” diye ekledi sert bir biçimde.

“Elbette,” diye onayladı Sarah. “Bana bırak. Sonra görüşürüz Ava.”

“Hoşça kal.” Gülümsedim, o da karşılık verdi ama dün akşamdan sonra belli ki

ikimiz de birbirimizden hoşlanmıyorduk ve tüm bu numaralar da çok saçmaydı. Taburemi bara geri çevirip mümkün olduğunca hızlı bir şekilde salatamı çatallamaya devam ettim. Adım gibi emindim ki tüm bu dostça tavırları Jesse yüzünden sürdürüyordu. Onun ne mal olduğunu artık görmek zorundaydı Jesse.

“Akşam burada olmayı neden istemiyorsun?” diye sordu Jesse yemeğini yemeye devam ederken.

“İstiyorum.” Ona bakmadan söyleyiverdim.

Derin bir iç çektiğini duydum. “Ava, saçınla oynamayı kes. Sarah seninle konuşurken de yaptın şimdi de yapıyorsun.” Diziyle dizimi dürtüp saçımla uğraşmamı kesmemi işaret etti.

Çatalımı bıraktım. “Üzgünüm ama bana bakan ya da benimle konuşan herkesin, sürükleyip yukarı çıkararak beni orada düzmek istediğini düşüneceğim bir partiye gidiyorum diye heyecanlanamam,” dedim.

Jesse’nin çatal bıçağının tabağa düşmesiyle yerimden fırladım. “Tanrı aşkına!” Tabağını öfkeyle uzaklaştırdı. Parmak uçlarını şakaklarına götürüp daireler çizmeye başladı. “Ağzından çıkanı kulağın duysun Ava.” Çenemi tutup yüzünün hizasına getirdi. Yeşil gözleri öfkeyle parlıyordu. “Kimse böyle bir şeye cüret edemez, herkes benim olduğunu biliyor. Beni çileden çıkaran şeyler söylemeyi kes.”

Gür sesinin altında küçülmüştüm. “Üzgünüm.” Dırdır ediyormuş gibi göründüğümün farkındaydım ama gerçek

buydu. Akıllarından farklı şeyler geçebilirdi. Nereden bilecekti ki?

“Lütfen bu kadar gönülsüz olma.” Elini çenemden çekip yanağımdan makas aldı. “Eğlenmeni istiyorum.”

Yüzündeki yalvarır ifadeyi gördüğümde, kendime kızdım. Muhteşem bir elbise ve bir sürü kıyafet için ne kadar para harcadığını Tanrı biliyordu ve bu onun için özel bir geceydi. Nankör domuzun tekiydim. Bacaklarımı açarak kucağına oturmak için yanaştım. Tabii ki barın önünde beline bacaklarımı dolamış olmam umurunda bile değildi.

“Lütfen affet beni.” Hafiften alt dudağını ısırıp burnumu burnuna sürttüm.

“Öfkeliyken tapılası oluyorsun,” diye iç geçirdi.

“Sen her an tapılasısm.” Ona iyice sırnaşıp dudaklarımızı kenetledim. “Beni eve götür,” diye fısıldadım.

İnledi. “Anlaştık. Hadi kalk.” Benimle kalktığında, kalçalarına kenetlediğim bacaklarımı gevşettim.

“Arabam ne olacak?”

“Getirmesi için sonra birini ayarlarım.” Endişelerimi yok etti ve beni arabaya yönlendirdi. Birlikte duş almayı sabırsızlıkla bekliyordum.

Sonunda Lusso’ya döndüğümüzde rahatladım.

“Cathy hâlâ evde midir?” diye sordum. Umarım evde olmazdı. Jesse’nin koynuna gömülmek ve bir süre de orada kalmak istiyordum.

“Hayır, işi biter bitmez çıkmasını söylemiştim.” Asansörden indik ve Jesse elinde çantalarla anahtarı deliğe sokmak için biraz uğraştı. Sonunda kapıyı açıp içeri girdi ve ben de onu takip ettim, sonra da elinden çantaları aldım.

“Ne yapıyorsun?” diye sordu asık suratla.

“Bunları yukarı misafir odasına taşıyorum. Elbisemi göremezsin,” dedim ve yoluma devam ettim.

“Onları odamıza koy,” diye bağırdı arkamdan.

“Olmaz,” dedim ve en sevdiğim misafir odasına yöneldim.

Hemen elbisemi paketten çıkarıp tam olarak görebilmek için kapının arkasına astım ve bir adım geri atıp baktığımda yine iç çektim. Elbiseyi gördüğünde ya boşalacaktı ya da aklı başından gidecekti.

Korsemi, ayakkabılarımı ve çantamı çıkarıp diğer kıyafetleri sonraya bıraktım. Tam da o sırada kapıdan küçük bir tıklama sesi geldi. “İçeri gelme!” diye bağırdım ve hemen kapıya koşup yavaşça açtım. Jesse, yüzünde bir gülümsemeyle elleri cebinde dikiliyordu kapının önünde.

“Evleniyor muyuz?” diye sordu.

“Bunun sürpriz olmasını isterim,” dedim onu uzaklaştırmaya çalışarak. “Oje sürmem gerek. Git şimdi.” Akşam için istekli olmamı istiyordu. O yüzden şikâyet etmeye hakkı yoktu.

Elleri havada dikildi. “Tamam, o zaman seni duşta bekliyorum. Çok geç kalma.” Homurdanıp koridorda gözden kayboldu.

Kapıyı kapatıp çantamdan küçük makyaj çantamı çıkardım. O sırada Clive’ın bu sabah elime tutuşturduğu nota rastladım. Yatağa serilip tırnaklarımı boyamaya başlamadan önce notu kapının yanındaki kutuya bıraktım.

Banyoya vardığımda Jesse’yi yüzünde bıkkın bir ifadeyle köpüklü suya batmış halde buldum. Elbisemi ve iç çamaşırlarımı çıkarıp banyoya girerken yüzündeki ifadenin sıkılmıştan heyecanlanmışa doğru hızlıca değiştiğini gördüm.

“Nerede kaldın?”

“Tırnaklarımın kurumasını bekliyordum.” Bacaklarının arasına girip sırtımı göğsüne yasladım.

Kollarını bana dolayıp burnunu saçlarıma gömerek mutlu bir şekilde suyun altında bacaklarımızı birbirine doladı.

“Bu arada, Clive bugün bana sana iletmem için bir not verdi. Çantama tıkıştırmıştım ve unutmuşum. Üzgünüm.”

“Sorun değil. Seni ıslak ve tamamen vücuduma yapışmış olduğunda çok ama çok seviyorum.” Memelerimi avuçlayıp boynumu ısırdı. “Yarın tüm gün yatakta kalalım.”

Kendi kendime güldüm, keşke bunu hemen şimdi yapsak diye geçirdim içimden. Sonra birden sırtımda atan kalbini hissettim. Bugün, kalbinin beni gördükten sonra atmaya başlamış olmasıyla ilgili söyledikleri geldi aklıma. “Beni gördüğünde ilk düşündüğün şey neydi?”

Bir süre sessiz kaldı, sonra, “Benim olduğun,” dedi ve kulağımı ısırdı.

Üzerinde kıvranıp güldüm. “Hiç sanmıyorum!” “Ciddiyim ve şimdi benimsin.”

Yüzünü çevirip beni nazikçe öptü. “Seni seviyorum.”

“Sevdiğini biliyorum. Beni takip edip, uygunsuz sorular sormak ve işkence odalarından birinde sıkıştırmak yerine normal insanlar gibi yemeğe davet etmek aklından hiç geçmedi mi?”

Uzaklara dalıp gitti. “Hayır. Geçmedi. Mantıklı düşünemiyordum. Aklımı allak bullak etmiştin. Beni delirtiyor ve kafamı karıştırıyordun.”

“Ne konuda kafanı karıştırıyordum?”

“Bilmiyorum. İçimde bir şeyi tetikledin. Çok rahatsız ediciydi.” Arkasına yaslandı, ben de başımı ona yasladım.

Neyi tetiklemiştim? Kalp atışını mı? Bu biraz garip bir durumdu ama o da bende bir şeyi tetiklemişti ve bu da gerçekten rahatsız ediciydi. “Bana çiçek verdin,” dedim usulca. “Evet, centilmen olmaya çalışıyordum.”

Güldüm. “O yüzden mi beni bir sonraki görüşünde, ‘Seni becerdiğimde ne kadar yüksek sesle bağıracaksın,’ diye sordun?”

“Düzgün konuş, Ava.” Güldü. “Ne yapacağımı bilemedim. Genelde istediğimi elde etmek için gülümsemem yetiyor.”

“Daha az kibirli olmayı deneyebilirsin.” Jesse’nin gülüın-severek istediğini elde etme düşüncesi hiç hoşuma gitmiyordu. Kaç kadına gülümsemişti?

“Belki. Sen de ne düşündüğünü söyle bana.” Beni dürttü, kendi kendime gülüyordum. Burada bir hayli vakit geçirecek gibiydik. “Söyle.” Sabırsızca baskı yapmaya başladı.

“Ne? Kafan daha çok şişsin diye mi?” Dalga geçerek bacak arasına iyice sıkıştırdım kendimi. Birden etrafa su sıçratarak fırladım. “Kes şunu!”

“Söyle hadi, bilmek istiyorum.”

Derin bir nefes aldım. “Neredeyse bayılacaktım.” İtiraf etmiştim. “Sonra da sen beni öptün. Neden beni öptün?” İçim ürpererek sordum.

“Bilmiyorum. Birden oldu işte. Neredeyse bayılacak miydin?” diye sordu.

Yüzünü göremiyordum ama kalıbımı basarım o harika yüzünde haylaz pis sırıtması belirmişti.

Kafamı geri yasladım. Evet, tam düşündüğüm gibi. “Dokunuşların, konuşmaların ve uygunsuz tavırların yüzünden senin kibirli göt herifin teki olduğunu düşündüm. Ama bir şekilde senden çok etkilendim.” Hâlâ Manor konusunda ne kadar kör olduğuma inanamıyordum. Onun anlam veremediğim tavırlarını çözmekle gereğinden fazla meşgul olduğum için muhtemelen... Kavgalar, boyun eğmeler, yine kavgalar.

Parmak uçlarıyla meme uçlarımda daireler çizmeye başladı. “Olmayan şeyleri hayal edip etmediğimi anlamak için sana dokunmayı sürdürmem gerekiyordu.”

“Hayali neyler?”

“Ne zaman sana dokunsam tüm bedenim çınlıyordu. Hâlâ da öyle.”

“Benim de.” Sessizce onayladım. En mükemmel hislerden biri buydu. “Kadınlar üzerindeki etkinin farkında mısın?” Avuçlarımla bacaklarını sıvazladım.

“Senin benim üzerimdeki etkine mi benziyor?” Parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. “Beni her gördüklerinde birkaç saniyeliğine nefessiz mi kalıyorlar?” Dudaklarını

şakağıma iyice bastırdı. “Kimse ve hiçbir şey beni incitmesin diye beni cam bir kutuda mı saklamak istiyorlar?”

Neredeyse nefes alışım duracaktı.

Derin derin nefes alıyor, ben de göğsünde yükselip alçalıyordum. “Ben olmasam hayatlarının biteceğini mi düşünüyorlar?” diye yumuşak bir sesle bitirdi.

Gözlerim doldu ve nefes almakta zorlandım. Pekâlâ, birincisi kesinlikle doğruydu. Diğer ikisine gelince, onlar muhtemelen sadece bana özgüydü. Bir ay önce tanıştığımızı düşünürsek, çok güçlü sözlerdi bunlar. Bu adam sınır tanımıyordu ve şimdi düşündüğümde iyi ki de öyleydi diye şükrediyorum. İşi ve alkol meselesi artık önemli değildi. O hâlâ Jesse’ydi ve hâlâ benimdi.

Kendimi çevirip ona döndüm ve göğsüne uzandım. Gözlerimiz aynı hizaya gelene dek birbirimizi izledik. “Benim cümlelerimi çaldın,” dedim. Bu ilişkide

sahiplenici ve koruyucu olanın sadece o olmadığını bilmesini istiyordum. Çok tuhaf, beni tamamen, tümüyle ele geçiren, şüphesiz beni kendine boyun eğdiren bu adamdı. Beni tamamen yok etme gücü elindeydi. Onun için önemli olduğumu bildiğim kadar o da benim için önemliydi. Öyleydi işte. “Seni çok seviyorum,” dedim net bir şekilde. “Beni asla bırakmayacağına söz vermeni istiyorum.”

Güldü. “Bebeğim, sen artık sonsuza dek benimsin.”

“Güzel. Öp beni.”

“Emir mi veriyorsun?” Dudakları seğiriyor, gözleri parlıyordu.

Dudaklarını açıp davet edercesine yaklaştı ve ağızlarımız arasındaki mesafe azaldıkça sıcaklığını ve nane kokulu nefesini hissettim. Aynı hassasiyetle avuçları kalçalarımı kavrarken daireler çizen dilini hissediyordum.

“Bütün gece burada kalalım desem çok mutlu olacağını biliyorum ama artık acele etmeye başlasak iyi olur.” Kalçalarımdan kavrayıp beni yukarı çekti ve yüzünü boynuma gömdü.

‘'Hadi burada kalalım,” diye yalvardım anlamsız bir şekilde. Biraz geriye doğru kayıp mükemmel bir sürtünme pozisyonu yakaladım.

Derin bir nefes aldı. “Hemen buradan çıkmama izin vermen lazım çünkü eğer kalırsam asla bir yere gidemeyeceğiz.” Beni öpüp yukarı kaldırdı. Önünde çömelip oturmuştum.

“Kalalım o zaman,” diye mırıldandım kendimi ona doğru iterek. Ellerimi boynuna doladım ve kucağına oturdum. Gönülsüzce beni durdurmaya çalıştı. “Seni işaretlemek istiyorum.” Pis pis sırıtıp dişlerimi geçirdim.

İnleyip geri uzandı. “Ava geç kalacağız,” dedi donuk bir sesle. Dişlerimi etine kenetleyip emdim. “Lanet olsun, sana hayır diyemiyorum,” dedi inleyerek ve beni kaldırıp altımda pozisyon aldı.

Aynı anda iç çekerken beni suya batırdı. Dişlerimi az daha kenetleyip kontrollü bir ritimle ileri geri hareket ettirmeye başladım. Bana uyumlu bir ritimde, avuç içleriyle belimden kavrayıp beni yukarı aşağı indirip kaldırmaya başladı.

“Yüzünü görmek istiyorum,” dedi. Isırdığım yeri öptüm ve yüzümü onunkiyle

aynı hizaya getirdim. “Daha iyi,” dedi gülümseyerek.

Islak saçlarını parmaklarımla tarayıp hafifçe arkaya attım ve sonra da parmaklarımı arkasındaki saçların arasına geçirdim. Hareketlerimiz birbirine uyumluydu, birbirimizi dikkatli bir şekilde seyrederken etrafa sular sıçrıyordu. Kasıklarımdaki baskı gittikçe artıyordu. Birden kalçasını hızlı bir şekilde yukarı ittiğinde, dengede durabilmek için elimle küvetin kenarından destek aldım. Nefessiz kalmıştım ve o aynı hareketi tekrar etmeden önce yüzüme bakıp sırıtmaya başlamıştı.

“Tekrar yap.” Zevkin doruğuna çıkmak üzereydim ve bunu kesinlikle istiyordum. Dediğimi yaptığında zevkten inleyerek kafamı geri attım. Bir eli kalçamdan ayrılıp boynuma gelene dek vücudumda gezdi.

“Bir daha?” diye alçak sesle sordu.

Kafamı geri attım. “Evet.” O alttan tekrar vurup nefesimi kesmeden önce kelimeyi ağzımdan çıkarabilmiştim. Gözlerimi kapattım.

“Gözünü aç bebeğim,” diye uyardı nazikçe elini tekrar belime götürürken.

Gözlerimi açtım, Jesse’nin çenesi kasılmış, boyun damarları belirginleşmişti. Beni tekrar kaldırıp hızla kendine doğru çekti. Gözlerimi kapatıp bu dürtüyle savaşarak haykırdım.

“Hoşuna gidiyor mu?” diye sordu tekrar aynısını yaparak.

“Evet!” Kenarları o kadar sıkı tutuyordum ki gergin parmaklarımda kan kalmamıştı.

“Sakın boşalma Ava, daha hazır değilim.”

Hazzın sınırına gelmiştim ama kontrol etmek için direniyordum. Jesse’nin kontrollü ve düzenli hareketleri ise çabalarıma hiç yardımcı olmuyordu. Kafası geri düştü ama gözleri hâlâ üzerimdeydi, beni havaya kaldırıp hızla kendine geri çekti, tekrar tekrar sertçe içime giriyordu. Birlikte inledik, göz temasını kaybetmemek için verdiğim çaba kafamın ağırlaşmasına yol açıyordu ama onun da hazır olması için beklemeliydim. Daha ne kadar tutabilirdim bilmiyordum.

“Uslu kız,” diye övdü beni. Belimi daha sıkı kavrayıp kasıklarında gezdirmeye

başladı. “Beni hissediyor musun Ava?”

“Boşalmak üzeresin,” dedim. Aletinin içimde şiştiğini hissediyordum.

Güldü. “Parmaklarını meme uçlarında gezdir.”

O beni seyrederken, küvetin kenarlarını bırakıp memelerimle oynamaya başladım.

“Daha sert Ava,” diye emretti beni alttan yeni bir darbeyle cezalandırarak. Daha sert okşamaya başladığımda hissettiğim sızı haykırarak inlememe yol açtı. “Daha sert!” diye bağırdı başparmaklarını belime bastırarak.

“Jesse!”

“Daha değil bebeğim. Henüz değil. Kontrol et kendini.”

Zorla yutkundum. Vücudumdaki her kas üzerindeyken tamamen gerilmişti. Bunu nasıl yaptığını bilmiyordum. Yü-ziindeki ve çenesindeki gerilmeyi görüyordum, zonklayan aletini hissediyordum. İnanılmaz bir kontrolü vardı. Çok fena bir hazzı bastırmaya çalışıyordum. Boşalmam yaklaştıkça meme uçlarıma uyguladığım baskı artıyordu. Elini kasıklarımın arasına getirip hafifçe okşadı. Acele etmeden, içime girip çıkarken eli de uyumlu hareket ediyordu.

Başımı salladım. “Jesse lütfen!”

“Boşalmak mı istiyorsun?”

“Evet!”

Başparmağını klitorisimin tam üzerine koydu. “Boşal,” diye emretti ve son bir defa sertçe içime girdi. Beni çıldırtmıştı. Çığlıklarım ve çaresiz inlemelerim banyoda yankılanıyordu.

Yüksek sesle küfrederek beni kendine, kasıklarına çekti tekrar tekrar. Darbelerin etkisiyle haykırıp kontrolsüz bir şekilde titreyerek göğsüne düştüm. Kontrolsüzce sarsılıyordum. Bitap düşmüş bedenimi tüm ağırlığıyla kaldırıp aletini içime sokarak beni tekrar kucağına yatırdığını hissettim. İçimden çıkmadı, yumuşak bedenimin altındaki güçlü bedeni kaskatıydı.

“Tanrım!” diye yüksek sesle büyük bir nefes verdi. “Ava, yarın seni yatağa kelepçeleyeceğim,” dedi soluk soluğa. “Öp beni şimdi.”

Göğsünden başımı kaldırıp dudaklarına eriştim. O sırada kalçasını daire şeklinde hareket ettirerek içindekinin hepsini boşaltıyordu. Tam burada, göğsünde uyuyabilirim şimdi.

“Beni yatağa götür,” diye mırıldandım dudaklarına doğru.

“Duymamış olayım,” dedi sert bir şekilde.

Onu evde kalmaya ikna etmek için dudaklarımla ifadesini umutsuzca sakinleştirmeye çalışırken avuçlarımı yanaklarına götürdüm. “Bırak da seni seveyim,” diye fısıldadım saçını kavramak için ellerimi kafasının arkasına götürürken. Evde kalmak istiyordum ama bunu başarmak için hiç umudum yoktu.

“Bebeğim yapma. Sana hayır demekten nefret ediyorum. Hadi kalk.” Beni öteye itip aradan sıvıştı. O küvetten kalkarken ben de huysuz bir şekilde söylendim.

Bana hayır demekten nefret mi ediyormuş? Sadece ona bedenimi sunduğumda mı?

“Saçlarını açık bırak akşam,” dedi bir havlu alarak.

Küvetten çıkıp duşa girdim ben de. “Keyfim olursa açarım belki,” diye çıkıştım ve suyu açıp saçlarımı şampuanlamaya başladım. Tabii ki açık bırakacaktım ama sırf terslik olsun diye karşı koyuyordum.

Popomu avuçlayıp sıktığında ciyakladım ve çabucak şam-puanlı saçımı yıkayıp gözlerimi açtım. Karşımda öfkeli ve son derece asık suratlı bir ifadeyle dikiliyordu. “Kapa çeneni.” Yine o canımı sıkan tonda konuşuyordu işte. “Saçını açık bırakacaksın.” Dudaklarını dudaklarıma dayadı. “Tamam mı?”

“Bırakacağım.”

“Bırakacağını biliyorum.” Duştan çıktı. “Sen burada hazırlan, ben başka oda kullanırım.”

“Misafir odası olmaz!” diye bağırdım panikle. “O odaya girme!”

“Çamaşırlarını çıkar bakalım, küçük hanım.”

Islak bedeninin banyodan ayrılışını izlerken ben de duşumu bitirdim.

20. (V)öhnv

Boy aynasının önünde durmuş kendime bakıyordum; mideme kramplar giriyordu. Saçlarım gösterişliydi ve dalga dalga kurutulmuştu. Makyajım kusursuz ve doğaldı. Elbise de üzerimdeydi. Mükemmel hissediyordum ama bir yandan da gergindim. Gideceğim yer yüzünden mi, yoksa Jesse kıyafetimi beğenmeyecek diye mi böyle gergin hissediyorum bilmiyordum.

Arkamı dönüp aynada mağazada dikkat ettiğimden çok daha derin görünen yırtmaca baktım. Jesse kızacak mıydı? Geçen üzerimdeki yazlık bir elbise yüzünden az kalsın kalp krizi geçiriyordu.

Saçımı yüzümden üfledim. Takı olarak sade beyaz altınımı taktım, zaten dantel elbiseye daha fazlası gitmezdi. Sonra da parlatıcı ve pudramı telefonumla beraber el çantama koydum. Kapı çaldığı anda kalbim düğüm olmuş mideme eşlik etmeye başladı.

“Ava? Bebeğim gitmemiz gerek.” Kapıdan sessizce konuşuyordu. İçeri girmeye çalışmamıştı ve şu küçük sessiz konuşma jestinden anlaşılıyordu ki o da gergin olabilirdi. Neden ki? Normalde doğruca kapıya toslardı. Kibarca çalmaz ya da bu derece tatlı bir şekilde konuşmazdı.

“İki dakikaya çıkıyorum,” diye seslendim. En sevdiğim Calvin Klein parfümümü sıktım. Bana hemen hazırlanmamı söyleyen, elimin ayağıma dolaşmasına yol açan bir gürleme ya da sabırsızca emirler yağdıran bir ses olmadığı için kendimi sakinleştirmek için vakit bile kalmıştı.

Birkaç derin nefes alıp çantamı kavradım ve omuzlarımı dikleştirdim. Hiç iyi değildi. Ahmakça gergindim. Manor’ın tüm üyeleriyle bir araya gelecektim. O kadınlar, orada istenmediğimi net bir biçimde belirtmişlerdi ve şimdi özel tasarım bir elbise giyiyorum ya da Jesse’nin resmi sevgilisiyim diye fikirlerinin değişeceğini sanmıyordum.

Derin bir nefes aldım ve ayakkabılarımı görünür kılabilmek için elbisemin eteğini az daha yukarı toplayarak yatak odasının kapısından çıktım ve merdivenlerin başına gittim.

Salona yaklaştığımda, Moody Blues'un *Nights in White Sa-tin* şarkısının büyüleyici notaları kulaklarıma ulaştı. Kendime güldüm. Sonra da onu gördüm.

İlk basamakta heyecandan tökezledim. Nefesimi kontrol etmekte güçlük çekiyordum. Sanki onu ilk gördüğüm anı tekrar yaşıyormuşum gibi. Siyah takımının içinde beyaz gömleği ve siyah kravatı ile müthiş görünüyordu. Yeni tıraş olmuştu ve tüm yakışıklılığı ortaya çıkmıştı. Saçlarını da yana yatırmıştı. Tanrım, bu gece gerçekten çok kişiyi ezmek zorunda kalacaktım.

Henüz beni görmemişti. Elleri kumaş pantolonunun ceplerinde ayaklarını seyrederek yavaşça dolanıyordu. O da gergindi. Benim özgüvenli, baskın erkeğim gerilmişti. Sessizce, oturup ellerini birleştirip başparmaklarıyla oynamasını seyrettim. Sonra tekrar kalkıp dolanmaya başladı. Kendi kendime güldüm ve sanki yakında bir yerde olduğumu hissetmiş gibi birden kafasını kaldırdı. Çekici erkeğimin tüm zarafetiyle karşı karşıya gelmiştim. Nefesim kesildi, düşmemek için merdivenin korkuluklarına tutundum.

Gözleri kocaman açıldı. "Aman Tanrım," diye ağzından çıktı kelimeler. Ben de onun yoğun ilgisinin altında ağırlığımı diğer ayağıma verdim. Gözlerimiz kenetlendi, yavaşça merdivenlere doğru yürümeye başladı. Hemen yanına inmek istiyordum ama heyecandan olduğu yere çakılan aptal ayaklarım hareket etmeme izin vermiyordu. Üstelik onları harekete geçirecek zihinsel gücü de bulamıyordum kendimde. Beni merdivenlerden aşağıya taşıması gerekebilirdi.

Basamakları gözlerini gözlerimden ayırmaksızın çıktı, yanıma vardığında bir gülümsemeyle elini uzattı. Derin bir nefes alıp elbisemi tuttum ve elini yakaladım. Elimi tuttuğu için artık daha rahattım ve bana merdivenlerden aşağı inerken eşlik etmesine izin verdim.

Aşağıya indiğimizde bana dönüp baştan aşağı dantel örtülü vücudumu inceledi. O, yavaşça etrafımda dönüp elbisemi incelerken, gözlerimi kapatıp cüretkâr seçimimle çok büyük bir hata yapmamış olmayı diledim. Keskin nefesini hissediyordum ve sonra da sıcak parmak uçlarının boynumdan enseme doğru gezindiğini hissettim. Parmaklarını, çıplak tenim üzerinde yavaşça ensemden başlayıp omurgam boyunca aşağıya kadar gezdirdi. Sonra da dudaklarının sıcaklığını sırtımda hissettim. Dudaklarının sıcaklığı sayesinde rahatlamış hissettim kendimi.

Sakince önüme geçip gözlerime odaklandı. Belimden sıkıca tutup beni kendine

çekerken, “Nefesimi kestin,” diye mırıldandı. Nazikçe dudaklarıma yapıştı, tenimi saran dantel gibi hassaslaşıyordum.

Tüm sancılarım ve gerginliğim uçup gitmişti. Şimdi tek endişelenmem gereken kendilerini onun önüne atmaktan hiç çekinmeyecek kadınlardı. Beni çekip kasıklarını karnımın altına bastırdı, yükselen ereksiyonu gün gibi ortadaydı. Soyunmama kesinlikle izin vermezdi, en azından şimdi.

“Elbisene bayıldım,” dedi küçük bir gülücükle. “Bunu denememiştin, yoksa hatırlardım.” Şaşkınlıkla baştan aşağı elbisemi süzdü.

“Hep danteli,” diye kelimelerini tekrarladım, gözleri gözlerime kenetlendi.

“Bu elbiseyi benim için mi seçtin?”

Çekilip ellerini cebine koyarken ben de başımı sallayarak onayladım. Dudağını kemirmeye başladı yine. Anlar gibi,

onaylar gibi başını salladığında aklında hangi tilkilerin dolaştığını merak ettim.

Gözleri bana ulaşmak istercesine bedenimde gezindi. “Sanki ben seçmişim gibi.” Elini cebinden çıkarttığında narin, platinyum, kat kat tasarlanmış kolyenin parmağında sallandığını gördüm.

Gözüm kolyeye takıldı, az kalsın küçük dilimi yutuyordum. Bu sabah Zoe ile takı departmanının önünden geçerken vitrinde görmüştüm onu. İşaret edip bana göstermişti, görür görmez büyülenmiştim. Kat kat tasarımı, platinyum zinciri ve ortada da kare şeklinde kesilmiş elmasıyla çok şık bir kolyeydi. Yanındaki kartta yazan fiyatını gördüğümde de aklım uçuklamıştı.

Gözlerim birden onunkileri buldu. “Jesse bu kolye altmış bin pound!” dedim. Hiç unutmayacağım bir şeydi. Sıfırları birkaç defa saymıştım.

Birden tüm bedenimi ateş bastı. Gözlerimi Jesse’den hâlâ elinde sallanan kolyeye çevirdim. Gülümseyip arkama geçti, saçlarımı toplayıp omuzlarımın üzerinde tuttu. Kolyeyi taktığında kalbim göğsümden fırlayacak gibi hissettim. Üzerimde koca bir yük varmış gibi hissediyordum. Titremeye başladım.

Kopçayı kilitledikten sonra avuçlarını omuzlarıma indirip dudaklarını ensemde dinlendirdi. “Beğendin mi?” diye kulağıma fısıldadı.

“Beğendiğimi biliyorsun, ama...” Uzanıp elması ellerimle hissettim ve o anda gidip kadife bir kumaş parçası ve parlatıcı bulup üzerinden parmak izlerimi silmek istedim. “Sana Zoe mi söyledi?” Kendimi kötü hissediyordum. Tamam, sonuçta satış danışmanını anlıyordum ama gidip Jesse’ye benim çok pahalı elmas bir kolye görüp çok beğendiğimi söylemesi biraz durumdan faydalanmak olmuştu. Altmış bin. Vay be!

“Hayır, Zoe’den bunu sana göstermesini isteyen bendim.” Elleriyle beni kendine çevirip parmak uçlarıyla kolve-nin üzerinden göğsümün ortasına dokundu. “Dehşet güzelsin." Hafifçe dudaklarımı öptü.

Zoe’ye kendisi mi sormuş? Sinirden güldüm. “Benimle mi yoksa elmasla mı konuşuyorsun?”

“Senden bahsediyorum tabii ki,” dedi kaşı havada. “Hep de öyle olacak.”

Gülmem aniden kesildi. “Jesse, ya kaybedersem, ya onu...” Dudakları tarafından susturuldum.

“Ava, sus lütfen.” Saçlarımı bıraktı. “Garantisi var ve benim sana hediyem o. Eğer takmazsan cidden deliye dönerim, anlıyor musun?”

Sesi bu konuda onunla tartışmamam gerektiğini söylüyordu ama ben daha da gerilip baskı altında hissediyordum. Derin bir nefes alıp ellerimi göğsüne yasladım. “Gerçekten de ne diyeceğimi bilemiyorum.” Sesim de vücudum gibi titrer vaziyetteydi.

“Beni sevdiğini söyleyebilirsin.” Gülümsedi. “Teşekkür edebilirsin.”

“Çok beğendim, teşekkür ederim.” Uzanıp onu öptüm. “Rica ederim bebeğim. Senin kadar güzel değil elbette. Hiçbir şey değil.” Ellerimi göğsünden aldı. “Buradaki işim bitti. Hadi Tanrı’nı geç bırakma.” Beni kapıya yönlendirip anahtarlarını almadan önce müziği kapattı ve asansöre geçtik. Camın yenilendiğini fark ettim.

Kapılar açıldı ve içeri girdik. Geri durmadan önce şifreyi girişini izledim. Bana bakıp göz kırptı.

“Deli gibi yakışıklı görünüyorsun,” diye fısıldayarak uzanıp başparmağımı alt dudağına götürdüm ve rujumdan kalan izleri sildim. “Tamamıyla da benimsin.”

Elimi tutup parmak uçlarımı öptü. “Sadece şeninim bebeğim.”

Lusso’nun fuayesinden geçerken Clive bizi görüp şaşkınlıktan iki kere baktı. Jesse, kolunu omzuma atmıştı ve biliyordum ki bu, bu gece olacakların habercisiydi ama benim için fark etmez çünkü onun dibinden gece boyu ayrılmayı düşünmüyordum.

Arabaya binip hızlıca Manor’a gittik. Kendi yıldönümü partisine benim yüzümden geç kaldı ama hiç kızmış görünmüyordu. Sık sık gözleri üzerime yöneliyor ve ne zaman bana baktığını yakalasam tebessüm ediyordu.

Elimi onun beline koydum, o da diğer elini benimkinin üzerine koyduğunda tamamıyla rahatlamış hissettim kendimi. Ona delice âşıktım ve beklenmedik bir şekilde ilk defa bu geceyi iple çeker hale gelmiştim. Eğlence adamı Jesse bu gece kopacaktı ve işte bu küçük anlarda herkesin sürekli bahsettiği o sakin karakterini görebilmeyi umuyordum ama açıkça belli ki sadece işler onun istediği gibi gittiğinde, bana söyleneni yaptığımda, o da istediğini aldığında o karaktere bürünüyordu. Böyle olduğunda ben de en mutlu, en rahat halimde oluyordum. iyiydim ve Jesse’nin çekim alanındayken kesinlikle yerimi bulmuş gibi hissediyordum kendimi.

Park ettiğimizde, Manor’ın basamaklarında John’u gördüğüme hiç şaşırmadım. Jesse beni arabadan alıp girişe götürdü, o sırada John da bir düzine vale kıyafetli adama talimatlar yağdırıyordu. Jesse anahtarlarını John’a fırlattı, o da yakalayıp valelerden birine verdi ve mecbur kalmadıkları sürece Aston Martin’in yerini değiştirmemelerini özellikle belirtti.

Elimi John’a uzattım ve o da yanından geçerken bana geniş bir gülümsemeyle karşılık verdi. Altın dişi göz kamaştırıyordu. Her zamanki siyah takımını giymiş, sadece bu sefer siyah gömleğini beyaz bir gömlek ve siyah bir papyonla değiştirmişti. Kesinlikle çok sert ve havalı görünüyordu,

“İşte buradasın!” Sarah’nın panik sesi Manor’da kulaklarıma çarpan ilk ses oldu. Bize doğru ilerlemeye çalışırken, bacaklarını ikinci bir ten gibi saran dar kırmızı satenden elbisesi nedeniyle hareketini yavaşlatmak zorunda kaldı. Bu elbisenin içine kendini zorla sokmuş olmalıydı. Eğer daha önce göğüslerinin gerçek olduğuna dair bir şüphem vardıysa da

o çoktan ortadan kalkmıştı. Göğüslerini straplez elbise içinde o kadar yukarı kaldırmıştı ki, başını öne eğdiğinde, onları öpebilirdi.

Jesse'ye doğru ilerleyişini birden durdurdu, gözleri boynuma takıldı ki görmemesi neredeyse imkânsızdı ama onun gözünü kamaştıran kolyenin güzelliği değildi. Asla değildi. Gözleriyle beni tartışından onu bana kimin hediye etmiş olabileceğini tahmin etmeye çalıştı. Botokslu suratının aldığı halden doğru tahmin ettiğini anlayabiliyordum. İçgüdüsel olarak elmasa uzanıp onun dik dik bakan gözlerinden korumak istercesine avcuma aldım. Bana kıskançlık dolu bir bakış attıktan sonra gözleri dantel kaplı bedenime indi. Omuzlarımı dikleştirip gülümsedim.

"Şimdi geldim," dedi Jesse beni yanından ayırmadan içeri girerken. Bara girdiğimizde Mario çalışanlara direktifler veriyordu. Bar, üç katına çıkmıştı. Bar ve restoranı ayıran kapıların açıldığını, bar taburelerinin ve masaların iki bölüm arasında dağıldığını fark ettim.

"Gel, otur." Beni yanındaki bar taburesine çekti ve Ma-rio'yu çağırdıktan sonra tam karşıma oturdu.

Sarah, elindeki hesap çizelgesini uzattı. "Şuna üzerinden bir..."

"Sarah bana bir dakika ver." Jesse gözlerini benden ayırmadan sözünü kesti. Onu öpebilirdim. "Ne içmek istersin?"

Sarah'dan yayılan buz gibi bakışları hissediyordum ama o olduğu yerde bekleyip benimle ilgilendikten sonra Jesse'nin ona beklediği dikkati göstermesini bekliyordu. Karar vermem zaman alabilirdi. Alkol alabilir miydim? Eğer o etraftaysa içebileceğimi söylemişti.

Mario göründü. Beyaz yeleği ve papyonuyla çok zarif görünüyordu. Saçını bir yana yatırmış, bıyıklarının ucunu itinayla kıvırmıştı. Işıl ışıl gülümsediğinde bugün benim için yapmış olduğu cafcaflı kokteyli hatırladım. "Mario'nun Şaheserinden alabilir miyim lütfen," dedim gülümseyerek.

Yüksek sesle güldü. "Evet! Siz Bay Ward?"

"Sadece su lütfen Mario," dedi Jesse ve uzanıp dudaklarıma bir öpücük kondurdu. Sarah'nın gözlerinin beni deldiğini hissediyordum. Tabii ki uyum sağlayıp onun istediği şekilde davranmaya devam ettim. Bunun için Sarah'nın etrafta olmasına ihtiyacım olduğundan değil. O, nerede ya da ne zaman olursa olsun, istediğini almanın yolunu buluyordu.

“Sadece cin, Mario.” Huysuzca homurdandı. Jesse gözlerini bana sabitlediğinde bozulduğunu görebiliyordum. Gerçekten de bu kadına hiç saygısı yoktu ve bu nedenle daha da rahatlamış hissettim. Bir tehdit bile değildi.

“Jesse, gerçekten sana ofiste ihtiyacım var,” diye ısrar etti.

Jesse hırladı ve o onu ezip geçmesini çok içten bir şekilde istedim. “Sarah, lütfen!” dedi sertçe ve ayağa kalkıp, “Bebeğim burada mı kalacaksın yoksa benimle gelmek ister misin?” diye sordu bana.

O sürtüğe bakmıyordum bile ama gözlerini yuvarladığını biliyordum. Onu daha da fazla sinirlendirmek istiyor olsam da Mario ile birlikte oturup Mario’nun Şaheseri’ni içmekten son derece memnundum. “Ben burada iyiyim. Sen git.”

Suyunu kapıp dudaklarını alnıma bastırdı. “Çabuk dönerim.” Hızla uzaklaşırken, Sarah yirmi santimlik topuklularıyla Jesse’yi yakalamak için koşturmadan önce bana doğru eğilip cinini karıştırdı. Onu görmezden gelip Mario’ya gülümseyerek içkimi aldım.

“Teşekkür ederim, Mario,” dedim gülümseyerek ve içkimden bir yudum alıp zevkle yutkundum.

“Bayan Ava, bu akşam ne kadar harika göründüğünüzü söyleyebilir miyim?” Gülümseyişi içtendi. Hafifçe kızardım.

“Mario, bu akşam şeytani bir yakışıklılığa sahip olduğunu söyleyebilir miyim?” Bardağımı küçük İtalyan adama kaldırdım, ondan bayağı hoşlanmaya başlamıştım.

Bara vurup kocaman bir kahkaha attı. Gözleri boynumdan sarkan elmasa takıldıktan sonra kaşlarını kaldırıp gözlerini bana dikti. “Seni çok seviyor, değil mi?”

Utangaç bir şekilde omuz silktim, birden bu arkadaş canlısı İtalyan’ın yanında kendimi çok rahatsız hissetmiştim. Herkesin Sarah gibi düşünmesini istemiyordum. “Bu sadece bir kolye Mario.” Altmış binlik kolye evet, ama bunu kimsenin bilmesi gerekmiyordu. Uzanıp kolyeyi yeniden avuçla-dım. Ne kadar ağırlığını hissetsem de orada olduğunu kontrol etmeye ihtiyacım vardı.

“Sizin de Bay Ward’ı çok sevdiğinizi görebiliyorum.” Gülümsedi, “Bu beni

mutlu ediyor.”

Yerde kırılmış bir cam parçası dikkatini dağıttı. Kollarını oynatarak İtalyanca bağırmaya başladı.

Çalışanların barı hazırlamasını izlerken mutlu bir şekilde oturmaya devam ettim. Şampanyalar kadehlere dolduruldu, bar baştan aşağı defalarca kez silindi. Mario talimatlar yağdırmaya devam etti. Bu küçük İtalyan bir mükemmeliyetçiydi dolayısıyla her şey mükemmel olmalıydı. Koca oda muhteşem bir şekilde hazırlanmış, hiçbir detay atlanmadan, her şey yerli yerini bulmuştu. Alçak avizeler zarifçe ışıldıyor, salona yumuşak bir ışık yayıyordu. *Tensel* ve *canlandırıcı* kelimeleri aklıma geldi burayı görünce aklıma. Bu kelimeleri daha önce de duymuştum.

Pete bir tabak kanepe ile ortaya çıktı. “Ava, harika görünüyorsun,” dedi ve tabağı bana uzattı. “Bir tane ister misin?” Tütsülenmiş somon ve krem peynirin muhteşem kokusunu aldım. “Pete,” elimi karnıma koydum. “Öğlen yemeğinde çok fazla yedim.” Üç çeşit yemeği nereme yiyecektim bilmiyordum. Bu elbisenin içinde patlayacağım.

“Ava, öğlen çok az yedin.” Bana onaylamayan bir bakış atarak uzaklaştı. “Akşamın keyfini çıkar.”

“Sen de Pete,” diye cevapladım ama sonra kendimi çok çalıştıklarını bilmeme rağmen Jesse’nin çalışanlarından birine akşamın keyfini çıkarmasını söylediğim için aptal gibi hissettim. Haklıydı, öğlen doğru düzgün bir şey yememiştim çünkü Sarah geldiğinde iştahım kaçmıştı. Büyük ihtimalle de bu nedenle şu an aç değildim.

Bara geri döndüm, bardağım yeniden dolmuştu. Gözlerim Mario’yu aradı ve onu barın karşısında bazı tabureleri yeniden yerleştirirken buldum. Göz göze geldiğimizde yeniden yüzsüzce sırıttı. Kadehimi kaldırıp somurttum. Beni görmezden gelip tabureleri düzenlemeye devam etti. Dikkatli olmalıydım. Çoktan iki kadeh Mario’nun Şaheseri’nden içmiştim ve içinde ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. İnsanlar gelmeye başladığında dimdik ayakta olmalıydım.

“Ava!”

Kate’in heyecanlı sesini duyduğumda yerimden sıçradım.

“Oha!” Önümde durduğunda gözleri yuvalarından fırlıyordu. “Vay canına!”

“Biliyorum,” diye homurdandım. “Lanet olası şey yüzünden taş kestim. Çoktan güvenli bir kasada olmalıydı.” Yeniden uzanıp kolyeyi avuçladığımda, Kate elimi itip kolyeme dokundu.

“Vay be! Bu, cidden çok özel bir parça.” Elması bırakıp yeniden gözlerime baktı. “Şu haline bak! Biri bugün çok fena şımartılmış.”

Güldüm. Bugün şımartılmaktan çok daha öteye geçmiştim. “Peki ya sen?” Ellerini tutup yanlara doğru açtım. “Elbisene bayıldım.” Uzun yeşil elbisesi ve kızıl saçlarıyla her zamanki gibi harika görünüyordu. “Bir şeyler içmek ister misin? Bunu mutlaka denemelisin.” Kadehimi kapıp kaldırdım. “Gel, otur. Sam nerede?”

Tabureye yerleşip gözlerini devirdi. “Valelerden hiçbirinin arabasını park etmesine izin vermedi. Hepsinin araba kullanabilen moronlar olduğuna, Carrera’sı ile baş edemeyeceklerine inanıyor.” Güldü. “Jesse nerede?”

Gülümsemem kayboldu. “Sarah onu bir yerlere sürükledi.” Saate baktım. Gitmesinin üzerinden bir saatten fazla zaman geçmişti.

“Her neyse, geçen akşam çıkarken, buraya doğru gelen bir Carrera ve içindeki kızılı fark ettim.” Önemli değilmiş gibi

konuşuyordum. İçeceğimden bir yudum aldım. Kadehimdeki yansımasından tepkisini izliyordum.

Kızıl saçlı arkadaşım bana bir bakış fırlattı. “Evet, Ava. Bunu daha önce de söylemiştin,” dedi kibirle, “Şu içecekten alsana bana da.”

Kafamı salladım, ona baskı yapmayacaktım. “Mario?” diye seslendim. “Bu benim arkadaşım Kate. Kate, bu da Mario.”

“Evet, tanışmıştık.” Kate, Mario’ya gülümsedi.

“Bu akşam nasılsın Kate?” Mario o harika sıcak gülümseyişlerinden biriyle karşılık verdi.

“Bana bunlardan bir tane getirdiğinde daha iyi olacağım.” Kadehimi

gösteriyordu. Mario, şaheserini kadehe doldurmak için yanımızdan ayrılmadan önce kahkaha attı.

Tabii ki tanışmışlardı. Ama kaç defa? Mario sürahisiyle geri döndü. Elimi itip benim kadehimi de doldurmaya çalıştığında ona işveli bir ikaz bakışı attım. Omuz silkip İtalyanca bir şeyler mırıldanarak gülümsedi. Belli ki alınmış gibi yapmaya çalışıyordu.

“Neredeymiş aşkım?”

İkimiz de döndüğümüzde Sam, bacakları açık, kolları yana sarkmış bir şekilde barın kapısında dikildiğini gördük. Her zamanki kot ve tişört tarzına kıyasla çok daha alımlı görünüyordu. Ceketini çekiştirerek bara yaslandı ve özgüven dolu bir sesle bir şişe bira istedi. Kıyafeti alımlı görünüyor olabilirdi ama saçları her zamanki kahverengi dağınık dalgalara sahipti. Arsız gülümsemesi ve gamzesi de olduğu yerdeydi.

“Hanımlar! İkinizin de bu akşam ne kadar harika göründüğünü söyleyebilir miyim?” Yanağımı öptü ve sonra da Kate’e doğru eğilip onu sert ve dramatik bir şekilde öptü. Kate gülerek Sam’i itti. “Nerede benim adamım?” diye sordu, barda göz gezdirirken.

Onu düzeltip, Jesse’nin aslında benim adamım olduğunu söylemek istedim ama bu çok tehlikeli bir alanla girmeme neden olabilirdi. “Ofisinde,” dedim içkimden bir yudum

daha alırken. Kendimi yavaşlatmaya çalışıyordum ama bu içecek harika bir şeydi.

Bir saat sonra bar tamamen dolmuştu ve Jesse hâlâ ortalarda yoktu. Arka planda yumuşak caz çalıyordu ve sohbet eden neşeli insanların sesi duyuluyordu. Erkeklerin hepsi takım elbise içinde kadınlar da kokteyl elbiseleriyleydi. Birçok insanın ama özellikle de kadınların benimle sohbet etmek istediklerinin farkındaydım. İlgilerini gizleyemiyorlardı. Beni en çok rahatsız eden, meraklı zihnimdi. Kaçının Jesse ile yattığını merak ediyordum. Bu çok moral bozucu bir düşünceydi ve ondan nasıl kurtulacağımı hiç bilmiyordum.

Üçüncü Şaheser’imden dikkatli bir yudum aldım. Drew geldi ve her zamankinden çok daha iyi görünüyordu, ultra bakımlı ve titiz. İki büyük avcu kalçalarımda hissettiğimde nefesimi verip rahatladım. Nane kokusu burnumu

doldurmuştu.

Çenesi omzumda dinleniyordu. “Seni ihmal ettim.”

Onu görebilmek için boynumu döndürdüm. “Evet, ihmal ettin. Neredeydin?”

“Biri benimle uğraşmadan iki adım atamadım. Ama artık tümüyle şeninim. Söz veriyorum.” Bedenini bedenime yaslayıp oğlanlarla el sıkıştı, Kate’e doğru eğilip yanağından bir öpücük verdi. O birilerinin cinsiyetinin kadın olduğundan emindim. “Herkesin keyfi yerinde mi?” diye sorarken Ma-rio’dan bir bardak su istedi.

“Yemek yediğimizde olacak,” dedi Sam ve birasını Drew’unkiyle tokuşturdu.

“On buçuk,” dedi Jesse. Beni tabureden indirip kendisi oturdu. Beni de kucağına çekti ve sonra yüzünü boynuma gömdü. Sam ve Drew birbirlerine onaylamayan bakışlar attı, Kate’in bana bakmaktan kaçınması ise şüphe ve endişelerimi artırdı ve dikkatimi çekti.

“Seni barın üstüne yatırıp bu danteli üzerinden soymak istiyorum,” diye fısıldadı kulağıma. Kasıklarını arkama bastırıyordu. Kasıldım, içimden, ona itaat ederek bara tırmanmaya başlamadan önce susmasını diledim. “Elbisenin altında ne var?”

“Daha fazla dantel.” Yavaşça gülümsedim. Kulağıma inledi.

"Beni öldürüyorsun.” Kulağımı ısırıp içimde şimşekler çakmasına sebep oldu.

“Durman gerekiyor,” diye uyardım. Sesim ikna edici olmaktan çok uzaktı. Bu elbiseyi çıkarması bir hafta sürerdi. Belki de o kadar uzun sürmezdi. Sabrını kaybedip büyük ihtimalle parçalardı ama o zaman da bir daha giyemezdim.

“Asla.” Dili kulağımı okşuyordu. Gözlerimi kapatıp iç geçirdim.

“Kime diyorum!” Kate işveli bir şekilde Jesse’nin omzuna vurdu. “Onu kucağından indir.”

“Evet. Sen bizim cinsel arzularımızı kısıtlarken karşımıza oturup kendi hatununu okşaman hiç de normal değil,” diye şikayet etti Sam.

Jesse, Sam’e bakıp, “Beni durdurmayı dene,” dedi. “Hemen dükkânı kapatıp onu eve götürürüm.”

“Arkadaşlarım eziyorsun,” dedim gülerek. Hepsi benimle birlikte gülmeye başladı. Jesse’nin ağır ağır ensemi ısırdığını hissettim. Ama barın girişindeki krem elbiseli kadın dikkatimi dağıtmıştı. “O kim?” diye sordum.

“Kim kim?” Başını ensemden kaldırdığında kadını işaret ettim. Muhtemelen otuzlu yaşlarının başındaydı. Siyah kısa saçlara ve güzel hatlara sahipti. Çok dikkat etmezdim normalde ama bize gözlerini dikip bakıyordu ve yalnızdı.

Bize doğru yürümeye başladı. Jesse’nin gerildiğini hissettim. Sam ve Drew anında sustular ki bu daha da çok endişelenmeme yol açtı. Kimdi ki o?

Kadın bize yaklaştığında, gözlerini Jesse’ye dikti. Gerilim somut hale gelmişti. Kate baktığımda, onun da somurttuğunu gördüm. Bir anda kucağından kaldırıldım ve bu sefer altımda o olmadan yeniden tabureye oturtuldum.

“Coral, benimle ofisime gelmek ister misin?” diye Jesse fazla yumuşakça sordu. Kadın başını sallayıp onayladı, gözlerindeki yaşları görebiliyordum. “Hadi gel.” Bana dönüp özür dileyen bir gülümsemeyle baktı ve sonra da elini onun sırtına koyarak barın dışına doğru yönlendirdi. Neler olduğunu anlamamıştım ve endişelenmeye başladım. Bir yandan da içimden elini o kadının belinden çekmesini istiyordum bir an önce.

Jesse ile Coral barın kapısından çıkarken, John başıyla selam verdi ve odadaki herkese akşam yemeğinin yakında servis edileceğini bildirdi. İnsan kalabalığı yaz odasına geçerken meraklı kadınların bakışlarının beni yalayıp geçtiğini hissettim. Onları görmezden geldim. Jesse’nin bu gizemli kadınla ne yaptığını daha çok merak ediyordum.

Küçük grubumuzdaki sessizlik Kate tarafından bozuldu. “O da kimdi?” Taburemden inmeme yardım etti.

Drew ve Sam’e baktım. İkisi de bir şey bilmiyormuş gibi davranıyordu ama onların ani rahatsızlıklarından Coral’ın tam olarak kim olduğunu bildiklerini anlamıştım.

“Bilmiyorum. Daha önce onu hiç görmemiştim,” dedim kaşlarımı çatarak. İnsanların yaz odasına geçişini izlerken, “Gerçi Jesse onu tanıyor gibi

görünüyor,” diye kuru bir sesle ekledim.

Masamızı bulduk. Kate, Drew, Sam ve John ile oturduğumu görünce rahatladım. Sarah’nın da bizimle olduğunu gördüğümdeyse pek memnun olmadım. Başka bir adam, daha önce tanışmadığım biri, bize katıldı. Kendisini Niles olarak tanıttı. Şirin, okul çocuğu tarzında kesilmiş saçlarıyla Manor’da görmeyi tahmin etmeyeceğim tipte birisiydi. Ama zaten Manor’ın tarzı neydi ki?

Yaz odasındaki koltuklar kaldırılmış yerine yuvarlak masalar yerleştirilmişti. Her masada sekiz ile on kişi oturuyordu. Saymaya çalıştım ama otuzuncu masada ipin ucunu kaçırdım. Renk teması siyah ve altındı. Bunun bir tesadüf olup olmadığını merak ettim.

Her yerde yanaıı mumlar, en kilit unsuru ön plana çıkartıyordu; duygusallığı. Jesse ek odalar için yapacağım tasarımlar söz konusu olduğunda hep bu kelimeyi vurgulamıştı. Maıior’ın aslında nasıl bir yer olduğunu bilmediğim o günlerde bu vurguyu çok garip karşılamıştım. Şimdi taşlar yerine oturuyordu.

Köşede bir müzik grubu yerleşmişti. Dört saksafoncu yemek boyunca müzik yapacaktı. Yanımdaki sandalye hâlâ boştu, onun yamndakineyse Sarah oturmuştu. Oturma planının onun yaptığından şüphelendim. Jesse’nin diğer yanındaki yeri bana ayırmak zorunda kalınca çok kızmış olmalıydı.

Jesse neredeydi?

Kate, altın rengi saten çantalardan birini kaldırıp havada bana doğru salladı. Bunlar hediye paketi olmalıydı. İçine hiç bakmamaya karar verdim. Doğru karar verdiğimi, Kate çantayı açıp içine baktıktan hemen sonra büyük mavi gözlerle kapadığında daha iyi anladım. Sam çantayı ondan kapmaya çalıştı ama beceremedi. Onun yerine yanındaki erkekler için hazırlanmış olan siyah çantayı aldı. Çantaya bakınca tepkisi Kate’inkiyle aynı oldu. Tek bir farkla, Sam Kate gibi gözlerini açmamış buz kesmişti. Kate’in çantasını almasına engel olarak onu uzaklaştırdı.

Başlangıç olarak istiridye servis edildi. Anında dikkatim bu muhteşem yemek tarafından dağılmıştı. Manor yemek işini beceriyordu.

“Evet, Ava, duyduğuma göre Lusso işini sen yapmışsın,” diye lafa girdi Niles masanın diğer tarafından. “Büyük bir başarı,” diyerek kadehini bana kaldırdı.

“Portföyüm için fena olmadı,” diye yanıtladım.

“Çok alçak gönüllüsün,” dedi gülümseyerek.

“Çok iyidir,” diyerek söze karıştı Kate. “Burada da ek katlar üzerinde çalışıyor.” Kate çatalıyla hiç de hanımefendilere yakışmayacak şekilde tavanı işaret ediyordu.

“Anlıyorum. Jesse’yle de bu sayede mi tanıştın?” diye sordu Niles. Şaşırmış görünüyordu.

“Evet,” diye cevap verdim nazikçe ama daha fazla bir şey söylemedim. Ben ve Jesse hakkında konuşmaktan hoşlanmıyordum. Özellikle de taş suratlı Sarah etrafı m ızdayken. Ni-les’ın sorusu yeniden bana Jesse’nin hâlâ gelmediğini hatırlattı. “Sen ne iş yapıyorsun?” diye sordum sohbeti Jesse’den ve endişeli zihnimden uzaklaştırmak için.

Çatalını masaya bırakıp peçetesiyle ağzını sildi. “Ben Jesse’nin tedarikçisiyim.” Ufak bir gülümsemeyle bakıyordu.

Tam hayatımın en ahmakça sorusunu sormak üzereyken kendime son anda engel oldum. Manor’a yemek ya da içecek tedarik etmiyordu muhtemel. Hayır, Niles diğer ihtiyaçları tedarik ediyordu, Manor’m üst katları için gerekli olanları. Anladığımı belirterek başımı salladım, bu konuşmanın daha fazla ilerlemesini istemiyordum.

Sarah da sohbetin ortasına atlayıp Niles’a Amsterdam seyahatinin nasıl geçtiğini sordu. Konuşmanın seyrini değiştirdiği için minnettardım.

Kate’e baktığımda yüzünde pis bir gülümsemeyle bana baktığını gördüm. Sarah’yı işaret edip sırıtarak elleriyle memelerini düzeltti elbisesinin üzerinden. Gülmemeye çalıştım ama kendime engel olamadım. Hiçbir şeyden etkilenmiyordu. Onu seviyorum.

Şaheser’imi bitirip garsonun önerdiği beyaz şarabı kabul ettim. Hemen bir yudum aldım ve o sırada çatalla istiridye yemeye çalışan Drew’un sakarlığı sonucu masanın ortasına fırlayan istiridyeye bakıp güldüm. Almaya çalıştıkça kayganlaşan istiridye yüzünden daha da sinirlendiği için sonunda elleriyle yakalayarak tabağının içine attı. Performansından, Sarah dışında masadaki herkes çok eğlenmişti. Bu eğlenceli performansı benim tanıdığım soğuk

Drew’dan çok çok uzaktı.

Başlangıçlar hızlıca masadan kaldırıldı ve yerlerini somon ve sebzeler aldı. Akşam yemeğinin görece hafif olmasından **Çok** memnundum. Sarah yanımdayken daha fazlasını mideme almam imkânsızdı. Yemek boyunca bana bir kelime etmemişti ve bildiğini düşünmeme rağmen Jesse’nin nerede olduğuna dair sorularıma cevap vermemişti. Garsondan Jesse’nin başlangıç yemeğini kaldırmasını ve ana yemeğini bekletmesini istedi. Eğer Kate orada olmasaydı çoktan huy-suzlanmaya başlamış olurdum.

“Victoria’yı getirmedin mi?” Kate’in ani sorusu karşısında Drew azıcık bile şaşırmış görünmüyordu.

“Hayır. Çok tatlı ama uğraşması zor biri.” Şarabından bir yudum alıp arkasına yaslandı. “Ben, tam olarak şu anda bulunduğum noktadan memnunum.” Kadehini kaldırdığında her ne kadar şu an bulunduğum noktadan pek memnun olmasam da ben dâhil herkes ona eşlik etti. “Neyse, ışıkları kapamadan ona dokunmama bile izin vermiyordu.”

Gülmekten neredeyse ağzımdaki şarabı masaya püskür-tecektim.

Kate masanın ucundan bana bir peçete uzattı. Peçeteyi yakalayıp çenemi silerken hâlâ gülüyordum.

Drew, bir bana bir de Kate’e bakıyordu. Ciddi ifadesinin yerini hafif bir gülümseme aldı. “Aklımdaki şey için ne yaptığınızı görmeniz gerekiyor,” dedi.

“Kes şunu!” diye bağırdım. Umutsuzca kıkırdamamı bastırmaya çalışıyordum. Çaktırmadan Sarah’ya baktığımda, onun pis bakışlarıyla karşılaştım. Yüzünü somonuna gömme dürtüme karşı direnmekte zorlandım.

Jesse ve gizemli kadının ofise giden koridordan çıktıklarını gördüğümde dimdik doğruldum, Sarah da aynı şekilde. John muhtemelen sert tepkimizi fark etmişti çünkü hemen masasından atlayıp yanlarına gitti. Kısa bir konuşmadan sonra John kadına eşlik ederek yaz odasının dışına çıkardı.

Jesse odanın diğer ucuna bakarak gözlerimi buldu. Yanıma gelmek için masaları geçerken bir düzine kez kadın ve erkek tarafından önü kesildi ama sohbet için durmadı. Sadece erkeklerle el sıkışıp kadınları nazikçe öperek bana doğru yürümeye devam etti. Sonunda yanıma geldiğinde yerine oturup masanın

altından bacağımı kavradı. Sam, Jesse'nin şarap bardağına su doldurdu. Kate bana kaşlarını çatarak bakıyordu. Sarah da Jesse geldi diye Niles ile sohbet etmeyi bırakmıştı.

Bana dönüp af dileyen gözlerle baktı. "Beni affedebilecek misin?"

"Kimdi o?" diye sordum sessizce.

"Endişelenmeni gerektirecek biri değil." Başıyla yarı dolu tabağımı işaret ederek, "Yemek nasıl?" diye sordu.

Endişelenmemi gerektirmeyecek biri mi? Bu beni daha da endişelendiriyordu. "Güzel. Yemelisin." Kısaca cevap verip garsonu aramaya başladım ama Sarah çoktan bu işi halletmişti. Somonu hemen gelip önüne servis edildi. Dizimdeki elini çekmeden tek elle somonunu yemeye başladı. John geri döndüğünde Jesse'ye onaylayan bir bakış attı. Merak dolu bakışımı yakalayan Jesse dudaklarıma yapıştı. Öpüşüne yarım hevesle karşılık verdim. Belli ki yine dikkatimi dağıtmaya çalışıyordu.

Geri çekilip soru soran gözlerle baktı. "Kendini geri mi çekiyorsun?"

"Sen?" diye soruyla cevap verdim.

"Hey," diye dişlerini gıcırdattı. Yanımızdaki insanlara rağmen yüksekçe sesle "Kiminle konuştuğunu sanıyorsun?" diye sertçe sordu. Dizimdeki eli sertleşmişti.

Başımı sallayarak, "Hadi bakalım, gizemli bir adam gelip beni bir saatliğine götürse senin tepkin ne olurdu?" diye sordum. Gözlerimi gözlerine dikmiştim, Sarah'nın arkasından gülümsediğini fark etmiştim. Siktir olup gidebilirdi. Onunla uğraşacak halim yoktu.

Gözleri yumuşadı, gergin çenesi rahatladı ve sıktığı dizimi bıraktı. Gergindim. Ne yaptığını gayet iyi biliyordu. "Ava, lütfen beni delirtecek şeyler söyleme." Sesi yumuşaktı ama ben tonundaki öfkeyi sezebiliyordum. "Sana endişelenmene gerek olmadığını söyledim, dolayısıyla endişelenme. Bu kadar."

Elbisemin üzerindeki yakıcı temasını görmezden gelerek masaya döndüm. İçim sahiplenme duygusuyla kaynıyordu. Onun kadar kötü hale geliyordum ve bu konuşmanın bir yere gideceği yoktu. En azından şu an burada değil.

Tatlı ve kahve geldiğinde Kate ve Sam'in masadaki maskaralıkları yüzümü kızartmıştı. John, ayağa kalktı ve her zamanki gürleyen ses tonuyla gecenin devamı için hazırlanabilmesi için herkesin salonu terk etmesi gerektiğini bildirdi.

Jesse ayağa kalktı ve bana biraz abartılı bir şekilde ilgi göstererek sandalyemden kalkmama yardım etti. Onu aksi bir şekilde savuşturdum. Kolumdan yakalayıp beni çekti ve yüzümü kendisine çevirdi.

Öfkeli yeşil gözleriyle yüzüme bakıyordu. "Tüm gece böyle şımarık çocuklar gibi mi davranacaksın yoksa üst kata çıkartıp aklını başını getirene kadar seni becereyim mi?"

Ben onun bu garez dolu tavırlarına bakakalmışken, o omzumun üzerinden arkaya bakıp gülümsüyor ve belirgin bir şekilde arkamdaki biriyle temas kuruyordu. Gözlerini bana çevirdiğinde gülümsemesi hemen kayboldu. Bana yaklaştı ve seri bir şekilde kalçalarımdan kavrayıp sertçe kendine doğru çekti. Sonra da kalçasını yumuşak hareketlerle daire şeklinde hareket ettirmeye başladı. Hain vücuduma hemen ürperdiği için ve kollarıma da onun omuzlarını kavradıkları için içimden küfrettim.

Kulağıma eğildi, "Bunu hissediyor musun?" diye sordu sırıtarak.

İnlememek için verdiğim savaşta yenik düştüm. Burada azgınlaşmak istemiyordum çünkü asla ve asla onun bana burada sahip olmasına izin vermeyecektim. Asla.

"Soruyu cevapla, Ava." Kulağıma eğildi ve hatifçe ısırdı.

Omuzlarına daha da sıkı sarıldım. "Hissediyorum." Sesim kırık ve düşüktü.

"Güzel. Bu senin. Hepsi." Daha da yaklaşıp iyice içime girdi. "O halde bu şekilde somurtmayı kes. Anlıyor musun beni?"

"Evet." Omzuna doğru derin bir nefes verdim.

Beni serbest bırakıp geriye doğru bir adım attıktan sonra beklenti içinde yüzüme bakmaya başladı. Kendimi toplamaya çalışırken başımla onayladım onu. Üzerimde hep bu yoğun etkisi olacak mıydı? Bir yandan titrerken, Manor'da asla seks yapmamak konusundaki çekincemi tekrar gözden geçiriyordum. Çok kolay bir şekilde onu yukarıdaki odalardan birine sürükleyebilir ve beni canlı

canlı yemesini sağlayabilirdim.

Kafamı kaldırıp baktığımda Sarah'nın hain bakışlarıyla göz göze geldim. Zavallı bir sahiplenme dürtüsüne yenik düşerek kendimi yeniden Jesse'nin göğsüne yaslayıp üzgün gözlerle yüzüne bakmaya başladım.

Beni onayladığını belirtircesine başını salladı ve eğilip dudaklarını benimkilerin üzerinde dinlendirdi. "Böyle daha iyi," dedi ağzımın içine doğru. Sonra da beni döndürdü ve yaz odasının dışına doğru yürürken bana eşlik etmeye başladı. Elini sırtıma dayadı ve, "Üzerine çektiğin bu hayranlık dolu bakışlarla mücadele etmekte zorlanıyorum," dedi.

Güldüm. "Asıl dikkatleri üzerine çeken sensin bence," dedim tam da çekici bir esmerin yanından geçerken.

Kadın Jesse'ye gülümsedi ve kolunu okşadı. "Jesse her zamanki gibi harika görünüyorsun."

Şok oldum ve bir kahkahanın ağzımdan yanlışlıkla kaçmasına engel olamadım. Çok yüzsüzdü ve pişkin flört denemesine laf etmeden geçeceğimi düşündüğü için çok bozulmuştum. Tam ona ağzının payını bildirecekken, Jesse beni dürtüp o utanmaz şıllığa iki laf etmemi engelledi.

"Natasha, her zamanki gibi flört etmeyi beceremiyorsun," dedi alaycı bir şekilde ve kolunu boynuma atarak saf bir öpücük kondurdu dudaklarıma. Kız sinsice gülümsedi ve bana bakıp gözlerini kıstı.

Onunla da yatmış mıydı yoksa? Varlığını yeni keşfettiğim sahiplenme duygusunun içimi kemirdiğini hissediyordum. Tüm gece sahiplenme duygusuyla verdiğim tepkilere bu şekilde karşılık verecekse, burada çok fazla vakit geçirdiğimi hayal bile edemiyordum. Özellikle burada olmayı istediğimden değil ama burası Jesse'nin işyeri olduğuna göre, buraya geldiğimde kendimi rahat hissetsem hiç de fena olmazdı. Onun yerine kendimi milyonlarca çekici kadının ayağına basmış gibi hissediyordum. Bir başka sorun da buydu işte. Jesse buranın üyeliğini sadece güzellik skalasında sekiz ve üzeri not alacak kadınlara mı teklif ediyordu acaba? İşi bırakma fikri bana o kadar da uzak gelmemeye başladı birden. Jesse'ye yapışık kalmak istiyordum ki tüm bu kadınlarla mücadele edebileyim.

Bara girdiğimizde her zaman oturduğum taburenin adamın biri tarafından işgal

edildiğini gördüm. Yaklaştığımızı gördüğünde kadehini kaldırarak bizi selamladı ve tabureden kalkıp uzaklaştı. Tabureme yerleştim ve Mario hiç geç kalmadan geldi.

Jesse karşımdaki tabureye yerleşip elimi tuttu ve “Ne içmek istersin?” diye sordu. “Şaheser?”

Cevap bekleyen Mario’ya döndüm. “Lütfen, Mario,” dedim ve o da her zamanki gibi samimi bir şekilde gülümsedi. Her zamankinden biraz daha telaşlı görünüyordu ama bu kadar iş içinde ona hak veriyordum.

“Ben de istiyorum bunlardan bir tane,” diyerek yanımıza geldi Kate ve Jesse’nin omzuna başını dayadı.”Bu ayakkabılar beni öldürüyor!” dedi yüzünde gerçekten hissettiği çok belli olan acı ifadesiyle. “Bu yüksek topuk olayını icat eden adamın sırf siz erkekler biz kadınları rahatça kucaklayıp yatağa atabilesiniz diye bu icadı yaptığını düşünmeye başladım ciddi biçimde.”

Jesse sağlam bir kahkaha patlattı ve o sırada Sam ve Drew yanımıza geldiler.

Jesse’nin kahkaha attığını gören Sam, “Nasıl gidiyor?” diye sordu ve Kate ile bana baktı, ikimiz de gülümseyerek omuz silktik. Kate, Jesse’nin omzuna sağlam bir tokat attı. Kate’in topuklarla ilgili söylediklerine ben de hâlâ gülüyordum. Jesse böyle gözlerinden yaş gelecek kadar güldüğünde parlak yeşil gözleri daha da çekici bir hal alıyordu. Çok yakışıklıydı, gerçekten.

“Özür dilerim. Kim ne içiyor?” diye sordu kahkahasına bir son vererek ve yüzüme bakıp bana göz kırptı.

Taburede otururken ona, beni hemen eve götürmesi için telepati yoluyla mesaj gönderiyordum. Onun dayanılmaz cazibesinin etkisi altına girdiğimi hissediyordum.

Drew ve Sam Mario’ya siparişlerini verdiler ve daha cümleleri bitmeden Mario dolaba kadar olan yolu yarılamıştı bile. Kokteyllerimizi alıp birini Kate’e uzatırken, Kate’in bana kaş göz işareti yaptığını fark ettim. Ne demek istediğini anlamadığım için yüzümü buruşturdum ama sonra derdini anladım. Jesse’ye doğru eğildiğimde, anında oğlanlarla olan muhabbetini kesip yüzünü bana döndü.

“Ne oldu bebeğim?” dedi endişeli ifadesiyle.

“Bir şey yok, sadece tuvalete gideceğim,” dedim. Taburemden yavaşça indim, barda duran el çantamı aldım ve “Çok geç kalmam,” dedim.

“Peki,” dedi elimi öptükten sonra.

Ayağa kalkmış beni bekleyen Kate’e katıldım. “Bana sigara lazım,” dedi aceleyle.

“Gerçekten mi?” Beni yukarı sürüklemek istediğini sanmıştım. Beni dışarıya doğru yönlendirirken, “Tuvalete gitmem gerek, dışarıda görüşürüz,” dedim.

“Ön taraftayım,” dedi benden ayrılıp girişe doğru yürürken. Ben de tuvaletlerin olduğu tarafa doğru yürümeye başladım.

Tuvaletin boş olmasına sevindim ve kabinlerden birine girip elbisemi dikkatlice belime kadar çektim. Çok fazla yalnız kalamadım ama. Kapının açıldığını duydum ve neşeyle sohbet eden birkaç kadın içeri girdiler.

“Onu gördün mü? Jesse’miz için çok genç.”

Birden aklım durdu, nefesimi tuttum. Jesse’miz mi? Ne? Onu paylaşıyorlar mıydı? Olduğum yerde yıkıldım ama işemeye devam ediyordum. Başlamıştım şimdi. Duramazdım.

“Kızın üzerine çok düşüyor. Lanet olsun, boynundaki elması gördün mü?” dedi iki numaralı ses.

“Görmemeye imkân var mı? Neyin peşinde olduğu belli,” diye lafa girdi üç numaralı ses.

Orada kaç kişilerdi? Ne yapmam gerektiğini düşünürken işimi bitirip elbisemi düzeltmeye başladım. Aslında yapmak istediğim şey oradan çıkıp o lafları onlara yedirmekti.

“Hadi ama Natasha. Jesse tam bir seks Tanrısı. Para işin ekstrası.” Bunları iki numaralı ses söylemişti ve artık biliyordum ki üç numaralı ses Natasha’ya aitti. İflah olmaz flörtçü. O, benim seks Tanrımdı!

“Öyle görünüyor ki boşuna uğraşmışız o kadar. Duymuştum ama kendi gözlerimle görünceye kadar inanmamıştım. Jesse sanki ellerimizin arasından

kayıp gitmiş gibi,” dedi ve gülmeye başladı bir numaralı ses.

Kabinin içerisinde doğruldum ve oradan kurtulmak için gitmelerini beklemeye başladım ama ruj sürme sesleri ve parfüm kokuları hiç sona erecek gibi değildi.

“Bu utanç verici, o sahip olduğumun en iyisiydi ve onunla bir daha asla birlikte olma şansına sahip değilim,” dedi üç numaralı ses yani Natasha.

Tüylerim diken diken oldu. Jesse onunla yatmıştı. Tavana ümitsiz bir şekilde bakarak sakinleşmemi sağlayacak şeyler düşünmeye çalıştım ama üç tane sürtük benim Tanrımın seks becerileri hakkında gevezelik ederken bu hiç kolay olmuyordu.

“Ah, evet benim de,” diye ekledi bir numaralı ses ve şaşkınlıktan ne yapacağımı bilemedim.

“Pekâlâ, siz ne yapacaksınız bilmiyorum ama ben ondan o kadar kolay vazgeçmeyi düşünmüyorum.” İki numaralı sesin söyledikleri beni tamamen bitirmişti.

Bu saçmalıkları dinleyemezdim artık. Sifonu çektim, üçünün de sesi kesildi ve elbisemin korseme takılıp takılma-dığını kontrol ettikten sonra kapıyı açıp dışarı çıktım. Üçüne de nazik bir şekilde gülümsedim. Hepsi makyajla yıkanmıştı adeta ve tamamen afallamış bir şekilde bana bakıyorlardı. Tuvaletin diğer tarafında duran aynaya doğru yürüdüm, sakin bir şekilde ellerimi yıkayıp kuruladım. Bir anda sessizliğe bürünmüş üç pişkin kaltağın gözleri önünde tuvaletin diğer ucunda işimi bitirdikten sonra tek kelime etmeden oradan çıkıp gittim. Onlarla muhatap olup haysiyetimi zedeleye-mezdim.

Kalbim hızla atıyor, bacaklarım titriyordu fakat giriş salonuna dimdik ayakta ulaşabilmiştim. Bu, korkunçtu. Orada, o kadınların Jesse hakkmdaki konuşmaları beni deliye çevirmekten daha çok üzmüştü çünkü onun her yerde, birçok kadınla seks yapmış olduğu gerçeğini bir daha su yüzüne çıkarmıştı. Sanırım benim de bir sigaraya ihtiyacım vardı.

Sarah genelde servis elemanlarının kullandığı restoran kapısından çıkıp önüme fırladığında sanırım duyabileceği kadar yüksek bir sesle ofladım. Bütün gece bu anı bekliyordu muhtemel ve az önce tanık olduğum sohbetten sonra ona karşı her zamankinden daha da çok tahammülsüz hissediyordum kendimi. Dakikalar, hatta saniyeler içerisinde Jesse’nin becerdiği dördüncü kadınla karşılaşıyordum.

Midem bulanıyordu, bitkin hissediyordum ve Sarah'ya sataşmak için doğru ruh halinde değildim. "Sarah bu gece inanılmaz bir iş başardın," dedim nazik bir şekilde. Sahip olduğum son gücü de tüketmeme yol açmış olsa da gülümseyerek söze giren ilk ben olmak istedim ki onunla dalaşmaya hiç niyetim olmadığını net bir şekilde anlasın.

Elindeki cin bardağını dudaklarına götürürken, diğer elini göğsünün altına koydu ki bu da memelerinin daha da ortaya çıkmasını sağladı. Vücut diliyle bana üstünlük taslıyordu. Gülümseyerek, "Hediye çantanı masadan aldın mı?" diye sordu.

Bu beni şaşırtmıştı. Jesse etrafta yokken birbirimize sahte gülücükler atmaktan vazgeçtiğimizi zannediyordum. "Hayır almadım," dedim dikkatle. Kate'in yüzünü gördükten sonra o çantayı istemiyordum artık.

Ağzını yayarak gülümsemeye devam etti. "Üzüldüm. İçinde çok işine yarayacak bir şey var oysaki."

"Ne gibi?" Sesimdeki merakı gizlemeyi beceremedim. Benimle nasıl bir oyun oynuyordu?

"Vibratör. Seninkinin Jesse'nin yatak odasının zemininde paramparça olduğunu görmüştüm."

"Anlamadım?" diye ağzımdan kaçırdım şaşkınlıkla.

Sinsice gülümsedi. Birazdan ağzından çıkacak sözleri endişeyle bekliyordum. "Evet, çarşamba sabahı sen onu elleri kelepçeli bir şekilde yatakta bırakıp gittikten sonra onu kurtarmak için gittiğimde gördüm." Başını salladı. Hiç de akıllıca bir hareket değil.

O, bilgi bombardımanına verdiğim tepkiyi ölçmeye çalışırken, bense karşısında donakalmış ve kalbim sıkışmıştı. Jesse Sarah'yı mı aramıştı? Elleri yatağa bağlanmış, yanı başında vibratör, çırılçıplak bir haldeyken, gelip onu bu durumdan kurtarması için Sarah'yı mı aramıştı?

Onu, John'un serbest bıraktığını sanmıştım. Neden böyle düşünmüştüm ki? Şüphe bile etmemiştim. Şu anda karşımda dikilmiş, içinden perişan halime kıs kıs gülen çirkin yaratığa bakıyordum. Jesse bunun hesabını verecekti ama önce karşımdaki şu botokslu sürtüğün suratındaki sinsi ifadeyi silmem gerekiyordu.

“Sarah, göğüs bandı diye bir şey duydun mu daha önce?” diye sordum sakince. Yüzü düştü, gözlerini de elbisesinden fışkıran memelerine dikti. Ona doğru ilerledim. Ayaklar altına alınmak üzereydi!

“Anlamadım?” güldü.

“Göğüs bandı. Genelde göğüsleri kapalı tutmak için kullanılan veya...” Başımı salladım. “Ama tabii ki sen abartı göğüslerinle insanların gözlerine bilerek ve isteyerek saldırıyorsun öyle değil mi?” Önünde dikildim. “Her şeyin azı karardır derler, bilir misin? Yaşın dikkate alındığında, bu deyimi duymuş olduğunu tahmin ediyorum.”

“Ava?”

Hayır!

Döndüm ve Jesse’nin biraz arkamda kaşlarını çatarak bana baktığını gördüm. Güzel, çünkü gerçekten endişelenmiş olmalıydı. Sonra da Sarah’nın topuk seslerinin restorana doğru uzaklaştığını duydum. Evet, bombayı ortaya bırakmıştı ve şimdi de şarapnel parçalarından etkilenmemek için siktir olup gidiyordu.

“Neler oluyor?” diye sordu. O yakışıklı yüzü endişe doluydu ve kafası karışmış gibiydi.

Ne diyeceğimi bilemiyordum. Giriş salonuna baktığımda pek çok üyenin merdivenlerden yukarı çıktığını gördüm. Saat on buçuğu geçmiş olmalıydı.

“Ava?”

Dönüp baktım, Jesse bana doğru geliyordu. Geriye bir adım attığımda o da olduğu yerde durdu.

“Ben gidiyordum.” Kendimden emin bir ses tonuyla söylemiştim. Burada kalıp kadınların Jesse ile olan seks hikâyelerini ve niye onunla olduğum konusunda yaptıkları yorumları dinlemeyecektim. Hiçbir açıklama yapmadan başka bir kadınla ortadan kaybolmasına da daha fazla tanık olmak istemiyordum. Ve kesinlikle Sarah’mn aşağılamalarını daha fazla duymak da istemiyordum. Döndüm ve emin adımlarla beni bu cehennem deliğinden çıkaracak olan büyük kapılarda doğru yürümeye başladım. Gözlerimden hüsran gözyaşları dökülürken,

kalbim öfkeden güm güm atıyordu.

“Ava,” diye bağırdığını ve sonra arkamdan koşar adımlarla yaklaştığım duydum.

Dışarıya çıktığımda ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu. Biliyorum beni yakalayacaktı ve gitmeme izin vermeyecekti. Bir araba çalacaktım. Haddimi aşacak olmam umurumda bile değildi. Bu işkenceye daha fazla katlanamazdım. Aklımı yitirmeme sebep oluyor ve beni kıskanç canavarın birine çeviriyordu. Buraya hiç gelmemeliydim.

“Ava, hemen buraya gel!”

Koşarak Kate’in yanma attım kendimi. “Nerelerdeydin?” diye sordu kısaca. Jesse’yi peşimden koşarken gördüğünde gözleri yerinden fırlayacakmış gibi açıldı.

“Gidiyorum,” dedim merdivenlerden inmek için elbisemin eteğini kaldırırken. Soluk yüzüne yayılmış, şaşkın ‘neler oluyor’ ifadesiyle suratıma baktı. Merdivenlerden hızla aşağıya doğru koşarken onun takım elbiseyle kaplanmış sert göğsü tarafından durduruldum. Şu lanet olası göğsü! Ne olduğunu anlamadan kendimi yine omzunda buluverdim.

“Hiçbir yere gitmiyorsun güzel bayan,” diye bağırdı ve Manor’ın merdivenlerini geri çıkmaya başladı.

Yüzümü kapatan saçlarımı düzelttim ve ondan kurtulmak için deli gibi sırtını yumruklamaya başladım. “Bırak beni!” Çırpınmaya ve delirmişçesine bağırmaya başladım ama beni çok sıkı tutuyordu ve biliyordum ki ölse de beni bırakmazdı. “Jesse!”

Yanından geçerken, Kate, ağzı açık bizi izliyordu. Sigarasını yere attı ve bizi izlemeye başladı. “Neler oluyor?”

“Bu herif pisliğin biri! Olan bu!” Bağırışlarım valelerin dikkatini çekmişti. Hepsi o an işlerini bırakıp Manor’a geri taşınmamı izliyordu. “Jesse indir beni!”

“Hayır!” Koridorda yürümeye devam etti ve yaz odasına doğru yöneldi. “Sorun yok Kate sadece Ava’yla konuşmamız gerekiyor,” dedi sakin bir şekilde. Ben sırtını yumruklarken o da beni tutuşunu daha da sıkılaştırmaya başladı.

Kafamı kaldırdığımda Kate'in barın girişinde durup bana doğru omuz silktiğini gördüm. Ona bağırmak istedim ama biliyordum ki beni Jesse'nin ellerinden kurtarmak konusunda onun da yapabileceği pek bir şey yoktu. Bütün masaların kaldırılıp sahnenin hazırlandığı yaz odasına doğru taşındım. O sırada sahnede prova yapmakta olan grup, omzunda benimle salonu bir ucundan diğer ucuna yürüyen Jesse'yi gördüklerinde durdular. Başımı kaldırdığımda, John'un Jesse'nin ofisinin olduğu taraftan bize doğru yürüdüğünü gördüm. Bizi gördüğünde kafasını sallayarak gülmeye başladı. Hiç de komik bir durum değildi. Koridorda yanından geçtik ama hiçbir şey söylemedi. Sanki her şey çok normalmiş gibi bize yol verdikten sonra yoluna devam etti. Burada normal kavramı biraz farklıydı sanırım.

Jesse ofisin kapısını tekmeyle açtı ve kapattıktan sonra beni yere indirdi. Suratı sinirden gerilmişti ki bu benim öfkemi daha da artırıyordu. Parmağını suratıma sokarak "Bir daha asla benden kaçayım deme!" diye kükredi.

Korktum.

Sinirle kollarını sallayarak içki dolabına yöneldi. O sırada ben de kaçmak için kapıya doğru hareket ettim. Gidersem içer miydi acaba? O anda, bunu dert etmek için fazlasıyla delirmiş durumdaydım. Kapının kolunu tuttum ama bir sonraki hamleyi yapamadım. Yeniden gelip beni kucakladı ve kapıya uzak bir noktada yere indirdi. Sonra da bir daha teşebbüs etmeyeyim diye büyükçe bir mobilyayı kapının önüne çekti.

"Kime ne oynadığını sanıyorsun sen?" Omuzlarımdan kavradı ve hafif bir şekilde sarstı. "Neler oluyor?"

Kendimi hemen toparladım ve ondan uzaklaştım. Bana bağırıyordu ama uzaklaşıyordu da. Bir yere kaçabilecek durumda olduğumdan değil de.

Huzursuz bir şekilde odada dört dönüyordum. Ona döndüm ve takınacağım en pis ifadeyi takınarak suratına baktım. "Sadece bana baktığı için o adamları ezip geçmiş olmana rağmen yatakta çırılçıplak yatarken gelip seni kurtarması için

bir kadını çağırdığına inanamıyorum!" Sesimi yükseltmeye başlamıştım. Çılgına dönmüştüm! "John gelip seni kurtardı sanıyordum!"

Az önce bağırarak yüzüne haykırdığım cümleyi idrak ettiğinde hafifçe yüzü düştü. "Kurtarmadı ama!" diye bağırdı. "O, Manor'daydı, Sam'e ulaşılamıyordu

ve Sarah da yakınlardaydı. Ne yapmış olmamı isterdin?”

Şaşkınlıkla yüzüne baktım. Nasıl oluyor da bana kızgın olabiliyordu? “Bir kadını aramamış olmanı isterdim!”

“O zaman sen de beni yatağımıza kelepçeli halde bırakıp gitmeseydin!”

“O senin yatağın!” diye bağırdım Gözlerini fal taşı gibi açtı.

“*Bizim*!”

“Senin!”

Başını tavana dikip küfür etti. Umurumda değil. Bu durumu bana karşı çevirmesine izin vermeyecektim.

“Bu arada, konusu gelmişken, az önce, seninle yatakta yaşadıkları tecrübeleri karşılaştıran üç kadının konuşmasına tanık oldum. Çok hoşuma gitti. Ve kimdi o lanet olası kadın söyler misin?” Tekrar kontrolü elde etmeye çalışıyordum ama zorlanıyordum. Jesse’nin başka bir kadınla birlikte olduğu düşüncesi aklımı zehirliyordu. Çok saçma. Otuz yedi yaşındaydı.

Bana doğru yürüdü. “Karışık bir geçmişim olduğunu biliyorsun Ava,” dedi sabırsızca.

“Evet, peki Manor’ın her kadın üyesini becerdin mi?” “Düzgün konuş!”

“Hayır!” İçki dolabına yürüdüm ve elimi uzatıp bir içki kaptım. Votkaymış. Birazını bardağa doldurdum. Bardağı kaldırıp sek votkayı boğazımdan aşağı yuvarlarken, elim titriyordu. Şu an fark ediyordum ki içkiden uzak durmak isteyen birinin ofisinde içi dolu bir içki dolabı olması çok saçmaydı. Boğazım yandı, titremeye de devam ediyordum. Bardağı alıp parke zemine fırlattım. Bir tane daha dolduracak kadar aptal değildim. Ellerimi içki dolabına dayayıp duvara bakmaya başladım.

O, sessizdi.

Boğazım ağrıyor ve yanıyordu. Kendimi nefret ve kıskançlığın pençesine kaptırmış, tamamen kontrolden çıkmıştım. “Peki, yatakta elleri kelepçelenmiş bekleyen ben olsaydım ve başka bir erkek gelip benim çıplak bedenimi görmüş

olsaydı, nasıl hissederdin?”

Bedenlerimiz arasındaki kısa mesafeyi geçip enseme ulaşan sıcak nefesini hissettiğimde cevabımı almıştım. “Katil olacak gibi.”

“Peki, benim yataktaki marifetlerim hakkında sohbet eden erkeklerin konuşmasına tanık olsan ve hatta içlerinden biri benden hâlâ vazgeçmediğini söylese nasıl hissederdin?” “Yeter!”

Döndüğümde beni yakından süzdüğünü gördüm. Çenesindeki kaslar gerilmişti. “Buradaki işim bitti,” dedim ve kapıya doğru ilerlemeye başladım. Kapının önüne çektiği büfe çok ağır görünüyordu ama onu hareket ettirmeye çalışmaya fırsatım olmadı bile. Jesse önüme geçip yolumu kapattı. Sakin bir nefes alıp yüzüne baktım. “Şunu bilmelisin ki, gitmiyorum ama sadece gidemeyeceğim için. Oraya gidip içki içeceğim ve yarın gece de Kate’le dışarı çıkacağım. Sen de beni durdurmayacaksın.”

“Göreceğiz bakalım,” dedi kendinden emin bir şekilde. “Evet, göreceğiz.”

Dudağını ısırmaya başladı, gözlerinden ateş çıkıyordu bana bakarken. “Geçmişimi değiştiremem Ava.”

“Biliyorum. Ve bunu unutabilecekmişim gibi de görünmüyor. Dolabı kenara çeker misin lütfen?”

“Seni seviyorum.”

“Şunu kenara çek, lütfen.”

“Yakınlaşmamız gerek.” Gözlerimi fal taşı gibi açtım. O ise. tamamen ifadesizdi.

“Hayır!” İleri doğru bir adım attı, ben de geri çekildim. “Ezip geçeceğim Ava,” dedi sakince uyararak. Bir adım daha geri çekildim. “Beni inkâr mı edeceksin?” Uyarır gibi kaşlarını kaldırmış üzerime geliyordu. Ben de ta ki içki dolabına yaslanana kadar geri çekildim. Eğer bana dokunmasına izin verirsem, işim bitti demekti. Ben, öfkemi kaybetmek istemiyordum. Öfkeli kalmam gerekiyordu! Uzanıp ellerimi tuttu. Yüzüm çenesi ve boynuyla aynı hizadaydı. Koku alma hissime engel olmaya çalıştım ama feci şekilde başarısız oldum.

‘‘Yarın, Kate’in yanına dönüyorum,” dedim cesur bir şekilde. Bu mantıksız,

kıskanç ruh halinden kurtulmam gerekiyordu. Öyle görünüyordu ki Jesse Ward bana bazı kötü huylar kazandırmıştı.

“Bu asla olmayacak Ava. Bunu söylemen bile beni deli etmek için yeterli oluyor.”

“Döneceğim,” diye bağırdım sert bir şekilde. Aptalca bir cesaretti ama bunun ne kadar canımı sıktığını bilmesini istiyordum.

Eğilip gözlerimle aynı seviyeye geldi. “Hem de çok deli ediyor Ava,” diye uyardı yumuşak bir sesle. “Bana bak.” Nefesini yüzümde hissediyordum.

“Hayır.”

“Sana, bana bak dedim.”

Hafif bir şekilde kafamı salladım, derin bir iç çekti.

“Üç.” Bir refleksle gözlerine baktım ama bu geri sayıma başladığı ya da sıfıra ulaşmasını istemediğim için değil, şok olduğum içindi. Farkında olmadan buyruğuna boyun eğmiştim ve şimdi de şehvetle parlayan koyu yeşil gözlerine bakıyordum.

“Öp beni,” diye emretti.

Dudaklarımı bükerek başımı salladım ve kollarından kurtulmak için hareket etmeye başladım.

“Üç,” tekrar başladı ve donakaldım. Ağzım açık kalmıştı şaşkınlıktan. Dudaklarını nazikçe dudaklarıma dayadı. "İki."

Bu hiç adil değil. Beni öpebilirdi ama bunu yapmayacağını biliyordum. Boyun eğmemi istiyordu ve ben de bedenim onu istediğini haykırıyor olsa da umutsuzca direniyordum. “Bir.’’ Dudakları tekrar benimkilerle buluştu.

Orıutı kolları arasında kıvranarak başımı sağa sola çevirmeye başladım. Umutsuzca karşı koyuyordum. “Beni etki altına alamayacaksın Jesse.”

Sinirle bağırdı ve kollarımı serbest bıraktı. Ben de göğsünü sertçe iterek onu kendimden uzaklaştırdım. O, bileklerimi kavramaya çalışırken ben kollarımı

hareket ettirerek karşı geliyordum.

“Ava!” diye bağırdı sonunda bileklerimi yakalayıp beni döndürdükten sonra. Bunu neden yaptığımı bilmiyordum. Bana karşı yumuşak ve nazik olmasına rağmen bunu kazanmama imkân yoktu ki. “Dur artık, seni deli kadın!”

Onu duymazlıktan geldim. Öfke ve adrenalin ona teslim olmamam için dayanma gücümü artırıyordu.

“Tanrı aşkına!” diye bağırdı, beni yere yatırıp tüm vücuduyla üzerime kapaklanırken. “Bırak artık!”

Onun altında eziliyordum. Her kasım ağrıyor, kalbim göğüs kafesimden fırlayacakmış gibi atıyordu. Gözlerimi açtım ve yüzünde şaşırmış bir ifade olduğunu gördüm. Benimle ne yapacağını bilmiyordu. Kontrolümü tamamen kaybediyordum.

Birbirimize bakıyorduk. Boğuşmaktan ikimiz de nefes nefese kalmıştık. Birden ikimiz de aynı anda ileri hamle yaptık ve dudaklarımız birbirine çarparcasına kilitlendi, dillerimiz birbirini buldu.

Jesse’nin hanesine bir çarpı daha. Bileklerimi serbest bırakarak inledi ve ellerini saçlarımın arasına sokup dudaklarımı sertçe emmeye başladı. Bu sahiplenici bir öpüşmeydi. Onun üzerindeki hakkımı açıkça belli ediyor, hislerimin ne kadar kuvvetli olduğunu, onun başka bir kadınla olduğunun düşüncesinin bile beni, aynı onun gibi deliye çevirdiğini gör-meşini sağlıyordum. Elleri, elbisemin üzerinden memelerimi buldu ve inleyerek sertçe sıkmaya başladı.

Dilim acıyor, dudaklarım yara oluyordu ama ikimiz de bırakmıyorduk. İkimizin de anlatmaya çalıştığı şeyler vardı. Ellerimi pazılarından başına kaydırdım, saçlarına sıkıca tutunup kafasına baskı yaparak kendime doğru çektim. Ofisinin zemininde onun altında kıvranıp sahiplenmekle ilgili ona iyi bir ders verirken, tüm vücudum çoktan yanmaya başlamıştı. Yuvarlanıp bizi ters çevirdi ve ben de dudaklarımı onunkilerden ayırıp gömleği ile kaplanmış gövdesini geçerek pantolonunun fermuarına ulaştım. Hızlıca açtım ve aletini serbest bıraktım. Sonra da hiç vakit kaybetmeden elime aldım ve okşamaya başladım.

Çığırından çıkmış bir halde onu dudaklarımla tamamen kavradım ve hepsini ağzıma aldım. Yumuşak ve hafif öpücükler ya da tahrik edici hareketlerde bulunmadım. Umutsuz ve çıldırmış bir şekilde üzerine saldırdım.

“Siktir!” diye bağırdı sertliğinin ucunu boğazımda hissettiğimde. “Siktir, siktir, siktir!”

Midem kalkmadı ya da öğürmedim. Sertçe ağzımı ileri geri hareket ettiriyor ellerimle de okşayarak onu çıldırtıyordum.

“Tanrım.” Kalçaları kasıldı. “Ava!” Saçlarımdan kavrayıp hızla kendine çekti. Bana yalvarıyor mu yoksa ders mi veriyordu bilemiyordum.

Dudaklarımın iç tarafında hissettiğim teni ipeksiydi. Hızlı hareketlerim sonucu sürtünmeden oluşan ısı, ikimizi de yakıp kavuruyordu.

“Dudaklarını kenetle Ava,” diye buyurdu kalçalarını hızla hareket ettirmeye başlarken. Yanaklarım ağrıyordu ama ben yine de yüklenmeye devam ediyordum.

Sonra da ağzımda yayılışının işaretini gördüm. Nefes alışı düzensizleşmiş ve saçlarımı çok daha sert bir biçimde kavramaya başlamıştı. İnleyerek hareket etmeye devam ettim. Bir

elimle tabaklarını sıkıştırırken, diğer elimi gömleğinin altından göğsüne soktum. Göğüs ucunu kavrayıp sertçe sıktım.

Kükredi ve başımı iyice kendisine doğru bastırdı. Başı boğazıma dokunuyor, zorluyordu.

Boşaldı.

Yuttum.

İkimiz de inledik.

“Lanet olsun kadınım,” dedi nefes nefese. Dudaklarımın arasından çıktı ve beni kavrayıp yukarı doğru çekti. “Lanet olsun!” Dudaklarıma kenetlendi ve dilini ağzımda gezdirmeye başladı. “Bunu bir özür olarak kabul ediyorum,” dedi dudaklarının arasından mırıldanarak.

Az önce farkında olmadan onunda bir özür seksi yapmıştım. Üzgün nıüydüm? Tamamen mantıksız, sahiplenici aptalın biri olduğum için... aynı onun gibi? “Hayır özür dilemiyorum,” dedim. Gerçekten, üzgün değildim. Dillerimiz

birbirini buldu ve ellerimiz birbirimizin vücudunu okşarken inleyerek öpüşmeye başladık.

Dudaklarımız birbirine kilitlenmiş haldeyken, uzanıp yarı kalkmış aletini elime aldım ve okşamaya başladım. Durmaya hazır değildim. Nefes nefese kendisini geri çekti. Göğsü aldığı nefesle hızla inip kalkıyordu ama ben bırakmadım. Hırpalanmış dudaklarımı onunkilere yapıştırdım ve dilimi içeri soktum bir yandan da hızla ve sert bir şekilde çekmeye başladım.

“Ava dur.” Elimi tutup çekti ve dudaklarımdan kurtulmak için yüzünü yana çevirdi.

O an bile bırakmadım. Tekrar dudaklarıma yapışmasını isteyerek onunla boğuşuyordum. Daha önce hiç reddetmemişti beni.

“Ava, lütfen!” Sabrı tükendi ve beni sırtüstü pozisyona getirip altına aldı.

Gözyaşlarımın biriktiğini hissediyordum. O kadınlardan daha ümitsiz bir haldeydim. Bu meseleyle baş edemiyor-d um artık. Bir gözyaşı dudaklarıma doğru kaydı ve tamamen utanç içinde bakışlarımı ondan kaçırdım.

“Bebeğim lütfen,” dedi yalvarır gibi ve başımı kendine doğru çekerek yüzüme düşen saçları kenara çekti. Neredeyse sempatiyle bakıyordu yüzüme. “Anladım,” dedi akan gözyaşlarımı başparmağıyla silerken. “Ağlama.” Dudaklarını dudaklarımda gezdirmeye başladı. “Her zaman sadece sen olacaksın.”

Gözyaşlarıma hâkim olmaya çalışıyordum. “Bununla baş edemiyorum,” dedim uzanıp yüzüne dokunurken. “Vahşileşmiş gibi hissediyorum,” diye itiraf ettim. Kendi rızamla onunla bu bilgiyi paylaştığıma inanamıyordum ve gerçekten böyle hissediyor olmam da beni çok şaşırtıyordu. “Benim-sin,” dedim sessizce.

Başını salladı. Anlamıştı. “Her zaman ve sadece şeninim.” Elimi yakalayıp dudaklarına götürdü ve avuç içlerimi öptü. “Lütfen onlara aldırış etme. Şok oldular hepsi bu. Tüm planları genç, koyu renk gözlü nefes kesici bir güzel tarafından suya düşürüldü. Benim güzelim tarafından.”

“Sen benim güzelliğimsin,” dedim sert bir şekilde.

“Tüm benliğimle Ava. Her parçamla.” Tüm vücudunu hareket ettirerek tamamen üzerime yerleşti, battaniye gibi sardı beni. Yüzümü elleri arasına aldı, yeşil

gözleri gözlerimde. “Ava, ben sana aidim.” Dudaklarını benimkilerin üzerine yerleştirdi. “Beni anlıyor musun?”

Onun elleri arasındaki başımı sallayarak onayladım. Zayıf ve yardıma muhtaç hissediyordum.

“Aferin kızıma,” diye fısıldadı.

“Sen benimsin ben de şeninim.”

Eğer ağzımı açarsam inlerim diye korktuğum için hiç dudaklarımı aralamadan yine başımı sallayarak onayladım. Oıu bundan daha çok sevebileceğimi düşünemiyordum.

Avuç içlerini yanaklarımda gezdirdi ve yüzümün her santimini gözleriyle taradı. “Bu senin için çok zor biliyorum aııa inan bana onları görmüyorum bile. Sadece seıı.”

“Seni seviyorum.” Sonunda konuşabilmeyi başardım.

“Sevdiğini biliyorum, ben de seni.” Doğruldu ve beni de kaldırdı. “Sonra seninle düzgün bir şekilde yakınlaşacağız. Elbiseni bozmak istemiyorum.” Güldü ve beni kendi etrafımda döndürdü. “Biraz sabretmemiz gerekiyor sadece ve ikimiz de söz konusu sen olduğunda ne kadar sabırsız olduğumu çok iyi biliyoruz.” Bana döndü ve burnunu burnuma sürttü. “Daha iyi misin?”

“Evet.”

“İyi, hadi gidelim o zaman.” Elimden tutup beni kapıya yönlendirdi. Sadece kısa bir süre büfeyi kenara itmek için bıraktı, sonra yeniden tuttu ve partiye katılmak için birlikte dışarı çıktık. Anlamıştı.

Grup çalmaya başladığı için insanlar yaz odasını doldurmuştu.

“*Motousn* mı?” diye sordum henüz kaldırılmamış birkaç masadan birine doğru çekilirken.

“Çok iyi bir grup bu. Dans etmek ister misin?” Hafif bir gülümsemeyle beni süzdüğünde, erkeğimin dans etmeyi ne kadar iyi bildiğini hatırladım birden.

“Sonra.” Kate’in neler olduğunu ve başıma neler geldiğini merak ettiğini çok iyi biliyordum. Başını salladı ve beni bara doğru götürdü.

Taburem hâlâ boştu, hemen oturdum. Kate, Drew ve Sam onları bıraktığımız aynı taburelerinde oturuyor, içkilerini yudumluyorlardı. Tek fark, kafaları güzeldi.

“Neredeydin sen?” diye sordu Kate Jesse’ye dikkatli bir bakış attıktan sonra.

“Jesse’nin ofisinde onu kelepçeyle yatağa bağlı bıraktığım gün, gelip kendisini kurtarması için aradığı malum şahıs hakkında konuşuyorduk,” dedim tek nefeste ama hafif sesle. Göz ucuyla da Jesse’ye bakarak bizi dinlemediğinden emin olmaya çalışıyordum. Mario’ya içkileri sipariş etmekle çok meşguldü Allahtan.

“Onu öylece bıraktın mı?” Gülmemek için kendini zor tutuyordu. Ona bundan bahsetmemiştim daha önce.

“Çılgına dönmüştü.”

Dudaklarını büzdü. “Ve kendisini çözmesi için Saralı’yı mı aramış?”

“Evet ve onunla yatmış,” dedim.

“Hadi canım.” Kate’in gözleri açıldı birden. “Neden onu aramış ki?” Bana yaklaştı ve Jesse ile arama girdi. Tam karşımda ayakta dikiliyordu.

“Başka kimseye ulaşamamış. John buradaymış, Sam’in de başka bir işi varmış.”

“Hangi gün demiştin?”

“Çarşamba.” Onun hafızasında çarşamba sabahına gidişini izlerken kaşlarımı kaldırdım. Galiba jeton düştü sonunda çünkü yüzünde suçlu bir ifade belirdi. Sam’e o sabah neden ulaşılamadığını sormaya tenezzül etmedim bile. “Sarah o sabah olanları büyük bir sevinçle yetiştirdi bana tabii. Bu mesele, bir de tuvaletteyken kulak misafiri olduğum Jesse’nin yataktaki muhteşem becerilerini tartışan üç kadın, sonunda çıldırmama sebep oldu,” diye homurdandım.

“Hadi ya,” dedi sempatik bir ifadeyle beni süzerek. “Geçmişte kaldı ama, Ava.”

“Biliyorum,” dedim bezmiş bir şekilde başımı sallarken. “Kate sana anlatmak

istediğim o kadar çok şey var ki. Yarın gece dışarı çıkalım mı? Biraz kafamı dağıtmam gerek.”

Onaylamak için başını sallarken bir anda Jesse tarafından ayakları yerden kesilip kenara çekildiğinde çığlık attı. Aramıza kimse girmemeliydi tabii ki. Her anlamda. Kate şaşkınlıkla kıkırdayarak Jesse’nin omzuna bir tokat attı.

“İç,” dedi bir bardak suyu burnuma sokarak. Hiç şikâyet etmeden bardağı elinden aldım ve suyu içtim. Bitirip boş bardağı ona uzattığımda gülümsüyordu. Şaşırmış bir şekilde başını salladı onaylayarak ve boş bardağı Mario’nun şaheseriyle değiştirdi. “Bak, sana söylenileni yaptığında her şey ne kadar kolay oluyor gördün mü?”

Gözlerimi kısıp yüzüne baktım ve küstahlığına başımı sallayarak karşılık verdim. Evet, daha kolay oluyordu ama benden istedikleri çoğu zaman bir bardak suyu içmek kadar basit şeyler olmuyordu. Dönüp Sam ve Drew’un sohbetine dâhil oldu ama dizimi sıkan elini kaldırmadı.

“Şuna bak,” dedi Kate.

Bakışlarını takip ederek Sarah’yı buldum. Bir grup adamla takılıyor, her birine dokunuyor, okşuyor, her fırsatta kendisine dokunmalarına izin vererek onlarla gülüp eğleniyordu. Yüzündeki tatmin olmuş ifadeyle sırıtarak, dik dik bana bakıyordu, ta ki Jesse’nin dudaklarını yanağımda hissedene kadar. Küçük planının suya düştüğünü görünce, sinirden kudurduğunu hissedebiliyordum. Jesse’ye döndüm, bana göz kırptı ve elimden tutup taburemden kalkmama yardım etti. Ellerimi alıp omuzlarına koydu, sonra da belimden kavrayarak beni kendisine çekti. Alnı benimkinin üzerinde dinleniyordu. Bu bir rahatlatma jestiydi. Minnettardım.

“İyi misin?”

Gülümsedim ve o güzel yüzüne bakmak için başımı geri çektim. “Harika hissediyorum.”

“Güzel.”

İkimiz de flaşın patlamasıyla irkildik ve dönüp baktığımızda, Kate’in elindeki fotoğraf makinesiyle bizi takip ettiğini gördük. Jesse, bana sıkıca sarıldı ve gülümseyerek art arda yanan flaşlar eşliğine Kate’e poz verdik.

Dudaklarını boynuma yasladı. “Benim için gülümse bebeğim.”

Başımı kaldırdığımda bana bakan yeşil gözlerinin mutlulukla parladığını gördüm. Onu mutlu ediyordum. Ona yaşama sevinci veriyordum. Onun bu hayat tarzını geride bırakmak istemesini sağlıyordum. Gülümsedim ve parmaklarımı saçlarının arasına geçirerek onu kendime çekip dudaklarına yapıştım.

“Bu kadarı yeter,” diye bağırdı Kate. “Kime diyorum!”

Jesse, nerede olduğumuzu, kimlerle olduğumuzu tamamen unutarak benimle fazlasıyla yakınlaştıktan sonra, beni yere indirdi ve tabureme geri oturttu. İçkimi elime verdikten sonra da dönüp kaldığı yerden oğlanlarla sohbet etmeye devam etti, sanki az önce tüm salona aşkımızı ilan etmemiş

gibi. Etrafıma bakınıp Sarah’yı buldum. Burnundan soluyordu. “Bu kadın benden hiç hoşlanmıyor, Kate.”

“Siktir et!” dedi Kate kızgın bir şekilde. “Umurunda mı?” “Hayır değil ama onun burada çalıştığı ve bu yüzden Jesse ile her gün beraber olduğu gerçeğini kabullenmek zorunda olmam hoşuma gitmiyor.” Jesse’ye sorsam onu kovar mı acaba?

Kate bir anda önümden kayboldu. Sam kolundan kavrayıp onu barın dışına götürüyordu. “Ava, dans et!” diye bağırdı gözden kaybolurken.

Adamın biri yaklaşıp Jesse’ye elini uzattığında dikkatim dağıldı. Onu tanıyordum. Jesse adamın elini sıktıktan sonra yüzüme kısa bir bakış attı ve adamla ayaküstü sohbet etmeye başladılar. Adam içkisini bana doğru dönerek yudumladı ve sonra da Jesse’yi bana doğru yönlendirdi. Kırklı yaşlarının ortasında görünüyordu ve muhtemelen çakırkeyifti.

“Ava, bu Chris.” Jesse’nin ses tonu sanki beni gönülsüzce onunla tanıştırıyor gibiydi. “Lusso’nun emlakçısıydı.”

Tabii ya. Onu tanıdığımı biliyordum. Yapmacık şekilde bana gülümsediğinde ondan hoşlanmadığımı fark ettim. “Merhaba,” dedim isteksiz bir şekilde elimi uzatarak. Uzanıp elimi sıktı, avuçları terlemişti. “Tanıştığımıza sevindim,” dedim samimi bir şekilde gülümsemek için çaba harcayarak. Jesse’nin gözü anında saçlarıma uzanan elimdeydi.

“Ben de çok sevindim,” dedi. Elimi sertçe sıkıp bana gereğinden biraz fazla yaklaştığında, gergin gözlerle Jesse’ye baktım. “Elbisenize bayıldım,” dedi beni baştan aşağı süzdükten sonra. Sonra da kendi etrafımda dönmemi rica etti el işaretiyle.

Ya çok cesur bir adamdı ya da ahmağın biriydi. Jesse saniyesinde yanımızda bitti. Çene kasları gerginlikten seğiriyordu. Chris’in omzuna elini koydu ve onu hızlıca yanımdan uzaklaştırdı. Jesse dönüp benim tabureme oturdu ve sonra da beni çekip kucağına oturttu. Chris, Jesse’nin onu bıraktığı yerde dikilmiş bizi izliyordu.

“Chris, ellerini ve bakışlarını ondan uzak tutarsan kendine iyilik etmiş olursun. Buna dikkat et ki senin kolunu bacağını kırmak zorunda kalmayayım. Yeterince açık mı?” Bunu çok sakin bir şekilde söylemişti ama sesinin tonundan hiç de sakin olmadığını anlayabilmiştim.

Chris, endişeli ifadesiyle bize bakarak geri çekildi. “Özür dilerim Jesse. Onun boşta olduğunu sanmıştım.”

“Pardon?” Öksürdüm.

Jesse’nin gerildiğini hissettim ve panikle elimi bacağına koyup sıkmaya başladım. Vücudundan yükselen ateş, sırtımı yakıyordu. Bu yüzsüz domuza gününü göstermesini isterdim ama akşamın geri kalanını elinin üzerindeki buz torbasıyla geçirmesini de istemiyordum. Eğer Jesse’yi zapt edemezsem Chris çok feci dayak yiyecekti.

Yavaşça tabureden kalktı ve beni kendisine çekti. “Hemen şimdi siktirip gitsen iyi olur,” dedi sert bir tonda.

Jesse’nin vücudunu sabit tutmak için ona dayanırken Chris’e ‘eğer kendi iyiliğini düşünüyorsan bir an önce basıp gitsen iyi olur’ bakışı attım. Dikkatli bir şekilde bizden uzaklaşırken onun yakın zamanda buraya bir daha geleceğini sanmıyordum.

Başımı çevirip Jesse’ye sorgular bir gözle baktım. “Katil olacak gibi?”

Bana ters ters baktı. “Ölümcül.”

“Bütün kadınlar boşta mı?” Haberlere gel.

Omzunu silkti. “Maceralı bir seks hayatı istemiyorsan Manor’a üye olmazsın.”

Ne güzel. Etrafıma baktım, kalabalık bir hayli azalmıştı. Muhtemelen yan salonda grup çalmaya başladığı ve üst katlardaki odalar kullanıma açıldığı için. Etrafımdaki insanlar da herkes gibiydi ama hepsi tek bir amaç için buradaydı ve bu amacın Manor’ın sağladığı kaliteli sportif aktivitelerle hiç mi hiç alakası yoktu. Kesin olan bir tek şey vardı ki, kapının önünde park etmiş lüks arabalara bakılırsa, hepsi çok ama çok zengin insanlardı.

“Üyelik ücreti ne kadar?” Merakıma yenilmiştim.

Yüzünü boynuma gömdü. “Neden, katılmak mı istiyorsun?”

“Belki.”

Boynumu ısırdı. “Alaycılık size yakışmıyor, küçük hanım.” Beni iyice kucağına yerleştirdi. “Kırk beş”

“Bir aylık mı?” Fena değildi.

Güldü. “Hayır, kırk beş bin, yıllık.”

“Siktir!”

Kulağımı sertçe ısırıp popomun altındaki vücudunu hareket ettirmeye başladı. “Düzgün konuş.”

Altımda varlığını hissettiğim sertliği inlememe yol açtı. Yıllık kırk beş bin çok büyük paraydı. Bu insanlar ya çok aptal ya da çok çaresiz olmalıydılar. Etrafıma baktığımda, hiç çirkin adam ya da kadın göremiyordum oysaki. Hepsi istediklerini elde edebilecek tiplere benziyorlardı.

“Kate, bu ücreti ödüyor mu?” Biraz parası olduğunu biliyordum ama eli sıkı bir tipti Kate.

“Sence?” diye sordu hafifçe gülümseyerek. Hiçbir fikrim yoktu. Jesse sırf arkadaşım diye ondan üyelik ücreti almıyor olabilir miydi? Bunu yapar mıydı?

“Sam,” dedim duruma uyanıp. “Sam ödemiştir.”

“Arkadaş tarifesinden tabii ki.”

Bir seks cennetinin üyelik ücretine arkadaş tarifesi mi uyguluyordu? Duyduklarıma inanamıyordum. Bu benim kavrayabileceğimin çok ötesinde bir şeydi ama ben burada bu insanlarla takılıyor ve sahibiyle çıkıyordum.

“Keşke izin vermeseydin,” diye homurdandım. Kate fazlasıyla rahat bir tip olabilirdi ama onun fazla ileriye gittiğini düşünmekten kendimi alıkoyamıyordum.

“Ava, Sam ve Kate’in yaptıkları sadece kendilerini ilgilendirir.”

Somurttum. “Kaç üyesi var buranın?”

Avuç içini alnıma götürdü ve pes edip başımı omzuna dayayana kadar da baskı uyguladı.

Birileri fazlasıyla meraklı bugün özellikle de buradan nefret ettiği düşünülürse.” Yanağımdan öptü.

“Ben meraklı değilim,” dedim omuz silkerek sadece ilgimi çekmişti. Her ne kadar kendisine amcasından miras kalmış olsa da, onu çok zengin biri yapmıştı burası

Hafifçe güldü. “Son sayımda, sanırım Sarah yüz elli civarı üyemiz olduğunu söylemişti ama hepsi aktif değil şu anda. Bazıları aydan aya uğrar, bazıları birisiyle tanışıp yeni bir ilişkiye başladığı için elini ayağını keser, bazılarıysa komple ortadan kaybolur.”

Hemen kafamda hızlıca bir hesap yaptım ve milyonların söz konusu olduğunu fark ettim. “Bar ve restoran dâhil mi?” “Hayır!” dedi şaşırmış biçimde. Niye anlayamadım. Ben senelik kırk beş bin pound ödediğim bir kulüpten, istediğimle seks yapabilme özgürlüğünden daha fazlasını talep ederdim. “Bar ve restoran tamamen ayrı. Bazı üyeler haftada dört beş gün üç öğün burada yer içerler. Eğer üyelere yemek ve içkiyi ücretsiz verseydim para kazanamazdım. Her üyenin ayrı hesabı var, ay sonunda hesaplaşıyoruz. Yüzünü dön seni görmek istiyorum.” Kalkmam için beni dürttü. Saçımı omzumdan arkaya itti, elmas kolyemi düzeltti sonra da elimi tuttu. “Yukarıyı görmek ister misin?” diye sorarken alt dudağını sertçe ısırdığını fark ettim.

Yavaşça geri çekildim. Süitlerden bahsetmediğini biliyordum, onları görmüştüm, birini görmüştüm daha doğrusu. Ortak odadan bahsediyordu. Görmek istiyor muydum? Kahretsin!

Hem de çok istiyordum. Beni rahatlatan Mario'nun şaheserinin etkisinden mi ya da sadece meraktan mı emin değildim ama şu an gerçekten orayı görmek istiyordum. "Tamam," dedim kısık sesle. O da başını sallayarak onayladı anlayışlı bir şekilde.

Ayağa kalktı ve giriş salonuna, oradan da merdivenlerin başına kadar bana eşlik etti. Başımı kaldırdığımda odalara girip çıkan insanları gördüm. Yavaşça merdivenlerden çıkar-kon, J esse bana eşlik ediyordu. O kararımı yeniden gözden geçirmeme fırsat vermek için bilerek ağırdan alıyordu ve ben de kararımı değiştirip vazgeçmemek için acele etmek istiyordum. Ust kata çıktık ve bir süre gezindikten sonra camları vitray kaplı odanın önüne geldik. Her yerde gezinen insanlar vardı. Hepsi tamamen giyinikti, bazıları da odaların dışında çene çalıyordu. Tuhaftı.

"Önümüzdeki hafta artık bunlarla ilgili çalışmalara başlasak iyi olur," dedi Jesse ekstra kattaki odaları işaret ederek. Niye acele etmeye başladığını görebiliyordum. "Hazır mısın?"

Ortak odaya açılan çift kanatlı kapıya bakarken, beni izlediğinin farkmdaydım. Gözlerim sanki bir mıknatıs tarafından çekilmiş gibi dönüp ona baktım. Yeşil gözleri beni delip geçiyordu. Bu yerin beni çok rahatsız hissettirdiğini çok iyi biliyordu ama yine de buna bozuluyormuş gibi değildi. Hatta sanki tepkimi ve isteksizliğimi içten içe onaylıyordu.

Göz temasını kaybetmeden göğüs göğse gelene kadar yaklaştı. "Merak ediyorsun."

"Evet." İtiraf ediyordum.

"Bu kadar endişelenmene gerek yok. Senin yanında olup sana rehberlik edeceğim. Gitmek istersen, söylemen yeterli, hemen çıkarız." Tuhaf bir şekilde bana güvence vermeye çalışması işe yaramıştı. Elimi tuttuğunda sakinleştim ve kendimi daha rahat hissetmeye başladım. Yavaşça beni çekti ve merdivenlere doğru yürümeye başladık. Kendimi ona bıraktım ve beni yönlendirmesine izin verdim. Yaklaştıkça kalbim daha hızlı atmaya başlamıştı.

“Aynı anda gelişen birkaç sahne olacak Bazıları hafif olabilir, bazıları hiç de hafif olmayacak. Şunu unutma ki tanık olduğun her şey o kişilerin kendi rızası ile gerçekleşiyor. Sadece o odada bulunmak da oyunlardan herhangi birine katılmak istediğin anlamına gelmiyor.” Bana bakıp güldü. “İsteyeceğinden değil. Buradaki her erkeğin sana yaklaşırsa başına gelecekleri çok iyi anlamasını istiyorum.”

Güldüm. Muhtemelen herkes çoktan öğrenmişti bunu. Haşarı gözleriyle yüzüme bakıp gülümsediğinde ona olan aşkım daha da şiddetlendi.

Ortak odanın çift kanatlı, koyu ahşap kapılarına doğru beni yönlendirmesine izin verdim.

23. QP>öfartP

Odanın tamamını görebileceğim kadar içeri girdiğimde, nefes alıp verişimi düzeltmeye çalıştım ama kolay olmadı. Arka planda çalan baş döndürücü müzik her notasıyla seksi çağrıştırıyordu ve kalp atışlarımın hızlanmasına yol açıyordu.

Dev gibi bir odaydı ve hatırladığım kadar güzeldi. Kirişler ön plandaydı ve altın rengi avizelerden yumuşak bir ışık sızıyordu. Avusturya yapımı perdeler, Gürcü tipi kanatlı pencerelerin önüne çekilmişti ve avizelerden sızan loş ışıkla birleştiğinde, ortamı şehvetli ve erotik bir havaya bürüyordu ama kesinlikle pespaye değildi. Tam olarak tanımlayamı-yordum. Garip olan, etrafım çıplak insanlarla doluydu ama ben dekoru ve ambiyansı inceliyordum. Jesse, birçok çıplak insanla selamlaştı yanlarından geçerken. Her ne kadar sıkıca benim elimi tutuyor olsa da, kadınlar, onu gördüklerinde vücutlarını dikleştiriyor, kendilerinden geçiyorlardı. Muhtemel tamamen giyinik olduğum için kendimi çok yabancı hissediyordum. Ona baktığımda etrafında olup bitenden hiç de etkilenmediğini görüp şaşırdım. Neden etkilensin ki? Onun *için* çok normaldi bu. Gözümün önünde cereyan eden bazı sahneler, zihnimi sersemletiyordu ama aynı zamanda ilgimi de çekiyordu. Bakmamak kolay değildi.

Bana dönüp güldü ve elimi hafifçe sıkarak, “Tamam mı?” diye sordu ve beni durdurup yüzünü döndü.

Onayladım ve ona hafifçe güldüm. Başparmağıyla benimkini ovduğunu hissettiğimde başımı aşağı çevirip baktım. Bu dokunuşuyla yavaş yavaş üzerimdeki tüm gerginliği atmamı

sağlamıştı ve başımı kaldırıp ona baktığımda onun gözlerinin de birleşmiş ellerimizde olduğunu fark ettim. Bir yandan elimi okşamaya devam ederken, dönüp askıda duran bir çerçeveye bağlanmış şekilde duran muhtemelen yirmili yaşlarındaki genç kadına baktı. Kadının gözleri siyah saten bir kumaşla bağlıydı.

Belden yukarısı çıplak bir adam elinde kırbaçla bacaklarını hafifçe açmış bir şekilde önünde duruyordu. Yavaşça kadının meme uçlarını ovuştururken yüzünde oluşan ifade saf şehvet ve tatminden oluşuyordu. Kadın, onun dokunuşları altında inliyordu.

Jesse elini hafifçe hareket ettirdiğinde dönüp ona baktım ama o gözlerini karşımızda cereyan eden sahneye dikmişti. Gözlerimi tekrar bağlanmış kadına

çevirdiğimde, adamın elindeki kırbacı yerde şaklattıktan sonra kadının memelerine ve sonra da karnına sürttüğünü gördüm. Yavaşça hesaplı daireler çiziyordu kadın dokunuşlarıyla inlerken.

Ayaklarımı hareket ettirdiğimde Jesse meraklı gözlerle yüzüme baktı ama ben önemsemeden önümdeki sahneyi seyretmeye devam ettim. Adam kırbacı yumuşak bir şekilde kadının vücudunda gezdirmeye devam ediyordu ve sonunda bacak arasına ulaştığında, kadın yüksek sesle inlemeye başladı. Adam, o anda kadının dudağına yapışıp inlemeyi içine çekip yuttu. Kırbacı elinden atıp parmak uçlarıyla az önce yaptığı hareketi devam ettirmeye başladı. Yukarı doğru, sonra da aşağı doğru yavaşça kadına dokunuyor, kadın da gittikçe zevke gelerek inliyordu. Vücudunu gerdi ve ellerini çerçeveye sabitleyen ipleri çekmeye başladı. Yaklaştığının bir işaretiydi bu.

Terliyordum ve klostrofobik hissediyordum. Kalp atışlarım da iyice hızlanmıştı. Partneri, çıkardığı seslere cevaben onu daha da sert bir şekilde öpmeye ve okşayışlarını hızlandırmaya başladı. Dolanmış dilleri çaresizce birbiriyle düello ediyordu. Kadın bastırmaya çalıştığı haykırışıyla doruğa ulaşırken kendisini bağlayan ipleri sıkıca kavramıştı. Bu sırada adanı da okşayışlarını iyice yavaşlattı ve kadının orgazmını son zerresine kadar durmadı. Kadın, kendini bırakıp çenesini adamın göğsüne dayadı. Elimde olmayarak nefesim kesilmişti. Jesse de elimi sıkarak benimle aynı hisleri paylaştığını belli etti. Bu gerçekten çok yoğundu ve beni çok şaşırtmıştı. Önümüzdeki erotik sahneyi izleyen sadece biz de değildik. Birçok kişinin dikkatini çekmişti ve çiftler halinde yanımıza gelmişlerdi. Başımı çevirip baktığımda bardan ya da akşam yemeğinden tanıdık yüzler gördüm ama şu an onlar ya yarı giyinik ya da tamamen çıplaktılar. Bu ortak odanın gediklisi olmak için çok cesur ve özgüvenli olmak gerekiyordu.

Jesse, dikkatimi çekmek için elimi dürttü. Yüzüne baktım, önümüzdeki sahneyi işaret etti. Dönüp baktığımda adamın kadını zevkle öptüğünü gördüm. Yerden kırbacı aldı ve kadının etrafında dolanarak yavaşça arkasına doğru ilerlerken yere vurmaya başladı. Kadının gözleri bağlıydı ama durumun farkına varmış olacak ki vücudunu iyice gerdi ve başını geriye attı. Nefes nefeseydi. Adam kadının sırtını okşamaya başladı. Parmak uçlarını ensesinden başlayıp kalçasına kadar omurgası boyunca bir aşağı bir yukarı hareket ettiriyordu. Kadın, tatmin olmuş gibi inliyordu ve sanırım ben de inlemiştim. Jesse'nin gözlerini üzerimde hissettim. O da duymuştu beni.

Adam, avcunun içiyle kadının sert, mükemmel yanaklarını yoğurarak okşamaya

başladı ve kadın kendisini iplere bırakıp vücudunu serbest bıraktığında da gürledi. Birkaç dakika boyunca kadını okşadıktan ve yumuşak kalçasını tokatladıktan sonra, adam elini geri çekti ve kadının iyice gerildiğini gördüm.

Neyin gelmek üzere olduğunu biliyordu. Ben de biliyordum. Elimi sertçe sıkmasından anlaşılıyordu ki, Jesse de biliyordu ama yine de gözlerimi sahneden alamadım. Elindeki kırbacı kaldırdı ve sert bir darbe indirdi. Kadın haykırdığı anda ben de irkilip kaçındım ve gözlerimi sahneden ayırıp başımı Jesse'nin sert göğsüne koydum. Boştaki elini saçlarıma doladı, başımı omzuna doğru bastırdı ve bana sıkıca sarıldı. Diğer elimi hâlâ bırakmamıştı ve şimdi daha da sert bir şekilde sıkıyordu ki o anda bir kırbaç sesi daha duydum. Elini bırakıp kendimi tamamen onun vücuduna gömdüm ve o da iki eliyle sarılıp beni kapladı. Etrafımda olan biten ne olursa olsun kendimi dünyanın en güvenli, en rahatlatıcı yerinde hissediyordum.

"Bu sana göre değil, hadi ilerleyelim," dedi kulağıma. İlerleyelim derken? Ben de mi buna maruz kalacaktım? Vücutlarımızı ayırdığında gerçek hayata geri döndüm. Kırbacın tekrar tekrar şaklayan sesini duyarak irkildiğimde, elimden tutup beni buradan uzaklaştırmasına izin verdim. Her seferinde gözlerimi kapatıp nefesimi tutuyordum. Az önce tanık olduklarımı kabul edemiyordum ama sonra Jesse'nin beni kelepçeleyip balyoz gibi içime girerken kıçımı da sertçe tokatladığını hatırladım. Ceza seksinden hoşlanmadığımı söyleyemezdim kesinlikle.

"Bu müzik ne?" diye sordum köşeyi dönüp bir grup insana yaklaşırken.

Dönüp yüzüme gülümseyerek baktı. "Enigma. Seni azdırıyor mu?"

"Hayır," dedim. Azdırıyordu! Bunların hepsi beni azdırıyordu ama bunu itiraf etmeyecektim. Gerçi saçlarıma giden parmaklarımın beni ele verdiğini tahmin ediyordum. Güldü ve üç adamla bir kadının dâhil olduğu sahnenin önüne geldiğimizde, durup elimi bıraktı.

Bana doğru eğildiğinde gözlerimiz aynı hizaya geldi. "Sadece bil diye söylüyorum; Böyle bir sahneye asla dâhil olmayacağız."

Ona baktım, gözlerini kırptı. Çok tatlıydı ve konuyu netleştirmesine sevinmiştim çünkü ben de onu asla paylaşmazdım. "Peki diğer sahnedeki?" Sesimin fazla heyecanlı ya da istekli çıkmaması için azami çaba sarf etmem gerekmişti. Sanırım anlamıştı.

Gözleri benimkileri buldu. “Seni kimseyle paylaşmıyorum Ava, kimsenin gözleriyle de.” Sesi sanki hakarete uğra-nuş gibiydi, güldüm ama ben buradan bahsetmiyordum ki. Özel odalar da vardı. Tanrım, içime ne girdi benim? Dönüp, dikkatimi önümüzdeki sahneye verdim.

Bir kadın elleri yumuşak deri iple hafifçe bağlı şekilde yumuşak, kürk bir battaniyenin üzerinde yatıyordu. Geldiğimizi gördüğünde Jesse’ye baktı ve dudağını yaladı. Onun bu utanmazlığına kahkaha atarak cevap verdim. Bir diğeri daha mıydı? Kadın tamamen çıplaktı ve bakışlarını Jesse’den alıp onun üzerine çökmüş üç adama çevirirken, gözleri arzuyla parlıyordu. O da Jesse’yi istiyordu ve biraz sonra tanık olacaklarımın Jesse’nin hoşuna gidecek tipten şeyler olacağından şüphem yoktu.

Adamların üçünün de pozisyonu farklıydı. Kadının dağılmış vücudunun etrafında diz çökmüş elleri onun üzerindeydi. Hiçbiri kadının vücudunda aynı bölgeyle ilgilenmiyordu, hepsinin bölgesi belliydi. Biri kadının memelerinden birine doğru eğildi ve meme ucunun etrafında dilini gezdirmeye başladı. Meme ucu sertleştiğinde dudaklarını yine etrafında gezdirmeye başladı ve sonra da bir eliyle okşarken memesini dudaklarının arasına alıp emmeye başladı.

Diğer adam da aynı şehvetli hareketi kadının diğer memesinde uyguluyor, arkadaşıyla neredeyse senkronize çalışıyordu. İkisi de onu nasıl zevke getireceklerini biliyor gibiydiler. Kadının inlemelerinden anlaşılacağı üzere bu işte çok da başarılıydılar. Gözlerimi kırpmadan izlerken kendi meme ucumun da sertleştiğini hissettim ve huzursuzca kıpırdandım. Jesse’nin gözleri bendeydi. Dönüp ona baktım ama bakışlarını benden uzaklaştırdı. Dudaklarının kenarındaki kıvrım, gülümsediğini açık ediyordu. Etkilendiğimi fark etmiş olmalıydı. Önüme dönüp vücudumun tepki vermesini isteyerek seyretmeye devam ettim. Şimdi üçüncü adam da dâhil olmuştu ve kadının bacak arasını ve kalçasını okşuyordu.

Kadının teninin kayganlığı parmaklarının vücudunda yumuşakça kaymasını sağlıyor ve girişinin etrafında okşayışlarını yoğunlaştırıyordu. Elini nemli bölgeden geri çekip ka-dııın dudaklarına doğru uzattı. Parmaklarını alt dudağının üzerinde gezdirirken, kadın dilini çıkartıp ıslaklığın tadına baktı. Adam parmaklarını dudaklarından çenesine ve oradan da yavaşça aşağıya, merkezine doğru hareket ettirmeye başladı. Sonunda vajinasına ulaştığında kadın sıçrayıp haykırdı. Adam, hareket etmesini engellemek için, boştaki elini kadının karnına koydu ve sonra da kurtulmak için gösterdiği çabaya gülerek iki

parmağını içine soktu.

Kendimden geçmiş bir şekilde onları izliyordum. Kadın kesik kesik inleyerek onlara kendisini çok mutlu ettiklerini anlatıyordu. İyice zevke geldiğimi hissettiğimde, kendime şaşırdım. Bu adamlar tarafından ilgi yağmuruna tutuluyordu ve adamların da tüm isteği onu zevklendirmekti.

Jesse'nin gözlerinin üzerimde olduğunu biliyordum. Ona bakamadım.

Sonra bacaklarının arasındaki adam, diğer ikisine başıyla bir sinyal gönderdi ve aynı anda üçü birden ondan ellerini çektiler. Kadın çığlık atmaya başladı ama bacakları birbirinde ayrılıp vajinasının şişmiş dudaklarına saldırıldığında haykırmaya başladı. Ayaklarımı hareket ettirip duruş pozisyonumu değiştiriyordum ki Jesse'nin önce elimi hafifçe serbest bırakıp, sonra da sıkıca kavradığını hissettim.

Adamlardan diğeri kadının dudağına yapıştı ve üçüncüsii de memelerine döndü. Elleriyle iki memesini de avuçlayıp okşarken, dilini de iki memenin arasında gezdiriyordu. Sonra dilini hızlı bir şekilde memelerden birine ve sonra da ötekine kaydırıp yalamaya devam etti. Adamların her biri arada kafalarını kaldırıp kadının yüzüne bakıyorlar ve her seferinde tam bir tatmin olmuşlukla ödüllendiriliyorlardı ki bu da onları daha fazla gaza getiriyordu. Uç muhteşem erkek tarafından aynı anda tapılıyordu. Ancak bir rahibeyseniz buna zevklenmeden dayanabilirdiniz.

Birden kadının vücudu gözle görülür biçimde gerilmeye başladı. Orgazmına yaklaştığının göstergesiydi bu ve tam da zamanıydı. Adamlar işareti aldıklarında onun üzerine daha

da yoğunlaşmaya başladılar. Birden tüm hareketler hızlanmıştı. Dudaklarındaki adam, onun inleyişlerini sertçe Öperek içine çekiyordu. Bacakları, oradaki adam daha derinlere ulaşabilsin diye gittikçe açılmıştı. Onu patlamaya hazırlayan bir takım gibi çalışıyorlardı.

Sonunda kadın dudaklarındaki adam tarafından bastırılan yüksek sesli bir haykırışla dağıldı. Okşamaların ve yalamaların şiddetini yavaşça düşürerek, orgazmı boyunca onun üzerinde olmaya devam ettiler. Kadın rahatladı ve adamlar yumuşak bir şekilde vücudunu okşamaya devam ederken sessizleşti. Dudaklarındaki adam kafasını ondan kaldırıp ellerindeki deri bağları çözmeye başladı. Kanın, bileklerini ovuştururken, adam ona bakıp gülümsüyordu. Birkaç

dakika sonra kürk üzerinde gerinmesi tatmin olmuşluğunun göstergesiydi. Bakışları Jesse'yi buldu yine.

Gördüklerime inanamayarak başımı salladım. Ayağa kalkıp seyircilere selam da verecek miydi? Kadının yüzsüzlüğü bir yana, muhteşem bir gösteriydi. Büyülenmiştim ve şu an içimi kaplayan yetersizlik hissiyle boğuşuyordum. Jesse, hep buradaydı. Burada çok çeşitli oyunların bir parçası olmuştu ve bunu birçok farklı kadınla yapmıştı ki onlardan bazılarının şu an bu odada olduğunu biliyordum. Kaç kadınla ve ne derecede? Birden Jesse'nin elini gevşetti ve o an elini mengene gibi sıktığımı fark ettim. Yüzüne baktım ve elimi kavrayışımı gevşettim.

Dikkatlice yüzüme baktı, aklımdan geçenleri okumak istermiş gibi. Sonra da tamamen vücudunu bana döndürüp diğer elimi de tuttu. "Sen bir teşhirci değilsin Ava ve bunun için seni daha da çok seviyorum. Sen sadece ve sadece be-nimsin ve ben de şeninim. Beni anlıyor musun?" Sesi endişe doluydu. Aklımdan geçenleri biliyordu.

Kemiklerim pelte gibi olmuştu, kalbim çılgın gibi atıyordu ve hafifçe ileri doğru sendeledim. Beni kendisine çekti, alnım omzuna dayanmıştı. Sertti, sıcaktı ve tamamen benim-di.

"Lanet olsun," dedi derin bir nefes alırken. "Sana, seni ne kadar sevdiğimi anlatamıyorum." Başımı öptü. "Gel, seninle dans etmek istiyorum." Beni bıraktı ve elini belime koyup beni kapıya doğru yönlendirdi. Tüm bunları seyrettikten sonra, benimle dans etmek mi istiyordu? Öne eğildi, "Eminim ki şu an ıslanmış durumdasın." Nefesim kesildi ve onun da hafifçe güldüğünü duydum. "Sadece benim için," diye hatırlattı bana. Hatırlatmaya ihtiyacım olduğundan değil de.

Omzumun üzerinden geride bıraktığımız sahneye baktığımda aniden olduğum yerde donakaldım. Kadın elleri ve dizleri üzerinde duracak şekilde dönmüştü ve adamlardan biri diz çöküp arkasına yerleşirken, diğeri de önünde diz çöküyordu. Önündeki direkt ağzına girdi ve kadının şok olmuş çığlıklarım boğmaya başladı. Yaklaşımın aniden değişmiş olması karşısında gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. Adamların ikisi de sertçe pompalıyorlardı ve üçüncü de diz çökmüş bu insan yığınının etrafında dönüp duruyordu. Ne yapacaktı ki?

Üçüncünün yakındaki bir dolaptan eline bir şey aldığını gördüm. Sonra da kadının arkasına geçip, diğer adam gibi o da diz çöktü. Diğer adam elleriyle

kadının kalçalarını ayırdı ve kadının deliğinin tamamen ortaya çıkmasını sağladı. Uzaklaşmam, hemen buradan ayrılmam gerekiyordu ama olduğum yerde çakılmıştım adam elindekini kadının arkasına sokarken. Ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama çok büyük bir şey olmalıydı çünkü anca yarısını içine alabilmişti. Gözlerimi olanlardan alamıyordum. Adam, diğerinin kaldığı yerden devam etmesi için kenara çekildi ve gidip kadının altında sırtüstü yattı. Bir eliyle memelerinden birini kavradı, kafasını kaldırıp diğerini de ağzına aldı. Boştaki elini de aletine götürüp okşamaya başladı.

Yüce Tanrım. Jesse'nin elime sarıldığını hissettim ve başımı kaldırıp ona baktığımda, dikkatle bana baktığını gördüm. Benim yüzümdeki ifadenin de inkâr edilecek bir tarafı olmadığından emindim. Lütfen o, bu tür şeyler yapmış olmasın.

"Gel hadi, yeterince gördün." Beni tüm bunlardan uzak* laştıacak kapıya doğru çekiştirmeye başladı. Tanrım, buradaki gerçeklik benim masum zihnime sağlam bir darbe indirmişti.

"Jesse?"

"I Iayır, Ava." Yüzüme bile bakmadan başını sallıyordu. Ne düşündüğümü biliyordu. Eksiklik hissi geri dönmüştü ve bu sefer daha sert ve acımasızdı. "Sadece sana ihtiyacım var."

"Ama..."

"Hayır dedim!" diye tekrar etti yüzüme bakmadan. Bu konuyu zorlamaya karar verdim. Jesse'yi bu şekilde düşünemiyordum.

Tam kapıya yaklaşırken, kaçışımız Natasha tarafından durduruldu. Üzerindeki mini minnacık saten külot dışında çıplaktı. Tam karşımıza dikilip bizi durdurduğunda memeleri hafifçe salınıyordu. Nereye bakacağımı bilemedim.

"Üzerinde çok fazla giysi var Jesse," dedi.

Az önce şahit olduklarımdan sonra, bu artık benim kafayı tırlatmama sebep olacak gibiydi. Onu tokatlayabilirdim. Ellerimi yumruk yaptım, çenemi gerdim ama Jesse aramıza girip bizi birbirimizden uzaklaştırdı. "Biraz saygılı ol, Natasha," dedi.

Natasha’yı tamamen arkada bırakıp ortak odadan çıkarken, Jesse’nin onu terslemiş olması öfkemin yerini rahatlığa bırakmasına sebep oluyordu.

O, merdivenlerden aşağı doğru bana eşlik ederken, “Ben de bir not göndermek isterim,” dedim alaycı bir şekilde.

“Her ne istersen, Ava,” dedi gülerek bara ulaştığımızda.

“İçki ister misin?”

“Lütfen.” Sesimin canım sıkılmış gibi çıkmasını istemiyordum ama beceremedim. Bu tanık olduğum sahneleri asla zihnimden çıkaramayacağımı biliyordum. O dizleri üzerine çökmüş adamlara bakarken ben aslında onları görmüyordum, Jesse’yi görüyordum. Kendimi kötü hissetmeme yol açmıştı ama yine de gözümü alamamıştım. Jesse, düşünceli bir şekilde bana bakıyordu ve beni yukarı çıkardığı için pişman olduğunu anlıyordum.

“Daha açık olmamı istiyorsun,” dedi hafifçe.

Haklıydı ve pişmandım. “Oraya bir daha çıkmak istemiyorum.”

“O zaman çıkmazsın,” diye cevapladı hemen.

“Ve senin de oraya çıkmanı istemiyorum bir daha.” Ondan, işletmesinin en can alıcı odasından uzak durmasını isteyerek biraz mantıksız davrandığımın farkındaydım.

Dikkatlice yüzümü inceledi. “Oraya gitmeye ihtiyacım yok ki. İhtiyacım olan her şey zaten yanı başımda ve onu hep yanımda tutmayı planlıyorum.”

Başımı sallayarak onayladım, gözlerimi vücudunda gezdirdim. “Teşekkür ederim,” dedim. Ondan böyle bir şey istediğim için suçluluk duygusu içindeydim ve hiç itiraz etmeden kabul etmesi suçluluk duygusunu daha da artırmıştı.

Nazik bir şekilde yüzüme düşen saçları alıp kenara çekti. “Sen git Kate’i bul, ben içkileri alırım.”

“Tamam.”

“Git.” Beni kendi etrafımda çevirdi ve gönderdi.

Yaz odasına girdiğimde, dans pistinin bir hayli kalabalık olduğunu gördüm ve Kate’in nerede olduğunu hemen tespit ettim. Kızıl saçları onu bulmamı kolaylaştırıyordu. Ben dans pistine ayak bastığımda, Otis Reddiıg’den *Love Matı* çalmaya başladı ve Kate hem beni gördüğü hem de şarkıyı çok sevdiği için çığlık attı.

“Nerelerdeydin,” diye bağırdı sesini duyurabilmek için.

“Ortak odayı turladık,” dedim omuz silkerek ama sonra Kate’i o odada hayal edince canım sıkıldı. Tanrım hayır!

Kocaman mavi gözleri şaşkınlıkla açıldı ve kocaman bir gülümseme soluk teninde belirdi. Hâlâ onun o odada olduğunu düşünüyordum ve bu çok dayanılmaz bir şeydi. Elimi tuttu, ben de elbisemi düzelttikten sonra ona katıldım. Sam ve Drew’un kafaları bir dünya gibi görünüyordu. Dans pistinde ateşli figürler gösterip civardaki kadınların dikkati-ıı üzerlerine çekiyorlardı. Kate buna bozuluyor gibi değildi ama. Elimi bırakmadan gözlerini gülümseyen sevgilisine doğru devirdi. Kate çok rahat ve umursamazdı her zamanki gibi ama Sam hiç de öyle değil gibiydi. Kate’i kendisine fazla yakın dans eden bir adamdan uzaklaştırmayı ihmal etmemişti kaşla göz arasında.

Arkamdan birinin bana dokunduğunu hissettiğimde olduğum yerde sıçrayıp heyecanlandım ama kokusu hemen ulaştı burnuma dönüp çenesini omzumda dinlendiren erkeğimle göz göze geldim.

“Selam, güzel sevgilim benim.”

“Korkudan sıçradım.”

Güldü. “Seni kirleteceğim.”

Öyle mi?

Eğilip elbisemin eteğini kıvırmaya başladı yavaşça ve sonra da arkama geçip kalçalarımı kendisine bastırdı. Yavaşça kalçasını hareket ettirirken, elini karnıma koyup beni de yönlendirmeye başladı. Hareket etmeye başlayan kalçalarım sonunda onunla aynı tempoya ulaştı ve hem birbirimizle hem de şarkının ritmiyle uyumlu olarak hareket etmeye başladık. Grup da meşhur şarkıyı çok

güzel çalıyordu. Boştaki elini serbest bırakıp ritimle uyumlu bir şekilde sallamaya başladığında, gülerek başımı arkaya attım. Kalçalarını bana doğru hareket ettirdiğinde ben de onunla ileri gidiyordum. Kate ve Sam de aynı bizim gibi birbirlerine yapışıklardı. Drew da bariz şekilde bu dansı istediğini belli eden kadını yakalamıştı.

Elimi karnımdaki Jesse'nin elinin üzerine koydum ve kendimi tamamen onun yönlendirmesine bıraktım. Etrafta Jesse'nin piste çıktığını fark edip bizi seyretmeye başlayan kadınların varlığını biliyor ama umursamıyor, endişe etmiyordum. Onun gözüne girme çabaları beyhudeydi. Olay bendim.

"Tanrım, seni seviyorum," dedi kulağıma ve şakağımdan öptü. Sonra da elimden tutup beni kendi etrafımda bir tur döndürdü ve bekleyen göğsüne geri çekti. Şarkı bittiğinde herkes alkışladı ve grup Stevie Wonder'dan *Superstition*'ı çalmaya başladı. Kate'in arkamda çığlık attığını duydum. "Dansa devam mı?" diye sordu. Özgüvenli bir şekilde gülümserken sağa sola salınarak ritme ayak uydurmaya devam ediyordu.

"İçki," diye yalvardım.

"Tanrına ayak uyduramıyorsun değil mi benim baştan çıkarıcım?" Sesi boğuktu.

Pistteki herkes yeni şarkıya uyum sağlamıştı bile. Birbirine sarılan bizden başka çift yoktu. Jesse haklıydı; grup gerçekten çok iyiydi.

Yüzünü yanağıma dokundurup yavaşça hareket ettirdi. "Mutlu musun?"

"Hem de çok," dedim tereddüt etmeden. Bu cevaplamak zorunda kaldığım en kolay soruydu. Onu kendime çektim. Aramızda çok boşluk vardı.

"O zaman benim buradaki işim bitti." Yüzünü boynuma gömüp derin bir nefes çektiğinde ben de neşeyle gülümsedim. Beni kendisine çekip kolları arasında sardı. Hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım ve hiç olmayacağımı da biliyordum. Onun geçmişiyle başa çıkabilirdim.

"Senin baştan çıkarıcın susuzluktan ölüyor," dedim kulağına

Boynuma karşı güldüğünü hissettim. "Hadi, seni ihmal etmekle suçlanmak istemiyorum." Beni kollarında çevirdi ve dans pistinden bara doğru yönlendirmeye başladı.

“İşte,” dedi ve beni her zamanki tabureme yerleştirdi. Mario’ya işaret ettiğinde o da hemen barın arkasında içkimi hazırladı ve iki şişe suyla birlikte önümüze koydu.

Sulardan birini aldım ve Jesse onu da içmeden dikip keyifle sonuna kadar içtim.

Tam karşımdaki tabureye oturdu ve uzanıp elmas kolyemi düzeltti. “İyi misin?”

Başımı sallarken bir esnemeyi bastırdım. “İyiyim.”

Güldü. “Seni eve götüreyim. Uzun bir gün oldu.”

John, bara girdi, Jesse’nin omzuna dokundu ve bana da

gülümsedi. “İyi misin kızım?” diye gürledi ve ben de başımla onayladım onu. Birden konuşma yetimi kaybetmiştim sanki. Yorgunluktan ölüyordum.

“Ben onu eve götürüyorum, yukarıda her şey yolunda mı?”

‘‘Sıkıntı yok,” dedi John. Bana bakıp başını salladı ve ben yine esnedim. “Senin arabanı çağırtıyorum, onu eve götür,” dedi ve telefonunu çıkartıp kısa bir konuşma yaptı ve Jesse’ye dönüp onayladı.

“Kate’i görmem lazım,” dedim yorgun dudaklarım arasından güçlükle.

John o kalın sesiyle öyle bir kahkaha patlattı ki tüm vücudum sarsıldı. “Galiba az önce onu Sam’le üst kata çıkarken gördüm.”

Jesse de gülmeye başladı. “Gidip ona hoşça kal demek ister misin?”

“Hayır!” İğrenmeyle yüzümü buruşturduğumun farkm-daydım ve onlar da daha sesli bir şekilde gülmeye başladılar. Tanrım, onlara katılan başkaları da olacak mı? Drew nerede? Başımı sallayarak istenmeyen düşünceleri uzaklaştırmaya çalışıyordum. “Beni eve götür,” dedim yorgunlukla.

Jesse, John’la kısa bir konuşma yaptı ama beynim kulaklarımın onları dinlemesine izin vermiyordu. Birazını dinledim gerçi, Jesse, John’a sabah kendisini beklememesini söylüyordu ki bu da sabah onunla uyanacağım anlamına geliyordu. Eğer beni gün doğmadan elinde koşu eşofmanlarımla uyandırırsa, Oscar ödülüne layık bir sinir krizine tanık olmak zorunda kalacaktı.

Mario ve John’a veda ettikten sonra Jesse beni kapıya götürürken başımı omzuna koydum. Beni bindirdikten sonra, direksiyonun başına geçti.

“Hayatımın en güzel gününü geçirdim,” dedim yarı uykulu halde yumuşak deri koltuğa gömülürken. Gerçekten de öyleydi, utanmaz şıllıkları saymazsak.

Elini bacaklarımın arasına sokup yavaşça okşadığını his-

settim. “Bebeğim, benim de en güzel günümdü, teşekkür ederim.”

“Bana ne için teşekkür ediyorsun ki?” Yine esnedim, gözlerimi açık tutamıyordum. Tüm gün ilgi odağı olup şımartılan bendim.

“Sana hatırlatmama izin verdiğin için,” dedi hafifçe.

Uykulu gözlerimi ona çevirdim ve güldüm. Arabayı çalıştırıp yola çıkarken onu izliyordum. Gözlerimi kapatıp yorgunluğuma teslim oldum. Bana her şeyin yolunda olduğunu hatırlatmıştı ve ben de ona izin verdiğim için mutluydum.

Manor’dan çıkarken, Yarın Kate’ten tüm eşyalarını alıyoruz,” dedi. “Pazartesi, Patrick’e anlatacağız. Ayrıca ailene de benim sadece bir arkadaştan biraz fazlası olduğumu artık söylemelisin.”

Yarım yamalak duyduğum sözlerine cevaben bir şeyler geveledim. Ona taşınmak artık beni o kadar da endişelendirmiyordu ama Patrick ve aileme ondan bahsetme fikri beni korkutuyordu.

Dış dünyanın gözünden bakıldığında, Jesse’nin kontrol manyağı bir zorba olduğunun farkındayım ve bir raddeye kadar doğruydu da ama aynı zamanda o başka birçok şeyin toplamıydı. Annemle babamın, onun, beni kontrol altında tutmak konusundaki saplantılı halini görmezden gelebileceğini sanmıyorum. Bu durumun çok sağlıksız olduğunu düşüneceklerdi ama eğer onu olduğu gibi kabul ediyorsam yine de sağlıksız mı bu? Zayıf ya da korkmuş olduğum için değil, ölçüsüz biçimde sevdiğim için. Hayal kırıklığı içinde çığlık atmak istediğim zamanlar, bu gibi zamanlar tarafından gölgede bırakılıyordu. Zor biriydi, kabul. Bir yere kadar onunla mücadele de ediyordum ama bu ilişkide kontrolün bende olduğunu düşünecek kadar da kafayı yememiştim. Benimley-ken niye böyle olduğunu çok iyi biliyordum. Elinden alınacağım korkusuyla yaşadığının farkındaydım ama ben de aynı korkuyla yaşıyordum. Ve Jesse’nin korkusunun mantıksız olduğunu da düşünmüyordum, onun geçmişini öğrendikçe onu daha

iyi anlıyordum.

/

24. \öhnv

“Günaydın.”

Gözlerimi odayı dolduran güneş ışığıyla açtım. Arka planda ortak odada duyduğum erotik müzik çalıyordu. Jesse’nin yakışıklı yüzü benimkinin biraz uzağındaydı. Sakalları uzamıştı. Çok çekici görünüyordu.

Ona sarılmak için kollarımı kaldırdım. Ama kollarım yerinden kıpırdamadı.

Ne oluyor?

Yüzünü o karanlık muzip sırıtış kapladığı an ne yaptığını anladım. Gözlerimi kaldırdığımda ellerimin yatağın başına kelepçelendiğini gördüm.

“Bir yere mi gitmeyi planlıyordun?” diye sordu.

Tekrar ona baktığımda gözlerini kırpıştırdı. Bunu tahmin etmeliydim. “Ne yapacaksın?” Sesimin kısık olmasının birden fazla sebebi vardı.

“Yakınlaşacağız,” dedi, yarı gülümseyişle. ‘‘Yakınlaşmak istiyorsun değil mi?” Kaşları beklentiyle kalktı.

“Uykulu seks?” diye zayıfça şansımı denedim.

Komodinin üzerindeki yıldönümü yemeğinden kalma altın satenden hediye çantama uzanırken “Hayır. Hayır, uykulu seks değil. Bunun için henüz yeni bir isim bulamadım,” dedi.

O çantayı eve getirdiğimi hatırlamıyordum ama zaten kendimi de eve getirdiğimi hatırlamıyordum.

Çıplak bedenini bacaklarımın arasına yerleştirdikten sonra çantayı karnımın üzerine koydu. “Bakalım burada neler varmış?”

Jesse, altın renkli bir vibratör çıkardı. “Buna ihtiyacımız olmayacak.” Vibratöre iğrenerek baktıktan sonra omzunun üzerinden arkaya attı. Yatak odası zeminine

düştüğünde yüksek bir ses çıkardı vibratör. “Bakalım başka neyin varmış?” Küçük bir kutu çıkararak onu da yüzündeki aynı iğrenme ifadesiyle omzunun üzerinden attı. “Bunlara da ihtiyacımız olmayacak.”

“Ne?” diye sordum. Ama beni tümüyle görmezden gelerek çantayı karıştırmaya devam etti.

Çantadan çıkardığı gümüş saten bir tangayı iyice inceledikten sonra onu da omzunun üzerinden fırlattı. Yeniden ilgisini çantaya yöneltirken “Dantel değil” diye mırıldandı.

Hafifçe eğlenerek, kalçalarımı yana kaydırdım ve surat asmaya devam ettim. Etkilenmedi. Çantadan bir kart çıkarttı. Okuduktan sonra, kart da yırtılarak yerdekilerle aynı sonu paylaştı.

Merak ederek, “O neydi?” diye sordum.

Kısa bir bakış atıp “İhtiyacın olan bir şey değil” diye yanıtladı.

“Ne?”

“Botoks için bir hediye çeki,” diye mırıldandı.

Kahkahama şeytani sırıtışıyla karşılık verdi. Parti çantalarını kesinlikle Sarah hazırlamıştı. Keşke altını üstüne getir-meseydi. Çantayı Sarah’ya bağışlardım belki.

“Bu çantalar işe yaramaz.” Çantadaki son şeyi de çıkartarak diğer suçluların yanına yere fırlattı. “Bu ilginç bir şeye benziyor ama.” Elinde, siyah lastik bir halkaya bağlı küçük, mermiye benzeyen, metal bir şey tutuyordu.

“O da ne?” diye ağzımdan kaçırdım.

Gözlerini bana çevirdi. Anlamış gibi gülerek öne doğru eğildi. Kafamın altındaki yastığı çekti ve sertçe dudaklarımdan öptü. Bacaklarımın arasındaki yerine geçmeden önce “Manzaranın keyfini çıkarmaya çalışıyorum,” diye fısıldadı. Yeniden dizlerinin üstüneydi.

Siyah lastiği kalkmış aletinin üzerine geçirmeye başladığında ne olduğunu anlamaya başladım.

“Hayır! Eğer ben pilli oyuncaklarla oynayamıyorsam sen de oynayamazsın,” diye bağırdım ama beni duymazdan geldi. Gözlerini yaptığı işe vermeye devam ederek lastiği sertliğinin dibine kadar geçirdi. Sonra da merminin pozisyonunu ayarladı. Öfkelenerek başımı yastığın üstüne attım ve tavana bakmaya başladım.

“Bana bak,” diye emretti. Gözlerimi yukarıda tutmaya devam ettim. Yumruğunun yaslandığı yerde yatağın göçtüğünü hissettim. Diğer eliyle çenemi kavradı. “Bak.”

Sesinin tonu, beni itaat etmemem için kışkırtıyordu.

Hafifçe çenemi sarstı. Gözleri, gözlerimi buldu. Yeşil gözleri şehvetle parlıyordu. Dudakları da aralıktı. “Öp beni Ava.” Kafasını eğdi, dudakları benimkilerle buluştu.

Aceleyle dudaklarıma saldırdı. Diliyle dudaklarımı yararken tatmin duygusuyla inliyordu. Nefes nefese, kıvranır halde kalacağımı biliyordum ve bununla ilgili yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Sert, hayvan gibi öpüşü ona duyduğum ihtiyacı daha da artırmıştı. Geri çekildiğinde sızlandım.

Dudağımı ısırarak, “Sen, izleyeceksin,” dedi.

“Müziği kapat!” dedim hafifçe karşı koyarak.

Kalça kemiğimi sertçe kavradı, bana bir uyarı bakışı attı. “Neden? Azgın mı hissediyorsun?”

Bu kesinlikle çok fena olacaktı. Yüzümden uzaklaşarak meme ucumu kavradı, sertçe emdi. Bütün bedenim inlemeyle yay gibi gerildi. Gözlerimi kapattım, yüzümü gömebileceğim bir yer aradım. Hiçbir yer yoktu.

“Aç gözlerini,” diye bağırdı ve parmağını kalçama sertçe bastırmaya başladı yine. Diğer meme ucuma geçip sertçe emmeye başladığında, göz kapaklarım aniden açıldı. Emmeye, ısırmaya, meme uçlarımı çekiştirmeye başlamıştı. Gözlerimi açık tutmak için savaş veriyordum. Bacaklarım titriyordu. Onları beline dolamak istiyordum ama bacakları benimkilerin üzerinde olduğu için kıpırdatamıyordum.

“Zalimsin,” diye inledim. Yüzüne baktığımda tatmin olmuş ifadesiyle karşılaştım. Tüm gecenin intikamını alıyordu.

Dizleri üzerinde yükselerek sertliğini eline aldı. Diğer eliyle de aletin düğmesine basıp çalıştırdı. Titreşimin başladığını duyduğum anda dudaklarını ayırdı, “Of!” diye inledi.

Gözlerimi birkaç saniyeliğine kapadım ama sonra hassas kalçamdan sertçe kavrandığımda yine hemen açıldılar. Derin bir nefes alıp, gözlerimi onun gözlerine, oradan inip kalkan göğsüne, oradan da yarasına ve kasıklarındaki tüylere diktim. Hâlâ kendi kendine ileri geri hareket etmeye devam ediyordu. Kalçasındaki kabarmış kasları gergindi. Ona dokunmak için umutsuzluk içinde haykırdım. Şimdi nasıl hissettiğini anlıyordum ve bu hiç ama hiç iyi değildi. Ona dokunmak, onu hissetmek istiyordum ama yapamıyordum. Çaresizdim.

Geriye çekildi ve bileğini rahatlattı. Nemli başı parıldıyordu. “Bu çok iyi, bebeğim.” Sesi kısıktı ve kasıklarıma battı. ‘Yardım etmek ister misin?”

Bakışlarım bedeninden yine gözlerine tırmandı. Sakince “Siktir git,” dedim. Kabalığım hakkımda endişelenmiyordum. Zaten beni bundan daha fazla cezalandıramazdı.

“Düzgün konuş.” Sesi, inlemeleri arasında zor çıktı. Kelepçelerin içinde kıvranıyordum. “Kendine zarar vereceksin Ava. Mücadele etmeyi bırak,” dedi bozuk sesiyle. Bir eli hâlâ sert aleti üzerinde gidip geliyordu.

Biraz daha kıvrandım.

“Kıpırdama!” diye bağırdı. Birden, sıvazlamaları hız kazanmıştı. Bu beni kesinlikle mahvediyordu. Dizleri üzerinde kendini okşarken muhteşem görünüyordu. Göğsündeki her bir kası, kollarını, uyluklarını, boynunda atan damarı izledim.

“Lütfen,” diye yalvardım. Ona dokunmak zorundaydım.

“Hoş değilmiş, değil mi?” diye sordu. “Bir daha sana dokunmamı engellediğinde bunu hatırla.”

“Hatırlayacağım. Jesse, lütfen. Lütfen çöz beni.” Müziği duymamak için gözlerimi sımsıkı yumup içimden çığlık atmaya başladım.

“Gözlerini aç dedim, Ava!”

“Hayır!” Başım bir yandan bir yana savruluyordu. Bu, en kötü işkenceydi. Bir daha bana erişmesine engel olmayacaktım. Asla. Parmaklarını aşağılara vajinama doğru kaydırdı, biraz nemlendirip, etrafta gezdirdi. Sonra sertçe içime sokup çıkarmaya başladı. Gözlerim açıldı. “Lütfen!”

Yüzü, kendisini tatmin ederken iyice kasılmıştı. “Sen izleyeceksin,” dedi. Bir anda daha hızlı hareket etmeye başladı. Birden dizlerini başımın iki yanma aldı, yüzümü kasıklarına yaklaştırdı. “Ağzını aç,” diye kükredi. Bir saniye bile bekletmeden dediğini yaptım. Boştaki eliyle yatak başına tutundu ve aşağı yukarı hızla çekmeye başladı. “Tanrım!” Kendini, benim beklenti dolu ağzıma, dilime ve gırtlağıma bırakırken, başı öne düşmüştü. Dudaklarımı etrafına sarma fırsatını kullanıp bu şekilde ona biraz dokunabildim.

Jesse’nin göğsü kabarıp iniyordu. Oyuncağın titreşimleri dudaklarımı gıdıklıyordu. Aleti, dudağımın yanında seğiriyordu. içinde ne varsa yalayıp emdim. O da bir yandan sarsılmaya devam ederken, nefesini düzenlemeye çalışıyordu. Gözlerini süzerek bana baktı, titreme sona erdiğinde bedenini yana kaydırdı. Elastik vızıltının pat sesinden oyuncağın yere düştüğünü anladım.

Kendisini geri çekerek beni tepeden aşağı süzdü. Yüzü düşünceliydi. Beni çözmeyecek miydi? Enigma’nm erotik müziği kulaklarımda çınlıyordu ve bu durum patlamaya yakın halime hiç yardımcı olmuyordu.

“Seni bu şekilde sonsuza dek tutabilirim.” Dudaklarını benimkilerin üzerine yaslayıp diliyle dudağımı taradı. “Bu şekilde, her zaman nerede olduğunu bilebilirim.”

“Sanırım bu durum tehlikeli bir şekilde seks köleliği anlamına gelebilir,” dedim dudağına doğru.

“Ve bu neden bir problem olsun?”

“Çüıkü benden bedenimden daha fazlasını istediğini düşünmek istiyorum.”

“Kesinlikle daha fazlasını istiyorum.” Dudaklarıyla yüzümü dolaştı, tekrar dudaklarıma inerek “Karım olman gibi,” dedi.

Ne?

Neredeyse şoktan dilini ısıracaktım.

Geri çekilip yüzüme baktı. “Evlen benimle,” diye yumuşakça sordu.

“Bunu bana, ben yatağa kelepçeliyken soramazsın!”

“Birisinin aklını başına getirme seksine mi ihtiyacı var?” diye sordu ve yeniden dudağıma yapıştı.

Afallamıştım. Beni becererek bu soruya evet cevabı alamazdı! İçten içe güldüm çünkü muhtemelen yapardı, hatta yapacaktı.

Geri çekildi, gözlerini devirdi ve iç çekti. “Şakaydı. Kötü bir şaka.” Dudaklarını ısırmaya başladı. Kafasındaki çarklar fırıl fırıl dönmeye başlamıştı yine. “Beni tümüyle tükettin Ava. Sensiz hiçbir işe yaramıyorum. Tümüyle sana bağımlıyım bebeğim.” Sesi yumuşak ve güvensizdi. Benim kendinden emin, dominant çapkınım gergindi. “Bana sahipsin. Benimle evlen.”

Onun yakışıklı yüzüne baktım. Hâlâ şoktaydım. Bunu tahmin etmemiştim, milyon yıl geçse aklıma gelmezdi. Daha dün gece beraber yaşamaya karar vermiştim. Gerçi Jesse, bir hafta önce beni kendisiyle beraber yaşamak zorunda bırakmıştı. Ben, ne olduğunu anlamaya çalışırken o da çılgın gibi dudağını çiğniyordu. Ben yirmi altı yaşındaydım, o otuz yedi. Neden yaş farkını şimdi düşünüyordum? Daha önce sorun olmamıştı. Onun zorlayıcı tarafları hakkında endişelenmeli miydim? Onunla evlensem bile değişmeyeceğinden emindim. O, asla değişmeyecek, ama bu zaten onu “O” yapan şey. Onu, benim sevdiğim adam yapan şey.

“Tamam,” diye fısıldadım. Sözler, ben çok da düşünmeden dudaklarımdan döküldü. Bu bizim doğal ilerleme biçi-mimizdi. Bana şimdi ya da bir yıl sonra da sorsa cevap nasılsa hep aynı olacaktı. Hayatımın sonuna kadar onunla takılıp kalmak istiyordum, onunla ve onun tüm zorlayıcı taraflarıyla. Onu seviyordum. Ona ihtiyacım vardı.

Yüzümdeki afallamış ifade şimdi Jesse’nin yüzüne yayılmıştı. Çarkları çok hızlı çalışmaya başlamıştı. “Evet mi diyorsun?” diye yavaşça sordu.

“İçgüdüsel.” Omuz silktim ve hâlâ yatağa kelepçeli olduğumu hatırladım. “Aklımı başıma getirme seksine gerek yok. Şimdi beni çözecek misin artık?”

Panikle atlayarak komodinin üstünden anahtarları aldı ve hızlıca kelepçeleri açtı. Bileklerimi ovalayarak biraz canlanmalarını sağladım ama sonra onun altından

çekildim ve bedeni içinde yutulup tamamen kayboldum.

Lanet olsun! Biraz önce bu kontrol manyağı, evhamlı eski çapkınla evlenmeye karar vermiştim ve onu sadece birkaç haftadır tanıyordum. Tanrım! Ailem kesin kalp krizi geçirecekti.

Tekrar yatağa uzandığında beni de kendine çekti, yüzünü boynuma gömdü. Beni çok sıkı kavradı ama ona biraz gevşetmesini söyleyecek ya da ima edecek cesaret yoktu bende. Hiçbir yere gitmiyordum, Ne şimdi, ne de herhangi bir zaman.

“Seni çok mutlu edeceğim.” Sesi kırgındı.

Biraz nefes alabilmek için kıpırdandım. Ama yüzünü tam olarak aynı yerde tutmaya devam etti. Ben de kendimi onun kavrayışından kurtarmak için daha da sertçe kıvranmaya başladım, ta ki göz göze gelene kadar. Gözleri sırla kaplıydı. “Beni çoktan mutlu ettin.” Parmağımla süzülen bir gözyaşını sildim. “Neden ağlıyorsun?” Kendi sesimdeki titremeye zor hâkim oluyordum.

Sakince başını salladı ve hızla avuç içleriyle yüzünü ovaladı. “Bana ne yaptığını görüyor musun?” Yüzüme uzanıp kendine çekti ve alnını alnıma yasladı. “Hayatımda olduğuna inanamıyorum. Benim olduğuna inanamıyorum. Benim için

çok değerlisin bebeğim.” Gözlerini gözlerime dikti, elleriyle yumuşakça yanaklarımı tuttu, sanki gerçek olup olmadığımdan emin olmaya çalışıyordu.

“Sen de benim için değerlisin,” dedim yavaşça. Ne kadar değerli olduğunu kavradığını umuyordum. O her şeydi... Benim tüm dünyamdı.

Gülümsedi. “Arkadaş mıyız?”

“Her zaman.” Gülümsemesine ben de karşılık verdim.

“İyi, benim buradaki işim bitti o zaman.” Bacaklarımın arasına yatmak için yuvarlandı, sonra yavaşça içime gömüldü. “Şimdi uykulu kutlama seksi yapacağız.” Uzaktan kumandaya uzanıp müziği kapattı. “Sen, benim için gelirken sadece senin sesini duymak istiyorum.” Ağzını aralayıp inlediğinde dudaklarını kabul ettim, ellerini yakaladım, başımın üstünde tuttum. Kalçasını geri çekti ve ileri itti.

“Bu evlilik teklifi düzüşmesi,” dedim, ağzının içine doğru. Gülümsediğini hissediyordum ama bir şey söylemedi, ya da kabalığım sebebiyle beni azarlamadı. Sadece muhteşem bir tempoyla içeri ve dışarı hareket etmeye devam etti. Kalçalarım yavaşça hareket ettirip derine sokuyor ve sonra içimden çıkıyordu.

Eski mutlu halim yeniden yerine gelmişti. Acelesiz hareketleri, kalçalarının öğütücülüğü bedenim üzerindeki her zamanki mucizesini gerçekleştiriyordu.

Bir yandan ritmik girişlerine devam ederken, dudaklarımdan uzaklaştı, “Bayan Ward olacaksın,” dedi. Gözlerimin içine bakarken naneli nefesi yüzümü ısıtıyordu.

“Evet.” Bu biraz garip olacaktı.

“Sonsuza kadar benim olacaksın.”

“Çoktan şeninim.” O gemi çoktan kalkmıştı.

Gözlerini sıkıca yumduğunda, yaklaşan orgazmının içimdeki büyüklüğünü hissedebiliyordum. Bu büyüklük beni kendi orgazmıma itiyordu. “Hayatımın bundan sonraki her bir günü sana tapacağım,” dedi.

“Tanrım!” Netes aldım, titreyişim, hızlı, sürekli çarpıntılara dönüştü.

Hiç durmadan çaresizce, gürleyerek, güçlü bir şekilde pompalamaya devam ederken, ellerimi de başımın üstüne tutuyordu. Bacaklarımı vücudunun etrafına sararak onu daha da derine bastırdım. Bütün bedenimde şimşekler çakıyor, şehvetle sarsılıyordum ki bu da beni onun altında soluk soluğa, ter içinde bırakıyordu. Başı enseme düştü. Nefes alıp verişi dengesiz ve yavaştı.

“Nefes alamıyorum,” dedi ellerimi bırakırken. Hemen, sıcak, sert bedenine sarıldım, onun altında eriyordum. Başını kaldırıp dudaklarımı bulana kadar yüzümün üstünde gezindirdiğini hissetim. “Seni delicesine seviyorum bebeğim. Arkadaş olduğumuz için çok mutluyum.”

O, birbirine sarılmış bedenlerimizi yuvarlarken, gülümsedim. Belinin üzerine ata biner gibi oturdum. Göğsüne koyduğum ellerimi elleriyle kapattı, ben de tembelce kalçalarımla daire çizmeye başladım. “Mutlu olduğunu biliyorum. Eğer seninle evleneceksem bazı sorularıma cevap vermek zorundasın.” *Sıkıysa karşı*

koy ses tonuyla konuşuyordum. Bunun işe yarayacağından emin değildim ama denemeye değerdi.

Kaşları kalktı. “Zorundayım, değil mi?”

“Evet, zorundasın,” dedim kibirli bir tavırla.

“Hadi o zaman. Çıkar ağzındaki baklayı. Ne bilmek istiyorsun?” Derin bir iç çekti. Somurttum. “Özür dilerim.” Mahcup görünecek kadar anlayışlıydı. Ellerini göğsünün üstündeki ellerimin üzerinde tutmaya devam ediyordu.

“Dün geceki kadın kimdi?”

“Coral,” dedi, düz, tereddütsüz bir sesle. Sanki kesinlikle bu soruyu bekliyordu.

Gözlerimi devirdim. “İsminin Coral olduğunu biliyorum ama kim o?”

“Ortak odayı keşfettiğin gün Manor’dan kovulmuş olan küçük pisliğin karısı.”

Öyle mi? O rezil günü hatırlamaya çalıştım. O sahte, hain yaratık Jesse’ye korkunç sözler sarf etmişti.

“Onunla bir ilişkin mi vardı?”

“Hayır.” Kaşlarını çatarak başını salladı. “Bana üçlü yapmak için birisini bulmam için gelmişlerdi.”

Yavaşça geri çekildim. Bana bundan daha fazlasını söylemesine gerek yoktu. “Sen?” diye fısıldadım. Kafasıyla onayladı, utanmıştı. “Neden böyle bir şey yaptın?”

“Çünkü benden istedi.”

“Sana âşık olmuş.”

Benim çıkarımım karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı. Çok belliydi. Altımda rahatsızca yer değiştirdi. “Sanırım olmuş.”

Bu, işleri daha da karışık hale getiriyordu. Ona âşık olmasına şaşırmamıştım. Bilmek istediğim dün geceki beklenmedik ziyareti ve Jesse’nin ofisinde beraber geçirdikleri gereğinden uzun zamandı.

“Dün ne istiyordu? Uzun süre kayıptın.”

Derin bir nefes aldı ve gözlerini gözlerime dikti. “Mike’ı terk etti. Benim için. Neden bilmiyorum. Ona, bunu istediğimi düşündürecek hiçbir sebep vermedim.” Bir an konuşmasına ara vererek tepkime baktı. Ne hissettiğimden emin değildim. İç geçirdi. “Mike, onu dışarı atmış, arabasını almış, kartlarına el koymuş. Hiçbir şeyi kalmamış kadının.”

“Sana yardım istemek için mi geldi?”

“Evet.”

“Peki, sen ne dedin?” Bu sorunun cevabından hoşlanacağımdan emin değildim.

“Elimden geleni yapacağımı söyledim.” Yeniden dudağını ısırmaya başladı.

Haklıydım. Cevabı sevmedim. Ne yapabilirdi? Yardım etmek onu sadece umutlandıracak, Jesse’ye karşı duygularını cesaretlendirecekti. Yavaşça başımı kaldırdım. “Bunun polisle bir ilgisi var mı?”

Hafifçe güldü. Neden bilmiyorum ama, komik değildi.

‘Mike bir numara çeviriyor. Göçmen Bürosu’ıa çalışanları-mm yarının yasadışı olduğunu söylemiş. Tabii gerçek çabucak ortaya çıktı. Bir sorun çıkmadı yani. Biraz uğraştık işte.” “Bunları bana anlatmak yerine neden kafamda senaryolar yazmama izin verdin?”

Yeniden kaşlarını çattı. “Neden seni bu abuk sabuk şeylerle rahatsız edeyim ki?”

Ne demek istediğini anlıyordum ama yine de. Bilmeliydim. Özellikle de başka bir kadın benim erkeğimi istiyorsa, benim erkeğimi benden çalmaya çalışıyorsa. O, ellerimi başparmağıyla okşarken, yeşil gözlerine bakıyordum. “Yani, onlara üçüncü oldun. O kadar. Öyle mi?”

“Evet.” Gözlerimden kaçınarak yerini değiştirdi.

“Bana yalan söylüyorsun.” Dişlerim birbirine sürtünüyordu. “Bu kadar değil, değil mi?”

“Hayır, tam olarak değil.” Yeniden gözlerini kaçırarak yerinde kıpırdandı. “Bunu

konuşmak zorunda mıyız?” diye sinirli bir şekilde sordu. “Daha fazlasını istediğim gibi yanlış bir izlenime kapıldı. Ama istemiyordum. Bu kadar.”

“Yani onunla bir ilişki yaşadın.”

“Evet! Tamam. Evet, yaşadım ama sadece seksti. Başka bir şey değil.” Yeşil gözleri öfkeliydi. “Şimdi artık bu konuyu bırakalım.”

“Bana bir keresinde, birden fazla becermek istediğin tek kadının ben olduğumu söylemiştin.” Bu dediğini asla unutmamıştım. Özellikle de bu yüzden ne kadar çok kadınla birlikte olduğunu düşündüğümde, ne kadar aptalca gelse de, sadece benimle bir kereden fazla birlikte olduğu düşüncesini sevmiştim.

“Asla, bir kadınla bir kereden fazla birlikte olmadım, demedim. Bir kadınla birden fazla birlikte olmak istemedim, dedim.”

“Yani, birden fazla becerdiğin tek kadın ben değilim?” İncinmiştim. Ne kadar saçma. Benimle tanışmadan önce haz peşinde koşan bir çapkındı. Ben de karşısına geçmiş sonunda

beni kıskançlık krizine sokacağını bile bile onun geçmişini kurcalıyordum.

“Ava, düzgün konuş!”

“Hayır. Senin başka kadınları becerdiğinden bahsederken olmaz! Birden fazla defa becerdiğin tek kadın ben değilim, değil mi?”

O bana hırıldadı ben de karşılığında somurttum. “Hayır, tek sen değilsin” diyerek kabul etti ellerimi hızlı bir şekilde ovuştururken. “Ama anlaman lazım. Hiçbiri benim için bir şey ifade etmiyordu. Onları sadece kullandım, onlara nesne gibi davrandım. Bundan gurur duymuyorum ama olan bu. Nasıl olursam olayım beni kabul edeceklerdi Ava. Hepsi daha fazlasını istiyordu ama kesinlikle daha fazlasını beklemiyordu. Şimdi benim tek eşli bir adam olabildiğimi görmüş oldular.”

Midem bulanıyordu. Bu konuşma kesinlikle mide bulandırıcıydı. Daha kaçının gelip benim evhamlı kontrol manyağımı sormasını beklemeliydim? Mikael’in karısı çoktan gelmişti, şimdi de Coral.

“Hâlâ sana âşık,” dedim sessizce. Bu Coral’ın dün gece Manor’a gelmesinin bir

diğer nedeniydi. “Ama seni alamaz,” dedim. “Hiçbiri alamaz,” diye de ekledim ki başkalarının da olacağının farkında olduğumdan haberi olsun. Bir savaşa hazırlanıyor gibi hissediyordum.

Bakışları yumuşadı, hafifçe gülümsedi. “Alamaz. Ona bunu söyledim. Hiçbiri alamaz. Artık sadece sen varsın.”

“Coral’a yardım etmeni de istemiyorum. Buna onay vermemi benden istemen hiç adil değil.”

“Ava, ona arkamı dönemem.” İsteğim karşısında tamamen şaşırmış görünüyordu.

“Tamam. O zaman ben de Mikael için çalışmaya devanı edeceğim.” Bunu neden söylediğimi bilmiyordum. Büyük aptallıktı. Yüzündeki yumuşak bakış bir anda gitti ve yerini sert ve karanlık bir ifade aldı. Hiç öğrenmeyecek miydim?

“Sözünü geri alsan iyi olur.” Göğsü ağır ağır inip kalkıyordu, çenesi gerginlikten kasılmıştı. Ben de onun Coral’a yardım etmesi konusunda tam olarak böyle hissediyordum.

“Hayır,” diye ağzımdan kaçırdım. Şansımı zorluyordum.

“Üç,” diye başladı.

“Hayır, bunu yapamazsın!” diyerek üstüne tırmandım. Ama ellerimi kavrayışı sıkılaştı.

"İki.”

“Hayır! Bu konuda bana geri sayım dayatamazsın! Hayatta olmaz, Ward. O sıfırı alıp götüne sokabilirsin!” Mücadele ettim ve kendimi ondan kurtaramadıkça daha da sinirlendim.

“Düzgün konuş!” Beni yüzüstü döndürdü ve tüm vücuduyla üzerimi kapladı. “Bir.”

“Kaybol!” Bu konuda geri adım atmayacaktım.

“Sıfır, bebeğim.” Parmağı doğruca kalçama girip sertçe deldi.

Çığlık attım, sıçradım. Sert parmaklarının altında acıdan sarsılıyordum. Bu sefer her zamankinden daha da ciddiydi. İdrar torbam, sanki yumruk yemiş bir balona dönüşmüştü. Sonunda dayanamadım. “Tamam, tamam! Özür dilerim! Özür dilerim!”

Hemen durdu. Beni yatakta sırtüstü çevirdi ve vücudu altında sıkıştırarak olduğum yere sabitledi. “Öp beni,” diye emretti hafifçe eğilip dudaklarını benimkilerin üzerine kondurarak.

“Haksız davrandığını kabul edene kadar hiçbir şey yapmayacağım.” Sözlerimi özümsemesini izledim. Tilkiler dolanmaya başlamıştı yine. Araya girmesine izin vermeden devam ettim. “Seni benden almak istiyor ve bunun olmasına asla izin vermeyeceğim. Eğer seninle evleneceksem benim hislerime saygı duymalı ve önem vermelisin. Onunla görüşmeni ya da konuşmanı istemiyorum. Ona acıyorum ama bizi etkilemesine izin verecek kadar değil. Umarım sen de aynısını hissediyorsundur.”

“Tabii ki aynısını hissediyorum.” İç çekti.

“O zaman isteğimi yerine getirmek senin için zor olmamalı.”

“Olmayacak. Özür dilerim.” Burnunu benimkine sürttü. “Düşüncesiz davrandım. Onu bir daha görmeyeceğim. Beni affet.”

“Affedildin. Öp beni.”

Dudaklarıma yapışıp içinde ne kadar hayat varsa emmeye başlamak için hiç vakit kaybetmedi. Ağzımın içine inlediğinde saf tatminin sesini duyuyordum.

“Beni sevdiğini söyle.”

“Seni seviyorum.”

Yeşil gözleri ışıldadı, gülümseme dudaklarında dolaştı. “Benimle evleneceğini söyle.”

“Seninle evleneceğim.”

“Daha fazla bekleyemeyeceğim. Şimdi öp beni.” Sesinin kısık tonu başımı döndürüyordu. Ellerimi ensesinde birleştirdim, muhteşem bir öpücükle

gülümseyişini dudaklarımın altında hissettim. Yatakta kollarının üstünde doğrulduğun-da, ben de kollarımı onun bedenine doladım. Bacaklarım da kalçasını bulup sarıldı. Beni banyoya götürürken onu öpmeye devam ettim. Boştaki eliyle beline sardığım bacaklarımı vücudundan ayırdığında homurdandım, o da güldü. “Sen dişlerini fırçala. Ben kahvaltıya başlıyorum.” Ensesine ulaşıp kollarımı çözdü. Beni aynanın önüne yerleştirdi. Kıçıma bir şaplak atmadan önce omzuma bir öpücük kondurdu ve banyodan çıktı.

Demek evleniyordum. Aynadaki yansımama baktım. Koyu saçlarım kütle halinde dalgalarla omuzlarıma dökülüyordu. Gözlerim parlak, dudaklarım pembe, yanaklarım kırmızıydı. İyi görünüyordum.

Dalgın bir şekilde diş fırçamı elime aldım, diş macununu sürerken ne kadar iyi hissettiğimi düşünüyordum. Taze ve canlı. Ona Bay Zorlu denmesinin sadece tek bir nedeni vardı. Kahretsin, Kate çılgına dönecekti ve ailemin tüm bunlar hakkında söyleyeceklerini tahmin bile edemiyordum.

Mutlu bir şekilde dişlerimi fırçalamaya başladım. Ama bir şey hemen dikkatimi çekti.

Bu da ne böyle?

25. QP)öflüm

Şokla ağzımdaki diş macununu aynaya püskürttüm, elimdeki fırça da lavaboya düştü. Sol elime yeniden baktım, sanki birden külçe gibi olmuştu. Ayakta durabilmek için evyenin kenarından güç aldım. Birkaç defa gözümü kırpıştırarak kafamı salladım, sanki gidecekmiş gibi. Sanki halüsinasyonmuş gibi. Ama hayır. Yüzük parmağımdaki, parlaklığıyla beni kör eden kocaman pırlanta yüzükle karşı karşıyaydım.

“Jesse!” diye ciyakladım. Elimi evyeden kaldırıp birkaç adım attım ve küvetin kenarına zar zor tutundum. Başım deli gibi dönüyordu. Hızla çarpan kalbimi ve düzensiz nefesimi kontrol etmeye çalışıyordum. Galiba bayılacaktım.

Banyonun kapısına doğru koşarak geldiğini duydum. Bacaklarımı hareket etmeye ikna edemiyordum. “Ava, bebeğim. İyi misin?” Sesi panik içindeydi. Önümde diz çöküp beni kavradı.

Konuşamıyordum. Boğazımda konuşmamı engelleyen sol elimde ağırlığını

hissettiğim pırlantayla aynı boyutta bir yumru vardı.

“Ava, Tanrım yardım et! Ne oldu?” Nazikçe başımı kaldırıp gözlerimi aradı. Onun gözleri çaresizlikle, benimkiler yaşla dolmuştu. “Lütfen! Söyle bana.”

Birkaç kelime konuşmak için yutkundum ama işe yaramadı. Onun yerine elimi havaya kaldırdım. Tanrım çok ağırdı.

Sırlı gözlerinin gözlerimden ellerime doğru kayışını seyrettim. “Buldun yani,” dedi. “Bayağı vaktini aldı. Tanrım.

Ava, bin tane kalp krizi geçirdim.” Dudaklarını elime bastırdı, yeni arkadaşımın hemen yanına. “Beğendin mi?”

“Aman Tanrım!” İnanmayarak haykırdım. Ne kadar olduğunu sormayacaktım bile. Bu, çok fazla sorumluluk olurdu. Tuttuğum nefesim, dudaklarımdan kurtuldu. Hızlıca elimi kaldırıp göğsüme götürdüm ve diğer arkadaşımı aramaya başladım.

“O, kasada.” Elimi tutup çıplak kucağımdaki diğer elimin yanına koydu. Ben rahatlarken o da ellerimi ovuşturuyordu. “Söyle bakalım, hoşuna gitti mi?

“Gittiğini biliyorsun.” Yüzüğe baktım. Platindi. Düz şerit, büyüleyici kare kesim pırlantayla süslenmişti. Yüzüne baktım. Kaşlarım şaşkınlıkla kırıştı. O botoks hediye çekine belki de ihtiyacım olabilirdi. “Bunu ne zaman parmağıma geçirdin?”

Tek bir cümleyle cevap verdi. “Seni kelepçeledikten hemen sonra.”

Gözlerim büyüdü. “Bu ne kendine güven.”

Omuz silkti. “Bir erkek iyimser olmalı.”

“Sen iyimserlik diyorsun, ben domuz kafalılık diyorum.”

Sırıttı. “Ne istiyorsan öyle de. Sonuçta evet dedin.” Üstüme atlayıp çıplak bedenimi sert, soğuk banyo zeminine yatırdı. Sırtüstü çevirip yüzünü memelerime gömdü. O, beni fethederken güldüm.

“Dur!”

“Hayır!” Mememi ısırıp emmeye başladı. “Seni işaretliyorum.”

Onu durdurabilecek olsaydım da durdurmazdım. Beni görebilen tek kişi olacaktı. İstediği şeyi yapmasına izin verdim, parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim. Gözlerim yeniden parmağımdaki yüzüğe takıldığında bakakaldım. Bana sormadan taktığına hâlâ inanamıyordum. Küstah herif! Nasıl fark etmedim?

Dikkatim dağılmıştı.

“İşte.” Bıraktığı izi öptü. “Şimdi uyumluyuz.”

Mememde bıraktığı mükemmel halka izine sonra da Jesse’ye baktım. Yaptığı işe tatminle bakıyordu.

“Mutlu musun?” diye sordum.

“Mutluyum. Sen?”

“Bayram ediyorum.”

“İyi. Çünkü benim buradaki işim sonra erdi. Sıradaki işim, baştan çıkarıcı kadınımı doyurmak.” Beni ayağa kaldırdı. ‘Yakında aşağı gelmeyi planlıyor musun?”

“Beş dakika gibi oradayım.”

“Gibi.” Eğilip kulağıma ufak bir ısırık bıraktı. “Çabuk ol.” Popomu tokatlayıp gitti.

Kocaman bir gülümseme yüzüme yayıldı. Evet demiştim. Hiç kuşkum yoktu. Hem de hiç. Jesse’ye aittim.

Hızlı bir duş alıp yerdeki gömleğini ve şortu üstüme geçirdim. Jesse’ye hâlâ vermem gereken postayı vermediğimi hatırlayıp yolumdan saptım ve krem odaya geçtim. Postayı kapıp merdivenlere yöneldim. Çoktan yirmi dakika geciktiğimi ve onu özlemeye başladığımı görmezden gelmeye çalışıyordum.

Onu mutfakta, parmağı fıstık ezmesi kavanozunda, dizüs-tü bilgisayarının ekranına dikkatle bakarken buldum. Konsantre olmuş güzelliği karşısında iç geçirdim, yapış yapış parmağını ağzına soktuğundaysa yüzümü buruşturdum.

“Al, bunları sana vermeyi unuttum.” Kendime portakal suyu koyarken postayı da ona verdim.

“Sen aç.”

Masanın üstünde arabamın anahtarlarını fark ettim. “Arabam geldi mi?”

“John bıraktı,” dedi ve bilgisayar ekranında ne varsa ona odaklanmaya devam etti. Kendi kendime gülüp koca John’u benim küçük Mini’mde hayal ettim.

“Dindar mısın?” diye sordu.

Meyve suyuma bakarak kaşlarımı çattım. “Hayır.”

“Ben de değilim. Tarih konusunda özel bir tercihin var mı?”

“Ne için?” Sesim şaşırmış çıkıyordu, çünkü öyleydim.

Ciddi bir yüzle bana baktı. “Bayan Ava Ward olmak istediğin özel bir tarih var mı?”

“Bilmiyorum.” Omuz silktim. “Seneye, gelecek sene.” Bir ekmek alıp tereyağı sürmeye başladım. Bana sadece yarım saat önce sormuştu. Uyanmaya ihtiyacım vardı. Bunların hepsi için bolca zaman vardı. En azından başlangıç olarak ailemle konuşmam gerekiyordu.

Fıstık ezmesi kavanozunu mermer masaya bıraktı. “Seneye?” diye öfkeyle haykırdı.

“Tamam, gelecek yıl o zaman.” Gelecek sene biraz yakındı sanırım. Kızarmış ekmeğimi kesip ikiye böldüm ve köşeme çekildim.

“Gelecek sene?”

Ona baktığımda yakışıklı yüzünün şüpheyle buruştuğunu gördüm. Umurumda değildi. Ondan sonraki sene o zaman. Benim için fark etmezdi. Omuz silkip ekmeğimi yemeye devam ettim.

İfadesi somurtmaya dönüştü. “Önümüzdeki ay evleniyoruz.” Kavanozunu alıp parmağını hırçın bir şekilde içine daldırdı.

Neredeyse ekmek yüzünden boğulacaktım. Hızlıca çiğneyip yuttum. Önümüzdeki ay mı? Kafayı mı yedi? “Jesse, seninle önümüzdeki ay evlenemem!”

“Evet, evlenebilirsin ve evleneceksin,” diye cevapladı bana bakmadan.

Hafifçe geri çekildim. Onunla evlenmek şöyle dursun, daha annemle babama onunla yaşadığımı söylememiştim. Zamana ihtiyacım vardı. “Hayır yapamam.”

Öfkeli gözleri benimkileri buldu, elindeki kavanozu tezgâha vurdu. Bu benim yeniden yerimden sıçramama sebep oldu. “Affedersin?” dedi, sesi gerçekten şaşkındı.

“Jesse, ailem henüz senin hakkında hiçbir şey bilmiyor. Benden onları arayıp haberi pat diye telefonda vermemi bekleyemezsin.” İçimden mantıklı olması için yalvarıyordum.

Bu ifadeyi daha önce çok defa görmüştüm. Geri adım atmayacağı anlamına geliyordu.

“Gidip onlarla tanışalım. Ben korkak değilim Ava.”

Dargın gözleri beni delip geçerken gergin bir şekilde portakal suyumdan bir yudum aldım. Jesse’yi ailemle tanıştırma fikri ödümü koparıyordu.

Öfkeli gözleri altında soluyordum ama söylemek zorundaydım. “Mantıksız davranıyorsun. Zaten bir ayda düğün planlayanlayız.” Ekmeğimden bir ısırık daha alıp zorlu erkeğimin her bir gözeneğinden fırlayan gücenmeyi içime çektim.

“Beni seviyor musun?” diye sertçe sordu.

Gözlerimi kısarak ona baktım. “Aptalca sorular sorma.”

“İyi.” Dizüstü bilgisayarına dönüp hırıltıyla tartışmaya son verdi. “Ben de seni seviyorum. Önümüzdeki ay evleniyoruz.”

Bıkkınlıkla ekmeğimi bıraktım. “Jesse, seninle önümüzdeki ay evlenmeyeceğim.” Yerimden kalkıp tabağımdaki yarısı yenmiş ekmeği çöp kutusuna attım. İştahımı tümüyle kaybetmiştim.

“Buraya gel,” diye arkamdan gürledi.

Yüzüne bakmak için döndüm. Öfkesi geri dönmüştü. “Hayır,” dedim. Gözleri açıldı. “Ve bu konuda ikna etmek için beni becermeyeceksin. Unut bunu.”

“Düzgün konuş, Ava.” Yüzü buruşmuş, dudakları çizgi halini almıştı. Gözleri iğne gibi beni deliyordu.

“Üç.”

“Hayır!” Güldüm.

“Aklından bile geçirme!”

“İki.”

“Hayır!”

“Bir.”

“Jesse, siktir git!” Kütür ettiğim için kendime kızdım. Muhtemelen onu daha da sinirlendirmiştim.

“Düzgün konuş,” diye bağırdı. “Sıfır.” Tezgâhın etrafında yanıma yaklaşmaya başladı, ben de içgüdüsel bir şekilde diğeı* tarata doğru daire çizmeye başladım.

“Gel buraya/'

Tezgâhın diğer tarafında kalmaya dikkat ediyordum. “Hayır, acelen ne? Ben bir yere gitmiyorum ki.”

“Kesinlikle gitmiyorsun. O zaman neden erteliyorsun?” Sakince bana yaklaşmaya devam etti.

“Ertelemiyorum. Bir düğün tertiplemek neredeyse bir yıl alıyor.”

“Bizim düğünümüz için geçerli değil.” Tehdit edercesine ileri doğru bir hamle yaptı, ben de diğer tarafa kaydım. “Benden kaçmayı kes Ava. Bunun beni delirttiğini biliyorsun.”

“O zaman sen de mantıksız davranma!” Neredeyse gülüyordum ki o yönünü

değiştirince ben de değiştirmek zorunda kaldım.

“Ava!”

“Jesse!” diye dalga geçtim. Bir yandan da kaçarsam merdivenlere ulaşıp ulaşamayacağımı hesaplamaya çalışıyordum. Şansıma güvenmiyordum.

Hızla bana koştuğunda çığlık atıp kaçmaya çalıştım. Merdivenlere ulaşamayacağımı biliyordum o yüzden jimnastik salonuna doğru koşup cam kapıyı kapamayı denedim. O da diğer taraftan iterek beni engellemeye çalışıyordu. Beni incitmemek için fazla güç uygulamadığını biliyordum. “Kapıyı bırak,” diye bağırdı.

“Ne yapacaksın?”

İtmeyi bırakıp camdan bana baktı. İfadesi endişeliydi. “Sen ne yapacağımı düşünüyorsun ki?”

“Bilmiyorum.” Yalan söylüyordum. Ne yapacağını gayet iyi biliyordum. Bana aklımı başıma getirme seksi uygulayacaktı ama benim ellerim de boş durmuyordu. Kaygısı artmış görünüyordu ama kapı üzerindeki baskısı iyice azalmıştı. Fırsatı değerlendirip kapıyı kapattım ve kilitledim.

Ağzı açık kaldı. “Bunu yapmış olmazsın.” Kapıyı açmaya çalışıyordu. “Ava kapıyı aç.”

Kafamı salladım. Çıplak göğsü şiddetli bir şekilde yükselmeye başladı.

“Ava sana dokunamadığımda nasıl hissettiğimi biliyorsun. Kapıyı aç.”

“Hayır. Bana düğünümüzü mantıklı bir şekilde tartışabileceğimizi söyle.”

“Tartışıyorduk zaten.” Kapı kolunu yeniden zorladığında kapı zangırdadı. “Ava lütfen kapıyı aç.”

“Hayır, biz tartışmıyorduk Jesse. Sen bana nasıl olacağını söylüyordum. Daha önce hiç ilişki yaşamadın değil mi?”

“Hayır. Sana bunu söylemiştim.”

“Çok belli. Bu işte bok gibisin.”

Tedirgin gözleri benimkileri buldu. “Seni seviyorum.” Sesi yumuşaktı. Sanki bu her şeyi açıklarmış gibi. “Lütfen kapıyı aç.”

“Dediğim gibi yapacak mıyız?” Benden uzak kalmaktan ne kadar nefret ettiğini biliyordum ve bu zayıflığından yararlanıyordum ama bu bildiğim tek zayıflığıydı ve sadece mecbursam kullanmalıydım, özellikle bu kadar önemli konularda.

Teklifimi düşünürken dişleriyle alt dudağını ısırıyordu. “Tamam. Aç kapıyı.” Kapı kolunu yakaladı, ama o anda aklıma başka bir şey daha geldi, başka bir geri sayıma neden olabilecek bir şey. Belki de bir taşla iki kuş vurabilirdim.

“Daha sonra Kate ile dışarı çıkacağım,” dedim.

Gözleri yerinden oynadı. Böyle olacağını biliyordum. “Ne?”

“Dün gece, sana Kate ile dışarı çıkacağımı söylemiştim,” diye hatırlattım.

“Ve? Aç kapıyı.”

“Arkadaşımı görmemi engelleyemezsin. Eğer seninle evleniyorsam sen tüm hareketlerimi kontrol et diye değil. Kate ile dışarı çıkacağım ve sen de bir sorun çıkarmadan buna izin vereceksin.” Sesim sakin ve iddialıydı ama içimden birazdan maruz kalacağım aklımı başıma getirme seksine hazırlanıyordum.

“Şansını zorluyorsuıı, küçük hanım.” Çenesi gergindi. Derin bir nefes verdim.

Şansımı zorluyordum çünkü arkadaşımla dışarı çıkmak istiyordum. Ona arkamı dönüp, ağırlık çalışma kabinine oturdum. O yumuşamadan kapıyı açmayacaktım, demek ki bir süre daha buradaydım.

“Ava, ne yapıyorsun? Lanet olası kapıyı aç.” Delirmiş gibi kapıyı sarsmasını izledim. Tanrım, ona âşıktım ama bu mantıksız taleplerinden ve korumacılığından vazgeçmesi gerekiyordu.

“Sen mantıklı olana kadar kapıyı açmayacağım. Eğer benimle evlenmek istiyorsan biraz rahatlaman gerek.”

Bana sanki aptalmışım gibi bakıyordu. “Senin hakkında endişelenmem

mantıksız değil ki.”

“Sen endişelenmiyorsun, Jesse. Kendine işkence ediyorsun.”

“Kapıyı aç.” Yeniden kapı kolunu zorladı.

“Kate ile dışarı çıkacağım.”

“Tamam, ama alkol almayacaksın. Aç şu lanet olası kapı-

yır

Evet, bu konuda da onu zorlamalıydım ama sanırım ona bu sabah için yeteri kadar kalp krizi sebebi vermiştim. Derin bir nefes alarak ayağa kalkıp kapıya yürüdüm, kilidi çevirdim ve onu erkenden mezara sokmadan önce geri çekildim. Üstüme doğru atıldı. Beni hızla göğsüne doğru çekip, ikimizi de yere rahat matların üzerine yatırdı.

Beni tümüyle bedenine bastırıp, derin derin saçımı kokladı. “Lütfen bir daha bana bunu yapma,” diye yalvardı. Onun bu konudaki gerginliği en mantıksız huylarından biriydi. “Söz ver bana.”

“Beni dinlemeni sağlamanın tek yolu buydu.” Sırtını sıvazlayarak onu rahatlatmaya çalıştım. Güm güm atan kalbini göğsümde hissedebiliyordum.

“Dinleyeceğim. Sadece aramıza bir daha bir şey sokma.”

“Her zaman benimle birlikte olamazsın.”

“Biliyorum ama yanında değilsem benim şartlarım geçerli olacak.”

Gülerek, “Peki ya ben?” diye sordum.

Başını geri atıp yeniden somurttu. “Dinleyeceğim,” diye huysuzca söylendi. “Ve sen çok zorlayıcı bir müstakbel eşsin.” Yüzünü boynuma gömüp derin bir nefes çekti.

Çok duyarsızdı ama bunu onunla tartışamazdım. Bu yaptıklarım için duvara dayanıp her bir santimimi becermesini bekliyordum. Dolayısıyla bana sadece bu şekilde sarılması beni çok şaşırtmıştı. Belki de pazarlık yöntemimi bulmuştum.

Oturup beni kucağına çekti. “Neden bir şeyler içmek için Manor’a gitmiyorsunuz?”

“Hayatta olmaz!”

“Niye ki?” Alınmış görünüyordu.

“Sen beni göz önünde tutasın diye mi?”

“Çok mantıklı ama. Sen istediğini içebilirsin. Ben de senin güvende olduğundan emin olurum, sonra da eve getiririm.”

Kulağa gerçekten de mantıklı geliyordu ama onu ensemde istemiyordum. Bir daha o bara adımımı atmayacaktım. “Hayır. Konu kapanmıştır.”

Suratını astı. Kafamı sallayarak kararlılığımı gösterdim. Ayrıca o sürtük de orada olacaktı. O iğrenç yorumlarını ve bakışlarını eksik etmeyecekti. Hayatta olmaz.

“İmkânsız bir kadınsın,” dedi suratını asarak. Kollan bana sarılıydı hâlâ. Bana bir öpücük verdi. “Ben duş alacağım. Sen de benimle geliyorsun.” Kaşını kaldırıp bana o muzip sırıtışıyla baktı. Böyle emirler verdiğinde o kadar da dert etmiyordum.

“Bir dakikaya geliyorum. Kate’i aramam lazım.” Onun kollarından uzaklaşıp mutfağa doğru yürüdüm. “Telefonum nerede?”

“Şarj oluyor. Geç kalma.”

Telefonumu bulup Kate’i aradım.

“Alo?” dedi boğuk sesiyle telefonun diğer ucundan. Akşamdan kalma gibiydi.

“Selam, kötü mü hissediyorsun?”

“Hayır, sadece yorgunum. Saat kaç?”

Fırına baktım. “On bir.”

“Kahretsin!” dedi ve arka planda sesler duydum. “Samuel, seni ezik. Geç kaldım! Ava, Chelsea’ye pasta teslim etmem gerek! Seni sonra ararım.”

“Bu arada, hâlâ bu akşam dışarı çıkıyor muyuz?” diye sordum telefonu kapatmadan.

“Tabii. Hâlâ iznin var değil mi?”

“Evet! Yedide sende olurum.”

“Harika. Görüşürüz o zaman.”

Telefonu kapatır kapatmaz mesaj sesini duydum. Kimden geldiğine baktım, kanım dondu. Mikael’dendi.

Bakmak istemiyordum ama ben daha beynimi okumadan silmeye ikna edemeden parmağım açma düğmesine bastı.

“Pazartesigelemeyeceğim. Geçici olarak Danimarka’ya dönüyorum. Geri döndüğümde toplantımızı yeniden ayarlamak için arayacağım. ”

Yüreğim ağzıma geldi, telefon elimde titremeye başladı. Şimdi ne yapacaktım? Jesse’nin telefonumu karıştırma huyunu bildiğim için hiç vakit kaybetmeden mesajı sildim. Jesse bunu fark edene kadar bir şeyler düşünecek, en azından Patrick ile konuşacak vaktim vardı. Ne kadar süre boyunca burada olmayacaktı? Toplantıya nasıl hazırlanacaktım? Ona geri mesaj atıp karısı ve Jesse ile olanları bildiğimi söylemek istedim ama dâhili hattın sesi beni korkuttu.

Clive’a cevap verdim. “Ava, burada senin için bir teslimat var. Bir dakikaya oradayım.”

Kimden olduğunu soracak şansım olmadı. Clive telefo-ııu kapattı. Mutfağa geri dönüp endişeli bir şekilde telefonu karıştırmaya başladım. Pin kodunu bulup kilit koyarak Jesse’nin Mikael’in gönderebileceği olası mesajları görmesini engelleyebilirdim. Telefonumda kilit olduğunu gördüğünde şüphelenecek ve sinirlenecekti ama ben bunu diğer olasılığa memnuniyetle tercih ederdim. Asansör geldiğinde kapıyı açtım, Clive dırdır ediyordu. Merakla asansöre yürüdüğümde, Clive’m üst üste konulmuş kutu ve çantaları yukarı taşıdığını gördüm.

“Ava, senin ciddi bir sorunun var. Sanırım sen şu alışveriş bağımlısı dediklerindensin. Bunların hepsini içeri mi istiyorsun?”

“Ha? Evet.”

Harrods çantalarına ve hediye kutularına baktım. Her yerdiler. Ne oluyordu? Ağzım açık kapıyı tutarken Clive oflayıp puflayarak kutuları içeri taşıdı.

Bunu yaptığına inanamıyordum. Onunla pazarlık ederken çok kolay pes ettiğinde neden işlerin bu kadar kolay hallolmasından şüphelenmemiştim? Bu adam, dün saçmalık derecesinde para harcamış olmalıydı.

Clive, son çantayı da içeri aldı ve kapıya döndü. “Hepsi bu olmalı. Eksik bir şey var mı?”

Şaşkınlıkla Clive’ın arkasından baktım. “Nasıl?”

Bana dönüp kaşlarını çattı. “Dükkânda, satın aldıkların bunlar mıydı?”

“Sanırım evet. Teşekkürler Clive.”

“Bu arada genç bir hanım uğradı,” dedi ama bir anda yaptığı hatanın farkına vararak ağzını kapadı.

Bu, beni şaşkın halimden uyandırdı. “Gerçekten mi?” Yaşlı gözleri açılmıştı. “Ee... Bilmiyorum.” Geri geri yürümeye başladı. “Belki de başka bir daire için gelmişti. Emin değilim.” Gergin gergin güldü. “Benim yaşımda insanlar kanştırabiliyor.”

“Kısa boylu, siyah saçlı?” diye sordum. Dalgalı saçlı sarışından bahsederken olgun bir kadın olduğunu söylemişti.

Şimdi onın Mikael’in karısı, ya da eski karısı olduğunu biliyordum.

“Emin değilim, Ava.”

Aslında onun için biraz üzülüyordum. Zavallı adam bununla uğraşmak zorunda olmamalıydı. “Bu konuyu kapatalım, olmaz mı?” dedim.

“Peki.” Rahatlamış görünüyordu.

“Evet. Sen Jesse’ye genç kadından bahsetmezsen, ben de komşularımızın alışkanlıklarından kimseye bahsetmem.”

Derin bir nefes aldı. Evet, sert oynarım seni yaşlı adam. Yürüyüp kapıyı yüzüne kapadım. Zavallı beynim daha fazlasını kaldırabilir miydi ki? Jesse'ye söylemeyecektim. Onun Coral ile konuşmasını, ona yardım etmesini, onu görmesini istemiyordum. Belirsizlik ve korkuyla taşıyor, artan kıskançlıkla kavruluyordum. Az önce hayatım boyunca bu duyguları hissetmek için bir adama söz vermiştim. Onunla evlenmeyi kabul etmiştim. Aptal mıydım?

Jesse'nin telefonu mutfakta ötmeye başladı. Kendimi sesi takip edip telefonun ekranına bakarken buldum. Doğru ya da yanlış, açtım telefonu. Şu an bana ikiyüzlülük yaptığımı hatırlatan vicdanımın sesine kulak vermeyerek.

"Coral?" dedim, temiz ve açık bir sesle. Karşı taraftan önce ses gelmedi ama kapatmadı da. "Coral, ne istiyorsun?"

"Jesse orada mı?" Sesi güçsüzdü. Kapatmamasına şaşırmıştım. "Jesse duşta, sana nasıl yardımcı olabilirim?" Sesimin kibar çıkmasına çalışıyordum ama öfkemin sınırındaydım.

"Hayır, Jesse'yle konuşmam lazım." Sesi kibar değildi. Hakarete uğramış gibiydi.

"Coral, onu rahatsız etmeyi bırakmalısın." Kendimi açıkça ifade etmeliydim. Belli ki Jesse vicdan yapmıştı.

"Ava'ydı, değil mi?"

Sesinin tonundan hoşlanmamıştım. "Doğru."

"Ava, önce seni kendine muhtaç edecek, sonra seni terk edecek. Fırsatın varken ondan uzaklaş." Sonra telefonu kapadı.

Jesse'nin telefonu kulağımda kalakaldım. Gözlerim mutfağı tarıyordu. Sakin olmaya çalışıyordum. Tüm bu kadınlar kıskançtı çünkü Jesse onlarla oynamıştı, onları kullanmış sonra sıkılınca bir kenara atmıştı. Onsuzken kendimi nasıl hissettiğimi biliyordum. Eğer bu tüm diğer kadınlar da kendilerini öyle hissettilerse, onları çok iyi anlıyordum. Onlar için çok üzülüyordum. Ama benim için değişmiş olmasına katlanamıyor olmaları benim suçum değildi. Onlardan biri için değil benim için değişmişti. Benim için takılmaktan vazgeçmişti. Bu, onun geçmişiydi, kötü bir geçmişti ama sonuçta geçmişti. Kararlılıkla omuzlarımı kaldırdım. Asla onu terk etmeyecektim. Evet, beni kendine mecbur

bırakmıştı ama onun da bana ihtiyacı olduğunu biliyordum. Hiçbir yere gitmiyordum.

Telefonunu tezgâhta bıraktım, içeriye gidip kollarımı bedenime sararak benim için alınmış alışveriş torbalarından oluşan dağa baktım. Sinirli mi yoksa heyecanlı mı olmalıydım bilmiyordum. Evhamlı, zorlayıcı yöntemleriyle her fırsatta fikirlerimi ve isteklerimi görmezden geliyordu ve korkarım ki ben de onun gibi evhamlı ve zorlayıcı biri haline geliyordum. Yere çöküp çantalardan birini karıştırmaya başladım. Sanki içinden bir şey çıkıp üzerime atlayacak gibi dikkatliydim. Hah? Bu pek benim evet yığınımda değildi. İpek bir Calvin Klein elbise çektim. Bu benim belki yığınımdaydı. Bir kutu açtım ve içinde krem ve siyah Chloe elbise buldum. Bu kesinlikle hayır yığınımdaydı. Fiyatı, sınırımın çok çok üstündeydi.

Hayır. Her şeyi karıştırmışlardı. Başka bir çantayı çektim bir Diesel marka kot pantolon buldum. Bu, yığınlardan herhangi birinde değildi. Tüm çanta ve kutulara baktım, bir sürü renkte ve dizaynda dantelli iç çamaşırı vardı.

Tanrı bilir ne kadar zamandır yerde, kıyafet, çanta, ayakkabı ve aksesuarlarla çevrili bir halde oturuyordum. Elbise dışında dün denediğim her bir parça buradaydı. Tüm evetler, belkiler ve hayırlar. Ve bir sürü de hiç denemediğim kıyafet.

Bir yanlışlık olduğunu biliyordum çünkü o Clıloe elbise bile buradaydı ve Jesse gönüllü olarak o elbiseyi bana hayatta almazdı. Ben çok beğenmiştim ama.

Yere uzanıp çatı katının yüksek tavanına baktım. Bu kadarı çok fazlaydı, elbise, kolye, yüzük ve şimdi de bunlar. Bu çok çok fazlaydı. Biraz boğucu olmaya başlamıştı. Tüm bu şeyleri istemiyordum. Sadece onu istiyordum. Geçmişi olmadan, diğer kadınlar olmadan, Mikael sorunu olmadan.

“Selam bebeğim.” Jesse’nin ıslak, yakışıklı yüzü karşımda belirdi. “Seni bekliyordum. Ne oldu?” Gülüp etrafımı saran karmaşayı gösterdim. Görmüyor muydu? Hiç istifini bozmadan etrafımı saran kadın giyim yığınına baktı.

“Teslim ettiler yani?” Dramatik bir şekilde bıkkınlıkla kollarımı geriye attım. Bana eşlik edecek şekilde iç çekerek yanıma uzandı. “Bana bak,” diye emretti hafifçe. Yüzümü onunkine döndüğünde taze, nane kokulu nefesiyle karşılaştım. “Sorun ne?”

“Bu çok fazla,” diye şikâyet ettim. “Ben sadece seni istiyorum.”

Gülümsedi, gözleri mutlulukla parlıyordu. “Sevindim, ama daha önce paramı paylaşabileceğim kimse olmamıştı Ava. Lütfen bana ayak uydur.”

“insanlar seninle paran için evlendiğimi düşünecek.” Olduğu gibi söylemiştim. Bu suçlamayla çoktan karşılaşmıştım.

“Diğer insanların ne dediği sikimde bile değil. Ben sadece bizi düşünüyorum.” Diğer tarafa dönerek kalçamdan kavradı ve beni kendisine doğru çekti. “Şimdi, kapa çeneni.”

“Eğer bu şekilde harcamaya devam edersen, hiç paran kalmayacak,” diye homurdandım.

“Ava, sana kapa çeneni dedim.”

“Kapat o zaman.” Hafifçe güldüm.

O da kapattı. Harrods’ın kadın giyim departmanının neredeyse yarısının üzerinde beni canlı canlı yedi.

26. ***ÇP)öflüm***

Serin bir duş aldıktan sonra yatak odasına girdim ve üstünde sadece iç çamaşırıyla sırtüstü yatağa yayılmış Jesse’ye bakıp kafamı salladım. Mutlu olmadığını bana anlatmaya çalışır gibiydi. Boy aynasının önünde oturup saçlarımı kurutmaya başladım. Bütün günü, üst katta müstehcen elbiseleri deneyerek geçirmiştik. Şimdi, o gardırop odasının içinde kendi tarafıma ve mutlu bir erkeğe sahiptim, ta ki Kate’le dışarı çıkacağımız için hazırlanmaya başlayana kadar. Memnun hali kısa sürede sona erdi ama Tom’la Victoria’nın da bize katılacak olması ve Kate’le konuşmam gereken bir ton şey olması sebebiyle, akşamı iple çekiyordum. Jesse’nin paylaşmayı öğrenmesi gerekiyordu. Saçlarımı yapmayı bitirdim, saç kurutma makinesini kapattığımda, yataktan of, puf sesleri geliyordu. Tıpkı bir okul çocuğu gibiydi. Ona aldırış etmeden banyoya gidip makyajımı yapmaya başladım. İçeri girdiğinde, tam da rimelimi sürüyordum. Kendisini şezlongun üzerine bıraktı. Başının üzerinde tuttuğu kolları üst vücudundaki tüm kasları ortaya çıkartıyordu. Onu görmezden gelmeye çalıştım ama vücuduna yapışmış beyaz Armanı çamaşırıyla etrafta dolaşan Jesse göz ardı etmesi çok kolay bir görüntü oluşturmuyordu. Bilerek

yapıyordu bunu.

Hızlı bir şekilde hareket ederek banyodan çıktını ve iç çamaşırıyla üzerime giymek için bir şeyler bulmaya çalıştım. Bu, biraz zaman alacaktı hele ki Jesse'nin gözleri ıize-rimdeyken. Daha iç çamaşırı çekmecesine bile ulaşamadan beni yakaladı ve yatağa yapıştırdı. Bunu bilmeliydim. Benim üzerimden geçecekti, ısıracaktı ve vücudumda izler bırakıp üzerime kokusu sinmiş bir halde dışarı yollayacaktı. Lanet olası evhamlı kontrol manyağı.

Dizlerim ve ellerim üzerinde duracak şekilde beni domalttı ve bacaklarımı açıp belimden sıkıca kavradı. "Gelmeyeceksin," diye gürledikten sonra iki parmağını içime sokup beni hazırlamaya başladı.

Ani akını sonucunda ağlamamı bastırmak için yüzümü yatağa gömmüştüm. Beni yarı orgazm halde bırakacaktı, bunu biliyordum. "Bu benim keyfim için, senin değil," dedi sertçe. Girişimi daireler çizerek okşamaya başladığında, perişan olmuş halde inledim. Bu, tamamen bir işkenceydi. Ne yaptığının tamamen farkındaydı. Onun dokunuşu altında kaskatı kesilmiştim.

"Rahatla Ava seni incitmek istemiyorum." Parmaklarıyla baskı uyguluyordu, kaslarım onun dokunuşlarına karşı içgüdüsel tepkiler veriyordu.

Haykırdım.

"Rahatla!" diye bağırdı ve bedenimin emrine boyun eğmesine izin verdim ama dayanacak gücüm kalmamıştı artık. Jesse'nin biraz sonra beni bırakacağı kaçınılmazla boğuşuyordum. Kasıklarımda böyle bir birikmişlikle bu gece dışarı çıkmak istemiyordum. Doyurulmak ve rahatlatılmak istiyordum ve bunu yapabilirdi. Lanet pislik! Vücudunu içime girecek şekilde pozisyona soktuğunu hissettim.

Hafifçe inledim.

"Lanet olsun Ava," Ses tonu çileden çıkmış gibiydi "Benimle boğuşmayı bırak."

"Beni bırakacaksın, değil mi? Sonunu getirmeyeceksin."

"Bu benim kararım bebeğim." Kıçıma şaplak attı. "Rahatla!"

‘'Yapamam!" Yumuşak girişi sonrası tüm vücudum inle-nıişti. Ona uyum

sağlamadığım için hayal kırıklığı içinde bağırdı ve parmaklarını zonklayan merkezimin üzerinde gezdirmeye başladı.

“Oh!” Sıcak dokunuşunun duygularımı kavurmasıyla bir anda rahatladım. Beni direkt olarak orgazmıma götürecek düğmeye basmıştı. Yoğun bir haz seli vücuduma yayıldı. Aceleci bir biçimde azmış zirveme doğru yaklaştığımı hissediyordum. Ona tutunmaya çalıştım ama parmaklarını geri çekti. “Hayır!” diye bağırdım. Tamamen hüsrana uğramıştım.

“Evet.” Parmakları tekrar içimdeydi. Başparmağını klitorisimin üzerince hafifçe gezdiriyordu, ben de vücudumu itip çekerek daha çok sürtünme yaratmaya çalışıyordum. Islanmış parmaklarını çekerek kıvrımlarıma sürüyordu.

“Hayır Jesse!” Sert aletinin girişimi zorladığını hissettim. “Lütfen!”

“Seveceksin bunu Ava.” Yavaş ve kontrollü bir şekilde öne doğru hareket etmeye başladı. *“Siktir”*

Öfkeden ya da hayal kırıklığından ağlayabilirdim ama bu vücudumu hızla geriye itip hepsini içime almaktan alıkoymuyordu. Boşalmayacağımı biliyordum ama kendime hâkim olamıyordum.

Bağırdı, belimi kavradı ve şiddetli bir şekilde yüklendi. Ciğerlerimdeki her bir hava zerresine vuruyordu.

“Aman Tanrım!” diye bağırdım içimi tamamen doldururken. Öne doğru yükleniyor, bana kendimi ayarlayacak vakti vermiyordu. Hiç şakası yoktu.

“Ava.” Nefes nefeseydi ve içimde öylece bekliyordu. “Harikasın bebeğim.” Uzun bir iniltiyle üzerimde gidip gelmeye başladı. Ben de düzensiz nefesimi kontrol etmeye çalışıyordum. ‘Yatak başlığına tutun.”

Derin bir nefes aldım ve yatak başlığına ulaşıp kavradım. Bu pozisyon sayesinde daha da derinime girdiği için haykırmaya başlamıştım. Ben, onun komutlarını yerine getirirken, o, avuç içiyle omurgamı hafifçe okşuyordu. Merkezimde patlayan havai fişekler acı verici sınırına dayanmıştı.

“Sıkı tutundun mu?”

“Evet,” dedim ve kalçama tokadı yedim. Çığlık atacaktım ama onun daha

benimle işi bitmemişti bile. Buna niye bir son vermiyordum ki?

Vücudunu geri çekerken derin bir nefes aldığım duydum, içimdeki doluluk yavaşça geri çekildi ama sonra hızlı, cezalandırıcı bir şiddette soktuğunda vücudumu sabit tutamadım. Yine çığlık attım.

“Kollarından kuvvet al, Ava!” Aynı muhteşem hareketi tekrarladığında kollarımı kasıp sağlam durdum ve terleyen alnımı koluma dayayıp dinlendirdim.

“Güzel ama değil mi?” Sesi azmış ve şehvet doluydu.

“Evet.”

“Seni böyle sert bir şekilde becermemi çok seviyorsun değil mi Ava?”

“Evet!”

“Sevdiğini biliyorum.” Ellerim kalçalarımdan çekip omuzlarımı kavradı ve aynı şekilde ileriye yüklendi tekrar ve tekrar. Her seferinde de tatmin olmuş bir şekilde bağırıyordu. Elini alttan uzatıp parmaklarıyla titreyen klitorisimi ovalamaya başladı.

Başım muhteşem haz ve bıçak gibi saplanan acının karışımıyla dönerken, çığlık atıp dişlerimi çaresizlik içinde koluma geçirdim. Zirveye yaklaştığımı hissediyordum ve ona hızlıca tutunabilmek için onun ileri hareketinde kalçamı sert bir şekilde geri itiyordum.

“Hayır, bunu yapamazsın,” diye gürledi ve parmaklarını çekip içimden çıktı.

Ellerimi yatak başlığından alıp beni yüzüstü çevirirken öfkeyle yüzüne haykırıyordum. Bacaklarım açıp karnıma oturdu, kollarımı dizleriyle iki yana açtı ve zonklayan aletini eline alıp çekmeye başladı. Gözlerimi kapadım.

“Aç gözlerini Ava!” diye bağırdı ve kalça kemiğimi kavrayıp, altında bağırarak kıvranmama yol açtı.

“Sen pisliğin tekisin!” En şeytani bakışımı attım. “Bu gece çok sarhoş olacağım!”

“Hayır olmayacaksın.” O, üzerimde kendisiyle oynarken,

ben dudaklarımı sıkıca kapatmıştım. Boştaki eliyle yataktan güç alarak ileri düştü ve odanın duvarlarında yankılanan bir çığlık ile memelerimin üzerine içini boşalttı. Ben altında kıvranırken, nefes nefese, elinin hareketlerini yavaşlatıyordu. Tüm göğsüm onun ılık menisiyle kaplanmıştı, saçım darmadağın olmuştu, makyajımı muhtemelen baştan yapmam gerekecekti ve ben de karnımın üzerindeki dayanılmaz basıncın altında patlamak üzereydim. Hiç mutlu bir kız değildim.

“Gelmek istiyor musun?” diye sordu yüzüme bakarak. Alnı ter içinde kalmıştı.

“Ben dışarı çıkıyorum!” diye bağırdım bu konuda onunla pazarlık etmeyeceğimi netleştirmek için. Kesinlikle pazarlık etmeyecektim!

“İnatçı kadın,” dedi ve avuç içlerini tüm göğsüm üzerinde gezdirerek meniyi neredeyse bütün üst vücuduma yaydı. “Buradaki işim bitti,” dedi hafifçe gülerek ve eğilip sertçe dudaklarını benimkilere yapıştırdı.

Dudaklarım gönülsüzce açıldı. Onun dilinin açgözlü saldırısını inleyerek, daha fazlası için yalvararak emdim ama yine kendisini geri çektiğinde başımı sağa sola vurmaya başlayıp yüzüstü döndüm. Güldüğünü duydum. Yataktan inmeden önce kıçıma sağlam bir tokat attı.

“Zamanım yok benim!” Yataktan kalktım üstümü başımı halletmeye çalıştım. Saç kurutma makinesiyle kuruttuğum dalgalı saçlarım darmadağın olmuştu ve yanaklarım da kızarmıştı. Tam olarak, iyi bir şekilde becerildiğim belli oluyordu ki bu da ironik bir durumdu çünkü bu aslında doğru değildi. Kıçımı yataktan kaldırıp bir ıslak mendil aldım elime ve Jesse’nin üzerimdeki kalıntılarını silmeye başladım. Mememdeki kocaman aşk ısırığını silmenin bir yolu yoktu ama. Bu gece derin dekoltesi olan bir elbise giymeyecektim ve bunun tek sebebi ısırık değildi.

Makyajımı tazeleyip giyindikten sonra, olabildiğince sessiz bir şekilde merdivenlerden aşağı indim. Etrafta görüıı-ınüvordı, hcıı de dikkatli bir şekilde parmak ucumda mutfağa doğru yürümeye başladım.

“Onu giymeyeceksin!"

O otke dolu sesi duyar duymaz bacaklarım hız kazandı ve kapıya doğru koşmaya başladım. Kapıyı hemen ardımdan kapatıp asansör kapısı henüz açıkken kendimi içeriye attım. Bildiğim kutsal olan her şeye teşekkür ederken hızla kodu girmeye

başladım. Küçük aralıktan Jesse'nin öfkeli suratını gördüğüm anda kapılar kapandı. Ona sırıtıp el salladım ve kendime çeki düzen vermek için aynaya döndüm.

Tamam, Clıloe marka gri elbise biraz iddialı kaçmıştı ama bacaklarım bu elbisenin içinde harika görünüyordu açıkçası. Bunu hak etmişti ayrıca.

Asansörün kapısı açılır açılmaz ve mermer zemin üzerinde koşturmaya başladım. Bir yandan da çantamda arabamın anahtarlarını arıyordum. Üzerine bir şey giymesi ve asansörü beklemesi gerekiyordu o yüzden işler yolunda sayılırdı.

Onu görmeden önce sesini duydum. Dönüp baktığımda uçarak Lusso'nun fuayesine ulaştığını gördüm. Şeytanın bizzat kendisine benziyordu. Gülmemek için dudaklarımı sıkıca kapadım. Cinayet işlemeye meyilli görünüyordu. Yalınayak ve üzerinde sadece beyaz iç çamaşırıyla bana doğru koşuyordu. Olduğum yerde kaldım. Bu elbiseyle dışarı çıkamayacağımı biliyordum. Beni burada ya da barda, bir şekilde yakalayacak ve kendi standartlarına uygun bir elbise giymem için sırtlayıp eve götürecekti her şekilde.

Beni yakalayıp her zamanki gibi omzuna attı, uzanıp elbisemin eteğini çekiştirerek düzeltti ve beni gerisin geriye Lusso'ya taşımaya başladı. "Bu da benim şansım işte, gidip dünyadaki en imkânsız kadına sırılsıklam âşık oldum. İyi akşamlar Clive."

"Bay Ward." Clive pek dikkat etmeden başını sallayarak selamladı bizi.

"Selam Clive!" Ben kontrolsüzce gülerken, Jesse asansöre bindi ve içinden homurdanarak kodu girdi.

"Bu şifreyi hâlâ değiştirmedin mi?"

"Kapa çeneni, Ava."

"Arkadaş mıyız?" Kendi kendime sırıtıyordum.

"Hayır!" Kıçıma sert bir şaplak attı ve bağırdım. "Benimle oyun oynama güzel kız. Öğrenmiş olman gerekirdi bunca zaman, ben her zaman kazanırım."

"Biliyorum. Seni seviyorum."

“Ben de seni seviyorum ama tam bir baş belasısın.”

Kate’in evinin önünde buluştuğumuzda saat bayağı geç olmuştu. Jesse’nin onay verdiği pembe elbise ve ona uygun topukluları giymiştim ama nişan yüzüğümü komodinin üzerinde gördüğünde neredeyse yeniden yatağa kelepçeleyecekti beni. Jesse, kesinlikle yüzüğü takmamı istemişti, ben de en azından kolyeyi kasada saklaması için onu zor ikna etmiştim. Parmağımda bu kocaman taşla aslında pek rahat hissetmiyordum kendimi. Bir de kolye boynumda olsa iyice gerilece-ğimden hiç şüphem yoktu.

Kate hızla evinden çıktı ve Jesse de inip arka kapıyı açarak onu arabaya bindirdi. “Vay canına! Bunu Porsche’den daha çok sevdim,” dedi koltuğa yayılırken. “Samuel’e bunu dediğimi söyleme. Hadi göster de bir bakalım şuna.”

“Ne?” Dönüp heyecanlı arkadaşıma baktım.

Donup kaldı ve korku içinde Jesse’ye bakmaya başladı. “Siktir, lanet olsun!”

“Sorun yok,” dedi Jesse onu rahatlatarak.

Şaşırmış bir şekilde Jesse’ye baktım. “O biliyor muydu?” “Doğru büyüklüğü bulmak için yüzüklerinden birine ihtiyacım vardı.” Omzunu silkti ve dikkatini yola vermeye devam etti. Kate’in rahatlayarak oh çektiğini duydum.

“Romantik miydi? Göstersene?” Ona elimi uzatmamı istediğini belirtiyordu mimikleriyle.

Güldüm, hem de çok güldüm. Jesse gözünün ucuyla bana bakıyordu. Birden makas atarak gitmeye başladığında yüreğim ağzıma geldi. “Evet, çok romantikti.” dedim. Kelepçeli

lenmekve zorla ağzına verilmesi ne kadar romantik olabilirse artık. Elimi ona doğru uzattım.

“Vay canına!” İki eliyle elimi kavradı ve pırlantayı yakından incelemeye başladı. “Bu çok özel bir şeye benziyor. Peki, düğün ne zaman?” Elimi bıraktı ve elini çantasına atıp karıştırmaya başladıktan sonra makyaj aynasını çıkarttı. “Lanet olsun Ava. Annenle babana söyledin mi?”

Kate, az önce çok masum bir şekilde iki sıkıntılı konuya parmak basmıştı.

“Bilmiyorum ve hayır söylemedim.”

Jesse bana döndü ve memnuniyetsiz bir şekilde yüzüme baktı. Görmezden geldim. Bu konuya şimdi girmeyecektim. Yeniden arkaya, Kate’e döndüm. “Dün akşam eğlendin mi?” “Evet, harikaydı.” Gözü aynasındaydı hala “Saat kaça kadar oradaydın?”

“Hatırlayamıyorum,” dedi aynasını kapattıktan sonra. Büyük mavi gözlerini bana dikti. “Özellikle bunu sormanın bir sebebi mi var?”

Jesse güldü. “Bence Ava, dün akşam ben onu eve götürdükten sonra sen üst katta iyi vakit geçirdin mi diye merak ediyor.”

Kate, Jesse’nin omzuna vurdu. “Bu, arkadaşım sizi hiç ilgilendirmez, her ne kadar orası senin işyerin olsa da.” Güldü. Etrafım manyaklarla doluydu.

Jesse Baroque’un önünde park etti ve Kate’in çıkabilmesi için arabadan dışarı çıktı.

Dans ederek bara girerken “Ben alırım içkileri!” dedi Kate. Jesse kaldırımda arabadan inmemi beklerken düşünceli gibiydi ve kapıdaki görevliyle bakışıp selam vermesi de gözümden kaçmamıştı.

Beni kendine çekti ve saçımı koklayarak derin bir nefes çekti içine. “İçme.”

“İçmeyeceğim.”

Geri çekildi ve alnını benimkine yasladı. “Ciddiyim.” “İçmeyeceğim,” dedim net bir biçimde. Tartışmayacak-

tim. Bir yere yaramıyorduk tartışarak, ancak onun omzunda Lusso’ya varabilirdim.

“Seni alırım. Çaldır beni.” Yüzüme düşen saçı çekti ve sertçe öptü beni. Benim sahibim olduğunu etrafa ilan etme biçimiydi bu onun. Parmağımda hayvan gibi bir pırlanta vardı; bir sahibim olduğunun ayrıca belirtilmesine ne gerek vardı ki? Ümitsiz görünüyordu, nerdeyse ondan ayrılmak istemiyordum ama bu, yanında olmadığım her an ona hâkim olan mantıksız gerginliğine de bir çözüm bulmamız gerekiyordu.

Yüzünü kavradım ve kirli sakalının üzerinden yanağını öptüm. “Seni ararım, git koş, bir şeyler yap.” Onu kaldırımda bırakıp içeri girerken, içimden eve gidip koşu bandına çıkarak dili sarkana kadar koşması için dua ediyordum. İçeri girerken kapı görevlisine gülümsedim ve o da yüzüme bakıp başını salladı.

Kate’i barda Tom ve Victoria’nın yanında buldum. İçkilerini çoktan almışlardı. Victoria daha az surat asıyordu ve Tom da beni gördüğüne çok sevinmiş gibiydi. Tom’un üzerinde pembe ve sarı çizgileri olan çok komik bir tişört vardı.

“Ava!” diye ciyakladı. “Vay be, ne harika bir elbise!” dedi sarılırken.

“Teşekkürler.” O burada olsa nasıl bir tepki verirdi kim bilir.

“Ne alırsın Ava?” diye sordu Victoria onun omzunun üstünden.

“Şarap!” dedim ümitsiz bir şekilde, üçü de güldü.

Bir masaya geçtik. İlk yudumumu aldığımda, keyiften nefesim kesildi. Gözlerimi kapatıp tadına vardım. Tanrım bu çok güzeldi.

‘Yüce Tanrım bu da ne böyle?” Tom masanın üzerinden elimi tuttu ve dikkatlice inceleyerek yeni arkadaşımla içli dışlı olmaya başladı “Adonis?”

Omuz silktim. “Deliler gibi âşığım”

“Onu ne kadar zamandır tanıyorsun ki? Bir ay oldu mu?”

Victoria’nın tasvip etmeyen ses tonu beni sinir etmişti. “Ve bir seks kulübü mü var?”

“Ve?” dedim savunmaya geçerek.

Benim sert çıkışımdan sonra geri adım attı. “Ve hiçbir şey. Öylesine konuşuyordum işte.” Taburesine geri döndü.

“Ne zaman oldu bu? En son bildiğim onunla yatıyordun sadece,” dedi Tom.

“Evet, şimdi de evleniyorum onunla.” Elimi hızla geri çektim ve şarabımdan bir yudum daha aldım. Annemler ve Dan tarafından çok ciddi sorguya çekileceğimin farkınday-dım. Bu gruptan da aynı muameleyi görmeye ihtiyacım

yoktu. Dan, yarın geri geliyordu. Son birkaç günün hengâmesi içinde aklımdan tamamen çıkmış. Onun dönüşünü unuttuğum için içimi suçluluk duygusu kapladı, sonra onun yerini heyecan ve hemen sonra da korku ve endişe aldı. Dan, ne diyecekti tüm bu olanlara?

“Drew nasıl?” diye sordu Kate, Victoria’ya.

Bunun makul bir soru olup olmadığından emin değildim ama konuyu değiştirdiği için ona müteşekkirdim.

“Nereden bileyim,” dedi mağrurca. “Onunla görüşmüyoruz artık. Başka biriyle görüşüyorum.”

“Bu gece mi?” diye sordu Tom şaşırarak.

“Evet.”

Tom, surat asıp taburesine geri oturdu. “Sağ ol ya! Beni satıyorsun demek!”

Victoria, gözlerini pörtleterek, “Sen biraz eğlence fırsatı bulduğun anda beni satarken hiç düşünmüyordun ama,” dedi.

Ses tonu sitemliydi ve oldukça da haklıydı. Bir eşcinsel ona yeşil ışık yaktığı anda Victoria’yı bırakıp gidiyordu Tom ve bunu defalarca yapmıştı.

“Yine de onunla buluşmak için haftanın diğer altı gününden birini tercih edebilirdin. Kim bu şanslı kişi bu arada?” Pina coladasını içerken ilgilenmiyormuş gibi görünmek için çok çaba sarf ediyordu.

“Bir arkadaşın arkadaşı,” dedi. “Ve geldi işte.” Yanına koştu hemen. “Görüşürüz!” Orta boylu, sıradan görünümlü adamın birine doğru gitti ve birbirlerinin elini sıkıp yanaklarından öperek garip bir şekilde selâmlaştılar. Victoria, eğilip adamın kulağına bir şey söyledi ve o da başıyla onayladıktan sonra birlikte çıkıp gittiler. Akıllıca bir hareket. Burada kalsalardı gözlerimiz üzerlerinde olacaktı ve Tom tam bir şerefsiz olacaktı.

Ondan sonraki bir saat boyunca, gülüp eğlendik, her şey ama her şey hakkında çene çaldık ve içtik. Çok güzeldi. Zorlu erkeğimle bu konuda niye mücadele vermem gerektiğini bir kez daha anladım. Arkadaşlarıma ihtiyacım vardı.

“Sam nasıl?” diye sordu Tom, Kate’e dönerek “Niye sordun ki? Onu istiyor musun hala?” dedi bana göz kırparak. Tom baştan aşağı kızarıp utanarak pis pis baktı Kate’e.

“Hayır,” dedi bacak bacak üstüne atarken. “Nazik olmaya çalışıyordum sadece. Jesse nasıl?”

“Niye sordun ki? Onu da mı istiyorsun?” diye lafa girdi Kate ve ben de bastım kahkahayı.

Tom iğrenen gözlerle ikimize baktı. “Bu akşam Tom’a yüklenme gecesi o zaman öyle mi?”

“Öyle görünüyor,” dedim kadehimi kaldırırken. “Tom, Jesse senin aklını alırdı biliyor musun?”

“Ava,” dedi iç çekerek.

‘Yapma lütfen! Ben senin işkence gibi seks hikâyelerine katlanmak zorunda kalmıştım ama.”

Kate güldü. “Tom’un seks hayatına giriyorsak ben gidip bir sigara tüttüreceğim.” Tabureden indi ve sigara içilen bölüme doğru yürümeye başladı.

“Benim de tuvalete gitmem lazım,” dedi Tom ve kalkıp gitti. Bir süre insanları seyredip eğlendim ama sonra Matt’i gördüğümde sinirim tepeme çıktı.

Lanet olsun!

Yüzüğüm birden tenimi yakmaya başladı ve boncuk boncuk terlediğimi hissettim. Onun özür mesajına cevap yazmamıştım ama sinsi domuzun bu arada annemleri aradığını da biliyordum. Tam ondan kurtuldum diye düşünürken yine gelip bulmuştu beni. Kapıdaki görevlinin beni izliyor olabileceğini aklıma getirip o tarafa doğru baktım, sonra da gözlerimi Matt’e diktim. Gözü iyileşmeye başlamıştı. Jesse haklıydı belki de. Birden keşke ona boyun eğseydim de bu gece dışarı çıkmasaydım diye düşündüm.

“Ava,” dedi neşeli bir şekilde yanıma yaklaşırken, sanki hiçbir şey olmamış, sanki annemleri arayıp onları yalan yanlış bilgilerle doldurmamış gibi. Kısmen yanlış aslında.

“Matt, bence gitsen iyi olur,” dedim olabildiğince net bir şekilde.

“Ava, lütfen beni dinle. Daha üzgün olamazdım, gerçekten. Ahmaklık ettim. Başıma gelen her şeyi hak ettim.” Huzursuz bir şekilde ayaklarını hareket ettiriyor ve kadehine bakıyordu. “Eğer hayatında biri varsa bunu anlarım, canımı sıkar ama anlarım.”

Ellerimi masanın altında tutuyordum, yüzük görünmüyordu. Sormak zorundaydım, sormadan edemedim. “Jesse hakkında bildiklerini nasıl öğrendin?”

Şaşkın bakışlarını kadehinden kaldırıp yüzüme baktı. “Hâlâ onunlasın demek.”

“Bu seni ilgilendirmez Matt. Ve ayrıca niye annemleri arayıp abuk sabuk konuşuyorsun?”

“Abuk sabuk mu?”

“Kimden öğrendin?”

“Kimseden.” Gözlerime bakmıyordu ama sonra yaklaşıp masaya dirseklerini koydu ve “Ava, seni hâlâ geri istiyorum,” dedi.

Sırtım gerildi ve izlenmediğimizden emin olmak için kapıya hızlı bir bakış daha attım. Daha az önce bana biri varsa anlarım demişti. Aynı konuya daha kaç defa dönmek zorunda kalacaktık? Tom, tuvaletten geri dönüp de Matt’e serseri

bir bakış attığında, boynuna sarılıp onu öpebilirdim. Matt, o bakışları gördükten sonra anında masadan uzaklaşmaya başladı ve giderken de çantama çarpıp yere düşürdü. Taburemden inip yere saçılan çantamı toplamaya başladım.

“Ah be hayatım!” dedi Tom yanıma eğilip dağılan eşyalarımı toplamama yardım ederken. “O hâlâ çok seksi!” dedi kulağıma yaklaşarak.

“Hayır değil.” Başımı kaldırdığımda Matt’in bizden uzaklaşırken eliyle sonra görüşürüz işareti yaptığını fark ettim.

“Nereye gidiyor?” dedi Tom ayaklarını yere vurarak.

“Umarım kendini uçurumdan aşağı atmaya gidiyordur,” diye söylendim ve kalan

şarabımı fondipledim. Matt'i gördükten sonra, bir taneye daha ihtiyacım vardı şimdi.

"Matt burada," dedi Kate taburesine otururken. "Gözü de morarmıştı. Aferin Jesse'ye!"

Tom, "Kızlar sizinle takılmak her zaman zevkli ama bu akşam biraz harekete ihtiyacım var ve öyle görünüyor ki aradığımı burada bulamayacağım." Gözünü etraftaki tümü heteroseksüel erkeklere gezdirdi, "Route Sixty'ye gidiyorum ben. Gelen var mı?" diye sordu beklenti içinde.

"Hayır!" diye bağırdık Kate'le aynı anda ve sonra da gülmeye başladık. Tom, aradığı hareketin peşinde bardan ayrıldı.

"O yılan konuştu mu seninle?" diye sordu Kate, kıkırdaması durduktan sonra.

"Denedi." Tam içki almak için kalkacaktım ki Tom koşarak içeri girdi ve gelip masaya çarptı. Oflayıp pufluyordu durmadan. Kate ve ben kaşlarımızı çatarak ona baktık.

Nefesini düzene soktuktan sonra, "Kimi gördüğüme inanamayacaksınız," dedi.

"Kim?" diye sordu Kate, ben daha ağzımı açamadan.

"Sally." Suratında kocaman bir gülümseme belirdi ve omzunun üzerinden arkasına baktıktan sonra heyecanlı gözlerle bize dönüp devam etti. "Sally... mini etek giymiş ve askılı bir

bluz. Çok dar bir mini etek vc çok açık bir askılı. Bir randevusu var!"

"Hadi ya?" dedim şaşırarak. Üzerine giydiklerine şaşırmamışım. Onu son gördüğüm perşembe günü intihara meyilli göründüğü için şaşırmıştım.

"Ne? Utangaç Sally mi? Sıkıcı ofis elemanı Sally mi?" diye sordu Kate.

"Evet,"diye onayladım. "Tom, kızı rahat bırak," dedim ve boş kadehime bakınca bir tane daha istediğimi hatırladım.

"Belki bir fotoğraf yakalarım," dedi Tom. Yanımızdan ayrılırken, cebindeki telefonunu çıkartıyordu.

“Ben içkileri alayını,” dedim. Tabureden kalktım ve cüzdanımı aldım.
“Aynısından mı?”

“Soruyor musun?” dedi gözlerini devirip boş kadehini bana doğru sallayarak.

Kalabalık arasından bara doğru zorla yürüdüm ve sipariş vermek için sıramı beklerken bol kaslı, atkuyruğu saçlı itici bir tipin dikkatini çektim. Onun rahatsız edici bakışlarını görmezden gelip içkilerimizi ısmarladım.

“Selam, sana bir içki ısmarlamamı ister misin?”

Etrafa bakıp hafifçe gülümsedim. “Hayır, teşekkürler.”

‘Yapma ama bir içki sadece,” diye ısrar etti ve bana biraz daha yaklaştı.

“Hayır, gerçekten. Teşekkür ederim.”

Barmen bir kadeh şarabı bara koyduktan sonra, “Mahzene gitmem lazım, şarabımız bitmiş,” dedi ve beni üzerime varan atkuyrukluyla yalnız bırakıp gitti. Gözlerimi devirdim ama barmen fark etmedi.

“Belki bir ara seni dışarı çıkarmama izin verirsin ha?” Gereğinden fazla yakındı bana.

“Biriyle birlikteyim,” dedim omzumun üzerinden. Parmağımdaki devasa pırlantayı görmemiş olmasına imkân yoktu. Şarabımdan bir yudum aldım.

“Ve?”

Ona doğru döndüm. “Ve... biriyle birlikteyim,” dedim

yüzüğümü göstererek. Başını salladı ama onaylamak için değildi sanırım. Galiba işleri daha da karıştırmıştım.

“Ama o, burada değil. Değil mi?”

“Hayır, şanslısın ki değil,” dedim tersleyerek ve bara arkamı döndüm. Barmenin yaklaştığını gördüğümde çok ama çok rahatladım.

Kate’in kadehini de bara koydu ve ben de ona bir yüzlük uzattım, hızlı olmasını umut ederek. Yanımdaki abartılı herifin rahatsız edici bakışları altında tenim

karıncalanmaya başlamıştı. Şarabımdan bir yudum daha alıp onu görmezden gelmeye çalıştım. Barmenin bir şey yapmadığını gördüğümde kızgından da öteydim. Barın diğer ucuna gidip gereksiz işlerle uğraşmaya başlamıştı.

Atkuyruklu yaratık bana daha da yaklaştı. “Eğer benim olsaydın, seni gözümün önünden ayırmazdım.”

Aman Tanrım! “Beni dinle, nazik olmaya çalışıyordum ama yeter artık. Çek arabanı be!”

“Birlikte iyi vakit geçirebiliriz sanmıştım,” dedi parmak ucunu kolumda gezdirmeye başladığında.

Olduğum yerde sıçradım ve gergin göründüğüm için kendime kızdım ama sonra yaklaşan barmeni gördüm. Tan-rı’ya şükür! Bana para üstümü verdi ve Kate’in içkisini de alıp o pisliğin yanından hızla uzaklaşmak için arkamı döndüm ama fazla fevri hareket ettiğim için elimdeki bozuk paraların hepsi yere saçıldı.

Kahretsin!

Kadehleri bara geri koydum ve ulaşabildiklerimi toplayıp diğerlerini bıraktım. O kadar da çaresiz değildim, içkileri aldım ve hızla ilerlemek isterken tökezledim.

“Siktir!” diye küfrettim. Şu an benim kızgın ve kolay biri olduğumu düşünüyordu muhtemelen.

Arkamı döndüğümde yaratıkla yine yüz yüze geldim. “Sarhoş musun biraz tatlım?”

“Siktir git!” Sabırlı olmaya çalışmıştım.

“Ve cesur da,” dedi gülerek. Onu iterek yolumu açtım ve

Jesse burada olmadığı için ne kadar da şanslı olduğunu düşündüm. İki seksen uzanmış olurdu çoktan.

Kate’in yanına vardığımda kadehleri biraz sert bir şekilde masaya bıraktığım için neredeyse yarısı döküldü içkilerin. Başımı sallayarak tabureme yerleşirken de sendeledim. Kate, kaşlarını çatarak baktı yüzüme.

“Ayakkabılardan,” diye homurdandım.

“Sen iyi misin?” dedi öne eğilerek. Endişeli görünüyordu.

“Evet, iyiyim,” dedim onu rahatlatarak. Sarhoş değildim. Bu daha üçüncü kadehti.

“O mal kimdi?” diye sordu şarabından ilk yudumunu alırken.

“Aynen öyle... malın biri,” dedim kısaca. “Her neyse bana bir açıklama borçlusun.”

“Öyle mi?”

“Evet, öyle ve sakın beni geçiştirmeye kalkma. Anlat bakalım neler oluyor?”

‘Yüzüme bakmadan bir yudum daha içti şarabından. “Neden bahsettiğini anlamıyorum?”

Ateşli arkadaşıma karşı sabrımı yitirdiğimi hissediyordum. O, asla sorularını geçiştirmeme izin vermezdi, ben de vermeyecektim. Biz birbirimize her şeyimizi anlatırdık. “Senden, Sam’den ve Manor’dan bahsediyorum.”

“Eğlenceli!”

“Hayır, hiç yeltenme bile!”

“Sadece eğleniyorum, Ava. Nesin sen? Seks polisi mi?”

“Yani duygusal bir durum yok öyle mi?”

“Hayır!”

“Biliyor musun, eğer sen şu anda ben olsaydın saçınla oynuyor olurdun,” dedim büyük bir yudum alırken. “Peki, bana yardım etmeyi dene bakalım. Madem sen açılmayı reddediyorsun, ben içimi dökeceğim o halde. Senin fikrine değer veriyorum ben,” dedim gülümseyerek.

Attığım taş onu etkilemişe benzemiyordu. Gözlerini kırptı, “Bu ciddi bir şeye benziyor.”

“Evet öyle. Lusso projesindeki diğer ortağı biliyorsun. Hani yemeğe çıkmayı teklif eden?”

Onayladı Kate. “Evet DanimarkalI, yakışıklı İskandinav.” “Evet Mikael. Jesse onun karısıyla yatmış. Şu anda boşanıyorlar.”

“Yapma ya!”

“Evet ve şimdi de o Jesse’den bir çeşit intikam almanın peşinde. Öyle görünüyor ki bunu yapmak için beni kullanmaya çalışıyor. Onula bir toplantım var ama işle sınırlı kalmayacağına eminim.”

“Siktir!”

“Biliyorum. Karısı da Jesse’nin etrafında dolaşmaya devam ediyor.”

“Ne yapacaksın peki?”

Başımı sallayarak şarabımdan bir yudum daha aldım. “Bilmiyorum ve o diğer kadın hakkında ne yapacağımı da bilmiyorum, hani yıldönümü kutlamasında ortaya çıkan kadın.” “Kim ki o?” Kate’in gözleri birden açıldı. Şaşırmıyordum. Şu an bilgi bombardımanına maruz kalıyordu.

“Adı Coral. Hani ortak odayı seninle ilk gördüğümüz gün girişte yaygara koparan şu çirkin herifi hatırlıyor musun?” “Evet! Jesse ağzını yüzünü dağıtmıştı herifin. Çok korkunçtu, Ava.”

“O, işte Coral’ın kocasıymış. Jesse’ye birlikte üçlü yapmayı teklif etmişler. Sonra da kadın Jesse’ye âşık olup kocasını terk etmiş. Şu an her şeyini kaybetmiş durumda. Jesse’yi istiyor. Lusso’ya geldi, ayrıca Jesse’yi aradı da. Jesse’ye ikisinden de bahsetmedim ama aradığında telefonu ben açtım. Beni uyardı.”

“Aman Tanrım!” Kate taburesinin üzerine çöktü ve ben de bir yudum daha aldım.

Böyle yüksek sesle duyunca gerçekten kulağa saçma, deli işi ve gerçek dışı gibi geliyordu.

Kate’in omzumun üzerinden arkamdan bize yaklaşan bi

rine baktığını gördüm, yüzü aydınlanmıştı. Kim olduğunu anlamak için dönüp bakmama gerek bile yoktu.

“Hanımlar!”

Dönüp baktığımda Sam’in suratında kocaman bir gülümsemeyle arkamda dikildiğini gördüm. Onun ne işi vardı ki burada? Bu gecenin kızlar gecesi olması gerekiyordu ve Kate daha içine düştüğüm bok çukurundan nasıl çıkacağıma dair yorumunu bildirmemişti bile.

Eğilip Kate’in kulağını yaladığında içimden homurdandım. Eski Kate olsa hayatta bir erkeğin gelip kızlar gecemize bulaşmasına izin vermezdi. Kadehimi elime alıp arkama yaslandım ve Kate’in Sam’i istekli bir şekilde kabul edişini seyretmeye başladım. Eğer yarın da bunun sadece eğlence olduğunu söylerse bana onu ciddi bir sorguya alacağımdan emin olabilir.

“Ben tuvalete gidiyorum,” dedim.

“Tamam,” dedi Kate.

Ayağa kalktığımda dönen başımı sanki durdurabilecekmiş gibi parmak uçlarımı şakağıma dayadım. Tuvalete doğru kalabalığın arasına daldığımda sesler birbirine karışmaya başladı ve başımın dönmesi iyice arttı. Net göremediğim insanları iterek ilerlemeye çalışıyordum ki birkaç metre ileride, barın girişinde dikilmiş bana bakan Jesse’ye gördüm.

Siktir!

Olduğum yerde donup kaldım. Onun beni rahat bırakmayacağını biliyordum. Alt tarafı birkaç saat sürecek, iki kadeh içki içip en yakın arkadaşımla sohbet etme keyfime bile karışıyordu işte. Görüşüm bulanıklaşmış olmasına rağmen bana bakarken yakışıklı yüzünden fışkıran öfkeyi görmemem imkânsızdı. Niye bilmiyorum ama sarhoş değildim. Sadece birkaç kadeh şarap içmiştim. Alkol problemi olan oydu, ben değil.

Tam bunu düşünürken, yeniden sendeledim.

Bir süre öylece dikilip birbirimizi seyrettik, sonra bana doğru yürümeye başladı. Ayakta durmakta güçlük çektiğim

için yanımdaki masaya tutundum. Bana yaklaşırken yüzündeki öfkenin kendini korkuya bıraktığını gördüm ve bu gördüğüm son şey oldu, yere yığılıverdim.

. ***(V)öhm***

“Jesse sakin ol. Üç kadeh şarap içti. Sarhoş değil.”

Gözlerim flüoresan ışığı ve beyaz duvarların saldırısına uğramıştı. Sanki başıma demir bir çubuk indirmişlerdi. Neredeydim ben? Gözlerimi kapadım ve uzanıp yüzüme düşen saçımı kenara çektim. Yüzüme bu kadar hafifçe dokunmak bile sanki beynim bıçaklanıyor gibi hissetmeme yol açmıştı.

“Ava?” Sesi hafifti ve elimi tutmuştu. “Ava bebeğim aç gözlerini.”

Elimden geleni yapıyordum ama lanet olsun çok acı veriyordu. Kahretsin! Problemim neydi benim? Bu en berbat içki sersemliği miydi? O kadar çok içtiğimi hatırlamıyordum ama.

“Birisi bana burada neler olduğunu anlatacak mı!” diye kükredi.

Gözlerimi açmaya çalıştım ve etrafımdaki tanımadığım eşyalara baktım. Sadece o kızgın sesi tanıdım ve o da bana tuhaf bir rahatlama sağladı ama Tanrım kafamın içinin zonklamasına sebep oluyordu. Uzanıp, ağrıyan başımı tuttum.

“Ava, bebeğim?”

Bir an odaklanmaya çalıştım ve bana tasayla bakan bir çift yeşil gözle karşılaştım. Avcunun sıcaklığıyla hafifçe yüzümü okşadığında başım dayanılmaz bir ağrıyla inledi. “Merhaba,” dedim. Boğazım kurumuştu ve acıyordu.

“Şükürler olsun Tanrım!” Yüzümü okşadı ve öptü ve onu geri ittim. Nefes alamıyordum.

“Ava, yavrum. İyi misin?”

Diğer tanıdık sesin geldiği yönü takip ettiğimde, yanımda duran Sam’i gördüm. Daha önce onu hiç bu kadar ciddi görmemiştim. Neler oluyor?

“İyi görünüyor mu sence?” diye bağırdı Jesse Sam’e “Tanrı aşkına!”

“Sakin ol!”

Bu sesi de tanıyordum. Hassas gözlerimi odada gezdirdim ve Kate’in karşımda

bir sandalyede oturduğunu gördüm. “Neredeyim ben?” diye sordum kurumuş boğazımla. Biraz suya ihtiyacım vardı.

“Hastanedesin bebeğim.” Yüzümü okşadı ve alnımı öptü yine.

Ne arıyorum hastanede? Kalkmaya çalıştım ama Jesse’nin beri yatmam için geri ittiğini hissettim. Israrcı ellerine vurup oturma pozisyonuna geçmeye çalıştım ama başım yer çekimine karşı gelemeyip yatağa geri düştü ve beynimin zonklamasıyla ellerimi başıma götürdüm. Lanet olsun bu gerçekten geçirdiğim en berbat içki sersemliğiydi. Bağırdım ve bacaklarımı bağdaş pozisyonuna getirip, dirseklerimi dizlerime koyarak başımı tuttum. Kolumu çekiştiren bir şey vardı ve başımı çevirdiğimde koluma damar yolu açıldığını gördüm.

“Biri o siktiğimin doktorunu buraya getirsin!” diye bağırdı Jesse. İrkildim.

Kate, olduğu yerde kaldı ama Sam dışarı çıktı.

“Ava, ne oldu?” Kate’in sesi tamamen endişe doluydu. Ondan beklenmeyecek bir durum.

“Bilmiyorum,” dedim. Sırtımı arkaya yasladım ve kendimi yine acayip uykulu hissettim.

“Ben biliyorum!” diye bağırdı Jesse beni suçlar bir şekilde yüzüme bakarak.

Kalan enerjimi son damlasını kullanarak ona sinirli bir bakış attım. “Sarhoş değildim ben!”

“Ayıklıktan mı bayıldın o zaman?” diye bağırdı.

İrkilmeme sebep oldu ve kulaklarımı tırmaladı. Gözlerimi açtığımda, bağırdığına pişman olduğunu belli edecek kadar terbiyeliydi çok şükür.

“Bağırma ona!” diyerek korudu beni Kate. Minnettardım. Jesse, ters bir bakış attı ona, ellerini ceplerine soktu ve odada aşağı yukarı volta atmaya başladı. “Birkaç kadeh şarap içti. İki şişeyi götürdüğü zamanı da biliyorum, bayılmamıştı ama.” Kate yanıma oturdu ve kolumu okşamaya başladı. “Bir şey yemiş miydin?”

Hafızamı yokladım. “Evet” dedim. Jesse eşyaları üst kata taşırken tüm gün

elleriyle besledi beni.

Jesse volta atmayı bıraktı ve cezalandırırcasma alt dudağını ısırdı. “Hamile misin?” diye sordu dikkatlice yüzüme bakarak, sonra da dudağını yemeye devam etti.

“Hayır!” diye bağırdım cüretine şaşırmış bir halde ama sonra dondum birden.

Aman Tanrım!

İlaçlarım. İlaçlarımı almamıştım! Tekrar baygın hissettim kendimi. Sıcaktım da. Ne kadar da aptal bir kadınım ben. Tavşan gibi sevişiyorum ama korunmayı unutmuşum. Buna nasıl izin verdim? Jesse’ye baktım ve hiç etkilenmemiş gibi görünmeye çalıştım.

Gözlerini kısarak yüzüme baktı. “Emin misin?”

“Evet!” Tiz sesimden kendim bile irkildim ve doğal refleksimi kontrol etmek için kolumu gerdim. Jesse sesimin tonunun savunmaya geçtiğim için böyle olduğunu düşünüyordu ama yanılıyordu. Tamamen delirdiğim için böyleydi.

“Sadece sordum.” Volta atmaya devam etti.

“Ne hatırlıyorsun?” diye sordu Kate kolumu okşamaya devam ederken.

Hafızamı yokladım ama bir şeyler hatırlamakta çok zorlanıyordum. Şu an tek düşündüğüm kaç tane hap atladığım ve hamile olma ihtimalimin ne kadar olduğuydu. Endişelenmeyi bırakıp gece olanları hatırlamak için kendimle savaş veriyordum. Matt’i hatırladım ama ondan bahsetmeyecektim. Sonra o kaslı, atkuyruğu saçlı adamı hatırladım ama ondan

da bahsetmeyecektim. Omuz silktim. Jesse’yi sinir krizine sokmadan söyleyeceğim pek bir şey yoktu.

Doktor, hemen arkasından da Sam odaya girdiğinde herkes dönüp baktı. “Uyanık olduğunu söylediler bana.” Başını salladı. “Ben Dr. Manvi. Kendini nasıl hissediyorsun Ava?” “İyi.” Bitik bir şekilde iç çektim. “Başım çatlıyor ama onun dışında bir şey yok, iyiyim.”

Jesse’nin homurdandığını ve yanıma oturup elimi tuttuğunu hissettim. “Ava saat

sabahın dördü!” Gözlerini kapadı ve kendini kontrol etmeye çalıştı. Sanki hep kontrollüydü ya. “Yaklaşık yedi saattir bilincin kapalıydı, o yüzden sakın iyi olduğunu söyleyeyim deme.”

Yedi saat mi?

“Bir şeyler yemeye gidiyoruz biz.” Kate, Sam’e baktı ve o da başını sallayarak onayladı. Belliydi ki Jesse bu ruh halindeyken etrafında olmak istemiyorlardı.

Dr. Manvi kalem tarzında bir fenerle her iki gözümü de açıp kontrol etti ve sonra da önlüğünün cebine geri koydu. “Ava dün geceden neler hatırlıyorsun?

“Çok değil.” Jesse’nin elimi sıkıca tuttuğunu hissettim öfkesi halen devam ediyordu. Kendimi berbat hissediyordum. Dr. Manvi Jesse’ye baktı. “Siz?”

“Kocası,” dedi gözlerini benden ayırmadan net bir şekilde. Gözlerim yerinden fırlayacak gibi oldu ama o çok sakindi. “Olacağım” kısmını eklemeyi unutmuştu.

“Öyle mi?” Doktor raporlarımı karıştırdı. “Burada, bekâr olduğunuz yazıyor.”

“Gelecek ay evleneceğiz.” Gözleriyle beni deliyor, karşı koymam için meydan okuyordu. Enerjim yoktu. Başımı ihtiyatlı bir biçimde yastığa geri koydum.

“Peki, tamam.” Dr. Manvi Jesse’nin açıklamasından tatmin olmuş görünüyordu. Bunu umursayacak durumda değildim. “Birkaç rutin test yaptık.” Sandalyesini çekerken çıkan o gıcırtı ürpermeme sebep oldu. “En son ne zaman reçl oldunuz?” diye sordu cana yakın gözlerle yüzüme bakarak.

O an, oradan emekleyerek çıkıp tıbbi atık kutusuna atmak istedim kendimi.

“Bir hafta önceydi,” diye cevapladım hızlı bir şekilde. Gerildiğini görmek için dönüp Jesse’ye bakmadım bile.

“Peki, bayılmanıza neyin sebep olduğunu bulabilmek için rutin olarak yaptığımız testlerin içinde, hamilelik testi de var.” Durakladı. Jesse’nin odadaki koşuşturmasının oluşturacağı hortuma dayanabilmek için yatağımın kenarına tutundum. “Hamile değilsiniz.”

Başım doğruldu. “Değil miyim?”

“Evet değilsiniz ama regl olalı bir hafta olmuş daha, bunlardan bahsetmek için bekli de çok erken.” Nazikçe güldü ama içim rahat etmedi. “Doğum kontrol hapı kullanıyor musun Ava?”

“Evet.”

“O halde hamile olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz.” Güvence veren bir şekilde gülümsedi ve öne doğru eğildi. “Ava, geçen geceyi hatırlaman bizim için çok önemli, kiminle konuştun, kiminle buluştun?” Jesse’nin gerginliği birleşmiş ellerimizden bana geçti. “Efendim?” dedi birden. “Ne söylemeye çalışıyorsun?”

Onu yaptığı bu kabalıktan dolayı hor görmeyecektim. Dr. Manvi, görmezlikten gelerek devam etti.

“Semptomlarınızın işaret ettiği birkaç test daha uygulayacağız.”

“Semptomlar mı? Hangi semptomlar?” diye sordum. Kafam tamamen karışmıştı. Doktor derin bir nefes aldı ve sandalyesinde yön değiştirdi.

“Açık bir şekilde, RohypnoPe rastladık.”

“Ne!” diye bağırdı Jesse.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve kalbim de neredeyse yerinden fırlayacaktı. Lanet olsun!

Jesse, elimi bırakıp oturduğu yerden fırladı. Başımı kaldırdığımda, onun terlediğini ve titrediğini gördüm. Vücudundan öfke fışkırıyordu adeta. “Tecavüz hapı mı?” diye bağırdı zavallı doktora.

“Evet,” Dr. Manvi korkularımızı onayladı.

Doktorun bayılmamla ilgili teşhisi, paniğe kapılmama yol açmıştı. Bu, çok kötüydü.

Jesse, başı arkada, odada fır dönüyordu. “Aman Tanrım!” diye haykırdı. Yakındaki metal üniteye tutunduğunda hızlı nefes alış verişi yüzünden sırtının bir yukarı bir aşağı hareket ettiğini gördüm.

“Ava, polise haber vermenizi öneririm. Onlara hatırladığınız her şeyi anlatmanız

gerek.” Dr. Manvi Jesse’ye döndü. “Bayım, ne zaman yalnız kaldığı hakkında bilgi verebilir misiniz?”

Hafızam hızlı bir şekilde tüm gece olanları tarıyordu ama aklım bunun nasıl olduğunu bir türlü çözemiyordu. Hiç yalnız değildim ki. Jesse’nin şakaklarını ovalayışını izledim. Patlamak üzereydi. Bütün hastaneyi vuran bir kasırga gibi olacaktı. Aniden, ona hamile olabileceğimi söylemek bu durumdan çok daha çekici geldi.

“Yalnız değildi,” diye cevap verdi Jesse umduğumdan daha sakin bir şekilde.

“Onu yere düşerken görebildim ve son anda yetiştim.” Bana döndü ve işkence edilmiş gözlerinin içine baktım. Hiçbir şey hissedemiyordum. Sanırım şoktaydım.

“Ve bundan emin misiniz?”

“Evet,” diye hırladı Jesse.

“Ava birkaç test yapmak istiyorum, yara ve sıyrıklar için. Sadece emin olmak istiyorum.”

“Her yerine baktım, hiçbir iz yok vücudunda.” Jesse öfkeli adımlarla koştu ve gidip kapıyı açtı. “Kate?”

Odanın dışından gelen konuşmaları duyuyor ama tam anlayamıyordum. Hiç şüphe yok ki Jesse bazı cevaplar için Kate’i sıkıştırıyordu. Doktor bir bana, bir de Jesse’ye katası karışmış bir şekilde baktı. Ben de hatırlamaya çalışıyordum hâlâ.

Jesse yanıma geldi yine. “Bebeğim Kate sigara içeceğini söyleyerek çıkmış auıa Tom seninleymiş. Hatırlıyor nnısıın bunu?”

“Ever." hızlı bir şekilde yanıtladım. Bunu kesinlikle hatırlıyordum. “Ama Tom, Kate sigara içmeye çıktığında tuvalete gitmişti." diye de ekledim.

“Tamam, peki tek başına kaldığında neler olduğunu hatırlıyor musun?" Zorluyordu.

“Evet." Neden hatırladığımı ona söylemeyecektim. Lanet olsun, Matt'ten

bahsetmek ölümcül bir hata olur. “Neden?”

“Çünkü önemli bir şey olmadığı sürece kimsenin seni rahatsız etmesini istemedim. Lütfen, iyi düşün.” Elimi sıktı. “Beıı varmadan önce iyi miydin? Her şeyi hatırlıyor musun?”

“Evet, hatırlıyorum.”

“Bu güzel.” Dr. Manvi araya girdi. “Ama, Ava tetkikleri kabul edersen daha mutlu olacağım.”

“Hayır! Bir şey olmadığını biliyorum! Yaram yok, kesiğim yok/'

“Eğer yüzde yüz eminsen Ava, seni zorlayamam.”

“Hiçbir şey olmadı. Jesse gelene kadar her şeyi hatırlıyorum.” Jesse’ye baktım. “Her şeyi hatırlıyorum.” Sesim titriyordu. Vücudum titriyordu.

Avuç içiyle yanağımı okşadı. “Biliyorum. Sana inanıyorum.”

“Tamam. Peki, bütün hayati fonksiyonların iyi durumda,” dedi Dr. Manvi. “Bir süre baş dönmesi olacak ama onun dışında tamamen iyileşeceksin. Taburcu işlemlerinizi yapıp damar yolunuzu çıkarttıktan sonra, eve gidebilirsiniz.”

“Ne kadar sürer?” Jesse delirmiş ruh haline geri dönmüştü tekrar.

“Efendim, Londra’nın merkezindeyiz ve bugün cumartesi.”

“Onu şimdi eve götürüyorum,” dedi Jesse uzatmadan. Ona baktım ve mücadele etmenin boşuna olduğuna karar verdini. Yaşamak istiyorsanız tabii.

Damar yolum çıkarılana ve Jesse de doktorla konuşmasını bitirene kadar uzandım. I liçbir şey duymuyordum. Uzaktan gcleıı belli belirsiz sözlerdi sadece. Bu nasıl olmuştu? Bir dakika olsun içkimden ayırmamıştım gözümü. Teklif edilen bir içki de içmemiştim. Dikkatli ve mantıklıydım. Tanrım, ya Jessc’yle karşılaşmadan önce tuvalete gitmiş olsaydım? Muhtemelen bilincimi kaybetmiş olurdum ve etrafımda olan bitenin farkında bile olmazdım. Tecavüze uğrayabilirdim. Bir anda gözyaşlarıma hâkim olamadım ve yüzümü ellerimin arasında aldığımda kontrolsüz bir şekilde hıçkırarak titremeye başladım.

“Ava, lütfen ağlama.” Sıcak bir şekilde beni sardığını hissettim. Vücudum altında sarsılıyordu. “Bebeğim lütfen yapma sen ağladıkça iyice deliye dönüyorum.”

O, beni rahatlatmaya çalışırken, ben hıçkırarak ağlamaya devam ediyordum. Başımın üzerinde küfür ediyor, lanet okuyor ve dua ediyordu.

“Üzgünüm,” dedim hıçkırıklarım arasında. Neden üzgün olduğumu bilmiyordum belki de ona karşı gelip dışarı çıktığım için. Gerçekten bilmiyordum fakat kendimi çok pişman hissediyordum.

“Ava, lütfen kapa çeneni.” Beni sıkıca tuttu ve saçlarımı okşadı. Kulağımın dibinde deli gibi atan kalbinin sesini hissettim.

Sonunda biraz da olsa kendimi kontrol altına alabildiğimde, gözyaşlarımı sildim. Bitik görünüyor olmalıydım. “İyiyim,” dedim biraz sakinleşmeye çalışıp derin ıietes aldım ve onu itip uzaklaştırdım. “Eve gitmek istiyorum.”

Yataktan kalkmaya çalıştım fakat uzun boylu, yeşil gözlü duvar tarafından durduruldum. Beni kucakladı ve kapıya kadar taşıdı, yolda Kate’le karşılaştık. “Onun eşyalarım topla,” dedi yanından geçerken.

“Neler oluyor?” Sam oturduğu sandalyeden tırladı.

“Hap vermişler.” Jesse daha fazla açıklama yapmak için durmadı bile.

“Siktir!” Sarrı'in sesindeki korku barizdi.

Kate’in bizi takip etmeye çalıştığım topuklu ayakkabılarının çıkardığı sesten anlıyordum. “ITap mı dediniz?”

“Evet,” diye bağırdı ve kollarında benim vücudum, koridorda hızlıca yürümeye devam etti. “Onu eve götürüyorum.”

Arabanın kapısını açıp beni yavaşça koltuğa bıraktı ve emniyet kemerimi bağladı. Kapı kapandığında sakındım ve sonra arabanın dışından gelen konuşma seslerini duydum. Cama vurulduğunda, dönüp baktığımda Kate’i gördüm. El işaretiyle ara beni diyordu. Olur anlamında başımı salladım ve başımı cama dayadım. Jesse direksiyona geçip çantamı ve ayakkabılarımı arkaya attı. Gözlerimi kapayıp arkaya yaslandım.

Beni o büyük yatağına yatırdı. Elbisemin çıkarıldığının hayal meyal farkındaydım. Jesse'nin hâlâ kızgın olduğunu homurdanmasından anlıyordum ama aldırış etmedim. Hayatta en sevdiğim kokuyla, nane kokusuyla karşılandığımda, yatakta dönüp mutlu bir şekilde oh çektim. Ait olduğum yerde olduğumu biliyordum.

/■

2â. (V>öfam

"Ah Tanrım!" Esnedim ve bu hayatımın en harika esnemeydi belki de. Destek alarak kalkmaya çalışmadan önce ve başımı kaldırıp odayı taradım, benim dışımda kimse yoktu. Ben de yavaşça yatağın köşesine doğru geldim, çıplak ayaklarımla krem rengi halıya bastım ve ayağa kalktığım anda baş dönmesinin saldırına uğrayacağımı bildiğim için kenara tutundum. Ama hiçbir şey olmadı. Şaşırtıcı bir şekilde sağlam duruyordum. Odadan yavaşça çıktım ve aşağıya baktığımda, Jesse'nin devasa koltuklardan birine yayılmış telefonla konuştuğunu gördüm. Duş almıştı, tıraş olmuştu ve üzerinde de eskimiş bir kot pantolon vardı. Üst tarafı çıplaktı.

Yavaşça merdivenin ilk basamağına oturdum ve dikkatlice onu seyretmeye başladım. Sakin ama başı dertte gibi görünüyordu.

"Bilmiyorum," dedi sessizce koltuğun kolundaki döşemeyle oynarken. "Tanrı'ya yemin ederim onların gözlerini oyacağım." Elini koltuğun kolundan kaldırıp gözlerini ovuşturdu. "Çok yakınım, John. Gerçekten ihtiyacım var. Lanet olsun tam bir karmaşa."

Tanrım onu tekrar alkole mi itiyordum?

Sanki sessiz sorumu duymuş gibi gözlerini yukarı çevirdi ve benimkileri buldu. O, dikkatlice beni seyrederken, bcıı merdiven basamağında rahatsız bir şekilde hareket ediyordum. "Ne bulabileceğine bir bakjohn. Birkaç gün orada olamayacağım... evet teşekkürler koca adam." Telefonunu kapadı ama eli hâlâ kulağııdaydı. Dirseğini koltuğa dayamıştı. Kendimi davetsiz misafir gibi hissettim.

O, koltuğunda, ben de merdiven basamağında uzun süre sadec e birbirimizi seyrederek oturduk. Ona ne söyleyeceğim hakkında hiçbir bilgim yoktu. Ona aşırı koruyucu olmasının ne kadar mantıksızca olduğunu kanıtlamak istemiştim

ama şimdi işleri daha da içinden çıkılmaz hale getirmiştim. Beni hiçbir şekilde gözünün önünden ayırmayacaktı şimdi.

Ben bir sonraki hamlemi düşünürken, o koltuğundan kalktı ve merdivene doğru yürümeye başladı. Yavaşça merdivenlerden çıkışını izledim ta ki birkaç basamak aşağımda durup bana bakana kadar. İfadesi, endişeli ile öfkeli arasında gidip geliyordu ve alnındaki derin çizgi de sanki çok çok uzun zamandır oradaymış gibi duruyordu.

“Bağıracaksan şimdi çeker giderim,” dedim boğazımın kuruluğuyla. Bay sinir hastasının bu olaya karışmasını istemiyordum. Sadece unutmak istiyordum ve daha kötüsü başıma gelmediği için de kendimi şanslı hissediyordum. Çok daha kötüsü olabilirdi.

“Yctcrince bağırdım” dedi ve sesindeki kısıklığı fark ettim. “Sen nasıl hissediyorsun?”

“İyi gibi.” Gözlerimi onun üzerinden alıp kendi çıplak ayaklarıma diktim. Siyah dantelli iç çamaşırım dışında üzerimde bir şey yoktu ve önümde o böyle dikilirken, kendimi çok küçük hissetmiştim.

“Gibi?”

“ITayır, gerçekten iyiyim.” Sesim huysuz çıkmıştı biraz.

Dizlerinin üzerine çöktü böylece aynı hizaya geldik. Ellerini her iki yanıma, merdivenin ilk basamağına koydu. Gözlerimi çıplak ayaklarımdan yüzüne çevirdim.

“Çıldırmış durumdayım Ava.” Sesi yumuşaktı.

“Sarhoş değildim,” dedim keskin bir şekilde. Lanet olsun çakırkeyif bile değildim.

“Bir daha hiç içmeyeceksin demiştim sana. Biliyordum, dışarı çıkmana hiç izin vermeyecektim.”

“Bana ne yapıp ne yapmayacağımı dikte edebileceğini düşünmen, beni endişelendiriyor.” Meydan okuyordum. “Ben

yetişkin bir kadınım. Benden her hareketimin kontrol edildiği bir hayatı kabul etmemi mi bekliyorsun?" Düşük sesle ama kendimden emin bir şekilde konuşuyordum. Ne demek istediğimi anlaması gerekiyordu.

Dudağı düz bir çizgi halini aldı ve kafasında tilkiler dolaşmaya baladı yine. "Sen benimsin. Seni korumak benim görevim."

İç çekerek gözlerimi devirdim. "Yakın olduğunu söyledim. Neye yakın?" Yüzümü kaldırdım.

Gözlerime baktı. Duyduğumu biliyor olmalıydı. Sözlerini söyledikten sonra direkt olarak bana baktı. "Hiçbir şey."

"Hiçbir şey mi?" Söylediğime kendimin de inanmadığım belliydi. "İçki içmek istiyorsun değil mi? Bu olup bitenle başa çıkmak için ihtiyaç duyuyorsun."

Gözleri açıldı. "Söylediklerine dikkat edecek misin! Bu hale beni hiç dinlemeden çıkıp gittiğin için geldik." Yüzünü benimkine yakınlaştırdı. "Beni dinlemiş olsaydın bu halde olmazdık şimdi."

Duygusuz sözleri ve onları ağzından çıkarırken kullandığı ton canımı yakıyordu. "Üzgünüm," dedim. "Seni dinlemediğim için üzgünüm." Ayağa kalktım ve onu dizlerini üzerinde öylece bıraktım. "Benim yüzümden votka içinde boğulma ihtiyacı hissediyorsan, bunun için üzgünüm! Belli ki sana iyi gelmiyorum. Seni bu perişanlığından kurtaracağım." Arkamı dönüp öfkeyle yatak odasına gittim.

"Delirmiştim, Ava."

Döndüğümde bana doğru yürüdüğünü gördüm. İfadesi, adeta yıldırım gibiydi. Yavaşça geri adım attım ve sonra yerimde durmadığım için kendime lanet okudum. Neden kendisini deliye çevirenin ben değil de bu akla uygun olmayan beklentileri olduğunu göremiyordu.

Önümde durdu, göğsü hızla yükselip iniyordu ve nane aromalı nefesi her yerimi sarıyordu.

"Öp beni."

"Hayır!" Bu çılgın adam delirmek üzereydi.

Gözleri karardı. “Üç.”

Şaka yapıyor olmalıydı. “Delirdin mi sen?”

“Hem de çok Ava. İki.”

Gerçekten çok ciddiydi. Aman Tanrım!

“Bir,” diye fısıldadı.

Bu sefer kaçıp kurtulmayı denemenin hiçbir yararı olmazdı.

“Sıfır.”

Sanki kaçmaya yeltenmişim gibi beni yakaladı ve yatağa attı saniyeler içinde. Kollarımı başımın üzerinde birleştirip bir eliyle orada tutuyordu. Kot pantolonu bacaklarımın arasına sürünüyor, üzerimde baskı yaratıyordu onunla mücadele ettiğimden değil ama. Nefesini yüzümde hissediyordum. Parmak ucuyla dokunarak karnımdan başladı ve vücudum üzerinde düz bir çizgi çizerek dudağıma kadar çıktı. Alt dudağım üzerinde biraz durduktan sonra yine dönüp vücudumda dolaşmaya başladı parmakları.

“Lütfen içme.” Benim yüzümden yeniden kendisine bunu yaparsa, bir daha asla affedemezdim kendimi.

“İçmeyeceğim Ava.” Sesi duygusuzdu ve hiç de ikna edici değildi. Bu durum beni rahatsız etti. Dizleri üzerinde yükseldi ve beni de çekip kucağına oturttu. Yüzümdeki saçları kenara itti, yanaklarımı okşadı. “Dün gece hastanede kendinde değilken, kalp atışlarımın yavaşladığım hissettim. Seni ne kadar sevdiğimi asla anlayamayacaksın. Eğer biri seni benden alacak olursa yaşayamam, Ava. Sana bana karşı gelme fırsatı verdiğim için kendi kafamı koparmak istiyorum.”

Bu itirafıyla gözlerim yerinden fırlayacak gibi olmuştu. Yüzü acayip bir şekilde ciddiydi ve çok endişeliydi. Gerçekten kendini öldüreceğini söylemişti öyle değil mi? Bu çok saçmaydı ama bunu ortaya koyabileceğime inanmıyordum.

“Ben iyiyim,” dedim onu biraz olsun rahatlatmak için ama nafile.

“Ama olmayabilirdin. Ya o anda orada olmasaydım?” Gözlerini sıkıca kapadı.

“Seni kontrol etmeye geldiğimde

sorun olmadığını görürsem aynen geri dönecektim. Seni o halde görmek beni ne kadar üzdü düşünebiliyor musun?” Dikkatli bir şekilde beni izleyen gözleri sırlı, lanetli gibiydi. Şimdi çok iyi anlıyordum ki kendimi sonsuza kadar bu yatağa kelepçeleyebilirdim. Bu, hem onun, hem de benim için hiç sağlıklı değildi.

“Tuhaf bir tesadüftü, aptalca oyunlar oynayan insanlar. Yanlış zamanda yanlış yerdeydim hepsi bu.” Ellerini yüzümden çektim ve bedenlerimizin arasına bıraktım. “Böyle gidersen kendini stresten komaya sokacaksın. Sonra ne yaparım ben?” diye sordum usulca.

Başını salladı ve dudaklarını yemeye başladı. “Doktor hamile olmadığını söylediğinde rahatlamış görünüyordun.” Onun dışında her yere baktım, anında utanmıştım. “İlacımı almayı aksattım.” Uzanıp elimi tuttu. Başımı kaldırdığımda kaşlarını kaldırmış, bana suçlayıcı gözlerle baktığını gördüm. “Birkaç tanesini kaçırdım. Onları kaybettim yine.”

‘Yenilerini almamış miydin?”

“Unuttum.” Omuz silktim.

“Tamam.” Dikkatlice yüzüme baktı bir süre. “Peki, en son hapını ne zaman aldın?”

“Birkaç gün önce,” dedim sessizce. Kuyruklu yalan. Elimi saçıma götürmemek için kendimle mücadele ediyordum. Neredeyse bir hafta olduğuna ve hâlâ yenilerini almadığıma inanamıyordum.

“Yenisini alacaksın yani?”

“Yarın.” Komik bir ifade belirdi yüzünde. Pişmanlık? “Jesse.” Durdum, nasıl söyleyeceğimi bilemedim.

“Ne var?” Dikkatli bir şekilde ve suçlu gibi bakıyordu yüzüme. Ne düşündüğümü biliyordu. Biliyordu ve acayip şüphelenmiştim şu anda. Gerçekten beni hamile bırakmaya çalışıyor olamazdı. Bunu yapar mıydı? Emin bile değildim ama haplarımı benden saklayan o ise, onları bir haftadır kullanmadığımı da gayet iyi biliyordu. Ya da çoktan yenilerini aldığımı mı sanıyordu?

“Hiç,” dedim kafamı sallayarak. Biliyorum itiraf etmeyecekti. Şıı an aptalı oynuyordum ama ilk fırsatımda evin her yerini arayacaktım.

“Kardeşin aradı,” dedi bariz bir şekilde kafamdaki düşünceleri dağıtmaya çalışarak.

Doğruldum. İşe yaramıştı. “Dan mi?”

“Evet.”

“Onunla konuştun mu?”

Şüpheci bir bakış attı. “Telefonun durmadan çalıp durmasına izin veremezdim, endişelenebilirdi. Ve neden telefonunda kilit var senin?”

Kendi kendime güldüm. Kaç tane kombinasyon deneyip şifreyi bulmaya çalışmıştı acaba. “Yine de cevaplamamanı durduramadı değil mi? Kardeşime ne söyledin?” Sesim hafiften paniklemişti. Normal çünkü ben paniklemiştim. Dan, direkt annemi aramıştır ve bu kadar hengamenin içinde bir de ona açıklama yapmakla uğraşmak istemiyordum.

“Ona neler olduğunu anlatmadım. Ailenin sana göz kulak olamadığımı düşünmelerini istemem. Onunla görüşecekmişsiniz. Öyle dedi.” Bana, kendisine planlarımı anlatmadığım için ölümcül bir günah işlemişim gibi bakıyordu. Daha bir plan bile yoktu ki ortada.

“Ona seninle yaşadığımı söyledin değil mi?” Dudaklarım gerilmişti.

“Evet,” dedi. Hiç pişmanlık duymuyordu.

Onu öldürebilirdim! “Jesse, ne yaptın sen?” Başımı ümitsiz bir şekilde omzuna düşürmüştüm.

“Bana bak.” Ses tonu sinirliydi yine. Başımı kaldırıp tüm perişanlığımla yüzüne baktım. Alnındaki çizgi beliriverdi hemen. “Hiç endişelenmiş olabileceğini düşünmedin mi? Bu kadar takılma Ava.”

Beni göğsüne çekti ve kalbinin çok hızlı attığını hissettim. “Ben koşuya çıkıyorum. Sen duş al. Ben gelirken yiyecek bir şeyler alırım.”

“Kalamaz mısın?” diye sordum göğsüne doğru. Gitmesini istemiyordum.

“Hayır.” Beni kaldırdı ve banyoya doğru çevirdi. “Doğru duşa.” Suyu açtı, beni hakarete uğramış ve endişeli bir şekilde hissederek banyoda bırakıp gitti. Beni asla bırakmak istemiyordu.

fi

y

29. (f^löâm

Birkaç saat sonra mutfağa girdim ve Jesse’yi eli fıstık ezmesi kavanozunun içerisinde buldum. Yüzüme bakıp bana pek de içinden gelmeyen bir şekilde güldüğünde, ben yüzümü buruşturmuş onu seyrediyordum.

“Kapuçino, extra shot, çikolata yok.” Starbucks kupasını uzattı ve memnun bir şekilde aldım. “Bir sürü şey aldım sana.” Omuz silkti. “Somon balığı yapmıyorlarmış.”

“Teşekkürler,” diyerek gülümsedim ve yanına oturdum.

“Umarım bu çuval gibi şeyin altına dantelli giymişsindir.” Vücudumu süzerken parmağını ağzına götürdü.

Üzerimdeki eski kot pantolon ve Jimi Hendrix tişörtüne bakıp güldüm. “Giydim.” Tişörtümü kaldırıp altındaki krem rengi dantellimi gösterdim, o da başını sallayarak onayladı. “Yemek alacaksın sanmıştım?” En yakın poşeti aldım, bir kruvasan buldum ve hemen dişlerimi geçirdim.

“Teknik olarak bütün gün uyuduğun için kahvaltı zamanı sayılır.” Hafifçe gülümsedi. “Bu akşam ne yapmak istiyorsun?”

“Seçeneklerim?” Ağzım hamur işiyle doluydu.

Kafasını sağa sola salladı.

“Sana söylemiştim, bazen ne istersen onu yapman için seni serbest bırakmam gerek.” Uzandı ve ağzımın kenarına bulaşmış hamuru aldı.

“Uzlaşmaya hazırım.”

Ağzımda kruvasanla öksürüklere boğularak büyük bir kahkaha patlattım. Uzlaşmak mı? Bu adam çıldırmış olmalıydı.

“Komik bir şey mi var?”

Ciddi bir ifadeyle yüzüne baktım. “Yok, yani hiç, yanlışlıkla çıktı ağzımdan.” Biraz daha öksürdüm ve Tanrı onu kutsasın, sırtıma vurmaya başladı.

Dâhili hat çaldığında, öksürüğümü kontrol altına alabildim ve Jesse yanıtlamak için kalktı. “Clive, evet, onu yukarı gönder.” Telefonu kapattı. “Jay,” diye homurdandı bana bakarak.

“Jay mi? Jay de kim?”

“Bardaki, kapıdaki görevli. Görüntü kaydını almış.” Fıstık ezmesini dolaba geri koydu ve mutfaktan çıktı.

Lanet olsun!

Benim Matt’le konuştuğumu gösteren kayıt mı?

Kafayı sıyıracaktım galiba.

Karşılama konuşmalarını duydum ve biraz sonra Jesse, Jay’le birlikte mutfağa geri geldi. Jay, yüzüme bakıp sırıttı. Acaba kaydı önceden izledi ve biraz sonra başıma gelecekleri bildiği için mi bana böyle sırıtıyor diye düşündüm.

Evet, gerçekten kafayı sıyıracaktım. Mutfaktan ayrılmak için tabureden kalktım.

“Nereye gidiyorsun?” diye sordu Jesse.

Arkama bakmadım. Yüzümde tam bir panik ifadesi olduğundan emindim. “Tuvalete” dedim ve Jesse’yi, Jay’le mutfakta bırakarak çıktım. Gözlerinden uzaklaştığım anda, biraz sonra evde esecek olan fırtınadan korunmak için kendimi güvende hissedeceğim yere, banyoya doğru koştum ve kendimi içeriye kapattım. Bunun peşini bırakmayacağını düşünmeliydim. Faili yakalamayı görev addedeceğini bilmeliydim. Tanrım, bu çok kötü bir durumdu. Klozete oturup kalktım, içeride volta atmaya başladım resmen ve sonra kapı kolunun sesini

duydum.

“Ava?” Dikilip kapıya baktım. “Evet?” Sesim tamamen gergin çıkmıştı.

“Ne oldu bebeğim. İyi misin?”

Belki de hastaymışım ayağına yatıp burada daha uzun süre kalmalıydım.

“Evet, iyiyim birazdan inerim aşağıya.” Hastayım demek aptalca olurdu. Yanıma gelebilmek için kapıyı bile kırabilirdi.

“Kapı neden kilitli?”

“Kilitlediğimi fark etmemişim. Meşgulüm şu anda,” dedim. Arada kocaman bir kapının olması iyiydi çünkü parmaklarım saçlarımın arasındaydı şu anda.

“Tamam, geç kalma.”

“Kalmam.” Hızlı hızlı attığı sert adımları içeriden duyabiliyordum.

Panik olmuştum. Gerçekten panik olmuştum ve niye bilmiyordum. Matt’le görüşme ayarlamamıştım. Karşılaşmamız sadece tesadüftü hepsi bu.

Lanet olsun!

Bu kadar ısrarcı olduğu için ona lanet olsun. Neden kamera kayıtlarının peşinde koşacağına bu işten vazgeçmiyordu ki? Aşağı inmeli, olaya noktayı koymalıydım. Kapıyı açarak banyodan çıktım. Yatak odasından geçip hole ulaştım. Bu konuyu çok uzatmıştı artık. Merdivenlere ulaştığımda, aşağıda dev ekran televizyondaki bar görüntüsüyle karşılaşınca durdum. Sanki sinema sahnesi gibiydi, her detay olduğundan daha da büyük görünüyordu. Kayıt bulanıktı, hareketler birbiriyle bağlantısız gibiydi ve ekran titriyordu. Jay, kaydı ileriye almaya başladı ve insanların hareketleri bardan geçişleri, flaşların yanıp sönmesi her şey daha da karmaşıkmış gibi görünmeye başladı. Sonra, kendimi diğerleriyle birlikte masada otururken gördüm

“Yavaşlat,” dedi Jesse. Jay de filmi normal hızına aldı. “Tamam, böyle devam et.”

İlk basamağa oturdum ve tüm gecemi önümdeki televizyona bakarak izlemeye

başladım. Uzun süre enteresan bir şey olmadı. Tom'un masaya gelip elimi sıkışını gördüm. Victoria randevusuyla buluşmak için masadan ayrıldı, sonrasında Kate masadan ayrıldı ve devamında neyin geldiğini

biliyordum. İçimden televizyonun o an yanmasını diledim ama olmadı. Tom gitti ve Matt yaklaştı. Ben yukarıda kaskatı kesilirken, Jesse'nin omuzlan yükseldi. Matt'in kameraya arkası dönüktü ama onun Matt olduğu her şekilde belliydi. Jesse'ye o Matt değildi diye yutturamazdım asla.

"Durdur," dedi Jesse. Daha iyi görmek için televizyona doğru yürüdü, yakından dikkatlice bakıp inceledi. Düşünceli bir şekilde kafasını sallamaya başladı. "Devam."

Jay kaydı devam ettirdi ve Jesse birkaç adım geri attı. Merdivende oturmuş Jesse, Matt'i son gördüğünde olanları düşünüyordum. Bunun bir daha tekrarlanmasını gerçekten istemiyordum. Neden önceden göremedim bunu? Taburemden inip Tom'la birlikte yere saçılan eşyalarımı toplayışımı izledim.

"Başka bir açıdan görmem lazım," dedi Jesse.

"Bir kamera daha var," diye cevapladı Jay.

"Onu aç. Sen Ava'yı onunla konuşurken görmüş müy-dün?"

"Ward, yapabileceğimin en iyisini yaptım ama bir ara kafayı bulmuş bir herifle bir de kızların kavgasıyla ilgilenmem gerektiği için gözümü üzerinden ayırmak zorunda kaldığım zamanlar oldu."

Kafamı salladım. Bir sonraki adımı bana temelli bir muhafız bulmak olacak herhalde. Çok saçma. "Kimsenin beni takip etmesine ihtiyacım yok," dedim. Her ikisinin de yüzü bana döndü. Jay rahatsız olmuş Jesse de katı ve sinirli görünüyordu. Bir süre sessizlik oldu. Çok rahatsız ediciydi ve Jesse'nin yakın takibi altında otururken kollarımı bilinçsiz bir şekilde birleştirip sıktım.

"İçkini boşta bıraktığın bir an oldu mu hiç?" diye sordu

Jay.

Soru karşısında şok oldum. "Hayır."

“Ne zaman tuhaf hissetmeye başladın?” diye sordu kollarını göğsünün üzerinde birleştirmiş dikkatlice beni süzen Jesse.

“Bardayken biraz sendelemiştim ama topuklularım yüzünden olduğunu düşünüp önemsemedim.”

“Barda kimseyle konuştun mu?”

Lanet olsun! Yalan mı söylemeliydim? Daha önce Jesse’nin üzerime yüklenen bir adama nasıl tepki verdiğini görmüştüm ve hiç hoş değildi. Kahretsin! Gergin bir şekilde Jay’e baktım. Ne düşündüğümü biliyordu.

Jesse kararmış gözleriyle bana uyarı niteliğinde bir bakış attı. Göğsü derin nefesleriyle inip kalkıyordu. “Soruya cevap ver Ava,” dedi beklediğimden daha sakin bir sesle.

“Bana içki teklif eden biri vardı barda. Reddettim.” Hızlı bir şekilde söyleyivermiştim. Huzursuzdum ve yere bakıyordum ama ben söylemesem de kaydı izlediğinde, kendisi de öğrenecekti nasıl olsa. O yüzden benden duysun istedim. “Bir sorun olmadı, içkilerimizi alıp masaya geri döndüm.” Jesse bayılmadan bu konuyu kısa kesmek istedim.

“İyiydi demeyi bırak!” diye bağırdı.

Olduğum yerde zıpladım ve tereddüt ederek yüzüne baktığımda, çenesinin gerilip boynundaki damarın zonkladığını gördüm. Sonra televizyondaki bir şey dikkatimi çekti ve bakışlarımı Jesse’den ayırdım. Ayırmamalıymışım. Görmezden gelseydim belki Jesse’nin de gözünden kaçacaktı ve geçip gidecekti. Damarlarımdaki kan dondu. Barda uzun boylu, takım elbiseli bir adam vardı. Görmemezlikten gelmek için çok geçti. Jesse de, Jay de neyin dikkatimi çektiğini görmek için yüzlerini ekrana çevirdiler.

Üçümüz de sessizleştik ve ben kalkıp bara giderken kamera açısından çıkan adamı gördük. Sonra atkuyruklu kaslı herif bana yaklaştı, bozukluklarımı yere düşürdüm, ayağa kalkıp masaya dönerken sendeledim. Sonra adam tekrar kamera açısının içine girdi. Daha iyi odaklanmak için gözlerimi kıstım. Bu o muydu? Öyle gibi görünüyordu kesinlikle ama çektiği mesajda Danimarka’da olduğunu söylemişti.

Jesse’ye baktığımda gerginliğinden benimle aynı şeyi düşündüğünü anlamıştım.

Gözlerime inanamayarak kamera

kaydını izlerken Jesse'nin derin derin nefes aldığını duyabiliyordum. Gözlerini televizyondan alamadığı için bana bakamıyordu. Deliye dönecekti. O da bu işi yapanın Mikael olduğunu düşünüyordu ama Jesse onun Danimarka'da olması gerektiğini bilmiyordu. Yoksa biliyor muydu?

Sam içeri girene ve ben masadan kalkana kadar kaydı hızlı çekimde izledik. Sonra ekranın sağ alt köşesinde Jesse belirdi, onu görüp donakaldım, sertçe yere düştüm ve etrafıma insanlar toplanıverdi birden.

Uzun süre kimse konuşmadı. Rahatsız ediciydi. Jesse'ye baktığımda beni seyrettiğini gördüm. Gözlerindeki karanlığın pek hoşuma ittiğini söyleyemem. Benim gözlerimde de yaşlar birikmişti. Ona mesajdan bahsetmeli miydim? Daha şimdiden sadist eğilimleri var gibiydi. Bu öfkeye daha fazlasını eklemeli miydim?

Jay öksürdü ve dikkatini kendisine çekmemi sağladı. 'Yeteri kadarını izlediniz mi?"

"Evet," dedi Jesse gözlerini benden ayırmadan. Şimdi anlıyorum ki Jesse'nin gelmiş olması, olabilecek en doğru şeymiş.

"Ben gidiyorum o zaman," dedi Jay ve CD'yi çıkarttı. 'Yolu bulabilirim, siz zahmet etmeyin."

Jay giderken, Jesse, hiç ağzını açmadı, arkasından hafifçe kapıyı kapattı.

Gözlerimi yere diktim. Gerçekten çok kötü şeyler olabilirdi. Jesse'nin Matt'in o gece yanıma gelmesinden hiç bahsetmediğim için bana söyleyecek lafları olduğundan şüphem yoktu ama beni suçlayamazdı. Niye durup dururken bu bilgiyi onunla paylaşayım ki? Tamamen de aptal değildim ama öyleymişim biraz herhalde çünkü kamera kaydı benim hiç aklıma gelmemişti, Jesse'nin dedektifliğe soyunacağı da.

"Matt'ten bahsetmemiştin hiç." Sakin ses tonuyla beni kandıramazdı ayrıca daha önemli bir sorun varken niye o konuyu açmıştı ki... bardaki uzun boylu, takım elbiseli adam. Jesse'nin de onun yaptığını düşündüğüne emindim.

Omuzlarımdan tutup beni ayağa kaldırdı anıa başımı kaldırıp yüzüne bakmadım;

Öfkeli olduğunu zaten biliyordum. Ayrıca görmeme gerek yoktu ve ayrıca Matt'ten niye bahsetmediğim de gayet açıktı. "Seni sinirlendirmek istemedim." "Sinirlendirmek?" Sesi şaşırmış gibiydi.

"Tamam, senin deliye dönmeni istemedim." Başımı kaldırıp baktığımda tamamen boş bir ifadeyle bana baktığını gördüm. Şaşırdım; Öfkeden deliye dönmüş bekliyordum. "Tesadüfen karşılaştık."

"Ama birkaç dakika konuşmuşsunuz. Ne konuştunuz?" "Özür diledi."

"Ve bu birkaç dakikasını mı aldı?" Kaşlarını kaldırdı. Haklıydı, bir özür birkaç saniyeden uzun sürmezdi ama konuştuğumuz her şeyi de hatırlamıyordum. "Sana onu bir daha görmemeni söylemiştim."

Şaşırarak suratına baktım. "Jesse planlı bir şey değildi. Sana söyledim, tesadüfen karşılaştık." Ne yapacaktım ki? Bardan çıkıp gitse miydim yani? "Senin hakkında bildiklerini nereden öğrendiğini sordum."

"Önemsiyor musun?" Öfkesini dizginliyordu, görebiliyordum.

"Hayır önemsemiyorum."

Yüzüme bakarken alt dudağını ısırmaya başladı yine. Suçlu hissediyordum ama sebebini bilmiyordum. Yanlış bir şey yapmamıştım. Bana bağırmıyordu ama mutlu olmadığı da belliydi. Ne yapmam gerekiyordu? Mikael hakkında benimle aynı şeyleri düşündüğünü biliyordum ama bu konuda bana kızmasına imkân yoktu çünkü onun barda olduğundan haberim bile yoktu. Tabii eğer o ise.

"O zaman bırak gitsin." Yanımdan geçerken, "Ben duşa gidiyorum," dedi. Sakinliği karşında donakalmıştım. Sanırım tepesinin atmış olmasını tercih ederdim. En azından tam olarak ne hissettiğini biliyor olurdum. Dönüp yatak odasına gittim. Aklından geçenleri anlamam gerekiyordu. Çok kızdığını biliyordum, peki niye kendini tutuyordu? Ne kadar hoş görünmese de duygularını açığa vurmasını tercih ederdim. Kendimi patlat düğmesinin etrafında dolaşıyor gibi hissediyordum. Yatak odasına girdim ve direkt banyoya yürüyüp kapıyı açtım. Duştaydı. Şu anda bile onun vücudunun güzelliği karşısında bir kez daha büyülenmiştim ama öfke dolu olduğunu biliyordum. Sadece bir potansiyeldi.

"Bana bağırıp çağırsan da bu konuyu aşıp gitsek olmaz mı?" Hilton banyonun

üzerine oturup ellerimi kucağıma aldım. Nişan yüzüğümün parmağımda olmadığını da o an fark ettim. O mu çıkarmıştı? Bunun düşüncesi bile kalbime saplanan bir bıçak gibi canımı acıtmıştı. Bu hiç hoşuma gitmemişti, hem de hiç.

Tek kelime etmedi. Kendini sabunladı, duruladı ve sonra da duştan çıkıp bir havluyla vücudunu sararak kurulanmaya başladı. Beni olduğum yerde bırakıp çıkıp gitti. Bu belirsizlik içimi kemiriyordu. İnip yanına, yatak odasına gittim gergin bir şekilde.

“Jesse?”

Beni tamamen görmezden gelerek gardırop odasına girdi ve biraz sonra da üzerinde solmuş bir kotla çıktı. Çenesi gerginlikten seğiriyordu ve duygularını kontrol etmek için azami çaba sarf ettiğini görebiliyordum. Onun küplere binmesini bu kadar isteyebileceğimi hiç düşünmemiştim. Ayrıca nereye gidiyordu şimdi?

Ben odanın ortasında dikilmiş ne yapacağımı düşünürken, üzerine gri bir tişört geçirip tekrar banyoya girdi. Onu takip ettim ve dişlerini fırçaladığını gördüm. Ayna üzerinden gözlerime baktı. Gergin ve rahatsız hissediyordum.

“Lütfen, konuş benimle.”

Dişini fırçaladıktan sonra yüzünü yıkadı, sonra da elleriyle Hilton banyonun kenarına dayanarak derin derin nefes aldı. Kendimi fırtınaya hazırladım aııa fırtına gelmedi. N amından yürüyüp yatak odasına geçti.

Çaresi7 bir ruh gibi onu takip ediyordum. “Nereye gidiyorsun?” diye sordum arkasını dönüp kapıya doğru yürürken.

Dvırdu ve bir süre kıpırdamadı, sonra dönüp yüzüme o karanlık gözleriyle baktı, “Manor'da yapmam gereken işler var," dedi. Sesinde herhangi bir duygudan eser yoktu, ben ise feryat etmeye çok yakındım. Taş kesmiştim.

“Bu akşam bir şeyler yapacağız sanmıştım,” dedim ona hatırlatmaya çalışarak umutsuzca.

“Önemli bir iş çıktı,” dedi ve gitmek için döndü.

“Bana kızgınsın,” diye haykırdım. Gitmesini istemiyordum. Genelde onunla

gitmem için ısrar eder ama ben ayak direrdim ama şimdi ben onunla gitmek istiyordum.

Başını salladı ve yere baktı. Bana bakmıyordu. Yüzünü görmem gerekiyordu. Yatak odasından çıktı, ben de yere kapaklanıp ağlamaya başladım. Kendimi yardıma muhtaç ve eksik hissediyordum. Tüm bunun sebebi benim son sözü söyleyen olmak istememdi, tüm bunlar, ben bir şeyi kanıtlamaya çalıştığım için olmuştu. Kanıtladığım tek şey ise, onsuz tamamen kayıp olduğum gerçeğiydi.

Kendimi yatağa sürükledim ve yüzüstü yatıp onun yatağa sinmiş kokusunu içime çektim. Gerçeğinin yerini tutmuyordu. Bütün bunları bir tek o düzeltebilir, o yoluna koyabilirdi. Ve en kötüsü de nereye gittiğini, orada kimlerin olduğunu ve ne yapacağını biliyordum. Ne yapmam gerekiyordu? Tamamen çökmüş haldeydim, gözyaşlarını yüzünden suratım yapış yapış ve gergindi. Çok fazla kötü düşünmekten de başım ağrıyordu. Bir şişe votka açıp içer miydi? Eğer içerse bir süre onu görmek istemediğimi biliyordum. Sarhoş Jesse'dense olmayan Jesse'yi tercih ederdim. O adamı bir daha asla görmek istemiyordum.

Yatakta oturdum ve birden aklıma bir şey geldi. O burada değildi, ben buradaydım ve yalnızdım. Yataktan fırlayıp banyoya gittim, dolabı açtım ve kozmetik malzemelerine, şişelere baktım. Tüm raflardaki eşyaları kenara çekip arkalara

bakarak aramaya başladım. Titreyen ellerim hiç yardımcı olmuyordu bana, bir şişeyi yere düşürüp kırmaktan korkuyordum. Sonunda daha fazla dayanamadım ve çığlık atarak bir darbede hepsini yere döktüm. Tek tek tüm raflardaki malzemeyi yere çaldım.

Ne düşünüyordum ki? Onları bu kadar göz önünde bir yere saklayacak kadar aptal değildi. Banyodan çıkıp gardırop odasına girdim. Tüm takımlarının ceplerini dışarı çıkartarak kontrol etmeye başladım. Ayakkabıların içine baktım, düzenli bir şekilde katlanmış duran tişörtlerin arasına baktım. Bulamadım ama vazgeçmiyordum. Doğum kontrol haplarım esrarengiz bir şekilde yok oluyordu ve bu, bu adam hayatıma girdikten sonra olmaya başlamıştı. Ne yapmaya çalışıyordu?

Kendimi gardırop odasının zeminine bıraktım, gözyaşla-rımı sildim ve kot pantolonlarının ceplerini kontrol etmeye başladım. Delirmiş bir şekilde gardıropta didiklemediğim bir kıyafet bile bırakmadım ama bulamadım. Bir

ceketin ceplerini kontrol ederken, altın kaplama saten hediye çantası kayıp yere düştü ve içindekiler de yere saçıldı.

Prezervatifler.

Bunlara ihtiyacımız yok.

Beni hamile bırakmaya çalışıyordu! Lanet olsun!

Evin içinde kafayı yemiş gibi oradan oraya koşturmaya, gördüğüm her çekmeceyi çekmeye, her dolabı açmaya, onları saklamış olabileceği her deliği kontrol etmeye başladım. Bir saat geçti, hâlâ bulamamıştım. Uzaktan telefonumun çaldığını duyduğumda, dikkat kesilip sesi takip ederek telefonu bulmaya çalıştım ama birkaç kere çaldıktan sonra kesildi. “Kahretsin!” Kendi kendime küfrettim ama sonra mesaj geldi telefonuma ve bu sefer sesi takip ederek telefonumu Jesse’nin bugün oturduğu koltuğun yanında buldum. Cevapsız arama annemdendi. Tanrım, Dan, ona her şeyi yetiştirmiş miydi hemen? Şu an hiç onunla konuşacak durumda değildim. Kendimi hayırsız evlat gibi hissetsem de, ona ne söyle-ycceğimi bilmiyordum. Mesajın John’dan geldiğini gördüğümde, kalbim duracak sandım.

O, iyi ama gelsen iyi olur sanırım.

İlk kelimeyi okuduğumda endişem azalmıştı ama sonrası daha da çok canımı sıkmıştı. Gitsem iyi mi olurdu? John, Jesse’nin içki içmemesi için bir mücadelemi veriyordu? Uçarak merdivenleri çıktım ve banyoya gidip aynanın karşısında kendimi toparladım. İyi görünmüyordum. Sanki feryat figan ağlamış gibi görünüyordum ve bunun üstesinden gelecek bir makyaj yoktu. Anahtarlarımı da bulduktan sonra, arabama doğru koşmaya başladım.

Rekor sürede Manor’a vardım. Ana kapıya geldiğimde, kapılar kendiliğinden açılmaya başladığında da hiç şaşırmadım. John beni bekliyor olmalıydı. Ona bir an önce ulaşmak istemenin verdiği çaresizlikle arabamı deli gibi hızlı kullanıyordum. Binanın kapıları açıktı ve hemen koşarak içeri girdim. Bar ve restorandan yükselen sesleri hiç duymadan giriş salonunu koşarak geçtim. Yaz odasından koşarak geçerken, tüm konuşmaların durup, tüm gözlerin bana çevrildiğini far-kmdaydım ama durup onlarla selamlaşmaya vaktim de niyetim de yoktu.

Jesse’nin ofisine yaklaştıkça sert bir çarpma sesiyle irkildim. Bu da neydi böyle?

Kapı kolunu tutarken dönüp koridora baktım ama benden başka kimse yoktu. Kolu çevirdim.

“Ava!” Koca John’un guruldayan sesi koridorda yankılandı ama onu göremiyordum. “Siktir! Kahretsin! Ava bekle!” Ondan beklenmeyecek bir hızda bana doğru yaklaşıyordu. Gözlükleri gözündeydi her zamanki gibi. “Tanrım! Kadın, oraya girme!”

John, zıvanadan çıkmış gibi bana doğru koşuyordu ve o sırada az önce duyduğum çarpma sesinden bir tane daha

duydum. Ses Jesse’nin ofisinden geliyordu ve John’un koridorda yankılanan sesini bile bastırmıştı. Neydi bu? Kapıyı itip odanın tamamını görene kadar yavaşça açtım ve nefesim kesildi.

Aman Tanrım!

30. (V>öâm

Gördüklerim karşısında kalbim durdu sanki, istemsizce sendeledim. Neler oluyor burada?

“Hayır!” John bana çarptı ve belimden beni kavradı.

Önümdeki korkunç manzara karşısında, tüm duygularımı yitirmiştim, Sonra da beni odadan dışarı sürüklemeye çalışan John’un muazzam kuvvetiyle boğuşmaya başladım. Nasıl oldu bilmiyorum, belki de adrenalin sayesinde, John’dan kendimi kurtarıp kendimi yeniden odaya attım ve yere kapaklandım. O sırada Sarah’mn elindeki o iğrenç kırbacı kaldırıp Jesse’nin sırtına sertçe vurduğunu gördüm. Midem ağzıma geldi ve o anda kolumda John’un sıcak avuçlarını hissettim.

“Ava, tatlım,” John’un sesi şimdiye kadar duyduğum en yumuşak sesiydi, “Bunu görmesen daha iyi olur.”

Omuz silkerek onu ittim ve ayağa kalkıp gözlerimin önündeki bu sahneyi kavramaya çalıştım. Her ne kadar zaman sanki benim için yavaşlamış ve her detay gözlerimin önünde olsa da bunu kavramak zordu. Jesse’nin üzeri çıplaktı, yerde diz üstü çökmüştü ve başı önüne düşmüştü. Bana bakmak için başını kaldırmadı bile. Sarah, onun arkasında ayakta duruyordu. Siyah deri bir pantolon

ve deri bir korse giymişti üzerine. Ayaklarında da dizlerinin üzerine kadar yükselen, yüksek topuklu deri çizmeler vardı. Elinde tuttuğu kırbaç kadar kötü görünüyordu.

Kımıldayamıyordum. Sanki olduğum yere kök salmıştım. Bacaklarım titriyor, kalbim sanki göğüs kafesimden fırlayacakmış gibi atıyordu. Ağzımı açamadım. Neler oluyordu?

Saralı yüzünde derin bir memnuniyetle kırbacı yavaşça kaldırarak bana doğru baktı. Bağırmak istiyordum, ona durmasını söylemek istiyordum ama kurumuş dudaklarım beynimi komutlarına cevap vermiyordu. O sarkık suratı, Jesse'yi bu aşağılık işkencesine malzeme ettiği için zevkten dört köşeydi ve şüphesiz ki benim bu duruma tanıklık etmem de keyfine keyif katıyordu.

Kırbacı tekrar Jesse'nin çıplak tenine vurduğunda, Jesse kamburunu çıkarıp başını geriye attı ama hiç ses çıkarmadı.

Odada yankılanan yüksek ses, bana aitti.

Haykırışımı duyduğunda, başını kaldırdı. Ben, yine kollarımdan beni yakalamış olan John'la boğuşuyordum. "Bırak beni!" Onun kolları arasındaki vücudumu kıvırarak, ona tekme atarak, vurarak kendimi kurtarmaya çalışıyordum.

"Ava?" Jesse'nin zayıf ve kırgın sesini duyunca durdum. Yüzünü benim olduğum tarafa çevirdi.

Gözlerimiz birbirini bulup da donuk boşluklardan başka bir şey göremediğimde, çaresiz bir haykırış dudaklarım arasından kurtuldu. Sanki tam olarak ehli değil gibiydi. Sanki uyuşturucu almış ve çökmüş gibi görünüyordu. Ayağa kalkmaya çalıştı ama vücudunun dengesini sağlayamayıp sendeledi. Arkasına baktım ve sağdan sola, yukarıdan aşağıya tüm sırtına yayılmış en azından on kırbaç darbesi gördüm. Hepsinden kan sızıyordu.

Kendimi çok kötü hissettim. Midem ağzıma geliyordu. Saralı, elindeki kırbacı yeniden kaldırdığında, John'un onun ismini bağırdığını duydum. Dizlerim çözüldü ve yere, Jo-hn'un ayaklarının dibine kapaklandım.

"Ava?" Jesse ayağa kalktı ama sağlam basmanın çok uzağındaydı. Sanki odaklanmasını artırmak ister gibi başını sağa sola salladı. Odadaki varlığımı idrak ettiğinde, şaşırmış ifadesi yerini ıstıraba bıraktı. "Tanrım, lıayır!" Yakışıklı

suratını korku kapladı. Sesi bile dengesizdi. İleri doğrıı yürümeye çalıştı ama koluna yapışan Saralı tarafından durduruldu. “Rahat bırak beni!” diye kükredi arkasına dönüp ona bakarak. Yanıma

koşup önümde diz çöktü. “Ava, bebeğim. Sen ne arıyorsun burada?” Yüzümü ellerinin arasına aldı ve gözlerimi aramaya başladı.

Gözyaşlarını arasında tamamen bulanıktı. Konuşamıyor-dum. Sadece deli gibi başımı sağa sola sallıyor, az önce tanık olduğum şeyi zihnimden kovmaya çalışıyordum. Bu bir kâbus muydu? O kaltakla mücadele bile etmiyordu. Öylece dizleri üzerine çökmüş, transa geçmiş kırbaç darbelerini bekliyordu. Onu kendimden uzaklaştırmak için ittim ve tökezleyerek ayağa kalktım.

“Ava, lütfen!” diye yalvardı, ben ellerini iterken. Buradan hemen çıkmam gerekiyordu.

Dönüp John’u yolumdan uzaklaştırdım ve koridor boyunca koşmaya başladım. Yaz odasından geçerken beni seyreden şaşkın suratların belli belirsiz farkmdaydım ve arkama baktığımda da John ve Jesse’nin peşimden geldiğini gördüm. Midemdeki ağrı artmış, boğazımda yanma hissetmeye başlamıştım. Ağzımı elimle kapadım, sanırım kusacaktım. Tuvalet kapısından içeri hızla girdim, son anda bir kabine girip kapıyı arkamdan çarptım ve son anda yetişerek midemde ne varsa klozete bıraktım. Yüksek sesle öğürüyordum, yüzüm hem terden hem gözyaşından sırılsıklamdı. Cehennemin en alt seviyesinde olmalıydım.

Tuvalet kapısının hızla açılma sesi kadınlar tuvaletinin duvarlarında yankılandı. “Ava!” Kapımı yumruklamaya başladı, ben de bir kusma dalgasının daha geldiğini hissederek kıçımın üstüne yere oturdum. “Ava! Aç kapıyı!”

Öğürmelerim durmadığı için, istesem bile ona cevap veremezdim. Ne söyleyecektim ki? Az önce kendini bir kadına kırbaçlattığına şahit olmuştum. Benden nefret eden ve Jes-se’yi isteyen bir kadına. Hayal gücüm bu derecede bir duyarsızlığı anlayıp kabul edebilecek kadar geniş değildi. Arkamdaki kapı yumruklanmaya devam ederken, ben uzanıp bir tuvalet kâğıdı aldım ve dudaklarımı sildim.

“Lütfen,” diye yalvarıyordu ve çıkan sesten kapıya alnını dayadığını da anlamıştım. “Ava, lütfen aç kapıyı.”

Onun yalvaran sesini duyduğumda gözyaşlarını yine hızlandı. Kendine bunu yaptığını öğrendikten sonra muhtemelen sevdiğim adamın gözlerine bir daha bakamazdım.

“Kim aldı onu içeriye?” Sesine öfke hâkim olmuştu ve kapıyı yumruklamaya devam ediyordu. “Lanet olsun! Kim aldı onu içeriye?”

“Jesse onu ben içeri almadım, onu asla içeri almam,” dedi John kalın sesiyle. Ona hak veriyordum. Beni içeri alan o olamazdı. Beni durdurmaya çalışması, kapıyı açtığım andaki haykırışı, hepsi bir tek şeyi işaret ediyordu. Bana mesaj çeken de o değildi, kapıları açan da. Yine o kaltak yapmıştı. Bana olan nefretini hafife almıştım. Beni şok etmek istemişti ve bunu başarmıştı ama bu Jesse’nin de gönüllü olarak, isteyerek onun önünde diz çöküp kendisini kırbaçlamasına izin verdiği gerçeğini değiştirmiyordu. Niye peki?

“Neler oluyor?” Kate’in tanıdık sesi bu dehşet sahnesinden kurtulabilmem için bana umut vermişti. “Siktir! Jesse, sırtına ne oldu senin böyle?”

“Hiçbir şey,” diye bağırdı.

“Bağırma bana. Ava nerede? Neler oluyor burada? Ava?” Beni soruyordu ve ben de çaresizce ona cevap vermek istiyordum ama biliyordum ki eğer kapıyı açarsam, Jesse de içeri girecekti. Onu göremezdim.

“O içerde. Dışarı çıkmıyor. Ava?” diye bağırdı. Kate lütfen onu dışarıya çıkar.” Tekrar vurdu kapıya. Sesi çaresiz ve ümitsizdi.

“Bir dakika! Onun neden içeride kilitli olduğunu ve senin de neden kan revan içerisinde olduğunu anlatır mısın bana?” Kate’in sesi öfkeliydi.

“Ava içeriye geldiğinde görmemesi gereken şeyler gördü. Çok korktu. Onu görmem gerek.” Konuşması sık nefes aldığı için gergindi.

Neden bu kadar korktuğumu bağırmak istedim fakat art arda gelen yeni bir öğürme dalgası konuşmamı imkansız hale getirdi..

“Jesse, eğer onu aldattıysan!” diye bağırdı Kate. “Ava?”

Evet aldattı doğru, fakat Kate’in düşündüğü anlamda değil. Daha da kötüsü.

“Hayır!” diye bağırdı Jesse savunmaya geçerek. “Öyle de-ğil!”

“Peki, Nasıl öyleyse? Kız içeride kusuyor. Ava?”

Kate de kapıyı yumruklamaya başlamıştı.

“Ava, hadi. Aç kapıyı.”

Jesse telaş içinde “Ava!” diye seslendi.

Kate, “Jesse, git buradan,” diye bağırdı.

“Hayır!”

“Belli ki sen buradayken dışarıya çıkmayacak. Hey, koca adam. Onu buradan dışarı çıkar.”

John, “Jesse?” diye gürledi. Jesse onu dinlesin ve buradan gitsin diye dua ettim. O, buradayken asla dışarı çıkmayacaktım. “Artık seninle ilgilensek iyi olacak seni gerizekâlı pislik.”

Başımı ellerimin arasına alıp oturdum ve Jesse’nin kadınlar tuvaletinden çıkarılışını dinledim.

Arkasından da tuvaletin kapısı açıldı yeniden ve Kate gelip bulunduğum kabinin kapısını tıklattı. “Ava, o gitti,” dedi. Kalktım ve arkadaşım yanıma gelebilsin diye kilidi açtım. Dar aralıktan vücudunu içeri soktuktan sonra klozetteki kusmuğu gördü ve yüzünü buruşturdu. “Neler oluyor?” O da karşımda diz çöktü. Diz dizeydik.

Hıçkırıklarımın arasında birkaç derin nefes aldım. “Kendini kırbaçlatıyordu.” Bunu yüksek sesle duyduğumda yine öğürdüm ve başımı klozete soktum. Bu seferki sadece boş öğürmeydi ama, midemde çıkartacak bir şey kalmamıştı. Kate’in sırtımı sıvazladığını hissettim.

“O ne yapıyordu dedin?”

Başımı klozetten kaldırdım ve Kate’in şaşkınlıktan küçük dilini yuttuğunu gördüm. Kim inanırdı ki buna? Ama ben

olaya kendi gözlerimle şahit olmuştum. “İçeri girdiğimde Sarah, onu kırbaçlıyordu.”

Gözleri fal taşı gibi açıldı. “Baş orospu?”

“Ta kendisi,” dedim başımla onaylayarak. “Dizleri üzerine çökmüştü Kate, sanki bir çeşit köle gibi.” Gözyaşlarım yine dökülmeye başladı ve benim güçlü, kendine güvenli erkeğimin kendi isteğiyle kırbaçlandığı anların görüntüsü zihnimi bir kez daha işgal etti.

“Siktir ya.” Ellerini dizlerime koydu. “Ava, sırtı çok kötü görünüyordu.”

“Biliyorum!” diye ağladım. “Gördüm!” O kırbaç darbelerinin nasıl indiğini de gördüm. İçinde hiç haz barındırmıyordu. En azından Jesse açısından. Sarah başka bir hikâyeydi tabii ama Jesse, canının acımasını istemişti. Midem sıkıştı. “Kate, benim gitmem gerek ama o bana izin vermeyecek. Biliyorum, izin vermeyecek.”

Aklına bir şey geldiğini güzel yüzünün aldığı ifadeden anladım. Ayağa kalktı. “Bekle burada.”

“Nereye gidiyorsun?” diye sordum panikleyerek. Kate gider gitmez, o, yine gelecekti. Biliyorum, gelirdi.

“John, Jesse’yi ofisine götürmüştü, ben bir bakıp kontrol edeceğim yine de.” Kapıyı vücudunun geçebileceği kadar açıp üzerimden atlayarak dışarı çıktı.

Nefesimi tutup kavga gürültü bekledim ama olmadı. Kapı açılıp kapandı ve sonra yine sessizlik. Yalnızdım. Ayağa kalktım ama bacaklarım zayıftı ve titriyordu. O sırada kapı açıldı ve ben donup kaldım. Nefesimi tuttum.

“Ava?” diye fısıldadı Kate kapıyı hafifçe tıklatırken. “Jesse, John’la birlikte ofisinde. Kapıları da Sam halledecek.”

Kapıyı açtım ve tuvaletten çıkartılıp kapıya doğru çekilmeden önce aynaya baktım. Korkunç görünüyordum. “Bekle, bir yüzümü yıkayayım,” dedim ve Kate’ten kurtulup lavaboya gittim. Eğilip yüzüme su çarptım ve ağzımı çalkaladım. “Al, sakız çiğne,” dedi Kate ağzıma bir sakız sokarken.

Şu anda alkolün o kadar da kötü olmadığını düşünmeye

başlamıştım. Onu sarhoş bulmayı tercih eder miydim? Evet, kesinlikle. O merhametsiz yaratıkla karşılaşmayı kendisini kırbaçlattığını görmeye yeğlerdim. O, kendisine zarar veren tiplerdendi. Onun, benim Margo'ıun arkasında yaptığım kısa yolculukta edindiğim berelere ya da o kel herif kolumu sıktığında oluşan bereye verdiği tepkiyi hatırladığımda, üzüntüm, yerini öfkeye bıraktı. Nasıl da deliye dönmüştü.

Daha ben, buradan ayrılmadan önce Jesse'yle yüzleşmek istediğimi, ona sormam gereken sorular olduğunu söyleye-meden, kendisi bir hışım gelip kadınlar tuvaletine girdi. Beni izlerken, bakışlarının berraklaştığını görebiliyordum. Göğsü, nefes alışlarıyla yükselip iniyordu. Saçı, terden ıslanmıştı. Kate, bir ona bir bana bakarak, ne yapacağını düşünüyordu.

Bana doğru yaklaştı, bana ne yapacağını çok iyi bildiğim için onu durdurmaya çalışmadım bile. Eğilip beni omzuna aldı ve tuvaletten çıkıp doğruca ofisine doğru yürümeye başladı. Kendinden emin adımlarla ilerlerken hiç sağa sola bakmadan dümdüz yürüyordu. Yaz odasından geçerken, bizi izleyen meraklı bakışlara da itibar etmedi. Gözyaşlarını, yeniden yanaklarımdan aşağı süzülürken odadaki insanların fısıldayarak bizden bahsettiğini biliyordum. Tam bir ıstırap halindeydim. Midem yanmaya devam ediyordu, kalbim de tam ortadan ikiye ayrılmış gibi hissediyordum.

Ofis kapısını tekmeleyerek açtı ve doğruca koltuğa yürüdü. Acıyla eğilip oturdu. Midem bulanıyordu. Kollarını bana sardı ve başını boynuma gömdü. Sessizdi. Ben, tüm vücudumu ele geçiren titremeye hâkim olmaya çalışırken, o bana sıkıca sarılıyordu. Bu benim asla kazanamayacağım bir savaştı. Benim güzel adamımın önemli sorunları vardı ve ben tam artık onu çözdüm derken, şimdiye kadar bildiklerimin çok daha kötüsü tarafından vurulup uyandırılıyordum. Onu aslında hiç tanımıyordum ve kesinlikle anlamıyordum da.

"Lütfen ağlama." Boğuk sesi çınlayan kulaklarıma ulaştı. "Bu, beni öldürüyor."

"Niye?" diye sordum. Söyleyecek başka bir şey bulama-iniştim. Tek bilmek istediğim de buydu. Niye kendine bunu yapıyordu?

"Sana içki içmeyeceğime dair söz vermiştim."

Ne?

Bana içki içmeyeceğine dair söz verdiği için içmeyip kendini kırbaçlatmayı mı

tercih etmişti yani. “İçmek mi istedin?” “Zihnimden uzaklaştırmak istedim.”

“Bana bak,” diye emrettim ama o başını tecrit edilmiş yerinden kaldırmak için bir girişimde bulunmadı. “Kahretsin Jesse, bana bak!” Kıvranarak yüzüne dokunmaya çalıştım ve tutup kaldırdım ama o acı içinde tısladı. “Üç,” dedim sakin bir şekilde, başka ne yapacağımı bilemeden. Altımda gerildiğini hissedebiliyordum ama hâlâ bana bakmıyordu. “İki.” “Sıfırda ne oluyor?” diye sordu hafifçe.

“Ben gidiyorum,” dedim sakince.

Hemen başını kaldırdı ve ben de onun görüntüsünün karşısında hıçkırarak ağlamaya başladım. Puslu yeşil gözlerinden ıstırap akıyordu. Çenesi seğiriyordu. Direkt gözlerime baktı. Sessizce bana, “Lütfen gitme,” diye yalvarıyorlardı.

Onun sesi ve görüntüsü karşısında beni bir arada tutan son kuvvetimi de yitiriyordum. Yüzünü ellerim arasına alıp dudaklarımı, dudaklarının üzerine koydum ama yeterince yakın değildim. İhtiyatlı bir şekilde hareket ederek kendimi kucağına yerleştirdim ve onun canını yakmamaya özen göstererek kendimi olabildiğince onun vücuduna yaklaştırdım. “Söyle bakalım neyi uzaklaştırıyordun zihninden?”

“Seni üzmeyi.”

“Anlamıyorum.” Bunun beni üzmediğini mi sanıyordu? “İçmiş olmanı tercih ederdim.”

“Etmezdin,” dedi hafifçe gülerek ve bu tüm sinirimi tepeme çıkarttı.

Geri çekilip gözlerini aradım. “Az önce tanık olduklarımı görmektense votka fabrikasını içtiğini görmeyi tercih ederim.”

Utanç içinde yüzünü düşürdü. “İnan bana Ava, bunu istemezdin.”

“İnanayım mı? Jesse bana ihanet ettiğin için acı çekiyorum.” Sarah’yı yakaladığımda ona neler yapacağımı daha düşünmemiştim bile. O, benim evhamlı Tanrımın vücudunda izler bırakmıştı ve bunu düşündükçe daha da sinirleniyordum.

Beni sıkıca kavramak istediğinde onu itip kucağından indim. “Bir yere gittiğim

yok,” dedim sert bir şekilde. Yüzündeki panik ifadesi beni daha da çılgına çeviriyordu. Bugün beni daha da zorlamakta olan zor adamımın bakışları altında, ofisinde volta atmaya ve tırnaklarımla dişlerime vurmaya başladım. Tanrım, Lusso’nun lansman gecesinde ona bir kemerle vurmuştum.

Karşısındaki kanepeye oturdum ve ağrıyan başımı ellerimin arasına aldım. Sürekli bir şey söylemek ister gibi nefes aldığını fark ettim. Bıkkınlıkla nefesimi verdim ve şakaklarıma masaj yapmaya başladım. “Bilmem gereken başka bir şey var mı?”

“Ne gibi?” diye sordu. Bunu anlamıyordum, o söylemezse ben nereden bilecektim ki? Burasını öğrendiğimde şok olmuştum zaten, üstüne içki meselesi ve şimdi de bu.

“Bilmiyorum, sen söyleyeceksin,” dedim. Aslında onu rahatlatmayı çok istiyordum. Şu an kendimi ondan uzak tutmak en az kendine zarar verdirmesini seyretmem kadar canımı yakıyordu. “Niye bunu sarhoş Jesse’ye tercih ederdim?”

İleri doğru eğildi, dirseklerini dizlerine koydu ve düşünceli bir biçimde şakaklarını okşamaya başladı. “İçki ve seks benim için bir arada gider.”

“Bu ne demek?” Sesim yüksek ve rahatsız ediciydi.

“Ava, Manor bana yirmi bir yaşımdayken miras kaldı. Buraya o yaşta birinin sahip olduğunu hayal etsene. Onca kadın, hepsi hazır ve nazır.” Utanmışa benziyordu.

Düşünmeye başladım. Tamam, bunu anlayabiliyordum

ve kadınların hazır ve nazır olduğu da sır değil. Hâlâ da öyleler aslında. “Sen içtin ve takıldın mı?”

Nefesini bıraktı. “Evet, dediğim gibi içki ve seks bir arada gider ama hepsi geride kaldı şimdi.” Oturuşunu değiştirdi. “Şimdi sadece sen varsın.”

İkimizin arasında duran masanın üzerinden bana uzanmaya çalıştı ama ben geri çekildim. Eli düştü ve yüzünü yere çevirdi. Hâlâ anlamıyordum ve hâlâ niye Sarah tarafından kırbaçlanmayı kabul ettiğini açıklamıyordu.

“Yani diyorsun ki içki içmedim çünkü seks yapmak isteyebilirdim. Öyle mi?” Alnımın kırış kırış olduğundan emindim çünkü kafam çok karışmıştı.

“Alkol konusunda kendime güvenmiyorum, Ava.” “içersen en yakındaki kadının üzerine atlayacağını düşündüğün için mi?”

Gergin bir şekilde güldü ve elini saçına götürdü. “Sanmıyorum. Sana bunu yapamazdım.”

“Sanmıyor musun?” Şok olmuştum.

“Alabileceğim bir risk değil bu, Ava. Ben çok içiyorum ve kendimi kaybediyorum ve kadınlar da isteyerek kendilerini benim kollarıma atıyorlar. Gördün bunu.” Utangaç bir şekilde güldü.

Somurttum. “Geçen cuma pek bir şey yapacak durumda değildin ama!”

“Evet, ama genelde o kadar da içmem, Ava. O zaman tamamen aklımı uyuşturmaya çalışıyordum.”

‘Yani, sen genelde yetecek kadar içki içip sonra da isteyen kadınlarla bolca seks yapıyorsun öyle mi?” Galiba anlamaya başlıyordum. “Benimleyken asla içki içmemiştin değil mi?” Ayağa kalkıp masayı kenara çekti önümde diz çökebilmek için. Ellerini bacaklarıma koydu, direkt gözlerimin içine baktı. “Hayır, Ava. Seninleyken hiçbir zaman alkolün etkisi altında değildim. Buna ihtiyacım yok. Alkol zihnimi boşaltıyordu, hayatımın ne kadar boş olduğunu unutmamı sağlıyordu. Birlikte olduğum kadınların hiçbirini asla önem-senıedim. Bir tanesini bile. Sonra sen girdin hayatıma ve her şey tamamen değişti. Beni hayata döndürdün sen, Ava. Bir daha alkole dokunmak istemedim çünkü başlarsam, durma-yabilirdim ve seninle bir aıı bile kaçırmak istemiyordum.” İtirafları karşısında gözlerim yaşarmıştı. “Başka kimseyle uykulu seks yaptın mı?” Nefesimi tuttum. Soracak onca şey içinde, bıınu mu sormuştum?

Derin bir nefes aldı, “Hayır.”

Gözlerimi kısarak ona baktım. “Peki ya aklını başına getirme seksi?”

“Ava, hayır! Kimseyi aklını başına getirmeyi isteyecek kadar çok önemsemedim.” Bacaklarımı sıktı, “Sadece seni.” Ellerini bacaklarımdan itip ayağa kalktım. Kanepenin önünde diz çökmüş şekilde kalakaldı. “Yani bana

şunu mu söylemeye çalışıyorsun, perşembe günü senin ofisinde, eğer votkayı içmiş olsaydın, geldiğimde seni masanın üzerinde Sarah'yı pompalarken mi bulacaktım?"

Ayağa kalkıp bana doğru yürüdü, ayaklarımı yerden kesip beni hareketsiz bıraktı, sonra da gözlerime bakarak, "Hayır! Aptallaşma," dedi.

"Aptallaştığımı sanmıyorum," dedim. "Senin için acaba içiyor mu diye endişelenmem zaten yeterince kötü. Bunun üzerine bir de içip diğer kadınları beceriyor mu acaba endişesi eklenirse, bununla başa çıkabileceğimden emin değilim!" Bağırıyordum ama elimde değildi.

Geri çekildi. "Düzgün konuşacak mısın? Alkol diğer kadınları becermemi sağlamıyor, sadece becerme işini yapmamı sağlıyor!"

"O halde, eğer içeceksen mutlaka yanında olmaya dikkat edeyim, öyle mi?"

"İçmeyeceğim! Beni ne zaman dinleyeceksin kadın?" diye bağırdı. "İçkiye ihtiyacım yok." Beni serbest bıraktı, pencereye doğru sert adımlarla yürüdü, sonra geri geldi. Elini yüzüme doğrulttu. "Sana ihtiyacım var!"

Ve o konuya yeniden dönmüştük. Yüzüme soktuğu par-inağına vurdum. "Bana içki ve seksin yerini doldurduğum için ihtiyacın var." Ağlamak istiyordum. Tek ihtiyacı, eğer böyle devam ederse kendisini genç yaşta öldürecek bu hayat tarzından uzak durmaktı. Ben, onun alkol zehirlenmesi yüzünden ölmekten kaçış yoluydum. Sanırım yeniden kusacaktım. Gerçekten ondan ayrılmamdan çok korkuyordu ama bu beni sevdiği için değildi. Ben olmazsam boş, anlamsız hayatına geri döneceği içindi. "Beni manipüle ettin."

"Seni manipüle etmedim!" Hakarete uğramış gibiydi.

"Evet ettin! Seksle! Aklımı başıma getirme seksiyle, hatırlatma seksiyle. Bunların hepsi maniptilasyon. Benim sana ihtiyacım var ve sen bunu bana karşı kullandın!"

"Hayır!" diye kükredi ve sonra içki dolabının üzerindeki tüm içkileri elinin tersiyle iterek yere devirdi. Yere düşen şişelerin kırılma sesi odada çınlıyordu.

İrkildim ama o bana yaklaşıp kollarımı yakaladı. "Bana ihtiyacın olmasına ihtiyacım var, Ava. Bu kadar basit. Sana daha kaç kere anlatmam gerekiyor? Sen

bana ihtiyaç duyduğun sürece, ben kendime bakarım... o kadar.”

“Kendini kırbaçlatarak mı bakıyorsun kendine sen?” diye bağırdım suratına.

Beni bıraktı, saçlarını kavradı, çekti. “Bilmiyorum. Lanet olsun!”

Yukarı baktım. Bu çok umutsuzdu. “Sana ihtiyacım var ama böyle değil.”

Ellerimi tuttu. “Bana bak,” dedi sert bir şekilde. Başımı önüme çevirdim ve göz göze geldik. “Söyle bana, sana kendini nasıl hissettiriyorum? Ben senin bana nasıl hissettirdiğini biliyorum. Evet, çok fazla kadınla oldum ama hepsi sadece seksti. Akılsızca seks. Duygusuzca seks. Ava, sana ihtiyacım var.”

Gözlerimin içine bakan yakışıklı, sorunlu, sinir hastası azgın sevgilime baktım ve yüzüne karşı çığlık atmak istedim, kafasını duvara vurmak, aklını başını getirmek istedim.

“Kendine bunu yapmana sebep oluyorsam eğer nasıl bana ihtiyacın oluyor ki?” diye sordum yorgun sesimle. “Şu an, benden önce olduğuna nazaran daha çok kendine zarar veriyorsun. Benim yüzümden alkole ihtiyaç duyar oldun, onu istemek yerine. Seni mantıksız, delinin birine çevirdim ve ben de kesinlikle eskisi gibi dengeli biri değilim. Birbirimize ne yaptığımızı görmüyor musun?”

“Ava.” Sesi uyarıcıydı. Nereye varmaya çalıştığımı biliyordu. “Yapma.”

“Ve şunu da bil ki senin önüne gelenle yatmış olmandan nefret ediyorum.” Bunu bilmesini istiyordum ama sonra o korkunç düşünce aklıma düştü.

Nefesim kesildi.

“Dört gün boyunca ortadan kaybolduğunda...” Bitiremedim bile. Kalbim boğazımdan fırlayıp patlayacakmış gibi atıyordu.

İma ettiğim şey karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı, dudağı kilitlendi, çenesindeki kaslar seğirdi. “Onların hiçbir anlamı yoktu. Seni seviyorum. Sana ihtiyacım var.”

“Aman Tanrım!” Dizlerim üzerine düştüm. İnkar etmemişti. “Diğer kadınları beceriyordun.” Gözyaşlarını yeniden düşmeye başladığında avuç içlerim yüzümü buldu ve mideme kocaman bir yumruk yemiş gibi hissettim.

Yanıma gelip yere oturdu, kollarımdan kavrayıp beni sarstı. “Ava, beni dinle. Onların hiçbir anlamı yoktu. Sana âşık oluyordum. Seni üzeceğimi biliyordum. Seni üzmek istemedim.”

“Bunu bana yapamayacağını söylemiştin. *Tekrar* kelimesini eklemeyi unutmuşsun. Bunu sana *tekrar* yapamam demiş olman gerekiyordu.”

“Seni üzmek istemedim,” diye fısıldadı.

Yenilmiş yüz ifadem yerini aldı. “Ve acını dindirmek için de gidip başka kadınları becerdin öyle mi? Midem bulanıyordu. Nefes alamıyordum. “Kaç kadını?”

“Ava, lütfen yapma, kendimden nefret ediyorum.”

“Ben de senden nefret ediyorum!” diye hıçkırarak ağladım. Omuzlarım düştü. “Nasıl yaparsın bunu?”

“Ava, beni neden dinlemiyorsun?”

“Dinliyorum ve duyduklarım hoşuma gitmiyor!” Ayaklandım ama belimden yakalayıp gitmeme izin vermedi.

Alnını karnıma dayadı, bulanık görüşümle omuzlarının sarsıldığını fark ettim. “Üzgünüm. Seni seviyorum. Lütfen, sana yalvarıyorum, beni bırakma. Evlen benimle.”

“Ne?” diye haykırdım.

Daha asıl meseleyi konuşmamıştık bile ve ben tamamen ayrılmanın eşiğindeydim. Bu, öldürücü darbeydi. “Anlamadığım biriyle evlenemem.” Bu sözleri öğürmelerim arasında kısık sesle söylemiştim ve onun, önümde derin bir nefes alırken çöktüğünü gördüm. Sırtındaki kan damlayan kırbaç izlerini görebiliyordum. Kendimi yeniden çok kötü hissettim. “Seni çözmeye başladığımı sanmıştım.” Sesim titriyordu. “Beni tekrar mahvettin Jesse.”

“Ava, lütfen. Çok kötü durumdaydım, kontrolümü kaybetmiştim. Seni aklımdan çıkarabileceğimi sandım.” “Kırbaçlanarak ve diğer kadınları becererek mi?”

“Ne yapacağımı bilemedim,” dedi sessizce.

“Benimle konuşabilirdin.”

“Ava, benden yine kaçabilirdin.”

“Bütün bu özürlerin sebebi, vicdanının seni yiyip bitiriyor olmasıydı. İçkili olman ya da Manor değil mesele. Sebebi benimle düzüşüyor olmandı. Benden çok önce takılmayı bıraktığını söylemiştin, yalanmış. Ne zaman ilerleme kaydettiğimizi düşünsem daha büyük bir darbe yiyorum. Buna artık dayanamıyorum. Senin kim olduğunu bilmiyorum, Jesse.” “Ava, beni biliyorsun.” Bana yalvaran gözlerle baktı. “Elime yüzüme bulaştırdım. Sıçıp batırdım hatta ama kimse beni senden daha iyi tanımıyor, kimse.”

“Sarah olabilir. Seni çok iyi tanıyor gibi geldi bana,” dedim tamamen duygusuz bir ses tonuyla. “Niye?”

Yere kapaklandı, yüzü düştü. “Seni hayal kırıklığına uğrattım. Bir içki istedi canım ama sana söz vermiştim, içemezdim ve içersem ne olacağını biliyordum.”

İtirafı beni ürküttü. “Sen de kendini kırbaçlattın?”

“Evet.”

Hem kalbim hem midem boğazımdaydı sanki. “Anlamıyorum. *

Yüzü hâlâ yerdeydi. “Ava, biliyorsun ben renkli bir hayat yaşadım.” Hafif sesle konuşuyordu. Utanıyordu. “Evlilikler yıktım, kadınlara mal gibi davrandım ve benim olmayana el uzattım. İnsanlara zarar verdim ve bu benim kefaretimmiş gibi hissediyorum. Kendi küçük cennetimi bulmuştum ve sanki herkes onu benim elimden almaya çalışacakmış gibi hissediyordum.”

Boğazımdaki yumru daha da büyüdü. “Bütün bunları mahvedecek olan da yine sensin ama. Sadece sen. İçtiğin için, kontrol manyağı olduğun için, diğer kadınları becerdiğin için. Sen!”

“Hepsini durdurabilirdim. Senin, benim olduğuna inanamıyorum, Ava. Benden uzaklaştırılacaksın diye çok korkuyorum.”

“Sen de gidip benim nefret ettiğim, seni benden almak isteyen kadından seni kırbaçlamasını istiyorsun?”

Yüzüme bakarak kaşlarını çattı. “Sarah, beni senden almak istemiyor.”

Hayal kırıklığı içinde başımı salladım. “Evet, Jesse, istiyor! Senin kendine bunu yapman benim için ıstırap. Beni cezalandırıyorsun, kendini değil.” Bunu görmesine ihtiyacım vardı. “Bana yaşattığın tüm bu pisliğe rağmen, seni seviyorum ama kendine bunu yapmanı izleyemem.”

“Beni bırakma,” dedi uzanıp ellerimi yakaladıktan sonra. “Sensiz ölüp giderim, Ava.”

“Böyle söyleme!” diye bağırdım ona. “Bu çok saçma.” Beni kendisine çekip dizlerim üzerine indirdi. “Saçma

değil. Senin beni bırakıp gittiğini gördüğüm şu kâbus var ya. Bana hayatımın sensiz nasıl olacağına dair bir ipucu verdi." O ruh halindeydi. “Ava, sensizlik beni öldürüyordu.”

Uykusunda arka arkaya gelen özürlerini şimdi anlıyordum. “Eğer seni bırakırsam, bu kendine zarar verdiğini görmeye dayanamadığını için olacak. Kendine işkence etmene dayanamıyorum artık.”

“Seni ne kadar sevdiğimi asla anlayamazsın.” Yüzüme uzandı ama kendimi geri çektim. Bu söylediği beni çok kızdırmıştı. “Sana dokunmama izin ver,” dedi bana sarılmaya çalışarak. Gittikçe panikliyor ve heyecanlanıyordu. Onu böyle görmek canımı acıtıyordu.

“Anlıyorum Jesse çünkü ben de aynı şeyi hissediyorum!” diye bağırdım. “Her ne kadar sen beni tamamen kullanmış olsan da ben hâlâ seni seviyorum ve bu yüzden de kendimden nefret ediyorum. O yüzden sakın bana anlamadığımı söyleyeyim deme!”

“Mümkün değil.” Kollarımdan kavrayıp beni kendisine çekti. “Bu asla mümkün olamaz!” Sesi çok haşindi. Buna gerçekten inanıyordu.

Beni göğsüne dayayıp bastırmasına izin verdim ama ben ellerimi ona saramıyordum bile. Duygusal olarak bitkindim ve tamamen uyuşmuştum. Benim kudretli, baskın erkeğim bu korkak çaresiz ruha dönüşmüştü. Öfkeli Jesse’yi geri istiyordum.

“Seni temizleyeceğimiz bir şey bulup getireyim,” dedim kollarından kurtulmaya

çalışırken. “Jesse, seni temizlememiz lazım.”

“Benden kaçma.”

Kurtulup ayağa kalktım. “Seni asla bırakmayacağımı söylemiştim ve bu konuda ciddiydim.” Onu yerde dizleri üstünde bırakıp, tamamen sersemlemiş biçimde ofisinden dışarı çıktım.

Onu temizlemek için bir şey aramıyordum. Yaralarıyla il-

gilcıınıcnı bir şeyi kanıtlamayacaktı. Onun nasıl hissettiğini bildiğimi kavrayabilmesinin tek bir yolu vardı. Eğer yapmam gereken buysa, yapacaktım.

3f.

Restoranın, barın ve tuvaletlerin yanından çabucak sıyrıldım. Birazdan beni aramaya başlamak için dışarı çıkardı, o yüzden elimi çabuk tutmalıydım.

Giriş salonuna ulaştıktan sonra merdiven basamaklarını ikişer ikişer tırmandım. Binanın içinde hızla yürürken bana ters ters bakan kadınların bakışlarını görmezden geldim.

Derken, onu gördüm.

Üyelerden birkaç kadını, hiç şüphe yok ki yarım saat önce yaşanan olaylarla ilgili dolduruşa getiriyordu. Deri kırbacını hâlâ elinde tutuyordu, deri kıyafetleri de üzerindeydi. Yaklaşıp tam arkasında dikildiğimde, diğer kadınlar birden sessizliğe büründü. Bir şeyler olduğunu fark etmiş olacak ki hemen arkasına döndü. Kendini beğenmiş, hasta ruhlu bir ifade yerleşmişti suratına. Önümde durmuş, kırbacı sıkıca kavramış dikilirken sergilediği rahat tavır, kanımı kaynatıyordu.

“Bana John’un telefonundan mesaj atmışsın,” dedim sakin bir şekilde onu suçlayarak.

Neredeyse kahkaha attı. “Neden bahsettiğini bilmiyorum.”

“Bilmezsin tabii,” dedim başımı sallayarak. “Ayrıca ortak odayı öğrendiğim gün, kapıları açarak içeri girmemi sağlayan da şendin.”

“Bunu neden yapmış olayım ki?” diye böbürlenerek sordu.

“Çünkü onu istiyorsun da ondan.” Kendimi katil olacakmış gibi hissediyor olmam ve zangır zangır titrememe

rağmen, sesim son derece sakin çıkmıştı. Diğer kadınlarla göz göze geldiğimde, bakışları adeta tenimi delip geçiyordu. ‘'Hepiniz onu istiyorsunuz.”

Kimse tek bir kelime dahi edemedi. Öylece durup beni izliyor ve muhtemelen ne yapacağımı tahmin etmeye çalışıyorlardı.

Sarah çenesini kapalı tutamıyordu ama. “Hayır küçük kız, hepimiz onun tadına baktık.”

Sinirden patlayabilirdim.

Yumruğumu sıkıp botokslu suratına yapıştırdım. Topuklarının üzerinde sendeleyip kıçının üzerine düştü. Durmaya niyetim yoktu. Bir kadına yakışmayacak şekilde saçından kavradım ve o sarkık suratını duvara yapıştırdım. Etraftakiler, şaşkın bir biçimde nefeslerini tutmuş bizi izliyorlardı, sonra uzun bir sessizlik oldu. Sarah’nın soluk alışverişinden başka hiç ses yoktu.

“Ona bir daha dokunacak dahi olursan, bunu kendisi istemiş olsun ya da olmasın, o siktiğim vücudunda kırılmadık kemik bırakmayana kadar durmam. Anlıyor musun beni?”

Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Titrediğini hissedebiliyordum.

“Anlıyor musun beni?” diyerek bağırdım suratına doğru. Kontrolümü kaybetmiştim.

“Evet,” dedi zar zor. Boğazını sıkmış, nefes almasını engelliyordum.

Onu serbest bıraktım ve yere düşüp yuvarlanmaya başladı. Boynunu ovuştururken derin derin nefes alıyordu. Ben sinirden titriyordum ve olaya tanık olanlara dönüp baktığımda hepsinin şok olmuş, oldukları yerde dona kalmış, sessizlik içinde bize baktıklarını gördüm. Daha fazla söyleyecek bir şey yoktu. Sarah’ya ve orada dikilmiş bizi seyreden herkese gerekli mesajı vermiştim. Hepsini orada bırakarak yoluma devam ettim. Derin derin nefes alıyor, zangır zangır titriyordum. Ortak odaya çıkan merdivenlerin başına geldiğimde, bir an

tereddüt ettim fakat Jesse’nin o sözlerini hatırlar hatır-

lamaz damarlarımdan akan kararlılık ve adrenalinle merdivenleri koşarak çıktım.

Loş ışıklandırılmış odaya girdim, önümde sahnelenen erotik oyunları ve kulağıma gelen erotik müzik sesini görmezden gelerek devam ettim. Tahrik olmak için orada değildim. Sağa döndüm ve gitmek istediğim yeri buldum.

Sahneye yaklaştığımda, kadının biri iç çamaşırını giyi-yorken iki adam sessizce konuşuyorlardı. Yaklaştıkça bütün dikkatler üzerimde toplanmaya başladı. İyice yaklaştığımda konuşmayı kestiler. Adamlardan biri beni dikkatlice izlerken diğerinin bakışları beni onaylar şekilde süzdü. Yüzü karanlık bir gülümsemeye büründü. Üzerimdeki tişörtü çıkarıp yere attım ve kot pantolonumun düğmelerini açmaya başladım.

“Oynamaya mı geldin tatlım?” diye sordu bana doğru yaklaşan adam.

“Steve, rahat bırak kızı,” diye uyardı diğer adam. Beni tanımıştı. Başımı ona çevirip ters ters baktığımda, başını salladı.

“Oynamak istiyor, değil mi güzelim?” Gözleri kararmıştı fakat bana parıldıyordu.

“O Jesse’nin sevgilisi Steve. Buna değmez.” Arkadaşı Ste-ve’i ikna etmeye çalışıyordu fakat o bir göreve kilitlenmiş gibiydi ve kendisine ne yapacağının söylenmesinden hoşlanmıyordu ki bu da tam da ihtiyacım olan şeydi.

“Sekste ve Manor’da her şey mubahtır,” dedi Steve sırıtarak. “Senin için ne yapabilirim güzelim?”

“Steve, o Jesse için gerçekten özel biri.”

“Özeldir tamam. Ama benim için de özel olabilir. Ward’un daha önce paylaşımla ilgili bir sorunu olmamıştı.”

Sarf ettiği kelimeler midemi bulandırıyordu. Duyarlı adamın yüzündeki temkinli ifadeyle kızın kolundan tutup onu uzaklaştırmasını izledim. Bu Steve denen adam kibirli ve kendinden emindi ama çekici bir tarzda değil. Bunun bir önemi olduğundan değil. Onu öpmeyi düşünmüyordum sonuçta.

Duvardaki standa doğru yürüdüm ve bulabildiğim en ateşli görünen kırbacı alıp eline tutuşturdum. Olası bir tereddüdün beni engelleyeceğini biliyordum ve bu, Jesse'ye bunun ne kadar saçma olduğunu kanıtlamamın tek yoluydu. Kırbacı eline aldığında yüzünde bir tebessüm belirdi. Bakışları yarı çıplak bedenimde dolanıyordu. Kot pantolonumu çıkartıp havada asılı duran altın renkli çerçevenin altına doğru yöneldim ve ellerimi başımın üzerinde birleştirdim. "Temas yok, sadece kırbaç. Sert olsun." Sesim gayet açık ve netti. Kendimden emindim. Korku ya da tereddüt namına bir şey yoktu.

"Sert mi?" diye sordu.

"Çok sert."

"Peki ya sütyenin?" Bakışları göğsümün üzerinde sabitlenmişti

"Sütyen kalıyor."

"Pekâlâ," dedi. Kırbacın sapını arka cebine sıkıştırıp yanıma geldi. Ellerimi sıkı bir şekilde çerçeveye sabitledi.

"Steve, durman gerekiyor." Diğer adamın sesiydi bu.

"Bu seni ilgilendirmez," diyerek tersledim.

"Onu duydun, kendi istiyor." Steve, arkamda dönmeye başlamadan önce gözleri şehvetle dolu bir şekilde yüzüme baktı.

Kalbim ağır ve yavaş atıyordu ve gözlerimi kapatmış sürekli olarak Jesse'nin sözlerini düşünüyordum.

Bu mümkün değil, mümkün değil, mümkün değil.

Zihnimde bu sözler dışında ne varsa boşaltmıştım. Müzik sesi azaldı, kendimi cezama hazır hale getirmeye başladım. Onu korkak bir enkaza dönüştürdüğüm için, onu alkolü sadece isteyen değil, ona ihtiyaç duyan biri haline getirdiğim için, onu evhamlı manyağın teki yaptığım için, kendisine bunu yapmasına sebep olduğum için hak ettiğim cezama...

Hissetmeden önce sesini duydum. Önce havayı yaran sert, keskin bir ses çıktı, sonra da sırtıma çarptı.

Lanet olsun!

Kırbacın acısı ok gibi saplanıp tüm vücuduma yayıldı. Acıdan bacaklarım boşaldı. Gözlerimi sıkıca kapalı tutuyordum. O anda vuruşların sayısı konusunda bir şey konuşmadığımızı fark ettim. Nefesimi tutuyor, dişlerimi gıcırdatıyor ve zihnimi sessiz kalmak ve darbeleri karşılamak için hazırlı-yorken ikinci darbe geldi.

Vücudumu gerdim ve bir sonraki kırbacı bekledim ama kırbaç tenime çarptığında tüm gerginliğimi kaybedip çerçeveye asılı kalıverdim. Hiç tanımadığım bu adamın merhametine kalmıştım. Dört, beş ve altıncı darbeler arka arkaya geldi. Altık bir sonraki darbenin ne zaman geleceğini anlamıştım ama bir yandan da beynim uyuşmuş orada niye bulunduğumu unutmuştum. Etrafımda olan bitenin farkında değildim, müzik sesi çok uzaktan geliyordu ve çevremdekiler de sessizlik içindeydi. Beni uyaran tek şey, o deri kırbacın çıplak tenimle buluşmadan önce ulaşan esintisiydi. Emin değilim ama muhtemelen bilincimi kaybetmek üzereydim. Vücudumu bile geremiyordum artık.

Bir kırbaç vuruşu daha sırtımla buluştu. İrkildim ve kafam geriye doğru düştü.

“Hayır!”

Sırtıma bir sert darbe daha yerken, çok iyi tanıdığım bu ses bana nerede olduğumu hatırlatıp aklımı başıma getirdi. Şoka girmiştim, çerçeveden sallanan metal zincirlerin sesi kafamın içinde çınlıyordu. Gözlerimi açamıyordum. Kakım ağırlaşmış bedenim cansızdı artık ve kollarımdaki damarlarda kan akmıyormuş gibi hissediyordum.

“Tanrım! Ava, hayır!” Sesi yüksek fakat kırıktı. Vücudum yavaşça sallanmaya başladı ve o sıcak ellerini vücudumda hissettim. “John, ellerini çöz! Tanrım, hayır, hayır, hayır!"

“Orospu çocuğu!”

“John, lanet olsun, indir onu aşağıya! Ava?” Sesi korku doluydu. Üzerimde beni kavramaya çalışan o büyük, sakar elleri hissediyordum. O an sanki hiç bitmeyecek gibi geldi bana ama vücudum yere bir kurşun gibi düşmeden önce en

-İV*

tazla birkaç saniye sürmüş olabilirdi. Kollarında adeta bir hamur gibi duruyordum. “Ava? Tanrım, lütfen! Ava?” Belirsiz bir şekilde taşındığım farkındaydım.

Ve sonra ağrıyı hissettim.

Ulu Tanrını!

Cildim sanki ateşe atılmış gibiydi. Ağrı sırtımdaki her sinirin ucuna kadar yayılıyordu. Sarsılıyordum ama ona dur diyecek takatim bile yoktu. Daha önce hiç böyle bir ağrı yaşamamıştım.

“O herifin bir yere gitmesine izin verme!” Jesse’nin sesi boğuk çıkıyordu ama kimden bahsettiğini anlayabiliyordum. Bu yarı baygın halimle, muhtemelen Steve’i ölüme gönderdiğimi düşünüyordum.

Bunu durdurmam gerekiyordu. Şu an bunu niye yaptığımı anlayamıyor olsam da ondan bunu yapmasını ben istemiştim. Tamamen çılgına dönmüştüm ama sonra, kendime bunun arkasındaki nedenleri hatırlattım. Benim böyle bir şeye kalkışacağımı bilse, muhtemelen bunu kendine yaptır-mazdı.

Çılgın ve aklı başında tarafım kafamda bir tartışma içerisindeydi. Manor’dan çıkarılırken Jesse’nin yere yıldırım gibi vuran topuk seslerini duyabiliyordum.

“Ne oluyor be!” Kate’in uzaktan gelen şoka girmiş sesini duydum. “Jesse?”

Cevap vermedi. Tek duyduğum John’un az önce sebep olduğum kargaşanın gürültüsüyle birlikte uzaklaşan, gürleyen kalın sesiydi. Umursamıyordum. Kapı sert bir şekilde çarpıldı ve biraz sonra kanepede onun dizleri üzerinde uzanmış şekilde buldum kendimi.

“Seni aptal, aptal kız,” kırçıllı sesiyle bağırıyordu. Yüzünü boynuma gömdüğünü, saçlarımı okşadığını ve telaş içinde kafamı sıvazladığını hissediyordum. “Seni çılgın, aptal kız.”

Gözlerimi açıp boş bir ifadeyle göğsüne doğru baktım. Çok fazla acı çekiyordum ama rahatsızlığımı dile getirmek için sesimi çıkarmaya niyetim yoktu. Sakinleştiğimi ve sanki

dışarıdaki o şok edici sahneyi uzaktan izliyormuşum gibi hissettim. Ya Jesse’ye

meselenin benim gözümden nasıl göründüğünü anlatma planım başarısız olursa? Ya kendini yeniden cezalandırmaya kalkarsa? Buna bir daha katlanamam ve sadece büyük bir ıstırap çektiğim için değil. Jesse'nin dizleri üzerine çökmüş Sarah ya da başka birinin onu kırbaçladığı sahneyi bir daha görmeye dayanamazdım. O sahne zihnime kazınmıştı bir kere, artık istesem de onu oradan silemezdim.

Daha ne kadar sessizlik içerisinde oturduk bilmiyorum. Öylece boşluğa bakıyordum, çevremden tamamen soyutlanmıştım ve Jesse'nin gözyaşları saçlarıma dökülüyordu. Saatler ve belki de daha fazla geçmişti sanki. Zaman ve gerçeklik kavramını kaybetmiştim.

Kapı çaldı.

"Ne var?" Jesse'nin sesi derinden geliyordu. Birkaç defa burnunu çekti.

Kapı açıldı ama gelenin kim olduğunu bilmiyordum. Gözlerim o kadar uzun süre boşluğa dalmıştı ki sanki hareket etmeyi unutmuşlardı. Yakınlaşan sesler ve önümüzdeki masanın üzerine bir şey konduğunu duydum fakat gelen her kimse hiç konuşmuyordu. Ofisin kapısını hafifçe kapatıp geldikleri gibi sessizce ayrıldılar.

Jesse altımda yavaşça hareket ederken, ben de derin bir nefes alıp inledim. Olduğu yerde kaldı. "Tanrım." Sesi endişeliydi. "Bebeğim, seni hareket ettirmem gerek, sırtını görmeliyim."

Kafamı yavaşça salladım ve çıplak göğsüne dayadım. Beni hareket ettirdiğinde çok kötü acıyacaktı. Mümkün olabildiğince ertelemek istiyordum o anı. Onun sırtı da kanlar içinde darmaduman olmuştu ama kucağında benimle kanepeye dayanıyordu. Çok ciddi acı çekiyor olmalıydı.

İç çekti ve çenesini kafama dayadı. "Niye?" diye sordu saçlarımı öperken. "Anlamıyorum."

Konuşabilseydim, ben de ona aynı soruyu soracaktım.

"Ava, sırtını görmem gerek." Beni tekrar çevirmeye ha-ar-landığııda, acı tekrar hissettirdi kendini ama ben kurumuş gözlerimi sıkıca kapatıp beni kucağında oturur pozisyona gelene kadar yavaşça hareket ettirmesine izin verdim.

Yer çekimi midemde tuhaf bir etki yaratmaya başladı. Vücudum titriyor, ağrılar daha çok artıyordu. Durmadan öğürüyordum ve midem adeta dönüyordu. Kucağında iki büklüm olmuştum.

"Tanrım, Ava!" Elini sırtıma koydu ve içgüdüsel bir hareketle ağrımı hafifletmeye çalıştı. O sıcak elinin temasıyla vücudumdaki ağrı katlandı ve istemsizce ağlayarak ileri doğru hareket ettim. Bu arada midem içeride daha dışarı atılması gereken şeyler olduğunu düşünmüş olacak ki ofisinin zeminine midemde ne kaldıysa çıkarıverdim.

"Siktir! Ava, üzgünüm. Lanet olsun!" Saçlarımı yüzümden çekti ve tereddüt içinde yaklaştı bana. "Lanet olsun, Ava, ne yaptın sen?" O korkmuş sesi sırtımın durumunun hissettirdiği acıdan daha beter olduğunu söylüyordu. Umutsuz bir şekilde ağrıyı azaltmak için öğürerek kusmaya çalışıyordum. "Seni çevireceğim şimdi tamam mı?" Beni kollarımın altından tuttu ve ayağa kalktı. Haykırdım. "Sana dokunmadan seni kaldıramam." Sızlanarak beni sırtıma dokunmayacak şekilde kavramak diğer kanepeye taşımak için azami çaba sarf ediyordu.

Bacaklarım hâlâ o tarafa bu tarafa sallanıyordu. Bunu hayal etmemiştim.

"Yüzüstü yat." Beni yüzüstü kanepeye yatırdı. Ben de ellerimi başımın altına koyup yastık görevi görmesini sağladım. "Ava, bunu kendine yaptığına inanamıyorum." Diz üstü çöktü, bir kâse su ve bir şişe de mor bir sıvıyı yanına çekti. O sıvıyı suyla karıştırıp pamuk yardımıyla tampon yaparak sırtıma sürmeye başladı. "Bu biraz canını yakacak bebeğim. Nazik olacağım tamam mı?" Yüzünü görebileceğim şekilde yana kaydı ve zorla da olsa başımı kaldırıp baktığımda, ıstırap dolu bir çift gözle karşılaştım.

Ona boş gözlerle bakıyordum, kaslarım çalışmıyordu.

Eğilip beni yavaşça optii ve bu vücudumun onun dokunuşuna verdiği tepkiyle boğuşmak zorunda kalmadığım ilk an oldu. Başını salladı, dikkatini sırtıma verdi. Sütyenimi çözüp kopçalarını yanlara sıyırırken acı dolu bir nefes verdim. Sonrasında, pamuğun sırtıma sürüldüğü hissettim. Sanki dikenli teli sırtıma sürtüyorlarmış gibiydi. Hıçkırıyordum.

"Üzgünüm," dedi. " Çok üzgünüm."

O, pamuğu sırtıma sürerken yüzümü kollarımın üzerine koydum ve dişlerimi sıktım. Pamuğu sürekli yeniliyor ve o sıcak karışıma batırıp tekrar, tekrar

sürüyordu. Her irkildiğimde o da küfrediyor, lanet okuyordu.

Kasenin masanın üzerinde itilirken çıkarttığı sesi duyduğumda, sonunda derin bir nefes verebildim. Yüzümü çevirip baktığımda mor suyun tamamen kırmızıya döndüğünü gördüm. Kullandığı pamuklar da masanın üzerindeydi, hepsi kırmızıydı. Yanımdan kalktı ve hemen elinde bir şişe suyla geri döndü. Önümde çömeldi.

“Ayağa kalkabilir misin?”

Kafamı salladım ve Jesse küfürlerine devam ederken kendimi acılı oturur pozisyona geçirme sürecini başlattım. Süt-yenim kucağıma düştü ve gönülsüzce alıp takmaya çalıştım.

“Bırak onu şimdi,” dedi ellerimi iterek ve suyu dudaklarıma yaklaştırdı. “Ağzını aç.” Düşünmeden itaat ettim. Dilimin üzerine iki tane hap bıraktı. “İç şimdi.”

Şişeyi ağzıma götürürken sanki demir bir ağırlık kaldırıyordum. O da durumu fark etmiş olacak ki şişeyi kaldırmama yardım etti ve kurumuş ağzım buzlu suyu memnuniyetle kabul etti. Jesse, masasına doğru yöneldi, telefonunu ve anahtarını alıp farklı ceplerine tıkıştırdı ve tişörtünü çıkartıp bana yaklaştı.

Kanepenin arkasındaki elbiselerimi aldı ve önüme gelip diz çöktü. “Seni eve götürüyorum.” Kot pantolonumu açıp bileklerimden geçirdi, sonrasında bacaklarımdan geçirmeme yardım etti.

Bir tişörte, bir de açıktaki memelerime baktı ve kaşları m çattı. Tenime değen herhangi şeyin fikri bile kusacak gibi hissetmeme yol açıyordu ama buradan yarı çıplak bir halde de çıkmamın imkânı yoktu.

“Deneyelim mi?” Tişörtünün ağız kısmını esnetti ve onu giydirmeden önce sallanan sütyenimi kollarımdan çekip aldı.

Jesse tişörtü tutarken ben de kollarımı kaldırdım fakat o batan acıyla gözyaşlarını bir anda dökülmeye başladı. Başımı deli gibi sağa sola sallamaya başladım. Çok canım acıyordu.

“Ava, ne yapacağımı bilmiyorum.” Tişörtü vücudumdan uzak tutmaya çalışırken, sesi çok umutsuz geliyordu. “Lütfen, ağlama.” Dökülen gözyaşlarımı ve alnımı öptü. “Lanet olsun!” Tişörtü kafamdan geri çıkartarak kanepeye attı.

“Buraya gel.” Eğildim ve beni yüzüstü kucağına aldı. “Bacaklarını belime, kollarını da boynuma dola. Dikkatli ol.” Yavaş ve nazikçe bana söylenileni yaptım. “İyi misin?” diye sordu.

Omzuna doğru başımı salladım ve belinin arkasında ayak bileklerimi birbirine kilitledim. Saçlarımı omzumdan uzaklaştırıp avuç içini enseme koydu ve canımı acıtmadan beni tutabildiği kadar sıkı tutmaya çalıştı. Memelerimi onun göğsüne dayamıştım, sırtım tamamen açıktaydı ama hiç umurumda değildi. Kapıya doğru yürüdü ve açmak için elini ensemden çekti.

“Tamam mı bebeğim?” diye sordu kapıdan çıkıp yaz odasına açılan koridorda yürürken. Başımı salladım ama aslında hiç iyi değildim. Kendimi tamamen güneşin altında uzanmış ve vücudum yanmış gibi hissediyordum. “John,” diye bağırdı. Şaşırmış insanlardan çıkan sesleri duyuyordum, ben içeri taşınırken duyduğum şaşırma ifadelerinden daha şiddetliydiler.

“Kız nasıl?” John’un kalın sesi yakından geliyordu.

“Nasıl görünüyor sence? Temizlik odasından birkaç paket pamuk al.”

“Ava?” Kate’in keskin sesi kulaklarıma saldırdı. “Lanet olsun. Ne yaptın sen? Seni ahmak!”

“Onu eve götürüyorum.” Jesse, Kate dâhil kimse için durmuyordu. “O iyi, arayacağım seni.”

“Jesse, kızın sırtı kanıyor!”

“Biliyorum Kıte. Lanet olsun biliyorum!” Göğsünün yükseldiğini hissediyordum. “Seni arayacağım.” Onun sesini tekrar duymadım, ama Sam’in onu sakinleştirdiğini duyabiliyordum. Sesi endişe doluydu.

Giriş salonuna yaklaştığımızı fark ettim çünkü rüzgâr hafif bir şekilde sırtıma vurmaya başlamıştı. Bu his çok hoşuma gitmişti.

“Jesse, dostum bilmiyordum.”

Aniden durduk ve bir sessizlik oldu. Steve’in sesini duyduğum anda tüm o endişeli sesler bir anda susuverdi. Kendimde biraz güç bulup Jesse’nin vücudunda baskı yapıyordum ve o da burnunu boynuma soktu.

“Steve şükret ki şu anda sevgilim kollarımda çünkü eğer olmasaydı temizlikçiler bütün bir yıl boyunca parçalarını etraftan toplamak zorunda kalırdı.” Jesse’nin sözleri çok sertti ve kalbi göğsünden çıkacakmış gibi atıyordu.

“Ben... Ben...” Steve, kekeliyor, sözlerini tamamlayamı-yordu. “Bilmiyordum”

“Kimse sana onun benim sevgilim olduğunu söylemedi mi?” diye sordu Jesse şaşırmış bir şekilde.

“Ben... Ben sandım ki... Ben...”

“O *beniml*” diye kükredi Jesse. Kollarının arasında sarsıldım. Onun hareketleri yüzünden ağrı çekmeye başlamıştım ve sızlanıyordum. Yüzünü boynuma gömdü, “Üzgünüm,” diye fısıldadı. Çenesinin seğirdiğini hissedebiliyordum. “Sen öldün, Steve.” Birkaç dakika hareketsiz durdu. Steve’in suratına gerçekten onu öldürecek gibi baktığını biliyordum. Sorumlu hissettim.

“Jesse?” John’un kalın sesi derin sessizliği bozdu. “Her şey yolunda. Önceliklerimiz yok mu?”

“Evet.” Jesse tekrar yürümeye başladı. Az önce serinliği hoşuma giden esinti şimdi sırtımı taşlıyor gibiydi. Yavaşça merdivenlerden aşağıya doğru indi.

“Kapıyı ben hallederim.” Kate’in topuk sesleri basamaklardan aşağıya doğru iniyordu.

“Ben hallederim, Kate.”

“Jesse domuzluk yapmayı bırak da yardımımı kabul et! Onu önemseyen tek kişi sen değilsin.”

“Anahtarlarım arka cebimde.”

Kate’in elleri Jesse’nin cebinde anahtarları ararken, içimden bu ateşli arkadaşıma gülüyordum. Gözlerimi açıp ve Ka-te’le göz göze geldim.

“Ava.” Kafasını salladı ve Jesse’nin arabasını açtı.

Jesse, Manor’a doğru geri döndü. “Herkesin içeri girmesi gerek.” Beni kimsenin görmesini istemiyordu. Jesse beni kolları arasında tutmuş indirmek için herkesin

içeri girmesini beklerken, çakıl taşları üzerinde atılan adımların seslerini duyuyordum. “Ava, seni yavaşça indireceğim. Yan oturacaksın ve yüzün sürücü koltuğuna doğru bakacak. Bunu yapabilecek misin?” diye sordu. Ellerimi yavaşça serbest bırakarak ona istekli olduğumu gösterdim, o da yavaşça arabanın içine indirmeye başladı beni. “Arkana yaslanma.”

Yumuşak derinin üzerinde yavaşça hareket ederek, sürücünün olduğu yönü görecek şekilde yan oturdum. Lanet olsun, çok canım yanıyordu. Sonradan üzerime ince bir örtü serdi ve emniyet kemerini takma girişiminde bile bulunmadan kapıyı yavaşça kapadı. Başımı koltuğa dayadım, gözlerimi kapattım ve hemen sonra da arabaya binip kendi kapısını kapatan Jesse’nin kokusu ulaştı burnuma. Gözlerimi açıp görüşümü düzelteyim derken birden o acı içindeki yeşil gözleriyle karşılaştım.

Uzanıp parmaklarıyla yanaklarımı okşadı. ‘Yapma,” diye emretti gözyaşlarımı silerken ama ben ağrıdan ağlamıyordum artık. Çaresizliğime ağlıyordum.

Motoru çalıştırarak yavaş bir şekilde yola çıktı. Alışık olduğum deli gibi araba kullanma huyundan eser yoktu. Köşe-

leri yavaşça dönüyor, yavaş hızlanıp, yavaş fren yapıyor ve sık sık göz ucuyla beni kontrol ediyordu.

Ben de boş gözlerle durgun bir şekilde yakışıklı, sorunlu sevgilime bakıyordum ve onu artık sorunlu olarak sınıflan-dırsam mı diye merak ediyordum. Akli dengemin kesinlikle sorgulanması gerekiyordu ama en azından bunu itiraf edecek kadar aklım başımdaydı. Ben normal aklı başında bir kızdım eskiden ama artık hiçbir şekilde o kategoriye sokulamazdım.

Eve giderken arabadaki sessizlik, sadece motorun sesi ve arka planda kısık sesle çalan Snow Patrol’ün *Run* şarkısıyla bozulmuştu.

/

32. (¥%öâm

Biliyordum ki, kendimi gerersem acı çekerek çığlık atacaktım. içimdeki gerinme isteği ile acı çekmemek için kıpırdamamam gerektiği gerçeği durmadan çatışıyordu. Gözlerimi açmadan önce dün gerçekleşen tüm olaylar zihnimde canlandı; bütün o iğrençlik, kırbaç darbelerinin sesleri, acı ve ıstırap. Yeni uyanmakta olan zihnim bunlarla boğuşurken, gözlerimi açıp, Jesse'yi süzdüm. Eli yanağımda, yüzü benimkine yakındı, dudakları, birbirinden ayrılmış durgun bir şekilde nefes alıp veriyordu. Yüzüme ulaşan nefesi huzur vericiydi. Sakin görünüyordu, kirpikleri rüzgârın etkisiyle hareket ediyor, saçları, her sabah olduğu gibi dağınıktı. Kirli sakalı ve sorunsuz, yakışıklı yüzünü gördüğümde yüzüme bir gülümseme yerleşti. Tüm rahatsız edici, zorlayıcı yönleri bir yana, o, gerçekten çok ciddi sorunları olan biriydi. İçiyordu, seks yapıyordu ve kendisini cezalandırmak için kırbaç-lattırıyordu. İşin kötü yanı bu durumun baş müsebbibi de bendim.

Göz kapaklarını hafifçe açtı, bana odaklanmadan önce birkaç kez kırptı gözlerini. Bir süre sessizlik oldu ama sonunda iç çekip bana daha çok yakınlaştı ta ki burun buruna gelene kadar. Yine de kendimi ona yeterince yakın hissetmiyordum. Kolumu yastığın altından çektim ve ona doğru kıvrılarak kaydım. Eliyle kalçama uzanıp beni sabit tutmaya çalıştı ve vücutlarımız birleşene kadar o da bana doğru hareket etti.

"Bu olabilir," diye fısıldadım boğazımın inanılmaz kuruluğuyla. "Benimle ilgili ne hissettiğini bilmek için, olabilir."

"Bunu kendine beni sevdiğini kanıtlamak için mi yaptın?" "Hayır, seni nasıl sevdiğimi biliyorsun. Sana, nasıl hissettirdiğini göstermek için yaptım."

Ciddiyetle kaşlarını çattı. "Anlamadım. Kırbaçlanmanın nasıl hissettirdiğini biliyorum."

"Ben onu kastetmedim. Sevdiğim adamın kendine acı çektirdiğini görmenin nasıl bir ıstırap olduğunu anlaman içindi." Elimi sakallarına sürmek için yüzüne uzattım ama o benim söylediklerimde takılı kalmıştı. "Hiçbir şey beni senin kendine zarar verdiğini görmek kadar incitemez. Bu beni öldürür. Eğer bir daha kendini cezalandıracak olursan ben de aynısını yaparım." Sesim, hayatımda dünkü gibi bir gün daha yaşama fikrinin bana hissettirdiği gibi biraz titrekti. Fakat eğer beni söylediği kadar seviyorsa, benim de ondan gerçekleştirmesini

isteyeceğim şey çok kolay olmalıydı.

Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Kafasını hafifçe sağa sola sallarken dudaklarını yemeye başladı yine. Gözleri benimkileri buldu. “Beni seviyorsun.”

“Evet, seviyorum ve sana ihtiyacım var. Sana güçlü ve sağlıklı olarak ihtiyacım var. Seni ne kadar çok sevdiğimi anlamana ihtiyacım var. Benim de sensiz olamayacağımı bilmene ihtiyacım var. Seni kaybedeceğime, ölürüm daha iyi.”

“Seni hak etmiyorum, Ava. Yaşadığım bu hayattan sonra etmiyorum. Daha önce hiç değer verdiğim ya da korumak istediğim bir şeye sahip olmadım. Şimdi var ve bu tamamen korku ve mutlulukla karışık bir şey.” Gözleri yüzümün her yerini taradı. “Seninle kontrole ihtiyaç duyuyorum Ava. Elimde değil. Gerçekten değil.”

“Biliyorum,” iç çektim. “Biliyorum elinde değil.” Göğsüne yaslandım ve sıcaklığını içime çektim. Bir kereliğine onu tamamen anladığımı hissediyordum. Umursamaz, hissiz ve tamamen düzensizliklerle dolu bir hayatı olmuştu. Bu, yeni bulduğu duyguyla ilgili ne yapacağını bilmiyordu.

“Benim yüzümden inciniyorsun,” dedi saçıma doğru.

“Ve sen de benim yüzümden. Geçmişle uğraşıyoruz. Sen

tıim gücünle yanımda olduğun sürece, bununla baş edebiliriz. Beni inciten senin geçmişin değil. Scnsiıı. Şu anda yaptığın şevler." Beni göğsünün üzerine çekti.

“Sen çıldırmışsın,” dedi yumuşak bir şekilde. Dudaklarını, benimkilere yapıştırdı, “i leni de çok çıldırmışsın.”

Yumuşak dudaklarını kabul ettim. Acı çekmeden hareket ettirebildiğim tek organımdı. “Sana deliler gibi aşığım. Lütfen bir daha kendine böyle bir şey yapma. Sırtım acıyor.” Nazikçe geri çekildi. “Sana hâlâ kızgınım.”

“Ben de senden çok hoşnut değilim.”

“Sana dokunamam,” dedi mırıldanarak ve tüm yüzümü tekrar tekrar öptü.

“Biliyorum. Sırtın nasıl?”

Somurttu ve beni öpmeye devam etti. “Ben iyiyim. Sadece kızgınım sana. Seni hareket ettirmemiz gerek yoksa tutulacaksın.”

“Tutulmaya razıyım,” dedim. Burada uzanıp beni baştan aşağıya öpmesinden gayet memnundum.

“Bu mümkün değil güzel bayan. Güzel bir lavanta duşuna ihtiyacın var benimde sırtına krem sürmem gerekiyor. Bütün üyelerim içinden en kaypak olanı seçtiğine inanamıyorum.” “Öyle mi yaptım?” Bunu bilmiyordum. Ben sadece kırbacı ilk almak isteyen adama verdim.

“Öyle yaptın.” Dudaklarını yüzümden uzaklaştırdı ve mutsuz gözlerini kısarak bana baktı. “John ve ben bugün o herifin üyeliğinin iptalini konuşacaktık. Onu bir süredir takip ediyorduk. Son zamanlarda davranışları kararsızdı ve bazı kadınlar onun seksteki sert tavrından memnun olduklarını söylerken diğerleri o kadar da memnun değildi bu durumdan. Bazı kadınları rahatsız ediyordu ve bu da bir problem.” Yüzünden pişmanlık akıyordu. Steve’i daha önce kovmuş olması gerektiğini düşündüğünü biliyordum. “Dün geceye kadar onu kovmamızı gerektirecek bir harekette bulunmamıştı.”

“Ben istedim yapınasım.” Jesse’nin suçluluk duygusunu

hafifletmeyi denedim. Bunların bir daha tekrarlanmasını istemiyordum.

“Kurallar var, Ava.” Beni öptü ve hafifçe alt dudağımı ısırdı. “Sınırları da konuştunuz mu?”

“Hayır.” Ne kadar da aptalca hareket ettiğimi o an fark ediyordum.

“Birçok kuralı ihlal etti. Gitmesi gerek.”

“Onu hatırlamıyorum. Yıldönümü partisinde değildi.” O kendini beğenmiş yüzünü hatırlardım yoksa.

“Hayır, görevdeydi.”

“Görev mi?”

Jesse güldü. Hoş bir manzaraydı. “O bir polis.”

Öksürüp geri çekildim. “Ne?”

“O bir polis.”

“Bir polisi öldürmekle mi tehdit ettin sen?”

“Çılgına dönmüştüm.” Yüzümdeki saçları kenara itip düşünceli bir şekilde gözlerime baktı. “Düşünüyordum da.”

Bu ses tonunu sevmemiştim. O da sevmemişti, belliydi. “Ne düşünüyordun?”

“Aslında, pek çok şey ama ilki şu; Van der Haus meselesini Patrick’le konuşmam gerek.”

Söyleyeceği şeyden hoşlanmayacağımı biliyordum ama böyle bir şeyi de tahmin etmedim. Mikael muhtemelen Pat-rick’in emeklilik ikramiyesine eşdeğerdi ve ona artık Mikael ile çalışamayacağımı söylersem eminim düşüp bayılırdı. Tanrım! “Bugün Pazartesi!” dedim ve kendimi silkerek doğrulmaya çalıştım.

Ellerini hızlı bir şekilde omzuma attı beni geri itti. “Bir yere gitmene izin vereceğimi mi sanıyorsun gerçekten?” Kafasını olmaz der gibi sallıyordu. “Dinle, bu düşündüğüm tek şey değildi.” Dudaklarını yemeye başlamıştı yine.

Of Hayır. “Ne?”

Kendini bana daha çok yakınlaştırdı. “Sensiz yaşayamam bile.”

“Bunu biliyorum.”

“Ama eski günlerime dönmekten korktuğum için değil. Seni seviyorum çünkü bana yaşama tutunmak için bir amaç veriyorsun. Hayatımdaki o kocaman boşluğu, güzel yüzün ve ruhunla doldurdun ve bunu ben senin hayatını yaptıklarımla zorlaştırırken yaptın.” Kaşlarını çattı. “Bu sorunu aynen sana iade etmek istiyorum.”

Kahkahalarla gülmeye başladım ama Jesse benim kadar komik bulmamıştı. Dudaklarını büzdü ve kalçamdaki kavrayışı arttı.

“Ben zorlayıcı değilim Jesse Ward.” Kaşlarını daha çok çattı. Belli ki benimle aynı fikirde değildi ama bir şey söylemesin diye ağzını kapattım hemen. “Daha

şimdi hayatındaki büyük boşluğu ruhumla doldurduğumu söylüyordun...”

“Ve güzel yüzünle.” Avcumun içinde mırıldandı. Gözlerimi devirdim. “O ruhun bir kısmı da senin zorlayıcı yönlerinle uğraşmaya karşı hissettiğim ihtiyaç. Sana baş kaldıran bu küçük yanımdan asla kurtulamayacaksın ve bundan kurtulmak istemezsin de. Bu beni sana yaltaklanan Ma-nor’daki tüm diğer kadınlarından farklı kılan şey.” Alaycı bir şekilde kaşlarını kaldıran bu sefer bendim ve bunun karşılığında bana gözlerini kısarak baktı. “Kendimi sana tamamen adadım. Her parçam sana ait. Kimse beni asla senden alamaz. Asla. Ve biliyorum ki görevinin bir kısmı da diğer kadınların sana sunduklarından beni uzak tutmaya çalışmak.”

“Hayatımda senden başka kadın olmadı!” diye bağırdı elime doğru.

Elimi dudaklarına doğru daha sert biçimde bastırdım. “Ama bir şeyi öğrenmem gerek.”

Kaşları yükseldi. Cevap veremezdi çünkü elimle ağzını sıkı sıkıya kapatıyordum. “Beni Manor’daki kadınlardan olabildiğince uzak tutmak istiyorsun ama peki ya seks?” diye sordum. Avuç içime doğru sırıttığını hissediyordum. Elimi ağzından kaldırdım. Evet, o haylaz gülüşünü gösterdi. Sorum karşısında mutlu bir şekilde sırıtması beni mutlu etmese

dc, güzel bir görüntüydü. Beni usturuplu giyindirerek onlardan farklı kılmaya çalışıyordu ve içki içmemi de istemiyordu.

Tanrım!

Bunun nedeni az önce kafama dank etmişti. “İçmemi istemiyorsun çünkü içersem sen içtiğinde yaptığın şeyi yapacağımdan korkuyorsun. Gördüğüm herkesle yatacağımı düşünüyorsun!” Kelimelerimi resmen yüzüne çarptım ve o gülüşü suratından kayboldu. Bir önceki soruma cevap vermesine bile izin vermeden bir diğeriyle boğmuştum onu. Aslında, soru değil daha çok vardığım sonuçtu.

“Küfür etmeyi bırakacak mısın?” Sırtüstü yattı ama yüzünde hiçbir acı ifadesi yoktu.

Ah hayır. Doğruldum, kendi ağrımı görmezden gelip üzerine oturdum. “Nedeni bu, öyle değil mi? Nedeni bu.”

O söylediklerimi özümsemeye çalışırken, yüzüne bakıyordum. Bu konuda bana karşı gelemezdi biliyordum, onu yakalamıştım. Derin bir nefes aldı ve konuşmak için hazırlandı fakat hiçbir kelime çıkmadı ağzından. Bir kez daha deneme yaptı fakat nafileydi. Nihayet üçüncü denemesinde konuşmayı başardı. “Sadece o değil Ava. Alkollüyken çok hassas ve zayıf oluyorsun sen.”

“Ama bu nedenin parçası sadece değil mi?” Asıl önemli parçanın, erkeklerin benim boşta olduğumu sanması olduğunu biliyordum.

“Evet, sanırım öyle,” diye itiraf etti.

“Tamam, peki ya seks?” Bu en çok öğrenmek istediğim-di. Beni Manor’da görmeye alıştıklarının tam tersi yapmaya çalışıyordu ama beni aklım başımdan gidinceye kadar beceriyordu.

Sırıtması geri döndü.

“Bunu söyledim sana. Sana ne kadar yakın olsam da, yeterli gelmiyor.”

“Uykulu seks üstesinden gelir.”

“Evet, gelir ama bizim inanılmaz bir kimyamız var. Daha önce bunu hiç hissetmemiştim.”

Kalbim neredeyse bir gündür ilk defa çarptı. Bu, mutluluktandı. Dalıa önce hiç böyle hissettirmemişti ama onlarca kadınla yatmıştı. Yoksa yüzlerce mi? Gülümsemem kayboldu. “Hangi hisler?”

Elleri kalçamın üzerindeydi. “Bu, saf mutluluk bebeğim. Tam minnettarlık. Kesin, tam, dünyayı yerinden oynatan, evreni yerinden oynatan bir aşk.”

Gülümsemem geri dönmüştü. “Öyle mi?”

“Tabii ki. Tam bir cennet.”

Göğsüne düşmüştüm. “Ofl”

“Dikkatli ol.” Beni geriye doğru itti. “Çok acıdı mı?” Cevabımı beklerken gözlerinden öfke fışkırıyordu, içimden, John, Jesse oraya varmadan Steve’i sepetlemiş olsun diye dua ettim.

“Sorun yok.” Hareketlendim. “İşle ilgili ne yapacağım ben?” Hafta sonu nereye gitti? İçimden gülüyordum. Müsrifçe yapılan mağaza alışverişleriyle, yemekle, mücevherlerle, partilerle, acayip bir evlilik teklifiyle ve çok fazla inanılmaz seksle, hap atma ve kırbaçlanmalarla geçmişti.

İnledim. Acayip bir hafta sonu olmuştu.

“Patrick’le konuştum.” Jesse kalkıp oturdu ve bizi yatağın köşesine doğru hareket ettirdi.

“Hayatımda ezmediğin başka biri daha kaldı mı?” diye sordum.

Karşımda dikildi ve beni de kaldırdı. O harika çıplaklığı tam önümdeydi. “Yüzsüz olma.” Kesin bir ciddiyetle uyardı beni. “Bakıyorum da kalçanda hiç kırbaç izi yok, küçük hanım. Her neyse, evimiz neden böyle hırsız girmiş gibi dağınık?”

Bunu tamamen unutmuştum işte. “Bir şeyler arıyordum.” Kaşlarını çattı. “Ne?” diye sordu ama ihtiyatlı davrandığının farkındaydım.

Dikkatlice yüzüne baktım, ifadesinden ve vücut dilinden sonuçlar çıkarmaya çalıştım ama başaramadım. ‘Tok bir şey.” Beni döndürdü ve bir eliyle dirseğimi diğer eliyle de kalçamı tutarak banyoya doğru yönlendirdi. Benim aradığım şeyin ne olduğu konusunda yeterince meraklı davranmamış olması şüphelerimi daha da artırmama sebep olmuştu. Sorularına normalde böyle belirsiz yanıtları kabul etmezdi asla.

“Patrick’e ne söyledin?” diye sordum banyodan girerken.

“Ona Cumartesi günü bayıldığını ve sırtüstü düştüğünü söyledim.”

İyi fikirdi. “Onu senin aramış olmanı garipsemedi mi?”

“Bilmiyorum ve umursamıyorum da.” Dolması için küvetin musluklarını açıp yanıma geldi. “Bak ne yapmışsın bu güzel vücuduna,” dedi sessizce ve aynada yansıyan çıplak sırtıma baktı. “Sana sırtüstü sahip olamayacağım bir süre.”

Omuzlarıma baktığımda bir ümitsizlik sardı bedenimi. “Bu mu?” diye sordum kuşkuyla. Canlı canlı derimin yüzüldüğünü hissetmiştim dün akşam ama şu an aynada gördüğüm birkaç çizikten çok daha fazlası değildi.

“Bu mu diyerek neyi kast ediyorsun?”

Acınası yaralarımdan bakışlarımı kaldırıp somurtarak Jes-se’ye baktım. O da somurtuyordu benim gibi. Tek fark; daha öfkeliydi. Kalçalarını kavradım. “Arkanı dön bakalım,” diye emrettim. Sırtını gördüğümde, nefesimi tuttum. Benimkinden çok daha fazla iz vardı sırtında, çok daha fazla kan yani genel anlamda dün yaşadığımız kötü günden daha fazla iz. “Gördün mü, senin izlerin benimkilerden daha iyi durumda.”

Döndü ve kızmış bir şekilde vücuduma göz gezdirdikten sonra kollarımdan kavrayıp beni hafifçe sarstı. “Kapa çeneni Ava!”

“Üzgünüm!” Neden böyle saçma konuşmuştum ki? “Çok canım acıyor. Görüntüsünün bundan daha beter olacağını düşünmüştüm.”

“Yeterince berbat!” Beni bıraktı ve küvete geri döndü. Biraz lavanta yağı döktükten sonra eliyle suyu karıştırdı.

Başımı sağa sola yatırdım, bacaklarımı salladım ve omzumu dairesel hareketlerle açmaya çalıştım. Kaslarınım açılmaya ihtiyacı vardı. Bu sırada onun çıplaklığına bakıp bir kez daha hayran kaldım. Omuzlarımdaki kasların düğüm düğüm olduğunu hissedebiliyordum. Jesse havlu getirmeye ve dağıttığını yerleri toplamaya gitmişken, sabırlı bir şekilde Hil-ton banyonun üzerinde oturdum. Bana bir kez bile bakmadan sessizce ortalığı toparladı. Ne aradığımı çok iyi biliyordu.

“İn.” Beklenti içinde elini uzattı fakat ben kabul etmeyip iç çamaşırımı çıkardıktan sonra yavaşça indim kendi kendime. Bir adım attım ve yavaşça küvete girip vücudumu suya bıraktım.

Jesse geldi ve arkamda sırtına dokunan sudan hiç de rahatsız olmayarak suyun içine girdi. Nazikçe omuzlarımı kavradı beni kendisine doğru çekti. “Kavga etme benimle.” Kulağımı ısırdı. Beni tamamen sarmak için kollarıyla ensemden sarıldı, bacaklarını da belime doladı. Tamamen onun tarafından sarmalanmıştım.

Evet. Şimdi de küvet konuşması saati.

Başımı omuzlarına yasladım, kirli sakalı yüzüme değdi. “Peki, Steve kovuldu mu şimdi?”

“Gitti.”

“Hiç soru sorulmadan mı?”

“Gömülmek mi yoksa yakılmak mı istediği dışında bir tane bile sorulmadı.” Cevabı ne kadar gaddarca da olsa beklediğim cevaptı. “Canını yakıyor muyum?”

“Hayır, böyle iyiyim,” dedim. “Peki, Sarah da aynı akıbeti paylaştı mı onunla?”

Bom!

Birden durdu. Sanki az önce böyle hassas bir soru sormamış gibi işaret parmağımla yavaş daireler çizmeye devam ettim bacaklarında. Steve’in benimle ilgili seks isteği yoktu, en azından uzun vadeli yoktu. Her neyse, ama Sarah’mn onunla ilgili kesinlikle vardı ve benim sevgilim onun bu amacına karşılık çok naifti.

“Sarah’nın bununla ne alakası var?”

“Senin canını yaktı.”

“Ben istedim yapmasını.”

“Ben de Steve’den istemiştim,” dedim sakince.

“Evet, ama Steve senin benim olduğunu ve dokunulmaz olduğunu biliyordu. Benim açıkça çizdiğim sınırı aştı ve bunu sadece yanlış kişiyle yapmadı, yanlış bir biçimde de yaptı.” Beni kastettiğinden emin olmam için kulağımı ısırdı. Başka kim olabilirdi ki? “Daha önce hiç tanımadığı birinden kırbacı almayı kabul etti ve nerede duracağını konuşmadı bile. Dün gece yaşadıklarında sonra akli dengeni kaybedebilirdin.”

“Ben muhtemelen o noktaya yaklaşmıştım,” dedim. “Neyse boş ver, sen benimsin. Senin de sınırların da yok, biliyorsun.”

“Biliyorum,” dedi yumuşak bir şekilde. “Biliyorum bebeğim. Bir daha asla, ama ben bunu Sarah’ya olan nefretin için yaptığını düşünüyorum,” diye de ekledi alaycı bir şekilde.

Güldüm. Evet, ama hâlâ da onu mahvetmeyi istiyordum. “Peki, ondan

kurtulmayacak mısın?”

“O bir çalışan ve yakın bir arkadaş. Ondan yapmasını istediğim bir şeyi yaptı diye onu kovamam, Ava.”

Derin bir iç çektim ve bundan mutlu olmadığımı bariz bir şekilde bilmesini istedim. Arkadaş mı? Yakın arkadaş mı? “O bunu planladı Jesse.”

“Planladı derken neyi kastediyorsun?”

“John’dan aldığım mesajı.”

“Ne mesajı?”

“Sarah’nın John’un telefonundan gönderdiği, Manor’a gitmemi istediği mesaj.”

“Sarah’nın John’un telefonunu alıp sana mesaj attığını mı düşünüyorsun?”

“Evet!”

“Saçmalama!”

“Saçmalamıyorum!” diye bağırdım. “Telefonumda var, sana göstereceğim.”

“Ava, Sarah, bunu yapmaz.”

Ah lütfen! Arkadaş olması gerekiyordu ama o Sarah’yı tam olarak tanımıyordu bile. Ne mal olduğunu anlamak için onunla birkaç dakika geçirmek bana yetmişti oysaki. “Benim uydurduğumu mu düşünüyorsun?”

“Hayır, şunu düşünüyorum; cumartesi gecesi hap verildi ya sana. Belki de bir hata yapıyorsundur.”

“Sana göstereceğim.” Küstah bir çocuk gibiydi sesim. “O seni istiyor.”

“Peki, beni elde edemez ama bunu biliyor. Ben sana ai-tim.” Dudaklarını yüzümün kenarına yasladı.

“Evet öylesin.” Yanağımı dudaklarına yasladım, bunun ne kadar zor olduğunu düşünüyordum.

Jesse haklıydı. Onu kendisinin istediği bir şeyi yaptığı için işten kovamazdı. Asıl saçma olan Jesse ile bu olayda yer değiştirseydik, kesinlikle fikri bu olmazdı. Benim tek rahat olduğum konu Jesse'nin kesinlikle onunla ilgilenmemesiydi ve bundan kesin emindim.

"Öne doğru eğil ki sırtını yıkayabileyim." Beni kalkmam için cesaretlendirdi. "Yumuşak olacağım."

"Ben seni sert seviyorum," dedim arsızca.

"Ava senin hakkından gelemeyecek durumdayken böyle şeyler söyleme bana."

Gülümsedim. Beni yıkamaya başladı nazikçe sırtımı lifledi, her fırsatta öpücükler kondurdu. Saçımı da yıkadıktan sonra, havluya sarıldım, beni nazikçe yatak odasına götürüp yatağa bıraktı. "Bu biraz soğuk olabilir," dedi ve popomun üzerine oturup sırtıma kremi sürmeye başladı. Omuzum gerildi ve irkildim. "Şşşş," beni susturdu. "Bir daha bunu yapmayacaksın, değil mi?"

"Sen yaparsan ben de yapacağım," dedim kafamı yastığa gömerek ve Tanrı'dan bir daha yapmamasını dileyerek.

Kremi vücuduma tamamen sürmeden önce sırtıma küçük ve yavaş bir şekilde yaydı kremi. Büyük sıcak ellerinin sırtımı sıvazlamasının yarattığı his, bir süre sonra beni hipnotize etmişti ve biraz daha aşağıda daha sert bir şeyden vücuduma yayılan nemi de hissedip gülümsedim. Ellerini asla uzun bir süre benden uzak tutamıyordu. Ama prezervatif takacaktı. Sırtım normale dönene ve o gerginlik gidene kadar masaj yapmaya devam etti.

"Merhaba?"

İkimizin de kafası sesi içeri ulaşan Cathy'ye yöneldi. "Lanet olsun!" Jesse söverek vücudumun üzerinden kalktı. "Cathy'yi aramayı unuttum." Hemen ortadan kayboldu, gardıroba girdi ve bir süre sonra üzerinde kot tişörtle geri geldi. "Kaldır kıçını," dedi ve belimden kavrayıp beni kaldırdı. "Seni doyurmam gerek."

"Aç değilim."

"Yiyeceksin." Bu o ses tonuydu. "Her şeyi ofisimin zeminine çıkarttığına göre, miden tamamen boş olmalı."

İki büklüm olmuştum. “Üzgünüm.”

“Boş ver şimdi. Üstüne bir şey giyin. Mutfakta görüşürüz.” Beni güzelce öptü ve toparlanmam için bırakıp gitti.

“Günaydın, Ava.” Cathy bulaşık makinesini doldururken yüzüme bakarak nazikçe gülümsedi.

Ben de üzerimde eski yumuşak hafif yırtık kotum ve sırtıma çok sürtünmesin diye büyük beden bir tişört giymiştim. Jesse’nin yanında dikildim, o da bana dayanıp yeni yıkadığım saçlarımı kokladı. “Merhaba Cathy nasılsın?” Jesse’yi itip uzaklaştırdım, o da bana gürledikten sonra elindeki fıstık ezmesi kavanozundan bir parmak alıp alt dudağıma çaldı. Dilimle hemen sıyırdım ezmeyi. “Tanrım!” Ağzımın tadı kaçmış bir şekilde sövdüm Jesse’ye ve o da güldükten sonra beni kendisine çekip dudağımda arta kalanları diliyle sıyırdı.

“Leziz.” Gülümsedi ve fıstık ezmesi tadındaki dudaklarıyla öptü beni. Ağzımı silip Cathy’ye döndüm ve bizim ufak atışmamızı ince dudaklarında beliren küçük gülümsemeyle karşıladığını gördüm. Utanıp kızardım.

“Çok iyiyim Ava. Kahvaltı ister misin? Somon balığı?” “Evet lütfen,” dedim minnettar bir şekilde. Başıyla onay-tadı, ellerini Önlüğüyle kuruladı ve buzdolabına yöneldi. Et-ratınıa baktım ve bütün dağınıklığın toparlandığını gördüm.

“Sana haberlerimiz var Cathy,” dedi Jesse.

Var miydi?

Kaşlarımı çattım kendisine fakat aldırış etmedi. “Ava yakında Bayan Ward olacak.”

Ağzım düştü resmen ama o hâlâ aldırış etmiyordu. Birkaç gündür uğraştığımız şeyler yüzünden bunu tamamen unutmuştum. Nasıl unuturdum?

“Ooo, harika!” Cathy yumurtaları ve somon balığını önüme koyduktan sonra yaklaşıp bana sıkı sarıldı. “Çok mutlu oldum,” dedi kulağıma. O sırtımı sıvazladıkça ben de taburenin üzerinde oturmuş dişlerimi sıkıyordum. Ellerini sırtımdan çekip yüzümü kavradı. “Bunun beni ne kadar mutlu ettiğini anlatamam. O, çok iyi bir çocuk.” Yanağıma ıslak bir öpücük atıp bıraktı beni.

“Gel buraya, sen.” Jesse’yi istekli bir şekilde kucakladı ve Jesse de Cathy’nin sırtına dokunup ağrısını artırmasına aldırış etmeden ona sarıldı.

Dün gece yaşananlardan sonra, biraz da yanılarak bu meseleyi şimdilik rafa kaldırdığımızı düşünmüştüm. Yüzüğüm parmağımdan kaybolmuştu ve bana hâlâ evlenmek isteyip istemediğimi sorduğunda ona hayır demiştim. Bu hafta sonu olan bir ton saçma olayı halletmemiz gerekmiyor muydu? Sarah, Coral, Mikael konularındaki güvensizliklerimizi.

Beni takmamıştı bile. Daha ailemle bile konuşmamıştım. Eğer bu zor götle evleneceksem doğal olarak önce onların bilmesi gerekti.

“Çocuğumun sonunda bir yuvası oluyor.” Cathy onun yanaklarını sıktı ve benimkiyle eşdeğer bir öpücük kondurdu. Gurur duyan bir anne gibi davranıyordu. Şimdi de Cathy ile Jesse’nin geçmişteki ilişkilerini merak etmeye başlamıştım. Bu, işçi işveren iletişiminden daha başka bir şey gibiydi. Jesse’yi ellerinin arasından bıraktı ve önlüğünü alıp gözlerini sildi.

“Cathy, lütfen!” dedi Jesse.

“Üzgünüm.” Kendini toparladı yüzünde büyük bir gülümsemeyle kahvaltıyı hazırlamaya devam etti. “Peki, nerede ve ne zaman?”

Eğilip kahve makinesini aldım o arada. İşte şimdi zurnanın zırt dediği yere gelmiştik.

“Gelecek ay Manor’da,” dedi Jesse kendinden emin bir şekilde.

Elimdeki kupayı kahve makinesine vurarak bir anda gözlerimi Jesse’ye diktim. “Gerçekten mi?”

“Gerçekten,” dedi serinkanlı bir şekilde. Beni deli eden zor götün geri dönmesi çok da zaman almamıştı.

“Ne kadar güzel,” dedi Cathy neşeli bir şekilde.

Bakışlarım Jesse’den Cathy’ye kaydı. Manor’ı biliyor muydu?

“Güzel olacak.” Jesse benim donup kalmış ifademe aldırış etmeden fıstık ezmesi kavanozunu kapattı, etiketini kaldırdı. Beni göz ucuyla izlediğini fark edince

gözlerimi ona diktim. Elindeki etiketle oynamaya devam ediyordu ama dudağını ısırmaya başlamıştı yine.

Yavaşça nefes alıp kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Yuvarlayıp tezgâha bıraktığı etiketi elime aldım. Hani detaylara konuşarak karar verecektik?

Tabureden kalkıp elimdekini atmak için çöp kutusuna doğru yürümeye başladım. Bir şey yapmam gerekiyordu yoksa onu tekmeleyecektim. Arkasında geçip dudağımı kulağına dayadım. “Kiminle evleniyorsun?” dedim ve çöp kutusuna doğru yürümeye devam ettim.

“Ezip geçeceğim Ava,” diye gürledi.

“Anlamadım?” dedi yüzünü Jesse’ye dönen Cathy.

Göz göze gelip kaşlarımızı çatmadan önce ‘Yok bir şey,” dedik koro halinde. Vücudundan yükselen husumet açıkça ortadaydı. Bu hafta sonu yaşadıklarımız odaklanmamız gereken önemli sorunlarımız olduğunu gözler önüne sermişti. İkimizin de şüphelerimizin giderilmesine ihtiyaç duyduğu ortadaydı.

Çöp kutusunun pedalına bastını, küçük çöpii içine attım takat derinlerde bir şey gözüme çarptı. Eğilip aldığımda gümüş beyaz renkte bir kart oldıığumı gördüm. Bıı, bir düğün davetiyesiydi. Çevirdikten sonra tekrar çöp kutusuna bakmadan önce, kafamı yan yatırıp baktım karta. Sonra diğer parçasını bulup birleştirdim.

Bay t’(' Bayatı Ilcıty VVard hızlarının diiğün törenine eşlik etmenizi diler.

Bayan Anıalie VVard’dan Dr. David Garcia’ya

Tanrım!

Davetiye elimden tekrar çöpün içine düşüverdi ve sersemlemiş biçimde dönüp Jesse’ye baktım. “Otur,” emir tonuyla söylemişti, görmezden gelemeyeceğim tonda. Taburelerden birine dikkatlice oturtuldum ve başımı kaldırıp baktığımda seğiren bir çeneyle pörtlemiş boyun damarıyla karşılaştım.

“Kız kardeşin mi?” diye sordum sessizce.

“Boş ver,” dedi bana bakmadan.

Aklırn yerinden oynamaya başladı yine. Ailesiyle ilgili çok konuşmamıştık ama bildiğim şey onları yıllardır görmemiş olmasıydı. Bu onların mı yoksa Jesse'nin mi tercihiydi? Eğer kız kardeşinin düğün davetiyesini yollamışlarsa o zaman bu tercih Jesse'niıdi. Dikkatlice onu incelemeye başladım ama tek kelime bile etmeye cesaret edemedim.

"İşte hazır." Cathy benim ve Jesse'nin kahvaltısını hazırlamıştı ve tezgâhın üzerini sildikten sonra, "Sizi kahvaltı için baş başa bırakacağım," dedi ve çıktı.

"Teşekkürler Cathy," dedi Jesse ama sesi kırıktı.

Konuşamadım bile. Somon balığıma tuhaf bir sessizlik içerisinde bakmaya başladım ve uzun süren bir sessizlikten sonra tabureden kalktım.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu kısaca.

"Üst kata." Mutfaktan elimi kahvaltıma dokunmadan çık-tim. Jesse ve süregelen zorlukları gözümün önünde canlanınca iştahım kaçınıştı.

"Ava böyle çıkıp gidemezsin," dedi. Onu görmezden geldim.

"Ava!"

Ona döndüm, "Seninle evleneceğimi düşünüyorsan aklını kaçırmışsın demektir Jesse," dedim sakince ve mutfakta tamamen canı yanmış bir surat ifadesiyle bıraktım onu. Yakalanıp yere yapıştırılmayı bekledim ama şaşırtıcı bir şekilde mutfaktan çıkmama izin verdi. Ne geri sayım ne de aklımı başıma getirme seksine maruz kalmadan yatak odasına varabildim. Artık kafa ütüleyen Jesse olmayacaktı. Zaten canım yanıyordu, kırılgandım, o yüzden kaba kuvvet için doğru zaman değildi.

Cathy'yi en sevdiğim misafir odasında toz alıp *Valerie* şarkısını söylerken gördüm. Yüzümde küçük bir gülümseme belirdi. Yatak odasının kapısını hafifçe kapadıktan sonra, banyoya dişimi fırçalamaya gittim. İşe gidecektim. Tüm günü evde pinekleyerek geçirmeyecektim ve sırtım da ani hareketler yapmadığım sürece iyiydi. Patronumla karşılaşmayı ve Jesse ile olan ilişkimizle ilgili sorularını yanıtlamayı yeğliyordum.

Gardıroba gidip elbiseleri gözden geçirdim ve eski olanlardan birinde karar kıldım. Üzerimi değiştim ve topuklu ayakkabılarımı giyindikten sonra makyaj

yapmak için aynanın karşısına geçtim.

Yatak odasının kapısı açıldı. Sesinde bir kaygı imasıyla, “Nereye gidiyorsun?” diye sordu.

“İşe gidiyorum.”

“Hayır, gitmiyorsun!”

“Evet gidiyorum.” Arkamda duran bedenini görmezden gelerek makyajımı yapmaya devam ettim. Bana dokunmamak onu öldürüyor olmalıydı, özellikle de şimdi beni zapt etmek istiyoıken.

“Sırtın nasıl oldu?”

Gözlerimin ucuyla bakarak, “Ağrılı,” dedim uyarır gibi. Dikkatimi aynaya verdim ve içimden şu an ne yapacağını bilemeyen arkamdaki adam için ağlamaya devam ettim. Benim karşı koymalarıma karşı uyguladığı yöntemlere şu an ulaşıla-mıyordu. Tamamen şaşkına dönmüştü. Makyajımı bitirdikten sonra çantamı toparlamaya başladım. “Telefonum nerede?” diye sordum, o arkamda dolanırken.

“Ofisimde, şarja takılı.”

Bu konuda yardımcı olması beni şaşırtmıştı. “Teşekkürler”. Çantamı aldım ve kapıya doğru yürürken Jesse önümde durduğunda, bir an geri adım atmak zorunda kaldım.

“Hadi konuşalım,” dedi sanki ağzındaki çöpü çıkarırmış gibi konuşarak. “Lütfen gitme. Konuşacağım.”

“Konuşmak mı istiyorsun?”

Süklüm püklüm omzunu silkti. “Evet, aklını başına getirmek için seni beceremiyorum, o halde konuşarak halletmek istiyorum bu sefer.”

“Bu, normal insanların problemleri çözmek için kullandığı yöntem, Jesse.”

“Evet ama benim yöntemim daha eğlenceli.” O haylaz gülüşünü gösterdi ve ben de gülümsediğimi çaktırmamak için azami çaba sarf etmek zorunda kaldım.

Ciddiyetimi bozmamalıydım. Elimi tutup yaklaştı. “Hiçbir zaman hayatımı kimseye anlatmak zorunda kalmadım, Ava. Bu, konuşmaya pek hevesli olduğum bir konu değil.”

“Bana açılmayan biriyle evlenmem. Sen benden bir şeyler saklamaya devam ettiğin sürece sonunda ikimiz de daha çok zarar göreceğiz.”

“Biliyorum.” İç çekti. “Ava, sen beni yeryüzünde yaşayan herkesten daha iyi tanıyorsun. Senin dışında hiç kimseye böyle yakın olmamıştım. Yaşamın becermekten ibaret olduğunda hayat hikâyeni anlatacak ortamlar pek oluşmuyor.” Daha yakın tarihte sona eren o takılma günlerini hatırlatınca irkildim. “Böyle şeyler söyleme.”

Beni yatağa doğru çekti. “Otur,” diye emretti. Derin bir

nefes aldı. “Ailemi son gördüğümde işler yolunda gitmemişti. Kız kardeşim bir çeşit oyun yapıp bizi bir araya getirmişti. Babam bağırıp çağırmaya başladı, annem çok üzüldü, ben de çok içtim. Böylece nasıl sonlandığını tahmin edebiliyorsun-dur.”

“Öyleyse kız kardeşin açık bir şekilde durumu telafi etmeye çalışıyor demektir.” Sesim kısık ama ümit doluydu.

“Ameile biraz inatçıdır,” dedi iç çekerek ve ben de içimden güldüm. Abisi neyse kardeşi de o! “O kadar söylenen kötü lafı, o kadar olayı olmamış kabul edecektir.” Bana baktı ve o gözlerindeki ıstırabı gördüm.

“Bu düzeltilemez bir durum Ava.”

“Ama onlar senin ailen.” Hayatımı annem ve babam olmadan asla düşünemem. “Sen onların oğlusun.”

Yarım bir gülümseme belirdi yüzünde. Sanki bana anlamadığımı söylüyordu ki bu doğruydu. Anlamıyordum.

İç çekti. “Davetiye annemle babamın haberi olmadan kız kardeşim gönderdiği için elime ulaştı. Beni orada istemez onlar. Adresleri silinip Amelie’ninkiyle değiştirilmişti.”

“Ama belli ki Amelie seni orada istiyor. Onun evlendiğini görmek istemez

misin?”

“Tabii ki küçük kız kardeşimin düğününde bulunmak isterim fakat onun en güzel gecesini de mahvetmek istemem. Eğer gidersem, sadece bir şekilde sonlanır. Güven bana.” “Peki, bu durum neden bu halde?”

Birden omuzlan düştü parmaklarıyla, elimi ovuşturmaya başladı. Bunun ona acı verdiğini anlayabiliyordum ve bu da beni daha çok öfkelendiriyordu çünkü onun önemsediğinin göstergesiydi.

“Amcam Carmichael’in Manor’ı bana bıraktığını biliyorsun zaten. Olaylar ailem Ispanya’ya taşındıktan ve ben Car-michael ile kalmayı tercih ettikten sonra daha da gerildi. On sekiz yaşındaydım ve Manor’da yaşıyordum. Anlıyorum ki bu her ebeveyn için en kötü kâbustan da daha beter bir şeymiş.” Hafifçe güldü. “Zevk düşkünü bir yaşam tarzına ahş-(un \ c Carmichael öldükten sonra dalıa da kötüye gitmeye h ırladı. Eğer John olmasaydı, muhtemelen Manor da olmazdı ben de olmazdım, Ben kendimi içkiye ve kadına adamışken, o da pratikte orayı yürütüyordu.”

“Ol," dedim. Adamış mıydı? Takılmış olmasını tercih ede rıhın.

“Kontrol altına almıştım aslında ama ailem hana bir ültimatom verili; Onlar ya da Manor. Manor’ı tercih ettim. Car-midıael benim kahramanımdı, ouıı satamazdım.”

“Ailen senin o işi yürüttüğünü...” Kurumuş boğazımı temizledim. “Sanki lıani...” Söyleyememiştim. Beni son derece rahatsız ediyordu.

“Evet ve bumı tahmin etmişlerdi. Görüyorsun ki, haklıydılar ve bıınıı unutmama asla izin vermediler. Oldukça kirli bir hayat yaşadım bumı kabul ediyorum. Carmichacl ailenin yüz karasıydı. Kimse onunla konuşmuyordu ve aile onu reddetmişti. Ondan utanç duyuyorlardı ve öldüğünde onun görevini ben devraldım. Ailem benden utanıyor. Hepsi bu.” Soıı kısımda irkildim. “Senden utanmamalılar.”

“Aııa öyle oldu işte.”

“jolm'ıı uzun zamandır tanıyorsun yani?” Eğer ilk günlerden beri Maııor’ı işletmesine yardım ediyorsa, bu on altı yıl gibi bir şey eder.

“Evet uzun zamandır.” Safça gülüyordu. “Carmichael ile çok iyi arkadaşlardı.”

“Kaç yaşında ki o?” Yukarıya doğru baktı ve tahmin yürüttü. “Ellili yaşlarındadır sanırım.”

“Peki, Carmichael kaç yaşındaydı?”

“Öldüğünde mi? Otuz bir.”

“O kadar gençti demek?” Ağzımdan kaçırmıştım. Onu gümüş grisi saçları olan, esmer, yalaka bir tip olarak hayal etmiştim.

Benim şaşkınlıkla dolu yüzüme bakıp güldü. “Babamla Carmichael arasında on yaş vardı. Büylikbabamların çok sonradan yaptıkları çocuktu o.”

“Öyle mi?” I icmcn zihnimden hesaplama yaptım. “Öyleyse seninle Carmiclıael arasında da sadece on yaş vardı.”

“Daha çok bir ağabey gibiydi.”

“Nasıl öldü?” Muhtemelen şansımı zorluyordum bu sefer ama merak etmiştim. Jesse’nin geçmişiyle ilgili bir resim oluşturmaya başlamıştım kafamda ve öğrendikçe daha fazlasını merak ediyordum.

Jesse’nin yüzünden mutsuzluk aktı. “Bir araba kazasında.”

“Hadi ya,” dedim ama sonradan dank etti ve gözlerimi karnına, yarasının olduğu yere diktim. Kaza gününde Jesse Carmichael ile arabadaydı. Sürekli yarasının nasıl olduğunu sorup durdum ve bana onun hakkında konuşmanın canını acıttığını söylüyordu. Gerçekten de haklıymış.

“İşe gitme.” Beni çekip kucağına oturttu ve burnuyla burnuma dokundu. “Evde kal ve seni sevmeme izin ver. Bu akşam yemek için dışarı çıkarmak istiyorum seni. Sana biraz özel zaman borçluyum.”

Resmen eridim o sözlerden sonra. Yeni edindiğim bilgiler, onun makul olmasıyla birleşince hayır dememi engelledi. ‘Yarın işe gideceğim ama,” dedim kesin bir tonda. İşle ilgili halletmem gereken bazı meseleler var, Mikael meselesi.

“Peki.” Gözlerini devirdi. “O halde ben zorlayıcı sevgilimin üzerimde kurduğu

baskıyı hafifletmek için bir koşuya çıkacağım, öğleden sonra kıvrılıp uyuruz, akşam da yemeğe çıkarız. Anlaştık mı?”

“Anlaştık.”

Bana gülümsedi, sadece bana gösterdiği gülümsemesiyle ve yatağa bıraktı kendini temkinli bir şekilde. “Öp beni, şimdi,” diye emretti ve üzerine atlayıp memnuniyet belirten bir öpücük kondurdum. Açılmıştı artık ve ben daha iyi hissediyordum kendimi. Jesse’nin cazibesinin tadını çıkarmaya başlamıştım yine.

“Günaydın bebeğim.”

Alarmla birlikte birden fal taşı gibi açılmıştı gözlerim. Günaydın? “Sabah değil, sabah mı oldu yoksa?”

“Hayır, saat beş oldu. Bütün gün boyunca uyudun. Sırtını nasıl hissediyorsun?” Yatağa girip yanıma kadar sokuldu, çırılçıplaktı. Çenesi ve geniş omuzları ıslaktı. Parıldayan su zerreciklerine hayranlıkla bakıyordum. Tıraş olmuştu ve muhteşem kokuyordu.

Yatakta kıpırdadım hafifçe. “Çok iyi hissettiriyor.” Harika kokusunu içime çekmek için göğsüne doğru döndüm.

“Sadece düşün, eğer işi bırakırsan, bunu her gün yapabilirsin. Ne kadar da güzel olur.”

“Senin için iyi olurdu,” diye mırıldandım. “Senin için mükemmel olurdu çünkü her zaman nerede olduğumu biliyor olurdun.” Dudaklarımı göğsüne bastırırken, onun her zaman işini halletmenin bir yolunu bulduğunu düşünüyordum. Patrick’i iyi tanıyordum ama ona neler olduğunu anlattığımda Mikael ile olan iş ilişkimizi sonlandırır mıydı? Bundan pek emin değildim.

“Kesinlikle.” Parmaklarını saçlarımın arasına soktu. “Gelip benimle çalışabilirdin ve böylece asla ayrılmak zorunda kalmazdık.”

“Benden sıkılırdın.”

“Mümkün değil. Seni akşam yemeğine çıkarmama izin verecek misin?”

“Ya da, burada takılabiliriz.” Elimi karnına ve sonra da yarasının üzerinde gezdirdim.

“Başka hiçbir şey beni bu kadar mutlu edemezdi, ama seni dışarı çıkarmak istiyorum. Sorun olur mu?” diye sordu.

Hiç kendisi gibi değildi. Beni yatakta tutma fırsatını değerlendirmiyordu öyle mi? Şüphelenmeye başlıyordum.

“Ama yine de,” dedi, “çok uzun zamandır da senin içinde olmadım. Bu kabul edilemez.” Beni yavaşça sırtüstü yatırdı. “Bebeğim uykulu seks şu anda menümüzde bulunmamakta o yüzden seni direkt becereceğim. İtirazın var mı?” Vücudunun yarısı üzerimdeydi, gözlerinden duman çıkıyordu ve birde bu söyledikleri eklenince, hızla beni tahrik etmeyi başarmıştı.

“Beni becerip beceremeyeceğini mi soruyorsun?” Kuşkularım artıyordu.

Haylaz gözleriyle bana baktıktan sonra dudağımın kenarını öptü, sonra da diğer kenarını. “Düzgün konuş, mantıklı olmaya çalışıyorum.” Kasıklarıyla dairesel hareketler yapmaya başladı ve beni can evimden vurdu.

“Olma!” dedim.

Kendini geri çekti, mükemmel alın çizgisi yerindeydi. Ondan istediğim şeyi birkaç saniye düşündü. “Benim mantıklı olmamı istemiyor musun?”

“Hayır,” dedim nefes nefese. Ne yaptığını çok iyi biliyordu.

“Bir dakika şu işi bir açıklığa kavuşturalım, biraz kafam karıştı.” Kalçalarını içime doğru hareket ettirdiğinde kasıklarımda sürekli bir zonklama hissettim. “Gerçekten benim mantıklı olmamı istemiyor musun?”

Soktu!

“Hayır!”

“Anlıyorum.” Parmağını külotumun kenarında gezdirmeye başladı. Hafif dokunuşları beni kendimden geçiriyordu. “Tam yetki?”

“Evet!”

“Bir öyle bir böyle diyorsun, seni anlamıyorum,” dedi

paruıak uçları tenimde gezinirken. “Benim için bu kadar ıslanmana bayılıyorum.”

Omurgam boyun eğdi. Sırtımdaki rahatsızlık yerini cinsel beklentiye bırakıverdi. Köpürüyordum. Parmak uçlarıyla girişimin ön duvarını ittirmeye başladı. “Yumuşak, ateşli ve tam bana göre.” Boştaki eliyle siityenimi hızla aşağı çekmesiyle, zaten sertleşmiş meme ucum kurşuna dönüştü. “Bıraktığını iz soluyor,” dedi ve dudaklarını memelerime götürerek öpüp ısırmaya başladı. “Senin, kime ait olduğunu unutmanı istemeyiz, öyle değil mi?”

içimdeki parmağını birden ikiye çıkardığında, inledim. “Öyle değil mi, Ava?”

“Hayır,” dedim nefes nefese.

Meme ucum üzerine eğilip, dişleri arasına alıp çekmeye başladığında merkezime kadar ulaşan zevk sinyalleri tüm vücuduma yayılıyordu. “Benim dokunuşum karşısında ne kadar hassas olduğunu biliyorum. Bana bu gücü veren de bu.” İki parmağın yerini üç parmak aldı, sırtının halini de gördükten sonra, çareyi çarşafları sıkıca kavramakta buldum. “Bu, iyi hissettiriyor mu?” Parmaklarını içime sokup çıkarıyor, daireler çiziyor ve altında kıvranan vücudumu seyrediyordu.

“Hem de çok iyi.” Sesim titriyordu, aynı vücudum gibi. Buna gerçekten ihtiyacım vardı.

“Gözlerini aç Ava. Sen benim için gelirken onları görmek istiyorum.”

O beni çaresiz bir keşmekeşe doğru sürüklemeye devam ederken, gözlerimi açıp onunkileri buldum. “Öp beni,” diye emrettim kalçamı onun içime giren parmaklarını karşılamak için hareket ettirirken. Dağılacaktım ve dudaklarının üzerimde olmasına ihtiyacım vardı.

“Güç kimde, Ava?” diye sordu yarı açık gözleriyle. “Söyle bana, güç kimde?”

“Sende.”

“Aferin kızıma.” Yaklaşıp dudaklarıma sertçe saldırdı ve başparmağını tam doğru noktanın üzerinde gezdirmeye baş-

ladı. Ellerimi saçlarına geçirip sertçe kavradım ve beni zirveme taşımasına izin verdim. Dudağımın içindeki dilinin hareketleri yavaş ama sıkı, sert ama tapar gibiydi. Bana hatırlatıyordu.

Sert göğsü bir tarafımın üzerindeydi, harika dudakları her yerimdeydi ve uzun, yetenekli parmakları da içimdeydi. Vücudum sertleşiyor, aklım boşalıyor, ruhum da yenileniyordu. Yeniden bütünleşiyordum. İçimde büyüyen dalgayla, dudaklarına doğru inledim ve vücudum sarsılmaya başladıktan sonra doruğa ulaştım.

“Sadece benim için,” dedi gürleyerek ve kesinlikle ciddi olduğunu biliyordum. Benim vücudumu şehvetle sahiplenmesi beni ona karşı zayıf kılıyordu. “Her zaman ve sadece benim için anlıyor musun?”

“Evet,” diye iç geçirdim ve altında gevşedim. Kulaklarım ateş gibi yanıyordu.

“Kalk bakalım,” dedi kollarımı ensesinde birleştirirken. “Şu harika bacakları da belime sar.”

Dediği gibi beline sardım bacaklarımı ve beni yataktan kaldırmasına izin verdim. Yatak odasının kapısına doğru yürümeye başladı. “Nereye gidiyoruz?” diye sordum kürek çekme aleti için umutlanarak.

“Ofisime.”

“Dur,” diye bağırdım.

Hemen durdu. “Sorun nedir?”

“Beni gardıroba götür.”

“Niye ki?”

“Çünkü prezervatif lazım bize.”

“Ne?”

“Prezervatif lazım,” diye tekrarladım ama ilk söylediğimde beni duyduğundan emindim.

“Bende hiç prezervatif yok.”

“Var. Gardıropta.” Beni aniden bırakmış olması gerekiyordu; Vücudunun gerginliğinden de anlaşılıyordu ki bunu söylememi bekliyordu. Bildiğimi biliyordu.

“Ava, seninle prezervatif kullanmıyorum.”

“O zaman seks de yok,” dedim omuz silkerek. Kendi kuyusunu kazmıştı.

“Pardon?” Geri çekilip buruşturduğu suratıyla bana baktı.

Aslında haplarımı sakladığı için ona öfkeli olmam gerekirken, oldukça normal bir ifade takınmak için çaba sarf ediyordum. “Duydun beni.”

Buruşturduğu suratı, kaş çatmaya dönüşüverdi. “Lanet olsun.” Beni sıkıca kavrayıp gardıroba yürüdü, bir elini bırakıp homurdanarak olmadığını söylediği prezervatifleri buldu.

“Biliyor musun, benim izim de soluyor,” dedim bizi yatak odasından çıkartırken.

Bana gülümsedi. “Öyle mi?”

“Bir tazelenmeye ihtiyacı var,” dedim kaşlarımı kaldırarak ve şehvet içinde gözlerinin kararışını izledim.

“Benim kadınım sahipleniciymiş. Yap da görelim o zaman bebek.”

Sırıttım ve dişlerimi göğsüne geçirdim. Merdivenlerden aşağı, doğruca ofisine taşırken beni, dudaklarının arasından küçük bir inleme kaçırdı. “Sana tam olarak burada sahip olmak istiyorum böylece ne zaman çalışmam gerekse, masamın üzerinde senin çıplak vücudunu göreceğim.” Beni büyük ahşap masasının üzerine yatırdı, prezervatifleri elinden bıraktı ve gidip deri koltuğuna kuruldu. Çırılçıplaktı ve çelik gibi sertti. Gözlerimi onun sertliğine diktiğimde heyecanlanmaya başlamıştım. Parmaklarını külotumun kenarına geçirdiğinde, ellerimden destek alarak popomu masadan kaldırdım ki külotumu bacaklarımdan aşağı geçirebilsin. En üst çekmecesini açıp, çıkarttığı külotumu oraya attı ve sonra da gözlerini benimkilere dikti.

“Külotun sırılsıklamdı.” Avuç içlerini bacaklarımın üzerine koydu. “Ben de seni

koklayabilmek istiyorum. Bacaklarını aç.”

Aman Tanrım!

Bacaklarımı açabildiğim kadar açtım ve kendimi tama-

men ona sundum. Daha önce milyon defa görmüştü gerçi. Koltuğunu ilerletip yaklaştı, arkama uzandı, yavaşça sütye-nimin askılarını kenara itip kollarıma düşürdü. Nefes alışım hızlanmıştı; yeniden başlamaya hazırdım ama yaklaşımından ve modundan anladığım kadarıyla, bu seferki onun istediği gibi olacaktı. Güç ondaydı ve şu sandalyede tamamen çıplak, kasları gerilmiş, kocaman aleti ortada otururken çok daha güçlü görüyordu.

“Ellerinden destek alıp geriye yaslan.” Sütyenimi az önce külotumu koyduğu çekmeceye attı ve koltuğuna geri yaslandı.

Ellerim üzerinde geriye yaslanıp göğsümü öne çıkarttım. Gergindim ama niye bilmiyordum. Bana her yolla, her şekilde, her biçimde sahip olmuştu. Onun tüm hallerini görmüştüm ama bugün biraz huzursuzdum. Gözlerini, gözlerimden yavaşça vücuduma doğru kaydırmaya başladı ta ki vajinama kadar. Gözlerini dikip öylece dururken, sanki koltuğuna daha da gömülmüştü. Kendini rahat ettiriyordu kesinlikle. Ya ben? Pek de rahat değildim.

Burada en az onun kadar çıplak oturuyordum ve o karşımda yayılmış kendinden geçmiş halde yarığımı seyrederken kalbim sanki göğüs kafesimden fırlayacakmış gibi hissediyordum. “Niye gerginsin?” diye sordu başını kaldırmadan. Derin kırçıllı sesi hiç de yardımcı olmuyordu.

“Değilim.” Güçsüz bir cevaptı. Kendimi açılıp incelemeye alınmış gibi hissediyordum ve bu çok saçmaydı çünkü vücudumun, onun üzerinde ya da içinde olmadığı bir parçası yoktu.

Gözlerini benimkilere diktiğinde sertliği hemen yumuşadı. “Seni seviyorum.”

Tüm varlığım bu iki kelimeyle ralıatlayıvermişti. “Ben de seni seviyorum.”

“Hiç şüphe etme.”

“Etmem. Gözlemini sonlandırabildin mi?” diye sordum iğneleyici bir şekilde.

“Hayır.” İleri uzandı ve bacaklarımı yeniden açtı. Kapattığımın farkında bile değildim. “Servetime değer biçiyorum.” Geri yaslanıp benim özel bölgemi seyretmeye devam etti.

“Ben bir servet miyim?”

“Hayır, sen benim servetimsin.” Gözlerini asla oradan ayırmıyordu. Ben de kendi servetimin tadını çıkarayım diye düşündüm. Onun kusursuzluğu, hâlâ ağzımın sularının akmasına sebep oluyordu. “Vardığım sonucu öğrenmek ister misin?” diye sordu.

“İsterim.”

Gözlerini yüzüme çevirdi ve gülümsedi. “Ben çok zengin bir adamım.” Koltuğunu yaklaştırdı, bacaklarımı kavrayıp ayak tabanlarımı omzuna dayadı. Eğer daha önce açığa vu-rulduysam, şu an yaşadığım şey neydi bilmiyordum. “Kendini benden sakınma,” dedi hafifçe kaşlarını çatarak. Avuçlarını omuzlarına dayadığım ayaklarımın üzerine koydu ve dudaklarını topuk kemiğime dokundurdu. Bacağım boyunca hissettiğim titreşim, merkezimin derinliklerine kadar ulaştı.

Dudaklarım arasından hafif bir inleme çıktı.

“Saçlarını, omuzlarının arkasına it,” diye emretti hafifçe. Tek elimle masadan destek alarak dediğini yaptım. “Daha iyi. Şimdi tüm servetim gözlerimin önünde,” dedi ve topuk kemiğimi ısırdı.

Kasıldım.

“Böyle azdığını görmek ve seni bu hale getirenin ben olduğumu bilmek, en harika duygu.” Orta parmağını merkezime uzattı ve klitorisime hafifçe baskı yaptı.

Dudaklarım birbirinden ayrıldı, kısa ve sert nefesler almaya başladım arka arkaya. Dayanılmaz bir biçimde bacaklarımı kapama ihtiyacı hissettim ve kıpırdandım.

“Bacaklarını açık tut, Ava. Sen, benim için gelirken teninin dokunuşlarımla titrediğini görmek istiyorum.” Boğazından gelen kalın ses tonu, onun yoğun dokunuşları ve bir o kadar yoğun bakışları altında patlama isteğimi artırıyordu.

Parmaklarını makas gibi yapıp klitorisimi çekiştirdi yavaş-

ça. Başım arkaya düştü. İnledim. Çok büyük bir suç işlemeye yaklaştığımı biliyordum.

“Gözler, bebeğim. Gözlerini bana çevir.”

“Yakınım,” diye bağırdım.

“Biliyorum ama gözlerini bana çevirmezsen duracağım. Beni dinle Ava. O güzel gözlerini göster bana.”

Onun dokunuşu altında titrerken ağırlaşmış başımı zorla dikleştirdim. Gözlerimiz birbirine kilitlendiğinde, parmaklarını hızlandırdı. Şehvet dolu gözleri ve birbirinden ayrılmış dudakları, vücudumu rahatlatıyor, aldığım zevki artırıyordu. Ondan gelen tek hareket içimde ileri geri hareket eden parmaklarıydı. Aleti zonkluyor, göğsü sertçe yükselip iniyordu. Başını çevirip topuk kemiğimi öptü ve dişlerini üzerinde gezdirdi.

Ben gidiciydim.

Çığlık atarak Jesse’nin omuzlarını ittirdim ayaklarımla ve o sırada vücudumun her noktasından yükselen basıncın saldırısıyla patladım. Tüm vücudum seğiren sinirlerden oluşan, cevap vermeyen bir yığma dönüştü.

“İşte oldu.” Parmağını topuk kemiğimin üzerinde gezdirirken ayağımı öpüyordu. “Ava, zonkluyorsun, bu harika.”

Göğsüm inip kalkıyor, tenim nemli, kaslarım da sert bir biçimde kasılıyordu. Koltuğuna geri oturup gözlerini girişime dikerek, benim zirveden inişimi seyrediyordu. Gözlerindeki teşekkür muhteşemdi.

“Gel buraya,” dedi ellerini uzatarak. Ben de tuttum ellerinden, ayaklarımı omuzlarından indirdim ve masanın üzerinden kayarak gidip kucağına oturdum. Ellerim koltuğunun arkasındaydı. “Kalk,” dedi hafifçe.

“Prezervatif,” dedim nefes nefese.

“Ava, benden bunu isteme.” Neredeyse yalvarıyordu.

“Jesse, çoktan hamile kalmadığım için ne kadar şanslı olduğumuzun farkına var artık.” İlişkimize bir çocuğu dâhil etmek mi? Bu ahmaklığın da ötesinde olurdu.

Başını salladı ve beni kendisine çekip pozisyonunu ayarlamaya çalıştı ama ben kendimi kasıp içime girmesini engellemek için elimden geleni yapmaya çalıştım. Hana baktı, gözleri bilmem gereken lıer şeyi bana anlatıyordu. Kalçamı kavrayan elimi itip uzaklaştırdım ve yeniden kucağına oturdum. Tek fark, o içimde değildi. Gözlerimi onunkilerden kaçırmadığımda, yüzü düştü. Onu yakaladığımı biliyordu.

Uzanıp paketin içinden bir tane prezervatif çıkardım ve bacaklarının arasında dizlerim üzerine inene kadar kendimi aşağıya doğru hareket ettirdim. Ambalajı açıp prezervatifi çıkartırken, o da beni izliyordu. Uzanıp aletini kavradım. Prezervatifi kafasına geçirdim ve sonra da yavaşça aşağıya doğru sıyırmaya başladım. Tekrar vücuduna tırmanıp kendimi kucağına yerleştirirken, ikimiz de tamamen sessizdik.

Kendimi kaldırdım ve memelerim dudaklarına çok yakında olacak şekilde ona yaklaştırdım. Fırsatı değerlendirdi hemen. Sıcak dilini her iki meme ucumda gezdirdikten sonra, dişleri arasına alıp çekmeye başladı. Arka arkaya iki güçlü orgazm yaşamıştım ve şimdi meme uçlarımı dişleyerek beni iiçüncüye sürüklüyordıı. Bunu bana nasıl yapıyordu?

Sırtımdaki elini hissettim ve beni hafifçe yükseltip vücudunun pozisyonunu ayarladı. “Yavaşça alçal,” dedi. Bu iki kelimeyi öyle bir ses tonuyla söylemişti ki tüm gücün onda olduğunu bağırıyordu.

Bana söylenileni yaptım ve yavaşça üzerine oturmaya başladım. Çelik gibi sert aleti girişi buldu ve derin bir nefes eşliğinde kayıp sınırı geçiverdi. Başını geriye atıp koltuğuna yasladı, ben de alnımı onunkine yaslayıp gözlerimi kapattım. Tamamen onun tarafından delinmiştim. Aynı his değildi tabii ama sonuçta içimdeki oydu hâlâ.

“Olduğun yerde dur.” Nane kokulu nefesinin sıcaklığı yüzüme vururken, belimden kavradı.

Bekledim. İçimde zonkladığını hissedebiliyordum. Onun üzerinde yükselip alçalamamak tüm gücümü soğuruyordu. Bir süre durdu.

“Senin içindeyken muhteşem hissediyorum. Hiç hareket

etmeden buıuı ne kadar dayanabilirsin?” Dudaklarını yaklaştırıp dilini alt dudağım üzerinde gezdirdi. Buna çok uzun süre dayanabileceğimi sanmıyordum. Dudağımı yapıştırdım onunkine ama o başını geri çekti ve yüzünü yana döndü. “Çok uzun değil yani.”

Başımı geri çektiğimde o da yüzünü bana döndü tekrar. “Beni inkâr ediyorsun,” dedim yavaşça.

“Bu bir meydan okuma.”

“Sen bir meydan okumasın,” dedim ve yüzüne yaklaştım ama o yine yüzünü yana çevirdi. Bir hareket tetikleyebilir miyim diye düşünüp kalçalarımı hareket ettirdim ama elleri belimde kıpırdamadan durmaya devam etti. Beni sabit tutmak için çok güç sarf etmek zorunda değildi.

“Bana ihtiyacın var.” Sesi kırçıllıydı ve çok seksiydi. Aleti içimdeydi ve ben nefesimi kontrol etmeye çalışıyordum.

“Sana ihtiyacım var.” Bu kelimelerin onun için seni sevi-yorum’dan daha çok anlam ifade ettiğini biliyordum. Yüzündeki tatmin olmuş ifade de bunu gösteriyordu. Dudaklarını yakalamak için ileri uzandım ama yüzünü yine yana döndü. “Biri seni beni öpmekten alıkoysa nasıl hissederdin?” diye sordum.

“Ölümcül,” dedi gürleyerek. Yüzüme döndü. Belimdeki kavrayışını gevşetti ben de hemen fırsatı değerlendirip inleyerek aleti üzerinde hareket ettim. Gözlerini kapattı ve tekrar açtı.

“Ben de,” dedim ve sertçe üzerine oturdum.

Yanakları kabardı, ellerini kalçama götürüp taktiğimi uygulamama engel oldu. “Güç kimde, Ava.”

“Sende.”

Gözleri parladı. “Seni becermemi istiyor musun?"

“Evet.”

“Doğru cevap.” Kalçalarımdan kaldırdı ve ileri doğru sertçe sokup içten bir şekilde çığlık atmamı sağladı. Koltuğunun arkasından destek aldım. “Böyle ııi?”

diye sordu ve yine geri çekilip sonra da vurdu.

“ Tanrını, evet!" Başını döndü, gözlerimi kapadım. “Gözlerini aç!" diye bağırdı tekrar çarparken. "Hisset, Ava. I lissedıyor nnısun?”

Gözlerimi zorla açtım, görüşüm bulanıktı. Yüzündeki şehvet dolu sahiplenin ifade sanki dünya üzerindeki en çok arzulanan yaratıkmışım gibi hissettiriyordu kendimi. “Hissediyorum.”

Gürleyerek tekrar tekrar pompalamaya başladı. Beni kaldırıyor ve cezalandırır gibi sertçe oturtuyordu. Kaşlarında ter birikmişti, çenesi gerilmişti ve boynundaki damar pörtlemiş-ti. Koltuğa daha da sıkı tutunmaya başladığım için parmaklarımdaki kan çekilmişti. Onu öpmek istiyordum ama birincisi kendisi öpebileceğimi söylememişti, İkincisi de dudaklarımız birbirine kenetli kalamazdı. Merkezim seğiriyor, bugün fazla mesai yapmış sinir uçlarım bu yoğunluğa dayanmakta güçlük çekiyorlardı ama benim bir taneye daha ihtiyacım vardı. Bir tane daha sadece.

“Yakınım.” Umutsuzca söylediğim kelime pek anlaşılır çıkmamıştı ağzımdan. “Jesse, yaklaştım!”

“Bekle!” dedi ve yine girdi. Kalçalarımdaki kavrayışı neredeyse canımı acıtıyordu. “Bekleyeceksin.”

“Bekleyemem,” diye haykırdım ve birden durdu. Sürtünmenin ve ritmin eksikliği orgazmımı uzaklaştırdı.

“Bekleyeceksin,” dedi nefes nefese. Altımda delirmiş gibi seğiriyordu ve derin derin nefes alıyordu. “Kontrol et, Ava.” “Seninleyken hiçbir şeyi kontrol edemiyorum.” Kasıklarımdaki ateş yavaşça dinerken başımı omzuna koydum.

“Biliyorum,” dedi ve beni öptü. “Sen benimsin o yüzden ben kontrol edeceğim.” Kalçasıyla nazikçe daire çizmeye başladı ve kaçırdığım orgazmımı yeniden canlandırdı. Ona hak veriyordum. Bana tamamen sahipti ve bahsettiğinin sadece yaklaştığım doruğum olmadığını biliyordum.

“Seni seviyorum,” dedim nemli omzuna doğru.

İç çekti. “Ben de seni seviyorum bebeğim. Birlikte gelelim mi?”

“ Lütfen.”

“Dudaklarını yaklaştır.”

Dudaklarımı boynuna, çenesine ve oradan da dudaklarına götürdüm ve o da yavaş bir şekilde kavradığı kalçamı yukarı aşağı hareket ettirmeye başladı.

Nazik Jesse. Sanki bir düzine farklı adamla ilişki yaşıyor gibiydim.

“Hımm. Çok tatlısın,” dedi “Etrafımda kasıldığını hissedebiliyorum. Çok harika bir his.” Kalçalarıma yön vererek vurmaya devam etti.

“Senin hissin de harika.” Kalçamı kastım ve ellerimi saçlarına götürüp sıkıca kavrayarak onu kendime yakınlaştırdım.

“Benim için gel.” Birkaç hesaplı daire daha çizdi, ani bir şekilde kalçalarını hareket ettirdi ve ben uzun tatmin dolu bir inlemeyle karşılık verdim. Üçüncü orgazmım ilk ikisi kadar vücut yaran cinsten değildi ama en az onlar kadar doyurucuydu. “Aman Tanrım.” Vücudu kasıldı. İçime akan ılık me-nisini hissedemiyordum ama tüm diğer işaretler boşaldığını gösteriyordu. Beni kolları arasında sabit tutuyordu. “Sen, muhteşemsin.”

Zonklayan aletini tutup içime yönlendirdim. Somutlaştırılmış zevkti. Jesse, somutlaştırılmış zevkti. “Bu çok iyiydi,” dedim dudaklarını emerken. Beni sıkıca kavrayıp kendisine yakın tutarak, dairesel hareketlerle uyararak bitirdi. “Çok kötü değildi değil mi?”

“Hayır, değildi ama yine de aramızda bir şey vardı sonuçta.”

“Prezervatifi ezip geçmek istiyorsun,” dedim dudaklarına karşı gülerek.

“Evet istiyorum,” dedi geri çekilip gülerek. “I lazırlanman lazım yoksa geç kalacağız.”

Boğacak gibi sarıldım ona. “Nereye gidiyoruz?" Büyük bir keyifle olduğum yerde kalabilirdim. “İyi böyle.”

“Akşam yemeğine. Rezervasyon yaptırdım.” I Lıfıtçc gülüp yanaklarımı avuçları içine aldı, yüzümü uzaklaştırdı. “Duşa.”

“Seni sevmeme izin ver.” Eğilip hafifçe kulağını ısırdım.

“Ava,” diye ikaz etti beni yine kendinden uzaklaştırarak. Yakınlaşıp memem üzerinde bıraktığı ize bakarken gözleri haylazlıkla parıldıyordu. “Bu hep olacak sende.” Yüzüme baktı. “Hep.”

Uzanıp göğsünde bıraktığım izin üzerinden geçtim. “Al-mma ismini dövme yaptırtmalısın,” dedim sırıtarak. “Böyle-ce kime ait olduğum konusunda sıkıntı olmaz.”

Kaşlarını kaldırıp dudakları büktü hafifçe. “Kötü fikir değil.” Kucağında benimle ayağa kalktı ve ben de her zamanki bebek şempanze pozisyonumu aldım.

Bizi yukarı çıkardı, yatağa ulaşana kadar bağımızı koparmadı. Beni yavaşça yatağa bıraktı ve üzerimden sıyrıldı. Başını yüzündeki iğrenmiş ifadeyle salladı prezervatifi çıkartırken. Bağladı ve çöp kutusuna attı.

‘Yüzüstü dön, seni kremlemem lazım.” Beni cesaretlendirerek avuç içlerini kalçalarıma koydu.

“Duşa ihtiyacım var,” dedim iç çekerek.

“Çıkınca hallederiz.”

“Kremlenmen lazım.”

“Ben iyiyim asıl sen kendine bak.” Kıçımın üzerine oturdu ve sırtıma krem sürmeye başladığında irkildim.

“Hani uyarı nerede?” dedim.

“Pardon. Bu soğuk olabilir biraz.”

Başımı çevirip yüzüne baktım ve o da sadece benim için olan gülüşünü gösterdi. “Çok yakışıklısın,” dedim yanağımı tekrar yastığa koyarken. “Sanırım seni sonsuza kadar yanımda tutacağım.”

“Kabul,” dedi gülerek.

“Haplarımı nerede saklıyorsun?” diye sordum ve ellerinin hareketindeki ani değişiklikten haklı olduğumu anladım hemen. Onları o almıştı. Biliyordum.

“Ne diyorsun anlamıyorum?”

“Doğum kontrol haplarımın seninle tanıştığımdan beri ayaklanıp çantamdan kaçıyor olmasından bahsediyorum.” “Niye yapayım ki böyle bir şeyi?” Elleri yavaş ve dairesel hareketlerle sırtımı okşuyordu.

“Bir yere gittiğim yok. Eğer seni endişelendiren buysa.” “Evet, gitmiyorsun.”

“Sorun yok. Doktora gidip yenilerini alacağım,” dedim gelişigüzel. Ve artık saklayacaktım onları. Eğer hamileysem ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu. Kalp krizi geçirip ölürdüm herhalde. “Bir sonraki döngüme başlayana kadar prezervatif kullanmak zorunda kalacaksın,” diye de ekledim.

“Seninleyken prezervatif kullanmıyorum,” dedi gerilerek. “O zaman seks yapmayız olur biter.”

“Düzgün konuş!”

Kendime güldüm. Niye bilmiyorum ama. Sinirlenmem, panik olmam, endişelenmem gerekirdi aslında. Eğer onun çocuğunu taşıyor olsam bana karşı nasıl olurdu hayal bile edemiyordum. Tanrım, dayanılmaz olurdu. Dokuz ay boyunca pamuğa sarılır, bir hücreye konur, başıma da gardiyan dikilirdi muhtemel. Ve eğer benimle böyleyse çocuklarına karşı nasıl olurdu? Bir sonraki âdetimi beklerken geçecek günler hayatımın en uzun günleri olacak sanırım.

“İyi misin?” diye sordu.

“İyi,” dedim hızlıca cevap vererek. “Cathy ne zamandır senin yanında?” diye sordum.

“On yıl oldu neredeyse.”

“Sana düşkün.”

“Öyledir,” dedi ve biliyordum ki o da Cathy’ye düşkündü. “Manor’ı biliyor mu?”

“Bebeğim üzgünüm!” Dudakları sırtıma düştü ve öptü. “Üzgünüm, üzgünüm.”

“Ben iyiyim. Çamaşırını göster.” Üzerimden kalktı ve sonra da popoma bir tokat attı. “Ah!”

“İğneleme sana hiç yakışmıyor, küçük hanım.”

“Ee?" diye sordum.

“Ee ıe?”

“Cathy, biliyor mu?"

“Evet, biliyor. Bu o kadar da gizli bir şey değil. Ava. Gizli kapaklı işler yok. Senin işin bitti bu arada. Kalk bakalım.”

“Benden saklamıştın ama,” dedim kızgın bir şekilde yatağın kenarına otururken.

“Bu, sana hızla ve çok yoğun bir şekilde âşık olduğum içindi. Öğrendiğinde benden kaçacaksın diye ödüın kopuyordu.” Bir kaşını suçlar gibi kaldırdı. Ne söyleyeceğini biliyordum. “Ve kaçtın da.”

“Şok geçirmiştim.” Durumu fark ettiğim akşam olanlar hâlâ hatırladıkça içimi ürpertiyordu ve Manor’ı öğrendikten sonra ona geri dönmüştüm. Asıl kaçmama sebep olan içme-siydi. “Deneyimli olduğunu biliyordum ama bunun bir seks kulübü işlettiğin için olduğunu aklıma bile getirmemiştim.”

“Yeter!” Üzerime gelip beni yatağa düşürdü ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu. “Bu eski hikâyelere geri dönmesek olmaz mı? Önemli olan biziz. Önemli olan şimdi, yarın ve ondan sonrası.”

“Peki, öp beni,” dedim sırıtarak.

“Özür dilerim. Güç kimde?” Gözleri benimkilerden dudaklarıma kaydığında, dudakları seğiriyordu.

“Sende.”

“Aferin kızıma.” Bana tam olarak istediğim şeyi veçerek dudaklarıyla boğdu ama çok hızlı geri çekildi ve oflayıp puflayarak mutsuzluğumu belli ettim. “Seni

görmezden geliyorum. Yeni krem rengi elbiseni giy.” Ayağa kalktı ve beni hazırlanmam için yalnız bıraktı.

Mutfağa yeni krem rengi elbisemle girdiğimde kendimi çok özel hissettim. Dar, altın rengi bir kemer vardı elbisenin üzerinde ve ayaklarımda da krem rengi topuklular. Saçım hışırdıyordu hareket ettiğimde ve makyajım da hafifti. Jesse’yle ilk göz teması kurduğum anda topuklularım üzerinde dur-

dıım. Kulağında telefon, karşı tarafı dinliyordu. Üzerindeki lacivert takımı ve soluk pembe gömleğiyle ağzımı sulandırıyordu. Bakışlarım taba rengi Grandson ayakkabılarından, uzun bacaklarına, sert mükemmel şekilli göğsünden yeni tıraş edilmiş muhteşem suratına kaydı. Somurtuyordu.

Kaşlarımı çattım ve o da bir tabureye oturup bana kucağını işaret ederken ifadesini yumuşattı. Yavaşça yanına gidip kucağına oturdum ve bu arada çantamı açıp parlatıcımı aramaya başladım. Gözü direkt saçlarıma takıldı ve boştaki kolu belime sarılıp beni kendisine çekti.

“Peki bana bunun dışında ne söyleyebilirsin?” Hiç de kibar konuşmuyordu.

Parlatıcımı dudaklarıma sürerken, dönüp ona sorgulayan bir bakış attım. Benim merakımı görmezden gelip yanağıma bir öpücük kondurdu.

“Diğer kameranın bozuk olması da çok uygun olmuş,” dedi kısaca. “Barın dışındaki kameranın görüntülerine baktın mı peki?”

Tanrım hayır!

Rahatlatıcı bir nefes aldı. Bacağını sıktığımda yüzüme baktı ve alnımdan öptü. “Güzel. Bir şeyler bulursan bana haber ver.” Telefonunu tezgâhın üzerine attı ve o da bir metre kadar kaydı. “Şaka gibi, inanamıyorum.”

“Görüntüdeki adam Mikael’di sence de değil mi?”

“Evet, o’ydu.”

“Sence bana hap veren de o muydu?”

“Bilmiyorum Ava.” Sesi çok bozuktu.

“Biraz zorlama bir tahmin mi oldu?”

“Benden nefret ediyor, Ava. Senin, benim zayıf tarafım olduğunu biliyor. Bunu beklediğine eminim.”

Ayağa kalkıp ona yüzümü döndüm. “Polise gitmeli miyiz?” diye sordum, Jesse’nin endişesi artık beni de endişelendiriyordu.

“Hayır,” dedi kafasını sallayarak. “Ben ilgileniyorum o konuyla.”

“Tamam,” dedim hafifçe. Onunla bu konuda tartışmayacaktım.

Gülümsedi hafifçe, sonra da gözlerini üzerime dikti. “Elbiseni sevdim. Elini bacaklarımın arasından sokup külotumun kenarıyla oynamaya başladı.

“Ben de senin kıyafetini sevdim.” Kahretsin yine nefesim kesilmişti. Çantamı yere düşürdüm, onun ceketini kavradım.

Parmağını çıkartıp dudaklarıma götürdü ve yeni parlattığım dudaklarımın üzerine ıslaklığını sürdü. “Ben çok şanslı bir adamım.” Beni kucağına çekti ve geriye yaslayıp dudaklarını benimkilere yapıştırarak uzun uzun öptü. İstediğini aldıktan sonra geri çekildi ve bana bakıp o meşhur gülümsemesini gösterdi.

Ben de ona gülümsedim başparmağımı dudağım üzerinde gezdirirken. “Bu renk sana yakışmıyor.”

“Öyle mi?” dedi dudaklarını büzerek, ben de güldüm. Beni ayağa kaldırdıktan sonra müzik sisteminin kumandasını eline aldı. “Seninle dans etmek istiyorum.

“Öyle mi?”

“Evet.”

Yüksek sesle Foster The People’dan *Pumped Up Kicks* çalmaya başladığında güldüm. Gerçekten dans etmek istiyordu. Göğsüne çekti beni, avuç içi belimdeydi. Boştaki eli de elimi buldu.

Diğer elimi omzuna koydum ve başımı kaldırıp ona gülümsedim. “Beni çok mutlu ediyorsun.”

Gözleri parladı, nefis dudaklarında bir gülümseme belirdi. “Hayatımın geri kalanı boyunca seni mutlu edeceğim bebeğim. Hadi dans edelim şimdi.” Mutfaktan çıkar çıkmaz beni kendi etrafında bir tur döndürüp yeniden kendine çekti ve dans etmeye başladık. Güldüm ve onun mutlulukla parlayan yeşil gözlerine bakarken kendi etrafımda döndürülüp eşyaların arasından geçerek yönlendirildim. Evin bir ucundan diğer ucuna, hatta terasa bile taştık dans ederken. Sonra tekrar içeri girdik.

Kanepenin etrafında dönerek dans ederken, “Ne yapıyoruz biz?” diye sordum.

“Bilmiyorum, vals ile hızlı adım arasında bir şey bence,” dedi gülerek. Onun beni yönlendirmesine izin verirken gözlerine baktım ve mutluluktan patlayacak gibi olduklarını gördüm. “Sanırım bundan da içine gömülmekten aldığım kadar zevk aldım.”

“Gerçekten mi?” diye sordum şok olmuş bir şekilde.

“Hayır,” dedi kaşlarını çatarak. “Bu muhtemelen hayatımda söylediğim en aptalca şeydi.”

Gülerken başımı arkaya attım, o da dudaklarını boynuma dayadı ve bizi mutfağa doğru yönlendirdi. Beni kaldırdığında bacaklarımı açıp beline sardım, parmaklarımı saçlarının arasına soktum. Gözlerimiz birbirini bulduğunda, hareket etmeyi bıraktı ve bir süre öylece durup yüzümü inceledi, sonra da beni nazikçe tezgâha oturttu.

Avuç içleriyle yanaklarımı okşarken göz temasımızı hiç kaybetmemiştik. Gerçekten bir şey söylemesine gerek yoktu ama söyleyeceğini biliyordum. Bu yeni keşfettiği yeteneğini gözler önüne sermek ister gibiydi sanki. Benimle konuşuyordu artık.

Başparmağını tenimin üzerinde gezdirirken, “Güç kimde, Ava?” diye sordu.

Gözlerimi devirdim. “Sende.”

“Yanlış cevap.”

“Bende mi?” Güç ondaydı. Bunu açıkça belli etmişti.

“Sende,” dedi gülümseyerek ama ben kaşlarımı çattım. “Güce sahip olan sensin

bebeğim.”

“Ama hep gücün sende olduğu konusunda ısrar eden şendin.”

Omuz silkti. “Egomu okşamandan hoşlanıyorum.”

Gülmeye başladım. “Şaka mı yapıyorsun?”

“Hayır.”

Gülmeyi kestim çünkü o kesinlikle gülmüyordu, oysa gerdekten çok komik bir durumdu. O muhteşem gözleriyle tenimde delikler açıyordu.

“Ben senin vücudun üzerinde güce sahibim, Ava. O güzel gözlerin bana şehvetle baktığında, işte o zaman güç bende oluyor.” Ellerini yanaklarımdan kaldırıp bacak arama götürüp okşamaya başladı.

Gerildim, dudaklarım açıldı ve ccketiniıı yakalarını sertçe kıvradım.

Gülümseyerek eğildi ve nazikçe öpmeye başladı. “Gördün mü?” dedi ellerini bacak aramdan çekip ceketimi kavrayan ellerime bakarak. “Güç sende yine.”

Ne dediğim çok iyi anlıyordum, gülümsedim. “Beni bu yüzden kendinden geçerek beceriyor, bana geri sayım uyguluyor ve ben delirmişken seni öpmemi emrediyorsun.” Güldü. “Düzgün konuş.”

“Kendini tamamen açık ettin. Bana bir daha dokunmana izin vermeyeceğim!”

Kahkaha atmaya başladı. Başını geriye attığında göğsü genişledi. Bunu çoktan biliyordum sanırım. Geri sayım başlar başlamaz bu yüzden kaçıyordum. Bana dokunduğunda neler yapabildiğini biliyordum. Yüzüme dikkatlice bakıp incelemeye başladı.

“Evet ama Bay Ward, ne kadar çok seks yaptığımız düşünülürse bu ilişkideki gücün baş hissedarı sizsiniz bence.” Tekrar kahkaha attığında, ben de gülmeye başladım. Muhteşem bir manzaraydı, nemlenmiş gözleri parlıyordu. “Bebeğim yaptığımız seks asla bize yeterli gelmeyecek.”

“Bu seni çok güçlü bir adam yapıyor o halde.”

“Tarım, Ava.” Saçlarımı yüzümden çekip yanaklarımı avuçları arasına aldı. “Seni çok ama çok seviyorum. Öp beni.” “Zayıf mı hissediyorsun?”

Eğildi. “Zayıfım.” Dudakları nazikçe benimkilerin üzerinden geçti. Ben de onun dilinin duygularımı doyurmasına *izin* vererek o hasret çektiği kontrole sahip olmasını sağla-

dırn, onu şımarttım. Ağzımın içine inlerken tüm gücü benden çekip alıyordu.

“Daha iyi misin?” diye sordum.

“Çok daha hem de. Hadi, küçük hanım. Bir randevumuz var.” Beni ayaklarımın üzerine indirdi, müziği kapattı ve yere düşürdüğüm çantamı eğilip aldı. “Hazır mısın?”

“Sana mesajı göstereyim,” dedim çantamı elinden alıp telefonumu çıkartarak. Neredeyse unutuyordum bunu.

“Ne mesajı,” dedi kaşlarını çatarak. O da unutmuştu.

“John’un telefonundan gönderilen mesaj.” Telefonumda mesajı ararken kalbim hızlı atıyordu. Buydu işte. Bu konuyu tamamen hallettiğim an bu olacaktı. Konuyu açık ve net ortaya koyuyordum o yüzden karşı gelebileceği bir durum yoktu ortada. “John bunu yapmış olamazdı. “Al işte.” Telefonumu uzattım, eline aldı. Mesajı okurken alnındaki çizgi gittikçe derinleşmeye başladı. Yüzünde, düşünceli bir ifade belirdi. Bakışlarını bana, sonra da tekrar telefonun ekranına çevirdi. Gerçekten düşünüyordu şu anda.

Bana hiç bitmeyecekmiş gibi gelen bir süre sonunda, gergin bir şekilde ne söyleyeceğini beklerken, yavaşça başını sallayarak onayladı. “Bu konuyla ilgileneceğim,” dedi ve telefonu tezgâhın üzerine bıraktı. Hiç de mutlu görünmüyordu.

Rahat bir nefes aldım. Galiba o sürtüğü savunmasını ya da başka birinin yapmış olabileceğini söylemesini bekliyormuşum. Başka kim olabilirdi ki? Başka bir şey söyleme gereği duymadım. Çok rahatladığımın farkında olduğuna emindim.

Telefonum çalmaya başladı, uzanıp tezgâhtan aldım. Arayan Ruth Quinn’di. Bezgin bir nefes verdim ve gelen aramayı reddettim. Ofisi arar, bugün çalışmadığımı öğrenirdi isterse.

“O kim?”

“Yeni bir müşteri. Baş belası yeni bir müşteri.”

Telefonu elimden alıp tezgâha geri koydu, sonra da beni göğsüne dayadı. “Bugün iş yok. Randevumuza hazır mısın?"

Başımı salladım. “Evet.”

Başımı öptü ve beıı serbest bıraktıktan sonra centilmence kolunu açtı. Gülümseyerek koluna girdim ve beni asansöre doğru yönlendirmesine izin verdim.

Asansörün her yüzü aynayla döşendiği için, nereye bak-sam onun o muhteşem güzelliğini görüyordum ve bir de ellerimi ceketinin içine sokmuş, onun sert göğsünü okşayan kendimi. Gözünün kenarıyla bana baktı. “Hemen burada bana borçlu olduğun özür seksini tahsil etmeliydim,” dedi kalın sesiyle.

“Sana bir özür borcum mu var benim?”

“Evet var.” Gözlerini ileriye dikti ama ben aynadaki yansımadan yine buldum gözlerini.

“Ne için?” diye sordum ve zihnimi zorlayarak ne için olduğunu hatırlamaya çalıştım ve onun gözünden bakıldığında çok fazla sebep olabileceği sonucuna vardım. Oysa bu sabah ben çok uyumluydum ve o da çok mantıklıydı.

“Seni bu kadar uzun süre beklememe yol açtığın için bana bir özür borçlusun,” dedi. Yüzündeki ifade ciddiydi ve sözleri çok şey ifade ediyordu.

Güldüm ve koluna girdim. Ben onu o kadar da uzun süre beklemek zorunda kalmamıştım, iki boktan ilişkim bir yana. O birçok şeyle mücadele etmek zorunda kalmıştı, oysa ben farkında bile olmadan her normal genç kadının geçtiği yollardan geçmiştim. Bu garip bir düşünceydi.

Asansörün kapısı açıldı, kolunu nazikçe omzuma attı ve Lusso’nun fuayesine doğru yürüdük. “Clive,” dedi Jesse ona selam verirken, o da otomatik bir refleksle başını sallayarak onayladı ve uğraştığı işe döndü.

Jesse DBS’ini açarken, serin akşam havasını içime çektim. “Bu arada, Kate

aradı. Onu bir araşan iyi olur.”

“Telefonumu mu açtın yine?” diye sordum ama suçlamama omuz silkerek cevap verdi.

Telefonumu almak için çantamı açtım ama biraz karıştırdıktan sonra, telefonumun çantamda olmadığını fark ettim. “Jesse, telefonumu evde unuttum.”

Verdiğim zahmeti yüz ifadesiyle açıkça belirttikten sonra anahtarları bana uzattı. “Al. Acele et yoksa geç kalacağız.” “Çabuk dönerim,” dedim ve Lusso’ya doğru geri koşmaya başladım. Beni yine görmezden gelen Clive’a kaşlarımı çatarak baktım ve asansöre yaklaşıp kodu girdim. Asansör niye bıraktığımız yerde değildi ki? Sabırsızlıkla bekledikten sonra, geldiğinde içeri atladım.

Kapılar tamamen açıldıktan sonra asansörden indim ve anahtarı kapıya soktum. Mutfağa koşarken, anahtarı kapının üstünde bıraktım. Mutfağa varıp da tabureye oturmuş teh-ditkâr gözlerle bana bakan iki kişiyi gördüğümde, nefesim kesildi ve olduğum yerde çakılıp kaldım.

34. QP)öfam

“Ne... Nasıl... Ne zaman... ” Kekeleyerek ve geveleyerek etrafa baktım. Nereden çıkmışlardı şimdi?

“Merhaba,” dedi annem kısa ve keskin bir tonla. Babam orada öylece oturmuş kafasını sallıyordu.

Annemin aklını kaçırıp kaçırmadığını kestirmeye çalıştım. Üzerlerine atlamak ve onlara hayat dolu bir şekilde sarılmak istedim; Onları haftalardır görmemiştim ve şu anda burada karşımdaydılar ama ruh hallerini tahmin edemiyordum.

“Buraya nasıl girdiniz?” Tam bir cevap bekledim.

“Ah! Sen bilmiyor musun? Baban emekli bir araba hırsızıdır.” Annemin mükemmel bir şekilde alınmış kaşları çattı yüzüne bakarken ve babam da huysuz ve mutsuz görünüyordu.

“Anne?” Kaşlarımı çattım.

İç çekti ve ayağa kalktı. “Ava O’Shea gel buraya ve annene kocaman bir sarıl

bakalım,” dedi kollarını açarak.

Gözyaşlarına boğuldum.

“Bunu yapacağını biliyorum!” dedi babam homurdanarak. “Kadın milleti işte!”

“Kapa çeneni Joseph,” dedi annem el kol hareketi yaparak ve ben de onlara doğru yürüdüm ve bir çocuk masumiyetiyle sarılıp ağladım, o, sırtımı sıvazlarken. “Ava. Ne için ağlıyorsun? Yapma, moralimi bozuyorsun.”

“Sizi gördüğüme çok sevindim.” Annemin gri bluzuna başımı koyup salya sümük ağlamaya başladığımda, babam, oflayıp puflayarak hayatındaki iki kadının ne kadar sulu göz

olduğundan yakmıyor gibiydi. Duygularını gösterebilen biri değildi. Bu tür ortamlarda kendisini rahatsız hissederdi hatta.

“Ava, kilometrelerce uzakta olsak da sonsuza kadar bizden kaçamazsın. Bir bakayım sana.” Beni kendinden uzaklaştırıp süzerken, gözyaşlarımı da siliyordu.

İnkâr edemezdim, annemin kızıydım. Gözlerimiz aynıydı, kocaman ve kahverengi. Saç renklerimiz de aynıydı, sadece onun saçları kısa kesimdi. Kırk yedi yaşında olmasına rağmen gayet iyi görünüyordu.

“Son haftalarda beni ve babanı endişeden deliye çevirmiş durumdasın.”

“Özür dilerim. Sıra dışı haftalar geçiriyorum.” Kendimi toparlamaya çalıştım. Muhtemelen rimelim yanaklarımdan akıyordu ve burnumu sümkürmem gerekiyordu. “Bir dakika.” Anneme ve büyük bir sinirle omuz silken babama baktım. “Siz nasıl girdiniz içeriye?” Şok ve aşırı duygusallıktan unutmuştum. Jesse’nin on milyon pound değerindeki teras katmdaydık.

“Ben davet ettim.”

Arkamı döndüğümde, Jesse’nin kapıda elleri cebinde dikildiğini gördüm. “Hiç bahsetmemiştin,” dedim. Kafam karışmıştı.

“Sürprizi mahvetmek istemedim,” diyerek omuz silkti. “Şimdi buradalar işte.”

Parlak gülüşüyle bana bakan anneme döndüm. Jesse’nin onu etkilediğini fark

edebiliyordum. Niye utandığımı anlayamadım. O her kadının ilgisini çekiyordu ve yaş olarak anneme benden daha yakındı işin doğrusu.

“Anne, baba. Bu Jesse,” dedim birbirlerini işaret ederek.

“Jesse bu gördüğün kişiler de annem ve babam. Elizabetlı ve Joseph.” Bu şekilde planlamamıştım ama... Aslında hiç planlamamıştım.

“Biz tanıştık,” dedi Jesse.

Gözlerim onunkileri buldu. “Ne?”

“ I anıştık." diye tekrar etti ki aslında buna gerek yoktu çünkü ilk söylediğinde duymuştum.

Dudakları seğiriyordu. Tamam, kafam tamamen karıştı. İç çekti ve yanımıza kadar yürüdü. Tam karşımda durdu ama annemlerin yanımızda olduğu ve ilişkimizi daha yeni öğrendikleri dikkate alınırsa, biraz fazla yakın duruyordu bana.

“Bu sabah koşuya gitmedim,” dedi.

‘'Gitmedin mi?” Kaşlarımı çattım. “Koşu kıyafetlerin üzerinde.”

Hafif bir şekilde güldü. “Biliyorum. Ailenle tanıştığım an üzerimde olmasını isteyeceğim kıyafet bu değil tabii ki ama yapacak bir şey yok,” dedi omuz silkerek.

“Şimdi telafi ediyorsun ama, Jesse,” diyerek Jesse’nin koluna vurdu annem ve ağızım açık kaldı.

Neler oluyor burada? Lanet okumak istiyordum ama annem de en az Jesse kadar nefret ederdi bundan. “Üzgünüm,” dedim şakaklarıma uzanıp ovalarken. “Kafam karıştı.”

“Otur,” Jesse beni kolumdan çekti ve bir tabureye oturttu, karşıma geçti. Annem, babamın yanına geçti. “Dün gece annenle konuştum. Seninle ilgili çok endişelendi ve bir sürü soru sordu bana.” Hafif bir şekilde gülen anneme bakarak kaşını kaldırdı.

“Çok meraklı, değil mi?” diyerek araya girdi babam ve annem de omzuna vurdu.

“O benim küçük kızım, Joseph.”

“Her neyse.” Jesse devam etti. “Ben sadece onların buraya gelip senin iyi olduğunu ve benim de seni kuleye kapatmış manyağın teki olmadığımı kendi gözleriyle görmelerinin daha iyi olacağını düşündüm. İşte buradalar.”

“İşte buradayız,” dedi annem. Elimi nazikçe okşayan adamla ilgili hiçbir sorunu olmadığı belliydi.

Denedim ve şoktan çıktım. “Öyleyse onlarla bu sabah mı buluştun? Neden?”

“Onlara kendimi anlatmak istedim,” dedi Jesse. Ona baktım, ağlayabilirdim. Bunu yaptığına inanamıyordum. “Ava

hiç birimiz tahmin etmemiştik bunu. Ailenin seninle ilgili ne kadar hassas olduğunu biliyorum ve bu senin için ne kadar çok şey ifade ediyorsa benim için de aynı öyledir. Benim önceliğim sensin. Benim için tek önemli şey sensin. Seni seviyorum”

Annem, bu sözler karşısında kendinden geçmişti ve babam da her ne kadar mesafeli görünse de başını sallayarak onayladığını belli ediyordu. “Her babanın isteği kızına iyi bakıldığını bilmektir.” Babam uzanıp elini Jesse’nin omzuna attı. “Senin bunu başaracağına inanıyorum.”

Jesse’nin çok hoşuna gitti. “Bu benim en önemli görevim.” Jesse güldü, annem bayıldı, ben kahkaha attım.

Yüce Tanrım!

Jesse alaycı bir şekilde kaşlarım çatıp yüzüme baktı. Ne düşündüğümü biliyordu. Bunları söylerken ne kadar ciddi olduğunun annem ve babam farkındalar mıydı acaba? Yine de Jesse’yi konuşması için tebrik etmeliydim. Onların güvenini kazanmıştı ve ben de büyük bir yükün omuzlarımdan kalktığını hissediyordum ama annemle babamın onun içince ne yaptığını ve işiyle ilgili detayları bilmiyor olduklarının bi-lincindeydim. Beni hayal kırıklığına uğrattığını düşündüğü için kendisini cezalandırmış olduğundan ya da benim hamile olma ihtimalimden de haberleri yoktu tabii ki. Sonsuza dek ekleyerek devam edebilirdim. Omzumda hâlâ çok fazla yük vardı yani. İçki içmesinden bahsetmiş miydi onlara? Matt’in

onları aramasından sonra endişeleniyor olmalıydılar.

Annem oturduğu tabureden kalkıp mutfak tezgâhına doğru yürüdü, gözleri kamaşmıştı. “Gel buraya seni aptal kız!” Beni tabureden kaldırarak kendine çekti ve kollarını omzuma attı. Birkaç kez hıçkırıp gözlerimi sıkı sıkı kapattım. “Olman gereken yerdesin ve âşık olmuşsun Ava. Bunu bana söylemeliydin.”

Evet, doğru yerdeydim ama bilmediği o kadar çok şev vardı ki.

M' ‘

“Peki, yemek yiyecek miyiz ya da ne yapalım? Acayip de susadım ben,” dedi babam ve gerçek dünyaya döndüm.

Annem beni rahat bıraktı. “Banyoyu kullanmamda bir sakınca var mı Jesse?” diye sordu.

“Hayır, tabii ki kullanabilirsiniz sağa dönün ve bir sağ daha yapın. Spor odasının yanında. Kafana göre takıl.” “Pardon?” dedi annem.

Bastım kahkahayı.

“Özür dilerim,” dedi gülümseyerek. Bana dönüp göz kırptı ve anneme geri döndü. “Devam edin, dediğim gibi, sağ ve bir sağ daha yapacaksınız.”

“Teşekkürler.” Annem bana *spor odası ha* der gibi bir bakış attı ve çantasını masadan alıp mutfaktan çıktı. Jesse, ben ve babam sohbet etmeye devam ettik.

“Söyle bakalım araban ne?” diye sordu babam. Homurdandım. Babamın büyük ve pahalı arabalara olan ilgisi şimdi tatmin edilecekti işte.

Jesse beni geriye, tabureye çekti. “DBS kullanıyorum.” “Aston Martin DBS mi?”

“Evet.”

“Çok iyi,” dedi ve etkilenmemiş numarası yapmaya çalıştı ama beceremedi. “Ve otel de Surrey Hill’de öyle mi?”

Jesse, gerildiğimi hissetmiş olmalıydı çünkü beni hafifçe dürttü. “Evet. Bir gün

gösteririm, hatta belki bir sonraki gelişinizde.”

“Tabii ki, Elizabeth lükse bayılır.” Babam gözlerini devirdi. Annem gerçekten masraflı bir kadındı. “Evin çok güzelmiş.” Babam mutfağa bir göz gezdirdi ve tekrar Jesse’ye döndü.

“Teşekkürler ama bu daha çok kızınızın emeği.” Arkamdan saçımla oynamaya başladı. “Evi daha yeni aldım.”

“Öyleyse bütün vaktini çalan o çok önemli proje buydu ha Ava?” Gülümsedi “İyi iş çıkarmışsın.”

“Teşekkürler, baba.” Kapı zilinin çalmasıyla ne kadar rahatladım anlatamam. Babam ve ayaküstü muhabbet pek doğru bir seçim sayılmazdı.

“Bakmak ister misin?” diye sordu Jesse ve kalçama vurdu. Kalktım.

“Kim ki bu gelen?”

“Bilmiyorum gidip bak işte,” dedi ve beni itti. Ben de onları sohbetleriyle baş başa bırakıp kapıya gittim. Kodu bilmeyen kimse yukarıya çıkamazdı o halde bu Clive olmalıydı.

Açtığımda Dan, Kate ve Sam’in karşımda dikildiğini gördüm. Dan ve Kate yan yana mı? Kötü bir şeyler olmuş olmalıydı ama sonra Dan yüzünde kocaman bir gülümsemeyle beni öpmek için ileri bir adım attı ve ben de en yakın arkadaşımla aralarındaki ve sırtımdaki gerginliği tamamen unutarak kendimi onun kollarına bıraktım.

“Ne işin var senin burada?” dedim sıkıca sarılırken. Güldü.

“Bana söylenileni yapıyorum,” dedi kendisini kollarımdan kurtardıktan sonra yüzüme bakarken. “İyi görünüyorsun,” dedi ışıltılı bir gülümsemeyle. “Söyle bakalım benim *eğer onu incitirsen* konuşması yapacağım eleman nerelerde?”

Jesse’yle gerçekten böyle bir konuşma yaptığını düşündüm ve gerildim. “Mutfakta ama bunu yapmana gerek yok.”

Bana dikkatle baktı. “Bu benim görevim,” dedi sert bir şekilde ve yanımdan geçip içeri girdi. “Vay canına!” diye fısıldadı eve göz atarken.

Kate, soluk yüzündeki kaygı ifadesiyle içeri girdi, bana sarıldı. “Bu kendimi soktuğum en tuhaf durum muhtemelen,” diye fısıldadı kulağıma. “Korkunç.”

Güldüm. “Beni fazla sıkma.” Hafifçe omzuna dokundum. “Sam biliyor mu?” diye fısıldadım kulağına.

“Pardon ve hayır. Şükür ki çok unutkan.”

“Hey! Aşkın nerede?” diye sordu Sam Kate’i itip kollarını nazikçe omzuma atarken. “Sen manyağın birisin,” dedi sessizce kulağıma.

“Biliyorum.”

“Bir daha bıınu yapına. Şimdi, nerede benim adamım?”

“Mutfakta.”

Beıı bırakıp mutfağa doğru gitti. Kate'e baktım, kafasını salladı. “Eğer bundan kıırtulabilsem, hemen yapardım,” dedi gergin bir nefes verirken. “Gel hadi.” Elimi tutu ve mutfağa doğru yürüdük. Jesse herkesi birbiriylc tanıştırıyordu. Dan, birçok sebepten bir Sam’e bir Jesse'ye bakıyordu.

Birden, Cathy, yanında Luigi ve üç garsonla beliriverdi ve Jesse ona bir şey söylemek için mutfaktan çıktı. Cathy’nin onu yanağından öptüğünü gördüm, Luigi’nin elini sıktı ve mutfakla terası göstererek bir şeyler konuşmaya başladılar. Cathy, onu gönderdi ve dönüp bana mutlu bir şekilde el salladı.

“Neler oluyor?” diye sordum yanıma geldiğinde.

“Yemek yiyeceğiz.”

“Burada mı?”

“Evet, Luigi’yi de yemekler için çağırdım. Terasta yiyeceğiz. Güzel bir akşam olacak.” Beni önüne çekti ve yüzüme düşen saçları kenara itti.

“Bunu yaptığına inanamıyorum.”

Kafasını iki yana salladı. “Her ne gerekiyorsa. Biliyorsun bunu.”

Kollarından kavradım. “Kardeşini kollayan ağabey konuşmasına maruz

kalabilirsin bir ihtimal.” Özür diler gibi güldüm. “İdare edebilir misin?”

Dudakları dümdüz oldu. “Bana, sana nasıl göz kulak olmam gerektiğini anlatan başka bir adamdan mı bahsediyorsun? Hiç sanmıyorum.”

Omuzlarım çöktü.

“Her ne gerekiyorsa?” Onu kendi kelimeleriyle vurdum. Sadece annem ve babamla konuşmanın bile onun için ne kadar zor olduğunu düşünmeye başladım. Tüm temel içgüdülerine zıt bir şeydi bu.

Çenemi tutup dudağımın kenarına küçük bir öpücük kondurdu. “Her ne gerekiyorsa,” dedi. “Hadi gel.”

Herkesi terasa yönlendirdi ve çıktığımda yemek için her şeyin ayarlanmış olduğunu gördüm. Dışarı yemek masası mükemmel bir şekilde donatılmıştı. Akşam havasını yumuşatması için şemsiye sobalar kenarlara yerleştirilmişti. Biralar, şaraplar dev gömme barbekünün soğutucu dolabında bizi bekliyordu. Jesse’ye soran gözlerle baktım. Tüm bunları nasıl ayarlamıştı? Gülümsedi ve sen uyurken der gibi bir işaret yaptı. Ben tüm gün uyuklarken, o ailemle buluşup bunları mı ayarlamıştı? Hâlâ şoktaydım.

Luigi ve elemanları sevdiğim herkesin bir arada olup neşeyle sohbet ettiği masamıza muhteşem İtalyan lezzetlerini servis etmeye başladıklarında, yarı trans haline geçmiştim sanırım. Jesse dizimdeki elini asla kaldırmıyordu. Tek eliyle yemek yiyor ve arada dizimi sıkıyordu, özellikle de Dan ağabey konuşmasını yaparken. Jesse’nin nazik olmakta zorlandığını hissedip gerilmiştim ama çok şükür annem araya girip konuyu değiştirdi. Dan’e ters ters bakıp Jesse’ye gülümsedi ve sonra Kate ile olan sohbetine geri döndü. Kate görece rahatlamış gibiydi ama Dan ile aralarındaki gerginlik varlığını sürdürüyordu. Öte yandan, Sam’in hiçbir şeyden haberi yoktu. Kim bilir hangi hikâyeleriyle babamı güldürmekle meşguldü.

“Kate kendi gibi değil,” dedi Jesse su bardağımla oynarken.

“O ve Dan’in bir geçmişi var,” diye cevapladım. “Karışık biraz.”

Şaşırarak kaşlarını kaldırdı. “Anladım. Makarnayı sevdin mi?”

“Harikaydı.” Elimi, dizimdeki elinin üzerine koydum. “Teşekkür ederim.”

“Rica ederim, ne demek.” Göz kırptı. “Şimdi yolumuzu kapatan hiçbir şey kalmamış oldu öyle değil mi?

“Evet, yol temiz,” dedim gülerek ve o da bana güldüğü zaman kendimden geçtim. Sadece bana gösterdiği gülümse-mesıydi, gözleri mutlulukla parıldıyordu.

“Bunıı söylediğine çok sevindim.” Ayağa kalktı ve masadaki tüm sohbeti durdurdu, herkesin dikkati onun üzerinde toplandı. Sandalyemi çekti. “Kalk ayağa.” Kaşlarım çatık, kalktım. “Birkaç dakikanızı rica ediyorum,” dedi sessiz misafirlere doğru ve elimden tutup beni bir yere doğru yönlendirdi.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordum. Durdu ve bana dönüp dizlerinin üzerine çöktü. Masadan sadece birkaç metre uzaktaydık. Annemin, benimkinin hemen ardından gelen keskin nefes alışını duydum. Ağzım açık ona bakarken, elimi tutup başını kaldırdı ve o berrak gözleriyle yüzüme baktı.

“Geleneksel şekilde yapmayı deneyelim mi?” diye sordu hafifçe.

Titremeye başladım. “Aman Tanrım.” Boğazımda düğümlenen kocaman yumruyla derin bir nefes aldım. Dikkatle bizi izleyen misafirlerimizin gözleri önünde masaya uzanıp kurumuş boğazımı ıslatmak için bir yudum su içtim. Annemin eli ağzının üzerindeydi ve babam da gülümsüyordu. Dan’in yüzünde hiçbir ifade yoktu. Kate’le Sam de sandalyelerinde geriye yaslanmış sırıtıyorlardı.

Yüzümü Jesse’ye dönerken, kalbim yerinden fırlayacak gibi atıyordu. Gözlerimiz buluştu. Daha ailemle yeni tanışmıştı, onların gözlerinin önünde bunu yapıyor olamazdı.

“Hepsinin üzerinden geçtim.” Gözleri parladı. “Büyük bir özenle... gibi. Babana bile sordum.” Dudağının kenarıyla gülümsedi. Dudaklarım arasından küçük bir hıçkırık kurtuldu. “Bunun benim için ne kadar zor olduğunu tahmin edebiliyorsundur.” Elimi bıraktı ve bacaklarımın arkasından kavrayarak beni kendisine yaklaştırdı. Ellerim omuzlarırıday-dı. “Neye mal olursa olsun, Ava,” dedi fısıldayarak.

O, başını kaldırmış yüzüme bakarken, parmaklarımı koyu sarı saçlarının arasına geçirdim.

“Evlen benimle bebeğim?”

“Sen çıldırmışsın,” dedim. Onu öpmek için eğildim, ellerim yan aklarındaydı. “Çok ama çok çılgın bir adamsın sen.”

“Çılgın ve evli bir adam olabilir miyim?” diye sordu dudaklarıma doğru. “Lütfen bana çılgın ve seninle evli olacağımı söyle.” Beni çekip dizlerimin üzerine çöktürdü, omuzlarımı sıkıca kavradı, dikkatli gözlerle yüzümü incelcmeye başladı. “Tek derdim sensin, Ava ve hep de öyle olacak. Hayatımın geri kalanında, sadece sen olacaksın. Seni çılgınlığın da ötesinde seviyorum. Evlen benimle, Ava.”

Başımı göğsüne yaslayıp hıçkırarak ağlamaya başladım ve annemin de gözyaşlarına boğulduğunu duydum.

“Bu, evet demek mi?”

“Evet.”

Derin bir nefes aldığını duydum. “Nefes alamıyorum,” dedi ve beni de kendisiyle birlikte çekerek geriye düştü. Terasın zemininde yuvarlanıyorduk. Dudaklarıma yapıştı ve beni taparcasına öpmeye başladı. Bir kere daha benim evhamlı, zorlayıcı, eski çapkın sevgilim bana nerede ve ne zaman istiyorsa sahip oluyordu ve bundan kesinlikle utanmıyordu. “Seni çok seviyorum.” Elimi elleri arasına alıp, yüzüğü parmağıma geçirdi ve sonra da yanına küçük bir öpücük kondurdu. Sonra da beni tekrar kendisine çekti ve sıkıca sarıldı.

“Ben de seni seviyorum,” diye fısıldadım kulağına.

“Çok mutluyum. Sen aldığım en iyi doğum günü hedi-yesisin.”

Ne?

Geri çekilip sırlı gözlerimle yüzüne baktım. Gülümsedi, neredeyse utanmıştı. “Bugün senin doğum günün mü?”

“Öyle.” Dudağını ısırmaya başladı.

“Bugün?”

“Evet,” diye onayladı bir daha.

Neşeli gözlerimi kısarak baktım yüzüne. “Kaç yaşındasın?”

“Otuz sekiz.”

Güldüm. “Doğum günün kutlu olsun.”

Beni sadece bana sakladığı gülümsemesiyle kutsadı ve göğsüne geri çekip burnunu boynuma gömdü.

Onun içinde eridim.

Bu adamı seviyordum. Tüm mükemmelliğiyle ve tüm o zorlayıcı, mantıksız yönleriyle seviyordum. Beni hızlı ve sert bir biçimde ele geçirmişti. Kendisine âşık etmişti. Beni kendisine muhtaç bırakmıştı.

Çok beklenmedik, çok tutkulu ve çok karşı konulamazdı ve şimdi de tamamen benimdi. Ben de inkar edilemez biçimde onundum.

Sonunda bu adamı tanımıştım.

Sonunda bu adamla beraberdim.

o&ıc (idamla oSekafe/v

(Jo&& nIn⁽^Q^mdm

ck0£açlaMa

Kırbaç acısını hissetmiyordum. Kırbaç sırtıma vurduğunda yanma ya da batma kalmamıştı artık. Hissettiğim tek ağrı, kalbimdekiydi. Başarısızlığın sakatlayıcı ıstırabıydı. Hayatımda değer verdiğim tek şeyi koruyamamanın başarısızlığı.

İçki, bu acıyı uyuşturabilirdi ama aynı zamanda daha çok acıya sebep olurdu... daha fazla başarısızlığa. Suçluluk duygum yüzünden nefes almakta zorlanıyordum. Yanlışlarımla yüzleşmeye ikna edemiyordum kendimi -ki onlardan çok vardı- ve hepsi de benim kızımı uzaklaştırmak için potansiyel tetikleyiciydiler.

Sarah'nın bundan keyif aldığını biliyordum. İçeri girip de dudaklarım arasında bir şişe votkayla beni yakaladığında o hasta gözleri parlamıştı. İçkinin sağlayacağı kaçış ve görmezden gelişin farkındaydım ama hemen arkasından pişmanlığın geleceğinden de hiç şüphem yoktu.

Kendimi cezalandırmak. Tek seçeneğim buydu. Ava'yı yeterince dertle uğraşmak zorunda bırakmıştım çoktan ve daha öğreneceği çok şey vardı. Bu yüzden şişeyi elimden bırakıp tişörtümü çıkarmak ve diz üstü çökmek çok kolay gelmişti. Bana dua etme fırsatı da sunmuştu.

Kendimden geçmiş halimde bile bunun asla yeterli olmayacağını biliyordum ama kaybolmuştum. Bunu iyileştirmek için, kendimi onun sevgisine layık olabilmek için ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. Belki de umutsuz vakaydım. Belki de hayatıma giren her güzel şeyi hep mahvedecektim. Belki de bu benim kefaretimdi. Belki de Tanrı bana hayatımın aslında nasıl olabileceğiyle ilgili kısa bir gösteri sunuyor ama mahvedeceğimi ve sonra da eski bomboş hayatıma geri döneceğimi biliyordu.

Ya da belki bir gün hayatımda bir şeyi doğru yapacaktım.

Sesleri duyar gibiydim. Yoksa hayal âleminde miydim?

Bir sonraki darbeyi yediğimde, sırtım yay biçimini aldı ve başımı geriyi attım. Konuşma yetimi kaybetmiştim, aslında herhangi ses çıkarma yetimi. O zaman bu ses de neydi? Çok yüksek bir ses olduğunu hemen fark ettim. Korkmuştu.

Benim meleğimdi bu.

Başımı kaldırdım ve Ava'nın John'la boğuştuğunu gördüm. Çığlık çığlığaydı, bağırıyor yeri tekmeliyor, John'u itiyordu.

"Ava?" Kalbimi sadece mutlulukla dolduran o tek kelime şekillendi zihnimde. Sadece adının söylenmesi bile tüm acıları dağıtmak için yeterliydi ama şimdi değil. Olduğu yerde donakalmış, yüzüme bakıyordu. O güzel varlığından sıkıntı ve ıstırap fışkırıyor olması beni mahvediyordu. O buradaydı. Ama nasıl?

Hıçkırarak adımı sayıklaması ölü kaslarımın canlanmasına sebep oldu. Oııa ulaşmaya duyduğum ihtiyaç korkunçtu ama hiçbir şey işe yaramıyordu. Bacaklarım pelte gibiydi, zihnim hâlâ yarı sisli. Narin vücudu John'un ellerinden kurtulup yere kapaklanmadan önce, uzun uzun baktı bana.

"Ava?" Sonunda bacaklarıma söz geçirebilmiş, ayağa kalkınıştım. Siktir, ne kadar votka içersem içeyim bu kadar kızgın olamazdım. Bunun kötü bir rüya olmasını diledim ama başımı sallayıp görüşümü netleştirdiğimde kalp atışlarım biraz yavaşladı. Hıçkırarak ağlıyor ve ıstırap dolu gözlerle bana bakıyordu. "Tanrım hayır!" Kalkıp ona ulaşmak istedim ama bir şey beni yerimde tutuyordu. Ne olduğunu anlamak biraz vaktimi aldı. "Siktir git başımdan!" Sarah'yı kendimden uzaklaştırdım ve kızıma koştum. "Ava, bebeğim. Senin ne işin var burada?" Zemine oturdum ben de ve yüzüne dokunup gözlerine baktım ama gördüklerim daha da kötü hissetmeme yol açtı. Ona ne kadar çok yaklaşırsam, ne kadar çok ıstırap içinde olduğunu daha iyi anlıyordum.

Beni itti ve kollarımda kurtuldu. Paniklemeye başlamıştım. "Ava, lütfen!" John, yolundan çekildi ve kapıya doğru koşup gözlerden kayboldu. Onun benden yine kaçıyor olduğunu görünce, kendimde güç buldum ve ayağa kalktım. "Lanet olsun!"

John, endişeli bir şekilde bana baktı. Bir sonraki hareketimi anlamaya çalışıyordu. Sormasına gerek yoktu, o bilirdi her şekilde. O koca gövdesiyle koridora çıkıp koşmaya başladı, ben de onu takip ettim.

Bacaklarımı hissetmiyordum ama hızlı hareket ediyorlardı. Ava'nın kadınlar tuvaletine girdiğini gördüm ve hemen arkasından içeri daldım. Kulaklarıma ulaşan sesler boğazıma bir yumruk yemişim gibi hissettirdi. Öğürüyordu.

"Ava!" Aslında onu tatlı dille kabinden çıkartmam lazımdı ama korkum her an artıyordu. "Ava! Kapıyı aç!" Hareket ettiğini duydum ama kapı açılmadı. "Lütfen." Alnımı kapıya dayadım, göğsümü ve avuç içlerimi de sanki bu beni

ona daha çok yaklaştırıyormuş gibi, “Ava, lütfen. Aç kapıyı, dedim.

Ses yok.

“Kim aldı onu içeri?” Kapıyı öfkeyle yumruklama istememiştim aslında. “Lanet olsun! Kim aldı onu içeriye?”

“Jesse, ben almadım, ben bunu asla yapmam." Jolıtnm

koca elini omzumda hissettim. Kırbaçlanmamış küçük bir bölge bulmuş, sıvazlıyordu. Onun doğru söylediğini anlamak için yüzüne bakmama gerek yoktu.

Kate koşarak içeri girdiğinde, ikimiz de bakışlarımızı kapıya diktik. O güzel yüzüyle bir bana bir John’a bakıyordu. “Neler oluyor? Siktir! Jesse senin sırtına ne oldu böyle?”

“Hiçbir şey!” Lanet olsun! Tüm dünya benim sıçıp batırdığımı bilmek zorunda mıydı?

“Benimle böyle konuşamazsın.”

“Bağırma bana. Ava nerede? Neler oluyor burada? Ava?”

Onun sertliği karşısında irkilmiştim ama bu konuda üstüne gidecek pozisyonda değildim. Ava’nm en iyi arkadaşından laf yemekten çok daha fazlasını hak ediyordum. Yanına gittim.

ttO içeride. Dışarı çıkmıyor. Ava? Kate lütfen onu dışarıya çıkar.” Tekrar kapıyı yumruklamaya başladım amaçsızca. Ben buradayken dışarı çıkmayacaktı. Bunu biliyordum.

“Bir dakika! Onun neden içeride kilitli olduğunu ve senin de neden kan revan içerisinde olduğunu anlatır mısın bana?” Ava’nm sinirli arkadaşı geçiştiremeyeceğim bir soruyla karşımdaydı.

“Ava içeriye geldiğinde görmemesi gereken şeyler gördü. Çok korktu. Onu görmem gerek.” Ona ulaşamadığım için paniğim her saniye artıyordu.

“Jesse, eğer onu aldattıysan!” diye bağırdı Kate. “Ava?”

“Hayır! Öyle değil!” Elleri saçlarıma götürüp kavradım. Ne bok yiyecektim ben?

“Peki, nasıl öyleyse? Kız içeride kusuyor. Ava?” Kate daha nazik bir şekilde kapıyı vurmaya başladı. “Ava, hadi. Aç ka-pıyı”

“Ava!” diye bağırdım. Eğer gerekirse kapıyı kıracaktım.

“Jesse, git buradan,”

“Hayır!”

“Belli ki sen buradayken dışarıya çıkmayacak. Hey, koca adam. Onu buradan dışarı çıkar.”

“Jesse?” John kolumdan çekiştirmeye başladı. Sesi her zamankinden daha yumuşaktı ama *benim tepemi attırma* vurgusu da vardı. Eğer canım isterse çok çirkinleşebiliyordum ama John’u birilerini pataklarken görmüştüm ve her ne kadar normal şartlar altında onun üstesinden gelebileceğimi biliyor olsam da şu an o güç yoktu bende. Başparmağıyla beni yere sererdi. “Artık seninle ilgilensek iyi olacak seni gerizekâ-lı pislik.”

Gönülsüzce John’un beni kadınlar tuvaletinden çıkarmasına izin verdim. Umarım benim yokluğum onu cesaretlen-dirirdi. Kate’e yalvaran gözlerle bakıp ne halde olduğumu anlamasını sağlamaya çalıştım. Asla anlayamazdı ama daha da kötüsü Ava da anlamazdı.

John, ofisime kadar bana eşlik etti. Üyelerin bakışlarının farkındaydım. Erkekler muhtemelen benim bir kadın için bu hallere düştüğümü görüp içten içe gülüyordu. Belki de yıllardır yaptıklarımın cezasını çektiğimi düşünüyorlardı. Haklıydılar da. Kadınlar da muhtemelen beni rahatlatıp acılarıma son vermek için yanıp tutuşuyordu. Asla işe yaramazdı. Eğer bu kadını kaybedersem, acıyı sadece bir tek şey dindirebilir-di. Onu da yapmaya fazlasıyla hazırdım.

Ofisimin kapısının kilitli olduğunu görünce, John beni tutmayı bıraktı. Onun koca gövdesinin karşısında dikilip yüzüne baktım ve hak ettiğim homurdanmayı da duydum.

“Seni gerizekâlı pislik!” Yüksek sesi beni bir adım geriletmişti. “Bugüne kadar yediğin bokların içinde, bu zirveye oynar!” Sırtıma hafifçe dokundu aslında ama ben sendeledim ve düşmekten son anda kurtuldum. “Sana daha önce de

söyledim, şu siktiğimin içkisinden uzak dur diye ama sana git onun yerine kendini kırbaçlat demedim!” Başımı kaldırıp baktığımda, gözlüklerini çıkardığını gördüm. Bunu sadece karşısındaki kişinin ne kadar kızgın olduğunu görmesini istediğinde yapardı. Gerçekten çok kızmıştı. Bakışları tamamen yüzüme çevrilmişti. “Sen kendinin en azılı düşmanısın, Jesse.”

“Biliyorum," dedim. Söyleyecek bir şey bulamadım. Yaptıklarımı haklı gösterecek bir şey yoktu çünkü. Yine de deneyecektim.

Sam. geldi yanımıza. Gergin bir şekilde gülümsedi, rahatsız ettiği için özür diledi ve sessizce yanımızdan ayrıldı.

John’un ateş saçan gözleri yine karşısındaki üzgün adama çevrildi.

Bana.

[u]Sana gömleğini giymeni söylemiştim. Sana kızma geri gidip işleri yoluna koymanı söylemiştim. Gidip kendi pisliğinde debelen, Sarah’nın sadistçe oyunlarına alet ol demedim. Düzgün bir adam ol seni aptal pislik!” Konuşurken eli kolu havada uçuşuyordu. “Ve asla benim güvenliğimi sorgulamaya da kalkma!”

“Nasıl içeri girdi o zaman?” diye bağırdım. John’un sözleri bu gizemi aklıma getirmişti birden.

“Hiçbir fikrim yok ama öğreneceğim, sana söz.”

Biraz daha bağıracaktım ki Sam’in ofisime yaptığı ziyareti düşündüm ve o an jeton düştü.

“Siktir!” John’u bırakıp koridorda son hızda koşmaya başladım. Sam, beni kontrol etmeye gelmişti. Benim ortalıklarda olmadığımdan emin olmak için ve bunu yapmasının bir sebebi vardı.

Manor boyunca koşuşturup yıldırım gibi kadınlar tuvaletine daldığımda, onu karşıda dikilmiş buldum. Sanki beni bekliyormuş gibiydi. Sessiz bir şekilde birbirimizin gözlerine baktık bir süre. Kate de sesini çıkarmıyordu. Engellenmeden uzanıp ona dokundum ve onu kollarıma alıp hızlıca orayı terk ettim. Kollarımda Ava’yla ofisime giderken hayatımda hiç olmadığım kadar rahattım. Anlatabileceğimin çok ötesinde bir farkmdalıktı bu ve tam olarak o an

fark ettim ki söyleyeceğim söz çok değerli olmak zorundaydı. Öyle de olacaktı.

Ofisime, kapıyı tekmeleyerek girdim ve kanepeye oturdum. Onu yakınımda tutuyordum ve çıplak tenime dokunan derinin verdiği acıyı hissetmemeye çalışıyordum. Uyuşuk-

luğum açılıyordu, yavaşlayan kalp atışlarımla birlikte yerini acıya bırakıyordu. Yüzüm, içgüdüsel bir şekilde boynundaki yumuşak tenini buldu, saçlarının kokusunu içime çektim ve ve rahatladım. O, ama ağlıyordu.

“Lütfen ağlama. Bu, beni öldürüyor.”

“Niye?” Kulaklarıma ulaşan yumuşak sorusu aptalca bir şekilde beni hazırlıksız yakalamıştı. Bekliyor olmam gereken bir soruydu bu ve kesinlikle de cevaplamam gerekiyordu.

“Sana içki içmeyeceğime dair söz vermiştim.” Zayıf bir cevaptı. Belki de onun istediği cevapları verebilmek, ona aslında ne kadar beceriksiz olduğumu anlatabilmek için cesaretimi toplamam gerekiyordu. Tanrı’dan bağışlanma diledim. “İçmek mi istedin?”

“Zihnimden uzaklaştırmak istedim.”

“Bana bak,” dedi sert bir şekilde ama ben yüzüne baka-mıyordum. Sebep olduğum bu acıyı görmeye dayanamazdım. “Kahretsin Jesse, bana bak!” Beni hareket ettirerek içine çekildiğim kabuğumdan çıkarmaya çalışıyordu. Rahatsız olduğumu belirten tıslamam onun taktik değiştirmesine sebep oldu. “Uç.” Sakin sesi vücudumun kaskatı kesilmesine yol açıyordu. Bu ve çok hızlı bir şekilde cevaplara götüren o tek kelime. Bunu kafamda toparlamalıydım, doğru kelimeleri seçip söylemenin bir yolunu bulmalıydım. Benim yöntemimi bana karşı kullanıyordu. “İki.”

“Sıfırda ne oluyor?” Cevabı çoktan biliyordum.

“Ben gidiyorum.”

Başımı kaldırdım, beklediğim kelimeleri sesli duymak tahmin ettiğimden daha çok canımı yakmıştı. “Lütfen gitme.”

Yüzü düştü. Kelimelerim sanki tüm kızgınlığını alıp götürmüştü. Onun kendisini

suçlu hissetmesini sağlamak değildi niyetim. Yaklaşıp bacaklarını açtı ve kucağıma oturdu. “Söyle bakalım neyi uzaklaştırıyordun zihninden?”

“Seni üzmeyi.”

“Anlamıyorum. İçmiş olmanı tercih ederdim.”

“Etmezdin.” Gülümsememe engel olamadım. Hiçbir fikri bile yoktu.

Tekrar oturdu ve gözlerimi incelemeye başladı. Onu inkâr edemezdim, asla. “Az önce tanık olduklarımı görmektense votka fabrikasını içtiğini görmeyi tercih ederim.” Yüzüm düştü. “İnan bana Ava, bunu istemezdin.” “İnanayım mı?” Jesse bana ihanet ettiğin için acı çekiyorum.” Birden vücudumdan uzaklaşmak için hareket etmeye başladı. Sert kaslarım üzerindeki yumuşak teninin varlığı sonlamnca, kendimi boşlukta hissettim. Ona dokunmak için uzandım ama omuz silkerek uzaklaştırdı beni. Kalbimi bıçaklıyordu. “Bir yere gittiğim yok,” dedi ve şaşırarak uzanan ellerimi geri çektim. Ofisimde aşağı yukarı dolanmaya başladı. Onun topuklularıyla ofisimi adımlama görüntüsü bile beni rahatlatıyordu. Gidip tam karşımdaki koltuğa oturarak benden uzak durmak istediğini açıkça belli etmesi hiç hoşuma gitmedi ama. Bir yandan zihnimde ona kendini daha iyi hissetmesini ya da beni anlamasını sağlayacak kelimeleri sıraya sokmaya çalışıyordum. Nasıl başlayacağımdan emin değildim. Karşımda elini şakaklarına götürmüş rahatlatmak için okşarken, onu seyretmek dışında yapabileceğim bir şey yoktu. Bunu ben yapmak istiyordum. Onu rahatlatmak, kendisini daha iyi hissetmesi için elimden gelen her şeyi yapmak istiyordum.

“Bilmem gereken başa bir şey var mı?” diye sordu ve bu beklenmedik sorusuna verdiğim tepkiyi görmek için dikkatlice beni izlemeye başladı.

Gerilen vücudumu saklamaya çalıştım. “Ne gibi?” Yüzündeki tiksinme ifadesi çok barizdi. “Bilmiyorum, sen söyleyeceksin.” Kollarını yukarı kaldırdı, “Niye bunu sarhoş Jesse’ye tercih ederdim?”

Dişimi gıcırdatarak ileri doğru hareket ettim, aramızdaki mesafeyi azaltmaya çalışıyordum. Dirseklerimi dizlerime koydum ve aynı onun gibi parmak uçlarımı şakaklarıma götürerek daireler çizmeye başladım. “İçki ve seks benim için

bir arada gider.” Tüm sırlarımın açığa vurulmasını başlatacak kelimeleri söylemiştim.

“Bu ne demek?”

“Ava, Manor bana yirmi bir yaşımdayken miras kaldı. Buraya o yaşta birinin sahip olduğunu hayal etsene. Onca kadın, hepsi hazır ve nazır.” Bunlar için daha önce hiç pişmanlık duymamıştım.

“Takılmaktan mı bahsediyorsun?” Sesi hafif ama dikkatliydi. Şimdiden çözmeye başlamış gibiydi.

“Evet, takılmaktan ama hepsi geride kaldı şimdi.” Ona daha da yaklaştım. “Şimdi sadece sen varsın.” Bunu anlamasına ihtiyacım vardı. Böylece şimdi söyleyeceklerimi anlaması da kolaylaşacaktı.

“Yani sen içtin ve takıldın mı?”

“Evet, dediğim gibi içki ve seks beraber gider. Lütfen gel buraya.”

Beni görmezden geldi. ‘Yani diyorsun ki içki içmedim çünkü seks yapmak isteyebilirdim, öyle mi?”

“Alkol konusunda kendime güvenmiyorum, Ava.” “içersen en yakındaki kadının üzerine atlayacağını düşündüğün için mi?”

Yme alaycı bir şekilde güldüm. “Sanmıyorum. Sana bunu yapamazdım.” Kendimi bıçaklamalı ve onu bu boku yemiş pislikle uğraşma derdinden kurtarmış olmalıydım çoktan. Kaşlarını kaldırdı. “Sanmıyor musun?”

“Alabileceğim bir risk değil bu, Ava. Ben çok içiyorum ve kendimi kaybediyorum ve kadınlar da isteyerek kendilerini benim kollarıma atıyorlar. Gördün bunu.”

“Geçen cuma pek bir şey yapacak durumda değildin ama!” diye bağırdı şaşkınlık içinde.

“Evet, ama genelde o kadar da içmem, Ava. O zaman tamamen aklımı uyuşturmaya çalışıyordum.” Kahretsin bunun altından nasıl kalkacağım.

‘Yani, sen genelde yetecek kadar içki içip sonra da isteyen

kadınlarla bolca seks yapıyorsun öyle mi? Benimleyken asla içki içmemiştin

değil mi?”

Ona dokunmadan bunu beceremeyecektim. Ben de aramızda engel teşkil eden masayı kenara çektim ve gidip önünde diz çöktüm. “Hayır, Ava. Seninleyken hiçbir zaman alkolün etkisi altında değildim. Buna ihtiyacım yok. Alkol zihnimi boşaltıyordu, hayatımın ne kadar boş olduğunu unutmamı sağlıyordu. Birlikte olduğum kadınların hiçbirini asla önemsemedim. Bir tanesini bile. Sonra sen girdin hayatıma ve her şey tamamen değişti. Beni hayata döndürdün sen, Ava. Bir daha alkole dokunmak istemedim çünkü başlarsam, durma-yabilirdim ve seninle bir anı bile kaçırmak istemiyordum.” Ben tam bir piçtim. Korkunç, ümitsiz bir piçtim.

Gözlerine dolan yaşları gördüm. Bundan daha kötüsü olamazdı herhalde. “Başka kimseyle uykulu seks yaptın mı?” Onun aptal sorusu karşısındaki öfkemi saklamayı hiç beceremedim. Yüksek sesle iç çektim. “Hayır.”

“Peki ya aklını başına getirme seksi?” Kızmış gibi görünüyordu.

“Ava, hayır! Kimseyi aklını başına getirmeyi isteyecek kadar çok önemsemedim.” Bacaklarını buldum ve sıkarak ona güven aşıladım. “Sadece seni.”

Ellerimi kenara itti ve ayağa kalktı. ‘Yani bana şunu mu söylemeye çalışıyorsun; perşembe günü senin ofisine geldiğimde, eğer votkayı içmiş olsaydın, seni masanın üzerinde Sarah’yı pompalarken mi bulacaktım?”

Ne? Sarah mı? Kafayı mı yedi bu? Uzanıp yakaladım ve ayaklarını yerden kestim ve sonra da o narin vücuduna sarıldım. “Hayır! Aptallaşma.”

“Aptallaştığımı sanmıyorum. Senin için acaba içiyor mu diye endişelenmem zaten yeterince kötü. Bunun üzerine bir de içip diğer kadınları beceriyor mu acaba endişesi eklenirse, bununla başa çıkabileceğimden emin değilim!” Kontrolünü kaybediyordu, iğneleyici sözleri beni çok şaşırtmıştı ama buna hakkım olmadığını biliyordum.

Ayrıca onu bozuk ağzı yüzünden azarlamaya da hakkım yoktu... ama yine de yapıyordum. “Düzgün konuşacak mısın? Alkol diğer kadınları becermemi sağlamıyor, sadece becerme işini yapmamı sağlıyor!”

“O halde, eğer içeceksen mutlaka yanında olmaya dikkat edeyim, öyle mi?”

Tanrım, evet etmeliydi ama şimdiden çok geç kalmıştı. “İçmeyeceğim! Beni ne zaman dinleyeceksin kadın?” Şimdi de ben kontrolümü kaybediyordum. Bu kelimeleri düzgün bir şekilde kullanıp açıklama yapma planım hızlı bir şekilde suya düşüyordu. “İçkiye ihtiyacım yok.” Onu çok sıkı tuttuğumdan korkmaya başladım, o yüzden serbest bıraktım ve ofiste aşağı yukarı yürüyerek sakinleşmeye çalıştım. İyiye gitmiyordu. İşe yaramayacaktı. Yüzüne dokundum. “Sana ihtiyacım var!” Hemen itti elimi.

“Bana içki ve seksin yerini doldurduğum için ihtiyacın var.” Bu nereden çıktı şimdi? Onun nefes almasına ihtiyacım var; sadece bu kadar.

“Beni manipüle ettin.”

“Seni manipüle etmedim!” dedim. Şaşırmıştım. Sürekli temas, mantıksız isteklerde bulunmak ve birleşmiş vücutlarımızla aklını başından almak, onu elimde tutmak için uyguladığım yöntemlerdi ama aynı zamanda onu da güvende tutmak içindi tüm bunlar.

“Evet manipüle ettin! Seksle! Aklımı başıma getirme seksiyle, hatırlatma seksiyle. Bunların hepsi manipülasyon. Benim sana ihtiyacım var ve sen bunu bana karşı kullandın!” “Hayır!” diye bağırdım ve hayatımı bu hale getiren zehri elimin tersiyle iterek yere devirdim. Yere düşen şişelerin sesi arasında onu tekrar kollarıma aldım.

“Bana ihtiyacın olmasına ihtiyacım var, Ava. Bu kadar basit. Sana daha kaç kere anlatmam gerekiyor? Sen bana ihtiyaç duyduğun sürece, ben kendime bakarım... o kadar.”

“Kendini kırbaçlatarak mı bakıyorsun kendine sen?” diye bağırdı.

Bcıii bıraktı, saçlarını kavradı. “Bilmiyorum. Lanet olsun!"

Parmaklarımı saçlarımın arasına sokup çektim ve çok canım yandı. “Bilmiyorum!" diye bağırdım ama biliyordum. Çaresizlik. Umutsuzluk. Kimsesizlik. Korku. Şimdiden dört olmuştu bile ve daha bitmemişti sayacaklarım.

"Sana ihtiyacım var ama böyle değil.” Yenilgiyi kabul etmesi beni daha da çok endişelendiriyordu. Nazikçe ellerini tuttum.

“Bana bak.” Başı öne düştü ve gözlerini bana çevirdi. “Söyle bana, sana kendini nasıl hissettiriyorum? Ben senin bana nasıl hissettirdiğini biliyorum. Evet, çok fazla kadınla oldum ama hepsi sadece seksti. Akılsızca seks. Duygusuzca seks. Ava, sana ihtiyacım var.”

“Kendine bunu yapmana sebep oluyorsam eğer nasıl bana ihtiyacın oluyor ki?” diye sordum yorgun sesimle. “Şu an, benden önce olduğuna nazaran daha çok kendine zarar veriyordun. Benim yüzümden alkole ihtiyaç duyar oldun, onu istemek yerine. Seni mantıksız, delinin birine çevirdim ve ben de kesinlikle eskisi gibi dengeli biri değilim. Birbirimize ne yaptığımızı görmüyor musun?”

Her ne kadar açıklamasının ilk bölümü doğru olsa da, sözleri kalbime bıçak gibi saplanıyordu. Son bölümü, doğru değildi. Biz birbirimizi seviyorduk. Yaptığım her şeyi onu sevdiğim için yapıyordum. “Ava.”

“Ve şunu da bil ki senin önüne gelenle yatmış olmandan nefret ediyorum.”

Derin bir nefes aldım. Ona katılıyordum ama sonra nefesi kesildi ve korkudan ne yapacağımı bilemedim.

“Dört gün boyunca ortadan kaybolduğunda...” Kelimeler boğazına takıldı, o güzel yüzünü bir kaygı ifadesi sardı.

Gözlerimi daha da açtım sanki pişmanlığımı görmesini ister gibi. Sıra bendeydi. “Onların hiçbir anlamı yoktu. Seni seviyorum. Sana ihtiyacım var.”

“Aman Tanrım!” Önümde yere kapaklandı ve ağlamaya

başladı. Hayatımda kendimi hiç bu kadar işe yaramaz, boktan ve çaresiz hissetmemiştim. “Diğer kadınları beceriyordun.” Dizlerim üzerine çöktüm. Ona sıkı ama nazik bir şekilde sarıldım, biraz sarstım ama niye bilmiyorum. “Ava, beni dinle. Onların hiçbir anlamı yoktu. Sana âşık oluyordum. Seni üzeceğimi biliyordum. Seni üzmek istemedim.”

“Bunu bana yapamayacağım söylemiştin. *Tekrar* kelimesini eklemeyi unutmuşsun. Bunu sana *tekrar* yapamam demiş olman gerekiyordu.”

“Seni üzmek istemedim.”

“Ve acını dindirmek için de gidip başka kadınları becerdin öyle mi?” Mantıklı

sorusuna verecek bir cevabım yoktu. Ben de kendime her gün, günde on kere aynı soruyu soruyordum. “Kaç kadını?”

Urktüm. “Ava, lütfen yapma, kendimden nefret ediyorum.”

“Ben de senden nefret ediyorum! Nasıl yaparsın bunu?” “Ava, beni neden dinlemiyorsun?”

“Dinliyorum ve duyduklarım hoşuma gitmiyor!” Kalktı, gidiyor. Panikle uzanıp kalçalarından yakaladım, yüzümü karnına gömdüm, duygularım beni tamamen ele geçirmişti. Sarsılmaya başladım.

“Üzgünüm. Seni seviyorum. Lütfen, sana yalvarıyorum, beni bırakma. Evlen benimle.”

“Ne?” Sesi şaşkındı, iğrenir gibiydi, istemediğim her şeydi. “Anlamadığım biriyle evlenemem.” Bu sözler beni bitirmişti işte, onun önüne, yere yığılıverdim. “Seni çözmeye başladığımı sanmıştım.” Sesi titriyordu. “Beni tekrar mahvettin Jesse.”

“Ava, lütfen. Çok kötü durumdaydım, kontrolümü kaybetmiştim. Seni aklımdan çıkarabileceğimi sandım.” Sözler ağzımdan tükürür gibi çıkıyordu.

“Kırbaçlanarak ve diğer kadınları becererek mi?"

“Ne yapacağımı bilemedim.” Zavallıydım ama öylc\-di işte. Beni bunaltan korku, endişe ve ona bir şey olacağı düşüncesi hiç değişmiyordu. Değişmeyecekti de. Aynı onu kaybetme korkum gibi. Ama benim saf, temiz yoğun aşktan kaçma becerim değişmişti. Onu bıraktığım dört gün için dileyeceğim özürler asla yeterli olmayacaktı. Benim gibi bir adamın korkması komik bir şeydi ama bu kadın beni buna dönüştürmüştü işte. Bir korkağa. Trajik bir erkek bozuntusuna. Bu kadının aşkını gerçekten hak etmiyordum ama kolayca vazgeçemeyecek kadar da bencildim.

“Benimle konuşabilirdin.”

“Ava, benden yine kaçabilirdin.”

“Bütün bu özürlerin sebebi, vicdanının seni yiyip bitiriyor olmasıydı. İçkili olman ya da Manor değil mesele. Sebebi benimle düzüşüyor olmandı. Benden

çok önce takılmayı bıraktığını söylemiştin, yalanmış. Ne zaman ilerleme kaydettiğimizi düşünsem daha büyük bir darbe yiyorum. Buna artık dayanamıyorum. Senin kim olduğunu bilmiyorum, Jesse.” “Ava, beni biliyorsun. Elime yüzüme bulaştırdım. Sıçıp batırdım hatta ama kimse beni senden daha iyi tanımıyor, kimse.”

“Sarah olabilir. Seni çok iyi tanıyor gibi geldi bana.” Sesi duygusuz, neredeyse küskündü. “Niye?”

Yere kapaklandım. “Seni hayal kırıklığına uğrattım. Bir içki istedi canım ama sana söz vermiştim, içemezdim ve içersem ne olacağını biliyordum.”

“Sen de kendini kırbaçlattın?”

“Evet.”

“Anlamıyorum.”

Ona gözlerimdeki utancı göstermedim. Buna gerek yoktu. “Ava, biliyorsun ben renkli bir hayat yaşadım. Evlilikler yıktım, kadınlara mal gibi davrandım ve benim olmayana el uzattım. İnsanlara zarar verdim ve bu benim kefaretimmiş gibi hissediyorum. Kendi küçük cennetimi bulmuştum ve sanki herkes onu benim elimden almaya çalışacakmış gibi hissediyordum.”

“Bütün bunları mahvedecek olan da yine sensin ama. Sa-

dece sen. İçtiğin için, kontrol manyağı olduğun için, diğer kadınları becerdiğin için. Sen!”

“Hepsini durdurabilirdim. Senin, benim olduğuna inanamıyorum, Ava. Benden uzaklaştırılacaksın diye çok korkuyorum.”

“Sen de gidip benim nefret ettiğim, seni benden almak isteyen kadından seni kırbaçlamasını istiyorsun?”

“Sarah, beni senden almak istemiyor,” dedim kaşlarımı çatarak ama yüzündeki şaşkın ifadeye bakılırsa, Ava bu konuda benimle aynı fikirde değildi. Muhtemelen haklı olduğunu da biliyordum. Ava hayatıma girmeden önce bundan kaçınabilirdim ama şimdi mümkün değil.

“Evet, Jesse, istiyor! Senin kendine bunu yapman benim için ıstırap. Beni cezalandırıyorsun, kendini değil. Bana yaşattığın tüm bu pisliğe rağmen, seni seviyorum ama kendine bunu yapmanı izleyemem.”

“Beni bırakma,” dedim. Sesim talepkârdı. Uzanıp ellerini yakaladım. “Sensiz ölüp giderim, Ava.”

“Böyle söyleme! Bu çok saçma.”

Görmüyor muydu? Onu çekip dizlerinin üzerine indirdim. “Saçma değil. Senin beni bırakıp gittiğini gördüğüm şu kabus var ya. Bana hayatımın sensiz nasıl olacağına dair bir ipucu verdi.” O kâbusu hatırlamak tüm o ıstıraplı hisleri canlandırdı. Karanlık, boşluk, tanımlanamaz acı. “Ava, sensizlik beni öldürüyordu.”

“Eğer seni bırakırsam, bu kendine zarar verdiğini görmeye dayanamadığını için olacak. Kendine işkence etmene dayanamıyorum artık.”

“Seni ne kadar sevdiğimi asla anlayamazsın.” Yüzüne uzandım ama yine karşı geldi bana. “Sana dokunmama izin ver.” Panik geri gelmişti, kâbustaki duygular şimdi fazlasıyla gerçekti.

“Anlıyorum Jesse çünkü ben de aynı şeyi hissediyorum!” diye bağırdı ve onu yakalamaya çalışmaktan vazgeçtim. Nasıl böyle hissedebilirdi ki? “Her ne kadar sen beni tamamen kullanmış olsan da ben hâlâ seni seviyorum ve bu yüzden de kendimden nefret ediyorum. O yüzden sakın bana anlamadığımı söyleyeyim deme!”

“Mümkün değil.” Lanet olsun, hiçbir fikri bile yok! Öfke tüm bedenime hâkim olmaya başladı. Uzanıp onu yakalayıp vücuduma dayadım ve kokusunu içime çektim. “Bu asla mümkün olamaz!”

Bu sefer bana karşı koymadı. Pes etti, kısa bir süreliğine de olsa ona sarılıp kokusunu içime çekmeme izin verdi, sonra da nazikçe vücudunu benden uzaklaştırdı. “Seni temizleyeceğimiz bir şey bulup getireyim.” Onu kollarımın arasından bırakmaya hazır değildim ama bir yerden güç almış gibiydi. Beni omuz silkerek uzaklaştırdı. “Jesse, seni temizlememiz lazım.”

“Benden kaçma.”

“Seni asla bırakmayacağımı söylemiştim ve bu konuda ciddiydim.” Beni dizlerimin üzerinde bırakıp gitti, biraz daha dua edebilirdim. Bu konu kapanmış değildi. Duygularının benimkiler kadar güçlü olduğunu söylemişti ama ben ikna olmamıştım. Nasıl olabilir ki bu? Bunu kanıtlamak için yapabileceği bir şey de yoktu.